

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

پر هه ده ساڵه کۆمهڵه کۆمهڵه

فیهی ئایه

الفقه المذنب

نویسنده: محمد عیسی عیسی

وه کیرانی: نوری فارس حهسەخان

پێداچۆنه وه وه به موشی له پاریزه کوه

محمد و احمد محمد

به رنگ په کرم

عاشور، احمد عیسی.

الفقه المیسر. کردی.

فقیهی ئاسان: (فقه المیسر) / نووسەر احمد عیسی عاشور؛ وه‌رگیرانی نوری
فارس همه‌خان؛ مصحح محمود احمد محمد. -- تهران: نشر احسان، ۲۰۰۷.

ISBN: 964-356-565-3 (دوره)

ج ۲

ISBN: 964-356-563-7 (ج ۱)

ISBN: 964-356-564-5 (ج ۲)

فیبا.

کردی.

۱. فقه شافعی. الف. فارس، نوری، مترجم. ب. محمد، محمود احمد،

Muhammad, Mahmud Ahmad مصحح.

۲۹۷/۳۳۳

BP ۱۷۷/ع ۷۰۴۷

۸۵-۳۵۴۰۴

کتابخانه ملی ایران

فقیهی ئاسان (به‌رگی یه‌که‌م)

احمد عیسی عاشور

✦ نووسەر:

نوری فارس همه‌خان

✦ وه‌رگیرانی:

نەشری ئیحسان - تاران

✦ بلادوکار:

یه‌که‌م - ۲۰۰۷

✦ چاپی:

مه‌هاتر - تاران

✦ چاپخانه:

۳۰۰۰ دانه

✦ تیراژ:

(۸۳۱) ی سالی (۲۰۰۶) ی وه‌زاره‌تی روشنبیری پیدراوه

✦ ژماره‌ی سپاردنی:

✦ فروشگاه شماره ۱: تهران - خیابان انقلاب - روبروی دانشگاه - مجتمع فروزنده - شماره ۴۰۶ - تلفن: ۶۶۹۵۴۴۰۴

✦ فروشگاه شماره ۲: تهران - خیابان ناصر خسرو - کوچه حاج تائب - شماره ۳۳ - تلفن: ۳۳۹۰۲۷۵۰

سندوق پستی: تهران ۳۸۵ - ۱۱۴۹۵

ISBN: 964-356-563-7

ISBN: 964-356-565-3

ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی (ج ۱): ۷-۶۶۳-۳۵۶-۹۶۴

ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی ده‌وره: ۳-۵۶۵-۳۵۶-۹۶۴

نشر احسان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشہ کی: بہ پیونووسی وەرگیږ:-

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين.

له پاش سوپاسی خودای مهزنو، ناردنی دروود بو سهر گیانی پیروزی پیغمبهر و یاران و هاورپیان و پهیرهوانی، عهرزم نه مهیه له خزمه تاندا: نه نامه پیروزمیه که واین له خرمه تیدا، نه صله که ی پیشه وای گهره و خواناس (الامام تقی الدین ابو بکر محمد الحسینی الحصنی الدمشقی) دایناوه و ناوی ناوه (کفایة الاخيار في حل غاية الاختصار).

ماموستانای گهره و مه زنیښ: نه حمه د عیسا عاشوور سهر له نوی به شیوازیکی زور جوانی ناسانی رهوانی نوی نه م کتیبه ی دارشتوته وه، نه گهر له شوینن خوارو و خیچی و ئالوزیه که له عیبارته ی عه صله که دا بووبن راستی کردوته وه، هه تا مه ردوم زور به ناسانی له بابته و مه به سته کان حالی بن، له شوینن پیویست به زیاده ی هه بی زیادی کردوه، جار و باریش شتی که سوودی که م بیت له بهر کورته کاری کرتاندویه تی، به لام جه وه هری نه صله که نه وه ی سوودمه ندبی وه که خوی ماوه، جه ند

مەسەلەو بابەتێ کە لەئەصلەکەدا نەبوو مامۆستا ئەحمەد
زیادی کردوو، وەك مەسەلەى تەشریحى لەشى مردوو،
مەسەلەى تەئمین لەسەر حەیات، چونکە ئەصلەکە لە سەددى
نۆیەمى کۆچیدا دانراوە، ئەو سەردەمەیش ئەم جۆرمشتانە
وەك ئیستا باویان نەبوو، جا لەبەر ئەم گۆرانکارییە رەوایە
کە مامۆستای عاشوور ناوی کتیبەکەى گۆرپووە ناوی ناو
(الفقه المیسر) بە کوردی واتە: شەرعى رەوان و ئاسان^(۱) ئەم
کتیبە بۆ ناو کوردەوارى خۆمان و بۆ سوننى عێراق زۆر لەبارە،
چونکە زۆربەى ئەم دوولایەنە شافعی مەزھەبن.

بەلام خوا ھەقە دیارى ترين دیاردەى نایابى ئەم کتیبە
ئەمەییە: کە ھوكم و بڕیارەکان، یا بەئایەتێ، یا بە ھەدیسی
تەوحيە دەکات، یاخود بە ئیجماع و یەگەرتنى ئوممەت!

^(۱) ئیمامى نمەویش موحەپرەرى ئیمامى رافیعى کورت کردۆتمەو ھەنێ بابەتێ
لێ پتر کردوو و ناوی ناو مینھاج، شیخی قاضى زەکەرەیش مینھاجى کورت
کردۆتمەو بۆ مەسەلەى لەسەر زیاد کردوو و ناوی ناو مەنھەج (وہذہ اھوا عکەوہ لە
ھەموویان بە).

مەبەستم ئەوێ ئەم جۆرە گۆرانە لە کۆن و نۆیدا بوو. ئەمە پیتی ناگوتری دزی،
لەبەر ئەو بمر شیعرەکى مەولوى ناکوئى، کە دەفرموی:

گێسکێ بدزێ و کلکی ھەلپاچی

لەدەس خاوەن مالى ھەرگیز دەرنەپاچی

لە راستىدا نرخى ھەموو شتئ بەپپى سوودەكەيەتى، ھىچ شتىكىش وەككوو خزمەتى ئايىنى پىرۈزى ئىسلام بەسوودنىيە، بە تايىبەتى لە بواری تەفسىرو ھەدىثو شەرىعەتدا، جا لەبەر ئەمە ھەمىشە ئاواتمە كە خزمەتى بەرنامەكەى خوا بكم، ھاوكلات لەگەل خزمەتى گەلى كوردى خۇما، بە راستى ئەمە كىتبەش ئەو دوو ئاواتم دەھىنىتە دى، لەبەر ئەو لەسەر داخوазى برى لە دۇستو برادەران، كە يەكئ لەو بەرپىزە ئازىزانە جەنابى مامۇستا مەحمود ئەحمەد موحەمەد بوو، ھاتم ئەم پەراوہ پەسەندەم وەرگىپراپە سەر زمانى شىرىنى كوردى، ھۆى ئەم پىشنىارە فەردارەى ئەم زاتانەش دەگەرپىتەوہ بۇ ئەوہ كە بەبىرو بۇچوونى ئەوان بەندەى ھەزار ئەھلىيەتى ھەئسان بەم ئەركە پىرۈزەم ھەيە، گەرچى من ئەمە بە حوسنى فەن دىزانەم لە مەيدانى واتە: بەرىن و گوشاددا خۇم بە فەقىو شاگرد دىزانەم، لەگەل ئەوہىشدا ئومىد قەويىيە بە رەحمەتى خوا كە لەم كارە پىرۈزەدا يارمەتىم بىداو سەرکەوتووم بىفەرموئ و خۆى مامۇستايىم بكاو، جىگە گرانەكانىم بۇ ئاسان و ھەل بكاو گومانە جوانەكەى ئەوان بەراست بگىپرى. لە راستىدا ھالى بوون لەم جۆرە پەراوہ، شارمەزايىەكى تەواوى لە زانستە شەرىعيەكان دەوئ.

ئىرەدا يىم خوشە ئامازە بۇ ئەم چەند خالە بکەم:

(۱) مامۇستا ئەحمەد عاشوور لە پىشەكپىيەكەى خۇيدا وەسپىكى
جوانى زۆرى ئىمامى شافىعى دەکا. بەندەيش دەلیم: خەطىبى شەربىي
لە سەرەتای بەرگى يەكەمى (مغنى المحتاج) دا دەفەرەموى:
(ئەو فەرەمۇودەيەى كە حەزرىت (مروودە خواە لەسەرىن) دەفەرەموى: زانایەكى
قورەيشى لەناو ئۆمەتى مندا ھەل دەكەوى جىھان پەر دەکا لە زانست)
مەبەست لە ئامازەى ئەم فەرەمۇودەيە ئىمامى شافىعىيە، (رەزە خواە لىتبا).
جا ئازىزان! كەسى پىغەمبەرى خوا (مروودە خواە لەسەرىن) ئەنا خوانى
بى و مەدحى بكا، ئىتر من ھەرچى بلىم بەھەزاريەكى ئەو نابی،
سوپاس و ستایش بۇ خوا كە لە پەيەرەوانى مەزھەبى ئەم پىشەوا
مەزنەين. ئىرەدا ئەمەتان عەرز دەكەم: لە راستیدا ھەردوو مامۇستای
دانەرى ئەم كىتیبەدانائو زانائو شەرىعەتزان و مەلان، خوابكا كارەكەى
بەندە جۆرە تەواو كەرى بىت بۇ كارە پىرۆزەكەى ئەوان، ئافەرىن بۇ
خۇيان كەم كەسم دىوہ وەك ئەوان كە حوكم و بىرپارەكان بە دەقى
رۇشنى كىتاب و سوننەت و بە ئىجماعى ئوممەت رۇشن بکەنەوہ. ئەمە
يەككە لە ھۆى برەوپەيداگردنى ئەم كىتیبە.

(۲) (لە راستیدا ئەم كىتیبە كورەيەكى پوختى شەرە، لەسەر
رپرەوى ئىمامى شافىعى، وە بۇ رۇشنىرى ئىسلامى لەم چەرخەى ئىمەدا
مامۇستايەكى دلسۆزى نەرمو نىانى زمان شىرىنى ھاوپر خوشى
مەشرەب خوشە، خۇى لە باتى مامۇستا فىرى شەرىعەتمان دەکا، بە
تایبەتى بە شىوازیكى جوان و ئاسان و رەوان فىرى بەشى عىبادەت و

مۇئەممەلەتەن دەك، كە ئەم دوو بەشەش بۇ ئەم رۇزگارى ئىمە، بۇ ئەھلى دىن، زۆر زۆر پېۋىستىن، ھەر لەبەر ئەمەشە كە ئەمپۇ ئەم كىتەپە لە ناولوو رۇشنىرە ئىسلامىيەكاندا فرۇختو برەۋىكى چاكى بى مانەندى ھەپە، لە خواداۋا دەكەم كە بە بەخشى خۇى لە تەرەمەكەيدا سەر كەتوومان بىفرموى، ۋە بۇ شاپىيەكى گەۋرە لە نامەخانە كوردى پېپەر بىكاتەۋە) ئەم دەرەتە بەھەل دەزانم كە عەرزى نووسەرە كوردە نازىزەكانمان بىكەم: (ئازىزان! دىتوانىن لە رىگەى ۋەگىرەنەۋە گەۋرەترىن خزمەت بە ئاپىن، بە ژيان، بەزمان، بەنىشتەمان، بەنەتەۋە، بەمروفايەتى بىكەين، ئەم ھەموو كۆپرەمورىيەكى كە ئەمپۇ گەلى كوردى تىايە، لەگەل ئەۋ ھەمكە تالۋەكى كە ئەمپۇ دەپچىزى مەكەكى دەگەرپتەۋە بۇ دىردى نەخوئىندەۋارى. كەۋاتە: مەرد ئەۋ مەردىيە كە بە نوۋكى خامە پەردە نەزانى لە سەردلۋ چاۋو گوى كوردى ھاۋلاتى ستەمدىدەى خۇى بدېئو بە سورمەى زانستى بەسوود بە تىشكى ئاپىنى راستو دروست چاۋەكانى بىرپىزىۋ پىران بكا لە نوۋرى رۇشنىرى!).

ئازىزان! تەكلىفى مالاىوطاق لە كورد مەكەن، كەۋاتە داۋاى يەكەيتىۋ يەكگرتنۋ براىىۋ تەباىىۋ كوردايەتىۋ مەردايەتىۋ خۇ ئازادكردنۋ نىشتەمانبەرۋەرىۋ خزمەتى كوردو كوردستانۋ ئاپىنۋ نىشتەمانىان لىمەكەن، ھەتا لە پىش ئەۋەدا رۇشنىرىيان نەكەن، چۈنكە ئەم جۆرە ئەركانە بە مروقى داناۋ زانای دلسۆزى ئەم خاكۋ نىشتەمانە نەنجام دىردى، پىشەى نەزانۋ مروى دوور لە بىرى خواناسى ھەر دزىۋ جەردەىىۋ خۇخۇرىيە!.

۳) بۇ ساخكردنەۋى ئەم پەراۋە بەھرەم لەم سەرچاۋە
متمانەپپىكراۋەنە ۋەرگرتوۋە: شەرىعەتى ئىسلام، مامۇستاي مامۇستايان
جەنابى گەۋرە سەرۋەرمان مامۇستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس،
موغنى موحىتاج ھى خەطىبى شەرىپىنى. فەتھولموعىن. الفقه على
المذاهب الاربعه. شرح المحلى على المنهاج. جلال الدين المحلى.
ھەرۋا بەھرەم لە سەرچاۋەكانى ساخكردنەۋى تاجول ئوصول و رياض
صالحين و تەجرىدى بوخارى ۋەرگرتوۋە كە سوپاس بۇ خۇداى گەۋرە
مىھرىبان ئەم سى كىتەپە پىرۋزانەشەم بە تەۋاۋى كىرۋە بە كوردى.

خۇدايە! بە بەخشش و مىھرىبانى خۇت لە خۇمان و كەسوكار و
دۇست و برادىرمان و لە مامۇستاۋ فەقىمان و، لە مردوۋ زىندومان خۇش
بە، خۇايە! خۇمان و كەسوكارمان و منالمان و منالى منالمان لە ھەردوۋ
جىھاندا لە پەناى خۇتا پەناىدە، خۇايە! رەھمى بە ھالى ئەم گەلى
كوردى ستەمدىدەيە بىكە، خۇايە! ئەۋەى مۇتالاي ئەم كىتەپە دىكا بىكە
بە نوۋر بۇ چاۋى و بەتۈۋىشۋو بۇ دى.

خۇايە! رەھمى بە ھالى باۋكەم و دايكەم و كاۋەى كورم بىھەرموۋ.
خۇايە! يارىدەم بىھەرموۋ ھەتا ئەم كىتەپە بە تەۋاۋى دىكەم بە كوردى.
ئامىن.

سەلىمانى گەرىكى مامۇستايان
نورى فارس جەمەل خان جەسەن

بِسْمِ (اللَّهُ) (الرَّحْمَنِ) (الرَّحِيمِ)

۱) پاکی (الطهارة):

پېئاسەى پاکی: پاکی لە زماندا واتە: خاوینى، دەلێن: جلکە کەم
پاک کردەوه، واتە: خاوینم کردەوه، لە شەرعیشدا واتە: نەهیشتنی
ناپاکی (حەدەت) و لابردنی پیسی.

بە پێى شەرع لەسەر رێبازی ئیمامى شافعی (رهزاه فواه لیبى) ئەم
چوار شتە پاکەوه کەرن و شتی ناپاک پاک دەکەنەوه: ئاو، گل، خۆشەکردن
(کەول خۆشکردن)، بوون بەسرکە.

ئاو هەموو ناپاکی و جەپەئییەك پاک دەکاتەوه، گل – یاخۆل -
تەپەمومى پێدەکری، گلاوى سەگو بەرزایشی پێ دەرەکری، ئەو
شتەیش کە شتی پێخۆشە دەکری کەولێ مردارەوه بوو پاک دەکاتەوه،
مەى و ئارمقیش هەركاتێ کە لە خۆیانەوه بەبێ دەسکاریی کەسى بوون
بە سرکە ئیتەر پاک دەبنەوه و حەلāl دەبن.

دروستە بەم جەوت ئاوە شت پاک بکریتەوه:

۱) ئاوى باران، چونکە یەزدانى مەزن لە قورئانى پیرۆزدا
دەفەرموی: {وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ - سورة
الأنفال - ۱۱/۸}. خودا لە ئاسمانەوه بارانى باراندو لافاو هەلسا، هەتا
بەو ئاوە پاکتان بکاتەوه.

(۲) ئاوی دەریا، چونکه له بارەى ئاوی دەریاوە لە پێغه مبهرى خوشەوێست (دروودە خواە لەسەربە) پرسیارکرا: ئایا بە ئاوی دەریا دەسنوێژ بگرین؟ فەرموو: (ئاوی دەریا هەم پاکە و هەم پاکە و کەریشە، مردارە و دەبووشی حەلālە و گیانلەبەرى ئاوی کاتێ دەمرئ هەتا نەگەنئ خواردنی دروستە) بوخاری و موسلیم و تیرمیزی و ئیبنو حەببان ئەم فەرموودەیان گێراوەتەو.

(۳) ئاوی بیر، بەپێی ئەم فەرموودەیه که سەهل گێراوێتەو: یاران عەرزی پێغه مبهریان کرد: قوربان! ئەو ئاوەی که تۆ دەسنوێژی پێ ئەگری ئەو لە بیرى بوضاعە دەیهێنن، ئەو بیرەش پیسایى ئادەمیزادو پەرۆی بێنویژی ژنان و شتی وای تێدەگەوئ و لە شپیسش خۆی لێدەشۆرى، جا لە پاش ئەم روونکردنەوێهە بۆمان بەیان بەفەرموو که حوکمی ئەم ئاوە چییه؟ ئەویش فەرموو: (ئەو ئاوە هەم پاکە و هەم پاکە و کەریشە، چونکه گەیشتۆتە رادەى قوللەتێن و بەپێى شەرع که بناغەى لەسەر ئاسانکارییه، بە هیچ شتێ پیس نابێ، مەگەر بە شتێ که تامی، یا بۆنى، یا رەنگی بگۆری). ئەمە پوختەى ریاوێهەتەکانى ئەم فەرموودەیه که لەم شوێنەدا دانەر کردوویەتی بە بەلگە. ئەمەیش دەقەکەیهتی لێرەدا: (الماء طهور لا ینجسه شیء) تیرمیزی و ئەحمەد گێراوێانەتەو، ئەحمەد بە صەحیحى داناو.

(۴) ئاوی زێ و جۆگە و چەم.

(۵) ئاوی بەفر.

(۶) ئاوی تەرزه.

(۷) **ئاوی کانی و کاریز، ئاوی به فرو تهر زمیش هر به ئاوی به تی**
 حلین، به پیی ئەم فەرموودهیه، که ئەبو هورمیره {رهزاه خواه لایبە}
 دهگیرپتەوه: {پێغه مبهری خوا {مرووده خوا له سه ربە} دهستووری وابوو له دواي
 نه لاوه ئەکبهری نوێژدا بهستن، له پێش خویندنی فاتحادا ئیستیکی
 بچکۆلانهی دهکرد، گوتم: قوربان! لەم نیستەدا چی دهخوینی؟ فەرمووی:
 {ده لیم: اللهم باعد بینی و بین خطایای کما باعدت بین المشرق
 والمغرب، اللهم نقنی من خطایای کما ینقی الثوب الابيض من
 الدنس، اللهم اغسلنی بالماء والثلج والبرد: خودایه!
 له گوناوه دوورم بخه مرهوه وهك دووری خۆره لآت له خۆرئاوا، خودایه!
 وهك پارچه یی بلووری سپیی پاکی بی گهرد له گوناوه پاکم بکه مرهوه،
 خودایه! گوناوه کاتم به ئاوو به به فرو به تهرزه پاک بشۆر مرهوه!
 شه یخان - واته: بوخاری و موسلیم - {رهزاه و محممه خوا یان لایبە}
 گیراویانه تهوه.

(۲) به شه کانی ئاو:

ئاوه شه رعیه کان ده بن به م پینج به شه وه:

(۱) **ئاوی رووت:** که خوی له خۆیدا پاکه و له هه مانکاتدا
 پاکه وه که ریشه و شتی تری ناپاک پاک دهکاته وه، بێده سنوێژی و له شپیی
 لادهبات، شتی پیسو و پاک دهکاته وه، به کاره یانی هیچ ناپه سه ندیه کی
 تیادا نییه، بۆیه ناو نراوه ئاوی رووت، چونکه که گوترا ئاو، وهقهیدیکی
 تری له گه ل نه بوو، مه به ست ئاوی په تییه و به س!

(۲) ئاۋى خۇرانگاز: ئەمىش خۇى لە خويىدا ھەم پاكەو ھەم پاكەو ھەكەرە، دەستىنوۋىژى پىدەگىرىۋ، لەشپىسى پى دەردەگىرىۋ، شتى پىسبوو پاك دەكاتەو، بەلام بەكار ھىنانى ناپەسەندە، گواپە دەلېن: دەبى بە ھۇى بەلەكى، چونكە بىستراو (ئەشەر) لە ھەزرىتى عومەر (خوۋە لە رازە بى) دەگىرنەو، ھەرموۋىيەتى: (لا تغتسلوا بالماء المشمس فانه يورث البرص: بە ئاۋى خۇرزەدە خۇتان مەشۇرن، چونكە دەبى بە ماكى بەلەكى) و ئەم قسەى ئىمامى عومەر، دارە قوطنى (رەزە خوۋە لىبە) بە رشتەپەكى ساخ، واتە: بەسەندىكى صەحىح، گىراۋىيەتەو، شافىئەش (رەزە خوۋە لىبە) لەم بارىيەو ھەرموۋدەپەكى بېھىزى گىراۋەتەو، دارەقوطنى (خوۋە لە رازە بى) ئەو ھەرموۋدەپە ئاۋا دەگىرپتەو: عائىشە (رەزە خوۋە لىبە) ھەرموۋى: جارى لەبەر خۇر ئاۋم دانابوۋ تا گەرم بېى، لەو كاتەدا ھەزرىت (مروۋىدە خوۋە لەسەربى) ھاتەمالەو، كە لە ھالەكە ھالى بوو ھەرموۋى: (لا تفعلى يا حميراء فانه يورث البرص: عائىشە) شتى وامەكە، چونكە ئەو دەبى بە ماكى بەلەكى). بۇيە شافىئە دەفەرموۋى: (ئاۋى خۇرەنگازم بەلاۋە ناپەسەندە نىيە، مەگەر كاتى كە پزىشك پەسەندى نەكا) (ئەمە: پوختەى گىرپانەو ھەكەنى ئەم ھەرموۋدەپە لەم شوپنەدا كە بە درىژى لە پەراۋىزدا باسى لى كراۋە - وەرگىپ).

ئەمەش بەم دوو مەرجە ناپەسەندە:

يەكەم: گەرمكردنەكە لە بەرخۇر، لە دفرىكى وادابى كە ژەنگ ھەلپەينى، ۋەك مسو ئاسنو قورقوشم، چونكە ئەمانە كە خۇر كارپان

تیدەگا بۆ دېنئ دەر دەدەن وەك رۇناو سەر ئاوەكە دەكەوئ، دەلئین: ئەو بەلخە بۆ دېناوییە دەبئ بەهۆی بەلەکی.

دوووم: دەبئ خۆرە تاودانەكە لە ولاتی گەرمیان بی، كە هەتاو زۆر گەرمە.

(۲) ئاوی بەکارهێنراو: مەبەست ئەو ئاوەیە كە بۆ دەسنوێژ یا بۆ شۆردنی شتیپیس بەکار هێنرابی، وەلئ رەنگو تامو بۆی نەگۆرابی سەنگیشی پتر نەبووبی. لەبەر ئەم فەرموودەییە دواوە ئەم جۆرە ئاوە پاكە، خۆشەویست (دروودە خواوە لەسەربە): (خَلَقَ اللَّهُ الْمَاءَ طَهُورًا لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ إِلَّا مَا غَيَّرَ طَعْمَهُ أَوْ رِيحَهُ) لە گێرانهویدیەکی ئیبنو ماجەدا: (او لونه). ئەم فەرموودەییە بێهێزە، واتاكە لە پێشەوە رابورد، بەلام حوكمی ئەم مەسئەلەییە بەیەكگرتن و ئیجماعی زاناكان دامەزراو. وەك گوتمان ئەم جۆرە ئاوە پاكە بەلام راجیایی (خیلاف) لەویدا هەیه: كەنایا پاكەووەكە ریشە یانا، مەزەهەب (واتە: فەتوایی دراو) ئەویدیە كە پاكەووەكە ریشە، چونكە هاوڕێیانی پێغەمبەر (دروودە خواوە لەسەربە) لەگەڵ ئەو هەموو بەتەنگەووبوونەیاندا بۆ كارو باری ئایین، نەدەچوون كۆی بكەنەووە سەرلەنوئ، دەسنوێژی پێ بگرنەووە، ئەگەر شتی وا رەوا بوایە ئەوان دەیانكرد. گەرچی هەندئ زانایان فەرموویانە: راستیەكە ئەم جۆرە ئاوە هەم پاكەو هەم پاكەووەكە ریشە، مەگەر بەهۆی بەکارهێنانەووە رەنگی یا بۆنی یا تامی بگۆڕئ، بەلگەشیان ئەمەیه: كە یاران لە ناو خۆیاندا لەسەر قۆزینەووی ئاوەچۆری دەسنوێژی پێغەمبەر (دروودە خواوە لەسەربە) خەريك بوون بچن بە گزی یەكتردا، ئەو ئاوە

چۆرىمىيان دەبرد خۇيان پىمووفەرك دەکرد. دياره خۇپىمووفەركکردن به شۆردنى ئەندامەكانى دەسنوئىزىش دەبى، ھەروەك بەجۆرى تىرىش خۇى پىمووفەرك دەكرى، كەواتە ئەم جۆره ئاوه ھەم پاكەو ھەم پاكەو مەكەرىشە، چونكە لە بنەرەتدا وا بووه، بەلگەى زۆرىش ھەيە لەسەر ئەوه كە ھەموو جۆره ئاوى پاكەو شت پاك دەكاتەوه، كارىش بە ئەصل و بنەرەتو بەلگە دەكرى، تا بەرھەلستى سەرھەلەمدا!.

٤) ئاوى گۆراو: بەھۆى تىكەلبوونى شتى پاكەو: ئەگەر گۆرانەكەى بەھۆى شتىكەوہ بى كە پىويستى ئاوەكە نەبى، وە بەھۆى ئەوشتەوہ لە ئاوى دەردەچوو، وەپى نەدەگوترا ئاو، ئەوہ خۇى پاكە بەلام شت پاك ناكاتەوہ.

بەلام گۆرانى ئاو بەھۆى زۆر وەستانەوہ، يا بەھۆى شتىكەوہ كە پىويستى ئاوەكەبى، وەك گل و قەوزەو قىسل و زەرنىق و شتى تىرى وا، كە لە شوينى راوەستانى ئاوەكەدا بن، يا لە رىپرەوو گوزەرگاكەيدابى، ئەوہ گۆرانى وا زيانى نىيە، چونكە لەم دوو ھالەدا ئاوى ئاو ھەر ماوہ، ئىتر لەبەر ناچارى و بارسووكى بە پاك و پاكەو مەكر دادەنرى. گۆرانى لە بەرچاوو گۆرانى بىرپاردراو (مەعنەوى) ھەردوو چوئىيەكن، كەواتە: ئەگەر گوللويكى بىبۆن، كە لە ئاوى گول گىرابى، كە نىشانەكانى تىرى، جگە لە بۆنەكەى، دەق لە نىشانەكانى ئاو بكات، ئەگەر گوللويكى ئاوا تىكەلى ئاوى بوو، وە بەدىمەن نەيگۆرى، ئەوا ئىمە واى دادەنئىن كە ئەو گوللەوتىكەل كراوہ ئەگەر بۆنەكەى بمايە ميگۆرى يا نا، وە بەپى ئەوہ بىرپار دەدەين. ئەوہندە ھەيە ئەگەر ئاوى بەھۆى خوى كىويلەوہ گۆرا،

پاکه وه کهر نییه، نه گهر بههوی خوئی ترموه بوو زیانی نییه، چونکه گشت خوئییهک، جگه له خوئی کیویله، له بنه پرتدا ناوه.

(۵) **ئاوئ پیسی تیکه وتبئ**: نه مه دهبی بهم دوو به شه وه: کهم یا زۆر، مه به ست له ناوی کهم نه وه یه که له قولله تین که متر بی، نه وه به لیکه وتنی شتی پیسی کارتیکه ر پیس دهبی، به لام به تیکه وتنی پیسییهک که چاو نه بیینی و به تیکه وتنی میشو زمرده والو شتی وا که خوینی رهوانیان نییه پیس نابئ، ئهم بریار (حوکم) هیش له چه مک و مهفهوومی ئهم فهرمایشتهی پیغه مبه ر (درویده خواه له سه ربه) و مرگی راوه: (اذا بلغ الماء قلتین لم يحمل الخبث: کاتی ئاو گه یشته راده ی قولله تهین ئیتر پیسی هه ئناگرئ). (نینو هه بان له سه حییحی خۆیدا گیراویه ته وه، هه روا نه حمه دو داره قوطنی و به یه هقی و حاکمیش گیراویانه ته وه). چونکه چه مک و مهفهوومه که ی نه وه ده که یه نی: ئاو ی که متر له قولله تین پیسی هه ئد مگرئ. ئاو ی زۆریش، که نه وه یه گه یشت بی به قولله تین، یا له قولله تین پتر بی، به لیکه وتن و تیکه وتنی شتی پیس، پیس نابئ، مه گهر بیگۆرئ، له بهر ئهم فهرمایشتهی (درویده خواه له سه ربه) (خلق الله الماء طهورا...) تا کۆتایی فهرمووده که، که که می له مه و پیش رابورد. قولله تین واته: دوو جه ره ی گه وره، مه به ست جه ره ی ولاتی هه جه ره، له بهر ئهم فهرمایشتهی (درویده خواه له سه ربه): (هه ر ئاوئ پر دوو جه ره ی گه وره بی له جه ره کانی ولاتی هه جه ر ئیتر به هیج شتی پیس نابئ) شافعی (خواه له سه ربه) وای داناوه: که دوو جه ره نزیکه ی پینج کونده ئاو ده گرن، به نه ندازه و روو به ریش (واته: به پیاونه ییش) له شوینی چوارگۆشه دا، ده بی که گه زیک و چاره کی درێژو پان و قوول بی،

به گهزی مروی مامناوهندی، لهسەر پهنجەى بهرزهلووتهى دەستیهوه ههتا بنى ئانىشكى (تهماشای کتیبى رموضه ۱/۱۹ بکه). کۆمهلیکش که یهکیکیان ئیمامی رهویانییه نهوهیان لهلا پهسهنده: (ئاوی کهمیش وهک ئاوی زۆر وایه: تا نهگۆرئ پیس نابئ!) ئهم رایه بهپئی بهلگهو لیۆردبوونهوه بهیزه، چونکه مهنطووقی (خلق الله الماء طهورا) نهوه دهگهیهنئ، وهک زانراویشه دهلالهتی مهنطوق له دهلالهتی مهنطووم لهپیشتره. گۆران به لیکهوتنی شتی پیس، کهم و زۆری چونیهکه، ههروا تامی بگۆرئ، یا رهنگی، یا بۆنی، یهکسانه، ههروا پیساییهکه تیکهلی ئاوهکه بئ، یا له نزیکهوهبئ چونیهکه، یا پیویستی ئاوهکه بئ، یا پیویستی نهبئ فهرقی نیه وهلی گۆران بهشتی پاک بهپچهوانهوه بوو، چونکه کارو باری پیسایى زهحمهته، دهبئ دووربینی و (احتیاط) بکری، دهی نهگهر شتی پیس کهوته ناو ئاوی، که له نیشانهکانیدا وهک خوی وابوو، وهک میزیکى بیبۆن و رهنگ، نهوه ریک وهک مهسهلهی گولاهه بیبۆنهکهو ئاوهکه وایه، که له پیشهوه رابورد، شتی شل (جگه له ئاو) زۆربئ یا کهمبئ به لیکهوتنی پیسی دهبئ، با نهیشگۆرئ، چونکه ئاگاداریکردنی ئهم وهک ئاو زهحمهت نیه.

۳) حوکمی ئاوی بهرماوه:

بهرماوه ئهو ئاوهیه که له دهفرهکهدا دهمینى، لهدوا ئهوه که گیانلهبهري یا ئادهمیزادی لئی دهخواتهوه، ئهمه چهند جوریکى ههیه، وهک:

(۱) (بهرامو) پاشماووی مروؤف، نهمه‌یان پاکه، له‌بهر فهرمایشتی زاتی مه‌زن، {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ - سورة الإسراء - ۷۰/۱۷}.
واته: یه‌زدانی مه‌زن ری‌زو قه‌دریکی زۆری به نه‌وی ئادهم به‌خشیوه) جا به‌هوی نهم حورمه‌ت لی‌گرتنه‌وه‌یه که مروؤف چ موسلمان بی‌و، چ ناموسلمان بی‌و، له حالی ژیان و مردنیدا به‌پاک داده‌نری. نه‌گهر که‌سی ره‌خنه له‌م حوکه‌م بگری‌و نهم نایه‌ته‌ی تربکا به‌بیانوو که دهمه‌رموی: {إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ - سورة التوبة - ۲۸/۹}. واته: له راستیدا هاوبه‌شه‌پیدا که ره‌کان پی‌سن. نه‌وه نی‌مه وه‌لامی ره‌خنه‌که‌ی ئاوا دده‌ینه‌وه ده‌لێن: مه‌به‌ست پی‌سی بی‌رو باوه‌ره، نه‌وه‌ک پی‌سی نه‌ندام و جه‌سته، چونکه دل و دهر و نیان جه‌به‌له، وه‌لی جه‌سته و نه‌ندامیان پاکه، چونکه له‌سه‌رده‌می خوشه‌ویستدا (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه) وه‌فده‌گانیان ده‌چوونه خزمه‌تی و تیکه‌لی کۆمه‌لی موسولمانان ده‌بوون و ته‌نانه‌ت هامشوی مزگه‌وته‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ریان ده‌کرد، له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا جه‌ز مه‌ت (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه) فهرمانی نه‌ده‌کرد به شۆردنی شتی که له جه‌سته‌ی نه‌وان بکه‌وی.

(۲) پاشماووی (به‌رامو) گیاندار، نهمه‌یش هه‌رپاکه، چونکه گشت گیاندار (سه‌گو به‌رزای لی‌ده‌رجی) له حالی ژیانیدا پاکه، نی‌تر گوشتی بخوری یا نا، به‌پیی نهم فهرمووده‌یه که جابیر (مه‌زاه‌خواه لی‌به‌) ده‌گی‌رپه‌ته‌وه: (له پی‌غه‌مبه‌ریان پرسی: ئایا به‌و ئاوه‌ی که له‌بهر گویدری‌ژ ده‌می‌نیه‌وه، ده‌سنوێژ بگری‌ن؟ فهرمووی: به‌لی هه‌روا به به‌رامووی هه‌موو، ئا‌زه‌ل و در‌نده‌یی ده‌سنوێژ گرتن دور‌سته). (شافعی و داره‌قطنی و به‌یه‌قی گی‌راویانه‌ته‌وه). له یه‌حیای کوری سه‌عیده‌وه

دهگپنهوه: عومەر له ناو دهستهی سواردا مردهچی، عهمری کوری عاصیان تیادهبی، له رێ دهگه نه سهر چهوزی، عهمر به خاومنی چهوزه که دهفهرموی: ئه ی خاومنی چهوز! ئایا درندهیش دینه سهر چهوزه کهت بۆ ئاوخواردنهوه؟ عومەر (رهزاه خوا له سهر): گورج دهفهرموی: (باسی ئه وه مان بۆ مه که، ئه وه ی راست بی هم ئیمه وه هم درندهو گیانه و مر به سهره وه بهرو دوا له م جوړه ئاوانه له چۆل دهخۆینه وه). (مالیک گپراویه ته وه) له به ئه م فهرمووده یهیش: که بشه ی کچی که عب فهرمووی: ئه بو قه تاده ی خه زو ورم هاته وه، ئاوی ده سنو یزم بۆ دا کرد، پشیله یه ک هات لی خوارد وه، ئه بو قه تاده یش ده می قاپه که ی بۆ لار کرده وه تا پشیله که تیر ئاوی خوارد وه، که دی من سرنجی ده ده م، فهرمووی: به راز! ئه وه به لات وه سه یره؟ گوتم: به ئی، فهرمووی: پیغه مبه ر (مرو وده خوا له سه رب): فهرمووی: (پشیله بیس نیه، پشیله ییش له پزی کاره که رو نو که رو ئه مانه یه که بۆ خزمه ت به سه رتانا ده خولینه وه). (هه ر پینجیان گپراویانه ته وه. بو خاری و موسلمو ئه بو داوودو تیر میذی نه سائی) به لام پاشماو ی سه گ و به راز بیسه، ده بی پاریزیان لی بکری، به پی ئه م فه رمایشته ی (مرو وده خوا له سه رب): (که سه گ ده می نایه ناو چه جه تان، چه وت جار به ناو گلاوی ده رکه ن و پاک بی شون، یه که م جاریان به خۆ لاو بی) (ئه حمه دو موسلیم گپراویانه ته وه) فه رمووده که هه رباسی گلاوی سه گ ده کا، گلاوی به راز به قیاس له سه ر ئه و، چونکه به راز له شه ر عدا حائی له حائی سه گ خرا پتره، ما و مر دی ئه م ئایه ته ییش ده کات به به لگه له سه ر گلاوی و پیسی به راز: { أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ - سورة الأنعام - ١٤٥/٦ }. واته: یا گوشتی به راز بی، به راستی گوشتی به راز چه په له دیاره که پیسی و چه په لی، یه ک شتن.

۴) پېستی مردار:

پېستو كهولى مردارهوه بوو به دهباخ پاك دهبېتهوه، گيانداركه
گوشتى بخورى يانا، كهولهكهى به خوشه كردن خاوين دهبېتهوه.
حهديتهكهى مميمونه بهلگهى نه ميه، كه ددهرموى: پېغهمبر (مرويه)
خواه له سرب: كهلاكى مېرغهكهى دى فېره درابوو، فېرموى: (ئەى ئەو بۆچى
كهكتان له كهولهكهى ومړنه گرتووه؟) گوتيان: ئاخر مردارهوه بووه،
فېرموى: (با مردارهوه بوويش بى، كهولهكهى به ئاوو به گهلای دلق
(قهرهظ) پاك دهبېتهوه) (ئەبو داوودو نه سائى گېراويا نه تهوه، رشتهى
نه سائى جوانه) له ئيبنو عهباسهوه (ره زاه خواه ايته): پېغهمبرى خوا (مرويه)
خواه له سرب: ددهرموى: (هموو كهول و پېسته يى به خوشه كردن پاك
دبېتهوه) (شه يخان گېراويا نه تهوه).

پېسته خوشه كردن بهم جوړه شتانه دهبى: بهزاخو به گلا (قهره
ظ) و به تويكله هه نارو به مازوو به خوئ و به شتى ترى لهم بابته،
پېستهى مردار بهم جوړه دمرمانه دمرو ناوهوهى پاك دهبېتهوه، بهلام
دهبى خوشه كردنهكه به دمرمانىكى وا بى هموو گوشته زيادهى نهو
پېستهيه برزيئى و هه لى بكنى و لای بباتو ودهاى خوشه بكا نه گهر له
ئاوا بخووسى تيك نه چى و بۆگهن نه كاتهوه، له پاش خوشه كردنهكه
پيوسته كهولهكه پاك بشوردى، نه گهر به شتى پيس خوشه كرابوو،
بهلام قسهى ساختر نه وهيه: همر دهبى بشوردى بابته دمرمانى پاكيش
خوشه كرابى، وده جهوتو تال هه نارو مازوو و خوئ.

ئەومەندە ھەيە کە پيستی سەگو بەرازو بەچکەیان و بەچکەي دوورەگیان لە دەباخ نای، چونکە ئەم دووہ لە کاتی ژياندا پيسن، خوشەگرن پيستی پاک دەکاتەوہ کە بەھۆی مردنەوہ چەپەل بووبی، شتی کە لە ژياندا پاکی ھەل نەگرێ دیارە لە پاش مردن زیاتر پاکی ھەلناگرێ.

ه) نيسكو مووی مردار:

مردار: گیاندارێکە لە ژياندا نەمايی و بەپيی شەری خوا سەرنبەرابی، کەواتە: گیاندارێ گوشتی نەخوړی باسەريش بېرێ ھەر مردارە، ھەر وە گیاندارێ کە چەقۆی لە سەربو و سەربابی، بەلام سەربېرنەکەي لەسەر دەستووورو یاسای شەریعت نەبێ ھەر مردارە. مردار ھەموو بەشەکانی لەشی پيسە، وەك گوشت و پيستی و خوری و مووی بەپيی نایەتی: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ - سورة المائدة - ۳/۵}. واتە: ئەي موسلمانینە! مردارەوہبوو لەسەر ئیوہ حەرام کراوہ چونکە حەرامکردنی شتی کە لەزاتی خویدا حەرام نەبێ و خواردنیشی زیانی نەبێ نیشانەي ئەوہیە کە پيسە، بۆیە دەئین: خواردنی گوشتی مردار زیانی نیە، چونکە ئەگەر زیانی ببوایە بۆ ناچار رەوا نەدەبوو. وە بەپيی نایەتی: {إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ - سورة الأنعام - ۱۴۵/۶}. واتە: مەگەر ئەو قەدەمغەکراوہ مردارەوہ بووبی، یاخوینی رزاوبی، یا گوشتی بەرازبی، چونکە بەراستی ئەوہ چەپەلە. چەپەل و پيسیش یەکن، راناو لە

(فانه) دا دهگه پیتته وه بو کومه لهی ناوراوه گان، که یه گیکیان مرداره وه بویه، وهکی تریش ئیسک و موو خوری و کولک و بهر به بی گومان داده نرین به پارچهی مرداره بویه، له بهر نه وه هه موویان چه رامن. ههیشه دهفه رموی: موو به مردنی بیس نابی چونکه ژيانی تیادا نیه، به نیشانهی نه وه کاتی دهیتاشن گیاندار ههست به هیج ناکاو ئیشی بی ناگا، هه روا نه م فهرمووده یهیش دهکا به به لگه: ۰ پیستی مردار نه گهر خو شه گرا دهستی لی بدهی قه ی ناکا، هه روا دهستان له خوری و مووه که ی له پاش مردنی قهیدی نیه) (داره قوطني گیراویه ته وه).

ههر پارچه یی له زیندوو جیا بیته وه ریک وهک مردوو دهکی وایه، نه گهر مردووی نه و گیانداره پاکبی نه و پارچه یهش پاکه، وهک پارچه ی مرو فو ماسی و کولله، نه گهر مردوو دهکی بیس بی نه و پارچه یهش پیسه، وهک پارچه دووگی له مه پکی زیندوو جیا بو بیته وه، یا وهک ئاره ق و مووی نه و گیاندارانه که گوشتیان ناخوری، به لام هه رشتی که گوشتی بخوری موو خوری و کولک و په ره که ی پاکه، به پیی یه کگرتن و ئیجماعی زانیانی ئایین، یهزدان دهفه رموی: {وَمِنْ أَصْنَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ - سورة النحل - ۸۰/۱۶}.
واته: هه روا خودا به سروشت خستوو یه ته ناو دلتانه وه که بو سوودو خوش گوزمرانی خوتان، له خوری مهرو له کورکی و شترو له مووی بز، رایه خو پیخه فو شمه کی ناو مال و بهرگو و پۆشاک دروست بکه ن، که تا کاتی دیاری کراوی خویان ده بن به مایه ی رابواردنی ژيانی جیهان بو تان). مه بهست له م قسه یه نه و تووک و مووه یه که له پاش سه رب رین کوی ده که نه وه، یا له کاتی ژيانی ئاژه لدا و مری ده گرن، وهک واته: باوه که

وہلئ ئەگەر لەشتئ لە مانە بە گومان بووین، کە پارچەى ئاژەلئ پاکە یا ھى پيسە؟ ئەوہ برپار دەدەین کە پاکە، چونکە شت لە بەنەرەتدا پاکە، گومان کردن لە پيسى، شتیکى تازمىو پەیدا بوو، بەپى بناغە (ئەصل) بى پيسى نەبوو، پاکى ھەبوو.

بەلام بەھەر حال مووى ئادەمى و پارچەى ئادەمى لە حالئ ژيان و مردنیدا پاکە، چونکە خوا دەفەرموئ: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ}.

٦) بەکارھێنان و راگرتنى قاپ و قاچاخ:

بەکارھێنانى دەفرى زىرو، لە خواردن و خواردنەو، بۆ پياوو ژن ياساخە، لەبەر ئەم ھەرمایشتەى {دەروە خوا لەسەر بى}: (ھەر کەسئ لە حاجەتى زىرو زىودا شت بخوا پاشت بخواتەو، ئەوہ خووش خووش ھلپو ھور ئاگرى دۆزەخ ھەل دەریژیتە ناو ورگى خۆیەو) خودا لە شتى واو لە ھەر شتى کە دەبى بەھوى شتى وا پەنامان بدا.

ھەموو بەکارھێنانیکى تریشیان نادروستەو ياساخە، وەك ئیمامى نەوہوى {دەمەتە خوا لەبەر}: لە شەرحى صەحیحى موسلىمدا دەفرموئ: (ھاوڕپیانى ئیمە، لە زانایانى رىبازى ئیمامى شافیعى {دەزە خوا لەبەر}: دەفرموون: یەگگرتن و ئیجماع ھەيە لەسەر قەدەمەگردنى خواردن و خواردنەو گشت بەکارھێنانیکى تری حاجەتى زىرو زىو.. تا ئەوئ کە دەفرموئ: بۆ ئەمەیش پياوو ژن چون یەکن، بەبى راجیاویى و خیلاف، بەلام تەنیا بوژن دروستە کە، ھى زىر یا ھى زىو لە خوى بدا، بە

مەبەستى خۇرازا نەنەۋە بۇ مېردەكەي، يا بۇ ئاغاگەي، ئەگەر
كەنەزەك و گورجى بوو). قەسەي نەۋەۋى لەگەل كەمى گۇپرايىدا لېرەدا
تەۋاۋ.

ھەروا دروست نىيە كە بەم حاجەتەنە دوۋكانو ھۆدەۋ ناۋمالو
دېۋەخان و شتى تىرى وا برازىنرېتەۋە. بگرە فەرمايشتى ساخ ئەۋەيە كە
راگرتنى ئەم دوو جۆرە حاجەتە بەبى بەكارھىنانىش نادروستە، چونكە
شتى كە بەكارھىنانى دروست نەبى راگرتنىشى نادروستە، ۋەك ئامىرى
گالتەۋ گەپ و كەرەستەي يارى و گەمەي نارەۋا، سەرەپراي ئەمەيشە
ھەرشتى لە بناخەدا حەرەمبى تەماشاكردنىشى حەرەمە. بۆيە دروست
نىيە بۇ ۋەستاكە ئەم جۆرە حاجەتەنە دروست بكا، ۋە لەسەر
دروستكردنەكەي كرىي ناكەۋى، چونكە كردنى شتى وا تاۋانە.
ھەركەسكىش ئەم جۆرە حاجەتە بشكىنى تۆلەي شكستەكەۋ فەرەقى
نرخى ساخ لە چاۋشكاۋداي لەسەر نىيە، كە پىي دەگوترى (ئەرش:
بزاردننى شكستى: زەدە بژىۋىي) بۇ كەسەش دروست نىيە كە داۋاي
بزاردننى ئەۋەي لىبكا، يا بچى لاي ستەمكارى داۋاي لەسەر تۆمار بكا.
حاجەتى تىرىش ئەگەر بە نىيازى جوانى بەزىو پىنە كرابوو،
بەكارھىنانى و راگرتنى نارەۋايە، خوا پىنەكە بچووكى يا گەۋرەبى،
بەلام ئەگەر پىنەكە بچووكبوو ۋە بەقەد پىۋىستبوو ئەۋە لەبەر
بچووكى نادروست نىيە لەبەر ناچارى ناپەسەندىش نىيە، لەم بارەيەۋە
ئەم فەرەمۇدەيەش ھەيە كە بوخارى لە عاصىمى ئەۋەلەۋە
دەيگىرېتەۋە دەفەرەمۇي: (جامە ئاۋە پىخۇرەكەي پىغەمبەرم دى، لەلەي
ئەنەسى كورى مالىك بوو (رەزەۋاۋە لىبە) قلىشىكى تىۋوو بوو، ئەنەس تالى

سیمى زیوی تیگرتبوو، ئەنەس (مەزەن خەوا ئایىت) دەیفەرموو: بارەھا جار بە دەستى خۆم لەم جامەدا خواردنەووم دەرخواردى پېغەمبەر داوە) وەلى بە هیچ رەنگى بەکارهێنانى حاجەتى بە زېر پینەگراو دروست نیه!

(۷) سیواک:

موسلمان سوننه ته به په لکه دار سیواکې، یا به هر شتیکی زبری پاکې تر، جگه له په نجه ی خوۍ، سیواک بکا، دم و ددانی به فورچه بشوړی، بیهیښی به باری پانی ددانه کانیدا، له دمرو ناووه و، وه به باری دریژی زمانیدا، بو لبردنی به لڅو گوړانی تامی دم، سیواک گشت کاتی سوننه ته، مه گهر بو روژووه وان، بو نه و له پاش نیوهرې باش نیو ناباشه، سهر وهر (درومه خوا له سره بڼه) دمه رموی: (سیواک و فرچه گردنی دم و ددان هم هوۍ پاکې دم و ددانه و هم هوۍ رماهنندی په رومردگاره) (ئیبنو خوزیمه و ئیبنو حه بیان و بهیه فی و نه سانی به رشته یه کی ساخ – ئیسنادیکی صه حیج – گیراویانه وه) سیواک و دم فرچه گردن له کاتاندا گه ل په سنده:

(۱) له کاتې گوراني تامو بونی دهمدا، وده که به هوئی بونی ناخوئی
سرو پيازو شتی واوه په یدا بووبی.

۲) له کاتې هه ځان له خهوا، له صه حیحی بوخاری و صه حیحی موسلیمدا، که ناودارن به صه حیحه ین، دمه رموی: (یاسای پیغه مبر (مرویدی خواه له سربین) وابوو که به شهو هه ډدسا له خهو بو شه ونویژ سیواکی له دمی رادددا) له گیرانه و دیه کا: (حه زرم ت کاتې له خهو هه ډدستا سیواکی ده کرد).

۲) له کاتي هه ناسان بۆ نويز دابه ستن. چونکه دمفهرموي (درووده خواو له سربې): (نه بادا نازارو زه حمه تي ئومه تم بدهم، دهنه فهرمانم پيډه گردن که بۆ هه موو نويزي سيواک بکه ن۱) (شيخي بوخاري و شيخي موسليم گيړاويانه ته وه) عائيشه يش (ره زاه خواو لېبه): دمفهرموي: حه زره ت (درووده خواو له سربې): دمفهرموي: (دوو رکات نويز له گه ل سيواک گردندا له حه فتا رکات گه وره ترن که به بي سيواک گردن بکړين؟) (نه بو نه عيم گيړاويه تيه وه، پياواني رشته که ي جيگه ي متمانه ن، داره قوطنيش گيړاويه تيه وه، دهيله ميش له موسنه دي فيرده وسدا).

۴) له کاتي گرتني ده سنيژدا، له بهر فهرمووده که ي حه زره ت (درووده خواو له سربې): که دمفهرموي: (نه بادا ئومه تم تووشي سه خله تي و زه حمه ت بکه م، نه گينا بۆ گرتني هه موو ده سنيژي فهرمانم پيډه گردن به سيواک گردن) (نه سائي و ئيبنو مه جه گيړاويانه ته وه).

۵) له کاتي ده سپيکدرني خويندني قورئاندا. چونکه له شوييني سيواک بۆ نويز خويندن سونه ت بي که بريتييه له خويندني هه ندي قورئان و خويندني ديکري تر، دياره که بۆ قورئان خويندني په تي سونه ت تربې، گه رچي سيواک گردن به هه موو شتيکي زبري لابه ري پاک ده بي، به لام به داري سيواک خيرتره، سيواک سوودي زوره: پوک توند ده کاته وه و ددان ساخله م ده کاو ده سگاي هه رس و هه زم به هيژ ده کاو، گميز گردن خيرا ده کاو، ده م و ددان پاک و خاوين ده کاته وه، ده بي به مايه ي رمزي خداو، پيري و ده خاو چاره ي مروف گه شو نووراني ده کاو، گه شه و په ره به هو شياري ده داو، پاداشتي باش دوو چه ندان ده کاو، له کاتي

گیانه لاند گیانگیشان ناسان هكاو، لهكاتی سهرمه رگا شایهتمان یادی
موسلمان دمخاته وه).

سوننه ته دامه زراوه کانی سیواک: ئەمانه، شۆردنی سیواک و
فرچه کهیه له پيش و پاشی سیواک کردنه کهدا، به دهستی راستی بیگری،
به لای راستی دهمی دهست پیک، سیواکه که بهیئى به ناسمانه ی
مهلاشویداو به سهر تهووه کاکيله کانیدا، وهدریژییه که ی یهك بستى، ههر
کەسێ ددانى نه مابى بۆ ههیه به پهنجەى خۆى سیواک بکا، به پى
فهرمووده که ی عایشه {رهزاه خواه لیبى} دهفرموئى: (گوتم: ئەى پیغه مبهرى
خودا! مرقى وا ههیه ددانى نه ماوه، ئایا سوننه ته سیواک بکا؟
فهرمووی: به ئى، عهزیم کرد چون چۆنى بیکا؟ فهرمووی: پهنجەى خۆى
بهیئى به ناوی دهمیدا) (ته به رانی گیراویه ته وه).

٨) دەسنویژ:

دەسنویژ مه رجه گهل و فهرزگهل و سوننه تگهل و به تالکهرموه گهل
هه ی. مه رجه کانی ئەمانه و به ی ئەمانه دانامه زری: ئیسلامه تی و
فامین (ته میز) و پاکیتی ناوه کهو، نه بوونی نیوانی له بهرچاو، وهك
په رده چلکیکی وا که نه هیئى ناوه که بگاته سهر پیست، هه روه ها
نه بوونی به ره له ستی شه رعی، وهك بیئویژى و زه یستانى، هه روه ها
داهاتنى کات بۆ که سى ناچار، وهك ژنى هه میشه بیئویژو که سى میزو
شتى وا رانه گری، چونکه خۆپاککردنه وه ی ئەم جوړه که سانه پى
دهگوترى: خۆپاککردنه وه ی ناچارى، دياره ناچارىش تا کاته که ی نه یهت
پهیدا نابى.

فەرزو پێویستییهکانیشی ئەم شەش شتەن: یەكەمیان نیهتەیانە، بەپێی ئەم فەرمايشتهی سەرەوەر (دروودە خواوە لەسەربە) گە دەفەر موی: (هەموو کردەوێی بە پێی نیازو نیهتەكەیهتی و هیچ کاری بەبی نیازو خواستی دڵ دانامەزێ) (هەردوو شیخ - واتە: بوخاری و موسلیم - گیراویانەتەو). کاتی نیهتەیان لەگەڵ دەسپێکردنی شۆرینی یەكەم بەشی روخساردايه، نیت و نیاز ئەوێه لە دایدا نیازو دەسنوێزگرتن بێن، بۆ ئەوێه بە دەم و دڵ بلی، یا هەر لە دایدا بلی: نیازم هەیه بێدەسنوێزی لەسەر خۆم لادەبەم، یا نیهتم هەیه نوێز لە خۆم حەلال دەكەم، یا نیهتمە فەرزی دەسنوێز بەجی دەهینم.

دوو هەمیان: شۆرینی روخسار، وەك زاتی مەزن دەفەر موی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ - سورة المائدة - ٦/٥}. واتە: ئەو موسلمانینە! کاتی ویستان راست ببەهه بۆ بەجی هینانی نوێزەكانتان روخسارتان بشۆرن، ئەو جا هەزدوو دەستان لەگەڵ هەر دوو ئانیشتاندا بشۆرن، وە بەئاویکی تازه دەستی تەر بهینن بەسەر سەرتانداو سەتان تەرکەن، ئەو جا پیکانتان هەتا دەگاتە هەردوو قولاپەكانتان بشۆرن). رووبەری روخسار بە باری درێژیدا، لە جیگەى سەوزبوونی مووی سەرەو دەست پێدەكا هەتا ئاخری چەناگە، لە باری پانیش ناوەندی هەردوو گوێچكەیه. پێویستە لە کاتی شۆرینی روخساریدا شۆرینی هەموو بەشەكانی برۆو برژانگو گیسوو ومیل و هەموو موویەکی تر، بەلام مووی روو (عارض) و مووی ریش ئەگەر تەنك بوون پێویستە دەرەو ناوەههیان لەگەڵ پێستەكەدا

بشۆردری، ئەگەر پڕ بوون هەر رووی دەرەو میان پێویستە بشۆردری.
مووی تەنک ئەوەیە پێستەکە لە ژێرەو دیاریی.

سێهەمیان: شۆرینی هەردوو دەستە هەتا سەر هەردوو سەر ئانیشک،
بەپێی ئایەتەکە ی پێشو، بەلگەیهکی تریش هەیه: جابیر (رەزای خوا لەسەری)
دەفەرموئ: بە چاوی خۆم پێغەمبەرم دی ناوی دەسنوێژەکە ی دەکرد
بەسەر سەر ئانیشکەکانیدا، ئەوجا فەرمووی: (ئەو دەسنوێژە ی کە
مەرجی دروستبوونی نوێژە لەلای خوا ئەمەیه) (دارە قوطنی و
بەیهەقی). ئانیشک ئەو سەرجمگەیهیه کە دەکوێتە نیوانی قۆل و
باسکەو، پێویستە ئاوێکە بگا بە هەموو مووێکەو بە هەموو پێستەکە،
تەنانەت ئەگەر لە ژێر نینۆکا چلک کۆبووبووه، نەیدەهێشت ئاوێکە
ژێرەکە ی تەپکا ئەو نە دەسنوێژیکە ی دادەمەزرێ و نە نوێژەکە ی
دروستە.

چوارەمیان: تەپکردنی سەر، بە کەم و زۆر دێتەجی، بەپێی
فەرموودەکە ی موغیرە (رەزای خوا لەسەری): جاری پێغەمبەر (مروودە خوا لەسەری)
دەسنوێژی گرت دەستی تەپێ هیئا بەسەر مووی پێشەسەریداو بەسەر
مێزەرەکەیداو بەسەر هەردوو خوقفەکەیدا). (موسلیم) چونکە ئەگەر
تەپکردنی هەموو سەر مەرج بوایە، سەرۆەر (مروودە خوا لەسەری) بە
تەپکردنی مووی پێشەسەری قنیاتی نەدەکرد، وەکی تریش ئەگەر کەسێ
بۆ دلدانەو دەستی هیئا بەسەر تەوقەسەری هەتیودا بەوەهیش دەگوترێ
کە دەستی هیئاو بەسەریدا.

پینجه میان: شۆرینی هەر دوو پییه، له گه‌ل هەردوو قاپه
 رمقه‌له‌کاندا، به‌پێی نایه‌تی: (وارجکم الی الکعبین) قاپ یا قاپه
 رمقه‌له، یا قوله‌پێ، ئیسقانیکی رمقه‌له‌ی به‌رزه به‌م دیوو به‌و دیوی
 قاجه‌وه، له نیوانی لاق و پیدایه، هەر قاجه‌ی دوو قوله‌پێی هه‌یه، له
 فه‌رمووده‌ی ساخدا دمفه‌رمووی: (ئینجا قاجی راستی هه‌تا هەردوو
 قاپه‌رمقه‌له‌ی شۆرد، ئه‌وجا به‌و چه‌شنه‌ پێی چه‌پیشی شۆرد) نوعمانی
 کو‌ری به‌شیریش {هه‌زا‌ه‌خواه‌لیت‌ه‌} فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر {ه‌رو‌وده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌}
 فه‌رمووی: (ریزه‌کانتان راست بکه‌نه‌وه) ئیتر ئیمه‌یش شانمان دهنووسان
 به‌ شانی یه‌کتیرییه‌وه‌و قوله‌پیشمان ده‌لکان به‌ قوله‌پێی یه‌کتیرییه‌وه‌
 (بوخاری).

ده‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی نوعمان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که هه‌موو
 پییه‌ک دوو قاپه‌ رمقه‌له‌ی هه‌یه.

شه‌شه‌ میان: ریزلیگرتنه (ته‌رتیب) واته‌: به‌جێهێنانی شۆردنی
 ئه‌ندامه‌کان له‌سه‌ر ئه‌م ریزه‌ی باسکرا: روخسار، ده‌ست، سه‌ر، قاچ.
 پێویستبوونی ریزلیگرتن یا له‌ نایه‌ته‌که‌وه‌ وه‌رده‌گیری، له‌سه‌ر رای ئه‌و
 زانیانه‌ی که دمفه‌رموون: واوی عه‌طف بۆ ریزلیگرتنه، یا له‌ کردارو
 گفتاری چه‌زمت خۆی {ه‌رو‌وده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌} چونکه‌ شتی وا له‌ پیغه‌مبه‌ر
 {ه‌رو‌وده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌} نه‌گێڕدراوه‌ته‌وه‌ که ئه‌م ریزه‌ی پێشو پاش کردبێ،
 به‌لگه‌و جارێ چه‌زمت {ه‌رو‌وده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌} له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه‌ ریزی له
 شۆردنی ئه‌ندامه‌کانی ده‌سنوێژ گرتو فه‌رمووی: (ئه‌و ده‌سنوێژه‌ی که
 مه‌رجی دروستبوونی نوێژه‌ لای خوا ئه‌مه‌یه‌) (بوخاری). له‌

فەرموودەییەکی تریشدا دەفەرموئ (مروودە خاۋا لەسەربەند): (ئەو دە پێش بخەن کە خوا پێشی خستوو) (نەسانی بە رشتەییەکی ساخ گێراویەتەو) دیسان لەبەر ئەوەی کە خودای گەورە - سەر کە ئەندامیکە لە دەسنوێژدا تەر دەکرێ نەك دەشۆردرێ - دایناوە لە نیوانی ئەو ئەندامانەی کە دەشۆرێن، وە بەم کارە ریزی ئەندامە هاوچەشنەکانی پچراندوو، جەرەبیش کە قورئانە کە بە زمانی ئەوانە، ئیشی وا ناکەن ئەگەر قازانجیکی نەبێ،

ئەو قازانجەش لێردا پێویستبوونی ریزلێگرتنە، هەروا لەبەر ئەوەی کە مەبەست لەم ئایەتە روونکردنەوێ چۆنیەتی دەسنوێژی پێویستە.

٩) سوننەتەکانی دەسنوێژ:

١) سوننەتە بۆ دەسنوێژ گر لە سەرەتاوە ناوی خودا بهێنێ، بیهەقی بەرشتەییەکی چاک (اسناد جید) گێراویەتەو: کە حەزەرت (مروودە خاۋا لەسەربەند) دەستی نایە ناو حاجەتەکەو (ئەوجا پەیتا پەیتا ئاو لە نیوانی پەنجەکانیاوە هەڵدەقولا) ئینجا بە هاوڕێیانی خۆی فەرموو: (بە پێڕۆزی ناوی خودا دەست بکەن بە دەسنوێژ گرتن لێ) لە فەرموودەیی ساختا دەفەرموئ: (هەر کاریکی بایەخدار بیسمیلائی لێنەکرێ گولەکەو بیفەرە!) واتە: ناتەواوو بپێتە.

٢) سوننەتە بەروپشتی هەردوو دەستی، بەر لە کردنیان بەناو ئاوەکەدا بشۆرێ، چونکە چۆنیەتی دەسنوێژی پێغەمبەر (مروودە خاۋا لەسەربەند)

ئاوا باس گراوه، له بهر ئهم فهرمووده ئهوسى كورى ئهوسيش كه
دمفهرموى: (سهرنجم داوه چه زومت {درووه خواه لهسهرين} كه دهسنويژى
دهگرت له پيشدا سىجار ههر دوو دهستى خوى تامووچهكانى دهشورد)
(ئهحمهد) له سهحيه پيشدا ههه: (حومرانى نۆكهري عوسمان
فهرمووى: عوسمان داواى ئاوى كردو لهسهر ئهم شيويه دهسنويژى
گرت: له پيشا سى جار ههر دوو لهپى شورد) ويتهى ئهم شيويه له
كۆمهلى لهيارانهوه چهسپاوه.

(۲) ئاو لهدهم رادان.

(۴) ئاو له لووت رادان و ههنگردن، چونكه خۆشهويست {درووه خواه
لهسهرين} واى دهكرد، دهيش فهرموى: (ئهم دهسته له سوننهتن) (موسليم)
جا لهناو ريزى ئهو دهيهدا ئهم دووهى ژمارد: ئاو له دهم رادان و ئاو له
لووت رادان. مهرجه بۆ هاتنهدى ئهم دوو سوننهته ئاو لهدهم رادان پيش
بخري، ههروهك سوننهته زيادهروى كرن لهم دوو سوننهتهدا، مهگهر بۆ
كهس كه بهرؤزووبى، بۆ ئهو نابهسهنده.

(۵) دهستهينان به ههموو سهردا، چونكه پيغمههه بهر {درووه خواه لهسهرين}
وايكر دووه، له بهر ئهوهيش ههتا له مهترسى راجيايى (خروج له خيلاف)
دهرباز ببين، چونكه ههندى زانا دهئين: دهستهينان بهسهر ههموو سهردا
فهرزه، ئهوهيش مهترسى ئهوهى ههيه ئهگهر ئهم رايه راست بى
دهسنويژى سهريچيكر (مخالف) بهتال بى.

(۶) دهستى تهريهينان به ههر دوو گويچكهدا، به ئاويكى تازه،
لهپاش مهسحى سهري، به ديوى دهرهوه ناوهوهياندا، عهبدوئلاى كورى

زەمید دمه‌رموئ: پیغه‌مبهرم بینی ده‌سنوئژی ده‌گرت، به ناویکی تازه له پاش ته‌پرکردنی سه‌ری، ده‌ستی ته‌ری هی‌نا به هه‌ردوو گوئی خویدا (حاکم، به‌یه‌قی) به‌یه‌قی به ره‌شته‌یه‌کی ساخ گپ‌راویه‌ته‌وه، چو‌نی‌تی ئه‌م ته‌پرکردنه نا‌ویه: هه‌ردوو په‌نجه‌ی شایه‌تمانی بخاته هه‌ردوو کونه گوی‌ی و به‌ناو چ‌رچ و لۆچه‌کاندا سو‌وریان پ‌ی‌دا، هه‌ردوو په‌نجه که‌له‌یشی له هه‌مان‌کاتدا به‌سه‌ر دمه‌رو‌ی گوی‌کانیدا به‌ی‌ن‌ی.

(۷) ئاژ‌نینه‌وه‌ی ریشی پ‌ر، سونه‌ته په‌نجه بخاته نی‌وانی مو‌وی ریشه‌وه، ریشی پ‌ر ئه‌وه‌یه له ژ‌یره‌وه پ‌سته‌که دیار نه‌ب‌ی، ئی‌بنو عه‌بباس {ره‌زاه‌خواه‌ای‌ب‌ه‌} دمه‌رموئ: پیغه‌مبهر {مه‌رو‌وه‌خواه‌ای‌سه‌رب‌ه‌} ده‌ستو‌وری وابوو کات‌ی ده‌سنوئژی ده‌گرت به په‌نجه‌کانی ده‌ستی ده‌خسته ریشی (ئی‌بنو ماجه) هه‌روا دمه‌رموئ: جاران پیغه‌مبهر {مه‌رو‌وه‌خواه‌ای‌سه‌رب‌ه‌} له ده‌سنوئژدا ده‌ستی ده‌خسته ریشی، بو‌خاری دمه‌رموئ: ئه‌مه ساخ‌ترین به‌لگه‌ی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه. فه‌رمو‌وده‌یه‌کی تری ئی‌بنو عه‌بباس {ره‌زاه‌خواه‌ای‌ب‌ه‌} دمه‌رموئ: جاران پیغه‌مبهر {مه‌رو‌وه‌خواه‌ای‌سه‌رب‌ه‌} کات‌ی ده‌سنوئژی ده‌گرت له‌ژ‌یر ریشه‌وه به په‌نجه‌کانی ده‌ستی ده‌خسته مو‌وی ریشی (ئی‌بنو ماجه).

(۸) ئاژ‌نینه‌وه‌ی نی‌وانی په‌نجا‌کانی هه‌ردوو ده‌ست و هه‌ردوو پ‌ی، به‌پ‌ی ئه‌م فه‌رمو‌وده‌یه‌ی ئی‌بنو عه‌بباس: پیغه‌مبهر {مه‌رو‌وه‌خواه‌ای‌سه‌رب‌ه‌} فه‌رمو‌وی: (که ده‌سنوئژ ده‌گری ده‌ست بخه‌ره ناو په‌نجه‌ی ده‌ست و پ‌یت) (ئی‌بنو ماجه، تیرمی‌ذی) ده‌س خسته ناو چه‌نجه‌ی پ‌ی ناوا باشه: به‌په‌نجه تو‌وته‌ی ده‌ستی چه‌پی له ژ‌یره‌یه‌وه، له په‌نجه تو‌وته‌ی قا‌چی راستیه‌وه ده‌ست پ‌ی‌ب‌کا و به‌ریز پ‌یا‌اندا بر‌وا هه‌تا له په‌نجه تو‌وته‌ی

قاچى چېپەۋە دەر دەچى، ئازىنەۋە پەنجەكانى دەستىش بەۋە دەبى
كە بەناۋىەكا تىكىان پەرىنىۋ بىيانجولتىنى.

۹) پىغشتنى لاي راست لە سەر لاي چېپ، لە ھەموو شۆردن و
گەردەۋى دەسنوئىژدا لاي راست بختە پىشى لاي چېپەۋە، بەپى
فەرمايشتەكەى (دروودە خواە لەسەربە) (كاتى دەسنوئىژ دەگرن بە ئەندامە
راستەكانتان دەست پى بکەن) (ئەبو داوود، ئىبنو ماجە، ئىبنو خوزمىمە،
ئىبنو حەببان) ئىبنو خوزمىمەۋ ئىبنو حەبان بە فەرموودەيەكى
ساخيان داناوە. عائىشەيش (رەزەۋە خواە لىبە) دەر موى: پىغەمبەر (دروودە خواە
لەسەربە) لە کردنى ئەم شتانەدا ھەزى لەۋە بوو كە لاي راستى پىش بخت:
لە پىلاۋ لەپىکردن و لە قز شانەکردن و لە دەسنوئىژ گرتنداۋ لە ھەموو
كارىكى گىرنگىدا) (پەسەندى ھەردوۋ لايە - بوخارى و موسلىم
گىراۋيانەتەۋە).

۱۰) سوننەتە سى جار كرنەۋە شۆردن و تەرکردنى ئەندامەكانى
دەسنوئىژ، بەپى فەرموودەكەى عوسمان (رەزەۋە خواە لىبە): پىغەمبەر (دروودە
خواە لەسەربە) دەسنوئىژى گرت و ھەموو ئەندامەكانى دەسنوئىژى سى جار سى
جار شۆرد (موسلم) لە گىرپانەۋەيەكى ئەبو داوود لە عوسمانەۋە:
پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) سى جار دەستى تەرى ھىنا بەسەر سەرىدا، لە
گىرپانەۋەيەكى ئىبنو ماجەدا: دەلى: ەلى (رەزەۋە خواە لىبە) دەسنوئىژى گرت،
سى جار سى جار، ئەندامەكانى دەسنوئىژى شۆرد، ۋە فەرموۋى:
دەسنوئىژى پىغەمبەرىش (دروودە خواە لەسەربە) ئاۋابوو.

۱۱) سوننەتە شۆردنەكە بەرو دوابى، پىش ئەۋە ئەندامى پىشوو
ۋشك بىيئەۋە دەست بكا بەئەندامى دوا ئەۋ، چونكە پىغەمبەر (دروودە خواە

لهسهره: وایکردوو، ههتا له مهترسی راجیاییش دهربازبین. سوننهته
لهپاش لیبونهوه دهستهکانی رانهوهشیئ، به پئی فهرمایشتهکهی (مرویه
خواه لهسهره): (کاتی له دهنویژبوونهوه دهستان رامهوهشیئن، چونکه شتی
وا دهبی به باوهشیئی شهیتان) (ئیبنو ئهبی حاتم و کهسانی تر
گیژاویانهتهوه) لهبهر ئهوههیش کاری وا بوئی بیزابوونی له خواپهرستی
لی دئ، سوننهته له پاش بیسمیلاکردن ئهمهیش پتربکا: (اللهم اغفر لی
ذنبی ووسع لی فی داری وبارک لی فی رزقی: خودایه! له گوناهم
خۆشبهو گوشادی بخهره مالم و پیتو فهر بخهره رۆژیم) (تیرمیزی له
ئهبو هورهیرهوه). سوننهته که ئهنگوستیلههیش له شوینی خۆی
بلهقیئی، ئهگهر ژیرهکهی تهپ دهبوو، دهنه دهبی دایکهئی و لهقاندن
بهسنیه سوننهته به شۆردنی لای سهرووی رووی دهست پیبکا، و له
پیشه سهریهوه دهست بکا به تهپکردنی سهری، وه بهنووی پهنجهی
دهست و پیی، دهست پی بکات، ئهگهر خۆی ناوی دادهکرد بۆ خۆی، بهلام
ئهگهر کهسیکی تر ناوی هکرد به دهستیدا له ئانیشکهکانیهوه دهست
پیبکا، وه ناوی دهنویژمهکی لهو (مودد) ئ کهمتر نهبی، وه له ناو
بهکارهیناندا دهسبلاوی نهکا، وه له سی جا رتی نهپهپی، وه لهکاتی
دهسنویژگرتندا قسه نهکا، وه ئاوهکه شلپ نهکیشی به روویدا، بهئکوو
بهشیینهیی، لهپاش تهواو بوونی کردارهکانی دهنویژمهکه روو بکاته
قیبله و ههردوو دهستی بهرزوه بکاو بلی، (اشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شریک له، واشهد ان محمدا عبده ورسوله، اللهم اجعلنی
من التوابین واجعلنی من المتطهرین، سبحانک اللهم وبحمدک،
اشهد ان لا اله الا انت استغفرک واتوب الیک) وه ههر لهحالی بهرهو

قیبله‌دا سوورەتی (انا أنزلنا) بخوینى به‌لام لهم کاته‌دا دەستی به‌رز نه‌کاته‌وه. موسلیم (ره‌زاه‌خواه‌لایبە) ده‌گیرێته‌وه: هەر که‌سێ له‌پاش دەسنوێژگرتن ب‌ئى: (أشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله) هەر هه‌شت دەرگا‌کانى به‌هه‌شتى بۆ ده‌کرێته‌وه، به‌ که‌یفى خۆى له‌ کامیانه‌وه چه‌زبکا ده‌چێته ژووره‌وه) تیرمی‌ذى لهم نزیاه ئەمەى پتر کردووه: (اللهم اجعلنى من التوابين واجعلنى من المتطهرين) حاکمیش (ره‌زاه‌خواه‌لایبە) ئەمەى لى پتر کردووه: (سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا اله انت استغفرک واتوب اليك).

سوننه‌ته به‌بى به‌هانه‌ى ره‌وا یارمه‌تى له‌ که‌س وهر نه‌گرى له ده‌سنوێژگرتندا، وه به‌بى به‌هانه خۆى وشک نه‌کاته‌وه. واته: به‌ خاوى ئەندامه‌کانى ده‌سنوێژ نه‌سپى با له‌سه‌ر خو وشک ببه‌وه سوونه‌ته له‌پاش کاتى ده‌سنوێژى تازه‌وه دوو رکات نوێژى سوننه‌تى دیارى ده‌سنوێژ بکا، پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربه) ده‌فه‌رموئ: (هەر موسلمانێ ده‌سنوێژى به‌ جوانى بگرئ، وه دوو رکات سوننه‌تى پێوه بکا، به‌ باشى دلیان بداتئ و بیری له‌ لایان بئ، مسۆگه‌ر که‌ به‌هه‌شت بۆ خۆى مسۆگه‌ر ده‌کا) (موسلیم). بزانی: ئەگه‌ر له‌ناو ده‌سنوێژه‌که‌یدا گومانى بۆ په‌یدا بوو که‌ فه‌رزى له‌ فه‌رزه‌کانى ده‌سنوێژى فه‌رامۆش کردووه، ئەوه پێویسته ئەو فه‌رزه بکاته‌وه، وه‌هه‌ر چیش فه‌رز نه‌کراوه‌وه دووباره‌ى بکاته‌وه، چونکه‌ بناغه‌ى کار له‌ شه‌ریعه‌تا له‌ سه‌ر نه‌بوونى شته، عه‌ده‌م ئەه‌له، کارو فیعل عاریضه، به‌لام هەر گومانێ له‌ پاش ته‌واکردنى ده‌سنوێژه‌که‌ که‌ بوو، له‌یه‌ر فه‌رمایشتى بایه‌خدار کارى پئ ناکرئ، چونکه‌ گومانى وا

زۆره، کارپیکردنی دیزواره، له رواڵەتیشدا وا دمردهکهوئ که دەسنوێژ به تهواوی گیرایی! بەلام گومان له نیتدا له پاش تهواو بوونی دەسنوێژیش گەرەکه بۆی بگەرێتەوه، سەر لەنوئ دەسنوێژەکی بگریتهوه.

١٠) تاراتگرتن: استنجا: خو پاککردنهوه:

پیناسەکهی له شەرحا: (لابردنی پیسی سەر هەردوو رایە، که پیشیان دەگوترئ: پاش و پیش، به ئاو، یا به بەرد، یا به هەردوکیان) حوکمەکهی فەرزه، به پیتی فەرمايشتهکهی {دروود خواە لەسەربە}: (کاتی یهکیکتان دهچئ بۆ سەراو باسئ بەرد لهگەل خۆی ببا، خۆی پێیان پاک بکاتهوه، ئیتر ئەوه بریتی تاراتگرتن دەکهوئ) (ئەبو داوودو داره قوطنی و ئیبنو ماجه به رشتهیهکی جوانی ساخ گیراویانهتهوه) ئەنەسیش {روژاە خواە لەسەربە} دەرەرموئ: (من و کورپکی له سیڤه مندا که پیڤه مەهر {دروود خواە لەسەربە} دهچوو بۆ سەراو جهوهندمیئ ئاومان بۆی دەبرد، بهو ئاوه تاراتی دەگرت، وەنەقیزەیه کیشمان لهگەل خۆمان دەبرد، پیڤه مەهر {دروود خواە لەسەربە} دایده چهقاندو دهیکرد به بەردهم {بەربەست - سوتره} له کاتی نوێژدا). وا باشتره که خۆی به بەردو به ئاو پاک بکاتهوه، چونکه خەلکی قوبابه هەردووکیان تاراتیان دەگرت، خودا لەبەر ئەوه ستایشیکردن و فەرمووی: {فِيهِ رَجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ - سورة التوبة - ١٠٨/٩}. واتە: ئەم مزگەوتە قوبا کۆمەڵی پیاوی موسلمانان ساغی پاک و تەمیزی تیاپه، حەز بەپاکي دل و دەر و وون و لەش و جل و شوین دەکەن، لەبێ دەسنوێژی و

له‌شپېسى دوورن، به‌سه‌ بۆ‌ سه‌ربه‌رزى نه‌وان كه‌ خودا نه‌و كه‌سانه‌ى
خوش ده‌وى كه‌ حزيان له‌ پاكي و خاوينييه‌و خويان پاك و خاوين
را ده‌گرن) چونكه‌ نه‌وه‌ بوو كاتى نه‌م نايه‌ته‌ هات پيغه‌مبه‌ر {درووه‌ خواه‌
له‌سه‌ربه‌} له‌ هوى نه‌م ستايشه‌ى، لياني پرسى، عه‌رزىان كرد: له‌ پيشدا
خومان به‌ به‌رد پاك ده‌كه‌ينه‌وه‌ نه‌وجا به‌ ناوېش تاراتده‌گرن) به‌رزار
به‌ رسته‌يه‌كى بيه‌يز (ضعيف) گيړاويه‌ته‌وه‌، به‌لام نه‌وه‌وى به‌ راستى
نازاني و ده‌فه‌رموى: زانايانى شهرع ناوا ده‌يگيړنه‌وه‌، كه‌چى له‌ كتېبه‌كانى
حه‌ديسدا شتى وانييه‌، به‌لكوو نه‌مه‌يان تيايدايه‌: (به‌ناو خومان پاك
ده‌كرده‌وه‌) (نه‌حمه‌د، ئيبنو خوزميه‌) وا باشه‌ له‌ پاساودانى باشتريني‌دا
بگوتى: (زاتى پيساييه‌كه‌ به‌ به‌رده‌كه‌ لا ده‌چى، نه‌سه‌ره‌كه‌شى به‌ ناوه‌كه‌
لا ده‌چى، ئيتىر ده‌ست چه‌به‌لاوى نابى). نه‌گه‌ر تاراتگر ويستى هه‌ر به‌
يه‌كيكيان پاك بكاته‌وه‌، باخوى به‌ناو پاك بكاته‌وه‌ باشته‌، چونكه‌ نه‌و
هه‌م پيساييه‌كه‌ لاده‌با، هه‌م خوى نه‌سه‌ره‌كه‌ى لاده‌با، به‌لام به‌رده‌كه‌ هه‌ر
خودى پيساييه‌كه‌ لاده‌با، نه‌گه‌ر تاراتگرتن به‌ به‌ردبوو پيوسته‌ به‌سى
به‌ردبى، نه‌گه‌ر به‌سى به‌رد پاك نه‌بووه‌ پيوسته‌ به‌زياتر خوى پاك
بكاته‌وه‌، مه‌رج بوونى سيبه‌رد به‌پيى فه‌رمووده‌كه‌ى پيشووه‌: (كاتى
يه‌كيكتان ده‌چى بۆ‌ سه‌راو با سى به‌رد له‌گه‌ل خوى ببا) خوږاككرده‌وه‌
هه‌ر مه‌رج نيه‌ به‌ به‌رد بى، به‌لكوو به‌ هه‌رشتى كه‌ پاك و وشك بى و
پيسى هه‌لكه‌نى و ري‌زى نه‌بى ده‌بى به‌لام به‌ به‌ردى ته‌رو شتى پيس و
شتى ساف (وه‌ك قاميش و شووشه‌) نابى. ئيبنو مه‌سعود {ره‌زاو خواه‌ لينبى}
ده‌فه‌رمى: جارى حه‌زرمت {درووه‌ خواه‌ له‌سه‌ربه‌} رويشت بۆ‌ سه‌راو، به‌منى
فه‌رموو كه‌ سى به‌ردى بۆ‌ ببه‌م، منيش دوو به‌ردم ده‌ست كه‌وت، هه‌ر

چەند گەرام بۇ بەردى سېھەم دەستەم نەكەوت، لەبەر ئەوۋە دوو بەردو
تەپالەيەكەم بۆى برد، دوو تەپالەكەى فەرداۋ فەرموۋى: (تەپالە
چەپەلە!) (بوخارى) بۆيە بەشتى رىزدارىش نابى، ۋەكوو كولئىرو
ھەموو خواردەمەنىيەكى ترى ئادەمىزاد، يا خواردەمەنى جنۆكە ۋەك
ئىسقان، لەبەر ئەم فەرموۋدەى مسلىم: (حەزروت {مروودە خواە لەسەربە:} رىگەى
نەدەدا تارات بە ئىسك بگىرى، دەيفەرموۋ: چونكە ئىسك خۇراكى برا
جنۆكەكانى ئىۋەيە!).

مەرجى بە كارھىنانى بەردو ۋىنەى بەرد ئەمەيە: شۈنەپىسەكە
ۋشك نەبۇبىتەۋەو پىسىيەكەيش لە جىگەى ئاسايى خۆى لای نەدابىۋ
شتى بېگانەى ترى نەھاتبىتە سەر، دەنا دەبى تاراتەكە بەس بە ئاۋبى،
يا بە بەردو بە ئاۋبى، بەردى تەنيا بەس نىە).

۱) دەستۋورى سەراۋکردن:

۱) نادروستە بۇ سەراۋكەر لە چۆلەۋانى، ئەگەر پەنايى نەبوو،
رووکردن ۋ پشترکردن لە زوۋگە، بەپىي فەرمایشتەكەى {مروودە خواە لەسەربە:}
(كە دەچنە سەر پىشاۋ، بۇ پىسايى يان بۇ گمىز، نە رووبكەنە روۋگە
(قىبلە) ۋ نە پشتى تىبكەن، بەلام رووبكەنە ئەم لاۋ لا) (شەيخان) ھۆى
ئەم نادروستىە ئەمەيە: بەرى روۋگە شكۆمەندە، دەبى شكۆمەندىيەكەى
بپارىزرى، بەپىي فەرموۋدەكەى سوراقەى كورپى ماليك {رەزەە خواە لىبە:}
دەيگىرپىتەۋە كە دەفەرموۋ: بە گويچكەى خۆم لە زارى پىرۋزى سەرۋەرم
ژنەۋت دەيفەرموۋ {مروودە خواە لەسەربە:} (كاتى كەسىكتان دەچى بۇ سەراۋ

بارىزى قىبلەى خۋاى گەۋرە مەزىن بگرى، با روۋنەكاته روۋگە. بەلام نەۋەۋى دەفەرمۇى: ئەگەر لەبەر دەمىيەۋە داپۆشەرى (ساترى) ھەبوۋ، دوو سىيەكى گەزى بەرز بوۋ، خۆشى بەقەد سى گەز يا كەمتر لىيەۋە نىزىك بوۋ، ئەۋە روۋكردن تىيى درۋستە، ئىتر چ لەناۋ سارادا بى، چ لەناۋ خانوۋدا بى، روۋكردن و پىشت كىردنە روۋگە لەناۋمالدا بۆيە ھەرام نىيە لەبەر ئەم فەرموۋدەيەى ئىبىنو عومەر: فەرموۋى: ئىشم ھەبوۋ چوۋمە سەر سەربانەكەى ھەفصەى خوشكم كە ژنى پىغەمبەر (مروۋىدە خۋاى لەسەربى) بوۋ، پىغەمبەرم دى خەرىك بوۋ روۋ بە شام دەستى بە ئاۋ دەگەيانىدو پىشتى كىردبوۋە روۋگە. (كۆمەلەكە گىراۋايانەتەۋە - بوخارى، موسلىم، ئەبو داۋود، تىرمىزى، نەسائى) شافعىش (رەزە خۋاى لىيە) دەفەرمۇى: روۋكردن و پىشتكىردن لە روۋگە لەدەشت نادروسە نەك لەناۋ مالدا. مەروانول ئەصفەرىش (رەزە خۋاى لىيە) دەفەرمۇى: ئىبىنو عومەرم بىنى حۋشترەكەى لە بەردەمىيەۋە لە روۋى قىبلەۋە يىخ دابوۋ، ئەۋجا بەرەۋە وشترەكە گمىزى دەكرد، عەرزىم كىرد: ئەى باۋكى ئەۋرەھمان! خۆشتى وا نەيى لىكراۋە؟ چۆن تۆ دەيكەى؟ فەرموۋى: شتى وا لە بۆشايىدا، لە شوئىنى بەربەرەلادا نەيى لىكراۋە، بەلام ئەگەر لە نىۋانى تۆۋ نىۋانى روۋگەدا شتى ھەبى كە پەردەت بۆ بكا ئەۋا قەيناكا) ئەبو داۋودو ھاكىم گىراۋايانەتەۋە.

۲) پارىز بكا لە گمىزكىردن لە ناۋ ئاۋى راۋەستاۋدا. پىغەمبەر

(مروۋىدە خۋاى لەسەربى) دەفەرمۇى: (كەستان قەت گمىز مەكەنە ئاۋى راۋەستاۋدە) جابىرىش (رەزە خۋاى لىيە) دەفەرمۇى: پىغەمبەر (مروۋىدە خۋاى لەسەربى) نەيى دەكرد كە لەناۋ ئاۋى راۋەستاۋدا گمىز بكرى (موسلىم،

نەسائى) ئەم نەيى لىكردنەيش ئاۋى كەم و زۆرى دەگرىتەۋە، چۈنكى شتى ۋا مايەى چەپەئىيە، بەلام بەرگىرىيەكە چۈنكى بەرگىرى = دىفاع بەلام (بەرگىرى = مەن) لە كەما توندترە، ۋە لە شەۋىشدا توندترە لە رۆژ، چۈنكى دەلەين: ئاۋ لە شەۋدا ئارامگاي جىنۇكەيە، جا دور نىە كە بەھۋى ئەۋەۋە جىنۇكە توۋشى زىيانكى بىكەن، ئاۋى رەۋانىش ئەگەر كەم بى مىزىتىكىردنى نادروستە، چۈنكى لەكارى دەخا، نە بەكەلگى خۋى دەمىنى، نە بەكەلگى كەسىكى ار دەئ، ئەگەر زۆرىش بى ئەۋە ناپەسەندە، ۋاتە: مەكروۋە، ئاۋى راۋەستاۋىش كەم و زۆرى ئەم دوۋبىرپارەى بۇ ھەيە، كەم بى نادروستە زۆر بى (ۋاتە: قوللەتەين بى) ناپەسەنە. بەھەر حال سەراۋكردن لە ئاۋى راۋەستاۋدا زۆر خراپە.

۳) سەراۋنەكا لە ژىردارى بەرىدا، لە كاتى بەردا، يا لەھەر كاتىكى. تردا، پىسايىكردن ناپەسەندترە، چۈنكى بەرەكەى پىس دەكاۋ قىزەۋون دەبى.

۴) سەراۋنەكا لە سەر رىگائى كە ھاتوو چۆى تىابكرى، سەراۋى گەۋرە خراپرتە، جارى پىغەمبەر (دروۋدە خۋا لە سەربە) فەرموۋى: خۇتان بپارىژن لەۋ دوو شتە ناشرىنە كە دەبن بە ھۋى ئەۋە خەلگى نەفرەتتان لىبەكەن ۋە لەغەتتان بۇ بنىرن، گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خۋا ئەۋ دوو شتەيە چىن؟ فەرموۋى: سەراۋكردن لە سەرەپىدا، يا لە سىبەرى جىگەدانىشتندا.

۵) سەراۋنەكاتە ناۋ كۈنى زەۋىيەۋە، مەبەست كۈنى دەم خروپانە، چۈنكى پىغەمبەر (دروۋدە خۋا لە سەربە) لە فەرموۋدەيىكا، كە

نه سائی و نه بو داوود گیراویانه ته ووه حاکم فەر موو یه تی: فەر موو ده یه کی ساخه چونکه به پئی مهرجه گانی سه حیجی بوخاری و سه حیجی موسلیمه، پیشگیری کردووه له وه که: (میز بکریته کونه وه). له بهر نه وه که جیگه و شوینی جنوکه یه.

٦) له سیبه ری دانیشتنی مهردووهدا، وهک سیبه ری درهخت و شتی وا سهراو نهکا. سهراوی گه وره خراپتره، پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) فەر موو یه تی: خۆتان له م سئ ئیشه بپاریزن که ده بن به هوی نه فرین لیگردنتان: سهراوکردن له گۆرگاگاندا یا له سه ر چهقی ریگه و باندا، یا له سیبه ری حه وان ه وهدا، وهک سیبه ری درهخت و شتی وا. (نه بو داوود) جیگه ی گۆل و کانیکردن و ریگه ی کانی و بواری ده ورو بهرو قهراخی ئاوی لیخواردنه وه و بهر بهر پوچکه ی زستانی ش له م بریناردها وهک سیبه ر وایه. میزکردن له سه ر گۆر نادروسته، هه روا له ناو مائی مزگه و تدا، با بیکاته دمه فرموی: فریشته وه و دوا یی له دمه وه ی مزگه و ت بیر پزئی هه ر حه رامه!.

٧) له کاتی ده ست به ناو گه یاندا قسه نهکا، چونکه پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) دمه فرموی: (نابئ دوو کهس به یه که وه بچن بۆ سهراو و شه ر میان هه ئمان ده ست بکه ن به قسه کردن، چونکه خودای گه وره و مه زن زۆر رقی له شتی وا ده بیته وه) (نه بو داوود) بۆیه خوا زۆر رقی له شتی وایه له بهر هه ئمانینی شه ر مگا، دنا قسه کردن له م کاته دا دروسته به لام ناپه سه نده، ده ق وهک ژن ته لاقدان خوی ره وایه که جی پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) له بازیه وه دمه فرموی: (دزیوترین هه لال له لای خودای گه وره و سه روهر ژن ته لاقدانه) نه مانه ی ش حوکه ی قسه کردنیان هه یه:

وھەلەمدانەھەي سالاووزاكردن بۇ پۇرميوو سوپاسكردىنى پۇرميو، نەگەر لەسەر پۇشاو پۇرمى با لە دلەوھ سوپاسى خوا بكا، موحيبى طە بەرى دەفەر موى: (گەرەكە لەوكاتەدا نەبخواو نەبخواتەھەو نە تەماشای دەردراوھەكە بكاو نە سەيرى شەرمگای خۇى بكاو نە سەيرى ئاسمان بكاو نە بەدەستى يارى بكاو نە زۇرىش لە ئاودەستا بىننىتەھە، ناپەسەندە ھەلگرتنى شتى كە ناوى خواى لىنووسرابى، ھەك ئەنگوستىلەو پارەو درەم، ھەروا شتى قورئانى لىنووسرابى، لە بۇ شكۆمەندى، ناوى پىغەمبەرىش لەم مەسەلەيەدا ھەك ناوى خوا وایە)، لە ھەدىسا دەفەر موى: (پىغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) كە دەپۇيشتە ناو ئاودەستەھە ئەنگوستىلەكەي دادەكەندو لە شۇنىكا دايدەنا، ئەوجا دەپۇيشتە ناوى، چونكە مۇرى (محمەد رسول اللہ) لىيەلگەندراو (تيرمىزى) گىرۋىيەتەھەو فەرموويەتى: فەرموودەيەكى جوانى ساخە (ھەدىث ھەسن صحیح) ھەرامە سىپارە (موصەھف) بىرىتە ناو ئاودەستەھە، مەگەر بىترسى كە بىدزن، يا بکەويىتە دەستى بىپروا، لەكاتى وادا ناچارىيە دروستە، بە ھەرحال پىويستە بەپىي توانا پاك رابگىرىو لە بىپىزى بپارىزى.

بىزانن: كە ھەموو ناويكى شكۆمەند لەم ھۆكۈمەدا ھەك ناوى خواو. پىغەمبەر وایە، كەواتە. ئەمە ناوى گشت پىغەمبەرەكان دەگىریتەھە (مروودە خوايان لەسەربە).

۸) نابى رووبكاتە خۇرو مانگ، يا پشتيان تىبكا، چونكە ئەم دووشتە دوو نىشانەي گەورەي ئاشكران لەسەر گەورەيى خواى مەزن.

۹) بەرەو رووی با، بامیزنەکا، لەو کاتەدا قورسایى لەشى بڭاتە
سەر قاچى چەپى، کە دەچیتە ناو ئاودەستەووە قاچى چەپى پېش بڭاو
بلى: (باسم الله اللهم انى اعوذ بك من الخبث والخبائث: بە پىروۆزى
ناوى خوا خۆم دەپارێزم لە شەیتان، ئەى خودایە! پەنا دەگرم بەتۆ لە
گۆل و دیلى شەیتان) کاتیکیش دەر دەچى قاچى چەپى پېش بڭاو بلى:
(غفرانك الحمد لله الذى اذهب عني الاذى وعافاني: خودایە! داواى
لێبوردنت لێدەکەم کە ئەم ماوەیە لە یادی تۆ دوورکەوتمەووە، سوپاس بۆ
ئەم خودایەى کە ئەم نازارەى لە گۆل خستەووەو ساخڵەمى کردووم)
چونکە حە دیت دەفەرموئ پێغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) کە لە ئاودەس
دەردەچوو دەیفەرموو: (غفرانك) (هەر پێنج فەرموودەزانە کە
گێڕاویانەتەووە) لە چەند رێگەى بێھێزیشەووە دەگێرپنەووە کە پێغەمبەر
فەرموویەتى: (الحمد لله الذى اذهب عني الاذى وعافاني). شتى
واش با بێھێزیش بىت بەلام لە عیبادەتدا کارى پێدەکرى. وا پەسەندە
کە لە خەلک دووربکەوێتەووە شوێنیکى فەشەلى لەبار بۆ مێزکردن
هەلبژیرى، نەبادا پرۆژەکەى بگەرێتەووە بۆ خۆى، بەپێى ئەم
فەرموودەى ئەبو موسا (رەزای خوا لەبە): (جارى پێغەمبەر (مروودە خوا لە
سەربە) چوووە پەنا دیواریکەووە لە نەرماییەکی فەشەلدا گمیزی کردو
فەرمووی: کاتى دەتانەوئ گمیزبکەن جیگەیهکی لەبار کە دەستبدا بۆ
میزلیکردن بدۆزنەووە! (ئەحمەد، ئەبو داوود) وا باشە کە لەپاش
سەراوەکە ناو بپەرژینی لە شەرمو شەروالەکەى، هەتا دلە راوکی لە خۆى
دووور بڭاتەووە.

۱۲) هوکانی بیده سنوئیزی:

ده سنوئیز به مانه ده شکیت:-

دەرچوونی شتئ له پئیش یان له پاش، قهباره داربئ یان
 بئقه باره بئ وهك با، ناساییبئ یان نائاسایی وهك خوئین و زیخ، خودبیس
 (نجس العین) بئ یان پاکبئ، وهکو کرم، سهر به لگهیش له م مهسه لهیه دا
 ئهم ئایه تهیه: { او جاءَ أَحَدٌ مِّنْ الْغَائِطِ - سورة النساء -
 ۴۳/۴ } . واته: وه یاخود یهکئ له ئیوه له سهر ئاو هاته وهو
 بیده سنوئیز بوو. غائیط له بنه پتدا نهو شوئنهیه که دهستی تیدا به ئاو
 دهگهیه نرئ، دهر دراوه که به هوئ هاوسایه تیوه بهو ناوه ناو نراوه، به پئی
 ئایه ته که میزو پیسایی بهرده کهون، باو ترو تسیش به پئی ئهم
 فهرموودهیه بهرده کهون. ئهبو هورهیره {نواه لا رازه بئ} فهرمووی:
 پیغه مبه {درووده خواه له سه ربئ} فهرمووی: {ههر که سئ ده سنوئیز شکا تا
 ده سنوئیز نه گریته وه نوئیز کردنی بؤ دروست نیه. پیاویکیش گوتی: ئهی
 ئهبو هورهیره! ده سنوئیز به چی ده شکئ؟ فهرمووی: به بالیبوونه وهو ترو
 تسو و شتی وا} {په سه ندی ههردوولایه. واته: بوخاری و موسلیم
 گیراویانه ته وه} مهزیش بهر ده سنوئیز شکین دهگهوی به پئی ئهم
 فهرموودهیه: عهلی {ره زاه خواه لئبئ} فهرمووی: مهزیم زور بوو، شهرمیشم
 ده کرد بؤ خۆم له پیغه مبه {درووده خواه له سه ربئ} بهرسم، چونکه کهچه کهی
 خیزانم بوو، جا میقدادی کوری ئه سوهدم راسپارد، بؤ ئهمه لیی پرسی،
 فهرموو بووی: چۆکی بشۆرئ و ده سنوئیز بگرئ {شه یخهین}. به پئی ئهم
 فهرمایشتهی ئیبنو مه سعودو ئیبنو عهباباسیش {ره زاه خواه لئبئ} وه دیش

به رده گهئ: (به هوی دمر چوونی وه دییه وه دهنویژ پیویست دهبن) بهیهقی له (السنن) دا گیراویه ته وه. نایهتو فهرمووده کان دهگرتن به پیومر بو هه موو دمر اوئیکی تریش ته نانهت با سروشتی له شیش دمری نه په راندبی!.

به لام دمر دراوی له دوو راگه (سبیلین) موه دمر نه چوو بی، دهنویژ ناشکیئن، وهك خویند به ردان و که له شاخ گرتن و رشانه وه و نارهق و شتی تری له م بابته، چونکه پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربنا) که له شاخی له خوی دهگرت و شوینه که له شاخ لیگراوه که ی دهسوردو ئیتر به بی نه وه دهنویژ بگری، نویژی دهگرت، جاریکیش له غه زای زاتولریقاعا دوو پیاو له یارانی پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربنا و وه زام خوا له یارانیبنا) ئیشکی له شکری موسولمانانان دهگرت، پیاو ئیکیان هه ئسا دهستی کرد به نویژ کردن، پیاو له بیروا کان تیریکی تیگرت، نهویش تیره که ی دمر کیشاو نویژه که ی ته و او کرد، هه ر خوینشی لیده هات، کاتی پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربنا) به وه ی زانی ره خنه ی لی نه گرت. (نه بو داوود به رشته یه کی ساخ گیراویه ته وه) له بهر نه وه ویش دمر دراوی دوو را واته: (پاش و پیش) تایبتمه ندیی خوی هه یه که له غه یری نه وان دانییه.

یه کی له دهنویژ شکیئن (نواقض) هکان: -

خهوتنه، به پیی فهرمایشته که ی پیغه به ر (مرووده خوا له سه ربنا): چاو ده مبینی کو مه، هه ر چاو کاتی چوو ه خه و ده مبینه که خا و ده بیته وه، جا له بهر نه وه نه گه ر که سی خهوت کاتی هه لدهستی با دهنویژ بگری (نه بو داوود و ئیبنوماجه). به لام که سی نوستی و پاشی خوی له

زهوییه که قایم کردبی، نه وه دهنویژی ناشکی، به پئی فهرمایشتی
نه نهس که دهنه رموی: یاران پیغه مبه (مرووه نواه له سه ربه) جاران
دهیخه وتن، که هه لدهستان به بی نه وهی دهنویژ تازه بکه نه وه نویژیان
ده کرد (موسلیم گیراویه ته وه)، نه بو داوود نه رسته یه شی له
فه رمو ودهیه پتر کردووه: وا خه ویان لیده که وت سه ریان شوړده بووه
چه ناگه یان دهیدا له سه ر سینگیان، نه مهیش به سه رینی پیغه مبه بوو.

یه کی تریان: نه مانی هوښه به سه ر خوشی یا به نه خوشی وه
بوورانه وهو شیتی، چونکه له شوینی به خه و دهنویژ بشکی که له چاو
نه مانی هوښا شتی وا مروف بیاناگا ناگا، دمی بهم باشتر بشکی.

یه کی تریان: به یه که گه یشتنی پیستی نیرو می نامه حرمه،
به بی په رده، مه گهر هی منالی که ته مهنی له واده ی نارمزوی ئاده میزادی
ناسایی که مری، به پئی ثایه تی: {أَوْ لَا مَسْتُمْ النِّسَاءَ - ۴/۴۳}. واته:
یا پیستان له پیستی ژنان که وت نه وه تا نه نایه ته دا (لهس) عه طف
کراو ته وه سه ر (مجن) وه فه رمان کراوه نه گهر ناو نه بوو له دوا روودانی
یه کی له کارانه، ته یه موم بکری، نه مهیش نیشانه ی نه وه یه که
ده ستلیدانی ته نیا هو ی بی دهنویژییه، ریک وه که سه راو گردن، به وه دا
دمزانی که مه به ست له (له مس) جوو تبوون و دروستبوون له گهل ژندا
نیه، چونکه نه و اتایه دزی رواله تی دمره وهی وشه که یه، چونکه (له مس)
به غه یری جوو تبوونیش ده گوتری، نه وه تا خوی گه وره دهنه رموی:
{فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ - سورة الأنعام - ۷/۶}. واته: نه گهر
کتی بیکیش بو بنیرین که له کاغه زدا نوسرابی، وه به دهستی خویان

دەست لە پەرەکانی بدن، ھەر بېروا ناھيئن و دەلّين: ئاي لەم جادووھ گەورەو ئاشکرايە) پيڭھەمبەريش (دروود خواھ لەسەربە) لەمسی بە واتايەکی تر جگە لە جووتبوون بەکار ھيئاو، وەك ئەو بە ماعیزی ھەرموو: (لعلک لامست: رەنگبى ھەر دەستبازیت لە گەلیدا کردبى) ھەر بەلگەيەکیش کە بۆچوونی تری ھەندەگرت لە بەلگەيی دەکەوئ، کە واتە: لەمس لە زمانی ھەرمەدا بریتییە لە کەوتنی پيست لە پيست، ئيتەر بە قەستی بى يان نا، بە ئارەزووبى يان نا، لە نيرىنەيشا جياوازی لە نيوانى پيرئ کە لە پياوھتى کەوتبى و نيرىنەى تردانيە، پيرو لاوو خەساوو شلەيەتەو ميژد منال جياوازيان نيە، لە ميىنەيشا ھەرقى ژنى گەنج و پيريزن ئارەزووى لىنەگرئ نيە، چونکە ھەر چۆنيى جىگەى گومان ليکردنى ئارەزوو ليکردنە! بۆيەيش لە يەكکەوتنى پيستی خوئی (مەھرەم) دەسنويژ ناشکينئ لەسەر ھەرمایشتى دامەزراو، چونکە جىگەى گومانی ئارەزووليکردن نيە، پەردەيش کە لە بەينا بوو ئەو بەيەك گەشتن نيە بۆيە دەسنويژ ناشكى، ھەروا دەست دان و لە نينۆك و مووو ددان دەسنويژ بەتال ناکاتەو ھەروا لەيەكکەوتنى ئەم شتانە لەناو خويانا.

يەكئ تريان: گەشتنى بەرى دەستی کەسيكە بە پيستی پاش و پيشى خوئ يا ھى ئادەمیزادىكى تر، ئيتەر نيربن يان مئ، گەورە بن يان بچووك جياوازيان نيە، ، بەپيى ھەرمایشتەكەى (دروود خواھ لەسەربە) کەسي دەستیدا لە پاش و پيش (ھەرج)ى خوئ با دەسنويژ بگريتەو (ئەحمەدو تيرمىزى گپراويانەتەو، حاکميش ھەرموويەتى: ئەمە بەپيى مەرجى ھەردوو شىخە) واتە: (بوخارى و موسليم، کە لە زانستى ھەرموودەدا ناسراون بە شەيخەين، واتە: ھەردوو شىخ) وە بەپيى ئەم

فهرمایشته‌یشی (مرووده‌خواه له‌سهره‌بنا): ههر کامیکتان به‌بی پهرده یا به‌بی ده‌ستپنج ده‌ستیدا له شهرم واته: پاشو و پِیشی خۆی بدات با ده‌سنوێژ بگریته‌وه.

ئیبنو حه‌ببان گێڕاویه‌ته‌وه، (افضاء) که له ده‌قی عه‌ره‌بی فهرمووده‌که‌دا هه‌یه بریتیه له ده‌ست لی‌دان به به‌ری ده‌ست، ده‌ی ئه‌وا به‌پیی ده‌قی فهرمووده‌کان به‌ده‌ست لی‌دان له شهرمی خۆی ده‌سنوێژی ده‌شکی، دیاره به‌هی که‌سیکی تر با‌شتر ده‌شکی، چونکه ئه‌وه پتر پهرده‌ی ریز له نیوانا ده‌درپین، به‌لکوو به‌بی ئه‌م پی‌ور (قیاس)ه‌یش ئه‌م ده‌قه له‌م باره‌یه‌وه چه‌سپاوه: که‌سی ده‌ستیدا له چووک (زه‌که‌ری) خۆی با ده‌سنوێژ بگریته‌وه) فهرمووده‌که‌ی خاتوو بوسره‌یش ده‌قه‌رموئ: بۆ خۆم له پی‌غه‌مبه‌رم ژنه‌وت ده‌یفه‌رموو (مرووده‌خواه له‌سهره‌بنا): ههر که‌سی ده‌ستیدا له چووک ده‌بی ده‌سنوێژ تازه بکاته‌وه (ئه‌حمه‌دو نه‌سانی) ئه‌مه‌یش دامه‌نی خۆی و دامه‌نی خه‌لگی تری‌ش ده‌گێرپته‌وه، هه‌روه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سهره‌بنا) ده‌قه‌رموئ: ههر پی‌اوئ ده‌ستی که‌وت له چووک‌ی خۆی با ده‌سنوێژ تازه بکاته‌وه، ههر ژنیکیش ده‌ستی دا له شهرم‌گای خۆی با ده‌سنوێژ تازه بکاته‌وه (ئه‌حمه‌د) ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی که ئه‌وه ده‌که‌یه‌نی که به‌شتی وا ده‌سنوێژ ناشکی، ئیبنو حه‌ببان و که‌سانی تر ده‌قه‌رموون: ئه‌وه هه‌له‌وه‌شاهه‌ته‌وه، پاشیش (که مه‌به‌ست لی‌ی پزووی کۆمی ئاده‌میزاده) به‌ر وشه‌ی شهرمو دامه‌ن ده‌که‌وئ له‌م فهرموودانه‌دا، که به‌ واتای فهرجن، هه‌روه‌ک به‌ قیاس له‌سهر پی‌شیش هه‌مان بریاری بۆ ده‌سه‌پ، به‌ وشه‌ی (به‌ری ده‌ست) ئه‌وه‌ی به‌ری ده‌ست نه‌بی به‌ر بریاره‌ ناکه‌وئ، واته: ده‌سنوێژ به‌ سه‌ری په‌نجه‌و به‌ نیوانی و به‌ لاتنه‌نیشتی و

به لالهپ ناشکی، به (شهرمگای ئادهمیزادیش) هی گیانله بهرو مهلو مۆر دمرده چی، به دهمس دان له بهرو دواي گیانله بهر دهنویژ ناشکی.

یهکی تریان: چاکبونه وهی هه میسه بی دهنویژه وهك كه سی هه میسه میزه چورگی بی، یا پی رانه گری، یا وهك ژنی هه میسه بی نوێژ، چونكه پاکیتی ئه مانه له بهر ناچاریه و هی ناچاریه که یانه، هه کاتی ناچاریه که یان نه ما حوکه که یشی نامین، که نه وهیه چاوپۆشی ده کری له دهر او ده که یان.

١٣) یاسایه کی سه رعزانی (قاعیده فقهیه):

یهکی له یاسا بریار دراوه کان، که بریاری (حکم) ی زۆری شهرعی به پی ئه و دروست ده بی ئه مهیه: (استصحاب الاصل) واته: مانه وهی شت له سه ر حال ی پيشووی خو ی، له سه ر ئه م شیوهیه: بریاری بۆ شتی له کاتی دوه میدا ده چه سپ، له سه ر بنیاتی چه سپ بوونی ئه و بریاره بۆ له کاتی یه که میدا، جا به پی ئه م یاسایه مه ردوم تیکرا به یهك دهنگ ده لێن: ئه گه ر که سی گومانی بۆ پهیدا بوو که ئایا ژنه که ی ته لاق داوه یا نا؟ ئه وه دروسته له گه لێ دروست بی، چونکه بنه رته (ئه صل) نه بوونی ته لاق، به لام ئه گه ر گومانی کرد: که ئه و ژنه ی ماره کردووه یا نا؟ ئه وه دروست نیه بر واته لای، چونکه بنه رته نه بوونی ماره کردنه، له سه ر هه مان یاسا ئه گه ر که سی سوور ده یزانی که دهنویژی هه بوو، له فیساره کات، به لام گوهمانی له نه مانیا له وه ودوا پهیدا کرد، ئه وه چوونکه بنه رته هه بوونی پاکیه و نه بوونی بی دهنویژییه دهنویژه که ی هه ر ماوه نه شکاوه! به

پيچەوانەيشەو ھەرودھا ئەگەر كەسيكيش سوور دەيزانى كە لەپاش كاتيكي زانراوودە وەك پاش خۆر كەوتن، دەسنويزى گرتوودە دەسنويزى شكاو بەلام نەيدەزانی كە كاميان لە پيشدا بوون، ئەو تەماشادەكەين ئەگەر لە پيش خۆركەوتندا دەسنويزى نەبوو ئەو ئىستا دەسنويزدارە، چونكە بى دەسنويزىيەكە لە پيش خۆركەوتندا ھەل دەگرئ كە لەپيش پاكىيەكەو بووبى، ھەئيش دەگرئ كە لە پاشىو بووبى، جا بەم رەچاوكردن (اعتبار)ە پاكىتى دەبى بە بنەرەت، بەلام ئەگەر لە پيش خۆركەوتندا دەسنويزى ھەبو ئەو ئىستا بى دەسنويزە چونكە سوور زانىنى پاكىتى لە پيش خۆركەوتندا بەو ھەلا دەچئ كە سووريش دەزانی كە لە پاش خۆركەوتن دەسنويزى شكاو، لەشپىسيش لەم بىرپارەدا وەك بى دەسنويزى واىە.

١٤) **خۆشۆردن (غوسل):**

شۆردن لە زماندا: كردنى ئاوە بەسەرشتدا بە رەھايى (مطلقا). لە شەرعدا: كردنیهتى بەسەر ھەموو جەستەدا بە مەبەستى شتن. (ھۆيەكانى): ئەو شتانەى كە دەبن بە ھۆى پىويستبوونى خۆشتن شەش شتن سيانيان پياوو ژن تيايانا ھاوبەشن.

پەكەم: بەيەكاجوونى سوننەتگای نىرو مئيه، لەسەر ئەم شىوئەيە بەلایەنى كەمەو تىچوونى گۆمكەى چووك، يا بە ئەندازەى ئەو، بۆ ناو پيش يا پاشى گياندارئ، بكەرو بدەر مروؤ بن يا گيانلەبەر جيايى نيه، ھەروا ئاوى بئتەو يا نا جياوازی نيه، سەربەلگە لەم مەسەلەيەدا

فەرموودمکەى خاتوو عائىشەيە (مەزەنە خواھ لىيەن) كە دەفەر موۋى: پېغەمبەرى
خو (مەرموودە خواھ لەسەربەن) و سەرو مال و منال بە قوربانىيى، فەر موۋى: كاتى
دو سوننەتگا كە بەيەكا چوون خۆشۆردن پىۋىست دەيى، من خۆم و
پېغەمبەرى خو ئاوامان دەكر دو لە پاشا ھەدو كمان خۆمان دەشۆرد
(موسليم) (بەيەكا چوونى سوننەتگاى نىرو مى: واتە: التقاء الختائين –
ومرگىي).

دووهم: دمرچوونی تۆماوه، به پئی فهرمایشته که ی (مروود) خوا
له سرب (ئو له ئاوه ده یه. واته: خوشۆردن به ئاوهاته وه پئویست ده ی
(موسلیم) ئیتر دمرچوونه که له خهوا بی یا له حالی به خه به ریدا بی،
خۆشی پئیگا یا نا، چونکه فهرمووده که ی به ره های ی فهرموویه تی، تۆماو
ئهم سی نیشانه ی هه یه:

(۱) لەکاتی تەرپیدا بۆنی هەویر یا بۆنی کیفی هیڤشوی خورمای
لیدی، لە کاتی وشکیدا بۆنی سپینەیی هیلکەیی لێ دی.

(۲) به چەند بَلَقَ هەلەدەقوئى. خەوای گەورە دەفەر موی:
 {مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ سُورَةُ الطَّارِقِ - ۶/۸۶} واتە: لە ئاوێکی هەلەقوئى
 دروست کراوە، بە دەرچوونی تۆماو خۆشی دەگا بە خاوەنەکەى و دوا بە
 دواى ئەوە چووک سیس دەبیتهووە کۆلوکۆی دِل دادەمەری. جیایی ژن
 لەگەڵ پیاوا ئەوەیە ئاوی ژن وەك هی پیاو هەلەناقوئى، ئەو بەجۆری تر
 ئاوی دیتەو. ئەگەر کەسێ لە خەو هەلسا و روانی لێنجاو خەستە
 سەپییەکە وای بەگیانیەو، هیچ کام لەم نیشانیانەى تری تیانەبوو ئەو
 خۆشۆردنی لەسەر نیە، چونکە وەدیش لەم دوو نیشانیەدا وەك تۆماو

وايە، بېرىپ بە دەستى خۇيەتى دايدىنى بەۋەدى خۇشۇردنى لەسەر نىيە، بەلام دىمى چوۋكى بشۇرى، دايدىنى بە تۇماۋ ئەۋە دەپى خۇى بشۇرى، لە خالى دوۋەما ئەگەر باقى مەندەكەى لە دوا خۇشۇردن ھاتە مەرۋە بېۋىستە دوۋبارە خۇى بشۇرىتەۋە.

سېيەم: مردنە، بەپىي فەرمايشتەكەى (مروودە خواە لەسەربە) لە بارەى ئەۋ پياۋۋە كاتى حەجى مالاۋاييدا لە ئىجرامدا لە وشترەكەى بەرىۋۋە ئەستۋى شكا، كە فەرموۋى: بە ئاۋو بە مۇرد بيشۇرن (شەيخەين).

سيانىشيان تاييەتن بە ژنانەۋە، ئەمانەن لە دواۋە:

يەكەميان: بېنويژىيە، بەپىي فەرمايشتى زاتى مەزن: {وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ - سورة البقرة - ۲/۲۲۲}. واتە: لەكاتى بېنويژ حەلالەكانتان بە نيازى چوۋنەلا نىكيان مەكەۋن، ھەتا لە بېنويژىيەكەيان پاك دىمبەۋە، جا ئەۋ كاتە بچنە لايان لەۋشويئەۋە كە خودا رىي پى داۋن و رەۋاى ديوە بۇتان، ۋە بەپىي فەرموۋەكەى عانىشە (خواە لە رازە بە): حەزەت (مروودە خواە لەسەربە) فەرموۋى: كاتى سەرەتاي بېنويژىيەكەى جارانت دەستى پىكرد ئىتر نويژمەكە ھەتا بە قەد ئەۋ رۇزانە دەروا، ئنجا با خويئەكەيش نەۋەستى بەلام تۆ بە نيازى خۇشۇردنى بېنويژى خۆت بشۇرەۋ نويژى خۆتى لىبكە (شەيخەين).

دوۋەميان: زەيستانىيە، ئەمەيش بۇ ئەمە ۋەك بېنويژى وايە، چونكە بريتىيە لە خويىنى بېنويژى كۆۋەبوۋ، ۋە لەبەر ئەۋەيش

ھاۋرىيان (رەزەنە خاھەن) يەكەن گىرەكەن لىسەن ئەۋەت بەكۈي دەنگ دەلىن: كە ئەۋەت ۋەك بېنۇيىزى ۋايە،

سېيەمىيان: مىنداللىۋەنە، با بىرئىش بى ئە خۇيىنپارەيى يا گۆشت پارەيى، ھۆي فەرزىۋەننى خۇشۇردىن دوۋىشتە:

يەكەمىيان: ئە كاتى مىنداللىۋەنە گۇمانى دەرچۈننى خۇيىن ھەيە، بىرپارى شەرىش پەيۋەندى بە پەيدابوۋنى گۇمانەۋە ھەيە، ۋەك خەۋەن، دەسنىۋىز دەشكىنى، چۈنكە كاتى خەۋەن جىگەي گۇمانى دەسنىۋىز شكاندەنە.

دوۋەمىيان: ئەۋەت كە مىندال ئە تۇماۋ دىرۇست بوۋە، دەرچۈننى تۇماۋىش خۇشۇردىن بېۋىست دەكا.

۱۵) فەرزەكەننى خۇشۇردىن:

خۇشۇردىن دوۋەرزى ھەيە:

يەكەمىيان: نىتەھىنەنە، بەپىي فەرمۇدەكەي (مەۋەدە خاھەن لىسەرىپە):
ھەمۇ كىرەۋەيى بەپىي نىازو نىتەكەيەتتى، دىل جىگەي نىتە، نىت
دەپ ئەگەل يەكەم شۇيىنى شۇراۋ ئە لەشپىن، ۋاتە: نىتەكە لەگەل
شۇيىنى ھەر شۇيىنىكى لەشدا ھەبوۋ ئەۋە بە يەكەم شۇيىنى شۇراۋ
دادەنرى، نىتەھىنەنە ۋايە: لەشپىن نى لىبىردىنى لەشپىسى بەيىننى، يا
لىبىردىنى بىدەسنىۋىزى گەۋرە ئە ھەمۇ لەشى، ۋەننى بېنۇيىزى نىتە
لىبىردىنى بېنۇيىزى بەيىننى، ۋەننى زەيستان نىتە لىبىردىنى زەيستانى بەيىننى!

بۇ دروستبىۋونى خوشۇردىن مەرجهكە لە پېشا پىسى سەر لەش لابرې،
 بەپىي فەرموودەكەي (دروودە خواە لەسەربىن): خوینەكە لە خۆت بشۇرەو ئىنجا
 نوپۇزى خۆتى لىبەكە، لەلای برې لە زاناگان لابرېنى پىسى لە فەرزەكانى
 خوشۇردىن، بەلام قسەى دروست ئەۋەيە كە مەرجه نەك فەرز.

دوۋەميان: گەياندىنى ئاۋەكە بە ھەمووپىست و بىكى موۋەكان،
 بەپىي فەرموودەكەي (دروودە خواە لەسەربىن): لەبن ھەموو موۋەكا لەشپىسى
 ھەيە، كەۋاتە موۋەكان باش تەر بىكەن و پىست تەۋاۋ خاۋىن بىكەنەۋە
 لەكاتى لەشپىسى دەرکردىدا. (ئەبو داۋود و تىرمىزى) پېغەمبەر (دروودە
 خواە لەسەربىن) دىفەرمۇي: ھەر كەسنى شوپىنى تاقە يەك موو بەيلىتەۋەو
 لەكاتى خوشۇردىنى لەشپىسىدا نەيشۇرئ ئەۋە بە ئاگرى دۇزەخ واۋاي
 لىدەكرئ). ئىمامى عەلىش (رەزە خواە لىبە) فەرموۋى: دەسا من لەترسى
 ئەم ھەرەشەيەيە كە لەم فەرموودەيەدا ھەيە شەرم بەستۇتە سەرى
 خۇم). عەلى دەستوورى وابوۋ موۋى خۆى ھەل دىپاچى، (ئەحمەد، ئەبو
 داۋود، ئىبنوماجە) پىۋىستە پەلكە (ئەگەر ئاۋەكەي تەرنەدەبوۋ بەبى
 كىرنەۋە) فەرزە بىكاتەۋە، بەپىي فەرممايشتەكەي (دروودە خواە لەسەربىن):
 موۋەكان باش تەربىكەن، ۋە بەپىي فەرممايشتەكەي تىرى (دروودە خواە لەسەربىن):
 ھەر كەسنى شوپىنى تاقە يەك موو... تا كۆتايى فەرموودەكە. بەلام ئەو
 فەرموودەيەى كە ئوممو سەلەمە (رەزە خواە لىبە) دىگىرپىتەۋەو دىفەرمۇي:
 گوتەم: ئەى پېغەمبەرى خوا! من ئافرىتەم پەلكەكانەم توند شەتەك دەدەم
 ئايا بۇ خوشۇردىنى لەشپىسى ھەلىان بوەشىنەم يا نا؟ فەرموۋى: نە، تەنىيا
 ئەۋەندەت بەسە سى مەشت ئاۋ بىكە بەسەر سەرتاۋ، باش باش قىزو
 كەزىيەكانت ھەلگۇفەۋ ئەۋجا سەراپا ئاۋبىكە بەسەر خۇتا ئىتر پاك

دەمبىتەۋە). (موسلىم لە صحيحى خۇيا گىراۋىيەتەۋە) ئەمە بەم بارەدا دەخىرى: كە موۋەكە تەنك بوۋەو بەستەنەكە رىئى لە ئاۋەكە نەگرتوۋە كە بگاتە بنى موۋەكان و بگاتە ھەموو پىستەكە، ئەم تەئۈيلەيش بۇيە دەكەين تاكار بە كۆى بەلگەكان بىرى.

لە ھەمانكاتدا پىۋىستە دىۋى دەرەۋى پىست گشتى بشۆردى، ھەتتا ئەۋەى بەدەرەۋىيە لە كىراكەى گۆى بشۆردى، ھەروا چىرچ و لۇچى لەش، ھەروا ژىرپىستى كەۋا بە گومكەى چوۋكەۋە بۇ خەتەنە نەكراۋ، ھەروا ئەۋەى لە بەرودۋاى ژن واتە: لە پىش و پاشى كە لە كاتى دانشتندا دەرەكەۋى. بزانن بۇيەى سەر نىنۆك كە ناھىلئ ئاۋ بگاتە ژىرى، يا ھەر دەرمانئ تىرى وا كە نەھىلئ ئاۋ بگاتە سەر پىست، بزانن شتى وا دەبى لابرئ، بەلام خەنەو وسمە وانىن، چونكە تەنیا رەنگى پىست و موۋەكە دەگۆرن و بەس.

۱۶) سوننەتەكانى خۇشۇردن:

سوننەتەكانى خۇشۇردن چەند شتىكن: يەككىيان: ناۋى خواھىننە، يەككى تىريان: شۇردنى ھەردوۋ دەستە ھەتتا ھەردوۋ موۋچ لە پىش ئەۋەدا كە بىرى بەناۋ ناۋى خۇشۇردنەكەدا. بەلگەى ئەمەيش لە دەسنوئىژدا رابورد، يەك تىريان: لە پىشدا دەسنوئىژىكى تەۋاۋ بگرئ، لەبەر فەرموۋدەكەى عايشە (رەزەۋاۋە لىبە): جاران ياساى پىغەمبەر (دەۋەدە خواھ لەسەربە): وابوۋ: كاتئ غوسلى لەشپىسى دەدەكرد لە پىشدا دەسنوئىژىكى تەۋاۋى دەفەرموئ: دەكرد دەق وەك دەسوئىژى نوئىژ، (شەيخەن).

بوخاریش (رهزاه خواه لایبە) له ئوممو سه له مه وه (رهزاه خواه لایبە) دهگیره وه؛
 پیغه مبهری خوا (مرویه خواه له سه ره ب) شۆردنی ههردوو قازی خسته داواوه،
 قاجی حوسهین دهفه رموی: له بهر نه وهی ئهم دوو گیرانه وهیه
 ههردووکیان راست و دروستن کار به ههردووکیان دهکری، جا نه وهی
 له شپسی خوی دهردهکا سه پشکه له نیوانی ئهم دوو شتهدا، یا
 دهسنوێزه که ی به تهواوی بگری، به پێی گیرانه وه که ی عانیسه، یا
 شۆردنی قاجهکانی بخاته دوا خوشۆردن به پێی گیرانه وه که ی ئوممو
 سه له مه. یه کیکی تریان: دهست بخاته هه موو جهسته ی، به تایبه تی
 چرچ و لۆچهکانی، ئهمه یش له بهر دووربینی، وه ههتا له مه ترسی
 راجیاییش هرباز ببین، چونکه هه ندی ئهمه یان به پێویست داناوه،
 گرنگی بدا به دهست خستنه چرچ و لۆچی له شی، وهک بنباخه ل و لۆچی
 سکو ناو ناوک و پێچ و په نای ههردوو گوێ، چونکه ئهمه ده بی به هوی
 دل ئاو خوار دنه وه و دلنیا ده بی له وه که ناوه که گه یشتۆته هه موو به ش و
 پاژهکانی له شی، به تایبه تی بۆ گوێکانی لالویی ناو هه ل بگری و گوێچکه ی
 دابنی له سه ری، له سه رخۆ، ههتا ناوه که بگاته هه موو گو شه و پێچ و
 په ناکانی.

یه کیکی تریان: مووالاته: واته: ریزپێوه گرتن، که نه وهیه پێش
 نه وهی ئه ندای پێشو و شک ببێته وه دهست بکا به شۆردنی ئه ندای دوا
 نه و:

یه کیکی تریان: پێش خستنی شۆردنی لای راسته له سه ر لای چه پ،
 دیوی دمره وه دیوی ناوه وهی، به م ره نگه له پێشدا ناو دهکا به سه ر

سەرىدا، ئەوجا بەلای راستىدا ئەوجا بەلای چەپىدا، چونكە ئەو (دروودە خواە لەسەربە) حەزى لەوہ بوو كە لە دەسنوێژو خوشۆردندا لای راستى پېش بخا (پەسەندى ھەردوولايە: متفق عليه).

يەكئى تریان: سى جار كەردنەوہى شۆردن، سى جار سەرى بشواتو سى جار دەستى تىبخت، باقى مەندەى لەشیشى ھەروا، لە مەيشدا حەزەرت دەگا بە سەرمەشق، وا پەسەندە ئاوى خوشۆردن لە مەنى كەمتر نەبى و ئاوى دەسنوێژ لە (مودد) ئ كەمتر نەبى، بەپى ئەم فەرموودەيەى موسلىم: پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) مەنى ئاوى بەشى خوشۆردنى دەكردو (مودد) ئ ئاوىش بەشى دەسنوێژى دەكرد). تازەكەردنەوہى خوشۆردن سوننەت نى، چونكە شتى وا لە سوننەتدا نى، سەرمەراى ئەوہيشە زەحمەتە، بەلام دەسنوێژ ئەو زەحمەتەى تيا نى لەبەر ئەوہ سوننەتە تازە بكەرتەوہ، ھەر كاتى ويستى نوێژى پىوہ بكا، ھەروا بەپى ئەم فەرموودەيەش كە ئەبو داوودو كەسانى تر گىراويانەتەوہ: دەفەرموى (دروودە خواە لەسەربە) ھەر كەسى لەسەرىپاكى دەسنوێژ تازە بكاتەوہ خوا دە چاكەى بۆ دەنووسى. لەبەر ئەوہيش كە لە سەرمەراى ئىسلامەتییەوہ بۆ ھەموو نوێژى دەسنوێژيان دەگرت، تا پىويستبوونى ئەوہ ھەلۆەشاىەوہو زاتى داخوازيەكە (ئەصلى طەلەبەكە) ماىەوہ. وا پەسەندە كە بە لەشى پيسەوہ نەموو بتاشى و نە نىنۆك بكا، ھەتا ھەموو پاژىكى لەشى پاكبى، سوننەتە لە پاش خوشۆردن بلى: (اشھد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشھد ان محمدا عبده ورسوله) لەمەدا چاوى لە پىغەمبەرى خوا بكا، چونكە ئەو واى دەكرد.

۱۷) ھەلمايىنى شەرمگا لەكاتى خۆشۆردندا:

دروست نيه بۆ كەس كە لە بەرچاوى كەسيكى تر، بەشەرمگای رووتەوہ خۆى بشۆرى، لەسەر ئەوہ تەمبىيەك (تەعزير) يكى وا دەكرى كە بگونجى لەگەڵ ھاليدا، دروست نيه بۆ ئامادەبوان كە ئەوہى لى قبوڵكەن، پىويستە لە سەريان بەرھەلستى بكەن و بىزارى دەرپر، خۆ ئەگەر خۆيانى لىبىدەنگ كەن تاوانبار دەبن و ئەوانىش تەمبى دەكرى بە پىي ھەرمایشتەكەى (دروودە خوا لەسەربە) نەفەرت و لەعنەتى خوا لەو كەسەى كە تەماشای شەرمگای نامەحرەم دەكاو، لەو كەسەيش كە نامەحرەم تەماشای شەرمگای دەكا. بەلام ئەگەر بە تەنيا خۆى بوو دروستە، لە ھالى وايشدا خۆداپۆشين باشتەر، چونكە شەمكردن لە خوا شايانترە، ھەتا لە ھەموو كەسيكى تر.

پياو لەناو گەرماوا دەبى چاوى خۆى لە روانىنى ناپەوا بگرى، شەرمگای رووت نەكا لە بەرچاوى كەسى كە بۆى دروست نەبى تەماشای بكا. ئىمامى قورطوبى (رەمەتە خوا لەبە) لە تەفسىرەكەيدا، لە رافەى ئايەتى: (كراما كاتبين، يعلمون ما تفعلون) دا ئەم ھەرموودەيەى گىراوەتەوہ: ھەر پياوى بە لەش رووتى لەناو گەرماودا بى دوو فرىشتەكەى كەوان لە گەلئا نەفەرتى لىدەكەن. ھاكمىش لە جابىرەوہ دەگىرپتەوہ: پىغەمبەر (دروودە خوا لەسەربە) ھەرموويەتى: نادروستە بۆ پياو بچپتە ناو گەرماو مەگەر بە پەشتەمالەوہ.

۱۸) خوشۇردنە سوننەتەكان:

بەھۇى ئەم چەند شتەوۋە خۇ شۇردن سوننەتە: خوشۇردنى ھەينى،
 جەزەت (مروودە خۋاۋ لەسەربە): دەفەرمۇئ: ئەوۋى لە رۇزى ھەينىدا بۇ نوئىزى
 ھەينى تەنيا دەسنوئىز دەگرئ ئەوۋە بەپپى سوننەتى پېغەمبەر رەفتار
 دەكا، ديارە كە ئەوۋەش كارىكى گەلى شىرىنە، ئەوۋەشى كە خۇى دەشوا
 ديارە كە خوشۇردنەكە زۇر خىرتەرە، (ترمىزى گىپراۋىيەتەوۋە) نەوۋەش
 (رەزائ خۋاۋ لىبە): فەرموۋىيەتى فەرموۋدەيەكى ساغە. ھەندئ وا بۇى چوون:
 كە فەرز بى نەك سوننەت، ئەمەيشيان لەم فەرممايشتە وەرگرتوۋە كە
 دەفەرمۇئ (مروودە خۋاۋ لەسەربە): كاتئ دەچن بۇ نوئىزى ھەينى خۇتان
 بشۇرن). موسلىم گىپراۋىيەتەوۋە، چونكە رووكارى فەرمان (ظاھىرى ئەمر)
 بۇپئويست بوونە، ئەم فەرموۋدەيەش راى ئەم لايەنە دووپات دەكاتەوۋە:
 خوشۇردنى رۇزى ھەينى پئويستە لەسەر ھەموو پياۋىكى رەسىدە)
 مەبەست لە رەسىدە پياۋىكە جىگەى تەكلىف بى (شەيخەين). بەلام ئەم
 قەسەبە بەوۋە بەرپەرچ دراۋەتەوۋە كە فەرمان (ئەمر) لەم فەرموۋدەيەدا،
 بۇ پەسەندىگىرنە نەك بۇ پئويست بوون، چونكە چەند فەرموۋدەيەكى
 ساخ لەم مەسەلەيەدا ھەيە، كە دەبن بە بەلگە لەسەرى، واتە: لەسەر
 پەسەندىگىردنى (تخىير) بەم جۆرەش كار بە كۇى بەلگەكان دەكرئ،
 ئەوۋەش باشترە لەوۋە كە كار بە ھەندىكىان بكرئ و كار بە ھەندىكىان
 نەكرئ، بەمە دەگوترى: (الجمع بين الادلة). ھەروا بەم شىۋەيەش
 بەرپەرچ دراۋەتەوۋە: كە وشەى (پئويست) لەم شوپنەدا بۇيە بەكار
 ھىنراۋە بۇ دووپاتكرىدەوۋە پەسەندىگىرنە، وەك چۇن كەسى بە كەسى

دهلئ: مافی تو لهسهر من ههيه. واته: رهوايهکی تهواوه، نهک فهرزه لهسهر من (تهماشای نهيلولنه وطار - ۲۵۲/۱ بفرموون) دهگيرنهوه: نيمامي عومهر (رهزاه خواه ايښه) سهرگهرمی وتاری روژی ههيني بوو، لهو کاته دا عوسمان خوئی کرد به ژووردا، عومهر گازی کردو پيی ففرموو: کهی ئه مه وهخته؟ عوسمان ففرمووی: سهرم جهنجال بوو نه مپهرژا بگهرپمه وه بو مال، تا کاتيکم زانی گويم له بانگ بوو، نيتر ههر ئه وهندهم بو کرا دهسنويزم گرتو هاتم، عومهر ففرماني پي نه کردم بچي خوئی بشوړي، ئه گهر خو شوړدن پيويست بوايه عوسمان چوڼ ففراموښی دهکرد؟ ئه مهيش به لگه يه لهسهر ئه وه که سوننه تهو پيويست نيه، کاته کهی له شه به قه وه دهست پي دهکا، واته: له بهر به يانی روژی هه ينييه وه، به لام هه تا نزيکتری بخاته وه له روښتنی بو نويزه کهی ئه وه خيړی زوړتره، چونکه مه به ست ليی پاکو خاوينييه لابردي ئه وبونه ناخوشه يه که به هوئی قهره باغييه وه پهيدا دهبي، له ئه نجامی ئاره ق دهردانو شتی وادا. ئه گهر له خو شوړدن و زوو چوون هه ريه کيکيانی بو دهکرا، ئه وه ره چاوکردنی (موراعات)ی خو شوړدن باشتره، چونکه راجيایی هه يه لهسهری که پيوسته يا سوننه ته.

يهکی تريان: خو شوړدنه له پيش نويزی هه ردوو جه ژنه وه، ئيبنو عه ببا (رهزاه خوايان ايښه) ده ففرموئ: پيغه مبه ر (درووه خواه لهسهر به) له روژی جه ژنی ره مه زانو له روژی جه ژنی قورباندا خوئی ده شوړد. جاران عومهر و ئيبنو عومهر و علی ئه مه يان دهکر، له بهر نه وه يش که مه ردوم بو ئه ميش کؤده بڼه وه، له پاش بهر به يانه وه کاتی ئه م خو شوړدانه

دەست پىدەكا بەبى ترس، لەسەر فەرموودەى پەسەند، لە پىش بەرە بەيانىشەو لە نىوەشەو دەست پىدەكا.

يەككى تريان: خۆشۆردنە بۇ نوڭىزى نوڭەبارانەو خۆرگىران و مانگ گىران، چونكە بۇ ئەم نوڭەزانەش وەك نوڭىزى ھەينى خەلك كۆ دەبنەووە قەرەبالغى دروست دەبى و بۆنى ناخۆش پەيدا دەبى، كەوابى بۇ ئەمانەيش خۆشۆردن سوننەت دەبى! لە ئايندەدا ئەم باسانە بە دوورو درىزى دىن.

يەككى تريان: خۆشۆردنە بۇ كەسى كە مردووى شۆردبى. پىغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) دەفەرموى: ھەر كەسى مردوويەكى شۆرد با لە دوايدا خۆى بشۆرى، ئەوھىشى كە مردوو ھەل دەگرى با دەسنوڭر بشۆرى. (ترمىزى دەفەرموى: فەرموودەيەكى جوانە، فەرمان لەم فەرموودەيدا بۆيە بۇ پىويستبوون نىيە، بە نىشانەى ئەم فەرموودەيەى تر كە دەفەرموى: مردووتان كە دەمرى پاكە، بە مردن موسلمان پيس نابى، كەواتە: ئەوئەندەتان بەسە كە لە پاش شۆردنى تەنيا دەستەكەنتان بشۆرن). بەيھەقى گىراوپەتيەووە بە جوانى داناو. ھەروا بە بەلگەى ئەم فەرموودەيەى تريس: جاران كە مردوومان دەشۆرد، بە ئارەزووى خۆمان بوو ھەمان بوو لەپاشدا خۆى دەشۆرد، ھەيشمان بوو خۆى نە دەشۆرد. خەطىب گىراوپەتيەووە، ھەروا بە بەلگەى ئەم فەرموودەيەى تريس: لە پاش شۆردنى مردووكانتان خۆشۆردنتان لەسەر نىيە (حاكم).

يەككى تريان: بى بپوا كاتى موسلمان دەبى سوننەتە خۆى بشۆرى، دەگىرنەو: قەيسى كورپى عاصيم و ئومامەى كورپى ئۆئال، كاتى موسلمان

بوون، پېغەمبەر (دروودە خواد لەسەربە) فەرمانى پېکردن كە خۇيان بشۇرن، بەلام پېويستى نەكرد لە سەريان، چونكە كۆمەلئ تر موسولمان بوون و پېغەمبەر (دروودە خواد لەسەربە) فەرمانى پېکردن: كە خۇيان بشۇرن، لەبەر ئەوھىش چونكە ئىسلامبوون تەوبەكردنە لە نافەرمانييەكانى خوا، تەوبەش لە گوناھ بەبئ خۆشۇردنیش دروستە، بەلام ئەمە بۇ كەسئ وایە كە لە حالى بېر وایەكەيدا لەشى پيس نەبووبئ دەنا پېويستە لەسەرى كە لەپاش ئىسلامبوون خۆشۇرى (غوسل) بكا، بۇیە دەبئ لەپاش ئىسلامبوون خۇى بشۇرى، چونكە خۆشۇردنى شەرىعى پېويستى بە نىيەتە، نىيەتیش لە حالى كوفردا دانامەزى!

يەكئ تریان: شىت كە چاك بۆۋە سوننەتە خۇى بشۇرى، ھەروا كەسكىش كە لە ھۆش خۇى چووبئ، كاتئ ھۆشى ھاتەو سوننەتە خۆشۇرى بكا، چونكە رېگەى تېدەچئ كە تۆماويان لئ دابەزىبئ. شافىعى (رەزە خواد لىبە) دەفەرموى: ھەر مەرۇفئ شىت بېئ ئاوى دىتەو.

يەكئ تریان: خۆشۇردنە بۇ ئىحرام دابەستىن، زەيدى كورپى تابىت (رەزە خواد لىبە) فەرمووى: پېغەمبەرم دى (دروودە خواد لەسەربە) بۇ ئىحرام بەستىن خۇى رووت كىردەو ھو خۇى شۇرد (ترمىذى) لەم خۆشۇرىيەدا پياوو منال و ژن چۆن يەكن، ژنەكە ئەگەر بېنوئزىش بئ، يا زەيستىن بئ ھەر سوننەتە بۇ خۇى بشۇرى، چونكە ئەسمای كچى عومەرىش كە ھاوسەرى ئەبو بەكرى صدسقى بوو (رەزە خواد لىبە) لە ذولحولەيفە مىندالى بوو، پېغەمبەر (دروودە خواد لەسەربە) فەرمانى پېكرد كە بۇ ئىحرام دابەستىن خۇى بشۇرى، (موسلىم) بەغەوى و مەحامىلى دەفەرموون: بۇ ئەمە جىاوازى

نیه له نیوانی ژيرو شیتو له نیوانی منالی فامیدهو کهسانی تردا. نهگهر ئیحرامدار ناوی دهست نهکهوت سوننهته تهیهمووم بکا. نهگهر نهومندهی ناو دهست کهوت که بهشی دهسنوژی دهگر، با دهسنوژی پیبگری. چونکه ناسان به هوی گرانهوه له کۆل ناکهوی.

یهکی تریان: خوشۆردنه بۆ رویشتنه ناو مهککه. نافع (ههژاه خواه لیهه) فهرمووی: گشت جارئ ئیبنو عومهر (ههژاه خواه لیهه) که دههات بۆ مهککه شهو له دی طهوا دهمایهوه، بهیانی لهوی خوی دهشۆرد، نهوجا له رۆژدا دههاته ناو مهککهوه، دهیفهرموو: پیغهمبهریش (هرووده خواه لهسهرهه) ناوههای دهکرد (شهیهین). ههر کهسی بجیته ناو مهککه سوننهته بۆی که خوی بشوا، ئیتر له ئیحرامی ههجو عهرهههه بی یا له ئیحرامدا نهبی. شافیعی له پهراوی (الام) دا دهفهرمووی: نهوهیشی که بهبی ئیحرام دهجیته ناو مهککه ههر سوننهته که خوی بشۆری. بهلگهیشی نهوهیه: پیغهمبههر (هرووده خواه لهسهرهه) سالی رزگارکردنی مهککه که تهشریفی چوووه ناو مهککه خوی بۆ نهوه شۆرد، نهو کاته له ئیحرامدا نهبوو، بۆنی خوشی له خوی دههه.

یهکی تریان: خوشۆردنه بۆ وهستانی عهرهفه، چونکه ئیبنو عومهر نهمهه دهکرد مالیک گیراویهتهوه، بهلکوو ئیبنولخهل ههقایهتی وا له پیغهمبههریشهوه باس دهکا، گوایه پیغهمبههریش نهوهی کردبی، سههرمراي نهوهیش نهو شوینه کۆمهلگای مهردومه، لهبههر نهوه وهک کۆبوونهوهی ههینی خوشۆردن بۆی سوننهته.

يەككى تريان: خوشۆردنە بۇ بەرد فرەدان بۇ كۆگابەردەكان لە سى
رۆزى پاش جەژندا، بەلام بۇ بەرد فرەدان بۇ كۆگا بەردەكەى عەقەبە لە
رۆزى جەژندا سوننەت نيە، چونكە كاتى ئەم بەردفرەدانە لەكاتى
خوشۆردن بۇ وەستان لە موزدەليفە نزيكە، كە ئەويش ھەر لە رۆزى
جەژندا، بە پيچەوانەى بەرد فرەدانى سى رۆژەى پاش جەژن، چونكە
ئەمانەيان دوور كەوتوونەتەووە لەبەر قەرەباغيش خوشۆردن بۆيان لەم
سى رۆژەدا سوننەتە. سەرەراى ئەم ھۆيەيش ئەم بەردفرەدانانە دەكەونە
پاش نيوەرۆ، كە قرچەى گەرمایە، لە كاتى وايشدا خوشۆردن سوننەتە.

يەككى تريان: خوشۆردنە لە پيش تەوافى بەيتا، كە ئەم سى
تەوافە دەگريتەووە، تەوافولقودوم، تەوافولثيفاضە، تەوافولودەداغ، چونكە
مەردوم بۇ ئەمانە كۆ دەبنەووە، لەبەر ئەووە خوشۆردن بۆيان سوننەتە
شافيعى (رەزە خواە ليبنە) دەفەرموى: خوشۆردن بۇ ئەم سى تەوافە
سوننەتە.

يەككى تريان: خوشۆردنە بۇ خەلۆە كيژان لە مزگەوتا، دەقى
فەرموودەى شافيعى لەسەرى ھەيە، ھەروا بۇ چوونە ناو مەدينەى پيرۆز
كە شارى پيغەمبەرى خوايە. نەووەى لە (مەناسيك) دا ناوا دەفەرموى،
ھەروا بۇ ھەموو شەويكى رەمەزان، ئەم قسەيە عەببەدى نەقلى دەكا لە
حەليميەووە، ھەروا بۇ بەرتاشين، خەققاف لە (الخصال) دا فەرموويەتى،
خاوەنى (جمع الجموع) لە (المنصات) شافيعيەووە رادەگويزيتەووە: كە
فەرموويەتى: خوشۆردنەم بۇ ئەمانە پيخۆشە: بۇ كەلە شاخ گرتن و بۇ
چوونە ناو گەرماو و بۇ ھەموو كارى كە سروشتى جەستە بگۆرئ و لاوازى
بكا، چونكە شۆردن توندوتۆلى دەكاتەووە دەيبوزيئيتەووە.

۱۹) دهستی تهرهینان بهسهر خوف (سؤل) دا له باتی شۆرینی پی:

دروسته دهستی تهرهینان بهسهر خوفدا له باتیی شۆردنی پی، بهپی فهرموودهکە موسلیم که له جابیرهوه دهگیریتهوهو دهلی: پیغه مبهرم بین، گمیزی کرد، له پاشا دهسنوژی گرت، جووتی سوولی له پیدابوو، له باتی شۆرینی پی دهستی تهری هینا بهسهر سۆلهکانیدا (پهسەندی هەردوولایه = شهیخهین). یاران پیغه مبهرم (دروود خوا لهسەر پیغه مبهرو رهزاه خوا لهسەر یاران) ئەم فەرموودەیان زۆر بەلاوه پهسەندبوو، چونکه جهریر له پاش هاتنی نایهتی دهسنوژ، کهوا له سوورەتی مائیدهدا، موسلمان بوو، ئەمەیش ئەوه دهگهینێ که نایهتهکه هەر چهند بهلگهیه لهسهر شۆرینی پی، بهلام نابێ به ههلوهشینهوهی مهسهلهی تهرکردنی خوف! بۆ کهسێ خوفی له پیدابێ. نهوهوی و کهسانی تریش فهرموویانه: ئەو زانیانهی که له یهکگرتن (اجماع) دا رایان بایهخی ههیه لهسهر ئەوه یهکیان گرتووه: که دروسته دهستی تهرهینان بهسهر سۆلدا، چ له مالهوه بێ چ له سفهرو ریباریدایی، لهبهر پیویستی بی یانا، تهنانهت بۆ ئافرهتیکیش که ئالوودهی مالهوهبی، یا بۆ نهخۆشی که دهردهکە درێزخایه بێ و نهتوانی لهسهر پی برپا ههر دروسته که دهستی تهر بهینێ بهسهر سۆلهکانیدا، لهباتی شۆردنی پییهکانی به مهرجن سوولهکان لهپییدابن. والله أعلم. حهسهنی بهصریش دهفهرموی: حهفتاکهس له هاورپیانی پیغه مبهرم (دروود خوا لهسهر بێ) قسهیان بۆ کردووم که پیغه مبهرم (دروود خوا لهسهر بێ) دهستی تهری بهسهر خوفدا دهینا. خه لگیکی بێ شوماریش له هاورپیان مهسجی خوفیان له پیغه مبهرمهوه گیراوهتهوه.

۲۰) مەرجهكانى دەستپاھىنانى سۆل:

دەستپاھىنان بە سۆلدا دوو مەرچى ھەيە :

مەرچى يەكەم: دەسنوئىزى تەواوى گرتبى ئەوجا دوو سۆلەكە لە سەرپاكى لە پىپىكا، بەلام ئەگەر دەسنوئىزى گرتو قاچىكى شۆردو خوفەكەى تىكرد، ئەوجا قاچەكەى ترى شۆردو خوفەكەى ترى تىكرد، ھەقى ئەودى نىە كە لە دەسنوئىزى ئايىندەدا دەستى تەر بەسەر سۆلەكانىدا بەيىنى، بەپىي فەرموودەكەى موغىرە، فەرمووى: لە سەفەرىكا لە خزمەتى ھەزەتدا بووم، دەسنوئىزى گرت، ئاوم كرد بەدەستىدا، فەرمووى: وازيان لىبىنە بە دەسنوئىزەو لە پىم كردوون، ئىتر قاچى نەشۆردو لە جىياتى ئەو دەستى تەرى ھىنا بەسەر سۆلەكانىدا (شەيخەين) شافىعى (رەزەل خواە لىبە) لە موغىرەو (رەزەل خواە لىبە) دەگىرپتەو: گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا! دەستى تەر بەيىنم بەسەر سۆلەكانما، لەباتى شۆرىنى پىم؟ فەرمووى: بەلى بەمەرچى لەسەر دەسنوئىز ئە پىيان بكەى.

مەرچى دووھ: سۆلەكە دەستىدا بۆ دەسپاھىنان، ئەم شتانە دەبن

بەھوى دەستدانى:

يەكەم: داپۆشەر بى بۆ ھەر شوپىنىكى ھەر دووپىي كە شۆرىنى فەرزى، ئەگەر بەشى داپۆشىي شوپن فەرزەكەى نەدەكرد، دەسپاھىنانى دروست نىە، چونكە لە حالى وادا چەندەى بە دەرەو بى دەبى بشۆرى، وە ئەودى داپۆشراو بە سۆلەكە دەبى مەسح بكرى، ھىچ زانايەكىش شتى وای نەگوتوو كە مەسح و شۆردن لەيەك دەسنوئىزدا كۆبكىرنەو، لەبەرئەو شۆردن سەردەكەوى، چونكە ئەو بناغ (اصل)دە.

دووهم: سۆلهكان نهوهنده قايم بن كه بهرگه‌ی نهوه بگرن كه يهك له شوینی يهك هاتوچۆی پيكری بۆ نهو نيشانه كه پيويستی ريبواران، له كاتی بارخستن و باركرندا، لای كه‌می نه‌م هاتوچۆيه، وهك غه‌زالی ده‌فه‌رموی، سێ میله، به‌لام شيخ نه‌بو موحه‌مه‌د دایناوه به مه‌سافه‌ی قه‌صر، نه‌م فه‌رمايشته‌يش متمانه پيكراره^(۱) سۆلی كه نه‌م هاموشۆيه پي نه‌كری نه‌وه مه‌سحی دروست نيه، وهك سۆلی له به‌رووی ته‌نك دروست كرابن، يا له شتی وا، وهك گۆره‌وی، كه ناو داده‌دا، يا له شتی وا دروست كرابن كه زۆر رهق بێ وهك سۆلی ناسن!

سێهه‌م: ناودانه‌دا، له‌سه‌ر فه‌رمايشتی متمانه‌دار، چونكه زۆربه‌ی خوف نه‌م مه‌رجه‌ی تيايه، كه‌واته: ده‌فه‌كان ده‌پرين به‌سه‌ر نه‌و جوهره‌دا. **چواره‌م:** ده‌بێ سۆله‌كه خۆشی پاك بێ، چونكه دروست نيه، به به‌رگی پيسه‌وه نوێژ بكري.

٢١) ماوه‌ی ده‌سپاهي‌نان (مُدَّةُ الْمَسْجِ):

^(۱) ليره‌دا له عيبارته‌ی ته‌صله‌كه‌دا هه‌ست به ئالۆزی ده‌كری، له‌گه‌ڵ موغنی و شه‌ریعه‌تی ئیسلام (الفقه على المذاهب الاربعه) ريناكه‌ویی. له موغنی‌دا ده‌فه‌رموی: مه‌حافیلی نه‌و ماوه‌یه‌ی دیاری كرده‌وه به‌سێ شه‌و يا زیاتر، نه‌سنه‌وی له (التنقيح) دا رای له‌سه‌ر رای نه‌مه، له (المهمات) يشدا ده‌فه‌رموی: متمانه پيكراره نه‌ويه كه شيخ نه‌بو حامید دیاری كرده‌وه به نزیکه‌ی مه‌سافه‌ی قه‌صر. مه‌به‌ست نه‌ويه كه نه‌و سۆله له ماوه‌ی سێ شه‌ودا ريبوار چمن جار لاده‌دات بۆچان و، بار بار ده‌كاته‌وه هاموشۆی نه‌م ورده نيشانه‌ی پيكری.

- وه‌رگێژ -

دروستہ بؤ نیشته جی (مقیم) لہ دہسنوئڑا، لہ باتی شؤرینی بی،
 دہستی تہر بہینئ بہسہر خوفہ کانیدا، لہ ماودی شہوو رؤژیکا، وہ بؤ
 ریہوار (موسافیر) لہ ماودی سئ شہوو سی رؤژدا، بہپئی فہرموودہکے
 نہبوبہکر (رہزاد خواہ لیبئ): پیغہمبہری خوا (دروودہ خواہ لہسہربئ) ریگہی بہ
 ریہوار داودہ لہ دہسنوئڑا تا ماودی سئ شہوو سئ رؤژ دہس بہینئ
 بہسؤلا، بہ نیشته جیش تا ماودی شہوو رؤژی (ئیبنو خوزیمہو ئیبنو
 حہببان، ہہرکہسیان لہ صہحیحی خویدا گیراودہتہوہ) صہفوانی کوری
 عہسسالیش (رہزاد خواہ لیبئ) گیراویہتہوہ: جاران کہ لہ سہفہردا دہبووین
 پیغہمبہر (دروودہ خواہ لہسہربئ) پیمانی دہگوت کہ تاماودی سئ شہوو سئ رؤژ
 سؤلہکانمان تہر کہینو لہو سئ رؤژانہدا دایان نہکہنین، نہبؤ پیسیو
 نہبؤ گمیزو نہ بؤ جہو، مہگہر بؤ لہشپیس (نہسائی: تیرمیزی)
 تیرمیزی دہفہرموئ: فہرموودہیہکی ساغی جوانہ، مہجی سہفہر نہوہیہ:
 بؤ گوناہ نہبی، دہنا دہبی بہ قہدنیشته جی مہسح بکا.

۲۲) سہرہتای ماودی دہسپاہینان:

سہرہتای ماودی دہسپاہینان لہو بیڈہ سنوئڑیہوہ دہس پیڈہکا کہ
 لہ پاش پؤشینئ سؤلہکہ پہیدا دہبی، نہک لہ سہرہتای پؤشینئ
 سؤلہکہوہ، چونکہ دہسپاہینان پہرستنیکی کات دیاری کراوہ نہویش
 وہکو نوئڑ ہہتا کاتہکے نہیی دروست نیہ بکری، داوودی ظاہیری
 دہفہرموئ: سہرہتای ماوہ لہ پؤشینہوہیہ. نہوہویش (رہزاد خواہ لیبئ)
 دہفہرموئ: نہمہ رای پہسہندکراوہ، چونکہ نہمہ خوازہ (موقتہضای)

فەرموۋىدە ساخەكانى ئەم باسەيە، ئەگەر لە سەفەرا دەستى كرد بە دوسپياھىيان، لە پاش بوو بە نىشتەجى، يا نىشتەجى بوو دەستى پىيى كردو بوو بە رىبوار دەسپياھىيانى نىشتەجى ئەواو دەكا، چونكە دەسپياھىيان پەرستە (عبادەتە)، لەم حالەدا نىشتەجى و رىبوارى تيا كۆيۇتەو لەبەر ئەو بەرپار (حوكم)ى نىشتەجى ھەيە، رىك وەك چۆن ئەگەر. لە نىشتەجىدا دەستى كرد بە نوپۇز لە دوايىدا بوو بە رىبوار ھەقى نىيە ئەو نوپۇزە كورت بكا تەو، چونكە لە كاتى وادا نىشتەجى زال دەكرى. ئەگەر رىبوار گومانى كرد: كە دەسپياھىيانى لە نىشتەجىدا دەست پىكردو، يا لە سەفەردا ئەو گار بە نىشتەجى دەكات، چونكە ئەو بنەرەتە.

٢٣) چۆنىتى دەسپياھىيان:

لاى كەمى دەسپياھىيان ئەوئەندەيە كە ناوى دەسپياھىيان (مەسح) بى بەسەر پشتى سۆلەكەدا، لەبەر ئەم فەرموۋىدەيە، كە موغىرە (رەزاە خواە لىبە) دەگىرپتەو: پىغەمبەرم بىنى دەستى تەرى ھىنا بەسەر پشتى سۆلەكانىدا (ئەحمەدو ئەبو داوودو تىرمىزى). بەلام ھەرە تەواو كەي ئەوئەيە: دەستى تەرى بەھىننى بەسەر پشتو بەرى سۆلەكاندا بە چەند كىرپى* بەپىي فەرموۋىدەكەي موغىرەي كورپى شوعبە (رەزاە خواە لىبە):

* دەگوترى: كىرپى، واتە: خەت خەت

پېغەمبەر (دروود، خواد، سەرىن) دەستى ھېنا بەسەر پىشتو بە بەرى
 سۆلەكەيدا. چۆنىتىپكەيشى ئاواپە: دەستى چەپى لە ژىرقىگە پاژنەيدا
 دانىۋ دەستى راستى لەسەر پىشتى سەرپەنجەگانى دابىۋ پەنجەگانى
 ھەردو دەستى بلاۋىكاتەۋە، ئەۋجا دەستى راستى رابكىشى بەسەرىدا
 ھەتا دەگاتە لاقىۋ دەستى چەپىشى بەكىش بكا بەسەر بەرى پېيدا ھەتا
 دەگاتە نوۋكى پەنجەگانى.

۲۴) چى دەسپاھىنان پوۋچ دەگاتەۋە:

دەستپانان بەسەر سۆلدا بەم سېشتە پوۋچ دەبىتەۋە:

يەكەم: داكەندى ھەردوكان يا يەككىكان، يا كاتى سۆلەكە لەكار
 بكوۋى بەمجۆرە بدېرى، يا بېھىزبى، لەم كاتانەدا ئەگەر دەسنوۋىژداربوو
 بەس ھەردوۋ قاچى بشۆرى بەسە، دەنا دەبى سەر لەنوۋ دەسنوۋىژى
 تەۋاۋ بگىرتەۋە.

دوۋەم: كاتى ماۋەكەى تەۋاۋ بوو، كە شەۋو رۆژى بۇ نىشتەجىۋ
 سى شەۋو سى رۆژ بۇ رېبوار، بەسەر مەسحەكەياندا تېپەرى ئىتر
 دەستپانان پوۋچ دەبىتەۋە دەگەرى نامىنى، دەبى سەرلەنوۋ
 دەسنوۋىژى تەۋاۋ بشۆرىۋ قاچى بشۆرىۋ سۆلەكان لە پېىكاتەۋە ئەۋسا
 دەست بكاتەۋە بە دەسپانانانى نوۋ، ئىتر ھەروا، ئەمەيش دەيسان
 بەپى فەرموۋدەكەى صەفوان كە لە پىشەۋە رابوورد.

سېيەم: كاتى دەسپياھىن قاچى خۇى شۆرد، ديسان بەپىي
فەر موودەكەى صەفوان.

ئەگەر قاچى لەناو سۆلەكەدا پيس بوو، وە نەدەكرا كە لەناويدا
قاچى بشۆرى پىويستە داىبكەنى و قاچى بشۆرى، بەلام دەسپياھىنان
پووج دەبىتەو، ئەگەر دىكرا لە ناويدا قاچى بشوات ئەوا با بىشوات و
دەسپياھىنانىش پووج نابىتەو.

(۲۵) تەيەمموم:

پىناسەكەى: تەيەمموم لە زمانى عەرەباندا واتە: چوون بۇ لاى
شتى، لە شەرعا: ئەو يە مەروۇ لەباتى ئاوى دەسنويز بە تۆزىكى پاك
دەست بەپىنى بەدەم و چاوو ھەردوو دەستيا لەگەل ئانىشكەكانيا، بەپىي
چەند مەرجىكى تايبەت. سەر بەلگەى دروسبوونى، قورئان و سوننەت و
يەكگرتنى نەتەو، ئىسلامە. خاى گەورە دەفەرموى: { قَلَمٌ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ - سورة
النساء - ۴/۴۳ } . واتە: ئەگەر لە ھەموو ئەم صورەتانەدا ئاو نەبوو
ئەوا قەستى ھەلگرتنى گلىكى پاك بىكەن و لە تۆزى ئەو گەلە پاكە دەست
بەپىنن بە روخسارو بەدەستتاندا. ئىبنو عەببا (رەزەلە خاىيان لىبە)
دەفەرموى: واتە: ئەگەر نەخۆش بوون تەيەمموم بىكەن، ھەروا ئەگەر
رېبوارىش بوون و ئاوتان دەست نەكەوت تەيەمموم بىكەن. پىغەمبەر
(رەوودە خاى لە سەرىبە) دەفەرموى: رووى زەوى ھەموو بۇ خۇم و ئوممەتم وەك

مزگهوت وایه و خۆلهکهی پاک و پاکه و مکه ره و له کاتی پئویستدا تهیه ممو می پئدهکهین (موسلیم).

٢٦) یاسای دروستبوونی تهیه ممو:

بزانن ئه وهی دهبی به هۆی دروستبوونی تهیه ممو نه توانینی به کارهینانی ئاوه به راستی، یا به پئی شهرع، نه توانینیش چهند هۆیهکی ههیه:

یه کیکیان سه فهره، رییواریش ئه م چوار حاله ههیه:

یه کهم: ئه وهیه سوور بزانی که ئا و لهو شوینه دا نیه ئه وه پئویسته تهیه ممو بکا به بی ئه وه بگهڕێ به شوینی ئاوا، چونکه له کاتی وادا گهڕان بۆ ئا و بیهو و دهیه.

دووهم: ئه وهیه گومانی وابی که له وانیهیه لهو دهوورو به ره دا ئا و هه بی، ئه وه دهبی بگهڕێ به دوا یا، چونکه تهیه ممو پاکیه کی ناچاریه، دهی هه تا ریی تیچی که به ئا و دهنویژ بگرێ یا له شپیس خۆی دهر بکا ئه و ناچاریه نایه ته دی و ریکه ی تهیه ممو بی نادرێ.

سییه م: ئه وهیه سوور بزانی که ئا و له دهو روبه ری ههیه، ئه م حاله یان دوو لق ی لیده بیته وه، ئه گه ر ئا وه که لییه وه ئه وه نده دوور بوو که شوان و دار بپ بۆ له وەر و دار بپین ئه وه نده دوور ده که و تنه وه پئویسته بپروا بۆی و تهیه ممو دروست نیه، ئه گه ر ئا وه که ئه وه نده دوور بوو

ئەگەر بېروا بۆی نوێژەكەى دەچى ئەو تەيەمموم دەكا، چونكە ئەو لە ئىستادا بىئاو، خو گرىمان ئەگەر چاومروانىكردنى ئاو هەتا كاتەكە بەسەر دەچى پىويست بى، ئەو لە بنەرەتدا تەيەمموم بېرار نەدەدراو نەدەكرا بە ياساى دامەزراو.

چوارەم: ئەو يە ئەو هەبى، بەلام لەبەر قەرەباغى رىبوارەكان بەر ئەو نەدەكەوت و دەستى نەيدەگەيشتى، ئەو لەسەر فەرمايشتى دامەزراو تەيەمموم دەكات، لەبەر نەتوانىنى لەبەرچاو، گىرانهو وەيشى لەسەر نە.

يەكئە ترين: نەخۆشيه، نەخۆشيش ئەم سى بار (حال)ەى هەيه:

بارى يەكەم: ئەو يە كە مەترسى گيانى، يا نەمانى ئەندامى، يا نەمانى سوودو قازانجى ئەندامى، يا پارچەيى لە ئەندامەكانى هەبى، ئەو تەيەمموم دەكا.

بارى دووهم: ئەو يە كە مەترسى ئەو هەبى نەخۆشيهكەى زياد بكا، واتە: ئيش و ئازارەكەى پتر بكا، يا درەنگ چاك بىتەو، يا مەترسى ئەو هەبى كە لەكەيهكى ناشيرين لە ئەندامىكى بەدەرەو وەبوويدا، پەيدا بى، وەك ئەو پەلەيهكى ناھەموار لە روخساريدا يا لە جىيهكى تريدا كەوا بەدەرەو دەرکەوى، لەم مەترسى پىويستە تەيەمموم بكا، لەسەر راى دامەزراو.

بارى سىيەم: مەترسى لەكەيهكى كەمى هەبى وەك كونجى ئاو، يا پەلەيى رهشى كەم، يا خود مەترسى ئەو هەبى كە لەكەيهكى ناھەموار لە ئەندامە شاراوەكانيدا بى، لەم كاتانەدا دروست نە تەيەمموم بكا!

بۆ نەخۆشەگە ھەيە بتمانە بە زانیاری خۆی لە بابەت نەخۆشییەگەییەوه بکا، بە مەرجی لێی بزانی یا خاوەن ئەزموون بێ، کە ئایا مەترسیدارە یان؟ ھەروەھا باوەربکا بە قسەی پزیشکی شارەزای موسوڵمانی بالقبووی بەداد، چونکە خودای گەورە خۆی دەسنوویژی پێویست کردوو، لەبەر ئەوە ناگۆردری بەشیکی تر مەگەر لەسەر شایەتی کەسێ کە خوا خۆی شایەتیەگەیی قەبوڵ بفرموی، وەلحال خوا خۆی قسەی بیروا و مرووفی بەدکاری پووج کردۆتەوه، لە سەر رای ناودار شایەتیەیک کەسێش پەسەند دەکری، با تاقە ژنیکیش بێ.

٢٧) مەرجەکانی دامەزرانی تەییەموم:

بۆ دامەزراندنی تەییەموم چەند شتی مەرجە:

یەگەمیان: ھاتنی کاتی نوێژ، بەپێی ئایەتی {إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا سورة المائدة ٦/٥}. وشە (قیام) لە ئایەتەگەدا، کەواتای وایە: کاتی ھەڵسان بۆ نوێژ ئەوسا تەییەموم بکەن، ئەم کارە نایاتەدی ھەتا کاتی نوێژکە دانەیی، دەسنوێژ بۆیە دادەمەزری لە پێش ھاتی کاتدا چونکە پێغەمبەر (ەروودە خوا لەسەر بێ) کردوویەتی، بەلام تەییەموم لەسەر رووکار (ظاہر)ی ئایەتەگە مایەوه، دیسان بەپێی فەرموودەگەیی (ەروودە خوا لەسەر بێ) رووی زەوی

ھەمووى بۇ خۇم و نۆممەتم وەك مزگەوت وایەو خۆلەكەى پاك و پاكەو دەكەرەو لەكاتى پىويستدا تەيەممومى پىدەكرى، لەھەر شوپنى نوژم لىبوو، تەيەمموم دەكەم و نوژى خۇمى لىدەكەم (موسليم) ئەوہى كە دەفەرموى: لەھەر شوپنى نوژم لىبوو تەيەمموم دەكەم. بەلگەيە لەسەر ئەوہ كە ھەتا كاتى نوژەكە نەيى نابى تەيەمموم بكا، ديسان لەبەر ئەوہيش كە تەيەمموم پاكىيەكى ناچارىيە، ناچارى پىويست نابى لە پيش ھاتنى كاتى نوژەكەدا.

دووھميان: گەرەنە بە شوپن ئاوا، بەپىي ئايەتى: { قَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا - سورة المائدة - ٦/٥ } يەزدانى پاك فەرمانمان پىدەكا كە لەكاتى دەست نەكەوتنى ئاودا تەيەمموم بكەين، ئەوہيش نايەتە دى و نازانرى كە ئا و لەو شوپنە ھەيە يا نىيە ھەتا بۆى نەگەرپ، كەواتە ئەو كەسەى كە دەيەوى تەيەمموم بكا لە سەريەتى لە پيشدا بگەرپ بۆ ئاوا، ئەگەر دەستى نەكەوت ئەوسا تەيەمموم بكا، گريمان كەسيكى تر لە باتى ئەوبگەرپ دەبى، بە مەرجى ئەوہ خۆى ريگەى ئەوہى پىداو كابرايش جيگەى باوەر بى، چۆنىتى بۆ گەرانىش ئاوايە: نابارو بنەى خۆى بگەرپ، چونكە رىي تىدەچى كە ئاوى تىابى و ئەو ھەستى پىنەكا، جا ئەگەر دەستى نەكەوت و ئەو شوپنە سارايەكى تەخت بوو بپروانى بەھەر چوار لای خۇيدا، بە تايبەتى تەماشاي سەوزەلان و جيگەى كۆبونەوہى مەل و مۆربكا، ئەگەر شوپنەكە بەرزو نزم بوو، بە روانىنى چاوشتەكە تاقى نەدەكرايەوہ، پىويستە بگەرپ بۆ ئاوا بەو دەوروبەرەدا ھەتا ماوہيى (مەسافەيى) كە ئاوا دەبرى بە ماوہى بانگکردن و بە ھاوارمە ھاتن، كە برىتييە لەو ماوہيە ئەگەر ھاوار لە ھاوپىكانى بكا لەكاتى

خەرىكبوونياندا بگەن بە فرىايدا، ئەمەيش بەم مەرجه ئەو كەسە
مەترسى زىانى گيان و سامانى نەبى، بەلام ئەگەر مەترسى ئەۋەى ھەبوو
پىۋىست بە گەران ناك، رەۋايە بوى كە تەيەمموم بكا، چونكە ترسى وا
لەكاتى ھەبوونى ئاۋىشدا بەقىنى دەبى بەھۋى رەۋابوونى تەيەمموم، كە
ۋاتە لە كاتىكا كە ھەبوونى ئاۋەكە شتىكى خەيائىبى باشتر دەبى بەھۋى
رەۋا بوون!

جا ئەگەر ھاورپى لەگەل بوو دەبى بېرسى: كى ئاۋى ھەيە؟
پىۋىستە لەسەرى كە ئاۋى دەسنوڭزو خوشۇردن بىرى، مەگەر ئىشى بە
بەھاكەى بى بۆ مەسەرفى ھاتوچۇى رۇيشتن و ھاتنەۋەى سەفەرەكەى،
ئەگەر بە نرخی ئاسايى ئاۋى بەكپىن دەست نەدەكەت، پىۋىست ناك بە
گران بىكپىر بازىادەكە كەمىش بى ئەمەيش بە گوڭرەى فەرمايشتى
دامەزراۋە!

سېيەمپان: دەست نەدانى بەكارھىنانى ئاۋە، ۋەك كەسى ئاۋى دەست
دەكەۋى بەلام لە ترسى نەخۇشى و جىمان لە كارۋانى ناۋپىر بە كارى
بەيىنى، يا ئاۋەكە كە پىۋىست بى بۆ خوارنەۋەى خۇى ياھى ھاورپى، يا
ھى گياندارىكى بەقەدر، لە ئىستادا يا لە ئايىندەدا، لەم كاتانەدا دەبى
تەيەمموم بكا.

ئەگەر كەسى مرد، بەشى شۇردنەكەى ئاۋى پىۋو بەلام ھاورپىكانى
توونىيان بوو، ئەۋە ئاۋەكەى دەخۇنەۋەو تەيەممومى بۆ دەكەن و، بەھى
ئاۋەكە دەخەنە سەر كەلەپوور (مىرات)ەكەى، كەسانى تىنوۋ دەتۋان بە
زۆر ئاۋ بە بەھى خۇى لە خاۋەنەكەى بستىن، بە مەرچى خۇى

پيويستى پيى نهبن، بهلام نهگهر خوئ پيويستى پيى ههبوو نابى لىئ
بستينن چونكه خاوهنى شت خوئ له پيستره پيئ.

چوارهميان: گليكى پاكه، توژيكي واى ههبن بنووسئ به روخسارو
ههردوو دهستهوه، بهپيى نايهتى: {فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا - سورة
المائدة - ٦/٥} واته: مهبهست له (صهعيدى طيب) خوئى پاكه،
وشهئ (صهعيد) موجهله، خوئ و ههرچى وا لهسهر رووى زهوى
بهريگهوبانيشهوه بهر (صهعيد) دهكهوئ، بهلام پيغهمبهر (درووده خواه
لهسهرهئ) لهم فهرموودهيدا واتاي مهبهستى لهم وشه گشتيه ديارى
گردوو كه دهفهرموئ: بو تهيهمموم خوئت بهسه، ههروا لهم
فهرمايشتهيشدا: رووى زهوى ههمووى بوخووم و ئومهتم بو نوئز ليكردن
وهك مزگهوت وايه، خوئكهيشى پاكهو پاكهوهكهردو له كاتى پيويستدا
تهيهممومى پيدهكهين (موسليم). نهوهتا پيغهمبهر (درووده خواه لهسهرهئ) له
دواگوتنى زوييهوه، ناوى خوئيشى هيناوه، ههتا ئامازه بكا بو ئهوه كه
خوئ بو تهيهمموم پيويسته، نهگهر پاكيئى و پاكهوهكهريى، تايهت
نهبوونايه به خوئهوه، لهباتى ئهمه ئاواى دهفهرموو: رووى زهوى
ههمووى بو خووم و ئومهتم ههم وهك مزگهوت وايه، ههم پاكهو
پاكهوهكهردو لهكاتى پيويستدا تهيهممومى پيدهكهين! بوئه دهبوو واى
بگوئبايه چونكه پيغهمبهر (درووده خواه لهسهرهئ) روونكهردوهئ مهبهست له
نايهته رههاكانه. ئيبنو عهباباسيش (رهزاه خواه لىيئ) دهفهرموئ: صهعيد
بريتيه له گلى وهردا ئيبنو مهسعووديش (رهزاه خوايان لىيئ) دهفهرموئ:
صهعيد بريتيه له گلى كه توژى ههبن! شافيعى (رهزاه خواه لىيئ)

دەفەرموئ: صەعید بریتییە لە ھەموو گلی کە تۆزی ھەبێ، فەرمايشتی شافیعیش لە زماندا دادەنرێ بە بەلگە، چونکە زمانەوانیکی ەمرەبیزانە.

وەک گوترا بەپێی (صعیدا طیبا) مەرچی گلەکە ئەومێە کە پاک بێ، چونکە وشە (طیب) لە زماندا ئەم سێ واتایە ھەیە: ئەوێ دڵ خۆشی لیۆرەبگیرێ، ھەڵال، پاک. لەم سێ واتایەیش پاک بۆ خۆل دەگونجێ، لە فەرمايشتەکە ی پێغەمبەریشدا (دروودە خواە لەسەربو) کە دەفەرموئ: خۆلکەیشی پاکو پاکو وەکەرە بەلگە ھەبێ لەسەر ئەم قسەبە کە (طیب) بە مەعنا طاهرو پاکە! ^(۱) وەکی تریش ئاوی پیس دەسنوێژی دروست نیە، کەواتە وەجەلی ئاویش کە خۆلە لە تەبەمومدا کە تەبەموم وەجەل (بەدەل) ی دەسنوێژە، دەبێ وەک ئەو وابێ، نابێ پیسبێ، دنا تەبەمومی پێ دروست نابێ.

(۱) لە موغنی موحتاجدا دەفەرموئ: ھەدیسی: (رووی زەوی ھەمووی بۆ خۆم و ئۆمەتم وەک مزگەوت وایم، خۆلەکەیشی پاکو پاکو وەکەرە) ئەم گێڕانەویە روونکەرەو موبەیینە بۆ ئەو گێڕانەو رەھا (موطلق) ی کە ئەمە تیاہ: (رووی زەوی ھەمووی بۆ خۆم و ئۆمەتم ھەم وەک مزگەوت وایە، ھەم پاکو پاکو وەکەرە). کواتە لە عیبارەتی کتیبەکە بەردەستماندا ئالۆزی و شێوازی ھەیە. لە زۆر شوێنی تریش شتی وا ھەیە.

۲۸) فەرزه‌کانی تەیه‌مموم:

تەیه‌مموم چوار فەرزی ھەیه:

فەرزی یەكەم: نیەتە بەپێی فەرماشتی پیغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە):
گشت کارێ بەپێی نیەتەگەیه‌تی چۆنیتیکەشی ئەو ھەیه نیەتی
حەڵاکردنی نوێژ بەینێ، نەك ھی لابردنی بێدەسنوێژی، چونکە
تەیه‌مموم پاکیی ناچارییە، بێدەسنوێژی لا نابات، بەپێی فەرماشتەگەیی
(مروودە خوا لەسەربە). بە ھەمەری گورپی عاص: چۆن بەرنوێژیت بۆ ھاورپیکانت
بە لەشی پیسەو ھەردوو (۱). ئەکەر تەیه‌مموم بێ دەسنوێژی لابردایە
پێی نەدەفەرموو: بە لەشی پیسەو، گەواتە: بریتییە لە حەڵاکردنی
نوێژو لە حەڵاکردنی ئەو شتانەیی بەبێ پاکي ناکرێن. کاتیکیش نیەتی
رەوادیتنی ھینا ئەم چوار بارەیی ھەیه:

باری یەكەم: نیەتی رەوادیتنی فەرزو سوننەت بەیەگەو بەینێ،
ئەو ھەردوو لایانی بۆ رەوا دەبێ، بۆی ھەیه سوننەتە گە لەپیش
فەرزه‌گەدا بکا، یا بە پیچەوانەو، ھەروا بۆی ھەیه لەکاتی خۆیاندا
بیانکا، یا لە دەرەو کاتیاندا.

باری دووھم: نیەتی فەرز بەینێ، فەرزه‌گەیی بۆ دروست دەبێ، ھەروا
سوننەتی پێشو باشی بۆ رەوا دەبێ.

باری سێھەم: نیەتی سوننەت بەینێ بەتەنھا، لەم بارەدا لەسەر
فەرماشتی دامەزراو فەرزی بۆ دروست نییە چونکە سوننەت پاشکۆ
(تابع)ی فەرزه.

باری چوارهم: نیهتی نوپژی روت بینو بهس، نهم بارهیش وهك
باری سیهم وایه، لهسهر فهرمایشتی دامهزراو بهس مافی سوننهتی
ههیه.

فهرزی دووهم و سیهمی تهیه موم: دهسهنانه به روخسارو به
ههردوو دهستدا، لهسهر په نهجگانه وه ههتا لای ژووری ههر دوونانیشك.
به پئی ئایهتی {فَامَسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَآيْدِيكُمْ - سورة المائدة -
۶/۵}. گهرچی له ئایهتی تهیه مومدا باسی نانیشك نهگراوه، بهلام
چونكه تهیه موم وهجهلی دهسنوێژه له دیاریکردنی ئەندازهی دهسهنان
به ئەندامهگانیدا حوكم و برپاری دهسنوێژی پێدهدری، له دهسنوێژیشدا
ئەندازهی دهست ههتا سهر نانیشكه، كهواته له تهیه مومیشدا ههروا، وه
به پئی کردنی پیغه مبه ریش (درووده خواه لهسهر به) كه دهستی دههینا به
ههردوو دهستدا ههتا ههردوو سهر نانیشك، به پئی فهرمووده كهی ئیبنو
عومهر: پیغه مبه ر (درووده خواه لهسهر به) فهرمووی: تهیه موم بریتیه له دوو
پیاکیژان، یه کیکیان بۆ دهموچاو، نهوی تریان بۆ ههردوو دهست ههتا
ههردوو نانیشك. حاکم نهم فهرمووده یه گپراوته وه وهسفی جوانیشی
کردوو، ههروهك به قیاس لهسهر دهسنوێژ دهسهنان به نانیشكدا
پێویست دهبی، چونكه وهك گوترا: تهیه موم وهجهلی نهوه. لهسهر
فهرمایشتی، یهك پیاکیژان بهس دهكا، كه مهسحی روخسارو ههردوو
له پئی پێ بکری، به پئی فهرمووده كهی عه ممار: پیغه مبه ر (درووده خواه لهسهر به)
پئی فهرمووم: تهنها ئاوه هات بهس بوو، نهو جا پیغه مبه ر (درووده خواه
لهسهر به) ههردوو له پئی خوپی مالی بهسهر رووی زهوییه كه داو فووی
لیکردن تا تۆزه کهیان تۆژی سووك بی، نهوسا به ههردوو ناوله پئی

مهسحی دهمووچاوو ههردوو دهستی خوئی تا ههردوو مووچی گرد
(شه‌یخان) شافعی دهمهرموی: ههرکاتی دهرکهوت که فهرمووده‌یه‌کی
پیغه‌مبهر (مرووه فواه له‌سهری) له‌سهر مه‌سه‌له‌یی هه‌یه، وه فهرمووده‌کیش
ساخ بوو، لاوازو بیه‌یزنه‌بوو، ئیتر به‌پیره‌وی ئه‌وه بکه‌ن، وه‌یزانن که ئه‌وه
ریبازو مه‌زه‌به‌بی منه. دیاره که حه‌دپسه‌کesh ساخ و سه‌حیحه. نه‌وه‌وی
دهمهرموی: ئهم فهرمووده‌یه به‌لگه‌یه‌کی زۆر به‌ه‌یزه، له‌ دیمه‌نی
سوننه‌تیشه‌وه زۆر نزیکه.

چوارهم فهرزی ته‌یه‌موم: ریزلیکرتنه، که‌واته: پیویسته روخسار
له‌ پێش ده‌ستدا ته‌یه‌موم بکری، چونکه ئه‌ندامی پاکیتی ته‌یه‌موم
دوانن، که‌واته له‌ ده‌سنوێژ ده‌چی و وه‌ک ئه‌و ریزلیکرتنی فهرزه،
پیویسته ئه‌نگوستیله دابکه‌نری، چونکه خۆل ناچیته ژیری، به
پیچه‌وانه‌ی ئاوی ده‌سنوێژوه، چونکه له‌ودا داکه‌ندن ئه‌نگوستیله فهرز
نیه ئه‌گهر ئاو ژیری تهر ده‌کرد.

٢٩ سوننه‌ته‌کانی ته‌یه‌موم:

سوننه‌ته‌کانی ته‌یه‌موم سی شته: ناوی خوا هی‌نان و پێش خستنی
لای راست له‌سهر لای چه‌پ و به‌هین نه‌که‌وتن (مووالات). به‌پیی ئه‌و
به‌لگانه‌ی له‌ ده‌سنوێژا له‌ پێشه‌وه رابوردن، به‌ قیاسیش له‌سهر ده‌سنوێژ،
سوننه‌ته‌ تۆزه‌که له‌ ههردوو له‌پی سووک بکاو، له‌لای ژوو‌رووی
روخساره‌وه به‌ی‌نیته‌ خواره‌وه، وه‌ له‌ سه‌رم‌تای ههردوو جاره‌که‌وه که
ده‌ست دمدا به‌ زه‌ویدا په‌نجه‌کانی بلا‌وبکاته‌وه، وه‌ له‌پاش ده‌سه‌ینان به
ههردوو ده‌ستا نیوانی په‌نجه‌کانی بنا‌زنیته‌وه، که ده‌ستیش ده‌هینی به

ئەندامەكانىدا ھەتا دەسپاھىيانەكەى تەواو نەكا دەست ھەئەنەبرى، تا لە راجىيائى كەسانى كە ئەمە بە پىويست دادەنن دەربازبىن.

٣٠) بەچى تەيەمموم پووج دەبىتەوھ:

تەيەمموم بەم سى شتە پووج دەبىتەوھ:

يەكەم: ئەوھى دەسنوئز بەتال بکاتەوھ تەيەممومىش بەتال دەکاتەوھ، چونکە ئەویش وەك دەسنوئز پاکىيەكە نوئزى پیرەوا دەبى، کەواتە ئەویش بەتال دەبىتەوھ بە ھەموو جوړە بیدەسنوئییەك.

دووهم: دەسکەوتنى ئاوه لە غەيرى کاتى نوئزەکەدا، ئەگەر کەسى تەيەممومى کرد لە بەرنەبوونى ئاو، بەلام پيش ئەوھى دەست بکا بە نوئز ئاوى دەسکەوت ئەوھ تەيەممومەكەى پووجە، بەپيى ھەرمایشى (مروودە خواە لەسەربەئ): خوئى پاک ئاوى دەسنوئزى موسوئمانە با دەسائيش لەسەر يەك ئاوى دەست نەکەوئ، بەلام ھەرکاتى ئاوى دەست کەوت با دەسنوئزى پيگرئ (ئەحمەد ، تیرمىذى ، تیرمىذى بە ساغى داناوھ).

ئەگەر ئاوى دەستکەوت بەلام بەرگرئ ھەبوو لە بەکارھيئنانى، وەك ئەوھ پىويستى بوو بۆ خواردنەوھ، يا ريگرپكى لەسەربوو وەك درندەو دوژمن و شتى تری وا، ئەوھ تەيەممومەكەى پووج نابىتەوھ، چونکە ئەمانە لە سەرەتاوھ ھۆى دروست بوونى تەيەمموم، ئيتر چۆن دەبن بەھۆى پووج بوونەوھى. وەلى ئەگەر لەپاش دەستکردن بە نوئزەكە ئاوى دەست کەوت، ئەوا نە تەيەممومەكەى پووج دەبىتەوھ نە نوئزەكەى، چونکە ئەوھ دەبى بەھۆى پووجکردنەوھى پەرسەتنيكى لە کۆلخەرموھ،

هاوکات له گهل نه وودا به دستپيکردنی نويزه که ده چيته ناو مه به سته وود، که واته وهك چؤن که فارمدمر پاش دستکردن به رؤزووی که فارمت به ندهيشی دستبکه وئ، پيويست نيه له سهری ئازادی بکا، نه ميش هه روا.

سييه م: و مرگه ران له ئيسلام، چونکه نه وه هه موو کرده وديهك پووج دهکاته وودو گشت پاداشتي دمه ووتيني، تهيه موميش کرده ودي باشه، چونکه عياده ته.

(۳۱) ده سهينان به سهر ته ته و موشه ماما:

ته ته (شهيك: جهيره): ته ته له دارو موشه ماما گه چو شتي وا که ئيسکی شکستی پييه له ده به ستر ته وود، مه به ست له موشه مامايش نه و په رؤو ده سته سړو شتانه يه که بريني پي ده پي چري. جا نه م چوره که سانه نه گهر ته ته و موشه ماما که يان پيويست بوو، وه به بي زيان قابيلي لابردي بوو له کاتي و مرگتنی پاکيدا، نه وه پيويسته داپوشه ره که لاببا، نه و جا نه ودي ساغه بيشوا نه گهر ده يشگونجا جيگهي نه خوشينه که يش بشوا، دهنه له باتي نه وه ته يه موم بکا، نه گهر شوينه که ي له نه ندامی ده سنويزبوو به لام نه گهر قابيلي لابردي نه بوو، نه گهر لايبردايه تووشي زيان ده بوو، نه وه داوای ليناکري که لای ببا، به لام پيويسته نه ودي ساغه بيشوا، هه تا ده بي ژير قه راخی ته ته که يش بشوا، نه گهر ده ستي ده دا نه و جا ده ستي ته پ به يني به سهر ته ته که ده دا، له پاش نه وه يه که سهر ته يه موميش بکا، به پي قه رمو وده که ي جابير (ره زاه خواه ايته) که دمه رموئ: له سه فه ريکا به ردئ دای له پيا وي کمان سهری شکان، له پاشا

شەيتانى بوو، لە ھاۋرىكانى پىرسى گوتى: ئايا رىگەي تەيەمموم
پىدەدەن؟ دەلىت: نە، رىگەت پى نادەين، چونكە تۆ دەتوانىت ئاو بە
كارىيىنى، ئەۋىش خۆى شۆردو مرد، جا كە ھاتىنەۋە بۆلاى پىغەمبەرۋ
ئەم باسەيان بۆيگىراپەۋە ھەرموۋى: كوشتوۋيانە خودا بيانكوۋى، كە
خۆيان نەيانزانىۋە، بۆ نەيانپىرسىۋە لە زانايى، چونكە چارى نادانى
تەنھا پىرسىنەۋە ڧىربوون). ئەم پىاۋە تەنيا ئەۋەندەى بەسبوو كە لە
جىياتى شۆردنى شوپنە زامارەكەى بە خۆل تەيەممومى بىكرىايەۋە بە
پەرۋىيى بىرىنەكەيى بىپىچايەۋە ئىنجا لەجىياتى شۆردنى ژىرپەرۋكە
دەستى تەرى بەسەر ئەۋ پەرۋىيەدا بەئىنايە، ۋە باقى مەندەى لەشى
بشۆردايە (ئەبو داۋود، ئىبنو ماجە، دارە قوطنى). لىرەدا سەرنج دەدەين
ئەگەر خاۋەن تەتەكە لەشى پىسبوو ئەۋە خۆى سەرىپشكە دەتوانى لە
پىشدا خۆى بشۆرىۋە لە پاشدا تەيەمموم بىكا يا بە پىچەۋانەۋە، بەلام
ئەگەر بى دەسنوئىر بوو، نابى لە ئەندامىكەۋە بگويىزىتەۋە بۆ ئەندامىكى
تر ھەتا بە تەۋاۋى دەسنوئىرى ئەۋ ئەندامە تەۋاۋە دەكا، چونكە بە
دەسنوئىرەدا رىزلىگىرتن پىۋىستە. جا ئەگەر شىكستو بىرىن ھەرچۈر پەلى
داگرتىۋو ئەۋە يەك تەيەممومى بەسە، چونكە لە لە كۆلكەۋەتنى شۆردن
رىزلىگىرتىنىش لە كۆل دەكەۋى!

ئەۋەندە ھەيە ئەگەر تەتەۋە موشەمماكە لە سەرىپاكى دانەنرا بوون و
ژىرەكەيان پىس بوو ئەۋە دەبى لە پاش خۆشەۋەمبوون نوپزەكە
بگىرپىتەۋە، چونكە لە دەسنوئىرۋە خۆشۋەردندا لابرەنى پىسى مەرچە.
مايەۋە سەر ئەۋە ئەگەر زامەكە پىۋىستى بە تەتەۋە موشەمما نەبوو،
بەلام دەترسا كە ئاۋدز بىكا، ئەۋە بەپىيى تۈانا ساغەكە دەشۋاۋ لە

سهریه تی تهیه مموم بکا به لام پیویست به دهستی ته رهینان به سهر
شوینی دمرده که دا ناکا.

۳۲) پیویسته بو هه موو فهرزی تهیه ممومی بکا:

له پیشه وه باسی نیه تو گه لی شتی تری تهیه ممومان کرد، لی رمد
روونی ده کهینه وه که بهیه ک تهیه مموم یه ک فهرز ده کری، بو ئه مهش
جوانترین به لکه فهرمووده که ی خوی گه ورده: {إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ - سورة المائدة - ۶/۵}. هه تا ئه وی که
ده فهرموئ: {فَتَيَمَّمُوا - سورة المائدة - ۶/۵}. به پیی ئه م نایه ته
له سهره تای هاتنی ئیسلامه وه، ده سنوئز یا تهیه مموم بو هه موو نوئز
فهرز بوو، هه تا له دوا پیدا پیغه مبه ر (درووده خوا له سهره) به کرده وه
چه سپاندی که ده سنوئز بو چند فهرزی ده بی، ئه وه بوو: پیغه مبه ر
(درووده خوا له سهره) له رۆزی فه تخی مه که که دا بهیه ک ده سنوئز هه رپینج
نوئزه فهرزه گانی کرد (فهرمووده یه کی ساغه، ئیبنو عومه ر
گیراویه ته وه) به لام تهیه مموم به پیی خوازه (موقتة ضای نایه ته که
مایه وه که یه ک تهیه مموم بو یه ک فهرزه. ئیبنو عه بباسیش (ره زاه خویان
لیب) ده فهرموئ: ریبازی سوننه ت وایه: که یه ک نوئزی فهرز بهیه ک
تهیه مموم بکری. وشه ی سوننه ت له فهرمایشتی سه حابیدا ده بردری
به سهر ریبازو سوننه تی پیغه مبه ردا (درووده خوا له سهره) که بریتیه له و
به رنامه یه ی که چه زرم ت (درووده خوا له سهره) له سری به رده وام بووه، که واته:
چه زرم ت به کرده وه خوازه ی نایه ته که ی له تهیه ممومدا چه سپاندووه.

بەيھەقىش لە ئىبنو عومەر مەروە (رەزە ئاۋايان لىبە) دەگىچە تەھە:
 ھەرموۋىيەتى: با دەسنوۋىزىشى نەشكى مەروۋ دەبى بۇ ھەموو نوۋىزىكى
 ھەرز تەيەممومى بكا. ئەۋەندە ھەيە بە يەك تەيەمموم دەتوانى بە
 ئارمەزوۋى خۇي چەندەي دەۋى نوۋىزى سۈننەت بكا، چۈنكە نوۋىزى
 سۈننەت با زۇرىش بن لە ھۆكىمى يەك نوۋىزدان، بە بەلگەي ئەۋە: ئەگەر
 نوۋىزكەرى نىيەتى يەك ركات سۈننەتى ھىنا بۇي ھەيە سەد ركات بكا
 بەسەر يەكەۋە بەۋ نىيەتە، بە پىچەۋانەشەۋە ھەروا، ۋەكى تىرىش بۇ
 ھەموو سۈننەتنى تەيەممومى بكارى ئەرگىكى زەھمەتە، رەنگە شتى ۋا
 گەلى جار بىي بەھۋى ئەۋە سۈننەتەكە تەرك بكارى، لەبەر ئەۋە شەرع
 لە سۈننەتدا كارەكەي سوۋكەلە كەردوۋە، ئەۋەتا نوۋىزى سۈننەت، لەگەل
 تۈنەي راۋەستاندا بەدانىشتەنەۋە درۋستە، بەسورايى ۋاخشى درۋستە، لە
 سەفەردا لەگاتى رۇيشتەنەۋە بەرەۋ قىبلەيىش نەبى ھەر درۋستە، بۇ ئەۋەي
 مەۋداي كەردنى زۇربى ۋە موسولمان لىي دانەبىرى. گرېمان لەشپىس يا بى
 دەسنوۋىز ئاۋەكەي كە ھەبۋو بەشى نەدەكەرد، پىۋىستە لەسەرى ئەۋە
 بكار بېيىنى ۋە بۇ باقى مەندەكەي تەيەمموم بكا، چۈنكە چەندەي كارى
 كە لە تۈنەدا ھەيە بەھۋى باقى مەندەكەيەۋە كە لە تۈنەدا نىيە لەكۆل
 ناكەۋى، لە شارعا بەمە دەگۈترى: تۈنەراۋ بەھۋى نەتۈنەراۋەۋە لەكۆل
 ناكەۋى يانسان بەھۋى گرانەۋە لەكۆل ناكەۋى! ھەروا ئەگەر پىسى
 بەسەر لەشپەۋە ھەبۋو، ۋە ئەۋەندەي ئاۋ دەست كەۋت كە بەشى
 شۆردنى بىرىكى دەكەرد، لە سەرىيەتى ئەۋە ئەندازەيە بشۇرى. ئەگەر
 دەسنوۋىزى نەبۋو، يا لەشى پىسبۈون پىسىيەكىش بە جەستەيەۋە
 ھەبۋو، ئەۋەندەيى ئاۋ ھەبۋو كە بەشى لايەكەيەنە دەكەرد، ئەۋە پىسىيە

كە دەشۆرى و تەيەمموم دەكا، چونكە لابرەنى پىسىيەكە پىۋىستە وەجەلى تىرى نىيە، بە پىچەوانەى دەسنويزو خوشۆردنەو، چونكە وەجەلىان ھەيە كە تەيەممومە، ئەگەر كابرا نە ئاوى ھىتكەوت و نەگىل، نويزى خۆى ھەر دەكا، لەبەر رىزى كاتەكە، بەلام لەودوا دىگىرپىتەو.

۳۳) باسى پىسى (النجاسه):

پىناسەكەى: پىسى لە زماندا بەھەموو قىزەونى دەگوتى، لە شەرعىشا: ھەموو شتىكە كە لە ھالى سەرپشكىدا بەرھايى بەبى سنوور خواردن و خواردنەو، نادرۋستىيەكەشى لەبەر رىزى نەبى، يا لەبەر خواردن و خواردنەو، نادرۋستىيەكەشى لەبەر رىزى نەبى، يا لەبەر ئەو نەبى كە زىانى ھەبى بۇ لەش يا بۇ ھۆش. جا بەھەرەكەى لەم قەيدانە شتى بەر پىناسەى پىسى دەكەى يا لىبى دەرەچى، بەگوتەى: لە ھالى سەرپشكىدا، شتى كە لە ھالى سەرپشكىدا ھەرام بى و لە ھالى ناچارىدا ھەلال بى، وەك مردارەو ھەو، بەردەكەو، چونكە مردارەو ھەو لە ھالى ئاسايىدا. پىسەو ھەرامە، بەلام لە ھالى ناچارىدا پاكەو بۇ ناچار ھەلال! بە گوتەى: بەرھايى بەبى سنوور روو كە ژەھراو پىيەكان بەرناكەون، چونكە ئەوانە پاكە كەمىان رەوايە، زىيان نارەوايە، بە گوتەى: بگونجى بۇ خواردن و خواردنەو بەردو شتى رەقى سەخت، كە پاك بن بەر ئەم پىناسەيە ناكەون، چونكە بە كەلكى خواردن و خواردنەو نايەن، بە گوتەى: نادرۋستىيەكەشى لەبەر رىزى نەبى، شتى رىزدار وەك ئادەمىزاد

دەردەچىۋ بەرى ئاڭەوئ، بەگوتەى: يا لەبەر ئەوۋ نەبى كە قىزەونە
چەم و شتى وا بەرناڭەوئ، چونكە نادروستى چەم لەبەر ئەوۋ نىە كە
پىسە، بەلام لەبەر ئەوۋىە كە قىزەونە، بە گوتەى: يا لەبەر ئەوۋنەبى
كە زىانى ھەبى بۆ لەش يا بۆ ھۆش خۆل لە پېئاسەكە دەردەچى،
چونكە زىان دەگەپەنئ بە لەش و ھۆش.

ھەندىكىش ئاوا پېئاسەى دەكا: قىزەونىكە رىگەى دروستبوونى
نويژ ناد، مەگەر مەھانە ھەبى، برئ دەلئىن: برىتئىيە لە ھەموو شتى كە
خاوەن سروسى دروست قىزى لىبكاتەوۋو خۆى لىبپارىزى، ئەگەر
بەرچل و بەرگىش بڭەوئ دەيشۆرن.

٣٤) ھوكمى ئەو پارچەپەى كە لەناو لەشى گياندارەوۋ جىادەبىتەوۋ:

بزائن ھەرشىئ لە ناوۋەى گياندار جىابىتەوۋ دوو جۆرى ھەپە:

پەكەمىيان: گەدە نايگۆرئ وەك لىك و ئارەق و شتى وا، ھوكمى ئەم
جۆرە وەك ھوكمى ئەو گياندارە واپە كە لىئى جىابۆتەوۋ، ئەگەر ئەو لە
حالى لىجىابوونەوۋەكەدا پاكبوو ئەوئش پاكە ئەگەر ئەو لەوكتەدا پىس
بوو ئەمىش پىسە.

دوۋەمىيان: گەدە ھەرزى دەكاو دەىگۆرئ، وەك گمىزو پىسايى و
شپاكەو پشقل و خوئىن و رشانەوۋ، ھەموو ئەمانە ھى ھەرگياندارئ بن
پىس، ھى ئەوانەى گوشتيان ناخورى بە پەگرتنى راي زانكان، بەگۆى

دمنگ دهلّین: شتی واتہ: قیسہ. ہی ٹھوانہیشی گوشتیان دہخوری بہ
قیاس لہسہر ہی ٹھوانہی کہ گوشتیان ناخوری، چونکہ ٹھمیش گورپاوہو
حمل بووہو قیزہون بووہ. بہ فہرموودہکھی ناسراوہ بہ حدیثی
عہربہ سارانشینہکہ پیستیگی گیمز پاسا و دہدری، ٹھوہوو کہ گمیزی
لہناو مزگہوتہکھی پیغہمبہردا کرد، پیغہمبہر فہرمانی کرد کہ (سہتلی
ٹاو بکہن بہسہر جی میزہکھیدا). ہہروا فہرموودہی باسی دوو گورپہکہ:
یہکیکیان لہسہر ٹھو نازار دہدری چونکہ لہ حالی ژیانیدا خوی لہ
گمیزی خوی نہدہپاراست (موسلیم) بہلام ٹھوہی کہ پیغہمبہر (دروودہ خواہ
لہسہربہ) فہرمانی کردوہ بہ خواردنہوہی میزی حوشر، ٹھوہ بو دہرمان
بووہ، دہرمانکردنیش بہپیس دروستہ، بہ مہرجی دہرمانیکی پاک نہبی
جیگہی بگریٹہوہ، ٹھوہیش کہ خوشہویست (دروودہ خواہ گہورہ لہسہربہ)
فہرموویہتی: خودای گہورہ ہہرگیز خوشہوہووون و شیفای گہلی منی
نہبہستووہ بہشتی واوہ کہ خوی حہرامی کردبی لیان. ٹھمہ دہپردری
بہسہر مہی و بادہدا، سہرمرای یہگگرتن بہلگہی پیستیگی پیسایی ٹھم
فہرموودہی (دروودہ خواہ لہسہربہ): لہبہر میزو پیسایی و مہزی و رشانہوہ
جلہگہت بشورہ (ٹھحمہد، دارہ قوطنی، بہززار) ہہر لہم فہرموودہیہدا
بہلگہی پیستیگی مہزی و رشانہوہیشی تیادایہ. مہزی ٹاویکی مہیلہو
سپی تہراوی لینجہ، بہبی لہزمت پیگہیشتن، لہ کاتی ہیرشی ٹارہزوودا
بہہوی دہسبازی و تہماشاکردن و شتیواوہ پیدایہ دہبی. تہرس و تہپالہیش
پیسہ، بہپی ٹھم فہرموودہیہ: ... جا پیغہمبہر (دروودہ خواہ لہسہربہ) ہہر دوو
بہردہکھی و مرگرت و تہرسہقولہکھی توورپاو، فہرمووی: ٹھمہ پیسہ،
بہکاری خوپاککردنہوہ نای. وہدیش پیسہ بہپی فہرموودہکھی عائیشہ

{رەزەلە خواھ لىيىن} كە دەفەرمۇي: ۋەدىش لەپاش مىزكردنەۋە پەيدا دەيى،
 ھۆكەمەكەي ئەۋەيە: چووك و گەل و گونى دەشۋاۋ دەسنوئىز دەگرئ
 ۋەخۇشۇردنى لەسەر نىە {ئىبنو لمونزىر}.

ۋەدى ئاۋىكى مەيلەۋ سېي خەستى لىلى لىقنە لە دوامىزو لەكاتى
 ھەلگرتنى شتى قورسدا پەيدا دەيى، خۇيىش پىسە بەيى فەرمايشتى
 زاتى مەزن: {حَرَمَنْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ - سورة مائىدە - ۳/۵}
 ھەتا كۇتايى ئايەتەكە، بەيى ئەم فەرۋودەيەش: كە دەفەرمۇي: -
 خۇيىنەكە لە خۇت بشۇرە نوئىزى خۇت بىكە) زاناكان لەسەر پىسئىتى
 تۇماۋ رايان جىاجىايە، ھەيە دەئى: پىسە، ئەم رايەيان لەو گىرپانەۋەيە
 ۋەرگرتوۋە كە فەرمان دەكا بە شۇردنى، كە ئەمە گەفت (لەفظ) كەيەتتى
 عائىشەي ھاۋسەرى پىغەمبەرد دەفەرمۇي: جاران ئەسەرى لەشپىسىم بە
 جەكانى پىغەمبەرەۋە دەشۇرد، كە دەچوۋ بۇ نوئىز ھىشتا
 جىگەشۇراۋەكە ھەر تەر بوۋ. رىبازى شافىئىي ۋ ھاۋرپىيانى فەرموۋە
 {ئەصحابول جەدىث} ۋ خەلگىكى زۇرى تر، كە عەلى ۋ سەعدى كورى
 ئەبو ۋەققاس ۋ ئىبنو عومەر ۋ عائىشە {رەزەلە خواھ كەۋرە لە مەموۋيان بە} لە
 ناۋياندايە، رىبازى ئەم زاتانە ئەمەيە: كە تۇماۋ پاكە، دوو گىرپانەۋەيەش
 لە ئەحمەدەۋە رىۋايەت كراۋە، كە ئەمە دروستىنەكەيانە! داۋودىش
 ھەرۋا دەفەرمۇي: بەلگەيان بە فەرمايشتى عائشە ھىناۋەتەۋە كە
 دەفەرمۇي: خۇم بە دەستى خۇم تۇماۋى وشكەۋەبوۋم بە جەكانى
 پىغەمبەرەۋە دەۋۋلى ۋ لە پاشا دەمدەكاند، ئىتر لەدۋا ئەۋە بەيى شۇردن
 پىغەمبەر {دروۋىدە خواھ لەسەربە} نوئىزى پىۋە دەگردن، لە گىرپانەۋەيەكى تىرىدا
 كە پەسەندى ھەردوۋلايە متفق علە): فەرموۋى: بە جلى پىغەمبەرەۋە

تۆمۈرۈشكەۋەبوو ھەبوو دەيم كېراند، ئىتر دوا ئەۋە نوپۇزى پىۋە دەمكرد. دەى ئەگەر تۆماۋ پىس بى ۋىنو كېراندنى بەس نىە، ديارە گىرپانەۋەى شۇردن دەبېردى بەسەر ئەۋەدا كە سۈننەتەۋ بۇ پەسەندىكرندى پاكىيە، بەم ساخىردنەۋەىش كار بە كۆى بەلگەكان دەمكىۋ ھىچيان لەكار ناخىرئ، جىاۋازىش نىە لەنىۋانى تۆماۋى پىاۋو ژندا، تۆماۋى غەپىرى ئادەمىش، ئەگەر ھى گيانلەبەرىكى پاك بوو تۆماۋەكەش پاكە، ئەگەر ھى گياندارىكى پىس بوو خۇشى پىسە.

۳۵) شۇردنى پىسى:

شۇردنى پىسى پىۋىستە، چۈنكە ۋەك لە پىشەۋە رابورد فەرمانى پىكراۋە. چۈنئىتكەشى ئاۋايە: ئەگەر پىسىيەكە قەبارەدار بوو، بە چاۋ دەبىنرا، دەبى قەبارە بىنراۋەكەى ۋە تامەكەى ۋە رەنگەكەى ۋە بۇنەكەى لابرئ، ئەگەر تامەكەى ما، ئەۋە شوپنە پىسبوۋەكە پاك نەبۇتەۋە، بەلام زىانى نىە مانەۋەى رەنگى يا بۇنى كە لاجوونيان گران بى، ۋەك رەنگى خۈپنى بىنۋىزى ۋە بىنى مەى. بەلام پىسى بىرپارى ۋە ھۈكمى، كە ئەۋەپە بە چاۋ نابىنرى، ۋەك شلەمەنىيە پىسەكان، كە تام ۋە بۇن رەنگيان نىە، پىۋىستە بە شۇردنىكى ئاساىى لابرئ، دەستى تىبخرى ۋە گوشارى لىبىرى، بەلام ھەرچى پىسبوۋى بە مىزى منالى نىرىنەى كەمتر لە دوو سال، كە جگە لە شىر ھىچ خۇراكىكى ترى نەخواردى، ئەۋەنە ئاۋى لىدەپىزى كە شوپنى مىزەكە دابگرى ۋە زال بى بەسەرىدا، ئىتر رەۋانبوۋنى ئاۋ بەسەر شوپنەكەىدا پىۋىست نىە، بەلام مىزى

كچۆلە گەرەكە بشۆرى، بەلگەى ئەم جىاوازييه لە نىۋانى كوپو كچدا
 ھەرموودەكەى عائىشەيە: كە پىغەمبەر (مروودە خواى لەسەربە) كوپىكى ساواى
 مەمكە خۆرەيان ھىنا بۆى، مائالەكە مىزى كرد بە كۆشيدا، ھەزەرت
 (مروودە خواى لەسەربە) داواى ئاوى كردو ئاۋەكەى كرد بەسەر جىگەى مىزەكەدا
 ئىتر نەيشۆرد.. لە گىرپانەۋەيەكا: لىي پرژاند لە گىرپانەۋەيەكى رتدا:
 پرژاندى بەسەر جىگەكەيدا ئىتر نەيشۆرد. ئەم گىرپانەۋانە ھەموويان
 دروستن، لە گىرپانەۋەيەكى تىرمىذيدا: مىزى كوپ تا نانەخۆرە دەبى ئاوى
 لى دەپرژىنى، مىزى كچ دەشۆرى. ئىمامى على (رەزاى خواى لىبە) دەفەرموى:
 خۆشەويست (مروودە خواى لەسەربە) دەفەرموى: مىزى كچۆلەى بەرمەمكەنە
 دەشۆرى، مىزى كوپىش ھەتا نانەخۆرە دەبى ئاوى لى دەپرژىنى.
 (ئەحمەد). بەلام ھەر كاتى منداڵەكە لە جياتى بژىۋى و خۆراك
 خواردەمەنى خوارد، ئەو بەبى راجىيى پىۋىستە مىزەكەى بشۆرى.
 بۆيەيش سەبارەت بە كوپ كار سووك كراۋە، بۆ كچ نەكراۋە، چونكە دل
 پتر پەيوەندى بە كوپەۋە ھەيە ھەتا كچ لەبەر ئەو زىادە پەيوەننىيە كوپ
 زۆرتر دەگرىتە باۋەش، جا وا ھەل دەگرى كە بۆ بارسووكى كارەكە
 ئاسان بكرى، بەلام ئەم مەبەستە لە مېنەدا نايەتەدى، بۆيە شۆردن بۆ
 مىزى ئەوان چەسپاۋە، لەسەر قىياس و پىدانی خۆى (*)

(*) ئەم بەلگەيى كە ھىنراۋەتەۋە بۆ جودايى نىۋان مىزى مندالى نىرومى
 بەلگەيەكى لازو نازانستىيە خۆ ئەگەر ھۆيەكەش نازاندەى دەتوانىن بلىين (تەبديە)
 ئەگىنا خۆ كوپو كچ چۆن يەكە ئەگەر باوك و دايكى ۋە ھەين كوپيان لە كچ خۆشترىۋى
 ھى وايش ھەن كچيان لە كوپەكەيان خۆشترىۋى - ھەمەد.

۳۶) بریار (حوکم) ی گیاندارئ له ناوشتی شلدا بمیری:

کاتی گیاندارئ کهوته ناو شتیکی شلهوه، وهک روڤ زهیتو روڤو
چیشت، وهتیامرد، نهوه نهگهر خوینی رهوانیان ههبوو شتهکه پیس
دهبی، چونکه سهبارمت به مشکی توپیوی ناو روڤ له جهزمرت (مرووده خواه
لهسره) پرسیارکرا، فهرمووی: نهگهر روڤنهکه توند بوو مشکهکهو
دهوروبهرهکهی فهردهن، بهلام نهگهر روڤنهکesh شل بوو نهوا بیرپژن، له
گیرانهوهیهکا: مشکهکهو دهورو بهرهکهی فهردهن روڤی خوتان بخوڤ.
(نهم فهرموودهیه بوخاری گیراویهتهوه).

جا فهرمانکردن به رزانی، بهلگهیه لهسهر پیسبوونی، نهم رایهیش
ریبازی جهماوهری زاناکانه، دهستهیی رایان جیایه، کهیهکی لهوان
زوهری و نهوزاعین، دهفهرموون: برپاری شتی شل وینهی برپاری ناوه،
پیس نابئ ههتا، پیسییهکه نهیگوری، نهگهر نهگورا پاکه، نهمه ریبازی
ئینو عهباس و ئینو مهسوودو بوخاریشه.

بهلام نهگهر گیاندارهکه خوینی رهوانی نهبوو، وهک میڤشو
میڤشولهو دوویشک و فالونچه و سیرک و میروولهو وینهی نهمانه، نهوه
شلهمهنی به مردنی نهمانه له ناویدا پیس نابئ، بهپی فهرموودهی
(مرووده خواه لهسره): نهگهر میڤش کهوته ناو حاجهتیکتانهوه ناو یا شتی شلی
تری تیابوو، له پیڤشا میڤشه ههمووی نوقم بکهن ئینجا دهری بیڤنو
فرهی بدن، چونکه بالیکی دهرمانی پیویهوه نهو بالهکهی تری دهرده.
(بوخاری، نهبو داوود، ئینو خوزمیه، ئینو ههبان). دیاره

فەرمانکردن بە نوقمکردنى مېشەكە، كە گەئى جار سەردەكېشى بۇ
تۆپىنى بەلگەيە لەسەر ئەو كە پىسى ناك، دەنا پېغەمبەر (مروودە خواە
لەسەربە) فەرمانى نەدمکرد بەنوقمکردن، وەكى تىرىش پاراستنى قاپ و
حاجەت لەم جوړە وردە جانە وەراندە ئەستەمە، لەبەر ئەو چاوپوۆشى
لیدەكړى، بە مەرچى ئەوئەندە زۆر نەبى كە شلاو كە بگۆړى، دەنا پىس
دەبى.

بزانن پىسىيەك كە بەچا و نەبىنرى وەك پرىشكى مېز، يا وەك
پىسىيەك كەوا بەپى مېشەو ئەوئەندە وەك مردارى خوینى رەوانى
نەبى چا و پوۆشى لى دەكړى، لەسەر فەرمايشتى دامەزرا و بەلای
نەو وەوئەو، چونكە ئەمە لە خوینى كىچ دەكا خۇپاراستن لى سەمە.

۳۷) بریاری پاكی و پىسى گياندار لەكاتى ژيانیدا:

لە بنەرەتدا هەموو گياندارى پاكە، واتە: ئەصل ئەومىيە كە پاك،
چونكە بۇ قازانجى بەندەكانى خوا دروستكراون، بەبى پاكىش
سوودمەندى تەوا و پەيدا نابى، ئەمەيش بەم فەرموودەيە پاسا و
(تعلیل) گراو. پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) فەرمووى: پشیلە پىس نىە،
پشیلەيش لە ریزى كارەكەرو نۆكەرو ئەوانەيە كە بۇ خزمەت بەسەرتانا
دەخولینەو (پىنج لە خاوەنەكانى كتیبە ناودارەكانى حەدیث ئەم
فەرموودەيان گىراوەتەو، وە تىرمیذى دەفەرموى: فەرموودەيەكى
جوانى دروستە. دروست واتە: ساغ) بەلام سەگو بەراز بۇ پاكى لە
هەموو گياندارى جيان، چونكە ئەم دوو خودپىس (نجس العین) ن،

سەگ بەهپێی فەرموودهکەى پێغه مەبەر (مروودە خواى لەسەربە): (پاکەوهکەرى حاجەتیکتان: کە سەگ دەمى تێبنى ئەوهیه: کە حەوت جار بە ئاو بیثۆرن، یەکمەجارىان بە خۆلاو بێ (نەحمەد، موسلیم) کە دەفەر موی (پاکەوهکەر) مەبەست لێى یەکیکە لەم سێ شتە: یا پاکەوهکەرى نانویژییه (حەدەث) یا هی پیسییه، یا ریزلینانە، دیارە کە نانویژی و ریزلینان بوۆ حاجەت نابێ، مایهوه سه پیسی، وهکی تریش بهم فەرموودهیه چەسپا کە نازدارترین بەشى لەشى سەگ کە دەمیهتی، لەبەر هاسکە هاسککردنى زۆر پیسه، دەى باقى مەندەى لەشى دەبێ زیاتر پیسبێ!.

بەرازیش بۆیه پیسه چونکە حاڵی لە حاڵی سەگ خراپترە. گەرچی ماومردى (مراە خواى لایە) ئەم ئایەتە هکا بە بەلگە لەسەر پیسییتی بەراز: {أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ} . وشەى (رجس) لە ئایەتەکەدا بە واتا (نجس)ە، لە شیوهى ئەوهیه لە گوردیدا بەپیس بلیی چەپەل.

٣٨) بریاری پاکى و پیسى مردارهوهبوو:

هەموو مردوو یەك (تەنھا مردووی ئادەمى و ماسى و كۆللەى لیدمرچێ) پیسه، لەبەر فەرماىشتى زاتى مەزن: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ - سورة المائدة - ٣/٥} واتە: هەموو مردارهوه بوویى لە ئیوه قەدەمغەگراوه. شتیکیش نە لە زاتى خۆیدا ریزداربێ و نەخواردنیشى زیانى هەبێ، لەگەڵ ئەو میشا حەرام بکری، دیارە کە ئەو قەدەمغە کردنەى لەبەر پیسییهتی، چونکە حەرامکردنى شت لەبەر یەکی لەم

هۆيانهيه: يا لهبەر رِيزيهتى، يا لهبەر زيانيهتى، يا لهبەر بيسيهتى،
مردارهوهبوویش رِيزى نيه، خواردنیشى زيانى نيه، چونكه له ناچاریدا
دهخورى، ماوهى سەر ئهوه كه لهبەر پيسى چهرام كراوه.

مرداریش له شهرعا بریتیه لهو گیاندارهى كه چهقوى لهسهرى و
بههین سهربرپینكى شهرعى گیانى دهرچووبى! گشت سهربرپاوى جگه
لهسهربرپاوى خۆمان و خاوهن نامهكان بهر ئهم پیناسهيه دهكهوى، ههروا
ئهو گیاندارهیش كه گوشتى ناخورى باسههیش بپرى بهر ئهمه دهكهوى و
چهرامهوه مرداره.

بهلام لهبەر ئهم فهرموودهیه ماسى مردوو بهرناكهوى: دهفهرموئ
(مرووده خواه لهسهرى): ناوى دهریا ههم یاکهوه ههم پاکهوه دهکهریشه وه
مردارهوهبویشى چهلالهوه، گیانلهبهرى ناوى کاتى دهرى ههتا نهگهنى
خواردنى دروسته (ههر پینجیان گیراویانهتهوه). کوللهیش لهبەر ئهم
فهرموودهیه بهر ناکهوى (دوو مردارمان بو چهلال كراوه: كه ماسى و
کوللهن) (به رشتهیهکی بیهیز ئیبنو ماجه گیراویتهوه: بهیهههیش
(رههه خواه لیبه): گیراویتهوهوه فهرموویته: ئهم فهرموودهیه
فهرموودهیهکی دروسته واته ساغه) ئادهمیزدیش لهبەر ئهم ئایهته
بههپیناسهى پيسى ناکهوى و به پاك دادهنرى: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
- سورة الإسراء - ۷۰/۱۸} واته: ئیمه به رحمهتى خۆمان ریزو
قهدهریكى زۆرمان به نهوهى ئادهم بهخشیوه). مهسهلهى ریزلینانیش
ئهوه دهخوازى كه مرقف، چ موسوئمان بى و چ ناموسوئمان بى، برپارى
پيسى نهدرى. مهبهست له {إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ} پيسى بیروباوهرى
ئهوانه، نهوهك هی جهستهیان، چونكه نهگهر لهشیان چهپهل بوايه

لەسرمان فەرز دەبوو كە ھەركوئىيەكمەن لىيان بىكەوئ بىشۆين.. وەكى
 تىرىش ئەگەر مەرف بە مردن پىس بىئ، دەبئ فەرمان نەكرایە بە
 شۆردنى، وەك شتە خودپىسەكان (نەجس العین)ەكانى تر، بەلام ئەگەر
 كەسئ لەم قەسەيە رەخنە بگرئ و بئئ/ ئەگەر ئەم قەسە وابئ، دەبئ
 فەرمانىش نەكرابئ بە شۆردنى، وەك شتە خودپاكانى تر، دەئىت:
 مەرج نىە كە ھەموو شتىكى پاك نەشۆرئ، چونكە ئاشكرایە گەئ جار
 پاكىش وەك نانویژ (موحدیث) دەشۆرئ، بەلام قەت نەبوو شتى
 خودپىس بشۆرئ. دەستوورىكى شەرى ھەيە دەفەرموئ: سەرپىنى
 دایك برئىتى سەرپىنى بەچكەى ناوسكى دەكەوئ، لەبەر ئەمە
 بەچكەى ناوسكى گیانلەبەرى سەر برپوا بەر مردارەدەبوو ناكەوئ.
 (تەماشای زنجیرە سئئ ئەم كئىبە بكە كە لە پىشەو رابورد، لەژىر
 سەردىرئ: حوكمى ئاوى بەرماو) (ومرگى).

٣٩) پاكردنەوہى گلاوى سەگ و بەراز:

كاتئ دەفرئ بەدەم تىنانى سەگ و بەراز گلاو دەبئ، دەبئ ھەوت
 جار بشۆرئ، جارئكىيان بە خۆلاوبئ، ھى سەگ بەپئئ ئەم
 فەرموودەيە: كاتئ سەگ دەمى نایە ناو دەفرىكتانەو، شلەكەى ناوى
 برپژن، ئىنجا ھەوت جار بە ئاو بىشۆرن، يەكەمیان بە خۆلاوبئ..
 (موسلىم) لە گىرآنەوہىكەى ترمىزىدا: يەكەمجارىيان ياخود جارئ لەو
 جارنە بە خۆلاو بىشۆرن. جا ھەر كاتئ ئاوا ساخبۆو كە شۆردن
 پىويستە بەھوى لىكەكەيەو، كە نازدارترىن دەردراويەتى، ديارە ئەوانى
 ترى وەك مىزى و گووى و ئارەقى و وئەى ترى ئەمانەى زياتر شايانى

پىيىن. لەم فەرموودەيەدا بەلگە ھەيە لەسەر پىيى نەو خۆراکەى كە سەگ دەمى تىدەنى، چونكە فەرمان دەگا بە رشتنى، ئەگەر پاك بوايە فەرمانى نەدەكرد بە رشتنى، چونكە رشتنى شتى پاك بە فەرۆدانى مائە، شتى وايش لە ئىمە قەدەغەيە، ديارە پىيسە بۆيە خۆشەويست (مەروەى خواە لەسەر بە) فەرمان دەگا بەرشتنى.

پىيىى بەرازىش بە پىئودان (قياس) لەسەر سەگ، لەبەر ئەوەيش كە ئەویش دەق وەك سەگ خود پىيسە، بەلگەو يسترە، چونكە بە ھىچ حالى راکرتنى دروست نىيە، لەبەر ئەوەيش كە چەپەل و قىزاوييە. گوتراويشە: كە بەراز يەك جار دەشۆردرى. وەك پىيساييەگانى تر، گوايە: گلاوى دەرکردنى گلاوبووى سەگ بۆيە واگران كراو ھەتا ەرمبەگان بەتەكپنەو ە لە راکرتنى سەگ كە لە مێژووە خوويان پىيەو ە گرتوو ە سا بەشكوو ئىتر وەك جارەن نەبى بەھاو خۆراکيان!.

نەووى (مەمەتە خواە لىيە) لە شەرحى موھەزەبەدا دەفەرموى: راي دامەزراو، سەبارەت بە بەلگە، ئەوئە كە يەك شۆردن بەسە، بەبى خۆلاو، زۆربەى ئەو زانايانەى كە برپارى پىيىى بەرازيان داو ە ئەمە برپارى كۆتايانە. چونكە نەبوونى پىويست بنەرەتە ەتا شەرع برپارى پىويستبوونى دەدا، نەخوازەلا لەشتى وەك ئەم مەسەلەيەدا كە لەسەر بنيادى تەعەببوودى دامەزراو ە.

لە لايەكى تەريشەو ە لى ورد بۆ گلاو دەرکردن دەبى، چونكە بۆ تەيەمموميش دەستدەدا، كەواتە بەپىئودان (قياس) لەسەر ئەو.

٤٠) پاککردنه‌وهی مهی به‌وه ده‌بی که‌بی به‌سرکه:

پاککردنه‌وهی شت وهک له پی‌شه‌وه رابورد یا به‌شۆردن یا به‌خۆشه‌کردن یا به‌خۆل ده‌بی، جاری وایش ده‌بی به‌هۆی گۆرانی خودی شته‌که‌وه ده‌بی، که له حاله‌تی‌که‌وه بگۆرێ بۆ حاله‌تی‌کی تر، وهک ئه‌وه مهی بیی به‌سرکه. جا ههر کاتێ مهی له خۆیه‌وه به‌بی ده‌سکاری که‌سی بیی به‌سرکه پاک ده‌بیته‌وه، چونکه پی‌سی و حه‌رام‌بوونی مهی له‌به‌ر ئه‌ومیه که هۆی سه‌رخۆش‌بوونه، دهی ههر کاتێ که ئه‌و هۆیه نه‌ما ئه‌وانیش نامینن، کاتێ مهی بوو به‌سرکه ئیتر هۆی سه‌رخۆشی نامینن. نه‌وه‌وهی له شه‌رحی سه‌حیحی موسلیمدا ده‌فه‌رموێ: شه‌رع‌زانان یه‌کیان گرتوو له‌سه‌ر ئه‌وه: ههرکاتێ مهی له خۆیه‌وه به‌بی ده‌سکاری که‌سی بوو به‌سرکه پاک ده‌بیته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌هۆی ئه‌وه‌وه بوو به‌سرکه که‌شتی‌کی وهک پیازو هه‌ویر ترشو شتی وای تی که‌وت ئه‌وه پاک نابیته‌وه. به‌لگه‌یشی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌یه: پرسیار له پی‌غه‌مبه‌ر (مه‌رووه‌ خوا له‌سه‌ر): کرا: ئایا دروسته که مهی بکری به‌سرکه؟ فه‌رمووی نه‌ه (موسلیم). ئه‌وه‌تا: (مه‌رووه‌ خوا له‌سه‌ر): نه‌ی کردوو له‌ ده‌سکاری مهی بۆ ئه‌وهی بیی به‌سرکه، شت تی‌خستنی‌شی ده‌بی به‌ ده‌سکاری، به‌پیی ئه‌م فه‌رمووده‌یهی تریش به‌لگه‌سازی کراوه له‌سه‌ر حه‌رام‌بوونی به‌سرکه‌کردنی مهی: کاتێ طه‌لحه ئیسلام بوو (زه‌زه‌ خوا ای‌بن): هه‌نێ مه‌یی له‌لا بوو، هی چهن هه‌تیوێ بوو، گو‌تی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا! دروسته ئه‌م مه‌یه بکه‌م به‌سرکه؟ فه‌رمووی: نه‌ه. ئه‌وه‌تا ری‌گه‌ی نه‌داوه که

دهسکاری بکاو بیکا به سرکه. جیاوازی له نیوانی ئەم دوو حالتهدا
 ئەوهیه: ئەوهی دهکهوێته ناو مهیهکه وه بهمهیهکه پیس دهبی، لهوه دوا
 مهیهکه کهبوو بهسرکه پاک دهبیتهوه بهلام بههوی ئەو شتهوه که ئەم
 ئەوی پیسکردوووه ئەو ئەمی کردوو به سرکه پیس دهبیتهوه. ئەم
 بریاره کاتی وایه که ئەو شته لهناو مهیهکهدا بمینی ههتا دهبی بهسرکه،
 بهلام ئەگەر له پیش بوونیا بهسرکه، ئەگەر بهیهک چرکهیش بووه
 دهربهینری پاک دهبیتهوه، چونکه که بوو بهسرکه شتی پیسی تیانهاوه
 ههتا پیسیکا.

٤١) چاوپۆشکردن له ههندی پیسی:

له شهرعی پیروزدا چاوپۆشی ئەم جۆره پیسیانه دهکری:

١) له قورپی ریگهی پیس، با سوریش بزانی که ئەو قورپو چلپاوه
 پیسه، چونکه خۆپاراستن له شتی وا زهحمهته.

٢) له شتی که چاوی ساغ نهیبینی وهک پرژی میزو مهی و شتی
 که بنووسێ به قاچ و شتی وای میشو میروولهو سیسارکهوه.

٣) خوینی کێچ با زۆریش بی، ههروا ریقنهی بالندهیش له ناو
 مزگهوتدا.

٤) ئەوهی بهپێی باوی ناوکۆمهڵ بهکهه دابنری له کۆلک و مووی
 پیس، به مهرجی هی سهگو بهراز نهبی، ههروا چاوپۆشی دهکری له
 مووی و لاخی سورایش با ئەندازهکەیشی زۆری.

(۵) له دووکه‌لی شتی پیس و لهو ته پوتۆزه‌ی که باده‌یبا.

(۶) له گیاندارئ که به‌ریان (مه‌نفه‌ذ) ه‌که‌ی پیس بووبئ. کاتئ بکه‌وئته ناو ئاوه‌وه، له‌به‌ر زه‌حه‌مه‌تبوون.

(۷) لهو که‌مه‌ خوئنه‌ی به‌سه‌ر گوشت و ئی‌سقانی گیاندارئ سه‌ر به‌راوه‌وه ماوه‌ته‌وه.

(۸) نه‌گه‌ر گیانله‌به‌ریکی پاک، وه‌ک پشیل‌ه‌و نه‌مانه‌ ده‌می پیس بوو، له‌پاشدا ماوه‌یه‌کی وا له‌پیش چاو ون بوو، که ده‌ستداو (مومکین) بی ده‌م بکا به‌ ئاوئیکی زۆردا، نه‌وجا هاته‌وه‌و ده‌می نایه‌ ناو خواردنه‌وه‌یه‌کی پاک‌وه‌ پیسی ناکا.

(۹) به‌تی ته‌ناف که جلی پیسی له‌سه‌ر هه‌لبخ‌رئ، هه‌رکاتئ خۆر یا هه‌وا وشکی بکاته‌وه، له‌ لای هه‌نه‌فیه‌کان دروسته‌ جلی پاکی له‌سه‌ر هه‌لبخ‌رئ.

(۱۰) نه‌گه‌ر شتئ له‌ که‌سئ که‌وت، نه‌یده‌زانی که‌چییه، ئایا ئاو بوو یا‌میزبوو؟ پئویست نیه‌ له‌سه‌ری که‌ له‌چییه‌تییه‌که‌ی پرس‌یار بکا، چونکه‌ ده‌گیرنه‌وه: جارئ عومه‌رو هاو‌رپیه‌کی له‌ شوئینی‌که‌وه‌ ده‌رۆن، له‌ پلووسکی‌که‌وه‌ شتئ ده‌رژئ به‌سه‌ر عومه‌ردا، هاو‌رپیه‌کی ده‌ئئ: ئه‌ی خاوه‌ن پلووسک! ئاوه‌که‌ت پاک بوو یا پیس؟ یه‌که‌سه‌ر عومه‌ر ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی خاوه‌ن پلووسک! باسی نه‌وه‌مان بۆ مه‌که، ئیتر روئشتو له‌شته‌که‌ی نه‌کۆئیه‌وه.

(۱۱) له‌ زیچ‌کاوی زیپ‌که‌و جوانه‌زاو بالوو‌که‌و نه‌مانه، به‌ مه‌رجئ نه‌بووبئ به‌ جه‌ره‌تاو، ده‌نا پیسه، نه‌گینا چاو بۆشی لێ‌ده‌ک‌رئ.

(۱۲) نازدلی کاویژکەر، که نهوهیه له سه‌ره‌تاوه خواردنه‌که‌ی په‌نخورد ده‌کاو، له‌ورگیدا عه‌مااری ده‌کاو، له‌پاشدا له‌کاتی پشودا پاروو پاروویه‌قی ده‌کاته‌وه‌و به وردی ده‌یجوتیه‌وه جا ئهم نازدله ئه‌گهر له‌کاتی کاویژکردندا له جابه‌تی شتی خواردده‌وه پیس نابێ.

(۴۲) بێنویژی و زه‌یستانی و هه‌میشه بێنویژی:

بێنویژی (حه‌یز) له شه‌رعدا به‌و خۆینه‌ دڵین که به‌بێ نه‌خۆشی و مندال‌بون، له‌پاش ره‌سیده‌بوونی ئافه‌رمت، له لای سه‌رووی ماندا‌لدانه‌وه له ره‌گنکه‌وه ده‌رده‌چێ، به‌پێی خوازه (موقته‌زا)ی سه‌روستی ساخ. خۆینی هه‌میشه بێنویژی به‌رناکه‌وێ، چونکه ئه‌و ماکه‌که‌ی نه‌خۆشین و تی‌کچوونی سه‌روشته. له عه‌ره‌بیدا هه‌یز نی‌فاسی‌شی پێ‌ده‌گوت‌ری، چونکه پێ‌غه‌مبه‌ر {مرووه‌ خوا له‌سه‌ربه‌}: به عائیشه‌ی فه‌رموو: (نفست؟) واته: ئه‌وه توشی نی‌فاس بووی و که‌وتیه‌ سه‌رخوینی بێنویژی؟ وه‌کوو زانراویشه عائیشه منالی نه‌بووه. سه‌ر به‌لگه‌ی بێنویژی ئهم ئایه‌ته‌یه: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ - سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ - ۲/۲۲۲}. واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د! ئه‌ی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا! موسو‌لمانان له باره‌ی حوکه‌م و بڕیاری بێنویژی‌یه‌وه په‌رسیارت لێ‌ده‌گه‌ن. هه‌روا ئهم فه‌رمووده‌یه‌ی سه‌حیحه‌ینیشه: ئهم بێنویژی‌یه‌ شتی‌که‌ خودا نووسیه‌تی له‌سه‌ر کچانی ئاده‌م و سووچی تۆی تیا‌دا نیه‌.

(رهنگی): رهنگی خوینی بینوئیزی ئەمه نیشانه کانیه تی:

(۱) تۆخیکی گەشن به پپی ئەم فەرموودهیه: فاطمی کچی حوبهیش
{رهزاه خواه لیبه} فەرمووی: ئەهی پیغه مبهری خوا! من له وهخت و ناوهختا
دهکهومه سهر خوین چارم چیه؟ فەرمووی {فرموده خواه له سه ربه}: ئەگەر
خوینی بینوئیزی بێ دیاره، چونکه خوینیکی رهشی گهشی خهستی
بۆگه نهو ژنان خوین باشی دهناسن. ئەم فەرموودهیه ئەبو داوودو
نه سائی و ئیبنو هه بباو داره قوطنی گیراویانه تهوه، داره قوطنی
فەرموویهتی پیاوانی که ئەم فەرموودهیهیان گیراوه تهوه هه موویان برپا
بیکراون.

(۲) سووریکه ئال، چونکه رهنگی به راستی (حه قیق)ی خوین
سوریه.

(۳) زمرداو ئاویکی زمردی لیل.

(۴) لیلو، ئاویکی لیلی بۆره. به لام لینجاوه سپیه که دانانری به بی
نوئیزی. به پپی فەرمووده که می مهرجانه می کاره که ری ئازادکراوی عایشه
{رهزاه خواه لیبه} فەرمووی: ئافرهتان قهعه دهیان نارد بۆ لای ئاعیشه،
زمرداوی پاش خوینی بینوئیزی به گوته لۆکه وه، له ناو قهعه که دابوو،
گوتیان: ئایا ئەم زمرداوه می دادهنری به خوینی بینوئیزی یان نا؟
عایشه می وه لایمی بۆیان نادرو فەرمووی: به له مه کهن له کردنی نوئیزو
گرتنی رۆزوو کردنی شتی تر که له سه رپاکی ده کرین، تا لینجاوه
سپیه که می هه ره وه داوه ده بینن، که وه که چاو وایه (مالیک).

رۆژەكانى بېنويژى:-

لاى خوارووى ماوهى هاتنى خوينى بېنويژى شەوو رۆژىكە، بەپىي
 ياساى لىگەرەن، كە لە شەرعا ناو دارە بە ئىستىقراء، كە برىتيە لەپەى
 ھەلگرتنى يەكە يەكەى ژنان سەبارەت بە چۆنىتىي بېنويژىيان،
 دەگىرەنەو كە ئىمامى ئەلى ئەمەى فەرموود، دەقى قسەى شافەيش لە
 زۆربەى كىتبەكانىدا ھەمان رايە، وەلاى زۆربەى رۆژانى بېنويژى شەش
 رۆژ يا ھەوت رۆژە، چونكە پېغەمبەر (دروود خواە لەسەرە) بە ھەمەى كچى
 جەحشى فەرموو: شەش رۆژ يا ھەوت رۆژ خۆت دابىئى بەبى نوپژ، وە
 باش ورد بەرموود لە ھالى ژنى بېنويژ (لە كەسوكارى خۆت و لە
 ھاوتەمەنى خۆت) سابهشكوو پەى بەرەت بە ماوهى بېنويژى
 راستەقىنەى خۆت، بە قىياس لەسەر ھى ئەوان، دەق وەك ئەو ماوهىەى
 كەوا لە زانستى خودادا، يادو ناوى ھەتا ھەتايە بەرزو پاىەدابى، ئىنجا
 خۆت پاك پاك بشۆرەو بىست و سى شەو بە رۆژەكانىەو، يا بىست و
 چوارشەو بە رۆژەكانىەو، نوپژى خۆت بكەو رۆژووى خۆت بگرە، ئىتر
 ئەمەت بەسە، وە ھەموو مانگى بەم چەشنە بكە، تا كۆتايى
 فەرموودەكە، كە ئەبو داوود تىرمىذى گىراويا نەتەو، مەبەست لەم
 فەرموودەىە روونكرەنەو ھى ھوكمى بېنويژى زۆربەى ژنانە، چونكە
 ئەستەمە كە ھەموو وەك يەك بن، وەلاى ژوورووى بېنويژى پازدەشەوو
 پازدە رۆژە، بەپىي لىگەرەن، واتە: ئىستىقراء. ھەروا لە عايشەو
 ئەمەيان گىراوئەتەو. شافىعى فەرموويەتى: ژن گەلىكى زۆرم ديوە، لە
 ھالى ئەوانەو بۆم ساخبۆتەو كە پازدە رۆژ دەكەونە سەر بېنويژى.

٤٣) زه‌یستانی (النفاس):

زه‌یستانی بهو خوینه ده‌گوترئ که له‌پاش منداڵبوون له دامه‌نی ژن دهرده‌چئ، ئهو منداڵه‌بوونه‌ی که ده‌بی به‌هۆی ته‌واو‌بوونی عیدده‌ی سکپر نه‌وه‌ک گشت جوړه منداڵ بوونئ، ئیتر منداڵکه به‌ مردووی له‌دایک بیئ، یا به‌ زیندووی، بۆیه له‌ عهره‌بیدا پئی ده‌گوترئ نیفاس، چونکه له‌ پاش په‌یدا‌بوونی (نفس = رۆح = گیان) دوه په‌یدا ده‌بی.

رۆژه‌کانی:-

لای که‌می ماوه‌ی هاتنی خوینی زه‌یستانی یه‌ک چاو‌تروو‌گاندنه، لای ژوورووی شه‌ست رۆژه، به‌پئی لی‌گه‌ران (ئیس‌تیقراء) ئه‌ه‌وزاعی فهرموویه‌تی: ژن هه‌یه له‌ ولاتی ئیمه دوو مانگی ره‌به‌ق زه‌یستانه. ره‌بیه‌ی مامۆستای مالیکیش فهرموویه‌تی: زۆر که‌سم دیوه ده‌لین: لای ژوورووی زه‌یستانی ژن شه‌ست رۆژه. لای زوربه‌که‌یشی چل رۆژه، چونکه ده‌گیرنه‌وه عائیشه (ره‌زاه‌خواه‌لینب) فهرموویه‌تی: له‌سه‌ر ده‌می پی‌غه‌مبه‌ردا (دروومی س‌اوه‌ خوداه‌ له‌سه‌رب‌دا) ژنی زه‌یستان چل رۆژ لی ده‌که‌وتو له‌و ماوه‌یه‌دا وازی له‌ نوێژو رۆژووو شتی وا ده‌هینا (ئه‌بو داوودو تیرمیزی. تیرمیزی به‌ دروستی داناوه). برئ له‌ زانایانیش ئهم فهرمووده‌یه‌ی ک‌رووه به‌ به‌لگه‌ی قسه‌ی خۆی و فهرموویه‌تی: لای ژوورووی زه‌یستانی چل رۆژه، به‌لام ری‌باز (واته: رای فه‌تواپ‌یدراو) قسه‌ی یه‌که‌مه، له‌به‌ر لی‌گه‌پان، چونکه فهرمووده‌که ئه‌وه ناگه‌یه‌نئ: که لای ژوورووی زه‌یستانی چل رۆژه له‌ هه‌مان کاتا به‌لگه‌ی نه‌بوونی زیاتری و نه‌فی زیاده‌ی تیا نیه،

کهواته دهبردئ به سهر کاتی زوربه ییدا ههتا فهرمووده کهو لیگه پان
یهک بگرنو نهبن به بهلگهی دژی یهکتر.

لای خوارووی پاکى:

لای خوارووی کاتی پاکى له نیوانی دوو بیئوئیزیدا پانزه رۆژه،
بهلگهی ئەمەیش ئیستیقرايه، که ئەم زاراه له کوردیدا پئی دهگوترئ:
لیگه پان. چونکه کاتی که سهلا، لای خوارووی بیئوئیزی پازدهرۆژه،
پیویسته که لای خوارووی پاکیش پازده رۆژی، چونکه زۆربهی کات
مانگ له بیئوئیزی و له پاکى خالی نابئ، لای ژووووی پاکى ئەندازهی بۆ
دیاری نهکراوه، چونکه ژن ههیه قهت ناکه ویتته سهربیئوئیزی. بهلام
ماوهی پاکى له نیوانی بیئوئیزی و زهستانیدا، رهنکه له پازده رۆژ
که متری، کاتی واته: یه که بلئین: ژنی ئاوس دهکه ویتته بیئوئیزیه وه که
ئهمهش ئەمەیش ساختین فهرمایشته لهم مهسهله ییدا، کهواته ههر
ژنیکی دووگایان، له پیش ژانی مندالبووندا، ماوهی شهوو رۆژی خوینی
لیرهوان بوو، ئەوه به چهزدار دادهنرئ.

(٤٤) هه میسه بیئوئیزی (الاستحاضه)

هه میسه بیئوئیزی بهو خوینه دهگوترئ، که له ناو شهرم (ههرج) ی
ئافرهته وه، له غهیری رۆژهکانی بیئوئیزی و زهستانیدا، دمردهجئ،
کهواته: هه رکاتی ژن زیاتر له رۆژانی لای ژووووی بیئوئیزی و لای
ژووووی زهستانی خوینی لیروهوان بوو پئی دهگوترئ: ژنی هه میسه
بیئوئیز (مستحاضه).

هه‌میشه بېنویژ نهم وەزەنەى هەيه :-

يه‌گه‌م: نه‌وجارى جياكه‌ره‌وه (موبته‌دينه‌ى مومه‌پيزه) كه‌ نه‌و
ژنه‌يه بۆ يه‌گه‌م جار خوين دهبينى و رهنكى جوړه‌كانى به‌ باشى له‌يه‌ك
جياوه‌كاتەوه، بۆ نموونه دهبينى ماوه‌ى چەن رۆژى خوينه‌كه‌ى زۆر
گەش و ئالە، ماوه‌ى چەن رۆژيكيش زۆر كاله، نه‌وه هه‌موو خوينه‌ ئال و
گەشه‌ كه‌ بېنويژيه‌و خوينه‌كاله‌كه‌يش هه‌ميشه بېنويژيه‌، به‌لام به‌م
دوومه‌رجه: به‌ مهرجى خوينه‌ئاله‌كه‌ له‌ ماوه‌ى لاى ژوو‌رووى بېنويژى
پتر نه‌بى و له‌ماوه‌ى لاى خواروويشى كه‌متر نه‌بى.

دووه‌م: نه‌وجارى جيانه‌كه‌ر (موبته‌دينه‌ى غه‌يره‌مومه‌پيزه) كه‌ نه‌و
ژنه‌يه رهنكى خوينه‌كه‌ى له‌سه‌ر ياساى پيشوو بۆ جياناكرېته‌وه، نه‌وه له
هه‌موو مانگيكدا شه‌وو رۆژيكى بۆ داده‌نرى به‌ بېنويژى و باقى مه‌نده‌ى
رۆژه‌كانى به‌ هه‌ميشه بېنويژى، واته: هه‌موو مانگى بېستو نۆ رۆژى به
پاكى بۆ داده‌نرى.

سېيه‌م: فيرەكارى جياكه‌ره‌وه (موعتاده‌ى مومه‌پيزه) ياخوو دارى
فه‌رمقخەر، نه‌و ژنه‌يه كه‌ له‌مه‌ه‌وپيش بېنويژى و پاكى به‌رېكوپيكي له
هه‌موو مانگيكدا هه‌بوه، به‌لام ئيستا گۆراوه‌و وه‌ك جاران نه‌ماوه، نه‌مه
حوكم به‌فه‌رق خستنه‌كه‌ى ئيستاى ده‌كا، نه‌ك به‌ عاده‌تى پيشووى
بېنويژيه‌كه‌ى.

چواره‌م: فيرەكارى جياوه‌نه‌كه‌ر (موعتاده‌ى غيره‌ مومه‌پيزه) نه‌مه
جوړى زۆره، به‌لام نهم جوړه‌يان كه‌ خوينه‌كه‌ له‌سه‌ر يه‌ك نيشان
دهبينى و ناتوانى خوينى بېنويژى له‌ خوينى هه‌ميشه بېنويژى جياوه‌بكا

ئەمە لەسەر عادەتتە پېشوو دەكەي خۇي دەروا، بەمەر جى ئەندازەو كاتى بېنويژى جارانى خۇي بزانى، وەك ئەو جاران لە سەرەتاي مانگەوہ بېنچ رۇژ بېنويژى بوو، ئەوہ ئىستائىش ھەروا دەكا، بەپىي ئەم ھەرموودەيە كە ئوممو سەلەمە دەگىرپىتەوہ: دەفەرمۇي: لەسەردەمى ھەزەرتدا (دروودە خواہ لەسەربە) ژنى ھەبوو كە دەكەوتە بېنويژىيەوہ ئىتر ھەرىپاك نەدەبووہ، منىش لە پىغەمبەرم پىرسىار كىرد بوى، ھەرموى (دروودە خواہ لەسەربە) با ئەو ژنە باش سەرنجى ژمارەي ئەو شەوو رۇژانەبدا كە جاران ھەموو مانگى تپايدا دەكەوتە بېنويژىيەوہ، بەرلەوہى كە تووشى ئەم ھالە ببى، جا لەپاش توشبوونى ئەم ھالەيش ھەموو مانگى بە ئەندازەي دەستوورى پېشوووي بە ژمارەي رۇژانى جارانى واز لە نوژ بېنى. (مالىك، نەسائى، ئەبو داوود، بەيھەقى، تىرمىذى بە جوانى داناوہ). عادەت بە يەكجار ئىسپات دەبى.

تېببىيى: لېرەدا ھەست بە ھەلەي ئەنجامى پەلەپەل دەكرى، بەپىي موغنى و شەرىعتى ئىسلام سىيەم و چوارەم راست كىردەوہ، لەبەر ئەوہيە كە تەرجەمەكە لەگەل ئەصلەكە جىاوازي ھەيە، لە زۇرشوینى ترشتى وا ھەيە، رەنگبى خوینەرى ئازىز و ابزانى كەمن لە مەسەلەكە ھالى نەبووم بوپە بە ھەلە تەرجەمەم كىردوہ، بەلام من ئەم دوو دەقە دەخەمەبەرچا و تا بزانرى ھەق لە گەل كىيە، دەقى پەراوہكەي بەردەستمان ئاواپە:

پالپا: معتادة مميزة بأن سبق لها حيض و طهر و هي تعلمها قدرا و وقتا فترد اليها قدرا و وقتا و تثبت العادة بمرّة.

رابعاً: معتادة غير مميزة بأن رآته بصفة واحدة فلم تميز بين دم الحيض ودم الاستحاضة فهذه ترد لعادتها لما روت أم سلمة. باشه نهمه نهگهر وایی فهرقی سییه چوارهم چیبوو؟ به لام راستییه که ی نهمه یه که له شهر یعتی نیسلام و موغنی دایه، له مغنی المحتاجدا دمه رموی: او كانت معتادة غير مميزة بأن سبق لها حيض، وطهر وهي تعلمها قدرا ووقتاً فتزد إليهما قدرا ووقتاً كخمسة أيام من كل شهر، تا نهوی که دمه رموی: و يحكم للمعتادة الميزة بالتمييز لا العادة في الاصح. موغنی فهرمووده که یش وهک ئیره دهکا به به لگه ی حالته ی فیرکاری جیاوه نه کهر. مه به ست له م روونکردنه وهیه دیفاعه، نهک خوانه خواسته هیرشو بهر لاماردان.

وه رگپر

۱۹۹۵/۷/۱۲

نوری فارس همه خان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤٥) لای خوارووی سالی بینوئیزی:

لای خوارووی سالی بینوئیزی ژن نو سالة، به لگهی نهومیش لیگه پان و لیکۆلینه وهیه، چونکه ههرشتی له شهرعو زماندا سنووری بۆ دیاری نه کرابی، دهبی بگه پئی بۆی بزانی له بنه پرتدا چۆنه، شافیعی (رمزه خواه لیبه) لهم باره وه لیکۆلینه وهی کردوه زانیاری پهیدا کردوه وه دهقه رموی: ئه وه ژنانه ی که زۆر زوو دهکهونه بینوئیزییه وه ژنانی تیهامهن، بیستوومه که به نو سال سهر و عوزر دهشۆرن و رهسیده دهبن. سهبارت بهم بابته فهرمووده یه گیش ههیه بهیههقی له عانی شه وه گیراویه ته وه.

کاتی بینوئیزی لای ژوورووی بۆ نیه، چونکه ژنی وا ههیه ههتا مردن بینوئیزی نابینی.

٤٦) ماوهی مانه وهی کۆریه له سکی دایکیا:

لای خوارووی ماوهی مانه وهی منداڵ له ناوسکی دایکیدا شهش مانگو دوو چاو ترووکانه، ترووکه یی بۆ کاتی پیکه وه دروستبوونی ژن و میردو ترووکه یی بۆ کاتی له دایکبوونی، چونکه جارێ له سهردهمی جینیشینی عوسماندا (رمزه خواه لیبه) ژنیکیان هینا بۆلای، ههتا داری ههددی لیبدا، نهویش له باره ی بهردهبارانکردنییه وه راویژی به هاوڕێیان

کرد، ئیبنو عەبباس {ره‌زاه‌خواه‌ایبنا} فەرمووی: خوادى گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: {وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا - سورة الأحقاف - ١٥/٤٦} واته: ماوه‌ی مانه‌وه‌ی ئاده‌میزاد له‌ ناوسکی دایکیا له‌ گه‌ل ماوه‌ی برپنه‌وه‌ی له‌ شیر له‌پاش له‌دایکبوونی، نه‌و دوو ماوه‌یه‌ سێ مانگه‌) له‌ نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموئ: {وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ - سورة لقمان - ١٤/٣١} واته: ماوه‌ی برپنه‌وه‌ی منداڵ له‌ مه‌مک دووساڵه‌) که‌واته: له‌ (٣٠) سێ مانگ بیستو چوارمانگی بۆ ماوه‌ی شیرخواردن بێ، شه‌ش مانگی ده‌مینیته‌وه‌ بۆ ماوه‌ی مانه‌وه‌ی ناوسکی دایک. ئیتر هاوړپیان چووونه‌ سه‌ر فەرمایشه‌که‌ی نه‌وو، کارکه‌ بوو به‌ ئیجماع و په‌گرتن.

به‌لام لای ژووړووی ماوه‌ی سک چوار ساڵه‌، به‌لگه‌ی نه‌م فەرمایشه‌یش لیگه‌ړان. مالیک {ره‌زاه‌خواه‌ایبنا} ده‌فه‌رموئ: ژنیکی دراوسیمان هه‌یه‌ ژنی موحه‌مه‌دی کورێ عه‌جلانه‌، خۆی ژنیکی راسگۆیه‌، می‌رده‌که‌یشی پیاویکی راستگۆیه‌، سێ سکی کردوو به‌ دوازه‌ساڵ، هه‌ر منداڵه‌ی چوار ساڵ له‌ سکیدا ماوته‌وه‌.

موجاهید نه‌مه‌ی گیراوته‌وه‌. جاریکیش پیاوئ دئ بۆ لای مالیکی کورێ دینار، عه‌رزى ده‌کا: نه‌ی باوکی په‌حیا! له‌ خودا بپاړیره‌وه‌ بۆ ژنی، نه‌و چوار ساڵه‌ سکی پرده‌، زۆر حاڵی په‌ریشانه‌، نه‌ویش بۆ بپاړایه‌وه‌، جا پیاوئ تره‌ات بۆ لای پیاوه‌که‌و پێی گوت: فیریای ژنه‌که‌ت که‌وه‌، جا پیاوه‌که‌ رو‌یشت، له‌ پاشدا هاته‌وه‌، منداڵیکی به‌ قه‌لاندۆشکانیه‌وه‌ بوو، ته‌مه‌نی چوار ساڵ بوو، پرده‌می له‌ ددان بوو.

٤٧) ئەوەی لە کاتی بینوێژی و زەستانییدا نادروسته:

لە کاتی بینوێژی و زەستانییدا ئەم هەشت شتە نادروسته:

یەكەم: نوێژکردن، هەروا کۆر نووشی قورئان خوێندن و کۆر نووشی سوپاسیش، بە پێی فەرماشتی حەزرت (مروودە خوا لەسەر بێ): کاتی سەرەتای بینوێژییەکی جارانت دەستی پێکەردووە، ئیتر نوێژ مەکە هەتا بەقەد ئەو رۆژانە دەروا، تا کۆتایی فەرموودەکە، وە لەو دوایش قەزای ناکاتەو، بە پێی فەرموودەکی عائیشە (مەزە خوا لەبێ): فەرمووی: جارێ بە سەرینی پێغەمبەر خۆی (مروودە خوا لەسەر بێ) کە دەکەوتینە بینوێژییەو، لەپاش پاکبوونەو و خوشۆردن، پێغەمبەر (مروودە خوا لەسەر بێ) فەرمانی پێمان دەکرد: کە رۆژووبگرینەو، بەلام نوێژ نەگێڕنەو! (ئەم فەرموودەیە بوخاری و موسلیم کێراویانەتەو) یەگرتنی زانیانی شەرعیش بەکۆی دەنگ لەسەر ئەم مەسەلەیە دامەزراوە.

دووەم: رۆژووگرتن چونکە چەمک و مەفهوومی ئەم فەرموودەیە ئەو دەگەیەنێ کە دەرەرموئ: فەرمانی پێمان دەکرد کە رۆژووبگرینەو. هەروا ئەم فەرموودەیش ئەو دەگەیەنێ کە دەرەرموئ: ئەو ئەو نە ژن کە دەکەوێتە بینوێژییەو نە نوێژ دەکاو نە بەرۆژو دەبی؟ (شەيخان).

لە هەمانکاتدا نوێژ زۆرمو هەموو رۆژی دەکری، لەبەرئەو گێڕانەوێ زەحمەتە، بەلام رۆژو سائی یەك مانگە. خودای گەورەیش دەرەرموئ: {وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ - سورة الحج - ٢٢} واتە: وە لەم ئایینەدا کاری ناھەموارو باری هەلنەگێراو نەدراون بە سەرتاندا.

سییهه: خویندنی قورئان کهم و زۆری بو بئینوێژ نادروسته، چونکه زیان له شکۆمهندی قورئان دهدا، لهبهر ئەم فەرمايشتهی پێغه مبه ریش (هرووده نواه له سه ربه) که ده فهرموی: نابئ ژنی بئینوێژو ئاده میزادی له شپیس هیچ شتی له قورئان بخوینن (ئه بو داوودو تیرمیزی گێراویانه ته وه) به لام ئه وهی که زیکر بئ خویندنی دروسته بۆیان، به نیازی زیکر، نه ک به نیازی قورئان، وه ک ئه وه بئینوێژ له کاتی سواریدا بئ: {سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ - سورة الزخرف - ۱۳} یا وه ک ئه وه له کاتی روودانی کاره ساتو قۆرتو چورتمدا بئ: {إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ - سورة البقرة - ۱۵۶/۲} هه روا دروسته بۆی خویندنی ئایه ته کانی ئامۆزگاری و هه وائو حوکمه کانی قورئان، به مه رجئ به نیازی قورئان نه یان خوینئ، وه ک ئه وه ئایه ته لکورسی به نیازی نزا بخوینئ، به لام ئه گهر هه رشتئ له قورئان به نیازی قورئان و نزا، یا به نیازی قورئان و زیکر بخوینئ ئه وه نادروسته. نه وه وی له (ده فانیق) دا ئەم باسه ی روونکردۆته وه. له م بریاره دا جیاوازی نیه له نیوان ئه و ئایه تانه دا که نه ظه و هۆنینه وه که یان هه ر له قورئانه دا هه یه وه ک سووره تی ئیخلاص و، له نیوانی ئه و ئایه تانه دا که هۆنینه وه و نظمه کایان له غه یری قورئانی شدا هه یه، وه کو ئایه تی، بسم الله الرحمن الرحيم و ئایه تی، الحمد لله رب العالمین^(۱).

(۱) ئورجووزیه کم هه یه به ناوی (بین یدی کتاب الله) له بابه تی ده ستووری قورئاخویندن و پێرستیکی تایبه تی سووره ته کانی قورئانه وه، به عمه ریه ییه وه، پتر له پێنج

سعد شيعر دہبی. ثم چند دیرہ لہ مہنتو لہ شمرحدکی رادہ گوڑیم، بڑ زیادہ فایده:

للجنب تلاوة القرآن	بغير قصده، بلا نقصان،
كان تلا بنية الاذكار	والفظ من شرارة الاشرار
وكتب شيء منه في اناء	واكل ما فيه، وشرب الماء
منه، اجز بنية الشفاء	ثم استعن بخيرة الدواء!
يا تالي النور! اقتبس من نوره	وكن كمن ينور في حضرة!
ولا تكن كساذج الاطفال	تجمع ضوء الشمس بالغربال
اليك ما في محكم الامثال	للمحدث الجعنه شرح الحال:
للجنب التالي فم جصور	من مدخن كيف يثور نور؟!
ومع هذا لا ألوم من قرا	عن ظهر غيب جنباً فيما أرى
هذا اذا لم يتخذها عادة	ورام من ورائها افادة!

وتحل للجنب قراءة لا بقصده كقوله بنية الذكر عند الركوب: (سبحان الذي
سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين) وعند المصيبة: (انا لله وانا اليه راجعون). قال في
مغني المحتاج: (أفتى شيخي بأنه لو قرأ الرآن جميعه لا بقصد القرآن جاز) أقول (أنا
المترجم) تظهر فائدة الإجراءات لجنب أو حائض يتعاهد حفظ القرآن حتى لا ينساه،
وهذا في الحائض أظهر، لان فترة انقطاعها اطول، فتستطيع تعاهده على إحدى هذه
الكيفيات وقلب ورقه بعود ونحوه للنظر فيه. ومعلوم ان النظر في المصحف عبادة، وان
تعاهد القرآن حتى لا ينسى من أعظم القربات. وقد جاء في الارجوزة:

النظر في المصحف عبادة	والموت في سبيله شهادة
الموت فرض ذائق الولادة	اكرم في الفوز بالشهادة

(المترجم)

چوارهم: دمست دان له قورئان يا هه لگرتنى، چونكه خوا دمفه رموى: {لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ - سورة الواقعة - ٣٤/٤} واته: ئەم قورئانه نابى له زه ویشدا كهس دمستى لیبدا تهنيا نهو موسولمانانه نهبى كه پاكى له له شپيسى و له بى دهنویژى ههروا چه زرمى (مرويه خواه له سه رب): دمفه رموى: موسولمانى پاك نهبى نابى كهس دمست له قورئان بدا، (داره قوطنى) جا له شوینى دهسلیدانى نادروست بى هه لگرتنى زیاتر، به لام دروسته هه لگرتنى له ناو شمه كدا، به مهرجى به نیازی هه لگرتنى قورئانه كه نهبى.

پینجهم: راوستان و مانه وه له ناو مزگه وتدا، يا هاتوچو له ناويدا، چونكه شتى وا بو له شپيس نادروسته، دهى نانوویژى (حه دمى) بى نوویژ له هى له شپيس به تینتره! له بهر ئەم فه رموده یهش كه دمفه رموى (مرويه خواه له سه رب): من چوونه ناو مزگه وت رهوا نابینم نه بو ژنى بى نوویژو نه بو له شپيس (ئه بو داوود). به لام دروسته ژنى بى نوویژ به ریبوارى به ناو مزگه تد تیبه رى، ههروهك ئەمه بو له شپيسش رهوايه، به پى فه رمایشتى خوى گه وره: {إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ - سورة النساء - ٣٤/٤} واته: ئەم موسولمانینه! به له شى پیسه وه نزیكى نوویژمه كه ونه وه، ههروا له ناو مزگه تد مه میننه وه! مه گهر به ریبوارى به ناويدا تیبه رن! ئەمه یهش كاتى دروسته بوى كه دلتیابى له وه كه مزگه وته كه پيس ناك، دهنه دروست نیه. دهق وهك بى نوویژ وایه لهم برپاره دا كه سى گیروده ی میزه چوپكه بى يا برینىكى نمدارى وای پیهوبى كه مه ترسى نه وهى هه بى له كاتى تیبه ربوونیدا مزگه ته كه ناپاك دهكا.

شەشەم: ھەئسوران بە دەوری خانەى خودادا، كە ناوداره بە تەوافى بەیت، چونكە عائیشە ھاوسەرى ھەزەرت (ەرۆدە خودا لە ھەزەرت بێ و رەزائ خودا لەو) لەكاتى ھەجەكەیدا، كاتى كەوتە بێنویژیەو ھەزەرت (ەرۆدە خوا لەسەر بێ) پێى ھەرموو: ئەمە شتێكە خودا نووسیویەتى لە چارەى كچانى ئادەم و سووچى تۆى تىادا نى، جا ھەرچى حاجى دەىكا لە ھەجەكەیدا تۆیش بىكە، بەلام تەوافى بەیت مەكە ھەتا لە بێنویژیەكەت پاك دەبیتەو (شەىخان گێراویانەتەو).

ھەوتەم: دروستبوون و جووتبوون، بەپێى ھەرمایشتى خواى كەورە: { فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ - سورة البقرة ۲/۲۲۲ } واتە: لەكاتى بێنویژیدا مەرۆنە لای ژنان و بە نیازى چوونەلایان نزىكیان مەبنەو ھەتا لە بێنویژى پاك مەبنەو لەشپىسى خۆيان دەردەكەن).

ھەشتەم: لەزەت وەرگرتن لە نىوانى ناوك و ئەژنۆى ھەلال و ھاوسەر بەرووتى. ئىبنو مەسعوود (رەزائ خوا لەبێ) دەفەر موئى: لە پێغەمبەرى خودام پرسى: كاتى ژنەكەم بێنویژ بى چى ئەو دروستە بۆ من؟ ھەرمووئى: لەسەر بەركۆش (ئىزار: پۆشاك: پەشتەمال) ھەموو شتێك بۆ ھەيە (ئەبو داوود) موسلىمىش لە مەيموونەى ھاوسەرى پێغەمبەر ھەرمودەيئ لەم بابەتە دەگێرپتەو كە ئىستا عائیشە دەگێرپتەو: جارێ پێغەمبەر (ەرۆدە خوا لەسەر بێ) نەگەر يەكئ لە ژنەكانى بێنویژ بوايەو بىويستايە كە لەزەتى شەرى لئ وەربرى ھەرمانى پئ دەكرد كە پەشتەمالئ بدا بە بەركۆشیا، ئەوجا لەسەر ئەو پەشتەمالئەو،

له زه ته شه رعی ئی و مرده گرت (موسلیم) بویه له زمت و مرگرتن له م ناوچه په نادرسته، چونکه پاوان و پاریزگای شهرمگایه، واته: هریمی هرجه، پیغه مبه ریش (دروود خواه له سر به) هر موویه تی: که سی له دوری پاومند گرپخوا بهر بهر تی ده که وی. له یه کی له هرماشته دیرینه گانی شافعی دا ده هر موئی: نه وی له م لایه نه وه که نادرسته ته نیا رویشته لایه و دروست بوونه له شهرمگاوه. واته: دروسته پیاو خوی به هه موو شوینیکی هه لالی خوی رحمت بکاو له زه تی ئی و مرگری ته نیا به پیش و به پاشی نه بی به لگی نه م هرماشته یش نه م هر مووده ی نه نه سه (ره زاه خواه ایند) که ده هر موئی: میله تی جووله که ده ستوریان و ابو که زنیان ده که و ته بینو یزییه و نه تر نه له گه لیاندا ده خواردن و نه له مائیشه وه له گه لیان داده نیشتن، به لکوو پاریزیان لی دمکردن و جیان لی جیا ده کردنه وه، هاوړپیان پیغه مبه ریش سه باره ت به م کاره لیان پرسی، جا خودای گه وره نه م نایه ته ی ناره خواره وه {فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ - سورة البقرة - ۲۲۲/۲} نه و جا هه زمت (دروود خواه له سر به) هر مووی: هه موو شتی له گه لیاندا بکه ن، ته نیا چوونه لا نه بی (موسلیم) نه وی ده هر موئی: نه م رای په سه نکراوه، هه روا نه وی نه م رایه ی له کتبی ته حقیق و له شه رحی ته نبیهدا په سه ند کردوه، هه روا له وسیطیشدا - جا نه گه ر پیاو له گه ل ه لالی خویدا، که له بینو یزییدا بی، دروست بی، له هه مانکاتا بزانی که نه وه نادرسته، نه وه تاوانیکی گه وره نه نجام ددها، پیویسته له سه ری که ته و به ی لیبا، له هه مانکاتا سونه ته که دیناریکی زیپ بکا به خیر، نه گه ر کاره که ی له سه رته ی بینو یزییه که وه نه نجام دابوو، به لام نه گه ر

له دوایی بېنویژییه که دا نه جامد ابوو، با نیو دیناری زېر ببه خشیته وه، چونکه دمفرموی (مرویده خواه له سه ربه): پیاو نه گهر له بېنویژیدا چوو له لای ژن نه گهر خویننه که سووربوو نه وه دیناری بکا به خیر به لام نه گهر خویننه که زمردبوو نه وه نیو دینار بکا به خیر. (نه بو داودو حاکم گیراویانه ته وه، حاکم به سه حیجی داناوه) زمیستانیش قیاس له بېنویژی ده کری. بویه ش نه م خیره ش پویست نیه و سوننه ته چونکه چوونه لاکه له م کاتی بېنویژییه دا له بهر نازار نادرسته، نازاریش نابی به هو پویستبوونی که فارمت.

٤٨) نه وهی بو له شپیس نادرسته:

نه م پینج شته بو له شپیس نادرسته :-

یه که م: نویژ، له بهر یه کگرتنی رای زاناکان له سه ره نه وه.

دووه م: خویندنی قورئان، با نایه تی، یا پیتی کیش بی، خوا نویژ که نویژی ئاشکرا بی یا نویژی نه ینی (سری) بی هر نادرسته، چونکه دمفرموی (مرویده خواه له سه ربه): نابی ژنی بېنویژو له شپیس هیچ شتی له قورئان بخوینن (تیر می دی). له بهر نه م فه رمایشته ی عه لیش (ره زاه خواه لینه) بیجگه له له شپیس هیچ شتی ریگه ی قورئان خویندنی له پیغه م بهر نه ده گرت. نه گهر به نیازی زیکرو نزا هندی له نه زکاری قورئانی خویند نه وه دروسته، وه که نه وه له سه ره تای خواردن و خواردنه وه بلئ: (بسم الله، له دوایه وه بلئ: الحمد لله یا له کاتی سواریدا بلئ: سبحان الذی سخر لنا هذا وما کنا له مقرنین) به م هر چی هر به نیازی زیکرو

دووعا بی، به لām نه گهر هر به نیازی قورئان بوو، نهوه دروست نیه، ههروا نه گهر به نیازی نزاو قورئان بوو هر دروست نیه، نه گهر به نیازی هیچ نه بوو، یابهس به نیازی نزا بوو نهوه حهرام نیه!

سییه م: دهستان له قورئان و هه لگرتنی، له بهر نهوهی له پی شهوه باکرا.

چوارهم: هه ل سوران له سه ر شیوهی تایبته به دهوری خانهی خواداد، چونکه ده فهرموی: (درووه خواه له سه ربه): ته وافی به یتیش هر نویره! (حاکم) ده یش فهرموی: رشته گهی دروستی ته واده: ههروا ده فهرموی: (درووه خواه له سه ربه) ته وافی به یت له پایهی نویره ته نیا نهوه نده هیه که خوا قسه کردنی له کاتی ته وادا هه لāl کردوه، جا هر که سی له کاتی ته وافی به یتدا قسهی کرد باقسهی خیربکاو بهس. حاکم ده فهرموی: فهرمووده یکی ساخی دروسته، به پی مه رجی ئیمامی موسلیمه، که بو فهرمووده ی صه حیجی داناوه له صه حیجی موسلیمدا.

پینجه م: مانه وه له مزگه وتا به لām رابووردن به ناو مزگه وتدا ره وایه، یه زدانی پاک ده فهرموی: {وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِ سَبِيلٍ - سورة النساء} پیغه مبهری نازیزیش (درووه خواه له سه ربه) ده فهرموی: من مانه وه له مزگه وتدا بوژنی بینویره بو له شپیس ره وا نابینم. (نه بو داوود) نه مه کاتی وایه که به هانه ی ره وای نه بی، دنا نه گهر به هانه ی هه بوو وه کوو نه وه له مزگه وتا خه وتبوو، وه شه یتانی بوو، نه وه نه وه ی (ره مه ته خواه لیته) ده فهرموی: له کاتی وادا نه گهر ریگهی نه وه ی نه بوو که له مزگه وته که بجیته دهره وه ده بی ته یه موم بکا. رافعی ده فهرموی: له

کاتی وادا تهیه موم کاریکی جوانه. ریباریش به ناو مزگهوتا نهگهر
مه بهستیکی دورستی هه بوو. نه وه به پیی نایه ته که کاره که ی ره وایه وه
هیچ ناپه سه ندیه کی تیادا نیه.

٤٩) نه وه ی بو بیده سنوئژ نادرسته:

نهم سئ شته بو بیده سنوئژ نادرسته :-

یه کهم: نوئژئ که چه مینه وه (روکوع) و کرنووشی تیادابی، نه مه
به یه کگرتنی رای زاناکان له سه ری وایه و دروست نیه به بی ده سنوئژ
بگری، هه روا کرنووشی قورآنخویندن و کورنووشی سوپاس و نوئژی تهره،
به لام هه ندی ده لئین (درووه خواه له سه ربه) نهم سییه به بی ده سنوئژیش
دروسته. له فهرمووده دا ده فهرموی: خودا نه نوئژ به بی ده سنوئژ و پاکی
گیرا ده کاو نه خیر له گزی و دزی گیرا ده کا. تیرمیزی (ره زاه خواه لیبه)
ده فهرموی: نهم فهرمووده یه دروستترین به لگه یه بو نهم بابته.

دووهم: ته وافی مالی خواهه، پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) ده فهرموی:
ته وافی مالی خودایش هه ر نوئژه، وه ک له پیشه وه رابروود.

سییه م: ده ستدان له قورئان و هه لگرتنی، خوی گه وره ده فهرموی:
{لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ} (نهم نیشانه یه واته نهم ده قه له پیشه وه
رابردووه - وهرگیر) هه ندی گو تووویانه: مه به ست له م کتیه که نهم
نایه ته باسی ده کات له و حوله حفووقه، به لام نه مه دووره، چونکه
نایه ته که ی دوا نهم نایه ته ده فهرموی: {تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ}

- سورة الواقعة - ۸۰/۵۶ {واته: ئهم قورئانه پهرومردگاری جیهانیان نارووییته خواروه) ئهمه دهیسه لینی ئه وهی که هاتوته خواروه قورئانه، نه وهک له و حول مه حفوز چونکه پیغه مبه ریش (درووه) خواه له سه ربه! کاغه زیکی بۆ خه لکی یه مهن نووسی ئهمه ی تیادا بوو: بهس موسولمانی پاک دهست له قورئان دهدا، (ئیبو حه بیان له سه حیجی خۆیدا گیراویه ته وه).

حاکمیش فه رموویه تی: رشته که ی به پیی مه رجی سه حیجه. هه روا نادروسته دهستان له و پارچه قورئانه که بۆ دهرس خویندن نووسراو ته وه، باله نایه تیکیش که متربی، وهک ئه وهی له ته ته له دارو ته خته رهش و شتی وا دهنووسری، چونکه قورئانه که به مه بهستی وانه گوته وه نووسراوه لی، له بهر ئه وه له موصحه ف ده چی. به لام ئه و پارچانه ی که بۆ غهیری وانه گوته وه نووسراون وه کوو ئه وهی له پارو کاغه زی نامه دهنووسری ئه وه دهست لیدان و هه لگرتنی دروسسته چونکه خۆشه ویست (درووه خواه له سه ربه) نامه یه کی بۆ هیرمقل نووسی، ئهم نایه ته ی تیابوو: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ - سورة آل عمران - ۶۴/۳} له گه ل ئه وه یشدا فه رمانی به هه لگری نامه که نه کرد که دهستی به دهنوویژی.

بۆ بی دهنوویژ درسته که په ره ی قورئان به په له که داری، یا به شتیکی وا هه لگیریته وه، چونکه ئه وه نه هه لگرتنه و نه ده سلیدان، نووسینی قورئان له سه ر دیوار شتی وا باش نیه، باهی مزگه وتیش بی، هه روا له سه ر جل و بهرگو و خۆراک و شتی وایش باش نیه، به لام

خواردنی خوراکى برى قورئانى لىنووسرابى ناپهسهند نيه، به
 يچهوانه قووتدانى، چونكه له حالى يهكه مدا خهتى قورئانهكه له
 ناودهدا دهكوژيتهوه، پيش نهوهى بگاته ناو پيسايى ناو گهده، به
 يچهوانه حالى دووه، دروسته و ناباش نيه كه برى له قورئان له
 حاجهت بنوسرى و نهوهكهى بؤ شيفا دمرخواردى كهسى بدرى، شتى
 قورئانى لى نووسرابى، به مهبهستى پاراستنى له بيريزى، دروسته
 بسووتينرى، چونكه نيمامى عوسمان (ره ره نواده لىبه) چهند قورئانى
 سووتاند به مهبهستى پاراستنى ريزى، نهگه بههانهى ههبوو، دروسته
 بهى دهنويز ههلى بگرى، وهك نهوه مهترسى نهوهى ههلى كه پيس
 بى، يا له ناوبچى، چونكه نهوه دهپاريزى، دروست نيه قورئان برى بؤ
 خاكى بى بروايان، نهگه ترسى نهوهى ههبوو بكرىته دهستى نهوان،
 دروست نيه بكرى به سهرين و پشتى و سهرى بكهويته سهر، با مهترسى
 دزينيشى ههلى، بهلى نهگه ترسى نهوهى ههبوو كه بزهوتى، بههوى
 نوهمبوونى ناو ناوو شتى واوه يا ترسى نهوهى ههبوو كه پيس بى،
 يابكهويته دهستى بپروا، نهوه دروسته و بخريته زيرسهر، بهلكوو نهوه
 پيوسته، چونكه نهوه له فهوتان دهپاريزى، ههروا دروسته قورئان له
 ناوشمهكدا بههوى ههلگرتنى شمهكهكهوه ههلى بگرى، ههروا دروسته
 دهسدان له كتيبى تهفسيرو ههلگرتنى، نهگه تهفسيرهكه له قورئانهكهدا
 زورتىر بوو.

٥٠) دهستان له قورئان له بهر فیربوون و فیگردن:

منالی فامیده بیدهسنوئژ هه دمهغه ناکرئ له هه لگرتن و دهستان له قورئان، که له بهر مهسه لهی فیربوون بی، چونکه فیربوون پیوستیه، وه زهحه تیشه بهردهوام دهستی به دهسنوئژ بی، به لام سوننه ته دهسنوئژی هه بی، وهئ نه گهر فامیده نه بوو نه وه دروست نیه که ریگهی نه وهی بدرئ، نه بادا ریزو شه قلی بشکینئ. ههروه ها بو ماموستا، بی دهسنوئژ، دهسلیدان و هه لگرتنی، به مه بهستی پیشوو، وه له بهر هه مان هو دروسته، خوی گهره ش دهفه رموی: {وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ - سورة الحج - ۷۸/۲۲}.

٥١) نوئژ (الصلاه):

نوئژ له زمانی عهره بدا پی دهئین سه لات، سه لاتیش پارانه وهیه، نزای باشه، خوی گهره دهفه رموی: {وَصَلِّ عَلَيْهِمْ - سورة التوبة - ۱۰۳/۹} واته: نهی محمدا دووعلو نزای خیریشیان بو بکه - له شه رعیشدا نوئژ بریتیه له چه ند گوتارو کرداری، که له نه للاهو نه کبه دهستیان پی ده کرئ و به سلاودانه وه کو تایییان پی دی. سه ره به لگهی پیوستبوونی نوئژ قورئان و سوننه ت و یه لگرتنی رای زانایانی گه لی نیسلامه له بهر نه وه هه رکه سی باوه ری پی نه بی یا گالته ی پی بی بی بروایه و له نایینی خوی هه لگه راوه ته وه. یه زدانی پاک دهفه رموی:

{وَأَقِمُْوا الصَّلَاةَ - سورة البقرة - ۱۰/۲} نوپژه کانتان به ریکوپیکي به جی بهینن - واته: به باشی ناگادارییان بکهن لهه بارمیه وه فهرمووده ههر زور زوره، هه زرهت {درووده خواه له سه ره به} ده فهرموئ: له شهوی شه ورهوی و میعراجدا خودا په نجا نوپژی له سه ره نوم هه تم دانا، له پاشا له سه ره ناموزگاری مووسا پیغه مبه ره {درووده خواه له سه ره به} چهند جاری جوومه وه خزمه تی و تکام لی کرد که که میان بکاته وه، نه ویش تکا که ی گرتم و جار له گه ل جاردا که می ده کردنه وه هه تا له دوا جاردا له هه موو شه و روژیکا کردنی به پینج نوپژ {شه یخان} کاتی کیش هه زرهت {درووده خواه له سه ره به} مو عازی کرد به فهرمان ره وای سه ره یه مهن و ناردی بو نه وای پیی فهرموو: وه هه و لیان بدری که خودا له هه موو شه و روژیکا پینج نوپژی له سه ریان دانا وه. سه ره به لگهی دیاری کردنی کاتی نوپژه کان نهه نایه ته یه: {فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ. وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ} - سورة الروم - ۱۷/۳۰ - ۱۸} نیبنو عه بباس {ره واه خوا یان لینه} ده فهرموئ: لهه نایه ته دا کاتی پینج نوپژه کان دیاری کراون، چونکه مه بهستی خوا له {حین تموسون} نوپژی شیوان و خه و تنانه، مه بهستی له {حین تصبحون} نوپژی به یانییه، له {عشیا} نوپژی عه صره، له {حین تظهرون} نوپژی نیومه روپیه.

٥٢) كاته كانى نويز:

زانينى كاتى نويزهكان كاريكى ههرهگرنگه، چونكه به داهاتنى كات نويزهكه پيوست دهبى، به بهسهرچوونى نويزهكه دهچى. سهر بهلگه ديارى كرنى كات قورئان و سوننهت و يه كگرتنى ئوممهت به كوى دهنگ لهسهرى، خواى گه وره دهفه رموى: {إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا - سورة النساء - ١٠٣/٤} واته: به راستى نويز لهسهر موسولمانان فهرزىكه به سراوه به كاتى تايبهتى خويه وه، پيوسته ههموو نويزى له كاتى ديارى كراوى خويلا به باشى بكري - خوشه ويستيش (درويه خواد لهسهر بى) دهفه رموى: جوبرائيل (درويه خواد لهسهر بى) دوو رۆز له كن كه عبه بهر نويزى نويزهكانى بۆ كردم لهسهر ئه م شيوهيه: له رۆزى يه كه ما ئه و كاته بهر نويزى نويزى نيومرپوى بۆ كردم كه سيهر به قهد قهيتان دهبى. واته: خور به ديمه ن له ناوه راستى ناسمان لاي دابوو، وه سيهرى تاقى ئيواره به حال له زياد بوونبوو، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى عهصرى بۆ كردم كه سيهرى ههموو شتى به قهد خوى دهبى، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى شيوانى بۆ كردم كه خور ناوا دهبى و رۆزووهوان رۆزوو دهسكينى، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى خهوتنانى بۆ كردم كه سوورايى كه نارى ناسمان گوم دهبى، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى بهيانى بۆ كردم كه شهبهق دداو خوراك له رۆزووهوان ياساخ دهبى، به لام له له رۆزى دووه مان ئه و كاته نويزى نيومرپوى بۆ كردم كه سيهرى ههموو شتى به قهد خوى دهبى، كه دهق دهكاته كاتى نويزى عهصرى رۆزى يه كه م، وه ئه و كاته نويزى عهصرى بۆ كردم كه سيهرى ههموو شتى دووجار به قهد خوى دهبى، وه نويزى

شیوانی له کاتی پيشووی خۆیدا بۆ کردمهوه، وه نهوکاته نوێزی خهتنانی بۆ کردم که سییهکی شهوهرهوا، وه نهوکاته نوێزی بهیانی بۆ کردم که سهرزهوی رووناك دهبیتهوهو کاناری رۆژههلات زهره ههئدهگهری، ئینجا جوبرائیل (مرووده خواه لهسهربه) رووی تیکرم فهرمووی: ئهی موحهمهده! ئهم کاتانه کاتی نوێزی پیغههبهرانی پيش تۆبوون، وهکاتی نوێزی تۆش له ناوهندی ئهم دووکاتهدايه که دوینی و ئهمرۆ نیشانتمدا. (ئهبو داوودو تیرمیذی گپراویانهتهوه) تیرمیذی به جوانی داناوه، ئیبنو خوزیمهه و حاکمیش به (دروست: سهحیح)یان داناوه تیرمیذی فهرموویهتی: بوخاری دهفهرموی: سهبارت به دیاریکردنی کاتی نوێزهکان ئهم فهرموودمیه دروستترین بهلگهیه.

سیبهری کاتی نیومرۆ بهپیی ولات دهگۆڕی، له شوینی که کیلی قنچ سیبهری نهبی لهکاتی نیومرۆدا، لهگهڵ سیبهری پهیداکرد ئیتر نیومرۆیه، ئهمهیش وهك مهککهو سهنعای یهمن، له شوینیکیش که کیلی قنچ لهکاتی نیومرۆدا سیبهری ههبی ههر لهگهڵ دهستی کرد به زیادکردنی ئیتر دهبی بهنیومرۆو نوێژ دهبی، وه ئهوه سههرتای کاتی نوێزی نیومرۆیه، دوا کاتیشی ئهوهیه که سیبهری ههرشتی به قهه خۆی دهبی بیجگه له سیبهری کاتی ئیستسواء، که رۆژ وا له ناوهراستی ئاسمانا، وه ئهوه سههرتای کاتی عهصریشه، بهپیی فهرموودهکهی پيشوو، بهلام تۆزئ لهوه زیاد بکا، چونکه بهسهرحوونی کاتی نیومرۆ بههۆی ئهو زیادهوه دزمانری. نوێزی عهصر دهمیئ ههتا گۆی خۆر ئاوا دهبی، وا باشه که دوا نهکهوئ لهو کاته که سیبهری شت له دوو قاتی خۆی لادهدا، ئهمه پیی دهگوتری: کاتی ههلبزاردهی، بۆیه واناوناوه چونکه

جوبرائىل ھەلى بىزاردوۋە. لەدوانەۋە ھەتا خۇرئاۋابوون كاتى دروستبوونىيەتى، چونكى پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربەن) دەفەرمۇي: ھەتا خۇرئاۋا دەبى كاتى عەصر دەمىنى (موسلىم).

نويۇزى شىۋان يەك كاتى ھەيە كە خۇرئاۋا بوونە بەپپى فەرموۋدەكەي، چونكى جوبرائىل لەھەر دوو رۇژەكەدا لە يەك كاتىدا بەرنويۇزى شىۋانى بۇ پېغەمبەر كىرد، راي زاناكان لە بارەي بەسەرچوونى كاتى شىۋانەۋە جىايە، دوو فەرمائىشتىيان ھەيە.

فەرمائىشتى يەكەم: كە ديارترە، واتە: اظھرە، دەفەرمۇي: كاتەكەي ئەۋەندەيە كە بەشى دەسنويۇزىك و پۇشىنى شەرمگاۋ بانگو قامەت و كىردنى پىنج ركات بكات، چونكى رووكار (ظاھىرى) فەرموۋدەكە نىشانەي ئەمەيە، لەسەر فەرمائىشتى تر: ھەوت ركات لە جىياتى پىنج ركات، ئەم قەسەيەي دوۋەمە لەسەر ئەمە دامەزراۋە: كە ۋەك سوننەتە لە پاش شىۋانەۋە دووركات سوننەت بىكرى، سوننەتەيشە لە پىشەۋە دوو ركات بىكرى، كەۋاتە: $(۲ + ۳ + ۲ = ۷)$ ئەمەيش كە دووركات لە پىشەۋە سوننەت بى، راي دامەزراۋە. بۇ ديارىكىردنى ئەندازەي ركاتەكانىش ئىعتىبار بە نويۇزى مروۇفىكى ميانرەۋى مامناۋەندىيە.

فەرمائىشتى دوۋەم: نويۇزى شىۋان دەمىنى ھەتا سوورىي كەنارى ئاسمان لەلەي خۇرنشىنەۋە لەچاۋ ون دەبى! ئەمەيش بەپپى ئەم فەرمائىشتەي ھەزرىت (مروودە خواە لەسەربەن): كاتى نويۇزى شىۋان لە خۇرئاۋابوونەۋە دەست پى دەكات ھەتا سوورىي كەنارى ئاسمان نامىنى (موسلىم).

كەعبە بەرنويزى نويزەكانى بۇ كردم. لەسەر فەرمايشتى ئەم كاتى
 نايابىيە ھەتا نيوەى شەو دەمىنى، بەپىي فەرمايشتەگەى خۆشەويست
 (مروودە خواھ لەسەربە): كاتى نويزى خەوتنان ھەتا نيوەى شەو، نەوەوى
 دەفەرموى: ئەمە فەرموودەيەكى دروستە. لە گىرپانەوہيەگا:
 نەبادازەحمەتى ئۆمەتم بەدەم ئەگينا نويزى خەوتنانم دوا دەخست بۇ
 نيوە شەو (حاکم ئەم فەرموودەيەى بە دروست داناو، دەفەرموى:
 بەپىي مەرجى بوخارى و موسليمە) ھەرچۆنىك بىت نويزى خەوتنان
 ھەتا شەبەقى بەيان دەمىنى، بەپىي فەرموودەيەكى موسليم كە
 دەفەرموى: خەو قەيدى نى، بەلام ئەوۋى قەيدى ھەيە ئەوہيە كە بە
 خەبەرى و بە ئارەزو نويز نەگەى تا كاتەگەى بەسەردەچى، بەداهاتنى
 كاتى نويزەگەى تر كەوا لە دوايەو ئەم فەرموودەيە بەلگەيە لەسەر
 ئەو كە كاتى ھەموو نويزى بەردەوام دەبى ھەتا كاتى نويزەگەى تر
 دادى، تەنيا نويزى بەيانى نەبى، كاتەگەى دەمىنى ھەتا گۆشەى سەرووى
 گۆى خۆر لە ناسۆ ھەلدى، يەكگرتن لەسەر ئەو ھەيە كە كاتى نويزى
 بەيانى بە ھەلھاتنى خۆر دىتە كۆتايى، بەپىي رووكارى ئەو
 فەرموودەيەش كە جوبرائىل پىشنويزى بۇ پىغەمبەر دەكات كاتى
 بەيانى لەگەل گزنگى ھەتاودا كۆتايى دى. ئەو ولاتانەى كە سوورايى
 كەنارى ئاسمانيان ون نابى چا و لە نزيكترين ولات لە خۆيانەو دەكەن و
 ونبوونى سوورايى ئاسۆى ئەوان دەكەن بەسەر مەشق بۇ خۆيان. نويزى
 بەيانى دادى بە دەرگەوتنى سېيدەى بەيان: كە برىتييە لە كاتى
 بلاو بوونەوۋى رووناكى بە پانايى كەنارى ئاسمانا لاي رۆژھەلاتەو، كاتى
 نايابى دەمىنى ھەتا ئاستى رۆژھەلات زەرد دەبى و دنيا تەواو رووناك

دهيٲٲٲهوه ئه‌مه‌يش به‌پٲى روونكر دئه‌وه‌كه‌ى جوبرائيل بۆ پٲغه‌مبه‌ر، وه‌ك پٲشه‌وه رابورد، به‌لام كاتى دروستبوونى (كه پٲى ده‌گوتري وده‌قتى جه‌واز) هه‌تا گزنگى خور ده‌ميٲنى^(١) به‌پٲى فه‌رمائىشتى خو‌شه‌ويست (درووده خواه له‌سه‌ربه‌): هه‌ر كه‌سى فرياييه‌ك ركاتى نوٲزى به‌يانى بكه‌وى له پٲش خور كه‌وتنا ئه‌وه فرياي نوٲزى به‌يانى به‌ ته‌واوى ده‌كه‌وى، به‌ مه‌عنا به‌ حازرى ده‌يكا نه‌ك به‌قه‌زا (موسليم).

بزانن كاتى دروستبوون (به‌پٲ ناپه‌سه‌ندى = كه‌راهه‌ت) هه‌تا په‌يدا بوونى سوورايى ئاسويه، له پاش په‌يدا بوونى ئه‌م سووراييه كاتى ناپه‌سه‌ندى (كه‌راهه‌ت) هه‌تا گزنگى خور، ئه‌مه كاتى وايه كه به‌هانه‌ى ره‌واى نه‌بٲ، نووستن له پٲش كردنى نوٲزى خه‌وتناندا ناپه‌سه‌نده، هه‌روا قسه‌كردن له پاشيه‌وه، مه‌گه‌ر قسه‌ى خٲر، له‌به‌ر ئه‌م فه‌رمائىشته‌ى ئه‌بو به‌رزى ئه‌سله‌مى (ره‌زا خواه ليٲه‌): كه ده‌فه‌رموى: پٲغه‌مبه‌ر (درووده خواه له‌سه‌ربه‌): نووستنى له پٲش كردنى نوٲزى خه‌وتناندا پٲنا خو‌شبوو، هه‌روا قسه‌كردن له دوايه‌وه (شه‌يخان).

(١) ماموستا مه‌لا عبدولكه‌رى موده‌ريس له شريعه‌تى ئىسلامدا ده‌فه‌رموى: (وه ئه‌ميٲٲٲهوه هه‌تا هه‌ندئ له قورسى رۆژ ده‌رده‌كه‌وى و هه‌تاو ئه‌دا له‌سه‌ر به‌رزان). فه‌ره‌نگى خال ده‌لئ: - گزنگ تيشكى رۆژه له به‌ياناندا كه يه‌كه‌م جار ئه‌دا له شوٲنيكى به‌رز. له عمه‌رييه‌كه‌شدا ده‌لئ: يبقى الى طلوع الشمس. مه‌به‌ستم ئه‌ويه: ئيمه‌يش له كورديدا به‌ره‌به‌ره هه‌موى ئه‌وه به‌دين كه زاراوى له‌بار، بۆ زاراوه شمرعييه‌كان له زمانه‌كه‌ى خو‌ماندا دابٲين، چونكه ئه‌وه گرنگ‌ترين هه‌نگاوه.

- وه‌رگٲ -

۵۳) مەرجه كانى پيويستبوونى نوپۇز:

مەرجه پيويستبوونى نوپۇز ئەم چەند شتە يە :

يەكەم : ئىسلام.

دووم : بالقبوون.

سېيەم : ھۇشيارى.

چوارەم : پاكى لە بېنوپۇزى وزەيستانى.

كەواتە نوپۇز لەسەر ناموسولمانى كە لەبنەرەتدا ناموسولمان بى
 نىيە، چونكە نوپۇز تاعەتەو ھەموو تاعەتەتكىش ھۇى نزيكبوونەو يە
 لەخوا، شتى واپىش لە حالى بېرپوايىداو لە كەس داوا ناكىر، ھەتا ئەگەر
 بېشى كات نە داەدمزىرئو نەدروستەو نە گىرادەبى. ئەوئەندە ھەيە
 پاشگەزبوو (مورتەدد) بەبى راجىيائى نوپۇزى لەسەر پيويستە، ھەركاتى
 كە موسولمان بووئە پيويستە لەسەرى ھەر نوپۇزىكى لەكاتى پاشگەزىدا
 ھەوتاو ھەزاي بكا تەو، چونكە ئەو لە سەرەتاو بە قىبوولئى ئىسلام ئەم
 ئەركەى گرتۇتە ئەستۇى خۇى، دەى بەھۇى پاشگەزبوونەو لە كۆلى
 ناكەوئ، ھەرۈەك چۇن ئەگەر كەسئ چوۋە ژىر مائى لە پاشا لە
 ئىسلامىش ھەل بگەرپتەو مائەكەى ھەر لەسەر دەمىنئو بەو لە كۆلى
 ناكەوئ ئەمىش ئاوا. ھەرۈا مىندال و شىت و بېھۇش و سەر خۇشئ كە
 دەستى خۇيائى تىادا نەبى نوپۇزىان لەسەر نىيە، خۇشەويست (مروۋە) خوا
 لەسەرئە دەفەرموئ: قەئەمى تەكلىف لەسەر ئەم سى كەسە ھەلگىراو:
 لەسەر خەوتوو تا خەبەرى دەبىتەو، لەسەر مىندال تا رەسىدە دەبى،
 لەسەر شىت تا ھۇشى دىتەو (ئەبو داوود و تىرمىنى گىراۋيانەتەو،

تیرمیذی دمفهرموی؛ فهرموودهیهکی جوانه، واته: حه‌دیسکی حه‌سه‌نه. به‌لام مندال که فامی کرده‌وه پیویسته له‌سهر هه‌قدارکه‌ی که له‌ته‌مه‌نی حه‌وت سالی‌دا فهرمانی پی‌بکا به‌ نویژکردن، له‌ ده‌سالی‌دا له‌سهر نویژلی‌ییدا، به‌لام لی‌دانیکی نه‌رمی ناسایی، له‌کاتی نووستنیشدا ئه‌گه‌ چهند منالی بوون جی‌گه‌یان له‌ یه‌کتر بۆ جیا‌بکاته‌وه، خوشه‌ویست (درووه‌ خوا‌ له‌سه‌رب‌) دمفهرموی؛ له‌ ته‌مه‌نی حه‌وت سالی‌دا فهرمان به‌ منداله‌کانتان بکه‌ن به‌ نویژکردن، له‌ ته‌مه‌نی ده‌سالی‌دا له‌سهر نویژ لی‌یان بده‌ن، له‌کاتی نووستنیشدا نوی‌نیان له‌ یه‌کتری بۆ جیا‌بکاته‌وه. پیویسته له‌سهر باوک و دایک منداله‌کانیان فیری فهرمانه‌کانی پاک‌ی و خاوی‌نی و نویژ بکه‌ن. هه‌روا ژنی بئینویژو ژنی زه‌یستان نویژیان له‌سهر نییه، به‌لکوو دروست نیه نویژ بکه‌ن، پیغه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌سه‌رب‌) دمفهرموی؛ کاتی سه‌ره‌تای بئینویژیه‌که‌ی جارانت ده‌ستی پیکرده‌وه ئیتر نویژ مه‌که‌ زه‌یستانیش له‌ حوکمی بئینویژدایه.

٥٤) مهرجه‌کانی دامه‌زرانی نویژ:

بزنان که نویژ چهن مهرج و بنیات و ناو کارو ناوباری هه‌یه، واته‌ شه‌رت و روکن و ئه‌بعاض و هه‌یاتی هه‌یه، نویژ به‌بئ بوونی مهرج و بنیات دانامه‌زری، جیاوازی مهرج و بنیات ئه‌وه‌یه: مهرج به‌شی نیه له‌ جیه‌تی و ماهیه‌تی نویژ، وه‌ک پاک‌ی ئه‌ندام له‌ پیسی و له‌ نانوویژی (الحدث) به‌لام بنیات (که‌ پشی ه‌گوتری روکن) به‌شیکه‌ له‌ ناوه‌رۆکی نویژ، وه‌کوو چه‌مینه‌وه‌و کورنووش.

۵۵) مهرجی دامه زرانندی ئەم پینجەن:

یەگەم: پاکی نوێژکەرە لەبێ دەسنوێژی و لەشپێسی، یا بلێن:

لە نانوێژی بچووک و گەورە، (حەدەتی ئەصغەر و ئەکبەر) چونکە خوا
فەرمانی بەمە کردووە بە پێی نایەتی (إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ) هەتا
ئەوێ کە دمفەرموی: (فاطهروا) هەروا پێغەمبەر (مرووه خوا لەسەر بە)
دمفەرموی: خودا نە نوێژ بەبێ دەسنوێژ و پاکی گیرا دەکا و نە خێر لە
دزی و گزی گیرا دەکا.

دووهم: پاکی و خاوینی لەش و پۆشاک و جێگەى نوێژە لەو
پێسیانە کە چاو پۆشیان لى نەکراوە، بەلگەى مەرجبوونی پاکی
جەستە ئەم نایەتەیه: {وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ - سورة المدثر - ۵/۷۴}
(واتە: خۆت لە تاوان و گوناھ بپاریژە) بە قسەى دانەر بى روجزنەجەسە،
دیارە نەجەسێش بەواتا پێسییە، بەپێى ئەم تەفسیرە واتە: خۆت لە
پێسى بپاریژە، بەلگەیهکی تریش هەیه کە ئەم فەرموودەیهیه: کاتى
سەرەتای بێنوێزییەکەى جارانت... بەلگەى مەرجبوونی پاکی پۆشاک
ئەم نایەتەیه: {وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ - سورة المدثر - ۴/۷۴} واتە:
پۆشاکەکت پاک رابگرە. لە فەرموودەیشدا وەك لە پێشەوه رابورد
فەرمان کراوە بە شۆردنى جلو بەرگ، ئەگەر خوینى بێنوێزیان
بەرکەوت. بەلگەى مەرجبوونی پاکی جى نوێزیش فەرموودەى عەرەبە
سارانشینەکەیه کە لەناو مزگەوتەکەدا میزی کرد، وەك لە پێشەوه
رابورد، ئەگەر کەسێ پێسییەك بە جێگەیهکیەوه بوو، بەبێ ئەوەى پێى
بزانی نوێژی پێوەکرد، ئەوه دەبێ هەركاتى پێى زانى ئەو نوێژە

بگيريتەوہ چونکہ ئەم جوړه پاکیه پيوستهو بهېن نهزانیڼ (جههل) له کول ناکهوئ، دهق وهک چوڼ پاکی له بیدهسنويزیو لهشپیسې به پینهزانیڼل له کول ناکهوئ ئەمیش وا، ههیشه دهلئ: گيرانهوه پيوست نیه ئەم قسهیه ئیبنو لونذیر پهسەندی کردوو، ههروا نهوهویش له شهرحی موهندهیدا. بهلام ئەگەر بهو پیسییهی زانیبوو بهلام له بیرى چوووبو، ئەوه گيرانهوهی بهېن راجیایى لهسەر، چونکه لهم بارهیاندا خوئ سووچداره، لهوهدا که پیسییهکهی نهشوردوو،

سپیهم: داپوشینی شهرمگایه، به پۆشاکیکى پاك، ههتا له کاتى تهنیایى و تاریکیشدا، دهبى شهرمگا له نويزا داپوشرى، مهبهست له شهرمگا لهم شوینهدا ئەو شوینانهیه له لهش که دهبى له نويزدا داپوشرىن مهرجبوونى داپوشینی، لهش بهپى ئەم ئایهتهیه: { خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ - سورة الأعراف ۳۱/۷ } واته: ئەى نهتهوهی ئادهم! بهرگى باشى پاکی جوان لهبهر بکهن بۆ داپوشینی شهرمگا، لهلاى ههموو مزگهوتیکا، چ بۆ تهواف برۆن بۆ ئەوئ یا بۆ نويزکردن). بهپى ئەم فهرموودهیهى خوشهويستیش (مروود خواه لهسهره): خودا نويزى ژنى سهرو عوزرشۆر بهېن لهچکه گیرانهکا تیرمىنى گيراپویهتهوه، حاکم به فهرموودهیهکی جوانى داناوهو فهرموویهتى: بهپى مهرجى ئیمامى موسليمه که دایناوه بۆ فهرموودهی دروست) له دهقى عهرههې فهرموودهکهدا وشهى (خیمار) ههیه، که بهلهچک و سهپرپۆش دهگوترئ، برئ دهلئین: به ههموو پۆشاکیک دهگوترئ. یهکگرتن ههیه لهسهر پيوستى پۆشینی شهرمگا له نويزدا، بهمهرجى توانا، جا ئەگەر توانای خو داپوشینی نهبوو ئەوا به رووتى نويزه دهکا،

وهکردنهوهیسی لهسهر نیه، چونکه نهوه بههانهیهکی رهوای گشتیه،
 دوورنیه که دریژ بکیښی، دهی له باری وادا نهگهر بلین کردنهوهی
 نویژدهکه پیویسته کاریکی نهسته مه. مهرجه پوښاکهکه نهوهنده سفتو
 نهستووو بئ رنگی پیست له بنیهوه دمرنهکهوئ، کهواته نهگهر نهوهنده
 تهنک بوو شهرمگای نهدهشاردوه نهوه بهس نییه، نهگهر هر هیچی
 دهست نهکهوت نهوهنده بهسه کهبه قورداپوښی! پیویسته پوښاک
 شهرمگا له لای ژووووو تهنیستهوه داپوښی، بهلام لهخواروه پیویست
 نییه، جا نهگهر لهلای ژووووو لهتهنیستهوه شهرمگای دمبینرا، وهک له
 یهخهیهوه رانی دمردهکهوت، نهوه بهس نییهو نویژدهکی بهتاله،
 لهبهرنهوه پیویسته که بهقوچهو دوگمه یا به پشتینو بهستن خوئی
 توند بکاتهوه، ههتا شهرمگای لهو دوو جیگهیهوه نهبینری. سهلهمهی
 کوری نهکوه (ههزه خواه لېنه) دمهفرموئ: عهرزی ههزرم کرد: قوربان!
 نایا بهکراسهوه نویژبکه؟ فهرمووی: بهئی، بهلام نهگهر به چقلیکیش
 بووه یهخهکی داخه (بوخاری) گریمان بهس جلیکی پیسی ههبوو،
 ناویش نهبوو بیشوئی نویژری پیوه دهکاو لهپاشا کهی دهستیدا بوئی
 بهجلیکی نویژییهوه نویژدهکی دهکاتهوه، لهسهر فهرمایشتی بهرووتی
 نویژ دهکاو کردنهوهیسی لهسهر نییه، بوژن ناپهسهنده لهکاتی
 نویژکردندا پهچه بگریتهوه، بهلام نهگهر لهمزوگهوتا بوو، وه بیگانهی
 ئی بوو، پارپزیان له روانینی نارپهوا نهدهکرد، وهمهترسی ناژاوه ههبوو،
 نهوه پیویسته لهسهری پهچه بپوښی، نادرسته پهچهکی لاببات.

چوارهم: نهوهیه که بزانی کاتی نویژدهکه داهاتوو، چونکه نویژ
 لهپیش کاتی خوئا دانامهزری، جا نهگهر کاتی نهدهزانی، له سهریهتی که

ههولئ زانینی بدا، چونکه بهوه فهرمانی پیکراوه، ههولئ و تیکۆشانیش بهویژد خویندن و دهوری قورئان و وانه گوتهوه دهبی، ههروا بۆی ههیه که باومر به خویندنی کهلهبابیکی بهراوردکراو بکا، یا بهدهنگی بانگ، بهمهرجی بانگدهرکه لهروژانی سایهقهدها متمانه پیکراو بی، بهلام نهگهر رۆژهکه ههور بوو، بانگدهرکهیش شارمزیی رۆژانی سایهقهی نهبوو، بهلکوو بهکۆشش بانگی ددها، نهوه دروست نییه، باومری پی بکا، چونکه کۆششکار (موختههید) کۆششکاریکی تری وهک خۆی نابی بکا بهسهرمهشق بۆ خۆی، نهگهر کهسی گومانی بههیزی وابوو کهنوێژ بووه، وه نوێژی کرد، وهلهوه دوا حالهکهی بۆ روون نهبووه نهوه نوێژهکهی تهواوه هیچی لهسهر نییه، ههروا نهگهر بۆی دهرکهوت که نوێژهکهی لهکاتی خۆیدا بووه، یاله دواکاتی خۆی بووه، بهلام نهگهر بۆی دهرکهوت که لهپیش کاتدا بووه نهوه دهیگیریتهوه، نهگهر نهستیره شوناس بهحیسابگهری کاتی ساخ کردهوه، کار بهو ساخ کردنهومیه دهکا، نهستیره شوناس لهشهرعدا بهو زانا ناسمانییه دهگوتری، که شارمزیی له زانستی نهستیرهدا ههبی، رێو شوین و هۆناخ و خولگهی رۆژو مانگو نهستیرهکان بزانی، که بههۆی نهوهوه خۆر گیران و مانگیگران و کاتهکانی نوێژوشتی تریش دهمانی، دیارهکه مهبهست نهو فالچی و رهملگرهوهیانه نییه که بهدرۆ دم لهزانینی نهینی خوایی دهکوتن و فال و دانه دمرنهوهو رهمل لیدمدن، نهو جۆره کهسانه بهدکارو بی ئایینن، فهرموودهی دروستی ساخ لهبارهیانهوه هاتوو دهفهرموی: نهوهی برپا بۆلای فالچی و لهبارهی شتیکی غهیبیهوه پرسیارى لئىبکاو باومری پیبکاو بهختی لهلا بگریتهوه نهوه نوێژی چل شهوی گیرا نابی.

له گیرانه وهیه کی موسلیمدا چه زرت (مروودیه خواه له سه ربه) ده فهرموی: نه وهی برپوا بو لای فالگره وه (عه رراف) ښک، یا بو لای کوله نانییه ک، وه برپوا به قسه ی بکا که گوايه به دروی خو ی به هو ی هه ندی شته وه نه ښیه خوداییه کان ده زانی، نه وه باوه ری نیه به و قورنانه که هاتوته خواره وه بو مو حه مه د.

پینجه م: رووکردنه له رووگه، نه وهی نزیکه پښو یسته له سه ری رووبکاته زاتی رووگه خو ی، نه وهی دووره روو بکاته ناستی، رووکردنه رووگه بو که سی بتوانی مه رجه، به لام له کاتی ترسی تونداو له نو یژی سه فهری ره وادا مه رج نیه، وه ک له دواوه دی، به پښی نایه ت که ده فهرموی: {قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ - سورة البقرة - ۱۵۰/۲}. ساده ی له مه ولا له نو یژدا روو بکه بو لای مه سجیدولحرام، که کابه ی شه ریف وا له ناوه راس تی هه وشه که یدا، نیو ده یش نه ی موسو لمانینه! له هر لایه ک بوون له نو یژدا رووبکه نه لای نه و مزگه وته. بو یه ده لښین: له نو یژدا رووکردن له رووگه مه رجه، چونکه نه م نایه ته فهرمان ده کا به رووکردن له رووگه، ناشکرایه که له غه یری نو یژدا رووکردن له رووگه پښو یست نیه، که واته مایه وه سه ر کاتی نو یژ، بو نه م بابته به لگه ی له فهرمووده یشدا هه یه، ده فهرموی (مروودیه خواه له سه ربه): کاتی چوو ییت به لای نو یژره وه ده سنو یژی کی تیرو ته سه ل بگره، نه و جا رووبکه ره رووگه (شه یخان) نو یژگای نو یژی فهرز مه رجه چه سب بی، مه گهر نو یژکه ر له ناو که شتیدا بی، چونکه نه سته مه له پا پوره که دابه زی، هر شتی کی تر وه ک که شتی وایی هه مان برپاری بو هه یه. وه ک شه مه نده فهر، بزانی نه گهر

کەسێ خۆی هەق رووگەى دهمزانی ئیتەر دروست نیه بۆی کۆشش (نیجتهیاد) بکا بۆ دۆزینهوهی رووگه، یا بکهوێته شوین قسهی خهڵک، نهگەر خۆی هەق رووگەى نهدهزانی، بهلام کەسیکی باوهر پیکراوی وا ههبوو که بهیهقین شوینی رووگەى دهمزانی نهوه دهبی بکهوێته شوین قسهی نهو، بۆ نهه مهبهستههیش پیاوو ژن و بهنده پهکسان!

بهلگهی دۆزینهوهی رووگه زۆرن، وهک قسه وهک ئاماژه، جا نهگەر کەسیکی وای دهست نهکەوت رووگەى پێبلێ، وه خۆی دهیتوانی کۆشش بکا نهوا به کۆششی خۆی جیگهیی دیاری دهکاو رووی تیدهکا، بهزهینی خۆی کوپی بهرووگهزانی رووی تی دهکا. مهرجه بۆ کۆششکار ئاگای له بهلگه و نیشانهکانی دیاریکردن و دۆزینهوهی رووگه ههبی، دهنه دهبی شوین قسهی موسولمانیکی دادپهروهری شارهزا له بهلگهکان بکهوی، یهکی لهو بهلگانه دهرزی قوطب نومايه، که پێشی دهگوتری قیبلهنا، که ئامیژیکی نوپیه ئاستی رووگه دیاری دهکا، یهکی تریان ئهستیره قوطبه.

٥٦) روونهکردنه رووگه له دوو کاته دروسته:

رووکردن له رووگه مهرجی نوپژه، مهگەر له دوو کاته دا: -

یهگهم: لهکاتی ترسی زۆرداو لهکاتی تیپکرژان و تیپکهریوون له ریزی شهردا لهگهڵ دۆژمن، نهوکاته بهههر جورێ بۆیان بکری نوپژ بکهن دروسته، بهسواری بی یا به پیادهیی، روویان له رووگهبی یانا، بهپیی ئایهتی {فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَاءَ} - سورة البقرة -

۲/۲۳۹} واته: کاتن شهر گهرم بوو یاخود ترسی زورتان هه‌بوو، به‌ههر جوریک بوتان ری ده‌که‌وی نوپزه‌کانتان بکه‌ن، به سواری بی یا به پیادمی، رووتان له رووگه‌بی یا نا. ئیبنو عومهر ئاوا رافه‌ی ئهم ئایه‌ته ده‌کا، نافع که ئهم رافه‌و ته‌فسیره‌ی له ئیبنو عومهر گپراوه‌ته‌وه دم‌هرموی: به‌زه‌نیم ئهم قسه‌یه‌ی له پیغه‌مبه‌ر بیستوووه بویه‌ و دم‌هرموی: (مالیک گپراویه‌ته‌وه) ماوه‌ردیش دم‌هرموی: ئیمامی شافعی به رشته‌ی خو‌ی ئهم ته‌فسیره‌ی له ئیبنو عومهره‌وه، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ره‌وه گپراوه‌ته‌وه واته: حه‌دیس‌ه‌که‌ی مالیک مه‌وقوو‌فه، هه‌مان حه‌دیس شافعی به مه‌رفوعی گپراویه‌ته‌وه^(*).

(*) داخه‌کم لهم شوتنه‌دا، عیباره‌تی ده‌قه عمره‌یه‌که ره‌ش‌کییه، له‌سهر شتیه‌ی به‌هیزو به‌پیزی عیباره‌تی فقهی نییه، بگره‌ زوربه‌ی ئهم پاساودان و بایست نیشان‌دانه به ته‌سه‌رووفیکی ناسر که‌وتوانه‌وه له موغنی موحتاجه‌وه راگو‌یزکراون بۆ ئیره، جا من نه‌گهر ده‌سکاری ده‌کم و ده‌یه‌مه‌وه سهر نه‌صله‌ راسته‌که‌ی خو‌ی هینه‌که‌ی منیش ده‌بی به ته‌سه‌رووف و ده‌ستی‌وه‌ردان، نه‌ویش له وه‌رگپراندا ناشایسته‌یه. له راستیدا ئهم کتیبه‌ نه‌گهر به‌وردی ساخ بکریتمه‌وه په‌له‌په‌ل و پچ‌پچ‌ری و رووبازاری پی‌وه ده‌رده‌که‌وی، به‌لام له‌گه‌ل ئهمیشه‌ په‌راوینکی به‌ که‌لکه، زوربه‌ی خه‌لک ده‌توانن به‌هره‌ی لی وه‌ربگرن، به‌هۆی روونی و ره‌وانی و ناسانی زوربه‌ی دارشتنی بابه‌ته‌کانیه‌وه. به‌ههر حال به‌پشتی خودا بنده به‌ قه‌د ته‌وانا، به‌بی ته‌حقیق به‌سهر هیچ شوتنیکیدا گوزه‌ر ناکم، به‌هرموون سه‌رنج‌ده‌ن: له موغنیدا ده‌فه‌رموی: (... فیصلی .. کیف أمکن راکبا وماشیا لقوله تعالی: (فان خفتم فرجالا أو رکبانا) وقال ابن عمر (رضی الله تعالی عنهما) فی تفسیر الآیه: مستقبلی القبلة وغیر مستقبلیها. قال نافع: لا أراه الامر فوعا. رواه البخاری. که‌چی ئاوا تیکه‌ل و پیکه‌لی و یصلون حینئذ رکبانا ومشاة مستقبلی القبلة وغیر

ئەمە وا، وەكى تىرىش ناچارى وا دەخوازى كە لەكاتى وا مەترسىداردا نوپۇز ئاوا بكىرى، وەك روون كرايهو، جا لە بارودۇخى وادا نە لەكاتى ئەللاھو ئەكبەرى نوپۇزدا بەستىنداو نە لەكاتى كىردارەكانى تىرى ناو نوپۇزدا روو كىردن لە رووگە پىويست نىيە، نەبۇ سوارو نە بۇ پىيادە، بەغەوى و زانايانى تىرىش واپان فەرموو، نوپۇز كىردنە وەشى لەسەر نىيە چونكە بەھىچ بىيانوويەك بۇى نىيە كە نوپۇز لەكاتى دىيارىكراوى خۇى دوا بخا، بەپىي ئەم نايەتە پىرۇزەيە كە بەلگەيە لەسەر ئەو كە دەبى نوپۇز لەكاتى خۇيدا بەجى بەپىرى: {إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا} . جا لەناو نوپۇزى ترسدا لەكاتى ترسى زۇرو تىكىرژاندا ھەروەك پىويست نىيە نوپۇز كەر روو بكاتە رووگە دروستە بەپىي پىداويستى، كارى زۇرىش بكا، وەك شمشىر وەشاندىن و رم لىدان، بەلام بەھىچ جۇزى دروست نىيە كە قىزەو ھاتو ھاوار بكا، چونكە پىويستى بەو ناكە. نوپۇز لەسەر ئەم شىوئەيە لە ھەموو ئەم كاتانەدا دروستە: لە گەرمەى شەرى بىباوەراندەو لە شەرى چەتەو رىگرو ياخيوانىداو لەكاتى بەرگرى لە سەرو مال و نامووسدا، مالەكە زىندەمال بى يا مردەمال بى، لەكاتى ھەلھاتن لەبەر لافاوو ئاگر، ئەگەر چارى

مستقبلها، لقوله تعالى: (فان خفتم فرجالا أو ركبانا) هكذا فسرهما ابن عمر. قال نافع: لا أراه قال ذلك إلا عن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - رواه مالك. (وەرگىتەر) (۱)

(۱) بۇ راستەو دروستى ئەم سەرنجە تەماشای (كفاية الاخيار) بەفەرموو.

- وەرگىتەر -

ترى نەبۇو، ھەروا لە كاتى راگردنا لەبەر قەرزى، بەمەرچى نەتوانى بەلگەى دەستەوسانى خۆى راست بىكاتهو، پا لەكاتىكدا كە لەترسى تۆلە لىسەندن ھەلئى، بەلام بەمەرچى ئومىدى لىخۆشبوونى ھەبى.

دووم: لە نوپىزى سوننەتى سەفەرىشدا (وہك كاتى ترس) روو لە رووگەکردن مەرج نى، چ بەسوارى بى چ بە پايدىيى بى ھى كاتى سوارى بەپىي ئەم فەرمایشتە كە ئىبنو عومەر {رەزە خواە لىبە} دەفەرموى: جاران لەسەفەردا پىغەمبەر {مروودە خواە لەسەربە} بە سوارى و لاخ نوپىزى سوننەتى دەکرد، بەمەرچى و لاخەكە لەژىريا رووى لە شوپىنى مەقەدەبوایە - شەيخان) لە گىرپانەوھەكى بوخارىدا دەفەرموى: بەسەر پىشتى و لاخەو نوپىزى سوننەتى دەکرد، بەرەو ھەر لایە بوایە، بەمەرچى رووى لەو جىگەيە بوایە كە بۆى دەچوو، بەلام ھەرزەت {مروودە خواە لەسەربە} كاتى دەپووست نوپىزى ھەرز بكا لە و لاخەكە دادەبەزى، بەپىي ئەم ھەرموودەيەى جابىر: جاران پىغەمبەر {مروودە خواە لەسەربە} بە سوارى و لاخ نوپىزى سوننەتى دەکرد، بەمەرچى و لاخەكە لە ژىريا رووى لە جىگەى مەبەست بوایە، بەلام كە دەپووست نوپىزى ھەرز بكا لە و لاخەكە دادەبەزى و رووى دەكردە رووگە (بوخارى). جا لەكاتى وادا ئەگەر لە رىبوار داوا بكەى كە روو بىكە رووگە سەر دەكەيشى بۆ وازھىنان لە وىردو نوپىزى سوننەتى پىادەيش بە قىياس لەسەر نوپىزى سوننەتى سوار، چونكە لە مەشدا ھەمان مەعناو مەبەست ھەيە، ئەمەيش كاتى وایە كە نەتوانى روو بىكە رووگە، دىنا گەرەكە رووى تىبكا، بەلایەنى كەمەو لەكاتى نىيەتھىنانا، وەك ئەو و لاخەكە سەرى نەرمبى و جەلەوھەكى لە دەستى خۆیدا بى.

بەلگەش ئەمەيە: جاران پېغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە): لە سەفەردا كە دەيوست نوێزى سوننەت بكا لە پېشا رووى وشترەكەى دەكردە قىبلە، ئەوجا بەرەو قىبلە بە ئەللاھو ئەكبەر نوێزى دادەبەست، ئىتر نوێزەكەى تەواو دەكرد وشترەكەى رووى لە ھەرلابكردايە مەبەستى نەبوو، بەمەرجى بەرەو مەبەست برۆشیتايە، (ئەبو داوود بە رشتەيەكى جوان گىراوئەتەو)، ئەوھندە ھەيە ئەو جىگەيەى رېنوار بۆى دەچى رووگەيەتى، ئەگەر بەلای غەيرى قىبلەدا رووى لىومرچەرخان نوێزەكەى پووچ و بەتالە، نوێز خوينى سوار دەبى لەكاتى روکووعا كەمى دابنەوئەتەو، لەكاتى كورنووشا زياتر لەو ئەندازە دابنەوئەتەو، ھەتا لە يەكيان جىاباكاتەو، بەلام بۆ پيادە پيوستە لەكاتى نوێزدابەستنداو لەكاتى چەمىنەو كورنووشدا روو لە رووگە بكاو كورنووشەكەى لەسەر زەوى تەواو بكا، بۆى ھەيە لەكاتى خويندنى تەحياتا برەوا بەرئىگەدا، ھەروا لەكاتى خويندنى فاتىحاو سوورەتدا، چونكە ئەم دووكاتە دريژن، بەلام سەرنشینی پاپۆرو شتى وا پيوستە لەكاتى نوێزى سوننەتا رووى لە رووگەبى، چونكە ئەوھى بۆ دەكرى.

٥٧) روكنەكانى نوێز: روكن = بنيات = ستوون:

واتە ئەو شتانە كە نوێز بەوانە پىك دى:

وہك لە پېشەوہ زانیت نوێز بریتىيە لە چەن روكنىك و چەن مەرجىك و چەن سوننەتىكى تر، كە پىيان دەگوترى ئەبعض و ھەيئات، روكنەكانى ئەمانەن:

(۱) نیاز هیئان (نیہت) واتہ: مہبستی دل، لہ شہر عیشدا بریتیه لہ
 قہستیکردنی شتی، هاوکات لہ گہل کردنیدا، جیگہکھی ناو دلہ، گوتنی
 بہ زمان لہ سونہتدا نہ بیستراوہ، لہ بہر ئہوہ فہرز نیہ، کہ واتہ: گوتنی
 بہ زمان بہ بی قہستی دل بہس نیہ، مہرجی نیہت برپاردانی کردنی
 نیہتلیہینراوہ، دہبی ئہم نیہتہ لہ کاتی گوتنی ئہللاھو ئہکبہری نویژ
 دابہستندا لہ ناو دلدا ہہبی، سہربہ لگہ لہ بابہتی نیہتہوہ فہرمایشتی
 خوای گہورہیہ: {وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ -
 سورة البينة - ۵/۹۸} واتہ: فہرمانیان پیکراوہ کہ بہس خوای
 گہورہ بہرستن و بہ نیازیکی پاک نایینداریی بو بکھن) ماوہردی
 دہفہرموی: ئیخلاص نیہتہ! لہ گہل ئہم فہرموودہیہیہ: ہہموو
 کردہوہی بہ پی نیازو نیہتہکھیہتی. زانایانی گہلی ئیسلام بہ تیکرایی
 دہنگ رایان لہ سہر ئہوہیہ کہ نیہت لہ نویژا پیویستہ. جا ئہگہر نویژی
 فہرزی کرد پیویستہ قہستی کردنی نویژہکھو دیاریکردنی ناوو
 رہچاوکردنی فہرزیہتی ببی، ہہتا لہ غہیری نویژو لہ نویژی فہرزی
 ترو لہ نویژی سونہت جیابیئتہوہ. رہچاوکردنی فہرزیتی بو منال
 پیویست نیہ، چونکہ نویژی منال بہ سونہت دادہمہزئی.

(۲) رووکنی دووہم: راوہستانہ بو خویندنی فاتیحاو سوورہت، بو
 کہسی توانای ہہبی، لہ کاتی نہتوانیندا دانیشتن و پالگہوتن و راکشان
 جیگہی راوہستان دہگریتہوہ، بہ پی ئہم فہرموودہیہ: عیمرانی کوری
 حوصہین فہرمووی: مہیاسیریم بوو، بو چوئیتی کردنی نویژی نہخوش
 پرسیارم لہ پیغہمبہر {مروودہ خواہ لہ سہربا}: کرد فہرمووی: ئہگہر توانیت
 بہراوہستانہوہ نویژبکہ، ئہگہر بہراوہستانہوہ نہتوانی بہدانیشتنہوہ

بیکه، نه‌گهر به دانیشتنیشه‌وه نه‌توانی له‌سهر ته‌نشت به‌ره‌ورووگه
 بیکه (بوخاری گیراویه‌ته‌وه) نه‌سائی نه‌مه‌ی لی پتر‌کردووہ:
 خوشه‌ویستی نه‌گهر له‌سهر ته‌نیشیتیش نه‌توانی نه‌وا له‌سهر پشت بیکه.
 حەزەرت (مەرووە خواوە لەسەر بێ) له‌ کوتایی فەرماشته‌که‌یدا بۆ پشتیوانی ئەم
 ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: { لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا - سورة البقرة
 - ۲/۲۸۶ } واته: خوا نه‌ركی ناخاته سهرشانی كه‌سی كه‌ له‌ توانایا
 نه‌بی! مهرجی راوه‌ستان نه‌وه‌یه كه‌ زنجیره‌ی پشتی رێك بوه‌ستی، نه‌گهر
 ده‌یتوانی رابوه‌ستی، به‌لام نه‌گهر به‌ته‌واوی توانای چه‌مینه‌وه‌و
 كورنوووشی نه‌بوو، له‌بهر نه‌خوشی پشت نه‌وه‌و ده‌بی رابوه‌ستی بۆ
 خویندنی فاتیه‌و به‌پیی تواناش چه‌مینه‌وه‌و كورنوووش جیبه‌جی بكا،
 نه‌گهر بۆ راوه‌ستان ئاتاجی به‌شتی بوو كه‌ خوی پیبگری پێویسته‌ و
 بكا. بزانی مه‌به‌ست له‌ نه‌توانین نه‌وه‌یه كه‌ مه‌ترسی فه‌وتان یا
 په‌ره‌سه‌ندنی نه‌خوشی، یا زه‌حمه‌تیکی زۆر، یا ترسی نوقوم‌بوون و
 خنكان و سه‌ره‌خولی هه‌بی، نه‌مه‌یان بۆ سه‌رنشین گه‌می و شتی و
 شافیعی (هه‌ژا خوا له‌بێ) ده‌فه‌رموی: نه‌وه‌یه كه‌ به‌ زه‌حمه‌تیکی له‌ راده
 به‌ده‌ر نه‌بی بۆی نه‌كری!.

راكشان ده‌بی له‌سهر ته‌نیشتی راست بی، نه‌گهر نه‌یتوانی له‌سهر لای
 چه‌پ رابكشی، له‌ هه‌ردوو حاڵه‌دا رووی له‌ رووگه‌بی، نه‌گهر هه‌ر
 نه‌یتوانی له‌سهر پشت رابكشی، به‌لام شتی بخاته ژێر سه‌ری هه‌تا رووی
 له‌ رووگه‌ بی، نه‌گهر توانای چه‌مینه‌وه‌و كورنوووشی نه‌بوو به‌ هه‌ماو به
 ئا‌ما‌ژه به‌ره‌و رووگه‌ بیانكات، ده‌بی كورنوووشه‌كه‌ی له‌ چه‌مینه‌وه‌كه‌ی
 نه‌ویتربێ. نه‌گهر نه‌مه‌یشی بۆ نه‌كرا به‌ترووكه‌ی چاو ئا‌ما‌زه‌یان بۆ بكا،

چونکه نهوه لای خوارووی توانایه، نهگهر توانای نهومیشی نهبوو بهدل نوپژمهکی بکاو بهریز کردارمکانی نوپژ بهدلایا راببوپژ.

جا لهم حالهدها نهگهر به زبان توانای گوتنی نهلالاهو نهکبهرو خویندنی هورنانو تهحیاتو سلاودانهودی ههبوو نهوا به زبان بیانلی، دهنا رایان دهبوپژ به دلیدا، ههتا هوشی لهسهر خوپی نابی واز له نوپژ بیئی، نهگهر لهسهر نهه حالو شیویه نوپژیکرد گیرانهودی لهسهر نیه، غهزالی (بهرحمهتبئی) نهه فهرمایشتهی خوشهویست (مرووه خواه لهسهر به) دهکا به بهلگهی نههه که دهفهرموئ: کاتی فهرمانم پیکردن بهکردنی کاری، چهندهی بو تان دهلوئ لهو کاره بیکهن. ههروا نهه نایهتههیش: {وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ - سورة الحجر - ۹۹/۱۵} واته: له طاعهتو خواپهرستی ساردمه بهرموه لهسهر یهقینی تهواوو نیمانی کامل دهمری). دیاره که نوپژ یهکیکه لهعیبادته گرنگهکان، جا دهبی ههتا دوا ههناسه بیکا، مادهم هوشی ههبی و ناگای مابی. بزنان له سیدارمدارو له سهریهتی که بهپی توانای خوئی لهو حالهیشدا نوپژ بکا، شافیعی (رهزاه خواه اییب) به دهق نهههی فهرمووه.

۳) روکنی سییهه: نهلالاهو نهکبهری نوپژ دابهستنه، که پیی دهگوتری: تهکبیرمتول نیحرام، چونکه ههندی شت که لهپیش نهودا بو نوپژکه رهلاله، لهپاش نهو لیی حهرام دهبی وهک خواردن و قسهکردن و کاری پهیومندی به نوپژموه نهبی، بهلگهی نهههیش نهه فهرموودهیهیه: دهسنوپژ کلیلی نوپژمو نهلالاهو نهکبهری نوپژ دابهستن سهرمتای حهرام بوونی ههموو شتیکی لهناو نوپژدا که پهیومندی نوپژموه نهبیو،

سلاودانه و میش هوی حالل بوونه و هی نهو شتانه یه که بههوی نه لاهو
 نه کبهری نویژ دابه ستنه وه لیی حهرام بوون. نه بوو داوودو خه لکی
 تریش بهر شته یه کی دروست گیراویانه ته وه) هه روا نه م فهرموودیه ی
 تریشه، که پیغه مبه ر (مرویه خواه له سه ربه)؛ نویژ نارمه وانه که (مسیئ
 الصلّات) ده کی فهرموو: کاتی چوویت به لای نویژه وه له پیشا
 ده سنویژیکی تیرو ته سه ل بگره، ئینجا رووبکهره رووگه و نه و جا به
 گوته ی نه لاهو نه کبهر نویژ دابه سته) گوته ی تایبه تی نویژ دابه ستن
 (الله اکبر) ه چونکه پیغه مبه ر (مرویه خواه له سه ربه)؛ کاتی دهستی ده کر به نیژ
 له پیشدا رووی ده کرده رووگه و هه ردوو دهستی به رز ده کرده وه
 ده یفه رموو: الله اکبر. (ئیبنو ماجه و ئیبنو حه ببان گیراویانه ته وه، ئیبنو
 حه ببان به فهرموودیه کی دروستی داناوه) نه مه بو که سی وایه که
 توانای گوته ی نه م وشه یه ی هه بی، به زمانی عمره بی، نه گهرنا و مر
 گه راوه که ی به زمانیکی تر بلئ، وه کوو (خودا له هه موو که سی گه وره
 تره) به لام نه گهر ده یتوانی فیتری نه م وشه یه بی نه وه ده بی فیتری بی،
 نه گهر بو نه و مه به سته تووشی سه فهریش بی ده بی سه فهر بکا، چونکه
 له م حاله دا نه و سه فهره ریگه چاره یه بو نه نه جام دانی پیویستی،
 هه رشتیکیش ریگه چاره ی پیویستی خوشی پیویسته.

٤) بنیات (روکن) ی چواره م: خویندنی فاتیه یه، به پیی فهرمووده ی
 پیغه مبه ر (مرویه خواه له سه ربه)؛ هه ر که سی له نویژا، له هه موو رکاتیکا
 سوورته ی فاتیه نه خویننی نویژه که ی دروست نیه (شه یخان
 گیراویانه ته وه). له گیرانه وه یه کا: هه ر نویژی پیوا سوورته ی فاتیه ی
 تیادا نه خویننی له کوژ ناکه وی (داره قوطنی به رسته یه کی دروست

گیراویته‌وه، ئیبنو حەببان و ئیبنو خوزەیمە له صەحیحی خۆیاندا گیراویانه‌وه) دیاره لهم جوړه حکومانه‌دا ژنیش ریک وهک بیاو وایه. شافیعیش به رشته‌ی خوی فەرمووده‌ی بیاوه نوێژ نارەوانه‌که‌ی گیراوه‌ته‌وه، له‌ویدا حەزرت (مرووده‌خواه له‌سەر بێ): پێی ده‌فهرموی: جا ئە‌للأهو ئە‌که‌بری نوێژ دابه‌ستن بکه‌و ئە‌وجا سوورەتی فاتیحە بخوینە. له گیرانه‌ومیه‌کا: هەر که‌سێ هەر نوێژی بکاو سوورەتی فاتیحای تیا نه‌خوینێ ئە‌وه ئە‌و نوێژی نابە‌کامه‌، وه ناتە‌واویشە، به ئە‌بو هورەیره‌ گوترا: ئە‌ی باشه ئە‌گەر له پشت پێش‌نوێژ‌وه به جە‌ماعەت نوێژمان ده‌کرد لهم کاته‌دا چۆن؟ فەرمووی: لهم کاته‌دا به په‌نامه‌کی له دلی خۆته‌وه بیخوینە (موسلیم). بزائن که (بسم الله الرحمن الرحيم) نایه‌تیکی ته‌واوه له سه‌ره‌تای فاتیح‌اوه، به‌لگه‌ی رۆشنی ئە‌مه ئە‌وه‌یه که بوخاری له ته‌ئریخه‌که‌یدا باس ده‌کا: که پێغه‌مبەر (مرووده‌خواه له‌سەر بێ): نایه‌ته‌کانی فاتیحە ده‌ژمی‌ری و دایان ده‌نی به حەوت نایه‌ت و بیسمیلایش داده‌نی به نایه‌تی لی. به‌پێی ئە‌م فەرمووده‌یه‌ی حەزرتیش (مرووده‌خواه له‌سەر بێ): کاتی سوورەتی ئە‌لحه‌مدو ده‌خوین، له‌سه‌ره‌تایه‌وه (بسم الله الرحمن الرحيم) بخوین، ئە‌م سوورەته ئە‌م ناوانه‌ی تریشی هه‌یه: ئوممو لقورئان و ئوممو لکیتاب و ئە‌ل – سه‌بعوله‌سانی. (بسم الله الرحمن الرحيم) یش یه‌کیکه له نایه‌ته‌کانی ئە‌م سوورەته! (داره قوطنی گیراویته‌وه‌و ده‌فهرموی: بیاوانی رشته‌ی ئە‌م فەرمووده‌یه گشتیان جیگه‌ی باوهری فەرمووده زانه‌کان).

ئوممو سه‌له‌مه‌ی هاوسه‌ری پێغه‌مبەریش (مرووده‌خوا له پێغه‌مبەر و رمزاو خوایش له‌وبێ): ده‌فهرموی: پێغه‌مبەر (مرووده‌خواه له‌سەر بێ): بیسمیلائی دانا به نایه‌تی له

فاتحا (ئیبنو خوزمیه له سه حیه که ی خویدا گیراویه ته وه) ابو نصری
 المؤدب دمه رموی: قورئانزانه کانی کووفه و شهریه تزانه کانی مه دینه
 رایان یه که له سه ره نه وه: که بیسمیلا ئایه تیکه له فاتحه. نه گهر که سی
 بلئ له سه حیه موسلیمدا دمه رموی: عائیشه ی هاوسه ری حه زره ت
 دمه رموی: دستووری پیغه مبه ر (دروود هه وه سه ره): وابوو سه ره تای نویژی
 به (الله اکبر) دهست پیده کردو سه ره تای قورئانخویندنی به (الحمد لله
 رب العالمین) دهست پیده کرد، ئیتر ئیوه چۆن ده لئین: (بسم الله)
 سه ره تایه؟ له وه لامیدا ده لئین: مه به ست له م فه رمووده یه ی عائیشه
 دیاریکردنی خویندنی نه و سووره ته یه که نازناوی (الحمد لله رب
 العالمین) ه. نه گهر گو ترا: نه م قسه یه پیچه وانیه ی رووکارو ظاهیری
 فه رمووده که یه؟ وه لامه که ی نه مه یه: له م شوینه دا چهند به لگه یه ک و
 چهند رایه ک هه یه، به م ته ئویله کار به هه موو راو به لگه کان ده کری و
 هیچیان پشت گوئ ناخرین، که واته: برپاری دیاریکردنی نه م واتیه
 ده گهر پته وه بو نه م یاسایه که پیی ده گو ترئ: کارکردن به کوئ
 به لگه کان! له کاتی راوه ستانداو له و کاتانه دا که له حیاتی کاتی راوه ستانن
 ده بی فاتحه بخوینئ، بو خویندنی فاتحه یه یه ییش پیشنویژو پاشنویژو نویژ
 خوینی ته نیا یه کسانن، ئیتر نویژه که په نهانی بی و به دهنگی نزمبی یا
 ناشکرابی و به دهنگی به رزبی، به هه ره حال له کاتی ده سه وسانی
 (عیجز) داو مرگه راوو ته رجه مه که ی دهست نادا، به لگوو ته رجه مه ی
 دروست نیه، چونکه له فزه که ی موعجیزو سه رئا سایه، به ئاده میزاد
 ناکرئ، پیویسته هه موو فاتحه به ره وانئ بخوینئ، یه ک پیتی لی
 نه بویرئ، چواره گیراوی (شه دده) ی تیادایه هه ر چواره میا نه نجام بداو

ھىچيان بەرنەدا. جا ئەگەر بە ئارمىزو پىتىكى پەراند، يا گىراۋىھىكى بەردا، يا پىتىكى كرد بە پىتىكى تر وەك (صاد) بكا بە (سین) ئەوہ نەقورئانخویندەكەى دادەمەزرى و نەنویژمەكەى. ئەگەر بەقەستى ھەئەيەكى زمانەوانى وای كرد كە واتای وشەكەى دەگوڧرى، وەك (ئەنەمتە) بە (ئەنەمتو) يا بە (ئەنەمتى) بخوینى، ئەوہ نوڧژكەى پووچە، بەلام ئەگەر بە قەستى نەبوو ئەوہ دەبى گورج بگەرپتەوہ سەرى و ئەوھەئەيە چاك بكاو ئەو جىگەيە بە دروستى بخوینى، ئەمە بو تۋانا بەسەر خویندنى فاتىحادا وایە، بەلام بو كەسى فاتىحەى بە جوانى لەبەر نەبى، لەسەرىەتى كە فېرى بېى، يا لەناو قورئاندا بېخوینى، ئەگەر يەك نەيتۋانى فېرى فاتىحە بېى پىۋىستە حەوت ئايەتى تر لە قورئان بخوینى، خۋای بە يەكەوہ بن يا لەيەك دابراۋىن و ھەر ئايەتەى ھى شوپىنى بن، ئەگەر ئەمەيش فېرنەبوو زىكر بخوینى، حەزرىت (مروۋەدە خوا) لەسەرىت: دەفەرمۋى: جا ئەگەر قورئانت دەزانى بېخوینە، دىنا لە جياتى ئەوہ (الحمد لله) و (لا إله إلا الله) و (الله أكبر) بکەو سوپاسى خۋای گەورە بکەو تەلەلە بکەو باسى گەورەى خودا بکە، ئىمامى نەوہوى (مىزادە خوا) لىبە: دەفەرمۋى: فەرموودەيەكى جوانە. بوۋەيش مەرجە حەوت ئايەت بخوینى چونكە فاتىحە حەوت ئايەتە. ئەمەيش كەوہجەئى ئەوہ دەبى بەقەد ئەوبى. ئىبنو حەببانىش لە صەحىحەكەى خۇيدا گىراۋىتەوہ: كە پىاۋى ھاتە خىزمەت پىغەمبەرى خوا (مروۋەدە خوا) لەسەرىت: گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا! مەن ناتوانم كە قورئان فېرىبىم، دەى بىفەرمۋو كەشتىكى وام فېرىبەكە كە برىتى خویندنى قورئانەكە بکەوى؟

فهرمووی: بلئ: - (سبحان الله والحمد لله، ولا اله الا الله والله اكبر، ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم).

٥٨) گهورهیی فاتحه له چاو هینی تردا:

ئهبو سه عیدی کوری موعلا (رهزاه خواه ایئب) فهرمووی: جاری له مرگهوت نویژم دهکرد، له ناو نویژه کهدا پیغه مبههر (مرووه خواه له سه رهه): بانگی کردم و مرامم نه دایه وه، که نویژه کهم ته واو کرد چوومه خزمهتی، فهرمووی: بۆچی بانگم کردی و نه هاتی؟ عهرزیم کرد: قوربان! نه و کاته که تو گازت کردم نویژم دهکرد، بۆیه و مرامم نه ایته وه، فهرمووی: بۆچی نهی خوا نافه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ - سورة الأنفال - ٢٤/٨} واته: نهی که سانی که باو مرتان هیناوه به ئایینی ئیسلام! به پهله وه لامی خوداو پیغه مبههری خودا بدهنه وهو به زوویی بچن به دهنگیانه وه، ههر کاتی پیغه مبههری من بانگیکردن بۆ سهر نهو کارانهی که دهبن به مایه ی سهر بهرزی ژینی جیهانتان و به هو ی روو سووری و ژیانی جاویدانی خوشی بیئیش و نازاری نهو جیهانتان) له پاشا فهرمووی: هو شیاری به! له پیش نه ودا که له مزگهوت بجیته دمرئ سوورمه تیکت نیشان ددهم که گه ورهترین سوورمهته له ناو قورئاناو خیر و پاداشتی زیاتره؟ ئینجا حهز مهت (مرووه خواه له سه رهه): دهستی گرتم، جا که ویستمان له مزگهوت دمر بچین عهرزیم کرد: قوربان! جۆ تو فهرمووت سوورمه تیکت پینیشان ددهم گه ورهترین سوورمهته له قورئانا؟ فهرمووی: نهو سوورمهته {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ه که نهو

(سبعاً من المثاني) و {وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ} ديه که خودا داویتی به من که لهم نایهتهدا باسی نهوه دهکاو دمفه رموی: {وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمُثَنِيِّ - وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ - ۸۷/۱۵} واته: بهراستی ئیمه جهوت نایهتی قورئانمان بهتۆ داوه که له هه موو رۆژو شهوینکا چهن جار لهناو نوێژدا دوو پات دمکرینهوه، سه رمرای نهم جهوتهی دووباره پاتهیش باقی قورئانم پی داوی که گشتی گهورمیهو خاومن پایهو مایهیه (بوخاری و نه بو داوود گیراویانه تهوه) ^(۱).

حاکمیش له نوبه ی کوپی که عبه وه (خواه لافرا به) دهگیرپته وه پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه) پیی فه رمووم: ئومید دهکم که له مزگه وت نه چیه دمره وه هه تا سووره تیکی وا فی ر بی که نه له ته ورات و نه له ئینجیل و نه له قورئانا وینه ی نیه، که ناوداره به (السبع المثاني) و (فاتحة الكتاب).

۵) بنیاتی پینجه می: نوێژ چه مینه وه یه، که ناسراوه به روکووع، نهمه ییش به قورئان و سونهت و یه کگرتنی کۆمه له ی ئیسلام چه سپاوه، قورئان دمفه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا - سورة الحج - ۷۷/۲۲} واته: ئه ی ئیمانداران! نوێژ بکه ن و لهناو نوێژه کهدا

^(۱) له ته صله کهدا نهم فره مووده یه له نه بو سه عیدی خودریسه وه، ریا بهت کراوه، نه وه هه له یه، ته ماشای تاجول توصول بهرگی چواره م ص ۱۵، هه روا (عمده القاری) ج/ ۱۸ ص ۸۰. بکه.

چەمینهووە کۆرپووش ئەنجام بدەن. پێغەمبەریش (مروودە خواوە لەسەر بۆ) بە پیاووە نوێژ ناردەوانە کە ی فەرموو: ئێنجا بچەمێرەووە روکووع ببەو ئەوەندە لە چەمینهووەدا بمێنەرەووە تا لەشت لە جەو جوول دەکەوێ و ئەندامەکان ت ئارام دەگرن.

(٦) بنیاتی شەشەم: ئارام بوونەووەی ناو روکووعە، بەپێی فەرموودە کە ی پێشەووە، لای کەمی چەمینهووە ئەوەیە: کە توانای ئەندام تەواو ئەوەندە دابنەوێتەووە کە هەر دوو بەری دەستی بگەن بە هەردوو کەشکە ئەژنۆی، جا ئەگەر نەیتوانی بە ترووکانی چاوا نامازە بکا. لای هەر تەواویشی ئەوەیە: کە پشت و ملی لە دانەوینا رێک ببین و هەر دوو لاقی رێک راوێستێن و هەردوو کەشکە ئەژنۆی بە دەستەکانی بگری و پەنجەکانی بەرەو رووگە بلۆ بکاتەووە، لە سونەتدا وا دەفەرموێ: ئەمە بۆ کەسێ وایە کە بە راوێستانەووەی، بەلام بۆ دانیشوو لای کەمی چەمینهووە ئەوەیە: کە ئەوەندە بچەمێتەووە کە دەمووچاوی لە بەردەمیەووە بگاتە ناستی زەویە کە ی بەردەم ئەژنۆکانی، لای هەر تەواویشی ئەوەیە: کە ئەوەندە دابنەوێتەووە کە تەوێلی رێک لە ناستی جیگە کۆرپووشە کە ی بێ، لای کەمی ئارام بوونەووە ئەوەیە: کە لەشی ئەوەندە لە جوولە بکەوێ بەرزدەبوونی لە دانەوینی جیا بگریتەووە، بە مەبەستی چەمینهووە، یا راستبوونەووە، یا کۆرپووش. کەوابێ ئەگەر یەکی دانەوییهووە بە مەبەستی کۆرپووشی قورئان خوێندن و لە پاشا کردی بە چەمینهووە کۆرپووشی نەبرد، ئەوە دروست نیە، هەروا ئەگەر دانەوێ بۆ چەمینهووە جەو جوولێ بەردەوام بوو، هەتا هەڵسایەووە، ئەوە پێی ناگوترێ چەمینهووە، چونکە ئارام بوون

پەيدانەبوو، چونكە نارام بوونەوۋى بەراستى ئەوھىيە كە لەپاش جوولە نارامى يەك پەيدا بېي بە ئەندازەى (سبحان ربى العظىم) (چەمىنەوھ = ركوع).

(۷) بنىياتى ھەوتەم: راستبوونەوھىيە لە چەمىنەوھ، چونكە نېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) بە نوپژ نارەوانەكەى ھەرموو: ئەوجا سەرت بەرزەوھەكە ھەتا رىك لەسەر پى رادەوھستىت، راست بوونەوھى پىويست ئەوھىيە كە لەپاش تەواوكردى چەمىنەوھ پىشتى راست بكاتەوھو بچىتەوھ سەر ئەو ھالەتەى كە لەپىش چەمىنەوھدا لەسەرى بوو، دەپى لەم راستبوونەوھىيە مەبەستى شتى تر نەبى، ئەگەر لە چەمىنەوھدا ماریكى دى، لەترسى ئەو سەرى بەرزكردەوھ ئەوھ ھلىب ناكرى بۆى و ئەو سەربەرزكردەوھىيە بەراست بوونەوھ دانانرى.

(۸) بنىياتى ھەشتەم: نارامبوونەوھى ناو راستبوونەوھىيە، بەپى ھەرمووھەكەى نوپژ نارەوانەكە. گەرەكە ئەندامەكانى لە جوولە بكەون وھكوو كاتى پىش چەمىنەوھى.

(۹) بنىيادى نۆيەم: كورنووشە، خوا دەفەرموى: {ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا} نېغەمبەرىش (مروودە خواە لەسەربە) بە نوپژ نارەوانەكەى ھەرموو: ئىنجا كورنووش بېھو ئەوھندە لە كورنووشدا بىنەرەوھ ھەتا جەستەت لە جمو جووول دەكەوى.

(۱۰) بنىياتى دەيەم: نارامبوونى ناو كورنووشە، بەپى ھەرمووھەكەى نوپژ نارەوانەكە. لای كەمى كورنووش ئەوھىيە كە ھەندى لە تەوئى بەرووتى دانى لەسەر جىگەى نوپژەكەى، بە شىوھىيەكى وا كە پى

بگوتړئ کورنووش. پټويسته که څوورسي سهری بگات، به شوین
 کوورنووشه کهی، به جوړئ نه گهر لږکه له کورنووش گاکه یدایې
 بپه ستریت ته وه پستانې پټوه دیاربښ، پټغه مېهر (مرويه خوا له سهرېښ)
 دمهر موی: کاتې کورنووش ده بهی ته ویلئ له سهر زموږ په که گیرکه،
 نابې وهک مهل دهنوک له زموږ بد هیت به ناوی کورنووشه وه! (نېبنو
 حه بېان له صه حیجی خویدا گیراویه ته وه). جا نه گهر له سهر لاجانگ یا
 له سهر لووتی، یا له سهر میژره کهی، یا له سهر چمکی فه قیانه کهی
 کورنووشی برد نه وه بهس نیه، له صه حیجی موسلیمدا دمهر موی:
 له بهر گهر می و داخیی چه وو لی کورنووشگا له خزمهت حه زره تدا (مرويه
 خوا له سهرېښ) سکالامان کرد، سا به شکوو چارېکمان بو بدوزیت ته وه به لام
 سکالای نه پرسین! بهیه قی نه مهی له م فهرموودیه پتر کردووه: که
 چه وو له گهر مه که نازاری ناوچه وانو له پمان نه دا، چارېکمان بکه. بو
 شوین ناوچاوانو شوین له پمان. رشته کهی ساخه. قسهی راستر نه ومیه
 که پټويسته ههر دوو بهری له پی و ههر دوو نه ژنوی و ههر دوو نووکی
 پیکانیسی دابنې له سهر زموږ، واته: بهشی له م نه دمانه له سهر
 زموږ په که دابنې له دهست و پیدا عیرمهت به بهری دهست و سنگی په نجهی
 پټیه. خۆشه ویست (مرويه خوا له سهرېښ) دمهر موی: خودا فهرمانی پیکردووم
 که له سهر نه م حهوت نیسکه کورنووش به م! له سهر ته ویل و لووت و،
 له سهر بهری ههر دوو دهست و، له سهر ههر دوو نه ژنوو، له سهر
 سهر په نجه کانی ههر دوو پی! (نه م فهرموودیه په سهندی ههر دوو لایه)
 مهرجه له کاتی کورنووشدا څوورسي سهری بخاته سهر جی
 کورنووشه کهی و پشت قنکی به سهر سهر و ملیدا بهر بکاته وه، چونکه

بہرے کوری عازیب پاشلی خوئی بہرزه و دکر دو فہرمووی: پیغہ مہر
(مروودہ خواہ لہسہ ربہ) ناوہا لہسہر نہم شیوہیہ کورنووشی دہبرد. (نہ بو
داوود نہ سائی و نیبنو حہببان گیراویانہ تہوہ. نیبنو حہببان بہ
فہرموودہ کی دروست و ساخی داناوہ) جا نہ گہر کہ سئ تہوئی زامدار
بو، بہ مہندیلی پیچرا بو، وہ لہسہر نہو مہندیلہ کورنووشی برد
نہوہی بہسمو گردنہوہی لہسہر نیہ، چونکہ لہ شوینی کہ سئ بہ ہیما
کورنووش ببا دوو بارہ گردنہوہی لہسہر نہبی نہم باشتر لہ سہری نیہ.
نہ گہر نہیتوانی کورنووش ببا بہ سہری ناماژہی بو بکا، نہ گہر
بہ سہریش نہیتوانی بہ تروکانی چاو، بہ پیی فہرموودہی: کاتی فہرمانم
پیگردن بہ گردنی گاری چہندہی بو تان دہلوی لہوکارہ نہنجامی بدہن!.

(۱۱) بنیاتی یازدہہم: دانیشتنی نیوانی دوو کورنووشہکان،
بہرہنگی لہشی لہجم و جوو بکہوئی، بہ نویژ نارہوانہکہی فہرمو:
نینجا سہر بہرز کہرہوہ تا قنج دادہنیشیت، نینجا دیسانہوہ
کورنووشیکی تری وک کورنووشی یہکہم بہرہوہ نیتر نویژہکہت تاسہر
بہم شیوہیہ بکہ (شہیخان) لہ صہحیحہیندا دہفہرموئی: پیغہ مہر (مروودہ
خواہ لہسہ ربہ): دہستووری وا بوو کہ سہری لہ کورنووشی یہکہم ہل دہبری
ہہتا ریک دانہنیشتایہ کورنووشی دووہمی نہدہبرد.

(۱۲) بنیاتی دہوانزہدہہم: نارام بوونی نیوانی دوو کورنووشہکانہ
بہ پیی فہرموودہی نویژ نارہوانہکہ: نہو جا سہرت لہ کورنووش
ہہلہرمو کہ بہ دانیشتنہوہ لہشت لہجم و جوو کہوت و نہندامہکانت
نارام بوونہوہ نہوسا کورنووشی دووہم بہہ.

الصلوات الطيبات لله، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته. السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين. أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله (شافعی و موسلیم و نه بو داوود و نه سائی گپراویانه ته وه) شافعی دمه رموی: چند فهرمووده یه کی جیا جیا له باره ی ته حیات ه وه ریوایمت کرا وه، من نه مه یانم له لاپه سه ندره، چونکه ته واوترین یانه. حافیظ دمه رموی: له شافعی پرسیارکرا هو ی چیه ته حیات ه کی نیبنو عه بیاس ه ل دمه بژیړی؟ فهرمووی: چونکه گوشادو فرموانه و خویشم به رشته یه کی دروست بیستوومه هه تا سر نیبنو عه بیاس، له بهر نه وه به لاهه وه داگرترو گوته کی له هینه گانی تر زیاتره، هر له بهر نه وه په سه ندنم کردو وه، به لام سه رگونه ی که سیش ناکه م نه گهر گوته یه کی تری ته حیات په سه ند بکا، له گوته دروسته گانی. لای ههر ته واوی ته حیات نه وه: که له م نه نذازمیه ی باس کرا نه مه پتر بکا: (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم، وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم، انك حميد مجيد) به لکه ی پیو یستبوونی سه لا و اتدانی ش له سه ر پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه رب) نه م فهرمووده یه یه: له پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه رب) پرسیار کرا: کاتی نویژ ده که ین له ناو ته حیات دا چو ن چو نی سه لا و اتت له سه ر بده ین؟ فهرمووی: بلین: (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد) (شه یخان) نه گهر توانای ته حیات ی نه بوو ته رجه مه ی ده کا به زمانیک ی تر.

(۱۶) بنیاتی سازدههم: سلاودانهووی پهکهمه، ودهک لهم
 فهرموودمیهدا رابوورد: دهنویژ کلیلی نویژه.. تا کوتایی. لای کهمی
 سلاودانهوه نهوهندهیه: (السلام علیکم) نهوهووی (نواء لاه رازدهه)
 دهمرموی: چهند فهرموودهیهکی دروست ههیه که پیغهمبهر ناوا
 سلاوی دمدایهوه: (السلام علیکم) گهلی جارانش دهمفرموو: (السلام
 علیکم ورحمة الله).

(۱۷) بنیاتی حەقەدەھەم: تەرتیبە، واتە: ریزکردنی ئەم بنیاتانە بەرودوا لەسەر ئەم شیوەیە لە پێشەو بەسکرا، ئەمەیش بۆ بەرپەرەیی کردنی پێغەمبەر، وە بەپێی فەرموودەی: (صلوا کما رأیتمونی اصلی)، کە ئەمە کوردییەکیەتی: چۆن من نوێژ دەکەم لەبەر چاوتان ئاوا نوێژ بکەن. وە لەحال پێغەمبەر (مۆمەنە و ئاوا لەسەر بەنا): لە ژیا نیدا لەسەر ئەم شیوە ریزکراوە نوێژی دەکرد. لەسەر رای فەرماشتی دروست: نیەت هەنانی لە نوێژ دەرچوون پێویست و واجب نیە.

٥٩) ئەو شتانهی ئە پێش دەستکردن بە نوێژ سوننهتن:

دووشت سوننهتن له پېش دمسټکردن به نوږت: که بانگو قامهتن، که به واتا جارېدان و ناگادارکردنه و من، له شهرعیشدا وږدیکي تایبهتن، کراون به دمسټوور بڼ بانگه وازکرن بڼ نوږتۍ فهرزو بهس. نه م دوهمیش بهیټی قورنانو سوننهتو یه کگرتنی کومه له ی گه لی نیسلام کراون به

سوننهت. خوای گهوره دمفهرموئ: {وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا - سورة المائدة - ۵۸/۵} واته: (کاتئ ئیوه موسولمانان بانگ دهکهن که بین بؤ نویژکردن نهوان نهو نویژه، یا نهو بانگدانئ ئیوهیه دهکهن بهگالتنهو مهزاق) پیغه مبه ریش (مرووده خواد لهسه ربی) دمفهرموئ: کاتئ نویژ دهبی با یه کیکتان بانگتان بؤ بدا، وه کیستان گهورمتر بوو با نهو بهرنویژیتان بؤ بکا، (شه یخان) له گیرانه وهیه کا: من و هاوړپیه کم چووین بؤ خزمه تی حه زمرت (مرووده خواد لهسه ربی) کاتئ ویستمان له خزمه تی بگهړپینه وه، پی فهرمووین: کاتئ که نویژ دهبی بانگ بدن، له پاشا قامهت بکهن.

وهکی تریش بی شک بؤ نویژی فهرزی جه ماعه تی پیاوان بانگ سوننهته، بؤ تاکیش که بهته نیا نویژ بکا بانگدان سوننهته، گوتراویشته: که سوننهت نیه بؤی، چونکه ناگادارکردنه وه لهئارادا نیه. به لام قسه ی راست نه وهیه که بانگ بؤ ته نیایش سوننهته چونکه پیغه مبه ر (مرووده خواد لهسه ربی): به نهو سه عیدی خودی فهرموو: ده تبینم که تۆ حه زت له مالآتو مهرداری و دهشته، جا هه رکاتئ له ناو مهرو مالآت هکته تا بوویت و بانگتدا، یا لهو دهشته بوویت و بانگتدا، تهواو دهنگ له بانگه که هه لپره، چونکه هه رچی له قهری دهنگی بانگده ردابئ و گوئی لیبی، جنۆکه بی، مرو فبی، شیئی تربی، له روژی قیامه تدا نهو شایه تییه ی. بؤ نه دا (شه یخان). سوننهته بانگو قامهت بهراوه ستانه وه بن، سوننهته روو به قیبله بن، سوننهته باگدرو قامه تکه ر ده سنویژیان هه بی و له شیان پاک بی و بانگده ر دهنگی خوشبئ و دهنگ بهرز بی و به دادبی، نه گه ر پیو یستیش بوو بانگه که له سه ر شوینیکی بهرز بی، یا له سه ربانی

مزگه وتبئ، وه له جارى يهكه مى (حى على الصلاة) دا به سهر لابكات هوه به لای راستا، وه له جارى دووهدا بگه رپته وه بۆ سهر ومزعى خۆى، وه له جارى يهكه مى (حى على الفلاح) دا به سهر نهك به سينگ، لابكات هوه به لای چهپا، وه له جارى دووهدا بگه رپته وه بۆ سهر ومزعى خۆى. سوننه ته دهنگ ته واو له بانگ هه لپرى، با ته نيا ههر خوشى بئ، له بهر فهرموو دهكهى نه بو سه عىدى خودرى.

مه رجه نهو كه سهى كه بانگو قامهت دهخوينى موسولمان بئ، مه رجه بانگدر فاميده بئ و خاوهن ته ميزو هوش بئ و نيرينه بئ. له بهر نه وهى بانگدان به ساروه به سهرنج و ته ماشاى بانگدر وه پيويستى به فهرمانى پينويژ نيه به لام قامهت كردن به ساروه به فهرمانى پيشنويز وه، له بهر نه وهى ده بئ له سهر فهرمانى نهو بئ.

٦٠ له سه ره تا وه هوى دامه زراندى بانگو قامهت چى بوو؟

عه بدوللاى كورى زميد فهرمووى: كاتى پيغه مبه ر (مرويه خواد له سه ربه): فهرمانى فهرموو كه ناقوسى دروست بكرى، هه تا لى بدن بۆ نه وهى خه لكه كه كۆببنه وه بۆ نويزى جه ماعهت، له خهوما پياويكم بينى زمنگيكى گه وهى پيپوو پيم گوت: نهى بهندهى خودا! نيا نه م زمنگه دمفرؤش؟ گوتى: بۆ چيته؟ گوتم: بانگه وازى پيدمكهين بۆ كۆبوونه وه بۆ نويز. گوتى: نهى بۆ شتيكت پينيشان نهدهم كه له وه باشتر بئ؟ گوتم: ئادهى بفهرموو، فهرمووى: له باتى نه وه ده ئيتيت: (الله اكبر الله اكبر، الله

اکبر الله اکبر. اشهد ان لا اله الا الله. اشهد ان لا اله الا الله. اشهد ان محمدا رسول الله اشهد ان محمدا رسول الله حى على الصلاة حى على الصلاة. حى على الفلاح حى على الفلاح. الله اکبر الله اکبر. لا اله الا الله) نینجا پیاوکه کهمى دور کهوته ووهو نهوجا فهرمووی: بۆ قامهتی نوڤزیش بلی: (الله اکبر الله اکبر، اشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان محمدا رسول الله، حى على الصلاة، حى على الفلاح، قد قامت الصلاة قد قامت الصلاة، الله اکبر الله اکبر، لا اله الا الله).

جا که رۆژم لیبوو ووه چوومه خزمهتی جه زمرتو نهم خه ووه عهرزی کرد، فهرمووی: خوا یاربى نهمه خه و نیکی راست و دروسته دمه نسه له گه ل بیلا لا، نه و هی له م خه و نه دا دیوته پی رهوان بکه و پی بلی، با بانگی پی بدا، چونکه نه و دهنگی له تو زو لا تره!

نیر منیش له گه ل بیلا لا هه نسام و شه به وشه بۆیم رهد کرد ووه نه ویش یه که م بانگیدا، عومهر له ماله ووه گوپی له م بانگه دمی، به په له دمرده چی و پۆشاکه که ی به گیش کردو هاتو فهرمووی: نه ی پیغه مبهری خودا! به و که سه که تو ی کردو و به پیغه مبهری راست و دروست، منیش وهک نه و نهم خه و نه م دیوه. پیغه مبهر (درووه خوا له سه ربه) فهرمووی: ده ی سو پاس بۆ خوا (نه حمهد گیراویه ته ووه) تهرجیع و ته نویب سوننه تن، تهرجیع نه و مبه بانگدر له پیش نه ووه دا که به دهنگی بهرز دوو وشه ی شه ادمت بلی، له ژیر لیوه ووه به په نامه کی نهم دوو وشه یه بلی، نهوجا به دهنگی بهرز بیانلیت. ته نویبیش نه ویه: له

بانگی به یانیدا، بانگدر له پاش (حی علی الفلاح) دوو جار بلئی:
 (الصلاة خير من النوم) نهم دووه سوننه تن به پیی فهرمووده که ی نه بو
 مه حذووره، که دمفه رموی: پیغهمبه (مرموده خواه له سهربه) بانگی فیترکردم
 نۆزده وشه بوو.. تا نهوئی که دمفه رموی: نه گهر بۆ نوئیژی به یانی بانگت
 ده دا بشلئی: (الصلاة خير من النوم الصلاة خير من النوم) نوئیژ له
 خه و باشره، نوئیژ له خه و باشره. (موسلیم و نه بو داوودو تیرمیذی و
 نه سائی گئیراویانه ته وه. تیرمیذی دمفه رموی: فهرمووده که ی جوانی
 دروسته). سوننه ته بۆ نه و که سه ی که گوئی له بانگو قامه ت بی،
 نه وه ی نه وان ده یلین نه میش بیلئی، بیجگه له ههر دوو گوته ی (حی علی
 الصلاة) و (حی علی الفلاح) له مانا بلئی: (لا حول ولا قوة الا بالله)
 بیجگه له وه لامی (الصلاة خير من النوم) لیردها بلئی: (صدق و بررت
 و بالحق نطق) بیجگه له وه لامی (قد قامت الصلاة) لیردها بلئی:
 (اقامها الله و ادمها وجعلني من صالحی اهلها). به لگه ی نه مانه نهم
 فهرمووده یانه ن: کاتئ بیلال (رمزاه خواه لیبه) ده یفه رموو: (قد قامت
 الصلاة) پیغهمبه (مرموده خواه له سهربه) ده یفه رموو: (اقامها الله و ادمها)
 عومه ریش (رمزاه خواه لیبه) فهرمووی: پیغهمبه (مرموده خواه له سهربه) فهرمووی:
 کاتئ بانگدر گوئی: (الله اكبر الله اكبر) که سیکیش له ئیوه بلئی: (الله
 اكبر الله اكبر)، وه کاتئ نه و گوئی (اشهد ان لا اله الا الله)، نه ویش
 بلئی: (اشهد ان لا اله الا الله)، وه کاتئ نه و گوئی: (اشهد ان محمدا
 رسول الله) نه ویش بلئی: (لا حول ولا قوة الا بالله)، وه کاتئ نه و
 گوئی: (حی علی الفلاح)، نه ویش بلئی: (اشهد ان محمد رسول الله) وه

کاتئ نهو گوتئ: (حی علی الصلاه) نهویش بئئ: (لا حول ولا قوة الا بالله) ومکاتئ نهو گوتئ (الله اکبر الله اکبر)، نهویش بئئ: (الله اکبر الله اکبر) ومکاتئ نهو گوتئ (لا اله الا الله) نهویش بئئ (لا اله الا الله) وه نهو گوتئ وه لامانهی له دلّه وه بئ و بؤ رمزای خوابئ، نهوه نهو کهسه دهچئته بههشت (موسلیم گئراویه تهوه) سوننهته ومقفهوه وهستان بهزه نهی ری، لهکاتئ گوتئ ههموو (الله اکبر) یکا، چونکه دمه رموئ (مرووده خواه له سه ربئ): نهی بیلال! که بانگ دمه دئیت له سه ره خو، به شئنهیی بانگ بدهو په لهی لی مه که به لام قامهت به گورجی تی په پئنه: (یا بلال اذا اذنت فترسل في اذانك واذا اقامت فاحذر) له شهرحی تیر میزیدا موحه ممه دی کورئ عه بدوره حمان دمه رموئ: نهو فهرمووده مه به لگهی نهو مه که بانگدر ههموو وشهیی له وشه گانی بانگ به سه ریه که وه به یه که هه ناسه دهئئ. سوننهته بؤ بانگدر وه قامهت که ره پاش بانگو قامهته که وه سه لاوات له سهر پیغه مبه ر بدن وه نزا ناسارو که بخوئئن، بئئئ: (اللهم صل وسلم وبارك على النبي الكريم وآله. اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت سيدنا محمداً الوسيلة والفضيلة والدرجة الرفيعة وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته انك لا تخلف الميعاد).

عه بدوللای کورئ عهر دمه رموئ: له خو شه ویستم بیت دهی فهرموو (مرووده خواه له سه ربئ): کاتئ گوئتان له بانگ دمه، بانگدر چ دهئئ ئیوهیش نهوه بئئنه وه، له پاشا سه لاوات له دیاری من بدن، چونکه نهوهی یه که سه لاوات له سهر من بدا خودای گه وره له باتئ نهوه ده

رحمەت دەرڤڙى بەسەریدا، لەپاش ئەومیش داواى پایای (الوسيلة) م لە
خودا بۆ بکەن، کە یەکیکە لە پایە ھەربەر زەگانی بەھەشت، دانراوە بۆ
بەندەییەکی باش لە بەندە ھەرە باشەگانی خودا، وە بۆ ئەو بەندەییە
نەبێ بۆ کەسى تر دەست نادا، وە من ئومێد دەکەم و ھیوام ھەیە کە
خۆم ئەو بەندەییە بم، جا ئەومیش بزانی ئەو کەسەى کە داواى ئەم
پایەى ئەلوسیلە لە خودا بۆ من بکا ئیتر تکاو شەفاعەتى منیش
بۆ ئەو سەردەگرێ (موسلیم) لە جابیرەو (رەزەاە خواە لایبە) خۆشەویست
(مروودە خواە لەسەربە) دەرەرموئ: ھەرکەسێ لە پاش بیستنی بانگ بلی: (اللهم
رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمدا الوسيلة
والفضيلة وابعثه مقاما محمدا الذى وعدته) ھەر کەسێ لەو کاتەدا
ئەمە بلی لە روژی قیامەتا تکاى من بۆ ئەو قەبوول دەبێ. (بوخارى).

وہ سوننەتە لەنیوان بانگو قامەتدا ھەموو کەسێ نزاى باش بکا بۆ
ئیشی دین و دنیاى خۆى و موسولمانان. چونکە پێغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە)
دەرەرموئ: نزا لە نیوانى بانگو قامەتدا رەت نابێتەوہ. (ئەبو داوود و
نەسائی و تیرمیزى گێراویانەتەوہ) تیرمیزى دەرەرموئ: ھەرموودەییەکی
جوانى دروستە، ئەمەیشی ئی پتر کردووە: گوتیان: قوربان! چى نزایی
باشە تا بیلێین؟ ھەرمووی: لە خودا داواى عەفو و عافیەت و ناسوودەیی
دین و دنیا بکەن و داواى لیبوردنى تاوان و لەشى ساغى لێبکەن!.

٦١) باسی ئەو شتانهی که لەناو نوێژدا سۆننهتن و پێیان دهگوتری (ئەبعاض) واتە: گرنگه سۆننهتهکان:

ئەو شتانهی که لەناو نوێژدا سۆننهتن:-

یهکهم: ته حیاتی یه کهم، به پێی ئەم فەرموودهیه که عهبدوڵلای کوری مالیکی کوری بوجهینه دهگێڕێتهوه، دهفهرموی: له نوێژی نیومڕۆدا ته حیاتی یه کهمی نه خویندو هه ئسایهوه، به لām کاتی نوێژده کهی تهواو کرد دوو کورنووشی هه ئهی برد. (شه یخان). دیاره ئەگەر ته حیاتی یه کهم فهرز بوايه ته رکێ نه ده کردو بۆی ده گه راپیه وه، که واته: ئەوه به لگهی ئەوه یه که سۆننه ته، بۆ ته حیات هه رچۆن دابنیشی ده بی، به لām له ته حیاتی یه کهما ئیفتیراش سۆننه ته، که ئەوه یه پێی چه پی له ژێر خۆیا راده خاو پێی راستی هه ل دهنی و سه ره په نجه گانی پێی راستی ده کاته روو گه و له سه ر قاپه ره قه ئهی پێی چه پی و سه ره په نجه گانی پێی راستی داده نیشی. له ته حیاتی دوا ییشدا ته وه مروک سۆننه ته، که وه کوو ئیفتیراش وایه، به لām ئەوه نده هیه له مدا پێی چه پی له ژێر خۆیه وه له لای راستیه وه دمر ده کاو لاقنگی ده لکێنی به زه وییه که وه (له ئەصلا که دا ته وه مرووک فهرامۆش کرابوو، نازانم بۆ. (وه رگی).)

دووه م: قونووت خویندنه له پاش راست بوونه وه له چه مینه وه ی رکاتی دووه می نوێژی به یانی، هه روا له نوێژی وه تردا له نیوه ی دووه می ره مه زاندا. به لگهی قونووتی به یانی ئەم فەرموودهیهی ئەنەسه

دەفەر مۆی: پیغەمبەر (مرویدە خواە لەسەربە) تا لە دنیا دەرچوو هەمیشە لە نوێژی بەیانیدا قونووتی دەخویند. (ئیمامی ئەحمەد و کەسانی تری ش گیراویانەتەوه). ئیبنو صلاح دەفەر مۆی: پتر لە کەسێ لە حوفاظی حەدیث بریاری دروستیی ئەم فەرموودەیان داوه. یەکی لەوانە حاکم و بەیەهقی و بەلخییە. بەیەهقی دەفەر مۆی: کارکردن بە گوێرە ئەم فەرموودەییە لە جوار جێنشینه کەوه وەرگیراوه، واتە: لە خولەفای ئەربەعهوه، بەلگە ئەویش کە قونووت لەپاش سەربەرزکردنەوهیە لە چەمینەوهی رکاتی دووهم فەرموودەکە (شەپخەین و ئەبو داوود) کە دەفەر مۆی: پیغەمبەر (مرویدە خواە لەسەربە): لە نوێژی بەیانیدا لە رکاتی دووهم، لەپاش (ربنا ولك الحمد) هە دەیفەر موو: (اللهم انج الولید...) تا کوژتایی فەرموودەکە، کە پوخته و پالڤتەکە ئەمەیه: لە داستانەکە شەهیدەکانی بیری مەعوونەدا، پیغەمبەر (مرویدە خواە لەسەربە) لە نوێژی بەیانیدا لەپاش هەڵسانەوه لە چەمینەوهی رکاتی دووهم، قنووتی دەخویند، حەدیسکی ش لە موستەدرەکی حامکدا هەیه، موغنی موحتاج نەقڵی کردووه ئەویش دەفەر لەسەر ئەمە (۱).

(۱) لیژەدا (کفاية الاخيار) و (الفقه المسير) ه کە چونیەکن. بەلام هەر دوو ئەصلەکە شەلەژان، بەیتی تاج الاصول و شەرحی صەحیحی موسلیم و موغنی موحتاج و عومدەتول قاری شەرحی صەحیحی بوخاری راستم کردووه، ئەصلەکان ناوايه: (وكون القنوت في الركعة الثانية فلما رواه البخاري في صحيحه، وكونه بعد رفع الرأس من الركوع فلما رواه الشيخان عن أبي هريرة (رضي الله عن) أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم): لما قننت في قصة قتلى بنر معونة قننت بعد الركوع فقسنا عليه قنوت

سوننه‌تی قونووت به هه‌موو نزاو پارانه‌وه‌و وه‌سپدانه‌وه‌ی خوای
که‌وره‌ ده‌بی، ته‌نانه‌ت به‌ خویندنی ئایه‌تی‌کیش که‌ نزاو وه‌سپدانه‌وه‌ی
خوای تیادابی، به‌ نیازی قونووت، سوننه‌ته‌که‌ به‌ ئه‌وه‌نده‌یش دیته‌ جی،
به‌لام له‌سهر شیوه‌ بیستراوه‌که‌ی خو‌ی باش‌تره‌. یه‌کئ له‌ نزا بیستراوه‌گانی
ئه‌مه‌یه‌: (اللهم اهدنی فیمن هدیت وعافنی فیمن عافیت، وتولنی
فیمن تولیت وبارک لی فیما اعطیت وقنی شر ما قضیت فانک
تقضى ولا یقضی علیک وانه لا یذل من والیت تبارکت ربنا
وتعالیت). (ئه‌بو داوودو تیرمیذی و نه‌سائی و که‌سانی تریش به‌
رشته‌یه‌کی راستو دروست گێڕاویانه‌ته‌وه‌) رافیعی ده‌فه‌رموئ: له‌ پیش

(الصبح؟! جارئ حیدثی وا بمم له‌فظه له‌ صحیح‌ه‌یندا نیه‌، ئهم جزره‌ ریوایته‌
نهریوایت له‌ له‌فظه نه‌ به‌ معنایه‌، نه‌ موودره‌جه‌، نه‌ نه‌قل به‌ ته‌صرووفه‌، حدیپ وا
ریوایت ناکرئ. ده‌ئئ له‌ داستانه‌که‌دا، که‌ یه‌کئ له‌ ریوایته‌گانی، ئهو حدیسی
شه‌یخ‌ه‌ین و ئهو داووده که‌ من استشهادم پینی کرد به‌لگهی ئهم دوو کاره‌ی تیادایه‌.
گهرچی له‌ صحیح‌ه‌یندا ریوایته‌ئ هه‌یه‌ له‌ ئه‌نه‌سه‌وه‌، له‌سهر ئه‌وه‌ که‌ جاران پیغه‌م‌به‌ر
(ه‌رووده‌ خواه له‌سه‌روبه‌) له‌ پیش به‌رزوه‌بوون له‌ روکوع قونووتی ده‌خویند، به‌لام به‌یه‌قه‌ی
ده‌فه‌رموئ: که‌سانی که‌ گێڕاویانه‌ته‌وه‌ قونووت له‌پاش به‌رزبوونه‌وه‌ به‌ ژماره‌ زۆرترو به‌
حیفظ به‌ حیفظ‌ترن، که‌واته‌قه‌سی ئه‌وان له‌ پیش‌تره‌ (له‌ صحیح‌ی موس‌لیم‌دا ده‌فه‌رموئ:
عاصیم فه‌رمووی: له‌ ئه‌نه‌سم پرسئ: قونووت له‌ پیش روکووع‌دایه‌ یا له‌پاش روکووع‌؟
به‌لام ده‌قی ئه‌سه‌له‌که‌ که‌ ده‌ئئ: (یقن‌ت قبل الرفع من الركوع) نیه‌امی ئه‌وه‌ ده‌کا، که‌
قونووت له‌ناو روکووع‌دا بخوینئ، وا ده‌زانم لی‌تره‌دا وش‌ی (الرفع) موقه‌مه‌ گهرچی ئهم
رسته‌یه‌ له‌ (کفاية الاخيار) ی‌ش‌دا هه‌یه‌، هه‌رچۆن‌بێ ئالۆزه‌و ئه‌نجامی که‌مه‌ترخه‌میه‌.

- وه‌رگێڕ -

رستهی (تبارکت ربنا وتعالیت) دوه، زاناگان ئهم رستهیان پتر کردووه:
 (ولا يعز من عاديت) له گیرانه و دهیه کی بهیهه قیدا له پاش رستهی
 (تبارکت ربنا وتعالیت) دوه ئه مهیش ههیه: (فلک الحمد علی
 ما قضیت استغفرک واتوب الیک). بۆ پېشنویژ سوننه ته به له فزی
 کۆمه ل قونووته که ی بخوین، به لکوو ناپه سه نده که نزا که ی هه ر بۆ
 خو ی بی، به پئی فه رمو و ده که ی پیغه مبه ر (مرو و ده خوا ده سه ر به) که ده فه رمو ی:
 هه ر که سی به ر نو یژ بۆ کۆمه ل بکا و نزا ی باش به س بۆ خو ی بکا و بۆ
 ئه وانی نه کا، ئه گه ر وابکا به راستی ناپاکیان لیده کا. (ئهبو داوودو
 تیر می ذی گیراویانه ته وه و تیر می ذی به جوانی دانا وه). سوننه تیشه
 پېشنویژو پاشنو یژو. قونو و تخوین ده ست به رز بکه نه وه، تا کۆتایی
 قونو و ت، به لام ده ست هی نان به ده مو چا و دا سوننه ت نیه، چونکه
 چه سپا و (ثابت) نیه، ئه مه فه رمایشتی بهیهه قیه. به بی راجیایی
 سه ته ی نان به سه ر سگدا سوننه ت نیه، به لکوو کۆمه ل زانا به ده ق
 ده فه رمو و ن: شتی وا ناپه سه نده، ئه مهیش له (الرضه) دا وا ده فه رمو ی:
 به لگه ی قونو و تی وه تری نی وهی دو وه می ره مه زان، تیر می ذی له ئیما می
 علیه وه، ئهبو داوود له ئوبییه ی کوری که عبه وه گیراویانه ته وه.

٦٢) ئەم شتانه‌یش لە‌ناو نوێژدا سوننه‌تن و پێیان ده‌گوتری (هه‌یئات) واته‌: سوننه‌ته سووكه‌له‌كان:

ئەم سوننه‌تانه‌ پازدەن، به‌ كورنووشی هه‌له‌ پرناگرینه‌وه، واته‌ كه
فهوتان به‌ سه‌جده‌ی سه‌هوو جه‌بر ناگرینه‌وه.

یه‌كه‌م: ده‌ست به‌رزكردنه‌وه‌یه‌ له‌م كاتانه‌دا: له‌ كاتی (الله اكبر) ی
نوێژدابەستنداو، له‌كاتی دانه‌وینه‌وه‌ بۆ چه‌مینه‌وه‌و، له‌كاتی
سه‌ربه‌رزكردنه‌وه‌ له‌ چه‌مینه‌وه‌و، له‌كاتی هه‌لسانه‌وه‌ له‌پاش ته‌حیاتی
یه‌كه‌م، له‌سه‌ر ئەم شیوه‌یه‌: هه‌ردوو ده‌ستی به‌ رووتی و به‌گراوه‌یی و
له‌گه‌ڵ كه‌مێ ب‌لاوی په‌نجه‌كاني به‌رزده‌مكاته‌وه‌ هه‌تا سه‌ری په‌نجه‌كاني
ده‌مكاته‌ رێکی لای ژوورووی گوێی و، ناو له‌په‌كاني ده‌گه‌نه‌ ئاستی هه‌ردوو
سه‌رشانه‌كاني. ئیتر بۆ ئەمه‌ وه‌ك یه‌كه‌. كه‌ به‌ پێوه‌ نوێژبكا، یا به‌
دانیشه‌نه‌وه‌، یا به‌راكشانه‌وه‌، وه‌ نوێژه‌كه‌ فه‌رز بێ یا سوننه‌ت، وه‌
نوێژكه‌ره‌كه‌ بیاو بێ یا ژن، پێشنوێژ بێ یا پاشنوێژ ئەمانه‌یش سوننه‌تن
به‌پێی فه‌رمووده‌كه‌ی ئیبنو عومه‌ر، كه‌ ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر (برووده‌ خوا
له‌سهره‌) به‌ گوته‌ی (الله اكبر) نوێژی داده‌به‌ست، وه‌ له‌كاتی ئەللا‌هو
ئەكه‌به‌ركردندا هه‌ر دوو ده‌ستی، تا به‌رابه‌ر هه‌ردوو سه‌رشانی
به‌رزده‌مكردمه‌وه‌، وه‌ كاتی ده‌چوو بۆ روكووع ئەللا‌هو ئەكه‌به‌ری ده‌كردو
دیسان به‌و چه‌شنه‌ هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌كردمه‌وه‌، وه‌ كاتی له‌
چه‌مینه‌وه‌ هه‌ڵ ده‌سایه‌وه‌ ده‌یفه‌رموو: (سمع الله لمن حمده) وه‌ له‌م
كاته‌یشدا به‌و چه‌شنه‌ هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌كردمه‌وه‌ تا ئاستی هه‌ردوو

سەرشانى، ئىنجا دەپقەرموو: (رىنا ولك الحمد). لە گىرانەمەيەكا:
 ھەروەھا ھەمان چەشن ھەردوو دەستى بەرز دەکردمەو لەو کاتەدا كە دوو
 ركاتى تەواو دەکردو ھەل دەسايەو ھەل ركاتى سەيەم، بەلام لەكاتى
 كۆرپنووشداو لەو کاتەدا كە سەرى لە كۆرپنووش ھەل دەپرى دەستى بەرز
 نەدەکردەو (ش/د/ت/ن - بوخارى و موسلىم و ئەبو داوود و تىرمىڭى و
 نەسائى گىراوانەتەو).

دووم: بە دەستى راستى مووچى دەستى چەپى بگىرى، قوبەيسەى
 كۆرى ھەلىب لە باوكىەو دەقەرموى: جاران پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە)
 كاتى بەرنوئىزى بۆ دەکردىن، بە دەستى راستى مووچى دەستى چەپى
 خۆى دەگرت. (تىرمىڭى) پېغەمبەرىش (مروودە خواە لەسەربە) دەقەرموى:
 يەككە لە رەفتارە بەرزەكانى پېغەمبەران كە لەناو نوئىژدا بە دەستى
 راست مووچى دەستى چەپ بگىرى (شەيخان و نەسائى و حاكەم). دەست
 دانان لە خوارو و ناوكەو، يا لە سەر و وىەو، چۈنكە ئەم دوو
 جۆرە لە ھارپىيانى پېغەمبەرەو رىوايەت كراو، ەلى (مزاە خواە لىبە)
 دەقەرموى: سوننەتە لە نوئىژدا، لەكاتى راوستانا، دەستى راست لەسەر
 دەستى چەپ لە خوار و ناوكەو دابىرى. (ئەبو داوود و ئەحمەد و ئىبنو
 ئەبى شەيبە). تىرمىڭىش دەقەرموى: ھەندى و بەباش دىزانن كە
 دەستەكانى لە ژوور ناوكىەو دابىن، ھەندىكەش و بەباش دىزانن كە لە
 خوار ناوكىەو دايان بنى، ھەموو ئەمانە بەلايانەو مەوداى گوشادە.
 واشىلى كۆرى حوجرىش دەقەرموى: لەگەل پېغەمبەردا بە جەماعەت
 نوئىژم كرد، دەستى راستى لەسەر دەستى چەپى دانا، لەسەر سىنگى.
 (ئىبنو خوزەيمە لە صەحىحەكەيداو، ئەبو داوود و نەسائى)

گیراویانه ته وه) نه مه گفته ی نه سائییه: نه و جا دهستی راستی له سه ره
پشتی دهستی چه پی، له ناستی موجی باسکی خو ی دانا.

سییه م: نزای سه ره تای نو یژ، که بریتییه له مه: نو یژ که ره پاش
نه لّاهو نه کبه ری نو یژ دابه ستن بلّی: (وجهت وجهی للذی فطر
السموات والارض حیفا مسلما وما انا من المشرکین. إن
صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین، لا شریک له
بذلک امرت وانا من المسلمین) (موسلیم) له گیرانه وه یه کا: علی
{ره زای خوا ی لیبّه} فه ره مو ی: پیغه مبه ره {مرو وده خوا ی له سه ربّه} که هه لّده سا بو نو یژ
له پیشا نه لّاهو نه کبه ری نو یژ داستنی ده کرد، ئینجا یه کسه ره ده یفه ره مو و
(وجهت وجهی) هه تا کو تایی (م/د/ت/ن)^(۱)، نه گهر به قهستی، یا
له بیری نه بو و، نزای سه ره تای نه خو یند و اعوذو بیلای کرد مافی نه وه ی
نابی که بگه ری ته وه بو ی، چونکه گاتی به سه ره چوو. نه بو هوره یریش
{ره زای خوا ی لیبّه} ده فه ره مو ی: عاده تی پیغه مبه ره {مرو وده خوا ی له سه ربّه} وابوو، له
دوای نه لّاهو نه کبه ری نو یژ دابه ستن، له پیش خو یندنی فاتح ادا
ئیس تیکی ده کر، گوتم: نه ی پیغه مبه ری خوا! به باوک و دایکه مه وه
به قوربان تبم له م ئیسته دا چی ده خو ینی به نه ینی؟ فه ره مو ی: ده لیم:-
(اللهم باعد بینی و بین خطایای کما باعدت بین المشرق والمغرب،
اللهم نقنی من خطایای کما نقنی الثوب الابيض من الدنس، اللهم

^(۱) زور به ی نه م ویرد و نزایانه ی ناو نو یژم له به ره گی یه که می تاجول نوصولدا کرد وه
به کوردی، نه گهر نه و ترجمه مانه رژی له رژیان لی ره یش بنوسرین کارنکی پیژده.

اغسلنی من خطایای بالثلج والماء والبرد) (شهیخان/د/ن) عومهریش
(رمزاه خواہ لیبہ) دہفہرموی: یاسای پیغہمبہر (مروودہ خواہ لہسہربہ) وابوو لہپاش
ئہللاہو ئہکبہری نوپژدابہستن دہیفہرموو: (سبحانک اللہم وبحمدک
وتبارک اسمک وتعالی جدک ولا الہ غیرک) (موسلیم و دارہ قوطنی
گپراویانہتہوہ).

چوارہم: لہ ہہیئاتی نوپژ - ئہعوذوبیللا کردنہ، چونکہ خوا
دہفہرموی: { فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ -
سورة النحل - ۹۸/۱۶ } واتہ: کاتی دہست ئہکہیت بہ قورئانخویندن
بلی: (اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم - پہنا دہگرم بہ خودا لہ
شہری شہیتانی دوور لہ رەحمەت).

جوبہیری کوری موطعیم دہفہرموی: حەزرت (مروودہ خواہ لہسہربہ) کہ
دہستی دہکرد بہ نوپژ لہ سہرہتاوہ سی جار دہیفہرموو: (اللہ اکبر
کبیرا والحمد للہ کثیرا وسبحان اللہ بکیرہ واصیلا) ئہوجا دہیشی
فہرموو: (اللہم انی اعوذ بک من الشیطان الرجیم من ہمزہ ونفخہ
ونفثہ) ئہی خواہ! پانادہگرم بہتو لہ شہری شہیتانی بہشپراو لہ
رەحمەتی خودا، لہ خوئی، لہ دہست لیوہشانندی، لہ پسہپسی شیعر
گوتنی، لہ فہشہکردنی. شافیعی (رمزاه خواہ لیبہ) دہفہرموی:
اعوذوبیللاکردن بہ گشت گوٹہیی دہبی، کہ پہناگرتن بہ خودای تیابی.
باشتر ئہوہیہ کہ بلی: (اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم) نیبنو لونذیر
دہفہرموی: لہ پیغہمبہرہوہ ہاتووہ، کہ لہپیش قورئانخویندنا
دہیفہرموو: (اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم) بو قورئانخویندنی

هموو رکاتی (اعوذ بالله) کردن سوننه‌ته، چونکه هموو دوو قورئانخویندن، به‌هوی چه‌مینه‌وهو شتی تره‌وه، له‌یه‌کتری داده‌برپن ولیک تهرازان (فصل) ده‌که‌ویته‌نوینان. گوتراویشه: که تایبه‌ته به رکاتی یه‌که‌مه‌وه.

پینجه‌م: به ده‌نگی به‌رزخویندن له شوینی خویداو به ده‌نگی نزم خویندن له شوینی خویدا، پيشنويز له‌م نويزانه‌دا قورئان به ده‌نگی به‌رز ده‌خوینن، له به‌یانی و هه‌ینی و هه‌ردوو جه‌زنه‌کان و ته‌راویح و وه‌تری ره‌مه‌زاندا، هه‌روا له رکاتی یه‌که‌م و دوو‌می شیوان و خه‌وتناندا، نه‌مه‌یش به‌کوی ده‌نگو به‌پئی یه‌کگرتن، نويزکهری ته‌نیایش له‌م نويزانه‌دا بوی هه‌یه به‌ده‌نگی به‌رز بخوینن، چونکه نه‌و وه‌ک پاشنويز فه‌رمانی پیکراوه به‌گوپراگرتن له پیژنويز، که‌واته وه‌زعی له وه‌زعی پيشنويز ده‌چن، که‌واته بۆ نه‌میش سوننه‌ته که به‌ده‌نگی به‌رز بخوینن.

به‌لام پاشنويز - واته: مه‌ئوموم - له نويزی ئاشکراو نه‌ینیدا هه‌ر به ده‌نگی نزم و به په‌نامه‌کی قورئان ده‌خوینن، چونکه نه‌م فه‌رمانی پیکراوه که گوی له قورئانخویندن پيشنويز رابگری.

سوننه‌ته بیسمیلايش له نويزی ئاشکرادا به ئاشکرا بخوینن، چونکه گیرانه‌وه‌یه‌کی دروست هه‌یه له عه‌لی و ئیبنو عه‌بباس و ئیبنو عومهر و نه‌بو هورهره‌و عایشه‌وه (ره‌زه‌خوايان لایه‌) ده‌ئ: پیغه‌مبه‌ر (مروه‌ه خواه له‌سهره‌) له نويزی حازردا بیسمیلاي به ده‌نگی به‌رز ده‌خویند، له موغنیدا ده‌فه‌رموی: له‌سه‌ر فه‌رمایشتی داره قوطنی فه‌رموده‌یه‌کی ساخی دروست له نه‌سه‌وه هه‌یه ده‌فه‌رموی: نه‌نه‌س خوی بیسمیلاي به

دهنگی بهرز دهخویندو، دهیفرموو: ههتا بۆم بکری له نوێزا چاو له پیغه مبههر دهکهم، واته: نوێزهکهی دهکهم به سهرمهشق بۆ چوینتی نوێزی خۆم (ومرگیر).

ئهگەر کهسێ نوێزی فهوتاوی گیرایهوه، لهسههر ئهم یاسایه به ئاشکرا یا به پهنامهکی دهخوینێ: ئهگەر فهوتاوی شهوی لهشهوا دهگیرایهوه ئهوه به ئاشکرا دهخوینێ، ئهگەر نوێزی فهوتاوی رۆژی له رۆژدا دهگیرایهوه به پهنامهکی دهخوینێ بهلام ئهگەر نوێزی چووهی رۆژی له شهوا دهگیرایهوه، یا به پیچهوانهوه، ئهوه فهرمایشتی راستر ئهوهیه که بایهخو ئیعتبار به کاتی گیرانهوهکهیه، کهواته: ئهگەر به رۆژ نوێزی خهوتنانی گیرایهوه ئهوه به نهینی دهخوینێ، ئهگەر به شهو نوێزی نیوه رۆی گیرایهوه به ئاشکرا دهخوینێ.

شاه شهه: سوننهته ههرکهسێ فاتیحای تهواوکرد بلی (نامین) خوشهویست (مروودى خوا له سه ربه) دهفهرموی: کاتی پێشنویژ دهلی: (غیر المغضوب علیهم ولا الضالین) ئیوهش بلین: نامین، چونکه ههرکهسێ بۆی ری بکهوی لهگهڵ فریشتهکانا نامین بکا، خودا له گوناھی لهوهپێشی دهووری. (شهیخان). ههم پێشنویژو ههم نوێزخوینی تهنیا، له نوێزی ئاشکرا، دهنگی لی ههلهدهبرێ، له فهرموودهدا دهفهرموی: یاسای پیغه مبههر (مروودى خوا له سه ربه) وا بوو، کاتی له خویندنی فاتیحا دهبوو، به دهنگی بهرز دهیفرموو: نامین. (داره قوطنی به رشتهیهکی جوان گیراویهتهوه، ئیبنو حهبان و حاکمیش به دروستیان داناوه، حاکم دهیشفهرموی: ئهم فهرموودهیه پلهی ساخی و دروستیهکهی بهپێی

مهرجی بوخاری و موسلیمه که بۆ فهرمووده‌ی راست و دروستیان داناوه). هه‌روا پاشنوێژیش به‌ ئاشکرا ده‌یئێ. شافعی له (الام‌دا، ده‌فه‌رموئ: موسلیمی کو‌ری خالید هه‌وائی پێماندا، له‌ ئیبنو جو‌رده‌یجه‌وه، له‌ عه‌طانه‌وه، عه‌طاء فه‌رمووی: به‌ گو‌یی خو‌م له‌م پێشه‌وا‌یانه‌م بیستووه، له‌ ئیبنو زوبه‌یرو له‌ وانه‌ی پاش نه‌و، که‌ پێشنوێژیان ده‌کرد، له‌ پاش خو‌یندنی فاتح‌ا ده‌یانفه‌رموو: ئامین، نه‌وانه‌یشی که‌ له‌ پشت‌یانه‌وه نو‌یژیان ده‌کرد ده‌یانفه‌رموو: ئامین، ته‌نانه‌ت مزگه‌وته‌که‌ ده‌نگی ده‌دا‌یه‌وه‌و گر‌مه‌ی ده‌هات! بوخاریش به‌ ته‌علیق له‌ ئیبنو زوبه‌ری‌ره‌وه نه‌مه‌ی باس ک‌رووه.

حه‌وته‌م: سونه‌ته نو‌یژخو‌ین له‌ پاش خو‌یندنی فاتح‌ه، له‌ نو‌یژی به‌یان‌ی و هه‌ینی و له‌رکاتی یه‌که‌م و دوو‌ه‌می هه‌موو نو‌یژیکی تر‌دا، جگه‌ له‌ نو‌یژی ته‌رم سو‌ورته‌ئێ بخو‌ینئ، له‌ نو‌یژی ته‌رما له‌ پاش فاتح‌ا سو‌ورمه‌ت نه‌خو‌ینئ، سه‌ربه‌لگه‌ی نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ نه‌مه‌یه‌ که‌ نه‌بو فه‌تاده (ره‌زاه‌ خوا‌ه‌ لایه‌ت) ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر (مه‌روه‌ه‌ خوا‌ه‌ له‌ سه‌ربه‌ت) ده‌ستووری وابوو له‌ رکاتی یه‌که‌م و له‌ رکاتی دوو‌ه‌می نو‌یژی نی‌وه‌م‌پۆ‌دا سو‌ورمه‌تی فاتح‌ا و سو‌ورمه‌تیکی تری ده‌خو‌یند، نه‌و سو‌ورمه‌ته‌ی که‌ له‌ رکاتی یه‌که‌م ده‌یخو‌یند در‌یژتر بوو له‌و سو‌ورمه‌ته‌ی که‌ له‌رکاتی دوو‌ه‌ما ده‌یخو‌یند، جار خ‌اره‌یش ده‌نگی نه‌وه‌نده‌ به‌رز ده‌کرده‌وه، که‌ ئایه‌ته‌که‌ ده‌بیس‌تر، له‌ نو‌یژی عه‌صریشا هه‌روای ده‌کرد، له‌ رکاتی یه‌که‌می با‌یان‌یش‌دا سو‌ورمه‌تی در‌یژ تری ده‌خو‌یند له‌ سو‌ورمه‌تی رکاتی دوو‌ه‌م (شه‌یخان) نه‌گه‌ر له‌ پاش فاتح‌ا هه‌ر جه‌ندی قورئان بخو‌ینئ ده‌بئ، با سو‌ورمه‌تی ته‌واویش نه‌بئ یا سو‌ورمه‌تی له‌ هه‌ردوو رکاته‌که‌دا دووباره‌ بکاته‌وه. لێر‌دا ئاوا نو‌وس‌راوه‌:

(فَعَن قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَيَمْنُ قَرَأَ سُورَةَ وَاحِدَةٍ فِي رَكْعَتَيْنِ أَوْ رَدَّدَ سُورَةَ فِي رَكْعَتَيْنِ: كُلُّ كِتَابِ اللَّهِ) ئەمە تىكەل و پىكەلە، بەلام من چارم ناچارە كە بىبەمەو سەرمەبەستى راستى، بۆيە ئاوا تەرجەمەى دەكەم. لە قەتادە پەرسىار كرا: ئەگەر كەس سۆزى سوورەتى دابەش بكا بەسەر دووركاتا، يا سوورەتى دووبارە بكاتەو لە هەردوو ركاتەكەدا دەبى يانا؟ فەرمووى: دەبى، چونكە لە هەموو ئەم حالەتانەدا قورئانى خوێندوو كە نامەى خوايە^(۱).

عەبدوللای كۆرى سائىبىش {رەزاه خواە ايەت} فەرمووى: جارى پىغەمبەر {مەروومە خواە لەسەربە} لە مەككەى موكەرەمە نوێزى بەيانى بۆ دەكردين، لەپاش فاتىحاو، لە سەرەتای سوورەتى مۆمىنوو نەو دەستى پىكر، تا گەيشتە سەرباسى مۇوسا و هاروون، ياخود گەيشتە سەرباسى حەزەرتى عىسا، لەویدا كۆكەيەك گرتى، ئىتر قورئان خوێندنەكەى بىرى و سوورەتەكەى تەواو نەكرد و چوو بۆ روکووع! (شەيخان).

پىاوێكى جۆهەينى، فەرمووى: گویم ئى بوو كە پىغەمبەر لە هەردوو ركاتەكەى نوێزى بەيانىدا هەر سوورەتى (اذا زلزلت الارض)ى خوێند، جا ئەوەيان نازانم كە ئايا پىغەمبەر {مەروومە خواە لەسەربە} لە بىرى چووبوو كە لە ركاتى يەكەميشا هەر ئەم سوورەتى خوێندبوو، ياخود بە ئارمزوو ئاواى كرد، تا ئىمەيش جاروبار چا و لەو بكەين و ئاوا بكەين (ئەبو داوود بە رشتەيەكى دروست و دارە قطنى بە رشتەيەكى بەهێز

(۱) تەماشای عمدة القارى و بەرگى شەشم لاپەرە (۴۲) بكە.

گېږاویانه ته وه^(۱). رافیعې {ره زاه خواه لېږه} دمه رموی: سوورم تی ته و او باکور تیشې خیر تره له پارچه یی له سوورم تی دریژ!

نم وه وی {ره زاه خواه لېږه} دمه رموی: نم مه کاتې وایه که سوورمه ته و او وه که و پارچه سوورمه که به قه د یه ک بن، به لام نه گهر پارچه ی سوورم تی دریژ له سوورمه کورته که دریژ تربو و نم وه خویندنی پارچه که خیر تره چونکه زوړ تر.

به لام واده خوازې که نم مه پیوه ندبې به مه وه: نم مه کاتې وایه که پارچه ی سوورم تی دریژ سهرمتا و کوتایې و واتای ته و او و روون بې دپاره له کاتی وادا که نم و باشتره له سوورم تی کور^(۲).

(۱) هر حدیسی ته حقیق بکم به پتی شرحی نم وه وی له سر صدحیحی موسلیم و عومده تولقاری له سر صدحیحی بوخاری و (کفایه الاختیار فی حل غایة الاختصار) و به پتی غایه تو له نمول له سر تاجول نوصول ته حقیقی ده کم، له سر نم وه ته حقیقه که جیگمې متمانه یه، نه گهر له واند، نم دوزیمه به پتی موغنی موحتاج، نه گهر له ویشا نم دوزیمه، وه ک خوې ده یه یلمه وه.

- وهر گېږ -

(۲) که واته: نو یژ خوین نابې هر له خویمه پارچه یی له سوورم تی بخوینس، مه گهر نم پارچه یی له لایمن پسپورانه سهرمتا و کوتایې دپاری کراب و بریارش دارابې که له لایمن واتا یشمه دانده پراوه له پیش و پاشی خوې. نم دیش پیوستی به مه سحیحی سهراسمې نایدته کانی قورئانه، که تا نیستا به شتویه کی سهر به خو، به پتی ناگاداری من نه کراوه.

- وهر گېږ - ۱۹۹۵/۸/۳۰

حه زرهت خوئی (درووه خواه لهسه ربه) له نوپزی بهیانیداو له ههموو نوپزیکی تردا رکاتی بهکه می درپتر دهکردهوه له رکاتی دووهم، به تایبهتی له بهیانیدا زوتر درپزی دهکردهوه، چونکه خوا دمه رموی: {وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا} - سورة الإسراء - { ۷۸/۱۷ } (واته: وه نوپزی کاتی دمرکهوتنی سبهینیش بهجی بیته، چونکه به راستی نوپزی بهیانی فریشته پۆل پۆل دپنه دیاری). دیسان له بهر نهو هیش ههتا که می ژماره ی رکاتهکانی، به زوری قورنانخویندن پربکرپتهوه، له بهر نهو هیش که له دواخهوه، مهردوم بهشی خویان ههساونهتهوه، هیشتا نهپلکان به مشوورو ههولی گوزمرانهوهو تیکهلی سهرقالی دنیا نهبوونهتهوه، کهواته ههتا دلیان له خه یالی گوزمران خالییه با دمیکی خوش لهگهڵ خودای خویندا، دوور له موزاحه مهی نهغیار، گهتوگو بکهن، له بهر نهو هیش که نوپزی بهیانی بناغه ی کاری نهو روزهیهو سهردتایهتی شتیش ههر لهسه رتهوه بهگرنگی بیگری چاکتره، له بهر نهمانه ههموو، پیغه مبهه (درووه خواه لهسه ربه) جاری وادهبوو دهوری شهست نایهت ههتا سهت نایهتی له نوپزی بهیانیدا دهخویند، یا سوهرتی (ق) یا سوهرتی (رووم) یا سوهرتی (اذا الشمس کورت) ی تیادا دهخویند، له سهفه ریشدا فهلهقو ناسی دهخویند، جاری وادهبوو که ژنی منال به بهر له ریزی جهماعهتا له پشت هه زرهتهوه نوپزی دهکرد، منداله که ی له دورهوه دهگریا، هه زرهت (درووه خواه لهسه ربه) ههر که گوپی له گریانی مناله که ی دهبوو نوپزه که ی به کورتی نهنجام دهدا، رهمی به مندالکهو به دایکه که ی دهکرد، نهبادا بههوی درپز کردنهوهی نوپزه که وه تووشی سهخلهتی ببن، له نوپزی بهیانی رۆزی ههینیدا

سوورتهی (الم تنزیل)ی سه جدهو سوورتهی (هل اتی علی الانسان)ی دهخویند، نه م دوو سوورتهی به تهواوی دهخویند، له جه زردهوه وارید نه بووه که پارچهیی له سوورتهکیان لهههریهکی له رکاتهکانی نویژی بهیانیدا بخوینن، کهواته: نهوهی وا بکا به پیچهوانه ی رابهیری نهو زاتهوه کار دهکا (مرووده خواه لهسهره). نهوهیش رینمایی که نه م دوو سوورته به تهواوی بخوینرین په ندو جیکمه ته که ی نه مه یه: باسی سه رتهای بوونه و مرو سه رهنجای گاری نه م بوونه و مرو زیندوو بوونه و مرو دروستکردنی ناده م و چوونه به هه شت و دۆزه خو شتی تریشیان تیادایه، که ذهبن به هو ی هوشیاری نه ته وه ی نیسلام له باره ی رووداوهکانی رۆزی رهستاخیزمه، ههتا په ندو نامۆزکارییان لی وهر بگرن.

پیغه مبه ر (مرووده خواه لهسهره) جاری واده بوو نویژی نیومرۆی دریز دهکردمه، جاری واده بوو به مام ناوه ندی دمیکرد. نه بو سه عید (ره زاه خواه لینه) دهقه رموی: نویژی نیومرۆ داده به ستر، زهلام به پی دهچوو بۆ به قیغ، نیشی خۆی لهو ی تهواو دهکردو دهگه راپیه وه بۆ ماله وه دهسنویژی دهگرتو نه و جا دههات بۆ مزگهوت، له گه ل نه وه یشا فریای رکاتی یه که می نهو نویژه له پشت پیغه مبه ر مه دهگهوت، چونکه نه وه ندی دریز دهکردمه. (موسلیم) جاری وایش هه بوو (سبح اسم ربك الأعلى)ی تیاده خویند، یا (واللیل اذا یغشی) یا (والسماء ذات البروج) یا (والسماء والطارق).

عهصریشی ناوای دهکرد: نه گه ر دریز بکر دایه ته وه به قه د نیوه ی نویژی نیومرۆی دریز دهکردمه، نه گه ر کورتیشی بکر دایه ته وه به قه د

نیومړۍ دېبوو، له حاله‌تی کورتی نیومړۍدا. له شیانیشا نه‌مه ریبازی
 بوو: جارئ قورنانی زوری تیا‌ده‌خویند، جارئ که‌م، چونکه سه‌ل‌او: که
 جارئ و‌ابوو (نه‌عرف) ی تیا‌خویندوو، به‌لام دابه‌شی کردوو به‌سر
 رکاتی یه‌که‌م و دوو‌مید، ه‌ه‌روا (الطور) ی تیا‌ خویندوو ه‌ه‌روا
 (المرسلات) و (سبح اسم ربك الاعلی) و (والتین والزیتون) و
 (فهلک) و (ناس) خویندنی نه‌م سوورنه‌تانه له‌م نوپژانه‌دا، له
 ه‌ه‌رمووده‌ی دروستی به‌ ناوبانگدا ه‌ه‌یه.

نوپژي خه‌وتنانی ئاوا ده‌کرد: خوئی (والتین والزیتون) ی تیا
 خویندوو، نه‌م سوورنه‌تانه‌شی بو موعاذ ده‌ست نیشان کردوو که له
 نوپژي خه‌وتناندان بیا‌خوینی: (والشمس) و (سبح اسم ربك الاعلی) و
 (واللیل اذا یغشی) و هاوچه‌شنی نه‌مانه، نارازی بوو له‌وه که موعاذ
 سوورنه‌تی (به‌قهره) ی له‌به‌ر نوپژي خه‌وتناندان خویندبوو، جارئ موعاذ
 له پشت پیغه‌مبه‌روه (مرووه‌خواه له‌سربن) نوپژي خه‌وتنان به‌ جه‌ماعه‌ت
 ده‌کا، نه‌وجا ده‌چن بو ناو ه‌وزه‌که‌ی خوئی به‌ر نوپژي خه‌وتنانیان
 بو ده‌کاو، سوورنه‌تی به‌قهره‌ی تیا‌ ده‌خوینی، پیاوئ له‌ لای پیغه‌مبه‌ر
 (مرووه‌خواه له‌سربن) سکالای له‌ ده‌ست نه‌م کاره‌ی موعاذ کرد، که نوپژمه‌که‌ی
 زور درپژ کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ر (مرووه‌خواه له‌سربن): له موعاذ توورده‌بی و پپی
 ده‌ه‌رموی: نه‌ی موعاذ! مه‌به به‌ ئا‌زوه به‌رپاکه‌ری ناو کو‌مه‌له‌ی
 نوپژکه‌ره‌گان، نه‌وجا نه‌و سوورنه‌تانه‌ی بو ده‌ست نیشان ده‌کا که ناومان
 هی‌نان، له نوپژي ه‌ه‌ینیدا نه‌م سوورنه‌تانه‌ی به‌ ته‌واوی ده‌خویند: له
 رکاتی یه‌که‌مدا سوورنه‌تی (الجمعه) یا (الأعلی) ی ده‌خویند، وه له رکاتی

دوووما سوورەتی (المنافقون) یا (الغاشیة)ی دەخویند (دروودی خواە لەسەربە) بهلام هەرگیز پیغەمبەر (دروودی خواە لەسەربە): شتی وای نەکردوووە که بچی کوتایی هەریەک لەم دوو سوورەتانە لە هەریەک لە دوورکاتەکی نوێژی هەینیدا بخوینن، کاری وا بۆچی دوورە لە ریگەیی راستی ئەوەوە (ئەمە نیوەی راستەو نیوەی هەڵەیه، کاری وا دوورە لە ریگەیی راستی پیغەمبەری رەهەبر؟ لە باسی هەینەتی حەوتەمی ئەم باسەدا که باسی ژمارە/ 62 وە، دانەر بۆ بەلگە لەسەر دروستبوونی بەشی لە سوورەتی یا چەند ئایەتی لە وەرەتی لە رگاتیکا، ئەنەرەکی قەتادەیی هینایەو، ئەم قەسەییە پیچەوانەیی ئەوەیە (وەرگیڕ) لە دوو جەژنەکەیشدا خۆشەویست (دروودی خواە لەسەربە) لە پاش فاتحیا لە رگاتی یەکەما سوورەتی (ق)ی بە تەواوی دەخویند، یا سوورەتی (سبح اسم)ی بە تەواوی دەخویند، لە رگاتی دووهمیشا یا سوورەتی (اقتربت)ی بە تەواوی دەخویند، یا سوورەتی (هل اتاک)ی بە تەواوی دەخویند، لەسەر ئەم ریبازە پیرۆزە بەردەوام بوو هەتا گەیشتەو بە دیداری یەزدانی مەزن.

چوار جینشینە هەقناسەکان و زانا پیشەواکانیش هەروایان دەکرد، (رەزای خوا لە هەموویان بە) پیغەمبەر (دروودی خواە لەسەربە) هیچ سوورەتیکی بە تاییبەتی بۆ هیچ نوێژی دیاری نەکردوو، جگە لەم سوورەتانەیی که ناومان هینان بۆ نوێژی هەینی و دوو جەژنەگەو بەیانی رۆژی هەینی. عەمری کۆری شوەیب لە باوکیەو لە باپیریەو (رەزای خواە لێبە) دەفەرموێ: سوورەت بە سوورەتی ئەو بەشەیی قورئان که پێی دەگوترێ موفەصصەل، گەورەو گچکەیی، بە گوێی خۆم لە پیغەمبەر بیستوو، که بەر نوێژی پێدەکردن، لە نیژە فەرزهکاندا بۆ مەردوم. (ئەبو داوود).

له نوښی فهرزدا نه بیستراوهو ساخ نه بوتهوه که پیغه مبهه (مرووه خواه له سهرې): خوی له یهک رکاتدا پتر له یهک سوورمتی خویندبې، به لام له نوښی سوننه تدا نه وهی کردووه (نهمه بوئی نه وهی لیدی که شتی وا ناباشه، به لام نهمه ناباش نییه چونکه پیغه مبهه (مرووه خواه له سهرې) نهمه ته قریر کردووه، به لکوو وده سپی نه و که سهیهی کردووه که نهمه یکردووه. ته باشای عومده تولقاری ب/۷۶/۳۹ بکه (ومرگیږ).

هه شته و نویهم: (له هه یناتی نویژ) نه لاهو نه کبهه کردنه، له کاتی دانه وینه وهو سهر به رزه وه کردنداو گوتنی (سمع الله لمن حمده) وده له کاتی سهر به رزه وه کردندا له چه مینه وه، سهر به لگهی — نهمه یش نه وهیه که نه بو هور هیره (ره زاه خواه لیبې) ده فهرموئ: جاران پیغه مبهه ری خوا (مرووه خواه له سهرې) کاتی دهستی ده کرد به نویژ، ری که راده وه ستاو به گوتنی (الله اکبر) نویژی داده به ست، کاتی کیش ده چوو بو چه مینه وه: (الله اکبر) ده کرد، کاتی له چه مینه وه پشی راست ده کرده وه دهی فهرموو: (سمع الله لمن حمده) نه و جا که داده به زی بو کورنووش دهی فهرموو: (الله اکبر) نهمه له هه موو نویژ یکیدا ده کرد، هه روا له و کاته یشدا که دوو رکاتی ته و او ده کردو هه ل دسایه وه بو رکاتی سیهم نه لاهو نه کبهه ده کرد. (بوخاری و موسلیم).

دهیه: ویردو ته سبیحاتی ناو چه مینه وهو کورنووش. نه بو داوود نهم فهرموو دهیهی گیراویه ته وه: کاتی (فسبح باسم ربك العظيم) هاته خواره وه، خوشه ویست (مرووه خواه له سهرې) فهرمووی: بیکه نه به به ذیکری ناو چه مینه وه تان، واته له ناو روکوو عدا بلین: (سبحان ربی

العظیم) کاتیکیش ئایهتی (سبح اسم ربك الاعلی) هاته خوارهوه،
خۆشهویست (درووده خواه لهسهربێ) فهرمووی: بیکهه به ذیکری ناو
کورپنووشتان، واته: لهناو سهجدهدا بَلِّیْ: (سبحان ربی الاعلی). وا
باشه که ئهم ویرده سَ جَار بَلِّی: بهپیی ئهم فهرموودهیهی پیغهمبهه
(درووده خواه لهسهربێ) که دهفهرمووی: ههه کهسَ له ئیوه لهناو چهمینهوه
سَ جَار بَلِّی (سبحان ربی العظیم) ئهوه چهمینهوهکهی گوئنی سَ
جَار لای کهمیی تهواوی چهمینهوه، ههه کهسهشتان لهناو کورپنووشدا، سَ
جَار بَلِّی: (سبحان ربی الاعلی) ئهوه کورپنووشهکهی تهواوه، بهلام
گوئنی سَ جَار لای کهمی تهواویی ویردی ناو سهجدیه. (تیرمیزی و
ئهبو داوود). ههه تهواوهکهی له نۆچارهوه دهست پیددهکا ههتا یازدهجار
خوینی.

ماومردی دهفهرمووی: ئهمه کاتی وایه که پیشنوێژبی. بهلام
نوێژخوینی تهنیا بۆی ههیه چهنده خۆی ئارمزوو دهکا ویردو نزا به
دووو درێژی بخوینی، بهپیی فهرمایشتی پیغهمبهه (درووده خواه لهسهربێ):
هیچ کاتی بهنده وهک کاتی ناو کورپنووش له خواوه نزیك نابیتهوه،
کهواته: لهوکاتهدا دوعاو نزا زۆر بکهه، جیگهی خۆیهتی که
پارانهوهکهتان قهبوول بکری. (موسلیم و ئهبو داوود). پیشنوێژیش ئهم
ماقهی بۆ ههبی. ههیه بهمههرجی پاشنوێژهکانی رهزایان لهسهه
درێژکردنهوهکه ههبی. خۆشهویست خۆی (درووده خواه لهسهربێ) لهناو
چهمینهوهو کورپنووشدا پارانهوهو نزاو ویردی زۆری دهخویند، ئهوهتا
حهزهتی عایشه (رهزاه خواه لیبێ) دهفهرمووی: پیغهمبهه (درووده خواه لهسهربێ):

له چه مینه وه کوپنووشدا زۆر دهیقه رموو: (سبحانک اللهم وبحمدک اللهم اغفر لی) (شه یخان و نه حمه دو که سانی تریش گپراویانه ته وه). دیسان له عانی شه وه (رهزای خواه لیبی): دهقه رموی: زۆر جار حه زهت (درووه خواه له سه ربی): له چه مینه وه کوپنووشدا دهیقه رموو: (سبح قدوس رب الملائکة والروح) (م/ د/ ن). له ئیما می علیه وه (رهزای خواه لیبی): فه رموو: یاسای پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربی): وابوو له ناو چه مینه وه دا دهقه رموو: (اللهم لك رکعت وبک آمنت ولك اسملت، انت ربی، خضع سمعی وبصری ومخى وعظمى وعصبى وما استقلت به قدمی لله رب العالمین) (نه حمه دو موسلیم و نه بو داوودو که سانی تر). دیسان له وه وه (رهزای خواه لیبی): فه رموو: خوشه ویست (درووه خواه له سه ربی): زۆر جاران له کوپنووشدا دهیقه رموو: (اللهم لك سجدت وبک آمنت ولك اسملت، سجد وجهی للذى خلقه فصوره فأحسن صوره فشق سمعه وبصره فتبارک الله أحسن الخالقین) (م).

یازدهه هـ م: هەردوو دەستی لەسەر هەردوو رانی دادەنێ، لە دانیشتنی تەحیاتی یەکەم و تەحیاتی دووەم، دەستی چەپی دڵگاتەوێ بەری دەستی لەسەر رانی لە نزیکی سەر ئەژۆنیوە دادەنێ، دەستی راستیشی لەسەر رانی راستی لە نزیکی سەر ئەژۆنیوە دادەنێ، پەنجەکانی دەستی راستی دەنووقینێ، تەنها پەنجەی شایەتمانی نەبێ، کە بەری دڵگاتەوێ، کاتی گەشتە (لا الله) بەرزی دڵگاتەوێ کەمێ بە کووری بەرەو رووگە بیگرێ و ئێتر نەبجوولینێ، وە نیازی لێ جوولەییە ناماژە بێ بۆ یەکتایی خوا هەتا گوشارو کردار لە ددانان بە یەکتایی خوادا یەک بکرن.

ئىبنوعومەر {رەزەخە خواھ لىبە} فەرموۋى: پىغەمبەر {مەروۋە خواھ لەسەربە} زۆر جار كە لە تەحياتا دادەنىشت لەپى راستى لەسەر رانى راستى دادەناو لەپى چەپى لەسەر رانى چەپى دادەنا، پەنجەى شايەتمانى بەرەلا دەکردو لەكاتى گوتنى وشەى {الا الله}ى ناو شايەتماندا بەرزى دەکردەو ئىتر چاۋى تى دەبرى {ئەحمەدو موسلىم و نەسائى}.

دواز دەھەم: لە ھەموو تەحياتىكا كە سلاۋى تىادا نەدرىتەوھ دانىشتن بە شىۋەى {افتراش - پىراخستن} سوننەتە، كە برىتییە لەوھ: پىى چەپى رابخا لە ژىرىداو لە سەرى دابنىشى و پىى راستى بە پەنجەگانىھە ھەل بنى و روى سەرە پەنجەگانى بكاتە رووگە، لە تەحياتى دوايشتا لەسەر شىۋەى {تورك - لاسمەنشىن} دابنىشى، لاسمەنشىنىش ۋەكوو پىراخستەنە، بەلام لەمدا پىى چەپى لە ژىر خۆيەوھ دەر دەكا بو لاى راستى، ۋە نەرمەى لاسمى دەنووسىنى بەزەوييەكەوھ.

ئەم دوو شىۋەيە لە صەحيحەيندا ھەيە: لە گىرپانەوھەيەكى بوخارىدا دەفەرموۋى: ئەبو حومەيدى ساعيدى {رەزەخە خواھ لىبە} بە چەن كەسنى لە يارانى پىغەبەرى فەرموو: من لە ھەمووتان باشتر ئاگام لىيەتى كە پىغەمبەر {مەروۋە خواھ لەسەربە} نوڭزى چۆن بوو: سەرنجەم دەدا كە ئەللاھو ئەكبەرى دەکرد، ھەردوو دەستى تا ئاستى ھەردوو سەرشانەگانى ھەل دەبرى، كە روکووعىشى دەبرد ھەر دوو دەستى لە ھەردوو ئەزىنۇگانى خۆى گىر دەکرد، ۋەرىك پىشتى خۆى دەچەماندەوھ، پىشت و مىلى خۆى رىك لە يەك ئاست بەبى كوورى رادەگرت، كە سەرىشى ھەل دەبرى لە چەمىنەوھ رىك ھەل دەسايەوھو قىنج رادەوھستايەوھ، تايەك يەك

بېرېراگه كانى پىشتى دەچوونەو شويىنى خۇيان، كە كورنوووشىشى دەبرد
 ھەردو لەپى دەستى دادەنا لەسەر زەويپەكە، بەلام باسكى خۇيى
 رانەدەخست لەسەر زەويپەكەو كەمى باسكەكانى بەرزەگرت و نەشى
 دەنووساندن بە لاتەنىشتى خۇيەو، بەلكوو ھەر دووبالى خۇيى بلاو
 دەكردەو، وەسىنگى پەنجهكانى ھەردو پىي لەسەر زەوى دادەناو نووكى
 پەنجهكانى قاچى روويان دەكردە رووگە، لە تەحياتى يەكەميشدا لەسەر
 قاچى چەپى دادەنىشت و قاچى راستى ھەل دەنا، لە دواركاتيشدا پىي
 چەپى لەژىر خۇيەو رەت دەكردو لە ژىر پىي راستىو نووكەكەى
 دەردەكرد، وە پىي راستىشى ھەل دەناو لەسەر لارانى خۇي دەدەنىشت.
 (دانەر بەشى كۆتايى ئەم فەرموودەيەى نووسىبوو، مەن بە تەواوى
 نووسىم، چونكە دەپى بە بەلگەى رۆشن بو زۆر لە كردارەكانى نويز –
 وەرگىر).

سيازدەھەم: نزاو پارانەو دى دانىشتنى نيوان ھەردو كورنوووش.
 پىغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) لە دانىشتنى نيوان كورنوووشەكاندا
 دەيفەرموو: (رب اغفر لى رب اغفر لى) (نەسانى و ئىبنو ماجە).

ئىبنو عەبباس (رەزە خواە فۇە و بابە) دەفەرموى: ياساى پىغەمبەر (مروودە
 خواە لەسەربە): وابوو، لە دانىشتنى نيوانى دوو كورنوووشەكاندا دەيفەرموو:
 (اللهم اغفر لى وارحمنى وعافنى واهدنى وارزقنى) (ئەبو داوود) لە
 گىرپانەو دەيەكى تىرمىذيدا: (واجبرنى) يە لە جياتى (عافنى).

چواردەھەم: دانىشتنى وچانە، كە بىرئىتيە لە دانىشتنىكى سووكەئە،
 لە پاش لىبوونەو لە كورنوووشى دوو دەمى ركاتى يەكەم، لە پاش

لیبونهوه له کورنووشی دووهمی رکاتی سیهم، چونکه پیڅه مېهر (دروېده خوا له سهرېښ) خوځی نهوهی کردووه، دوو گپړاونه ودهیش هه یه له نیمامی نه حمه دهوه، په کیکیان ناوا دهلی.

پازده ههم: نرازو پارانه وهی پاش ته حیاتی دواپی، عه بدوللای کوری مه سعود، گپړاویه ته وه، کاتی پیڅه مېهر (دروېده خوا له سهرېښ) ته حیاتی فیر کردوون، له کوټاییدا فهرموویه تی: ئینجا به نارزووی خوځی بپاریته وه بو خوځی و هزی له چی بی له خودا داوای بکا (م).

عہلی (رهزاه خوا له لیښ) فهرمووی: یاسای پیڅه مېهر (دروېده خوا له سهرېښ):
وابوو له ته حیاتی له ناوہندی شایه تمانه ینان و سلاودانه ودها دهی فهرموو:
(اللهم اغفر لی ما قدمت وما اخرت وما اسررت وما اعلنت وما اسرفت
وما انت اعلم به منی انت المقدم وانت المؤخر لا اله الا انت)
(موسلیم).

عه بدوللای کوری عه مر (رهزاه خوا له لیښ) فهرمووی: نه بو به کری
صه دیق (رهزاه خوا له لیښ) فهرمووی به پیڅه مېهر (دروېده خوا له سهرېښ): نرایه کم
فیر بکه که له نویزه که ما بیکه م، فهرمووی: بللی: (اللهم انی ظلمت
نفسی ظلما کثیرا ولا یغفر الذنوب الا انت فاغفر لی مغفرة من عندک
وارحمنی، انک انت الغفور الرحیم) (شه یخان). نه بو هورهیره یش (رهزاه
خوا له لیښ) فهرمووی: یاسای پیڅه مېهر (دروېده خوا له سهرېښ): وابوو له نویژدا، له
کوټایی ته حیاتی پیښ سلاودا دهی فهرموو: (اللهم انی اعوذ بک من
عذاب القبر ومن عذاب النار ومن فتنة المحيا والممات ومن فتنة
المسیح الدجال) (م).

شانزدهم: سلاودانه‌وی دوومه، چونکه خووشه‌ویست (دروودخواه له‌سرب: به‌لای راست و به‌لای چپ‌ی خویدا سلاوی ده‌دایه‌وه (م).

۶۳) سوننه‌ته په‌یوه‌سته‌کانی نویژه فهرزه‌کان:

ئهو نویژه سووننه‌تانه‌ی که په‌یوه‌ستن به‌ فهرزه‌کانه‌وه نۆزده رکاتن! دوو رکات له پېش نویژی به‌یانیدا، چوار رکات له پېش نیومړۍ، دوو رکات له پاشی، چوار رکات له پېش نه‌صردا، دوو رکات له پېش شیواندا، دوو رکات له پاشی، سئ رکات له پاش خه‌وتنان، که ئاخر رکاتیان وەتربوو، سوننه‌ته دامه‌زراوه‌کانیان ده رکاتن، که بریتین له‌و سوننه‌ته په‌یوه‌ستانه که خوشه‌ویست (دروودخواه له‌سرب: سه‌رومړ کردوونی، که ئه‌مانه‌ن: دوو له پېش به‌یانیدا، دوو رکات له پېش نیومړۍ، دوو رکات له پاشی، دوو رکات له پاش شیوان، دوو رکات له پاش خه‌وتنان، به‌لگه‌ی ئه‌مه‌پش فهرمووده‌که‌یه که ئیبنو عومەر (ره‌زاه‌خواه لېب: دمفرموی: له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا (دروودخواه له‌سرب: دوو رکات له پېش نیومړۍ، دوو رکات له پاشیه‌وه، وو رکات له پاش شیوانه‌وه، دوو رکات له پاش خه‌وتنانه‌وه، نویژی سوننه‌تم کردووه، هه‌فصه‌ی خوش‌کیشم، که هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر بوو، قسه‌ی بۆ کردووم: که پیغه‌مبه‌ر (دروودخواه له‌سرب: له پاش شهبه‌ق دوو رکات نویژی سوننه‌تی سووکه‌ئی ده‌کرد. (شه‌یخان).

ئه‌وانه‌ی که دمفرموون چوار له پېش نیومړۍ سوننه‌ته به‌لگه‌که‌یان ئه‌م فهرمووده‌یه: که بوخاری له عانیسه‌وه ده‌گی‌رپته‌وه:

پیځه مېهر (مروود خواه له سرېږي) چوار ركات نوږزی سوننه تی له پیش نوږزی نیومړۍ تهرک نه ده کړدا. نه وانه پیش که دمه رموون: چوار له پیش عه صروه هه یه، به لگه یان هم فهرمووده یی تیر میږییه: علی (رهزاه خواه لیبی) فهرمووی: پیځه مېهر (مروود خواه له سرېږي) له پیش عه صردا چوار ركات سوننه تی دمکړد، به یینی ده خستن، له گیرانه وده یه کا: رحمته تی خودا له و که سه بی که له پیش عه صردا چوار ركات سوننه ت ده کا. تیر میږی دمه رموی: فهرمووده یی جوانه، ئیبنو حه بانیش به فهرمووده یی کی دروستی داناوه. دوو ركات ه کی دوا خه وتنانیش ئیبنو عومهر حه دیسیکی گیراوه ته وه له باره یانه وه. دوو ركات ه کی پیش شیوانیش به پیی گیرانه وه ی بوخاری: له پیش نوږزی شیوانه وه نوږزی سوننه ت بکه ن. له پیش نوږزی شیوانه وه نوږزی سوننه ت بکه ن. له جاری سییه مدا فهرمووی: بؤ که سی نارمزو و بکا.

له موسلیمدا دمه رموی: نه نه سی کوړی مالیک (رهزاه خواه لیبی) فهرمووی: جاران که له مه دینه بووین، کاتی بانگدر بانگی شیوانی ددها، یاران په لاماری په نا کوږه که گانی ناو مزگه وتیان ددها، هه تا فریابکه ون له پیش دابه ستنی جه ماعه تی شیواندا، سهرو دوو ركات سوننه ت خیرا بکه ن، ته نانه ت خه لکیکی نه وه نده زور خه ریکی کردنی نه وه دوو ركات سوننه ت بوون له و کاته دا، پایوی نه شارمزا که دهاته ژوورمه وه له و وایه که نه وه نوږزی شیوانه ده یکه ن!

٦٤) نوښتی سوننه تی زور سوننه ت:

سې جوړ نوښتی سوننه ت زور خيړن:

یه کهم: شهو نوښت.

دووم: نوښتی چيشته نگاو،

سپیهه: نوښتی ته راویح.

پيشه وایانی گهلی نیسلام به کوی دهنګ یه کیان گرتووه له سهر نه وه
که شهو نوښت زور خيړه، خوی مه زن دمفه رموی: {وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ
بِهِ نَافِلَةً لَّكَ - سورة الإسراء - ٧٩/١٧} واته: سهرم پای نوښت
فهرز هګان به شهو واز له خهو بینه و خهو له خوت بزپینه، ههنلی
شهو نوښت بهو قورثانی تیابخوینه، دیسان خوی مه زن دمفه رموی:
{كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ - سورة الذاریات - ١٧/٥١}
واته: نهو ته هو اګارانه رهوشتیکی تری بهرزیان هه بوو نهو هبوو که
به شهو سهر خه ویکیان دهسکانو نیتر زور بهی شهو ههر سهرقالی نوښت
بوون هه روا زاتی ههر مه زن دمفه رموی: {تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ
الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا - سورة السجدة - ١٦/٣٢}
واته: به شهو دووره پاریزن له نوین و نووستن و ههر سهر گهمی شهو
نوښتو خوا بهرستین و له خودا ده پارینه وه، لاله و پاله و سکالا له دمرګای
پهرومردګاری خو یانا ده کن، هم له ترسی سزاو تولهی سهختی و هم
به هیوای ریژنه ی رحمه تی) له پيشدا شهو نوښت فهرز بوو، له دواپیدا
نهو برپاره لا برا.

له فهرمووده‌یشدا ده‌فهرموی: چه‌زرت (دروود خواه له‌سهرېځ) ده‌فهرموی: خوو بگرن به‌شهو نوپژده‌وو بیکهن به‌پیشه‌ی همیشه‌تان، چونکه شه‌و نوپژهر له‌ میژده‌و پېشه‌ی پیاوچاکان بووه، سهره‌پای نه‌وه‌یش ده‌بی به‌هو‌ی نزیک‌بوونه‌وه له‌ خواوه، وه‌ ده‌بی به‌ که‌فارته‌ی خراپه‌و هه‌روه‌ها له‌ گونا‌هیش ده‌تان گیرپته‌وه! (له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی تاجول نوصولدا: دمردیش له‌ له‌ش دمردکا – و‌مرگیر).

(حاکم گیراویه‌ته‌وو فهرموویه‌تی: نه‌م فهرمووده‌یه‌ دروستو ساخه، چونکه به‌پئی مهرجی نیمامی بوخارییه‌ که‌ بؤ فهرمووده‌ی دروست (چه‌دیتی سه‌حیح) دایناوه. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه له‌ فهرمووده‌دا هه‌یه‌ ده‌فهرموی: (دروود خواه له‌سهرېځ) هر که‌سې هر شه‌وئ سه‌ت نایه‌ت له‌شه‌و نوپژدا بخوینئ، له‌ناو تو‌ماری ده‌سته‌ی بی‌ ناگایاندا، له‌و شه‌وه‌دا ناوی نانوسرئ، هر که‌سی‌کیش هر شه‌وئ له‌ شه‌و نوپژدا دووسه‌د نایه‌ت بخوینئ ناوی له‌ ده‌فته‌ری خواپه‌رسته‌ بی‌ گهرده‌ کانا ده‌نوسرئ (حاکم گیراویه‌ته‌وو فهرموویه‌تی: نه‌مه‌ به‌پئی مهرجی نیمامی موسلیم)ه.

بزانه: که‌ ناومراستی شه‌و باشت‌رین کاته‌ بؤ شه‌و نوپژ، چونکه کاتی له‌ خو‌شه‌ویست (دروود خواه له‌سهرېځ) پرسیارکرا: له‌ دوا نوپژه‌ فهرزه‌کان کام نوپژئ خیری زؤرت‌ره؟ فهرمووی: نوپژئ ناو جه‌رگه‌ی شه‌و. چونکه له‌کاته‌دا جه‌نگه‌ی گهرمه‌ی خه‌وه، زؤربه‌ی خه‌لک له‌وکاته‌دا بی‌ ناگان، له‌وکاتی وایشدا خواپه‌رستی زؤر نه‌سته‌مه‌! به‌هه‌رحال نیوه‌ی دوا‌یی له‌ نیوه‌ی پېشوو باشته‌ بؤ شه‌ونوپژ، چونکه خوا ده‌فهرموی: {وَبِالْأَسْحَارِ

هُم يَسْتَغْفِرُونَ - سورة الذاريات - ١٨/٥١ { واته: له بهرمه ياندا به کوئی دل له خودای میهره بان ده پارتنه وه که له تاوانیان خوش بئ، به تایبه تی له تاوانی نه وه نه بادا له وه شه ودا دریغیان کردبئ له ههقی جیبه جیکردنی به ندایه تیدا). دیسان له بهر نه وه پش چونکه خودای په رومردگار هه موو شه وئ له سییه کی کوتایی شه ودا ته شریفی داده به زئ بؤ ناسمانی یه که مو دمه رموی: ئای بؤ به خته ومړئ بیت له م کاتی رحمه تبارانده لیم بپارتنه وه تا بجم به هاواریه وه، ئای بؤ که سی داوای به شی باشم لیبکا هه تا به شی بده م. ئای بؤ که سی داوای لیخو شبوونم لیبکا هه تا لیی خوش بم (ش/ د/ ت) ئه م دابه زینه دابه زینی نیشانه گانی ده سه لاتی خواجه نه ک مه به ست لیی نه وه بئ که زاتی خودا خوئی ذابیه زئ، هه تا که سی بلئ: ئه مه سه رده کی شی بؤ ئامیته بوون و توانه وهی دروستکه رو دروستکراو له ناو خو یانداو سه رده کی شی بؤ نه وه که بلین خوا له شو جهسته و نه ندای هه یه، که به مه له زار وهی هه ندئ گورو هدا مگو ترئ (حلول) و (تجسیم) چونکه خوا له باره ی بیچوونی خویه وه دمه رموی: { لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ - سورة الشوری - ١١/٤٢ } (واته: له وینه ی زاتی خوا هیچ شئی نه).

ناباشه که سی شه و سه راسه ر هه ر شه و نو یژیکا، چونکه به پپی فه رموده شتی وازیان ده دا له له شو ته ندروستی. که سی خو و بگری به شه و نو یژه وه له پاشا وازی لیبئنی شتی و ناباشه، چونکه پیغه مبه ر (دروود خواه له سه ربئ) به عه بدوللای کوری عه مری کوری عاصی فه رموو: نه ی عه بدوللا! وه ک فیساره که س مه به که جاران شه و نو یژئ ده کرد، که چی ئیستا نایکا (ش).

به لگه ی نه وه دیش که نویژی چیشته نگاو زور سوننه ته ئهم
 نایه ته یه: {يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ - سورة ص - ۱۸/} واته:
 ئیمه که په رومردگاری ئهم بوونه و مړه یی کیوه کانمان رام کړد بوو که
 له گهل داوود پیغه مبه ردا سهر له ئیواری و سهر له به یانی ته سببجات بو
 خدا بکه ن).

ئیبنو عه عباس (ره زاه خوا له خوه واته: عه عباس باوک) دغه رموی: مه به ست
 له (الاشراق) له م نایه ته دا نویژی چیشته نگاو. له صه حیحه یندا له
 نه بو زمره وه (ره زاه خواه ایبه): دغه رموی: دوستی ئازیزم پیغه مبه ری
 خوشه ویست (مرووده خواه له سهر به): ئهم سی ئاموژگارییه ی کړد ووم: که هه موو
 مانگی سی روژ به روژوو به، وه هه موو روژی دوو رگات چیشته
 نویژ بکه، وه هه موو شهوی له پیش خه وتندا نویژی وهر بکه م^(۱)

بوخاری (ره زاه خواه ایبه): ئهمه ی پتر کړد وه: به پستی خوا هه تا مردن
 ئهم سی ئاموژگارییه پست گوئ ناخه م^(۲).

^(۱) به پتی ناگاداری من ئهم فرموده یه له صه حیحه یندا نه بو هوریره دهیگریتموه
 نموه که نه بو زه، له موسلیما نه بو دهر دایش ئهمه دهیگریتموه، به زه یسم (نه بو زه) یا
 هه ئمی چاپ یا ته حریفی نه بو دهر دایه، یا شتیکی تری ئاویه، به هه ر حال له بهر نه وه ی
 إحاط و ناگاداری بوون له هه موو گیرانه وه شتیه کانی فرموده له صه حیحه یندا
 شتیکی هه روا ناسن نیه له بهر نه وه بهم ناگادارییه نیکتیفام کړد.

^(۲) روونکړد نموه یی: ئهم فرموده یه بوخاری و موسلیم ربوایه تیان کړد وه له نه بو
 هوریره وه، له سهر ئهم شتیه یی ئیره، موسلیم له نه بو دهر دایشه وه ربوایه تی کړد وه،

لای که می نویژی چیشته نگاو دوورکاته، لای زوره کهی دوازده رکاته، چونکه خوشه ویست (دروید خواه لسه ربنا) به نه بو زهر دهمرموی: نه گهر دوانزه رکات نویژی چیشته نگاو بکهی خودا له به هه شتا کوشکیکت بو دروست دهکا. (بهیه هقی دهیگیر پته وه به لام به لاوازی داناوه). نیمای نه وه وی دهمرموی: لای زوره کهی هه شت رکاته، زوربهی زاناکانیش هه روا دهمرموون، له حه دیسه کهی شه یخه پنیشا که له نوموو هانیئه وه یه دهمرموی: روژی ئازادگردنی شاری مه کهکه، پیغه مبه ر (دروید خواه لسه ربنا) هه شت رکات نویژی سوننه تی چیشته نگاوی کرد، له هه موو دوو رکاتیکا سلاوی دهدایه وه.

کاتی ده ستپیکرنی له وحه وه یه که خور به قه د رمی به رزه وه ده بی، وه هه تا (استواء) واته: گه یشتنی خور به ناوهرستی ناسمان.

به لگهی نه وه ییش که نویژی ته راویح زور سوننه ته، نه مه یه: یه گگرتنی زانایانی نه ته وه ی نیسلام له سه ر نه م بریاره، چهن که سی نه م قسه یه ده کهن که ئیجماع هه یه له سه ر نه وه، له سه حیه یه نیشتدا دهمرموی: که سی شه و نویژی ره مه زان بکا (واته ته راویح) به نیمان و بناوهر وه، ساخ له به ر رمزای خودا، خودا له گونا هه گانی له وه و پیتی خوش ده بی. عانی شه (ره زاه خواه لسه ربنا) هه رمووی: شه وی له شه وه گانی ره مه زان حه زره ت (دروید خواه لسه ربنا) له ناو جه رگهی شه ودا له مال دهرچوو،

نمائی له نه بو زهر وه، تماشای عمده القاری بهرگی حوتمم لایره ۲۴۳ بکه. له (کفایه الاختیار) یشتدا، هه ر دهمرموی: وفي الصحيح عن أبي هريرة (ض) قال: (أوصاني خليلي بثلاث) الحدث.

روښت بۇ مزگهوت و لهوئ دهمستی کرد بهشهو نوښر، وه چند پياوئ له ياران له پشتيه وه نيقتيدايان پښی کوردو دهستيان کرد به تهر اوځکردن له گه ليدا، جا کاتي روژبووه، خه لکه که نه م باسه يان گيراپيه وه هه واله که بلاو بووه، جا له شهوی دوو م خه لکيکی زورتر گرده وه بوون و پيغه مبه ر (درويه خواه له سر به): ديسان بهر نوښری تهر اوځی بۇ کردنه وه، وه بۇ سبه يني نه م باسه تهاو بلاو بوو، جا بۇ شهوی سييه م خه لکيکی زور زور له مزگهوت گرده وه بوون و ديسان وه شهو نوښريان به جه ماعت له پشت پيغه مبه ر وه کردنه وه، جا له شهوی چوار م هاوړپيانی هه زرت: (درويه خواه له سر پيغه مبه ر و رها ز خواه له وان به): نه وه نده کوښو بوونه وه مزگهوت نه يد مگرت، به لام پيغه مبه ر (درويه خواه له سر به): له م شهو دا نه هات بۇ ناويان، بۇ شهو نوښری تهر اوځ، جا سبه يني که ته شريفي چوو بۇ ناويان و نوښری سبه يني بۇ کردن، رووی تيکردن و شايه تمانی هيناو فهرمووی (درويه خواه له سر به): من نه مشه و ناگادار بووم له هاتنی ئيوه بۇ مزگهوت و ناگام له حالتان بوو، به لام بويه نه هاتم بۇ لاتان مه بادا نه م تهر اوځه فهرز بکری له سهرتان، وه ئيوه يش بوټان نه کری ئيتر هه تا هه زرت (درويه خواه له سر به): کوچی دوايیکرد شهو نوښری ره مه زان هه ر له سر نه م شهويه بوو (ش/د).

ئيتر نه م سونه ته له سر نه م شهويه به رده وام بوو له سهرده می پيغه مبه ر خوئی و نه بو به کرو سهرده تاي جي نيشيني عومهر دا، هه تا شهوی عومهر ته ماشای کرد مه رده مکه، يه که يه که و دوو که س دوو که س و سئ که س، سي که س خه ريکن نوښری تهر اوځ ده کن. جا هه موويانی کرد به يه که کو مه ل و نوبه ييه ی کوړی که عبي کرد به

پیشنوږښيان و نهوۀ برپاريانداو بهوو به يه‌گگرتن، عومهر بؤيه نه‌مه‌ی کرد چونکه تازه مه‌ترسی نه‌وه نه‌مابوو که ته‌راويج فهرزبې له‌سهر بيست رکاتی برپاردا بؤيان، هاورپيانيش له‌سهر موسولمانان، چونکه له پاش پيغهمبر (دروۀ خواه له‌سهر) نه‌وه‌ی خو‌ی فهرز نه‌بووبی له ژيانی نه‌ودا به هيچ فهرز نابی. ته‌راويج بؤ پياوان و ژنان وهک يهک سوننه‌ته. عه‌رفه‌جه (ره‌زه خواه ايټی) ده‌فه‌موی، ئيمامی عه‌لی (ره‌زه خواه ايټی) موسولمانه‌کانی هان ددها له‌سهر ته‌راويجی ره‌مه‌زان. پياويکی دانابوو پیشنوږښی ته‌راويجی بؤ پياوان ده‌گرد، پياويکيشی دانابوو پیشنوږښی بؤ ژنان ده‌گرد، من خو‌م پیشنوږښی ته‌راويجی ژنان بووم. کاتی نوږښی ته‌راويج ده‌ست پي‌ده‌کا له پاشکردنی نوږښی خه‌وتنه‌وه، به‌لام له پيشکردنی وه‌تردا، وه هه‌تا به‌ره‌به‌يان ده‌مي‌نی^(۱) باشترايه ته‌راويج

(۱) به قسمی نه‌حمد عاشور، نهک به‌پنی کتيبه گه‌وره‌کانی شهر، نوږښی ته‌راويج به‌دهشت رکات خي‌ری زؤرت‌ره، به‌لام وهک له شهرعته‌ی ئيسلامدا ده‌فه‌رموی: (نه‌صلی نوږښی ته‌راويج و جماعه‌ت کردن له هه‌شت رکاتيا سوننه‌تی پيغهمبره، وه له دوانزه رکاته‌کيا ئيجماعی بی ده‌نگی نه‌صحابو باقی موسولمانی له‌سهر دامه‌زراوه، نه‌مه‌ی که‌وتان له (فتح الباری) شهرحی (بخاری) و له (تحفه) و (شيروانی) و حاشیمی (جمل) دا نووسراوه (شهرعته‌ی ئيسلام به‌رگی يه‌که‌م لاپه‌ره (۱۷۸) چاپی يه‌که‌م.

له راستیدا ئهم جو‌ره‌که‌سانه‌ی که پديدابوون، که به‌بی په‌روا، به‌بی به‌لگه‌يه‌کی له‌بار، موخاله‌فی رای دامه‌زراوی مه‌زه‌بی خو‌يان ده‌که‌من، گوايه ده‌يانموی هه‌موو شتی بيه‌نه‌وه سهر حالی سهرده‌می پيغهمبر خو‌ی، به‌راستی ئهم جو‌ره‌که‌سانه به‌ره‌به‌ره مه‌زه‌به‌کان تیک ده‌ده‌ن و موسولمانان به‌زه و بي‌مه‌ه‌بی ده‌به‌ن، نه‌وه‌يش سهره‌تايه بؤ

به هشت ركات بكرئ، له مه‌دا پيغه‌مبه‌ر بكرئ به سه‌رمه‌شق، ئيبنو خوزيمه‌و ئيبنو حبان له (صه‌حيحه) كاني خوياندا ده‌گيرنه‌وه له جابره‌وه، ده‌فه‌رموئ: پيغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) هه‌شت ركات ته‌راويح و ركاتي وه‌تری بۆ كردين، له شه‌وي نايينده‌دا چاو نه‌واپان كرد، به‌لام پيغه‌مبه‌ر نه‌چوو بۆ مزگه‌وت. نه‌بو يه‌علاو طه‌به‌راني به رسته‌يه‌كي جوان هه‌ديس ده‌گيرنه‌وه ده‌فه‌رموئ: ئوبه‌يي كورې كه‌عب هات بۆ خزمه‌تي پيغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) فه‌رمووي: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا! ئه‌م شه‌و شت له من روويدا، فه‌رمووي: چي روويدا ئه‌ي ئوبه‌ي؟ فه‌رمووي: چهن ژني له ماله‌وه‌م گوتيان: ئيمه ئه‌م شه‌و قورئان ناخوينين له حياتي ئه‌وه نويزي ته‌راويح له پشت تووه ده‌كه‌ين، منيش هه‌شت ركات نويزي ته‌راويح بۆ كردن له‌گه‌ل وه‌تردا. پيغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) هيچي نه‌فه‌رموو، واتاي وايه هه‌شت ركات ته‌راويح سونه‌تيكه كه ره‌زاي پيغه‌مبه‌ري له‌سه‌ره. عانيشه‌يش (مه‌زاه‌خواه لايه‌) ده‌فه‌رموئ: پيغه‌مبه‌ر نه له ره‌مه‌زان و له غه‌يري ره‌مه‌زانا له يازده ركات زياتر نه‌ده‌كرد.

سه‌بارمه‌ت به قورئانخويندني ناو ته‌راويح شتيكي ديارى كراو نه‌هاتوو، به‌لام مامناوه‌ندي و ميان‌چه‌وي له خويندني قورئاني ناو ته‌راويحدا په‌سه‌نده، نابئ شتي وا دوورو دريژ بخوينئ كه له شاني

تيكداني شه‌ريعت به گشتي بۆ دروستي ئه‌م قسه‌يه ته‌ماشاي (كفاية‌ الاخبار) ص ٥٤ - قم / ئيران بكه، كه چونيئي اجماع له سه‌ريست ركات روون ده‌كاتمه‌وه.

- وه‌رگير -

نویژکه ره‌کان گرانې، به تایبته‌تی له وهرزه شهو کورته‌کاندا، مه‌گهر
خوځیان به دریځه‌پیدان قاییل بن شهو قهیدی نیه، له فهرمووده‌یه‌کا
شهو زمر {ره‌زاه‌خواه‌لیږه} ده‌فهرموئ: له شهوی بیستو هه‌وتدا هه‌زرت
{هروده‌خواه‌له‌سهره‌} خیزان و ژنه‌کانی خوئی و خه‌لکی تری گردکرده‌وه له
مزگه‌وتو ههر ته‌راویچی بو‌کردین، هه‌تا مه‌ترسی شه‌وه‌مان لی نیشیت که
فریای فه‌لاح {ریگه‌ی رزگاری} نه‌که‌ین، قسه‌بهر {راوی} ده‌لئ: گوتم
مه‌به‌ست له فه‌لاح {که به‌مانا ریگه‌ی رزگارییه} چیه؟ گوتم: مه‌به‌ست
پارشیه. {د/ت/ن - س/س - ودرگپ} واباشه له ته‌راویچی مانگه‌که‌دا
خه‌تمه‌یی ته‌واو بکات هه‌تا خه‌لکه‌که‌گوځیان له هه‌موو هورئان بی له‌و
مانگه‌دا، شه‌وه‌ خیریکی زور گه‌وره‌یه، به‌لام له خه‌تمه‌یی پتر نه‌بی،
مه‌بادا نویژ خوځنه‌کان تووشی سه‌خه‌ته‌ی بېن.

٦٥) گوته‌کانی دوا نویژه‌کان:

١) سوننه‌ته بو‌نویژخوځین: له پاش سلاودانه‌وه ده‌ست به‌ینئ
به‌سهر ته‌وی‌لپداو شه‌وجا بلئ {اشهد ان لا اله الا الله الرحمن الرحيم:
اللهم اذهب عني الهم والحزن}، یا ده‌ست بیئئ به‌سهر سهریداو بلئ:
{لا اله الا الله الرحمن الرحيم: اللهم اذهب عني الهم والحزن}، شه
نزایه گهرچی له ریگه‌یه‌کی لاوازه‌وه دامه‌زراوه، به‌لام یاسایه‌کی ئوصولی
هه‌یه ده‌لئ: له بابته‌تی کردموه باشه‌کانا کار به فهرمووده‌ی لاوازیش
ده‌کری.

(۲) ئینجا سى جار بلى: (استغفر الله) داواى ليخوشبوون له خوا دهكهم. له دوا نهوه بلى (اللهم انت السلام ومنك السلام تباركت يا ذا الجلال والاكرام).. (رواه الجماعة الا البخارى).

(۳) ئینجا بلى: (اللهم اعنى على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك) چونكه خوښهويست (مرووده خواه لهسه ربه) به موعاډى فهرموو: نهى موعاډا ناموژگار يهكت دهكهم: له دوا هه موو نويزى بلى: (اللهم اعنى على ذكرك) هه تا دوايى فهرمووده كه (نه بو داوود، نه سائى، ئيبنو خوزيمه، حاكم) حاكم به فهرمووده يهكى دروستى داناوه.

(۴) نهوجا بلى: (لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، اللهم لا مانع لما اعطيت ولا معطى لما منعت ولا ينفع ذا الجد منك الجد) چونكه موغه پرهى كورى شوعبه دهگيرپته وه كه پيغه مبه ر (مرووده خواه لهسه ربه) له پاش گشت نويزىكى فهرزه وه ده پفه رموو: (لا اله الا الله وحده لا شريك له.. تاد (شه يخان).

(۵) ئینجا موعه وويژه كان بخوينى:، كه بريتين له سوور هتى (قل هو الله احد) و: (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) چونكه عوقبهى كورى عامير ده فهرموئ: پيغه مبه ر (مرووده خواه لهسه ربه) فهرمانى به من فهرموو كه له دوا هه موو نويزى دوو (قل اعوذ) و وه كه بخوينم. گفته ي نه حمه دو نه بو داوود لهم فهرمووده يه دا له جياتى (دوو - قل اعوذ) و وه كه ناوايه: (قل اعوذو وه كان). (نه حمه د/ نه بو داوود/ تيرميدى/ نه سائى).

(٦) وه بۆی ههیه نایه ته لکورسیش بخوینئ، چونکه دمفه رموی
(دروود خواه له سه ربنا): ههر کهسئ له دوا هه موو نوێژیکى فهرزه وه
نایه ته لکورسی بخوینئ، ههر له گهڵ مرد یه کسه ر ده چیته به هه شتا.
(نه سائی/ ئیبنو حه ببا).

(٧) ئه و جا سیی و سئ (سبحان الله) و سیی و سئ (الحمد لله) و سیی و
سئ (الله اکبر) بکا و له ته و او ی سه ددا بلئ: (لا اله الا الله وحده لا
شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شىء قدير) چونکه
دمفه رموی: (دروود خواه له سه ربنا): هه کهسئ له دوا هه موو نوێژئ سیی و سئ
جار (سبحان الله) بکا و سیی و سئ جار (الحمد لله) بکا و سیی و سئ جار
(الله اکبر) بکا که ئه مه هه مووی ده کاته نه وه دو نوچار وه له سه ری
جارى سه ده مه بلئ: (لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله
الحمد وهو على كل شىء قدير)، ههر کهسئ له پاش هه موو نوێژئ
ئاوا بکا خوا له هه موو تاوانه کانی خو ش ده بی، ههر چه ند تاوانه کانی
وهک که فئ ده ریایش زۆربن. (ش/د). یا ده جار بلئ: (سبحان الله) و
ده جار بلئ: (الحمد لله) و ده جار بلئ (الله اکبر) چونکه خو شه ویست
(دروود خواه له سه ربنا) دمفه رموی: دوو خووی جوان هه ن، ههر کهسئ
سه ره و کارییان بکا ده یبه نه به هه شت، ئه و دووه گه رچی ئاسان به لام که م
که س ده یانکا، یاران (ره زاه خوا یان لیبنا) عه رزیان کرد: قوربان: ئه و دووه چی و
چین؟ فهرمووی: ئه وه تا که له دوا گشت نوێژیکى فهرزه وه ده جار بلئی:
(الحمد لله) و ده جار بلئی (الله اکبر) ده جار بلئی (سبحان الله)
کاتیکیش چو یته سه ر نوینی نووستنه که ت سه د (سبحانه الله) و (الله

اکبر) و (الحمد لله) بکه، ئەمەیش دووسەدو پەنجایە بە زمان و دوو
 ھەزارو پینج سەدە بە تەرازوو قەپان، دەی کئی ھەییە لە ئیوہ کە شەوو
 روژی دوو ھەزارو پینج سەد گوناھ بکات؟ یاران گوتیان: ئەی بو ئەوانەیی
 کە کار بەم دوو خووە جوانە دەکەن کە من؟ فەرمووی: چونکە شەیتان
 لە دوا نوێژ دئی بەلاتانەووەو شتی تری بیخیرتان، لە کارو باری خۆتان
 بیر دەخاتەووە، ھەتا بەوانەووە خەریک بن و ئەم ویردەتان لە بیر بچیتەووە،
 ھەروا لە کاتی خەوتنیشدا دئی بەلاتانەووەو دەتانخەوین و ناھیلئ ئەو
 ویردە بخوین! (ئەبو داوود و تیرمیذی) تیرمیذی دەفەرموئ:
 فەرموودەییەکی جوانی دروستە. سوننەتە کە لەدوا نوێژی بەیانی و لەدوا
 نوێژی شیوان دەجار بلئ: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك
 وله الحمد بیده الخیر یحیی ویمیت وهو علی کل شیء قدير).
 چونکە خوشەویست (دروود، خوا، لەسەربە) دەفەرموئ: ھەرکەسئ لە سەرچی
 نوێژەکەیی، پیش ئەوہی بەجیئ بەیلئ و قاجە چاماوەکانی راست
 بکاتەووە، لە دوا نوێژی شیوان و بەیانی دەجار بلئ: (لا اله الا الله وحده
 لا شریک له، له الملك وله الحمد، بیده الخیر، یحیی ویمیت، وهو
 علی کل شیء قدير).

بە ھەر جارەیی دە چاکەیی بو دهنوسری، وە دە خراپەیی لی
 دەسپیتەووە، وە دەپایەیش پلەیی بەرز دەکریتەووە، سەرەرای ئەوہیش دەبن
 بەقەلا بۆی لە ھەموو ناخۆشییەک و دەبن بە سوپەرو پەنا لە شەیتانی
 بەشپراو لە رحمتی خوا، بە هیچ گوناھیی بە فەتارەت ناچئ مەگەر
 بەفرەخوایی و ھاوەلدانان بو خوا، یەکیکیش دەبی لەو کەسانەیی کە

کردم و هیان زور باشه، کهس لهو باشتر نیه، مه گهر کهسی که لهو باشتر بلئی. (ئه حمهد) تیرمیدیش گپراویه ته وه، به لام به بی رسته ی (بیده الخیر). هه روا سوننه ته که له دوانویژی به یانی ههوت جار بلئی: (اللهم أجرنی من النار): ئه ی خودایه! په نام بده له دۆزه، وه له دوا شیوانیش ههوت جار بلئی: (اللهم انی أسألك الجنة، اللهم أجرنی من النار): ئه ی خودایه! داوای چوونه ناو به هه شتت لئده کهم، ئه ی خودایه! په نام بده له ئاگری دۆزه. چونکه پیغه مبه ر (مروود خواجه لسه ربی) دهفه رموی: کاتی نوویژی به یانی ده که ی پئش ئه وه ی قسه ی دنیایی له گه ل کهسی بکه ی ههوت جار بلئی: (اللهم أجرنی من النار)، چونکه ئه گهر لهو رۆزه تا بمری خودای گه وره و مه زن پسه و ئه ی په نادانت له ئاگر بو دهنوسی، کاتیکیش نوویژی شیوان ده که ی، له پئش ئه وه دا که قسه ی دنیایی له گه ل کهسی بکه ی، ههوت جار بلئی: (اللهم انی أسألك الجنة، اللهم أجرنی من النار). چونکه ئه گهر لهو شه وه تا بمری خودای بالآده ست و خاوه ن شکو، پسه و ئه ی په نادانت له ئاگر بو دهنووسی (ئه حمهد/ ئه بو داوود).

ئه بو حاتم ده گپرت ته وه: هه زه رت (مروود خواجه لسه ربی) یاسای وا بوو له پئش ئه وه دا جی نوویژ ده که ی به جی به یلئ ده یفه رموو: (اللهم اصلح لی دینی الذی هو عصمة امری، واصلح لی دنیای الی جعلت فیها معاشی اللهم انی اعوذ برضاک من سخطک واعوذ بعفوک نقمتک، واعوذ بک منک، لا مانع لما أعطیت ولا معطى لما منعت ولا ینفع ذا الجد منك الجد).

٦٦) ژن له چەن شتىكا جيايه له پياو:

بۇ نوږزكەر لهكاتى چه مينه وهدا سوننه ته پشتي و نه ستوى له يهك
 ناست ريك بگرئ و هەردوو لاقه كانى ريك راوہستينى، وەك سنجووق،
 چونكه خوہشەويست (دروودە خواہ لەسەربە) به شيوہيهكى ريكى وا پشتو
 نه ستوى له يهك ناست رادەگرت، ئەگەر كه مئ ئاو بکرايه ته سەر
 ناومپراستى گازمەرى پشتي ناوہكه ريك له شويىنى خویدا رادەوہستاو
 به هيچ لايەكا نەدەرژا. ئيمامى شافيعى (رەزاي خواہ ليبنە) دەفەرموى: دەبى
 سەرى و ملى و پشتي وەك دووخ له يهك ناست بگرئ، نابى پشتي
 كوربكاتهوہ، هەر دوو لاقه كانى ريك راگرئ، نابى سەرى شوږبكاتهوہ،
 چونكه له فەرموودەدا شتي وا كه نوږخوين سەرى شوږبكاتهوہ به باش
 نەزانراوہ چووږنراوہ به لاکه لاکى سەرى گوږږږو لوژەلوژى، لەژږر
 بارى فورسدا!!

ئەم ئەندازەيه بۇ پياو ژن چونيەك سوننه ته، بەلام ژن لەم
 چەند شتەدا جيايه له پياو:

يهكهەم: سوننه ته بۇ پياو هەردوو ئانيشكى له چه مينه وهدا كه مئ
 دور بگرئ له لاتەنيشتەكانى، چونكه پښخەمبەر (دروودە خواہ لەسەربە)
 وايدەکرد، عائيشە (رەزاي خواہ ليبنە) له حەديسيكا ئەوہى گڭراوہتەوہ، بەلام
 سوننه ته بۇ ژن خوى بنوسيئى به يهكهوہ، چونكه بۇ ئەو واباشتر لەشى
 دادەپوشرئ.

دووەم: سوننه ته بۇ پياو، له كورنووشدا، هەردوو بەرى دەستەكانى
 لەسەر زەوى دابنئ و باسكه كانى رانەخا له سەرى و كه مئ بەرز بيانگرئ و

نەشيان نووسىنى بە لاتەنىشتەكانىيەوۋە بەلكوو بلاويان بىكاتەوۋە، چونكى
لە فەرموودەدا دەفەرموئى: پېغەمبەر (ەرۋودە خواۋە لەسەربە) كە نوپۇزى دەكرىد،
لەناۋ كورنووشدا، ھەردوۋ بلى خۇي بلاۋ دەكرىدەوۋە، تەنانەت جارى بار
سپىدەى بىناخلى دەردەكەوت. (شەيخان) بەلام ژن واباشە لە كورنووشيدا
خۇي بنووسىنى بە يەكەوۋە، چونكى ئاۋا باشتر لەشى دادەپۇشرى.

سپىيەم: پياۋ لە كورنووشدا سكى دووربگري لە رانەكانى چونكى لە
دىسا دەفەرموئى: پېغەمبەر لەكاتى كورنووشدا وەھا ھەردوۋ بالى خۇي
بلاۋ دەكرىدەوۋە، كاروبەرخيان بە ژىردا رەت دەبوۋ بەلام بۇ ژن وا باشە
سكى بنووسىنى بە رانىيەوۋە خۇي كۆبكاتەوۋە، چونكى ئاۋا باشتر
جەستەى دەرناكەوئى.

چۈارەم: لە نوپۇزە ئاشكراكانا سوننەتە بۇ پياۋ بە دەنگى بەرز
فاتىحاۋ قورئانى دۋا فاتىحا بخوئىنى، وەك لە پېشەوۋە روون كراۋەتەوۋە،
بەلام ئافرەت بە مەرجى ئەۋەى بۇ ھەيە كە پياۋى بيانى لەۋى نەبى،
لەم كاتەدا سوننەتە بۇ ئەۋىش بە دەنگى بەرز بخوئىنى، كاتى كە بەر
نوپۇزى بۇ ژنان بكا، يا كاتى كە خۇي بە تەنيا نوپۇز بكا، بەلام دەبى
بەقەد پياۋ دەنگ ھەل نەبىرئ ھەركاتىكىش پياۋى بيانى ئامادەبوۋ بە
بەنامەكى بخوئىنى.

پېنچەم: پياۋ كاتى لەناۋ نوپۇزدا، شتىكى نامۇ روويدا، وەك ئەۋە
ۋىستى پېشنوۋزەكەى لە ھەلەيى ئاگادار بىكاتەوۋە، يا كوئىرئ لە
مەترسىيەك ھۇشيار بىكاتەوۋە، ئەۋە دەبى (سۈبجانەللا) بكا، بەلام ژن
دەبى جەپەلە لى بدا، چونكى پېغەمبەر (ەرۋودە خواۋە لەسەربە) دەفەرموئى:

ههركهسى لهناو نوێژدا شتیكى ئی روودا با سوبحانه ئالا بکا، چونکه که سوبحانه ئالا دهکاتی دهگهن له حالهکه، وه ئی چهپه ئه لیدان لهناو نوێژدا، لهکاتی وادا، بو ژنانه (شه یخان). ئهوهنده ههیه دهبی مه بهستی له ته سبیحات کردنه که هه م یادی خوداو هه م هۆشیار کردنه وه بی، شیوه ی چهپه که ییش ئاوايه: ژنه که ناوله پی دهستی راستی بکیش به پستی چه پید، ئه گهر چه پله دووباره بووه به هۆی دووباره بوونه وه ی هۆیه که یه وه قهیدی نیه، ته سبیحکردنیش هه روا.

٦٧) شهرمگای پیاوو ژن:

شهرمگای پیاو (نازاد بی یا کوپله بی) ناوهندی ناوک و ئه ژنویه تی، چونکه خۆشه ویست (مرووده خوا له سه ربه): دهفه رموی: هه رکاتی که سی له ئیوه که نیه که یکی هه بوو، وه ماره یکرد له که سیکی تر، وه ک بهنده و رهنجبه ری خوی، ئیتر ئه و که نیه که نابی ته ماشای شهرمگای ئاگاهه ی بکا، چونکه ده بی به ژنی می رددارو ئاگاهه ی له م لایه نه وه داده نری به بیگانه، شهرمگایش ناوهندی ئه ژنوو ناوکه (به یه هقی). له فه رمووده یه کی تر دا چه زره ت (مرووده خوا له سه ربه): به چه ره ه دهفه رموی: رانت داپۆشه، چونکه ران شهرمگایه (تیر می ذی) له فه رمووده یه کی تر دا به عه لی دهفه رموی (مرووده خوا له سه ربه): نه رانی خۆت ده ریخه و نه ته ماشای رانی که سی ش بکه، چ ه ی زیندوو چ ه ی مردوو (ئه بو داوود/ ئیبنو ماجه/ حاکم).

بزانه: که رچی ناوک و ئه ژنوو به شی نین له شهرمگا، به لام داپۆشینان پیویسته، چونکه یاسایه کی ئوصولی فیکه هه یه دهفه رموی:

هەرشتی پېویست (واجب) بهبی نهو تهواو نهبی نهو شته خوښی پېویسته. شهرمگای ژنی نازاد، هه موو له شیهه تی جگه له دهمو چاوو ههردوو دمستی ههتا جمگه ی مووچ، مه بهست ناو نو یژو ته وافو نیحرام بهستنی کاتی حهجه، چونکه خوای گه وره دمفه رموی: { يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ } . هه ندی ده بیژن: روخسارو ههردوو دمست تا مووچ له هیج کاتیکا شهرمگانین، گهرچی ته ماشاگردنیان ناره وایه، چونکه خوای گه وره دمفه رموی: { وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا - سورة النور - ۳۱/۲۴ } . واته: ژنان خشل و هو ی ئارایش و شوینه کانیان له لهشیان دهرنه خه ن، مه گهر نه وه ی کهوا به دهره وه).

زانایانی ته فسیر و ئیبنو عهباس و عائیشه (رهزاه خوا یاران ایبه) دمفه رموون: مه بهست له وه ی کهوا به دهره وه یه له م ئایه ته دا روخسارو ههر دوو دمسته ههتا مووچ له بهر نه وه یش جاری نه سمای کچی نه بو به گری صه دیق که ژنخوشکی پیغه مبه ربوو، جلیکی ته نک ی له بهر دا بوو، پیغه مبه ر (درووه خوا له سه ربه) که نه وه ی دی، پی فهرموو: نه ی نه سماء! ههر کاتی ژن ره سید مبه وو، دروست نیه هیج کو یی دهر بکه هو ی ئیره و ئیره ی نه بی، حه زره ت (درووه خوا له سه ربه) نامازه ی کرد بو روخساری و بو ههردوو دمستی.

به لām شهرمگای که نیزهك دوو فەرمايشتی له سهره:

یه کهم: کهرای دروستتره: ئهوهیه که وهك هی پیاو وایه، چونکه به یهگرتن (ئىجماع) سهری که نیزهك شهرمگا نیه، چونکه عومهر (رهزاه نوایه لیبه) که نیزهکیکی خیلێ ئهنهسی لهسهر نهوه ته می کرد که سهری خوێ داپۆشیبوو، وهپیی فهرموو: ئهوه دتهوئ لاسایی ژنه نازادهکان بکهپتهوه؟ جا له شوینئ سهری شهرمگا نهبن، که زۆربهی جوانی جهسته وا بهسهرهوه، دیاره شهرمگای وهکوو هی پیاوه، که بریتیه له ناوهندی ناووک و ئهژنۆ وهك هی پیاو.

رای دووهم: ئهوه ئهندازهیه، له لهشی که لهکاتی کارو فرمانکردندا دهردهکهوئ، که بریتین له سهر و مل و باسک و باریکهی لاق، شهرمگانین، چونکه ناچاره که دهریان بخا لهکاتی کارو ئیشا وه ئهسته مه که دایان بهپۆشئ، به لām باقی مهندهنی جهستهی شهرمگایه.

٦٨) ئهوه شتانهی نوێژ به تال ده که نهوه:

نوێژ به یازدهشت پووج ده بیته وه:

١) به قسهی قهستی ئاسایی نیوانی مهردوم، ئیتر په یوهندی به نوێژ وه ههبن یانهیبی، چونکه له سهحیحهیندا — که بوخاری و موسلیمن — دهرهروئ: زهیدی کورپی ئهرقهه فهرمووی: ئیمه له پێشدا له ناو نوێژدا، قسهمان له گهڵ یهکتردا دهکرد، ههتا ئهم ئایه ته هاته خوارهوه که دهرهروئ: {رهزاه نوایه لیبه} {وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ} — سورة البقرة — ٢٣٨/٢ واته: له نوێژدا بهسهر گزی و بهمل

که چی راوهستن و دهم به یادو زیکری خودابن و قسهی دنیایی مهکه‌ن.
 ئیتر هاتنی ئەم ئایه‌ته فهرمانمان بیکرا به خامۆشی و قسه‌کردنمان
 لیقه‌ده‌غه کرا) هه‌روا له سه‌حیحه‌ین و شوینی تردا ده‌فه‌رموی: به
 راستی نوێژ خه‌ریکبوونی ده‌وی. موسلیمیش ده‌گی‌رپته‌وه: هه‌زره‌ت
 (درووده‌ی خوا‌ی له‌سه‌ربه‌ی) ده‌فه‌رموی: به راستی ئەم نوێژه به‌که‌لکی قسه‌ی دنیایی
 نایی، به‌لام ئەگه‌ر له‌ بیری نه‌بوو قسه‌ی کرد، یا له‌به‌ر ئەوه‌ی نۆ
 موسولمان بوو، تازه ئیسلام بوو بوو نه‌یده‌زانی قسه‌کردن له‌ناو نوێژدا
 نادرسته، یا به‌بی مه‌به‌ست قسه‌یی له‌ ده‌می دهرجوو، یا پیکه‌نین زۆری
 بۆ هینا، له‌م کاتانه‌دا نوێژه‌که‌ی پووچ نابیته‌وه، چونکه‌ بی سووچه،
 چونکه‌ پیغه‌مه‌به‌ریش (درووده‌ی خوا‌ی له‌سه‌ربه‌ی) ده‌فه‌رموی: خودا تۆله‌و سزای ئەم
 سی جۆره‌ گونا‌هه‌ی له‌سه‌ر ئومه‌تم هه‌لگرتووه:

یه‌که‌م: گونا‌هی که‌ خاوه‌نه‌که‌ی به‌هه‌له‌ بیکا،

دووه‌م: گونا‌هی خاوه‌نه‌که‌ی له‌ بیری نه‌بی.

سییه‌م: ئەه‌وش‌تانه‌ی به‌ زۆر پیا‌ن بکری. (طه‌به‌رانی له‌ ئلکه‌بیردا
 گی‌راویه‌ته‌وه). جاریکی‌ش مو‌عاوییه‌ی کوری هه‌که‌می ئەل - سولله‌می،
 له‌ناو نوێژدا بوو نوێژکه‌ری له‌ پالیا پژمی، نزای پژمینی بۆ کردو پی
 گوت: (رحمک الله) و له‌به‌ر ئەوه‌ی نه‌یده‌زانی قسه‌ له‌ نوێژا نا‌ره‌وایه
 قسه‌ی کرد، به‌لام پیغه‌مه‌به‌ر (درووده‌ی خوا‌ی له‌سه‌ربه‌ی) لێی نه‌گرت و فهرمانی
 پینه‌کرد که‌ نوێژه‌که‌ی دووباره‌ بکاته‌وه. ئەگه‌ر کۆکه‌و پژمه‌ زۆری بۆ
 هینا، نوێژه‌که‌ی پووچ نابیته‌وه، با دوو پیتی‌شی لێ دروست ببی، وه‌ک
 ئەوه‌ به‌ده‌م کۆکه‌وه‌ بلێ: ئح، چونکه‌ زۆری بۆ هاتووه، سووچی ئەو نیه،

ئەگەر نوپۇزكەر نەيدەتوانى بەبى كۆكىن روكنىكى قەولى بخوینى ئەوۋە قەيناكا بکۆكى.

بەلام مافى ئەوۋى نىيە كە بۇ دەنگ بەرزگردنەوۋە بەئاشكرا خویندن بکۆكى، چونكە ئەوۋە سوننەتە، ھەموو سوننەتەكانى تىرىش بىرپارى بە ئاشكرا خویندنيان بۇ ھەيە، ۋەكوو سوورمتو قونووتو ئەللاھو ئەكبەرى گواستەنەوۋەكان لە نيوانى بنيات (روكن) ھەكانى نوپۇزدا، بۇ خویندنى ئەمانە مافى كۆكەى نىيە، چونكە ئەوۋە ناچارى نىيە.

۲) بەكارى زۆرى لە شوپنيەك، ۋەك سى ھەنگاۋى لە سەريەك نوپۇز پوۋج دەبىتەوۋە، ھەروەھا سى بياكىشان، سەربەلگەى ئەمەش يەكگرتنى راي زاناينى ئىسلامە لەسەر ئەم بىرپارە، كە نوپۇز بەكارى زۆر پوۋج دەبىتەوۋە، چونكە كارى زۆر شىۋەى نوپۇز دەگۆرئ، بەلام ئەگەر كارەكە لەسەر يەك نەبوو، بەم رەنگە ھەنگاۋىكى ناو بەقەد ئارامبونەوۋەيى راوەستا، ئەو جا ھەنگاۋىكى تىرى نا، ۋە ھەروەھا ئەوۋە نوپۇزەكەى پوۋج نابى، ھەروا بەكارى كەمىش پوۋج نابى، چونكە لە نوپۇزدا پىۋىستى بەوۋە دەبىۋ جىكارى پىۋىستىيە (مَحَلّ الْحَاجَةِ) ھاۋكات لەگەل ئەوۋەدا سەرۋوت گرتن لەسەر يەك بار ئەستەمە، بە پىچەۋانەى قسەوۋە بەردەوام بوون لەسەر بى دەنگى كارىكى زۆر ئاساييە، جا لەبەر ئەوۋەى نوپۇز بە يەك وشە پوۋج دەبى، بەلام بە يەك ھەنگاۋ پوۋج نابى، ۋەكى تىرىش پىرسىار لە ھەزەرەتكرا، لە بارەى تەختكردى زىخو چەۋى شوپن سوژدەوۋە، ھەرموۋى (دروودە خواۋە لەسەربى): ئەگەر ھەر ناچاربوون شتى وا يىكەن بە يەكجار بىكەن (رەزاۋ خواۋە لىيە) (موسليم).

پیښه مېر (د روڼه خوا له سترې) له لایه کی ترهوه ناماژه بؤ نهوه دهکا که
 نویژ به کردنی کاری سووکه له له ناویدا پووج نابیته وه، نهوه تا فھرمانی
 کردووه به نویژ که ره که ریگهی هامو شکر به بهرده میدا نه دا، هه روا
 فھرمانی کردووه به گوشتنی مارو دوو پشک له ناو نویژ دا، جاری کیش
 ئیبنو عه عباس له پشتیه وه له لای چه پیه وه هه لسا نویژ بکا پیښه مېریش
 (د روڼه خوا له سترې) سهری گرتو سووړانیه وه و بردی له لای راستی خوږیه وه
 رای وهستان و له گهل خوږیدا کردی به ریزی، گهل جاریش عانی شهی
 هاوسهری له بهرده میدا دهخوت و قاچی له جیگه سوژده کی حه زرتدا
 راده کی شا، که حه زرت (د روڼه خوا له سترې) دهات بؤ سوژده به دهستی
 تیوهی دمژند هه تا جیگه سوژده کی بؤ چوّل بکا، جاری کیش له ناو
 نویژ دا ناماژهی بؤ جابیر کرد، که ناواوایی ناو قه دی خوږی بههستی،
 هه موو هم باسانه وان له سوننه تی صه حیجی پیښه مېر دا^(۱)، مهرجی
 نهو تافه کارمیش که نویژی پئ پووج نابیته وه نه و دیه: شتیکی ناقو لای
 نابجانه بئ، دنا نه گهر و ابوو، وهک قه له مبارزی نهوه نویژ پووج
 دهکاته وه، چونکه شتی وا زهق، ناشی بؤ ناو نویژ.

بزانن که نویژ پووج نابیته وه به ورده جووله، وهک خورادنی له ش
 به په نجه، با زوړیش په جهکانی بجوولینئ، با جووله کان پهک له دواي

^(۱) تماشاى تاجول نوصول (کوردي) بدرگى يه کم، چاپى يه کم لاپېره (۲۴۰) ف
 - ۳ + ل - ۲۴۴ ف - ۵ + ل - ۳۳۸ ف - ۲ + ل - ۳۸۸ ف - ۱) بدرگى چوارم
 لاپېره (۳۵۶) که. بز ساخکردنموى هم باسانه. ف = فرموده.

یسه‌کیش بن، چونکه شتی وا نه زیان به شکۆمه‌ندیی نوپژه‌که ده‌گه‌یه‌ئو، نه پیچه‌وانه‌ی ملکه‌چی ناو نوپژه. به‌لام ئەگەر به‌ری دهستی سێ جار به‌سەر له‌شیدا به‌ کیش کردو جهسته‌ی به‌ له‌پی خۆی له‌و ماوه‌یه‌دا خوراند ئەوه نوپژه‌که‌ی بووچه، مه‌گەر ئالۆشیکێ زۆری هه‌بێ وه‌ك گه‌ری، وه‌ نه‌توانی ئوقره‌ی له‌سەر بگه‌ری، ئەوه به‌ مه‌هانه‌ی ره‌وا و مرده‌گیرێ.

٣) نوپژ پووچ ده‌بیته‌وه به‌ په‌یدا‌بوونی نانوپیژی (حه‌ده‌ت) ئیتر به‌ قه‌ستی بێ یا به‌ هه‌له‌، وه‌ له‌ پێشیه‌وه نانوپیژی نا‌هه‌میشه‌ی (حه‌ده‌ت غه‌یره‌ دائیم) هه‌بوو بێ یا نه‌بووبێ چون‌یه‌که، چونکه‌ هه‌زرت (مروودێ خوا‌ه‌ له‌ سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموێ: ئەگەر که‌سی‌کتان له‌ناو نوپژدا بایه‌کی ئێ بووه‌وه، با نوپژه‌که‌ی بپێ و ده‌سنوێژ بگه‌ریته‌وه‌وه نوپژه‌که‌ی له‌ نووکه‌وه بکاته‌وه (ئه‌بو داوود گه‌ی‌راویه‌ته‌وه) تیرمی‌ذی فه‌رمووپی‌ه‌تی: فه‌رموو‌ده‌یه‌کی جوانه‌، یه‌ک‌گرت‌نیش دامه‌زراوه له‌سەر ئەم شی‌وانه‌ی باس‌کران، جگه‌ له‌ شی‌وه‌ی هه‌بوونی نانوپیژی له‌ پێشیه‌وه.

٤) نوپژ پووچ ده‌بیته‌وه به‌ په‌یدا‌بوونی پیسی به‌ جله‌که‌یه‌وه یا به‌ له‌شیه‌وه، یا له‌جێ نوپژه‌که‌یدا، چونکه‌ پاکیی ئەم سێ شته‌ مه‌رجه بو‌ دامه‌زراندنی نوپژ، وه‌ك له‌ پێشه‌وه باس‌ کرا، وه‌لێ ئەگەر پی‌سییه‌ك که‌وته‌ سه‌ر شوپنیکێ ده‌سه‌جێ لایدا قه‌یناکا. خال‌ هه‌رامه‌، چونکه‌ له‌ شه‌رعا رێگه‌ی لی‌گیراوه، جا ده‌بێ کوپری بکاته‌وه ئەگەر مه‌ترسی ئەوه‌ی ئێ نه‌ده‌کرا که‌ شوپنه‌که‌ی ببێ به‌ زامیکێ وا نا‌چاری بکا ته‌یه‌موم بکا، به‌لام ئەگەر مه‌ترسی ئەوه. هه‌بوو ئەوه‌ پێ‌ویست به‌ لا‌بردنی خاله‌که‌

ناكا، لەبەر ئەۋەدى ئەو خالەۋە ھەم نوپۇزى دروستەۋ ھەم بەرنوپۇزىكىردى، گرىمان زامەكەى بە دەرمانىكى پىس تىماركرد، يا بە دمزوۋىيەكى پىس دوورپىيەۋە، يا جىگەيەكى لەشى شەق كىردو پارچەيەكى پىسى تىا مۆتۈر بەكرد، ۋەك ئەۋە بە ئىسكىكى پىس شىكىستى بگىرتەۋە، ئەۋە پىۋىست ناكا ئەو شتە پىسە دەرېكىشى، لەكاتى وادا نوپۇزەكەى دامەزراۋە.

۵) نوپۇز پوۋچ دەپتەۋە بە دەرگەۋتنى شەرمگا، چۈنكە پىۋىستە لەناۋ نوپۇزدا داپۇشرى، ۋەك لە پىشەۋە رابورد، جا ئەگەر خۇى بە قەستى دەرى خست نوپۇزەكەى پوۋچە، بەلام ئەگەر با دەرى خست دەپى گورج داپۇشى، ەنا نوپۇزەكەى پوۋچ دەپى، ھەروا ئەگەر پىشتەمالەكەى كرايەۋە، يا بەنەخوئىنەكەى پىچراۋ گورج خۇى كۆكردەۋە نوپۇزەكەى دروستە.

۶) گۆرپىنى نىيەت، ۋەك ئەۋەنىيەتى دەرچوون لە نوپۇز بەپىنى چۈنكە مەرجى نىيەت ئەۋەيە تا دوابەشى نوپۇزەكە بىمىنى، ھەر وايە ئەگەر نىيەتەكە لە فەرزىكەۋە بگۆرپى بۇ فەرزىكىتر، بەلام ئەگەر فەرزىكى كىرد بە سوۋنەتى رووت، بۇ ئەۋە بە جەماعەتتىكى رەۋادا بگا، ۋەك ئەۋە بە تەنيا نوپۇزى فەرزىكاۋ، لە پاش دوو ركات سلاۋ بداتەۋە، ھەتا فرىاي جەماعەت بىكەۋى، ئەۋە دەپى، بەلام ئەگەر كىردى بە نوپۇزىكى دىيارىكراۋ، ۋەك دووركاتى چىشتەنگاۋ ئەۋە دروست نىيە، چۈنكە نوپۇزى دىيارىكرو لە سەرەتاگەيەۋە كارى بە دىيارىكردن ھەيە لەكاتى نىيەتەيناندا. ھەتا ئەگەر بىرپارىدا كە نوپۇزەكەى بىرپى دەسبەجى

پووج دهبیتهوه، چونکه پښوېسته نییهت (نیاز) بهردهوام بی تاکاتی لیوونهوه، ههروا نهگهر گومانی بوو: که ئایا بیپرئ یانا؟ نوږهکهی پووجهوه دهبی، بهلام نهگهر به خهیاڵ دههات به دلیدا، وهک حائی مرؤی رارا نهوه وهسوهسهو خهیاڵاته نوږ پووج ناکاتهوه.

(۷) پشتکردنه رووگه نوږ پووج دهکاتهوه، ههروا وهرچهرخانی سینگ لی بهبی مههانه، چونکه مهرج بو دانراو نامیئی به نهمانی مهرجهکهی، دیاره کهرووکردنه رووگه مهرجی دامهزراندنی نوږه.

(۸، ۹) ههشتهمو نویهم: لهو شتانهی که نوږیان پی پووج دهبیتهوه خواردن و خواردنهوهیه، چونکه له شوینی به یهکی لهم دووه رۆزوو پووج ببیتهوه نوږ چاتر پووج دهبیتهوه پییان، سههرهپای نهوهیش بههوی خواردن و خواردنهوهکهوه نوږهکه پشت گوئی دهخا، له راستیدا مهبهست له پهرستنی جهستهیی (عیباداتی بهدهنی) تازهکردنهوهی باومره لهناو دلداو، گفتوگوی دل لهگهڵ خوداداو گهرانهوهیه بو پهناي سیبهری رحمهتی خودا، دیاره که خواردن و خواردنهوهیش دژی نهوهیه. بهلام نهگهر له بیری نهبوو شتی خوارد یاشتی خواردهوه، یانهیدهزانی که نهوه نادرسته، چونکه نو موسوّلمان بوو، یا له بهرشتی تری ناوا، وهک نهوه بهروهردهی دهشت و دهر و چۆلهوانی و دوور له مهلاو زانابی، نهوه نهگهر کهمبی نوږهکهی بهتال ناب، بهلام نهگهر زۆربی، ئیتیر به نهزانی بی، یا لهبهر له یاد چوونبی، نهوه نوږی پی پووج دهبی، چونکه نوږ وهک رۆزوو نیه، چونکه نوږ بریتییه له چهند کاریکی ریزکراو، که کاری زۆر له نیوانیاندا -

ریزه‌که‌یان ده‌چرپینی. که‌سی به زور شتی دمرخوارد بدری نویژه‌که‌ی پووج ده‌بیته‌وه چونکه شتی وا زور که‌مه، مه‌گهر به ده‌گمه‌ن روو بدات.

(۱۰) پیکه‌نینی به قاقابی و دوو پیتی ئی په‌یدا ببی نویژ پووج ده‌کاته‌وه، به مهرجی به قه‌ستی بی، نه‌گهر زوری بۆ هاتبوو قه‌ینا‌کا. به‌لام نه‌گهر دوو پیتی ئی په‌یدا نه‌بوو، له‌بهر نه‌وه‌ی به قسه دانانری نویژ پووج ناکاته‌وه.

(۱۱) له ئیسلام وهرگه‌ران، ئیتر هه‌لگه‌ران‌ه‌وه که به‌کرده‌وه بی، وه‌ک گر‌نوو‌ش بردن بۆ بت، یا به قسه‌بی، وه‌ک نه‌وه بلای سی خوا هه‌یه، یا به بیرو باوم‌ری، وه‌ک نه‌وه باوم‌ری وابی که خوا نیه، نه‌وه له‌م کاتانه‌دا ده‌سه‌جی بی باوم‌ر ده‌بی و نویژه‌که‌ی پووج و به‌تال ده‌بیته‌وه.

بزانه یه‌کی‌که له وانه‌ی که نویژ پووج ده‌که‌نه‌وه دوا‌که‌تنی پاشنویژه له پيشنویژه‌که‌ی به دوو بنیات، که هه‌ردوکیان بنیاتی کرده‌وه‌یی (روکنی فیعلی) بن، به‌لام به مهرجی به قه‌ستی دوا‌که‌ه‌وی.

وه‌ک نه‌وه له‌گه‌لی دا نه‌فریای چه‌مینه‌وه‌و نه‌فریای راست‌بوونه‌وه له چه‌مینه‌وه بکه‌وی، هه‌روا نویژه‌که‌ی پووج ده‌بیته‌وه نه‌گهر به‌قه‌ستی به‌دوو روکنی فیعلی پیش پيشنویژه‌که‌ی بکه‌وی، چونکه نه‌وه پيشه‌وانه‌یه‌کی زور ناقول‌او دزی‌وه، هه‌روا نویژ پووج ده‌بیته‌وه به‌قوت‌دانی چلمی که‌له‌سه‌ره‌وه دابه‌زی، به‌مه‌رجی بتوانی فری بدا.

٦٩) كورنوشى ھەلەو ھۆيەكانى:

(پىناسەكەي): ھەلەلەزمانا لەبىر چوونى شتەو بى ئاگا بوونە
لىي، لە زاراوى شەرعدا: بى ئاگا بوونە لەشتى لەناو نوپۇزدا كورنوشى
ھەلە بۆ ئەو ھەلەزراو ھەلەدەي ناو نوپۇز چارە سەر بكا، ئەمەيش
لەفەرزو سوننەتدا، لەسەر ھەلەزراو، چوون يەكە، واتە: بۆ
ھەلەلەكەتەي ھەلەلە كورنوشى ھەلە سوننەتە.

كۆكەرەو ھەلە:

زايىتەو كۆكەرەو كورنوشى ھەلە ئاوايە: سۆزدەي ھەلە
سوننەتە لەبەرکردنى شتىكى وا كەنەيى ئى كرابى لەنوپۇز، ھەكەو زىادەي
راوھەستان، ياروگەيىكى زىادە، ياكورنوشىكى زىادە، ياتەحياتىكى زىادە،
كەلەشويىنى خۇيانا نەبن و بەھەلە بىرئىن، يالەبەر لەبىر چوونى شتىكى
وا كەفەرمانى پى كرابى، ھەك نەكەردنى چەمىنەو ياكورنوش،
ياراھەستان بۆ فاتىحا، يادانىشتن بۆ تەحياتى پىويست، يانەخويندىنى
شتى پىويست ھەك فاتىحاو تەحياتى فەرز، جا ئەمانە دەبى بەسەر
بىرئىنەو ئەوسا كورنوشى ھەلەيان بۆ دەبىرئ لەو شويىنەدا كەبۆي
دىارى كراو، جانەگەر كابر لەناو نوپۇزەدا ئەم ھەلەيەي
وھىرەكەوتەو ئەو بەسەرى دەگىتەو ھەلەكەتەكە دەكاو تەواو،
بەلام ئەگەر لە دوا سلاودانەو بىرى كەوتەو ھەلە زۆرىشى بەسەردا تى
نەپەرىبوو ئەو ئەو كەپەراندىو ھەلەتەي دەگەپتەو سەرى بەتەواو
دەكاو كورنوشى ھەلەيش دەبات، بەلام ئەگەر كاتىكى درىزى بەسەردا،

تیپه‌ری نه‌وه ده‌بی سهر له‌نوئێ نه‌وه نوێژه بکاته‌وه، بۆ درێژی کاتیش دوو فهرمانیشت هه‌یه: یه‌که‌میان ده‌فهرموئ ده‌گه‌رپێنه‌وه و بۆ سهر عورف، دووهمیان: ده‌فهرموئ: نه‌وه‌یه زیاتر بێ له‌ئه‌ندازه‌ی رکاتی!

به‌لام جیاوازی نییه له‌نیوانی ئهم شیوانه‌دا: له‌پاش سلاودانه‌وه قسه بکا یا نه‌یکا، له‌مزگه‌وت دهرچووبی یانا، پشتی کردبێته رووگه یانا، ئه‌مه هه‌مووی کاتی وایه که‌سوور بزانی ئه‌هوشته‌ی نه‌کردووه، به‌لام نه‌گه‌ر سلاوی دایه‌وه‌وه که‌وته گومانه‌وه که ئایا نه‌وه بنیاته یانه‌وه رکاته‌ی کردووه یا نا؟ نه‌وه له شیوه‌ی وادا هیچی له‌سهر نییه، نوێژه‌که‌ی ته‌واوه، ئه‌مه‌یش به‌پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌وه‌یه که‌له ناو نوێژدا گومانی بۆ په‌یدا ببی، که‌ئه‌وه شته‌ی کردووه یانا؟ نه‌وه له‌م شیوه‌یه‌دا کام لا یه‌قین بوو له‌سهر نه‌وه‌وه نوێژه‌که‌ی ته‌واو ده‌کاو کار به‌به‌نه‌رمت (ئه‌صل) ده‌کا، چونکه خۆشه‌ویست (درووه‌ی خوا له‌سه‌ربه‌ن) فهرموویه‌تی: نه‌گه‌ر که‌سیکتان له‌نوێژدا گومانی بۆ په‌یدا بوو، وه‌نه‌ی دهمانی که‌چه‌ن رکات نوێژی کردووه، وه‌ک نه‌وه‌نه‌یدم‌زانی که‌سی رکاتی کردووه یا‌چوار، نه‌وه با گومانه‌که‌ی تووڕ بدا، چه‌نده‌ی له‌لا یه‌قین و بێ گومانه‌، باله‌سهر نه‌وه‌وه نوێژه‌که‌ی ته‌واو بکا، له‌پاشا له‌پیش سه‌لام دانه‌وه‌وه دوو کورنووشی هه‌له‌ ببات، جا نه‌گه‌ر له‌راستیدا پێنج رکاتی کردبوو نه‌وا نه‌وه دوو کورنووشه نوێژه‌که‌ی ده‌که‌نه‌وه به‌جوت، نه‌گه‌ر چواری ته‌واویشی کردبوو نه‌وا نه‌وه دوو کورنووشه دهن به‌هوی نوشوستی و سهر شو‌ری بۆ شه‌یتان (موسلیم). ئه‌مه سه‌بارمت به‌ پێشنوێژو نوێژکاری ته‌نها وایه، به‌لام پاشنوێژ نابێ له‌خۆیه‌وه به‌ته‌نها کورنووش ببا به‌بێ پێشنوێژه‌که‌ی، چونکه پێشنوێژه‌که‌ی به‌ر پرسیارایی هه‌له‌که‌ی نه‌وه هه‌ل ده‌گرێ.

جا ئەگەر پاشنوێژ لەناو تەحیاتدا بۆی دەرکەوت کە چەمبەندەوی
 نەکردوو، یافاتیحە نەخوێندوو، یاشتێکی وا، وە ئەمە ی لە شوینی
 خۆیدا لەبەر نەبوو، یالەم بارمبەو، گومان ی بۆ پەیدا بوو، جا ئەگەر
 پێشنوێژەکە ی سلاوی دا بەو، ئەو دەبی گورج هەلسی رکاتی بەتەواوی
 بکا، بەلام کورنووشی هەلە نەبات، چونکە ئەو گومانە ی کەبۆی پەیدا
 بوو لەو کاتەدا بوو کە ئەم لە حالەتی ئیقتیدا بوو، لەبەر ئەو
 پێشنوێژەکە ی ئەو دەگرێتە ئەستۆی خۆی. سوننەتە گرنگەکانیش
 کە پێیان دەگوتری: ئەبەز، وەک تەحیاتی یەکەم و سەلاواتدان لەسەر
 پێغمبەر لە تەحیاتی یەکەم و قونووتی بەیانی و قونووتی نیوەی دوایی
 رەمەزان، ئەمانە گەرچی لەگورۆکی نوێژ نین، بەلام سوننەتە
 بەکورنووشی هەلە پر بکری ئەو، ئەگەر بەهەلە تەرک کرابوون، چونکە
 بەهۆی نەکردنیا ئەو زەدە لەنوێژەکەدا پەیدا دەبی. سەر بەلگە
 لەتەحیاتی یەکەم دا: ئەم حەدیبە ی بوخاری و موسلیمە، کە عەبدوللای
 کوری بوجەینە (رەمەتە خوا لیبە) دەفەرموی: حەزەرت (مروودە خوا لەسەربە)
 تەحیاتی یەکەمی نەخوێند، بەلام لەپیش ئەو دەدا کە سلا و بداتەو
 کورنووشی هەلە ی بۆ برد، جا ئەوانی تریش بەقیاس لەسەر ئەو. غەزالی
 (رەمەتە خوا لیبە) لە بارە ی هۆی قیاسکردنی ئەم ئەبەزانە ی تر، لەسەر
 تەحیات دەفەرموی: (چونکە ئەمانیش پێک وەک تەحیات، لەدروشم و
 نیشانە دیاری و تایبەتی یەکانی ناو نوێژن) جا ئەگەر نوێژ خوێن یەکی
 لەم سوننەتە گرنگانە ی نەکردو دەستی کرد بەکردنی فەرزیکی ناو نوێژ،
 ئیتر دروست نیە بۆی بگەرێتەو بۆ سەری، دەنا ئەگەر بزانی کە ئەو
 نادروستە، وە بەقەستی بگەرێتەو بۆ سەری ئەو نوێژەکە ی پووچە، جا

ئەگەر لەبیری نەبوو تەحیاتی یەگەمی نەخویندو دەستی کرد بەراوەستان بۆ خویندنی فاتیحە، یالە حالەتی ھەڵسانەویدا بوو، لە راستبوونەووە نزیکتەر بوو ھەتا لەدانیشتنەو، ئەو دەروست نییە بۆی بگەرێتەو بۆ دانیشتن، بەلام کورنووشی ھەلە بۆ ئەم حالەتە دەبا، بەلام ئەگەر لەدانیشتنەو نزیکتەر بوو ئەو دادەنیشی و کورنووشیش دەبا، چونکە پیغەمبەر (ەرووە خوا لەسەربە) دەفەر موی: ئەگەر کەسیکتان لەرکاتی دووم دا تەحیاتی نەخویندو ئەزەکی دا ھەلبسیتەو، بەلام ھیشتا بەتەواوی راستەو نەبوو بوو، ئەو بەدانیشتیەو، بەلام ئەگەر بەتەواوی راستەو بوو، ئەوا بەدانیشتیەو، وەدوو کورنووشی ھەلە بیات. (ئەحمەد/ ئەبو داوود/ ئیبنو ماجە/ لە موغیرە کوری شوعبەو) ئەگەر قونووتی نەخویندو دەستی کرد بەدانیشتن، ئیتر نابێ بگەرێتەو بۆی، دەنانوێژەکی پووج دەبێ، بەمەرجێ بەقەستی وابکاو بیشزانێ کە ئەو قەدەغەییە، وەدوو سوژدە ھەلە لەم کاتەدا دەبا لەباتی تەرکی قونوتەکە، ئەمە بەس بۆ قونووتی بەیانی و وەتری نیوەی دوومی رەمەزان وایە، بەلام قونووتی کارەسات (کەناو دارە بەقونووتی نەوازیل) بەقەستی تەرك بکری، یابەھەلە، کورنووشی ھەلە ناوی.

وردە سوننەتەکان: وەکوو وێردەکانی چەمینیەو کورنووش و ئەللاھو ئەکبەرەکانی گواستەو نزای سەرەتای نوێژو شتی تری لەم بابەتە، نەلەباری قەستی داو نەلەباری ھەلەدا، کورنووش بۆ تەرکیان سوننەت نییە، بایستی ئەو ئەمەییە: کورنووشی ھەلە خۆی لەناو نوێژدا زیادەییە، کەواتە دروست نییە بکری مەگەر لە رێگەی تەوقیفەو، جا لەھەندێ ئەبەعەدا دەقی شەری لە سوننەتدا ھەیە، وەکوو کورنووش

بردنی هه‌له، له‌کاتی تهرکی ته‌حیاتی یه‌که‌ما، ئیتر ئهو شتانه‌ی تریش که‌وه‌ک ئهو سوننه‌تی گرنگن و له‌ئهباعضن، قیاس له‌وه ده‌کرین، به‌لام ورده سوننه‌ته‌کانی تر که له ئهباعض نین له‌سه‌ر بنه‌پرمت (ئه‌صل) ده‌میننه‌وه.

جیگه‌ی کورنووشی هه‌له له‌پاش خویندنی ته‌حیاته‌وه‌یه، له‌پیش سلا‌ودانه‌وه‌دا، وه‌ک له‌پیشه‌وه له‌دوو گیرانه‌وه‌که‌ی بوخاری و موسلیم دا رابورد. ئیبنو شه‌هابیش ده‌گیرپه‌ته‌وه ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌ئ) له‌سه‌ر چه‌ند شیوه‌یی کورنووشی هه‌له‌ی ده‌برد، به‌لام دواشیوه‌ی ئه‌وه‌بوو: له‌پیش سلا‌وده‌وه کورنووشی هه‌له‌ی نه‌برد. کورنووشی هه‌له سوننه‌ته‌فه‌رز نییه، چونکه ده‌فه‌رموئ (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌ئ): رکا‌ته‌که‌و دوو کورنووشه‌که ده‌بن به‌سوننه‌ت.

٧٠) ئه‌و کاتانه‌ی که‌نوێژیان تیادا نا په‌سه‌نده:

ئهو کاتانه‌ی که‌نوێژیان تیادا ناباشه‌ پینجن، واته: نوێژی که‌ هۆیه‌کی تایبه‌تی نه‌بێ له‌م پینج کاته‌دا ناباشه، سیان له‌م پینجه په‌یوه‌ندیان هه‌یه به‌وه‌خته‌وه:

(١) کاتی گزنگدانی خۆر هه‌تا به‌قه‌ده‌ر رمی به‌رز ده‌بیته‌وه.

(٢) کاتی گه‌یشتنی خۆر به‌ناوه‌راستی ئاسمان هه‌تا که‌می لاده‌دا

(٣) کاتی زه‌رده‌په‌ر هه‌تا به‌ته‌واوی خۆر ئاوا ده‌بێ.

به لگه‌ی رۆشنی ئەمەیش ئەو هیه که ئیمامی موسلیم ده‌یگێرێته‌وه:
 عوقبه‌ی کۆری عامیر (ره‌زاه‌ خوا‌ له‌ به‌ربێ) ده‌فه‌رمو‌ی: له‌م سێ ده‌مه‌دا پێغه‌مبه‌ر
 (درووه‌ خوا‌ له‌ به‌ربێ) نه‌یی ئی ده‌کردین که‌نویژیان تیا بکه‌ین، یا مردووی
 خۆمانیان تیا بنیژین: کاتی خۆر گزنگ ده‌دا هه‌تا به‌رزوه‌ ده‌بی، کاتی
 خۆر ده‌گاته‌ ناوه‌راستی ناسمان هه‌تا که‌می لانه‌دا، کاتیکیش خۆر زه‌رد
 هه‌لده‌گه‌رێ و ته‌واو ده‌نیشی تا ئاوا ده‌بی. هۆی ئەم ناباشیه‌ ئەمه‌یه:
 پێغه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌ به‌ربێ) ده‌فه‌رمو‌ی: کاتی خۆر هه‌لده‌ی شاخی شه‌یتان
 له‌گه‌لیدا هه‌لده‌ی، کاتی به‌رزوه‌ ده‌بی لێی جیا ده‌بیته‌وه‌ کاتی گه‌یشه‌
 ناوه‌راستی ناسمان جووت ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌لی، کاتی له‌ ناوه‌راستی ناسمان
 لاده‌دا دیسان لێی جیا ده‌بیته‌وه‌، کاتی ده‌ست ده‌کا به‌ ئاوا بوون جووت
 ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌لی کاتی ئاوا ده‌بی لێی جیا ده‌بیته‌وه‌ (شافیعی).

مه‌به‌ست له‌شاخی شه‌یتان گه‌لی شه‌یتانه‌، شه‌یتانه‌پرسته‌گانه‌،
 که‌له‌م وه‌ختانه‌دا کۆرپووشی بۆ ده‌به‌ن، گوته‌راویشه‌: شه‌یتان خۆی له‌م
 هه‌لانه‌دا، سه‌ری له‌خۆره‌وه‌ نزیک ده‌کاته‌وه‌، هه‌تا ئەوه‌ی کۆرپووش بۆ
 خۆر ده‌با کۆرپووش بۆ ئەویش ببات.

ئهو دوانه‌که‌ی تریشیان په‌یوه‌ندی یان به‌کارده‌وه‌ هه‌یه‌، یه‌که‌میان
 هه‌رکاتی نوێژی عه‌صر گرا، هه‌تا خۆر ئاوا ده‌بی، دووه‌میان له‌پاش
 کردنی نوێژی به‌یانی هه‌تا خۆر ده‌که‌وێ. به‌لگه‌ی ئەمیش ئەمه‌یه
 شه‌یخان له‌ئهبو هورمیره‌وه‌ ده‌یگێرێنه‌وه‌: پێغه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌ به‌ربێ): نه‌یی
 کردووه‌ له‌نوێژ له‌دوا نوێژی عه‌صر هه‌تا خۆر ئاوا ده‌بی، وه‌له‌دا نوێژی
 به‌یانی هه‌تا خۆر هه‌ل ده‌ی.

لهم کاتانه، کاتی گه ویشتنی خۆر به ناوهراستی ناسمان، له رۆژی ههینیدا، چهرت (استثناء) دهکری، لهم بارهیهوه فهرموودهیهکی مورسهل ههیه، ئهبو داوود گێڕاویهتهوه، هۆی ئهوه که نوێژ لهم کاته دا له رۆژی ههینیدا ناباش نییه دهگهڕێتهوه، بۆ ئهوه که وه نه وزو خه و لهم حه له دا زۆر بۆ دانیشتهوه کان دههینێ که چاوه پروانی دوان و نوێژی ههینی دهکهن، جاوا باشه به هۆی نوێژی سوننه تهوه خه و له خۆی دوور بخاتهوه، نه با دا خه و بردنه وه ده سنوێژ ده کهی بشکینێ، جا ناچار ده بێ که ههنگاو هه ل نئ به سه ر سه ری مه ردومه که دا، بۆ ده سنوێژ گرته وه. له شوینه کانی ش مه که که ی پیرۆز چهرت دهکری، خوادای گه وره ریزو قه دری پتر به ره رموی، چونکه ده ره رموی (مرووده خواه له سه ربه): ئه ی به نی عه بدومه نافا! ئه گه ر که سی له ئیوه بوو به کار به دهستی موسلمانان هه که سی له هه رکاتی که دا ویستی ته وافی مائی خوا بکا یانوێژی له ناو دا بکا رێگه ی ئی مه گرن، ئیتر چ شه و بێ چ به رپۆژ، (تیرمیزی و کهسانی تریش گێڕاویانه ته وه). به لام نوێژ لهم حه له ی شدا زۆر باش نییه و پێچه وانه ی چاکتره (خیلافی ئه ولایه) هه تا دهر باز ببین له گێشه ی راجیایی، چونکه مالیک و ئه بو حه نیفه لهم بارهیه وه رایان جیایه. به لام نوێژی که هۆیه کی هه بێ و، هۆیه که ی ش له پێشیه وه رووی دابی، وه ک گێڕانه وه ی نوێژه چوو ده کان، له فهرزو له سوننه ت و له و نوێژه سوننه تانه ی که مرۆف وه ک وێرد خووی پێوه گرته بن، کردنی ئه م نوێژانه لهم کاتانه دا هێچ ناباشیه کی تیا نییه. چونکه خۆشه ویست (مرووده خواه له سه ربه) جارێ له دا نوێژی عه صر، دوو رکات نوێژی سوننه تی کرد، که عه رزیان کرد ئه م نوێژه له مکاتی ناباشیه دا چی بوو؟ فهرمووی: ئه مه دوو رکاته سوننه ته که ی دا نوێژی

نيومروۋىيە ئىستا گىرامەوۋە. (شەيخان) ھەروا نوپۇزىكىش كە ھۆيەكى وای ھەبى كەھاوكلات بى لەگەل خۇيدا، كردنى ناپەسەند نىيە، وەك نوپۇزى تەرمو كرنووشى قورئانخويندنو كورنووشى سوپاس و نوپۇزى خۇر گىران و مانگگىران و نوپۇزە بارانە، بەلام نوپۇزى كە ھۆيەكەى لەدوايەوۋە بى كردنى ناباشە لەم كاتانەدا، وەك نوپۇزى ئىستىخارە و دوو ركاتەكەى ئىحرام دابەوستىنى ھەج و ەمەرە.

۷۱) نوپۇزى بەكۆمەل (نوپۇزى جەماعەت):

سەر بەلگەى رەوايى نوپۇزى بەكۆمەل قورئان و سوننەت و يەكگرتنى گەلى ئىسلامە. يەزدانى پاك دىفەرموى: {وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ - سورة النساء - ۱۰۲/۲} واتە: كاتى تۆ لەناوایانا بووى و بەرنوپۇزىت بۇ كردن، ئەوۋە با تاقىمىكىيان بەرەرو رووى دوژمن راوۋستى و تاقمى لەوان راست بىنەوۋە دەس بىكەن بەنوپۇز لەگەل تۇدا.

ئەوۋەتا لەم ئايەتەدا ھەتا لەكاتى گەرمەى جەنگدا خۇاى گەورە فەرمان دەكا، بەكردنى نوپۇزى جەماعەت، ديارە لەكاتى ئاسايش و ھىمنى و ناشتى دا جەماعەت گەلى چاكترە، ھوكمى جەماعەت لەنوپۇزى ھەينى دا فەرزى ەينە لەسەر ھەموو كەسى كە نوپۇزى ھەينى لەسەر بى، بەلام لەنوپۇزەكانى تردا راجىايى ھەيە: فەرمايشتى راست و دروست ئەوۋەيە كەسوننەتېكى دامەزراوى زۆر گەورەيە، چونكە خۇشەويست {مروۋەى خۇاى لەسەرەبى} دىفەرموى: نوپۇزى جەماعەت لەنوپۇزى تەنيا بەبىست و

حهوت پله گهورهتره. دهی وشه ی (گهورهتره) که بۆ موفاضهلهیه، واته:
ئەو دەگەیهنئ که هەردوو کارەکه دروست بن، بەلام لایەکیان
لەولایەکهی تریان باشتربن، دەنا ئەگەر لایەکیان نادروست بوایە
موفاضەلە دروست نەدەبوو! چونکە موفاضەلە پلەدانانە بۆ دووشتی
باش!

گەرچی هەندئ زانا دەفەرموون: نوێژ بەکۆمەڵ فەرزى کیفایەیه
ئەگەر لەشوینى هەندئ کەسیان بیکەن لەکۆڵ هەموویان دیکەوئ بەلام
ئەگەر کەسیان نەیان کرد هەموویان گوناھبارن، بەلگەیشیان ئەم
فەرمايشتهی پیغمبەرە (ڕووبە خوا لەسەربە): هەراکتی سئ موسلمان، یاپتر
لەسئ موسلمان، لەشوینیکدا یەکیان گرت، چ گوندنشین بن چ کۆچەری،
وہنوێژى جەماعەت نەکەن، ئەوہ بئ گومان کە شەیتان زال بووہ بەسەر
یاناو فریوی داوون، دەى ئەى پیاوی موسلمان! ئامادەى جەماعەت بەو
هەمیشە لەگەڵ کۆمەڵ بەو لەگەڵ جئ مەمئەو بەتەنیا مەبە، چونکە
گورگ ئەو مەرپە دەخوات کەلە گەلە بپ دەبئ! (ئەبو داوود/ ئیمامی
ئەحمەد/ نەسائی/ ئیبنو حیبان/ حاکم).

هەيشە دەفەرموئ: جەماعەت فەرزى سەرە، واتە فەرزى عەینە
لەسەر هەموو کەسئ، چونکە خوشەویست (ڕووبە خوا لەسەربە) دەفەرموئ:
بەو کەسە کەگیانی منى وا لەدەستدا نیازم هەبوو کەبەپیاوئ بئیم:
لەجیاتى خۆم بەرنوێژی یەکە بۆ خەلکەکە بکا، وەخۆشم بپۆم بۆ سەر
ئەو پیاوانە کەلە نوێژى جەماعەت دوا دیکەون، وە فەرمان بەدەم کەبە
باوشەدار مائەکانیان بەسەردا بسوتینن. (شەيخان). بەلام ئەم فەرمايشته
ئاوا رەت کراوەتەوہ: کە ئەم رووداوہ سەبارەت بەناپاکان بووہ، سەرەرای

ئەۋەدەش پېغەمبەر (دروودى خواد لەسەربە) ھەر شەكەى جى بەجى نەكردوۋە،
وئەۋەدى بوۋە لەم لايەنەۋە تەنیا نيازىكى روت بوۋە، كردهۋى لەگەل
دانەبوۋە.

بەلام بزانه كەجارى واھەيە جەماعەت، بەھۇى ھۇيەكى
لاۋەككەيەۋە، پىۋويست دەبى، ۋەك ئەۋە دەبىنى ئىمامى لەناۋ روکوعدايە،
ھەق دەزانى ئەگەر نوپۇز لەگەلىا دابەستى فرىاى ركاتى دەكەۋىۋ
نوپۇزەكەى بەھۇى ئەۋەۋە دەبى بەئەدا، دەنا دەبوۋ بەقەزا، چونكە بە
تەنیا فرىاى ركاتى ناكەۋى لەكاتدا، ئەۋە نابى بەتەنھا نوپۇزەكەى بكا،
جارى وايش ھەيە جەماعەت ھەرامە، ۋەك ئەۋە دەبىنى پىشئوپۇزى
لەتەحياتى كۇتايى دايە، ئەگەر ئىقتىداى پى دەكا فرىاى ركاتى لەكاتدا
ناكەۋى، بەلام ئەگەر بەتەنھا نوپۇز بكا فرىاى ركاتىكى نوپۇزەكەى لەناۋ
كاتى خۇى دا دەكەۋى، ھەر نوپۇزىكىش فرىاى ركاتىكى كەۋتى
لەكاتەكەيدا بەحازر دادەنرى، ئەۋە دەبى لەم ھەلەدا بەتەنھا ئەۋ نوپۇزە
بكا. زاتى جەماعەت بەئەۋەندەش دىتە جى كەپپاۋ لەمالەۋە لەگەل
ژنەكەىۋ كەسانى تردا نوپۇز بەكۆمەل بكا. ۋەلى لەمزگەۋتا گەلا خىرتەرە،
بەلكوۋ مزگەۋت ھەتا كۆمەلەكەى زۇر ترىن جەماعەتەكەيشى خىرتەرە،
جا ئەگەر لە نزيكەۋە مزگەۋتى ھەبوۋ، نوپۇزكەرەكانى كەمتر بوۋن،
لەدوۋرىشەۋە مزگەۋتى تر ھەبوۋ نوپۇزكەرەكانى پىر بوۋن، ئەۋە (لەدوۋ
شىۋەدا نەبى) جەماعەتى مزگەۋتە دوۋرەكە خىر ترە، شىۋەى يەكەم:
ئەگەر ئەم بچى بۇ دوۋرەكە جەماعەتى نزيكەكە بەھۇى چوۋنەكەى
ئەۋەۋە پەكى بكەۋى، ۋەك ئەۋە ئىماميان بى. شىۋەى دوۋەم: پىشئوپۇزى
دوۋرەكەيان بىدەتكارى، بۇ ئەمە بەدكار (فاسىق)ىش ۋەك بىدەتكار

وايه. هەر كهسێ بهیهك ههناسه، یا بهكه مێریش، له پێش سلاودانهوهی
پێشنویژدا فریای نویژدابەستن بکهوئ له پشستیهوه، ئهوه فریای
جهماعت دهکهوئ و له خیره کهیدا بهشدار دهبی، چونکه خوشه و یست
(دروود خوا له سه ربه) دهفه رموئ: کاتی دین بو نویژ ئه گهر ئیمه له ناو
کورنووشدا بووین، ئهوا نویژ دابهستن و یهك سهر کورنووش ببهن، بهلام
بههیچی مهژمێرن، واته: بهرکاتی حلیب مه کهن، وهلئ ئهوهی فریای
چه مینه وه بکهوئ له گهل بهر نویژدا ئهوه فریای ئهو رکاته دهکهوئ.
(ئه بو داوود).

بزانی کاتی پاش نویژ فریای چه مینه وه دهکهوئ که فریای
ئارامبوونه وه له گهل پێشنویژدا بکهوئ له ناویدا، چونکه بهبی
ئارامبوونه وه چه مینه وه حلیب نییه، واته: دهبی له چه مینه وه دا فریای
ئه وه بکهوئ که بلئ (سبحان ربی العظیم) یا به ئه ندازهی گوتهی ئه م
و پرده رابووستئ پێش ئه وهی بهر نویژ له چه مینه وه بهرزه وه ببی.

مه رجی دهسکهوتهی جهماعت ئه وه یه: که پاشنه یژ واته:
(مه ئموم) له کاتی نویژدا به دابهستن وه نیتهی جهماعت بیتهی، چونکه
چا ولیکردن و شوینکهوتهی پێشنویژ کرده وه یه و کاره، کاریش له عیباداتدا
پتو یستی به نیازو نیته هه یه، که واته: بهر حوكمی گشتی ئه م
فه رمایشته ی پیغه مبه ر (دروود خوا له سه ربه) دهکهوئ: هه موو کرده وه یی به
پێ ی نیازو نیته که یه تهی... بو ئازادی ره سیده دروسته له پشت به نده و
مناله وه نویژی جهماعت بکا، دروستبوونی په ی ره وی (ئیقتیدا) به
به نده، به پێ ی ئه مه یه که بو خاری ده ی گێر پته وه: که عانی شه (ره زاه خوا
لێبه) به نده یه کی هه بوو، ناوی کوران بوو (ره زاه خوا لێبه) ئه م زه کوانه بهر

نويژى بۇ عائىشە دەکرد، پەيپەھوى بەمنالېش بەيى ئەمەيە: عەمرى كورى سەلەمە لە سەردەمى پېغەمبەردا لەتەمەنى ھەوت سالىدا بەرنويژى بۇ ھۆزەگەي خۆي دەکرد. (ئەم باسە بوخارى گېراپويەتەو). پەيپەھويى پياو بەژن دروست نىيە، چونكە خواي گەورە دەفەرموى: {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ - سورة النساء - ۳۴/۴} واتە: پياوان سەركارى سەر ژنانن و چاو دىرن بەسەريانەو). پېغەمبەرىش (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى: لەو شويئانەدا كەخوا ژنانى خستۆتە دواوہ بيانخەنە دواوہ، لەفەرموودەيەكى تردا دەفەرموى: ھۆشيار بن ھيچ ژنى بەرنويژى بۇ ھيچ پياوى نەكات. (ئىبنو ماجە) ھەندى زانائش ئەمەيان كەرووہ بەبەلگە لەم مەسەلەيەدا، كە پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) فەرموويەتى: ھەرگەلى كاروبارى گەنگى خويان بسپېرن بەژنى و ژن بکەن بەسەرۆك و ئاغاي خويان ئەو گەلە سەر كەوتوو نابن! . (بوخارى و نەسائى و تيرمىزى و ئىمامى ئەحمەد لەئەبو بەكرەوہ گېراپويانەتەو) لەبەر ئەوھيش كەنافرەت شەرمگايە، ئەگەر ببى بەپېشنويژ بۇ پياو دەبى بەھوى گەفتارى، وەكى تەرىش ئەگەر كەسى پەيپەھوى (ئىقتيدا) بەژن بكا واتاي وايە كەدەستە جەھوى نوپژەكەيى داوہ بەدەستى ئەوہوہ. مەبەست لەخوينەوار (لە بابەتى پېشنويژيدا) ئەوھيە كەبەجوانى بتوانىفاتىحە بخوينى، ھەروا مەبەستىش لە نەخويندەوار لېردا ئەوھيە كەفاتىحاي رەوان نەبى، جا پەيپەھويى خوينەوار بەنەخوينەوار دوو فەرمائىشتى لە سەرە: ھەرە ئاشكەراگەيان ئەمەيە: ئەوہ دروست نىيە، چونكە خۆشەويست (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرمووى: ئەوگەسە بەر نويژى بۇ كۆمەلى دەكا، كەلەھەموويان باشتەر قورئان بخوينى، لەبەر ئەوھيش

چارو بار پېشنويز بهرپرسيار دهبي له قورئانخويندني پاشنويز، وهك نهو شيوهيه كه پاشنويز له چه مينه وهدا فرياي په پرهويي بكهوئ، دياره كه نه خویندهوار، بهم واتايه كه بومان ديارى كرد بهرگه ي نهوه ناگرئ و ناتوانئ نهو بهر پرسيارى يه بگريته نهستوى خوئ، بهلام نهگهر خوینهوار له نويزي په نامه كيدا په پرهويي به نه خویندهوار كرد، نهوه نويزه كه ي دامه زراوه و پيويست ناكه له حالئ بكوئيتيه وه، نه خویندهواريش په پرهويي به نه خویندهواريكى وهك خوئ بكادروسته، ههروا په پرهويي ژن به ژن دروسته*.

مهرجى دامه زراندي په پرهويي كردن نهوه يه كه ناگاي له چوئيتي نويزي بهر نويزه كه ي بئ، هه تا بتوانئ په پرهويي نهو بكا، نهو ناگاداريه يش بهم شيوه يه ديتهدى: كه چاوى له هه لسوكه وتي پېشنويز بئ يا گوئى له دهنكي بئ، يا گوئى له دهنكي راگه يين (مبلغ) بئ، ياناگاي له هه لسان و داننيشتنى نويزكه رهكان بئ، كه نهوان ناگايان له حالئ پېشنويزه. مهرجيكى ترى نهوه يه: كه پاشنويز پيش نهكهوئ له پېشنويز له جيگه نويزدا، چونكه وهك زانراوه نهوانه ي كه په پرهوييان به پيغه مبهروه دهكرد له نويزدا ليئ پيش نهدهكهوتن، ههروا نهوانه يش كه له دواجينشينه راشيدهكانه وه نويزيان دهكرد، بهلام نهگهر ههردوو لا

* بهيتزين بدلگه له سمر نهوه كه ژن بهر نويزي نهكا بئ پياو نهوه يه: كه ذهكوان بهر نويزي دهكرد بؤ عايشه، نهگهر به پيچهوانه وه دروست بوايه شتى واته: له عايشه (وهوايه هوايه ليتبه) شاراره نهدهبوو.

- وهرگير -

له ناستی یهك له شانی یهكدا وهستا بوون نهوه زیانی نییه، بهلام
باشیش نییه، وهکی تریش ئهم بریاره بۆ نهوانه وایه كهئهلقهیان نهدابئ
بهگردی كابهدا، چونكه بۆ نهوان، بۆ پاشنویژ (بهمهرجئ لهلای
پیشنویژهوه نهبئ) زیانی نیه ئهگهر نهو لهپیشنویژ له رووگهوه نزیکتر
بئ، بزانه سئ شیوه ههیه بۆ پیشنویژ و پاشنویژ:

شیوهی یهكهم: ههر دوو لایان لهناو مزگهوتدابن.

شیوهی دووهم: پیشنویژ لهناو مزگهوتدا بئ و پاشنویژ له دهرهوهی.

شیوهی سێهه: ههر دوو لایان له دهرهوهی مزگهوت بن.

شیوهی یهكهم: پهپر هوی پئ كردن (اقتداء) دروسته، ئیتر خوا
ریزهكان لهناو خۆيانا پهیوهست بن با پچرا بن چونیهكه، ههروا رپگرو
نیوان له نیوانیاندا ههبن یانهبئ، ههروا چون یهكه ههر دوولا لهیهك
شویندا بن یانا، بۆ نموونه: ئهگهر پیشنویژ له منارهیهكا بئ و پاشنویژ
لهبریكا بئ، یابه پیچهوانهوه، نهوه له ههموو ئهم وینه یانهدا پهپر هوی
پئ كردن دروسته، چونكه شوینهكه مادهم مزگهوته گشتی بهیهك جیگه
حلیبهو ههمووی بهنیازی نوێژ دروست کراوه.

شیوهی دووهم: نهوهیهه پیشنویژ لهناو مزگهوتابئ و پاشنویژ
له دهرهوهی مزگهوت بئ، لهم شیوهیهدا پهپر هوی پئ كردن بهم مهرجانه
درسته: نیوانیان له نزیکه سئ سهه باسك، بهباسکی ئادهمی كه بریتیه
له دووبست، زیاتر نهبئ، ئهم نهنازهیه لهناخری سنووری مزگهوتهكهوه
حلیب دهکری: لههه مان کاتدا پاشنویژ ئاگای له بزووتنه وهکانی پیشنویژ
ههبن، وهك لهپیشهوه روون کرایهوه.

شیووی سییه: ئهوهیه پيشنوئز له دهرهوی مزگهوت بن، جا نهگهر له دهشتابوون، ئهوه مهرجی دامهزراندنی پهیرهوی پیکردن نهوهیه: ماوه (مهسافه)ی نیوانیان، له نزیکه‌ی سێ سه‌د باسک (ذیراع) پتر نه‌بێ، ئه‌مه‌یش له‌سه‌ر فهرمايشتی دامه‌زراوتر. چونکه‌ راوه‌ستان له‌سه‌ر ئهم شیوهیه له دهشتا، به‌پێی باوی ئاسایی، له‌ حوکمی کۆبوونه‌وه‌دايه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش زۆربه‌ی کات، له‌ ماوه‌ی ئاوادا، ده‌نگی پيشنوئز له‌کاتی ده‌نگ هه‌لپړینی نوئیزی ئاشکرادا، به‌ ئاسایی ده‌گاته‌ پاشنوئز، به‌لام ئه‌گهر له دهشتا نه‌بوون، وه‌ک ئه‌وه پيشنوئز له‌ خانوو یه‌کابو و پاشنوئز له‌ خانوویه‌کی تر دا بێ، ئه‌وه مهرجی دامه‌زراندنی په‌یره‌وی پیکردن نه‌وه‌یه: په‌یوه‌ست بن، هه‌تا په‌یوه‌ندی و ئاگابوون له‌حالی پيشنوئز هه‌بێ، چونکه‌ له‌کاتی وادا جیایی خانوو مایه‌ی له‌یه‌ک جیابوونه‌وه‌ی پيشنوئز و پاشنوئزه، له‌به‌ر ئه‌وه په‌یوه‌ست بوون و نزیکي له‌ یه‌کتری به‌مه‌رج ده‌گرین له‌گه‌ڵ نه‌بوونی رېگر (حائیل) چونکه‌ رېگر کۆبوونه‌وه قه‌ده‌غه ده‌کا هه‌روا مهرجی دامه‌زراندنی په‌یره‌وی پیکردنه‌ کشیوه‌ شیوازو ده‌ستوری نوئیزی هه‌ردوو لا چون یه‌ک بن، ئه‌گهر وانه‌بوون و شیوازی نوئیزه‌کانیان له‌ یه‌کتری جیابوو ئه‌وه په‌یره‌وی پیکردن دروست نیه، وه‌ک نوئیزی ئاسایی و نوئیزی مانگو پۆژ گیران و نوئیزی ته‌رم. به‌لام دروسته‌ بۆ که‌سێ که‌ نوئیزی جازربکا په‌یره‌وی بکا به‌ که‌سێ که‌نوئیز بگيرێته‌وه، یا به‌پێچه‌وانه‌وه، هه‌روا دروسته‌ که‌سێ فه‌رز بکا په‌یره‌وی بکا به‌که‌سێ که‌سوننه‌ت بکا، یا که‌سێ نوئیزی نیوه‌رۆ بکا په‌یره‌وی بکا به‌که‌سێ که‌نوئیزی به‌یانی بکا، ده‌ق وه‌ک نوئیزی لی پيش

کهوتوو (مهسبووق) لهپاش سلاودانهووی پیشنویرهکهی، مسبووق
نویرهکهی خووی تهواو دهکا.

مهرجیکی تری دامهزراندنی پهیرهوپیپکردن نهوهیه: که نیهتی
پاش نویر لهنیتی پیشنویر دواکهووی، وهبه دوو بنییات (واته بهدوو
روکن) پیشی نهکهووی، یاپاشی نهکهووی، لهم دوو شیودهدهمهبهست لهم
دوو بنیاته بنیاتی کردهووی یه، لهکاتی پاش کهوتن دا نهگهر مههانهی
رهوای ههبوو، وهک نهوه پیشنویر، بهپهله بوو، پاشنویریش خووی
بهسستیهوه گرتبوو، نهوه تاسی بنیات چاوپووشی دهکری، دهنه نویرهکهی
پووچه، لهههمان کاتدا دهبی زانایش بی بهوه کهکاری وا نادروسته.
چونکه بهراستی کاری وا بهوپهیری سهرپیچی کردن دادهنری، بهلام
بهپیچهوانهی نهوهوه کهلهیادی نهبی، یانهزانی، بهلام ههرچون بی نهو
رکاتهی بو حل ناکری، که تیایدا له پیشنویر پیش (یاپاش) کهوتوو،
لهبهر نهوه دهبی لهدوا سلاودانهووی پیشنویرهکهی رکاتی بکا.

سوننهته نیرینه، نهگهر ههر خووی بوو، بامناایش بی، لهلای
راستی پیشنویرهوه رابوهستی و، کهمی لی دوا بکهووی، چونکه پیغهمبهر
خووی وایکردوو، نیمهیش ئیستا بو پهیرهوی نهو وادهکهین، بهمهو
وینهی نهمه دهگوتری: (اتباع) هاوکات لهگهل نهه بهلگهیهدا شتی وا
لهزاتی خویدا پهیرهوی باوو نهیریتی جوانی ناو کوومهله. جا نهگهر
لهوهدوا نیرینهیهکی تر هات، لهلای چهپیهوه نویر دابهستی، نهوجا
یاپیشنویر بجیه پیشهوه، یا نهوان بچه دواوه، نهمهیش لهکاتی
راوهستانا دهکن، نهگهر لهسهرهتاوه دوو نیرینه بون لهپشتیهوه ببن
بهیهک ریز، نهگهر یهک ژن بوو لهپشتیهوه ببی بهریزی، نهگهر ژن

زۆریش بوون ههروا، ئهگهر پیاوو منال و ژن بوون لهسهر ئهم شیوهویه دهوهستن: لهپشتیهوه پیاوهکان ریز دهبهستن، چونکه سهروهوویی بو ئهوانه، ئهوجا منالهکان لهپشت پیاوانهوه ریز دهبهستن، بهلام ئهمه کاتنی وایه کهریزی پیاوهکان پرپوویتهوهو کهمی نهبی، دهنه بهمنال پر دهکریتهوه، ئهوسا نیرومی (خنثی) لهپاش ریزی منالانهوه رادهوهستن چونکه ههڵ دهگرن ژن بن، کهژنیش بن لهنوێژا جیگهیان وا لهدوا منالانهوه، ئهوجا ریزی ژنان، چونکه ئهمه بهپیی پهیرهویی پیغمهبر خویهتی (درووه خوا لهسهری) و لهمه‌دا چاو لهحه‌زمت دهکهین.

سوننه‌ته ئه‌و ژنه‌ی که پیشنوێژی بو ژنان ده‌کا له‌ناوهراستیاندا رابوه‌ستی و که‌می‌ک لییان پیش بکه‌وی، وه‌ڵی ئه‌گهر پیشنوێژه‌که‌یان ژن نه‌بوو، ده‌بی پیشیان بکه‌وی، ناباشه‌ پاشنوێژ به‌ته‌نها راوه‌ستی، به‌لکوو ئه‌گهر له‌ریزدا شوینی ده‌سه‌که‌وت ب‌رواته‌ ریزه‌وه، ئه‌گینا له‌پاشه‌وه‌ نی‌تی نوێژ دابه‌ستن به‌جه‌ماعه‌ت به‌ی‌نی و ئه‌وسا یه‌کی له‌پاشنوێژه‌کان له‌ناو ریزه‌که‌وه‌ رابکێشی بو لای خو‌ی و له‌گه‌ڵ ئه‌ودا ببن به‌ریزی. سوننه‌ته ئه‌و که‌سه‌یش به‌گو‌ی ی بکات و نه‌رم بی به‌ده‌سته‌یه‌وه.

دروسته‌ ده‌سنوێژدار په‌یره‌وی بکا به‌ته‌یه‌مموکه‌ره‌وه، به‌لام به‌مه‌رجی ته‌یه‌مموم که‌ره‌که‌ گردنه‌وه‌ی له‌سهر نه‌بی، دهنه‌ دروست نی‌یه، هه‌روا دروسته‌ په‌یره‌وی بکا به‌که‌سی که‌مه‌س‌حی خو‌ف‌فی کرد بی، هه‌روا په‌یره‌ویکردنی راوه‌ستاو به‌دانیشه‌تو دروسته، چونکه پیغمه‌بر (درووه خوا له‌سهری) له نه‌خو‌شییه‌که‌ی سه‌ره‌ مه‌رگیدا به‌دانیشه‌ته‌وه‌ نوێژی ده‌کرد، ئه‌بو به‌کرو خه‌لکه‌که‌یش به‌پۆه‌ بوون، هه‌روا دروسته‌ موس‌ل‌مانی دادپه‌روه‌ر په‌یره‌وی بکا به‌ ئازادی به‌دکار (حوری فاسق) به‌لام نوێژ له

پشت فاسقه وه گهر چی دروسته به لّام ناباشه. به لگه ی دروستبوونی نوښر
له پشت به دکاره وه: شه یخان ده گیر نه وه: که نیبنو عومهر، نه وه هاوړی
نازداره ی پیغه مبه ر، له پشت حه ججاجی فاسقه وه نوښری به جه ماعت
ده کرد. ئیمامی شافعی (ره زاه خواه لیبم) سه بارمت به حه ججاج ده فهرموئ:
پیاوی فاسقی شهرعی وهك حه ججاج ده بی!.

٧٢) کورت کردنه وه ی نوښری چوار رکاتی:

به زوری سه فهر بۆ یه کئ لهم دوو مه به سته یه: یا هو ی رزگار بوونه
له ناخوښی، یامایه ی گه یشتنه به ئاوات! سه فهریش (له زاتی خویدا)
ریگه ی هاتو نه هاته و زوربه ی کات ده بی به هو ی سه خله تی و زحمه ت،
مشقه ت و زحمه تیش ده بی به هو ی بارسو وکی و کار ناسان کردن، له بهر
نهمه یاسادانه ر (شارع) له ئیسلاما که خوای گه وره یه، له نوښری چوار
رکاتی، دوو رکاتی داشکاندووه. له ههمان کاتدا قورئان و سوننه ت و
یه کگرتن به لگه ن له سهر نه وه که له سه فهری ره وای دریزدا دروسته نوښر
کورت بکړیته وه. له قورئانا ده فهرموئ: {وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ - سوره
النساء - ١٠١/٤} (واته: کاتی چوون بۆ سه فهر نه گهر نوښر ده کانتان
کورت بکه نه وه. گونا هتان له سهر نیه). کورت کردنه وه ی نه به ستر وه
به کاتی ترسه وه، چونکه یه علای کوړی نومه ییه فهرمووی: گوتم
به عومهری کوړی خه طاب (ره زاه خواه لیبم): خودا له قورئانی پیر وژدا
ده فهرموئ: {لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ

أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا} ئەوەتا بەپێی ئەم نایەتە کورتکردنەوه بەستراوه بەکاتی ترسەوه، خو ئیستا ترس نەماوه مەردوم هێمن بوونەتەوه، کەوابو چۆن دروستە بۆ ئیئمە نوێژ کورت بکەینەوه؟ ئەویش فەرمووی: ئەمەى سەرنجى تۆى راکێشاوه سەرنجى منیشى راکێشاو منیش وەکوو تۆ لەمە سەرسام بووم، بەلام کە لەمبارەىمەوه لەپێغەمبەرم [دروودە خواە لەسەر] پەرسى، فەرمووی: ئەمە خەلاتیکەو خودا بەخشیویتى پێتان دەى ئیوەهیش خەلاتەکەى وەربگرى (موسلىم).

بەلگەش لە سوننەتا لەسەر کورتکردنەوهى نوێژ وەك ئەوه ئیبنو مەسعود {رەزاه خواە لیبة} دەفەرموی: لەپشتى پێغەمبەرەوه لەسەردەمى خویدا لەسەفەردا نوێژى چوار ركاتیم بەدوو ركات کردوو، هەروا لەپشتى ئەبو بەکرو عومەریشەوه نوێژى چوار ركاتیمان کورت دەکردەوه بەدوو ركات دەمانکرد، هەرکەسەیان لەکاتى جێنشینی خۆیان (شەيخان). ئیبنو عەمەریش دەفەرموی: بۆ خوّم لە خزمەت پێغەمبەرەوه ئەبو بەکرو عومەرەدا سەفەرم کردوو، ئەم زاتانە لەکاتى سەفەردا نوێژى نیومەرویان بە دوو ركات دەکرد، هەروا نوێژى عەصریشیان بە دوو ركات دەکرد.

نوێژکورتکردنەوه هەر لە نوێژى چوار ركاتیدا دروستەو بەس لەبەر ئەوه نوێژى شیوان و بەیانى کورت ناکرێتەوه بەس نوێژى نیومەرو عەصرو خەوتنان کورت دەکرێتەوه، هەر نوێزەیان بە دوو ركات دەکرێن.

۷۳) مەرجى سەفەرەكە:

ئەو سەفەرە نوپۇز كۆرتكۈرۈپ تىيادا رەۋايە ئەم چەند مەرجەي ھەيە:

۱) ئەۋەيە سەفەرەكە رەۋا بىۋ پىي گوناھبارنەبى. ۋەك سەفەرەي
 ھەج ۋ دانەۋەي قەرز، كە ئەم جۆرە سەفەرە لە زاتى خۇياندا فەرزىن، يا
 ۋەك سەفەرەي ھەجى سۈننەت ۋ سەردان لە خىزم ۋ كەسوكار، كە ئەم
 جۆرە سەفەرەنە لە زاتى خۇياندا سۈننەتن، يا ۋەك سەفەرەي بازىرگانى ۋ
 گەشتكردن، كە ئەم جۆرە سەفەرەنەيش لە زاتى خۇياندا رەۋان، بەلام
 نەفەرزىن، نە سۈننەتن، نە ناباشن، يا ۋەك سەفەرەي تاكە كەس، كە بەبى
 ھاۋرپ سەفەر بكا ئەم جۆرە سەفەرەنەيش لە زاتى خۇيانا ناباش
 (ۋەكروۋەن).

بەلام سەفەرەي گوناھ ھەقى كۆرتكۈرۈپ نىيە، چۈنكە
 كۆرتكۈرۈپ ۋە روخسەت ۋ بارسوۋ كۆرۈپ، رېگەيش بۇ گوناھ خۇش
 ناكىر، سەفەرەي گوناھ ۋەك رېگىرى ۋ دىزى ۋ جەردەپى ۋ ھىنان ۋ بىردىنى
 مەي ۋ بادە ۋ بەنگو تىلياك، سەفەرەي ژن بەبى رېپىدانى مېردەكەي ۋ
 سەفەرەي قەرزىرەي كە تواناي دانەۋەي قەرزەكەي ھەبى بەبى رېگەپىدانى
 خاۋەن قەرزەكە، لە سەفەرەي گوناھ رېبوار نەھەقى نوپۇز كۆرتكۈرۈپ
 ھەيە، نە ھەقى كۆرۈپ دانەۋەي ھەيە، واتە: نە مافى قەصرو نە مافى
 جەمەي نىيە. ھەروا مافى ئەۋەي نىيە كە نوپۇزى سۈننەت بە سواری بكا،
 يا تاسى رۆژ لە سەفەردا، لە دەسنوۋىزا مەسحى خۇفف بكا، ھەروا دروست
 نىيە بۇي لە كاتى ناچارىدا مىردار بخوا، سوفيانى ئەۋەي (ۋەمەتە خۋاھ لېيە)
 دەفەرمۇي: ئەگەر سەمكارى، لە بانىكەبى، نان ۋ ئاۋى لى بىرابى، ئەگەر

له برسانا بمرئ، یا له توونيانا بخنکئ نابئ کهس نان و ئاوی بداتئ، ههتا ولات و مهردوم و دارو درهخت و ئاژهل له دهستی رزگاریان بئ⁽¹⁾.

(٢) ئهوهیه سهفه رهکه درێژبئ، به حسیبی کاروانی بریتیه له دوو قۆناغی تهواو، واته دوو رۆژه رئ، به رۆیشتنی ئاسایی چونکه خوشهویست (مرویده خوا له سهردبئ) دهفه رموئ: ههر سهفه رئ له چوار بهرید که متر بئ، نوێژئ تیا کورت ناکرێتهوه، (چوار بهرید دهکاته شانزه فرسهق) دهق بهقهه ماوهی نیوانی مهککهو عوسفان. وهک ههموو دمزانین عوسفان له مککهوه دوو رۆژه رئ دووره. ئهم ماوهیه به کیلومهتر دهکاته نزیکه ی (٨٤) کیلومهتر، بزانه: دهبئ ریبوار بزانی که بۆ شوینئ دهچئ له دوو قۆناغ که متر نیه، کهواته: بۆ کهسئ سهری خۆی ههلبگرئ و بهبئ نیازی شوینیکی دیاری بسوورپتهوه بهناو ولاتا، مافی نوێژکورتکردنهوهی نیه، ههتا سهفه رهکهی زۆریش درێژه بکێشئ.

(٣) ئهوهیه ئهو نوێژهی که دهیکا نوێژئ چوار رگاتی حازربئ، ههر نوێژئ وانهبئ کورت ناکرێتهوه، نوێژئ قهزایش ئهم درێژهپیدانهی تیادایه: ئهگهر نوێژهکه له مالهوه فهوتا بوو بهلام ویستی له سهفهردا

(1) ئهگهر ئهم کوردستانه نازدارهی خۆمان، که دهتگوت: پارچهیهکی رازاوهیه لهسهر زهمینی بهههشتی بهرین، نیستا لهم بارو دۆخی پاشاگهردانی و گوشت و برهدا، تهماشا بکهی، که چۆن بهدهست دزو جهردهو ستمکارهوه بووه به گۆمی خوین و بووه به پاررچهیین ناگر له دۆزهخی سوور، ئهو کاته رهحمهت بۆ گۆپی سوفیانی په وری دهنیی.

بیگیرپتهوه، پښوېسته لهسهری که به تهواوی بیکا، چونکه نهو نویژه به تهواوی بووه بهمال لهسهری، بهلام نهگهر له سهفهردا چوو بوو، وه هر له سهفهردا ویستی بیگیرپتهوه نهو بووی ههیه که کورتی بکاتهوه، نهگهر له مالهوه ویستی بیگیرپتهوه دهبی به تهواوی بیکا. نهگهر گومانی بوو نهیدمزان: ئایا له مالهوه نهو نویژهی چوو یا له سهفهردا، نهو دهبی به تهواوی بیکا، چونکه تهواوکردن بنهپهته (واته: نهسله) بزنان که کورتکردنهوه پینج مهرجی ههیه:

یهکههم: نییهته، چونکه تهواوکردن بنهپهته، جا نهگهر له سهرهتاوه لهکاتی نویژدابستندا نییهتی کوتکردنهوهی نهبی، نویژهکهی لهسهر بنهپهت دادهمهری، که تهواو کردنه.

دووهم: دهبی ریوار له دهستپیکردنی نویژهکهوه ههتا تهواوکردنی رهفتهنی بی، چونکه یهزدانی مهزن دمهرموی: (اذا ضربتم فی الارض) واته: هر کاتی چووون بو سهفهر، دهی نهگهر له سهفهردا نهبی مافی کوتکردنهوهی نیه.

سییههم: دهبی نویژکههر ناگاداربی له چوئیتی کورت کردنهوهی نویژ، نهگینا مافی نهوهی نیه، یهزدانی مهزن دمهرموی: { فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ - سورة النحل - ٤٣/١٦ } واته: نهگهر خوټان شتیکتان نهدمزانی له زانست پهرومرو ماموستانیانی پسپوری زانست بپرسن، لههر گروهي ببن).

چوارهم: پهپرهوی به نیشتهجی ناکا، یا به نویژکههری تهواو کهرناکا، نهگهر پهپرهوی پیکا دهبی نویژهکهی به تهواوی بکا، چونکه

شوینکهوتن (متابعه)ی پیښنوږ پښوښته. لهه بارهیهوه، نهوه نهه پرسیاره له ئیبنو عهیباس کرا: نهوه بو ریډوار نهگهر به تهنه خوی نویژیکا نویژی چوار رکاتی به دوو رکات دهکا، کهچی نهگهر به جهماعهت له پشت پیښنوږیکی نیشتهجیوه نویژیکا دهبی چوار رکات بکا؟ فهرمووی: لهبهر نهوه نویژکردن بهم دوو شیوهیه لهه دوو کاتهدها سوننهتی پیغهمبهر خویهتی. (نهحمدهد)

پینجهه: نویژه کوتکراوهکه دهبی چوار رکاتیبی، دهنه کورت ناکریتتهوه، وهک بهیانیو شیوان، چونکه شتی وا که نویژی سی رکاتیو دوو رکاتی کورت بکریتهوه ساخ نهبوتهوه.

۷۴) کهی ریډوار دهست دهکا به کورتکردنهوه:

سهرهتای سهره لهوږوه دهست پیدهکا که ریډوار له ناوهدانی نهو شوینهی که سهره لیه دهکا تیدهپهړی. ئیبنو لوندیر دهفهرموئ: بهپی ناگاداری من پیغهمبهر (دروود خواه لهسهره): لهههر سهره ریکا نویژی کورت کردبیتهوه ههتا له سنووری شاری مهدینه نهچووبیته دمرهوه دهستی نهکردوه به کورتکردنهوه، ههتا سهرهکهی تهواو دهبی مافی کورتکردنهوهی ههیه، بهلام نهگهر له شوینی مایهوه لهبهر کای که چاوه نواری بوو، تاماوهی چوار روژ نویژ کورت دهکاتهوه، لهدوا نهوه نهگهر لهوی مایهوه دهبی نویژی تهواوبکا، خوا کارهکهی جیبهجی بووبی یا نه بهبووبی، چونکه له صهحیحهیندا ههیه: که پیغهمبهر (دروود خواه لهسهره): له بهیانی روژی چوارهمی مانگی قورباندا گهیشته

مهككه، رۆزی چوارهم و پینجه‌م و شه‌شم و چه‌وتم له‌وی مایه‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا كه چوار رۆژ ده‌كا، نوێزی كورت ده‌كرده‌وه، له‌ رۆزی هه‌سته‌ما نوێزی به‌یانی له‌وی كرد، ئه‌وجا به‌ره‌و مینا كه‌وته‌ری! جا له‌سه‌ر ئه‌م بنیاته‌ ریبوار له‌كاتی مانه‌وه‌دا له‌ جیگه‌یی هه‌تا چوار رۆژ بۆی هه‌یه نوێز كورت بکاته‌وه، له‌ فه‌رمایشتی له‌ فه‌رمایشته‌كانی شافیعی له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا: بۆی هه‌یه هه‌تا نۆزده رۆژ، یا هه‌ژده رۆژ نوێز كورت بکاته‌وه، به‌پێی ئه‌م فه‌رمایشته‌ كه‌وا له‌ سه‌حیحی بوخاریدا: ئیبنو عه‌بباس (ره‌زاه‌ خوایا‌ن لی‌بن) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (ه‌روه‌وه‌ خوا‌ه‌ له‌ سه‌ربه‌) كه‌ شاری مه‌ككه‌ی ئازاد كرد نۆزده شه‌و له‌وی مایه‌وه، له‌ ومانه‌وه‌یه‌دا نوێزی كورت ده‌كرده‌وه. واته‌ نۆزده‌ چوارینه‌كانی ده‌كرد به‌ دوو ركات. جا له‌به‌ر ئه‌مه ئیمه‌یش هه‌ركاتی چووین بۆ سه‌فه‌ر هه‌تا نۆزده‌شه‌و له‌ شوینی ده‌مینینه‌وه، هه‌ر هه‌قمان هه‌یه كه‌ نوێز كورت بکهنه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ شوینی له‌ ئه‌وه‌نده‌ پتر ماینه‌وه ئیتر نوێزی ته‌واو ده‌کهن. له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌كا: پێغه‌مبه‌ر (ه‌روه‌وه‌ خوا‌ه‌ له‌ سه‌ربه‌) له‌ مه‌ككه‌ هه‌ژده‌ رۆژ مایه‌وه، له‌ رۆزی غه‌زای فه‌تحي مه‌ككه‌وه.

(٧٥) كۆكردنه‌وه‌ی دوو نوێز:

بۆ ریبوار دروسته‌ كۆكردنه‌وه‌ی نوێزی نیوه‌رپۆو عه‌صر، وه‌ شیوان و خه‌وتنان، ئه‌گه‌ر له‌كاتی نوێزی یه‌كه‌ما بیانكا پێی ده‌گوتری: جه‌مه‌ ته‌قدیم، واته‌ كۆكردنه‌وه‌ی پێشخراو، ئه‌گه‌ر له‌كاتی نوێزی دووه‌ما بیانكا پێی ده‌گوتری: جه‌مه‌ ته‌نخیر، واته‌: كۆكردنه‌وه‌ی

دواخراو. سهر به لگه ی نه مه نه وه یه که موعاذی کوری جه بهل
 دمیگیر پته وه: فهر مووی: له غه زای ته بووکدا عاده تی پیغه مبه ر (دروود) خواه
 (مهره) وابوو: نه گهر له پیش نه وه دا که بکه ویتهری و دمرچی بۆ سه فهر
 خورلای بدایه و نیومرپۆ ببوایه نه و نوپزی نیومرپۆ و عه سری
 کۆده کردمه وه به جه معه ته قدیم: به کۆکردنه وه ی پیشخراو ده یکردن،
 نه گهر له پیش نیومرپۆشدا بکه وتایه ته ری نه و نوپزی نیومرپۆی دوا
 ده خست، هه تا داده به زی بۆ نوپزی عه صر، نه وکاته هه ردوو نوپزه که ی
 پیکه وه به کۆکردنه وه ی دواخراو ده کرد، له شیوانیشا هه روه ها: نه گهر له
 پاش ئاوابوونی خور بکه وتایه ته ری نوپزی شیوان و خه وتنانی کۆ
 ده کردمه وه، واته: نوپزی خه وتنانی ده هیئا بۆ لای شیوان و له پیشدا
 نوپزی شیوانی ده کردو سلاوی ده دایه وه و دوا به دوا ی نه و به بی درنگ به
 جه مع نوپزی خه وتنانیشی ده کرد، نه گهر له پیش ئاوابوونی خوریشدا
 بکه وتایه ته ری نوپزی شیوانی دوا ده خست، هه تا داده به زی بۆ نوپزی
 خه وتنان، نه وکاته هه ردوو نوپزه که ی به کۆکردنه وه (به جه مع) ده کرد،
 له پیشا شیوان دوا به دوا ی نه و خه وتنانی ده کرد کۆکردنه وه ی پیشخراو
 سی مهرجی هه یه:

یه که م: نه وه یه نوپزی یه که م له پیش دووه مدا ده کری، واته:
 نیومرپۆ له پیش عه صرو شیوان له پیش خه وتناندا ده کری، چونکه
 کاته که هی یه که م، دووه م پاشکوی نه وه، پاشکوی پیش پاشکوی خوی
 ناکه وی.

دووهم: ده بی له ساره تای کردنی نوپزی یه که م، یا له پیش
 ته وابوویدا نییه تی کۆکردنه وه ی هه ردوو نوپزه که ی بی.

سېيەم: ئەو دوو نوپۇزە يەك لە دوای يەك بكاو بەينيان زۆر نەخا، چونكە دووهميان پاشكۆی يەكەميان، پاشكۆيش نابى لە پېشكۆی خۆی دابېرى، لەبەر ئەو نوپۇزە سوننەتە دامەزراوەكان لە نيوانياندا ناكړين، بەلام لە نيوانياندا سوننەتە ئيقامە بکړي، چونكە ساخ بۆتەووە که لەنەميرە، لەکاتی حەجی مالاًواييدا حەزرەت (دروودە خواە لەسەرېښ) نوپۇزی نيوهرپوۆ عەصرى بە جەمەع کردوووە لە نيوانياندا بە فەرمانى ئەو قامەت کراوہ.

وہى کۆکردنەوى دواخراو تەنيا ئەوہندە مەرجه کہ لەکاتی يەکەما نيىتى داوختن بيىنى. بۆ نيشتەجى دروستە لەبەر بارشت لەکاتی نوپۇزی يەکەما، نوپۇزی نيوهرپوۆ عەصر، يا شيوان و خەوتنان بە جەمەع بکا، چونكە زەحمەتە، لەبەر ئەوہيش کہ بوخارى و موسليم گيړاويانەتەووە: ئيبنو عەبباس (رەزە خواە لەخۆولە باوکە) دەفەرموى: پيغەمبەرى خوا (دروودە خواە لەسەرېښ) لە مەدينە، نيوهرپوۆ عەصرى بە جەمەکرد، بە حەوت رکات کردنى، لە گيړانەوہيەکی موسليما پيغەمبەر (دروودە خواە لەسەرېښ) لە مەدينە نوپۇزی بە جەمەکرد، نەترسى ھيرشى دوژمنى ھەبوو، نە لە سەفەریشدا بوو، بەلام لەگەل ئەو مەرجانەى بۆ کۆکردنەوہى پېشخراو ھەيە لە سەفەردا، ئەمانەيش مەرجه: لە سەرەتای ھەردوو نوپۇزەکەو لەکاتی سالودانەوہى نوپۇزی يەکەمدا باران ببارى. وە نوپۇزەکە لە شوينى بکړي ئەگەر گريمان بچيئەووە بۆى باران ليى بداو جلەکانى تەر بين.

کۆمەلئ لە ھاوړپيانی شافيعى و لە کەسانى تريس دەفەرموون: بەھۆى نەخۆشيشەووە کۆکردنەوہ، دروستە. ھەندئ لەم زاتانە ئەم زانا

گه و رانهن: قازی حوسهین و موته وه للی و رهویانی و خهتابی و نیمای
 نه حمه دو چهند که سیکێ تریش له شوینکه و تو وه گانی، ئینو عه بباس
 خۆی ئه مه دهکا، به لام پیاوی رهخنه ی لیده گری، ئینو عه بباس پپی
 ده فهرموی: کابرای بی دایک! تو من فییری سوننهت و شه ریه تی
 پیغه مبه ر ده که ی! ئه و جا ئینو عه بباس باسی ئه وه دهکا که پیغه مبه ر
 خۆی ئه مه ی کردووه. ئینو شه قیق ده فهرموی: دلم له م مه سه له یه
 چه که ره ی ده کرد، بویه چوومه خزمهت ئه بو هوریه ر، بۆ ئه م باسه لیم
 پرسى، فه رمایشته که ی ئینو عه بباسی به راست دانا، ئه م داستانه ی
 ئینو عه بباس و کابرای ته میمی رهخنه گرو پرسیار کردنه که ی ئینو
 شه قیق، هه مووی له سه حیحی موسلیمدا تۆماره. نه وه ویش (ره زاه خواه
 لیبه) ده فهرموی: برپاری کردنی جه معی نوێژ له بهر نه خویشی،
 فه رمایشتیکێ راشکاوی له رووی په سه نده، چونکه له سه حیحی
 موسلیمدا تۆمار کراوه: که پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه) له مه دینه به بی
 مه هانه ی رهوا، وهک ترسی هیرشى دوژمن و باران، نوێژی به کو کردنه وه
 کردووه، نیسانى ده فهرموی: ئه مه ی که نه وه ی په سه ندی کردووه،
 شافیعی له (موخته صه رو لوزه نی) دا به دهق ده یفه رموی. مه به ست و
 ناوه رپوکیش پشتگیری ئه وه دهکا، چونکه نه خویشی ده بی به هو ی
 دروستبوونی نه گرتنی رۆژووی فه رز، دهق وهک سه فه ره که ده بی به هو ی
 دروستبوونی نه گرتنی رۆژووی فه رز، که واته: ده بی نه خویشی باشترب بی
 به هو ی کو کردنه وه ی نوێژ، به لکو و کۆمه لئ له زانا کان بۆ ئه وه چوون که
 دروسته بۆ نیشته جی، له بهر پیداو یستی، نوێژ به جه مع بکا، به مه رجی
 نه یکا نه پیشه. ئه مه فه رمایشتی ئه بو ئیسحاقى مروزییه له قه ففاله وه

راگوژی کردوو، خهتابی له دم کۆمه‌لێ له دهستهی فهرموودهوه، دهگیرێتهوه، ئیبنو لونذیر به په‌سه‌ندی داده‌نی، ئه‌مه‌ فهرمایشتی ئه‌شه‌بیشه‌ که له هاورپێانی مالیکه، هه‌روا هسه‌ی ئیبنو سیرینیشه، فهرمایشته‌که‌ی ئیبنو عه‌بباسیش ده‌بی به‌ نیشانه‌ بو‌ی که ده‌فه‌رمو‌ی: مه‌به‌ستی پێغه‌مبه‌ر له‌و جو‌ره‌ جه‌مه‌ ئه‌وه‌بو‌و که ئوممه‌ته‌که‌ی تووشی مه‌شه‌فقه‌ت نه‌کا. چونکه‌ ئه‌وه‌بو‌و که فهرمو‌وی: پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌) له‌ مه‌دینه‌ نو‌یژی بیوم‌پو‌و عه‌صری پێکه‌وه‌ کۆکرده‌وه‌و شیوان و خه‌وتنانیشی پێکه‌وه‌ کۆکرده‌وه‌، به‌بی به‌هانه‌یه‌کی ره‌وا، وه‌ک ترس و باران، سه‌عیدی کو‌ری جو‌به‌یر لێی پرسی: قوربان! ده‌بی له‌ به‌رچی وای کرد‌بی؟ فهرمو‌وی: هه‌تا نه‌ته‌وه‌که‌ی تووشی سه‌خه‌ته‌ی نه‌کا (نه‌ته‌وه‌: واته‌: ئوممه‌ت – وەرگیر).

ئه‌وه‌تا ئیبنو عه‌بباس پاسا‌وی ئه‌م کاره‌ی چه‌زهرت (مرووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌) به‌وه‌ ناداته‌وه‌ که گوايه‌ نه‌خۆش‌بو‌وه‌، یا به‌شتیکی تری ئاوا.

٧٦) گێڕانه‌وه‌ی نو‌یژی فه‌وتاو:

نه‌کردنی نو‌یژ یا له‌به‌ر به‌هانه‌ی ره‌وايه‌، یا به‌بی به‌هانه‌یه‌ دیاره‌ هه‌رکه‌سی، به‌ هسه‌تی، به‌بی به‌هانه‌یه‌کی ره‌وا، نو‌یژ نه‌کا، ئه‌وه‌ له‌ خوا یاخی ده‌بی، وه‌خۆی تووشی گونا‌هێکی گه‌وره‌ ده‌کا، له‌و گونا‌هه‌که‌وره‌نه‌ که ده‌بن به‌ مایه‌ی ره‌نجه‌رپۆی! پێ‌ویسته‌ له‌سه‌ری زۆر به‌ زو‌ویی په‌شیمان ببێته‌وه‌، له‌سه‌ر ده‌ستی خوا‌دا ته‌وبه‌ بکا، وه‌به‌بی دوا‌خستن ده‌سه‌جی ئه‌و نو‌یژه‌ چا‌وه‌ بگیرێته‌وه‌، جا نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی کرد ئه‌وا

نهرکی سهرشانی خوئی به جئ هیئاوه، دهنای پیویسته لهسهر میری موسولمانان شهری لهگهل بکا، به پیی فهرمایشتی خوشهویست (درووده خواه لهسهر) که دهفهرموی: خودای گهوره فهرمانی بهمن کردوو که شهر بکهم لهگهل نهو خه لکه دا هه تا شایهتمان دینو به زمان ئیعلانی ئیمان دهکهن و دهئین (لا اله الا الله) وه دوا نهوه نویژیکی ریکوپیک دهکهن و به پیی توانا زهکات دمهدهن و چه جی مائی خوا دهکهن و مانگی رهمهزان بهرپژوو دهن، ئیتر نهو کهسهی نه مه بکا، سهرومائی خوئی له ههموو کهسێ فهدمغه دهکاو، گیانوسامان و نامووسی له ههموو کهسێ چهرام دهن، مهگهر به پیی شهرعی خوا! جا لهسهر ئهم بنیاته نویژ نهکهر نهگهر په شیمان بووه و ده دئی داهینا، نهوا پیویسته له سهرمان وازی لی بهئین، چونکه یهزدانی مهزن دهفهرموی: { فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ - سورة التوبة - ۵/۹ } واته: تهوبه یان کردو نویژیکی ریکوپیکیان کردو به پیی توانا زهکاتیاندا، ئیتر وازیان لیبهئین و بیانوو یان پی مهگرن. به لام نهگهر ههرسوور بوو لهسهر نویژنه کردن نهوه سوور دهکوژری!.

نهگهر نهکردنی نویژ له بهر مههانهیی بوو، وهک خهو، یا بهههله، یا له بیری چوو، نهوه گوناھی لهسه نیه، به لام پیویسته لهسهری لهوه و دوا بیگیرپتهوه، هه ندی دهئین: نویژی وا ئه دایه، دهبی نییه تی ئه دای لی بهئیری، کاته کهیشی نهو کاته یه که مههانه کهی نه مین، چونکه خوشهویست (درووده خواه لهسهر) دهفهرموی: ههرکهسێ بههوی خه و تنه وه نویژیکی لهکاتی ناسایی خویدا نهرکد، یا بههوی له بیر چوونه وه، کاتی کردنی نهو نویژه نهو کاته یه که بیری دهکه و پته وه).

سوننه ته نويژه چووه كان له سهر ريزو تهرتي خويان بكرين،
 ههروا سوننه ته نويژى فهوتاو له پيش نويژى حازره وه بكرى، به
 مهرجى بۇ نويژه حازره كه نه وهنده كاتى خوى بمينى كه بهشى يهك
 ركاتى به نه دا بكا. جا كاتى دهستى كرد به گيرانه وهى نويژى، نه گهر
 تهماشاي كرد نه گهر تهواوى بكا نويژه حازره كهى دمفهوتى يا بهلايهنى
 كه مه وه فرياي ركاتيكي له كاتى خويدا ناكه وي، نه وه دهبنى يا بيبړى، يا
 بيكا به سوننه تو يه كسهر نويژه فهرزه كهى بكا (ته ماشاي ناميلكهى -
 حكم تارك الصلاة - بكه كههى دانهر خويهتى).

(۷۷) نويژى ههينى (صلاة الجمعة):

نويژى ههينى به عهره بى پى دهگوترى جومعه، جومعههيش واته:
 كۆبوننه وه، جا له بهر نه وهى كه مهردوم لهم نويژدها كۆده بنه وه ناوئراوه
 جومعه. يا له بهر نه وه ناوئراوه جومعه چونكه له رۆژى ههينيدا
 خيرىكى زۆر كۆده بيته وه. نه م نويژه گه وره ترينى هه موو نويژه كانه،
 رۆژه كهيشى له هه موو رۆژه كانى ترى حهفته گه وره تره، چونكه
 خوشه ويست (هروودى خوا له سه ربه): دمفه رموى: رۆژى ههينى گه وره ترين رۆژه
 كه هه تاوى تيا هه لى، ئاده م له رۆژى ههينيدا خودا دروستى كردوو،
 ههر له م رۆژه يشدا براوته ناو به ههشت، ههر له م رۆژه يشدا له به ههشت
 دهركراوه، قيامه تيش ههر له رۆژى ههينيدا هه ل دهستى! (موسليم و
 نه بو داوو نه سائى و تيرمىذى گىراويانه ته وه (رومعه ته خوا اييه): .

٧٨) نوښتی جومعه، سوننه ته یافه رزه؟:

نوښتی ههینی به پیی نامه ی خوداو سوننه تی پیغه مبهرو
 یه کگرتنی نه توه (نوممهت) فهرزه. یه زدانی مه زن فهرموویه تی:
 {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
 إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ - سورة الجمعة - ٩/٦٢}. خوشه ویستیش (درویده خواه
 له سه ربه) دمفه رموی: بهو کهسه که گیانی منی بو دسه نیازم هه بوو که به
 پیاوی بلیم له حیاتی خوّم بهر نوښتییکه بو خه لکه که بکا، وه خوشم
 برپوّم به سهر ئهو پیاوانه ی که له نوښتی جه ماعت دواده که ون، وه
 فهرمان بدهم که به باوه شه دار ماله کانیاں به سهریاندا بسووتینن (ش/
 د/ ت/ ن/). له گیرانه وه یه کی صه حیچی موسلیمدا: پیغه مبهری خوا
 هه ربه شه ی له وانه کرد که له نوښتی ههینی دوا ده که ون و نایکه ون له
 باره یانه وه فهرمووی: بهو کهسه که گیانی منی به دسه نیازم هه بوو که
 به پیاوی بلیم له حیاتی خوّم پیش نوښتییه که بو خه لکه که بکا، وه
 خوشم برپوّم بو سهر ئهو پیاوانه ی که له نوښتی ههینی دواده که ون و
 ماله کانیاں به سهریاندا بسووتینم. له گیرانه وه یه کا: حه زرمّت (درویده خواه
 له سه ربه) دمفه رموی: ئهو که سانه ی که نوښتی ههینی ناکهن، یا دهبی واز
 بیّنن له م کاره نابه سه نده، یا خود خودا دلّیاں مؤر ده کا، ئینجا بهر به ره
 بی ئاگا و نابه لهد دهبن له دین و له ریگه ی ره بهر دوور ده که ونه وه،
 ورده ورده ئهم کاره یان سهر ده کیشتی بو کوفرو بی دینی. (موسلیم و
 که سانی تر) له گیرانه وه یه کا: نوښتی ههینی له سهر هه موو نی رینه یه کی
 ره سیده فهرزو پیو یسته. (نه سانی بهر شته یه کی دروست گیراویه ته وه).
 له حه دیسی شه ریفا دمفه رموی: ئه وه ی له بهر که مته رخه می سی نوښتی

ھەينى نەكا خودا مۆر دەنى بەسەر دليدا. (ئەبو داوودو تيرمىزى و نەسائى گىراۋايانەتەۋە. رشتەى نەسائى دروستە، چونكە بەپپى مەرجى موسلىمە. رشتەى ئەبو داوودو تيرمىزىش جوانە).

ئىبنو لىونزىر دەگىرپتەۋە: كە يەكگرتن ھەپە لەسەر ئەۋە كە نوپژى ھەينى لەسەر ھەموو كەسى فەرزە، واتە: فەرزى عەپنە. ئىبنو عومەرىش دەفەرمۇى: نوپژى ھەينى بە يەكگرتنى نەتەۋە فەرزە. واتە: ئىجماعى لەسەرە.

۷۹) مەرجەكانى پيۋىستبۋونى:

مەرجەكانى پيۋىستبۋونى نوپژى ھەينى جەۋت شتە:-

يەككەم ئىسلامە، ۋەك لەنامەى نوپژا لە پيشەۋە روون كرايەۋە.

دوۋەم و سىيەم و چوارەم و پىنچەم و شەشەم: ئازادى و رەسىدەبۋون و نىرىنەپى و ھۆش ساغى و لەش ساغى. چونكە خۆشەۋىست (مروودە خواە لەسەر) دەفەرمۇى: نوپژى ھەينى پيۋىستە لەسەر ھەموو موسولمانى، ئەم چوار كەسەى لى دەرچى: بەندەى زەرخرىدەو ژن و مندال و نەخۆش. (ئەبو داوود گىراۋايەتەۋە) جا شىت ھەينى لەسەر نىە، چونكە داۋا لىكردن (تەكلىف) لەسەر نىە، لەبەر ئەۋە بە پيۋەرى نەخۆشى دەپپورى روتى و ترس لە ستەمكارو دەستوپيۋەندى و سك چوون و رەۋانىيەكى وا خۆى پى رانەگىرى، مەھانەى رەۋاى نەچوونن بۆ نوپژى ھەينى، ھەروەھا كەسىكىش كە مەترسى ئەۋەى ھەبوو كە مردوۋەكە بتەقى، يا بۆگەن بكا، ھەتا ئەۋ لە ھەينى دىتەۋە، ئەۋە دەبى

به مه‌هانه بۆ نه‌چوونی بۆ نه‌و هه‌نییه، با ده‌ستوبرد له ته‌داره‌ککردن و ناستنی نه‌و مردوو به‌کا.

حه‌وته‌م: نیشته‌جیییه، که‌واته: هه‌ینی له‌سه‌ر ری‌بوار پی‌ویست نیه، چونکه نه‌بیستراوه که پی‌غه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه) له سه‌فه‌ردا نویژی هه‌ینی کردبێ، ده‌گێر‌نه‌وه که گوتراوه: نویژی هه‌ینی له‌سه‌ر ری‌بوار نیه. (به‌یه‌ه‌قی گێراویه‌ته‌وه، به‌لام به‌مه‌وقووفی له‌سه‌ر ئیبنو عومه‌ر).

٨٠) مه‌رجه‌کانی دامه‌زراندنی:

سه‌ره‌رای نه‌و مه‌رجه‌یه‌ی که بۆ دامه‌زراندنی نویژ دانراوه، وه‌ک له پی‌شه‌وه رابورد، بۆ دامه‌زراندنی هه‌ینی نه‌م سی شته‌یش مه‌رجه:

یه‌که‌م: نه‌وه‌یه نه‌و نویژی هه‌ینییه له‌ناو سنووری نه‌و شوینه‌دابێ، که نیشته‌جێ بێ (واته: مه‌حه‌لی ئیقامه‌بێ) بۆ نه‌و ژماره نیشته‌جییانه که له‌و شوینه‌دا نه‌و هه‌نییه ده‌که‌ن، خوا نه‌و شوینه شاربێ، یا گوندبێ، یا که‌پرو ساباتیکی وابێ گرابێ به‌ نیشتمان، ئیتر ماله‌کان له‌ قورو به‌ردبن یا له‌ دراو شتی وابن چونیه‌که، به‌لگه‌ی نه‌م بۆچوونه‌یش نه‌وه‌یه: که نه‌بیستراوه له‌ سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌رو جین‌شین هه‌ق‌ناسا‌کاندا، که نویژی هه‌ینی له‌ غه‌یری نه‌م جو‌ره جی‌گایانه‌دا بکری.

دووهم: نه‌وه‌یه که به‌ جه‌ماعه‌ت بکری، چونکه نه‌بیستراوه که پی‌غه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه) یا جین‌شیه‌نه هه‌ق‌ناسه‌کان، یا هیج زاناو پی‌شه‌وایه‌کی تر له‌ پاش نه‌وان، نویژی هه‌نیان به‌ ته‌نها کردبێ، به‌بێ جه‌ماعه‌ت. له‌ باب‌ه‌ت ژماره‌یی که جه‌ماعه‌تی پی‌ دامه‌زرێ مه‌جه‌ماتی

پئی دادمه زری چهند فہرمايشتی گوتراوہ: ھندی دہلین: بہ
پیشنوئڑوہ بہ چوار کھس دادمه زری، ھندی تر دہلین: بہسی
کھسیش دادمه زری، ھندی تر دہلین: ژمارہیہ کی وا حلیبہ، کہ ٺہو
شوینہی لی بن ببی بہ گوند، وہ بتوانن لہوئی نیشتہ جی بن، وہ سہوداو
مامہ ٺہو کرپن و فروشتن لہ نیوانیاندا ھہبی!.

بہلام ریباری تہواو راستی ناودار ٺہوہیہ: دہبی ژمارہیان بگاتہ
چل کھس، لہسہر ٺہم رایہ، چهند فہرموودہی کر اوہ بہ بہ لگہ
یہ کیکیان: فہرموودہ کی جابیرہ (رہزہ خواہ اینہ) کہ دہفہرموی: سونہت
لہسہر ٺہوہ سہری گرتوہ کہ ھہر کوٺمہ لئ، لہ شوینیکا، ژمارہیان بگاتہ
چل کھس، یا زیاتر، ئیتر نوئڑی ھہینیان لہسہرہ! (بہیہقی)،
فہرمايشتی ھاوړپی پیغہمبہر (دروودہ خواہ لہسہرہ) کہ بھہرموی: سونہت
لہسہر ٺہوہ سہری گرتوہ، وہ ک فہرمايشتی پیغہمبہر خوی وایہ.
یہ کیکی تریشیان: فہرموودہ کی کھعی کوړی مالیکہ، دہفہرموی:
ٺہسعدی کوړی زورارہ یہ کہم کھس بوو کہ نوئڑی ھہینی بو دہگردین،
لہ گوندی ھہز مولنہ بیت، لہ ھہواری بہنی بہیاضہ، لہ
نہقیعولخہ ضیمات، کہ ناوی شوینیکہ دہوری میلی دوورہ لہ مہدینہوہ.
ٺہورہ حمانی کوړی پی فہرموو: چہن کھس دہبوون؟ فہرمووی: چل
کھس بووین. (ٺہم فہرموودہیہ ئیبنو حہببان و بہیہقی بہ
فہرموودہیہ کی دروستو ساخیان داناوہ). یہ کیکی تریشیان کہ ٺہوہیہ
پیغہمبہر (دروودہ خواہ لہسہرہ) لہ شاری مہدینہ نوئڑی ھہینی دہکرد،
نہ بیستراوہ کہ بہ چل کھس کہ متر ھہینی کردبی! مہرجہ ٺہو چل
کھسہ نوئڑی ھہینیان لہسہربی و داوالیکراوبن بہپی شہر کہ بیکہن.

سېيەم: ئەۋەيە كە لەۋەختى ئەدادا بىكرى، كە بىرىتيە لە كاتى نوپىزى نيوەرپۇ، چونكە ئەنەس (رەزەل خۋاە لېبى) دىفەرەمۇ: دەستوورى بېغەمبەر (دروۋە خۋاە لەسەربى) وابوو ئەۋ كاتە نوپىزى ھەينى دەكر، كە خۇر لە ناۋەرەستى ئاسمان لای دەدا. (بوخارى). موسلىمىش (رەمەتە خۋاە لېبى) لە سەلەمەى كورى ئەكۈدەۋە (رەزەل خۋاە لېبى) دىگىرپتەۋە: دىفەرەمۇ: جاران لەگەل بېغەمبەردا (دروۋە خۋاە لەسەربى) ئەۋكاتە نوپىزى ھەينىمان دەكر، كە خۇر لە ناۋەرەستى ئاسمان لادەدا.

جا ئەگەر كات ئەۋەندەى نەمابوو كە نوپىزى ھەينى تىادا بىكەن، نوپىزى نيوەرپۇ دەكەن، تەنەت ئەگەر گومانى ئەۋەيان بۇ پەيدابوو، كە كاتەكەى بەسەرچوۋە دەبى نوپىزى نيوەرپۇ بىكەن، چونكە مانىي كاتەكە مەرجى دامەزىنەتەى، لەبەر ئەۋە گەرەكە سووربىزانى كە كاتەكەى ماۋە، گومانى مانى بەس نىە.

۸۱) **فەرەكەنى نوپىزى ھەينى:**

ھەينى سى فەرەزى ھەيە :-

يەكەم: ئەۋەيە: كە دوو وتار لە پېشەۋە بخوینرىتەۋە، وتارخوین لە نىۋانىاندا دەبى دابنىشى لە صەحىحى موسلىما لە جابىرى كورى سەموورەۋە (رەزەل خۋاە لېبى) دىفەرەمۇ: خۇشەۋىست (دروۋە خۋاە لەسەربى) دەستوورى وابوو دوو وتارى دىخویندەۋە، لە نىۋانىاندا دادەنىشت، بەپېشەۋە وتارەكەنى دىخویندەۋە. لە گىرەنەۋەيەكا: دەستوورى خۇشەۋىست (دروۋە خۋاە لەسەربى) وابوو: دوو وتارى دىخویندەۋە، قورئانى دىخویندەۋە ئامۇزگای خەلكەكەى دەكر.

روکن و بنیاته‌کانی ئهم دوو وتارانه پینجن: همدی خواو
 سه‌لاواتدان له‌سهر چه‌زره‌تی پیغه‌مبه‌رو په‌ندو ناموژگای خه‌لکه‌که که
 له خوای گه‌وره بترسن، به‌پیی په‌یره‌ویی چه‌زرت له‌م بنیاتانه‌دا، له
 وتاری دوو‌هدا ده‌ب نزا بو موسولمانان بکا، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه نایه‌تی
 که مه‌به‌ست بدا به ده‌سته‌وه بخوینن، که‌واته (ثم نظر) به‌س نیه،
 چونکه مه‌به‌ستی ناگه‌یه‌نی، ئهم دوو وتاره ئهم چه‌وت مهر‌جانه‌یان
 هه‌یه: کاتی نوێره‌که هاتبی، نابی نوێره‌که لیان پیش بکه‌وی، به‌لگوو
 وتاره‌کان ده‌خرینه پیش نوێره‌که‌وه، ئه‌گهر ده‌یتوانی له کاتی وتاره‌کاندا،
 له‌سهر پی رابوه‌ستی، له نیوانیاندا به ئه‌ندازه‌ی ئارام‌بوونه‌وه‌یی دابنیشی،
 ده‌سنوێژی هه‌بی، له‌شی پاکبی، پیسی به جه‌سته‌و جل و جیگه‌یه‌وه
 نه‌بی، به جلیکی پاک شهر‌مگای داپوشرابی، ئوه‌نده‌یش ده‌نگ به‌رزه‌وه
 بکا که به‌لایه‌نی که‌مه‌وه چل که‌س له‌وانه‌ی که جومعه‌یان پی
 داده‌مه‌زری ده‌نگی ببیستن.

فه‌رزی دوو‌همی نوێژی هه‌ینی: ئه‌وه‌یه که به دوو رکات بکری،
 عومه‌ر (ره‌زاه‌خواه‌لینب): ده‌فه‌رموی: له ده‌می پیغه‌مبه‌ر خویم ژنه‌وته‌وه‌وه
 ده‌یفه‌رموو (درووه‌خواه‌له‌سه‌ربه‌): نوێژی هه‌ینی دوو رکاته، وه نوێژی جه‌زنی
 ره‌مه‌زان دوو رکاته، وه نوێژی جه‌زنی قوربان دوو رکاته، وه نوێژی
 سه‌فه‌ر دوو رکاته، ئهم نوێژانه که به دوو رکات ده‌کرین ته‌واون، نه‌وه‌ک
 بلایی کورته‌وه‌کراون. (نه‌سائی و نه‌حه‌مدو ئیبنو ماجه: به‌سی رشته‌ی
 دروست).

فه‌رزی سییه‌می نوێژی هه‌ینی: ئه‌وه‌یه که به‌گۆمه‌ل (به‌جه‌ماعه‌ت)
 بکری، به‌لگه‌ی ئه‌مه له پیشه‌وه رابورد.

۸۲) ھەيئەتەكانى نوپۇزى ھەينى:

سوننەتە بۇكەسى كە بىھوئى نوپۇزى ھەينى بكا: چوارشت:

يەكەم: خۇشۇردن، چوكە خۇشەويست (دروودى خۋاى لەسەربىن) دەفەرموئ: ئەگەر كەسىكتان ويستى بچى بۇ نوپۇزى ھەينى با خۇى بشۇرى. (شەيخان).

دوودم: جەستەى پاك و خاوپن بكاتەو، لە چلك و نارەق و ئەو شتانەى دەبن بەھۇى پەيدا بوونى بۇنى ناخۇش، چونكە مەبەست لە خۇشۇردن ئەمەيە، نەك كردنى ئا و بەسەر جەستەدا و بەس. شافىعى (خۇشەويستى خۋاى كەورە و لىبىن) دەفەرموئ: كەسىن جل و بەرگى خاوپن رابگرى، خەم و پەزارەى كەم دەبى، كەسىكىش بۇنى خۇشەى ئەقلى پتر دەبى.

سەيئەم: خۇرازاننەو بە جلى جوان و خۇشەويستى خۇبۇنخۇشكردن: پىغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەربىن) دەفەرموئ: ئەوئى رۇزى ھەينى خۇى بشۇرى و جلى جوان لەبەر بكا و ئەگەر لە مائەوئى بۇنى خۇشى ھەبو و لەخۇى بدا، ئىنجا بپروا بۇ نوپۇزى ھەينى و لە مزگەوت ھەنگا و ھەل نەئى بەسەر سەرى كەسا و ئەوئەندەى خودا لە چارەى نووسيوە نوپۇزى سوننەت بكا، وەكاتى پىشئوئىز ھات و دەستى كرد بە وتارى ھەينى بى دەنگ ببى و گوئ رابگرى تا پىشئوئىز لە نوپۇز دەبىتەو، ئەوئى ئاوا بكا ئەو دەبى بە كەفارتى گوناھى نيوانى ئەم ھەينى و ھەينىيەكەى پىشى. (ئىبنو حەببان لە صەحىحى خۇيدا گىراوئەتەو، حاكم گىراوئەتەو و دەفەرموئ: بەپى مەرچى موسلىمە).

بهرگه سپی زور په سهنده، به پئی فەرمايشتی پيغه مېهر (مروودى خواى له سره به)؛ جلی سپيش له بهر بکه، چونکه له باسټرين بهرگى نيوهيه، وه مرووده گانيشتانى تيا کفن بکه.

چوارهم: نينو ککړدنو لابرډنى موويى که لابرډنى سوننه تې، چونکه شتى وا له سروشتى باشى مروقه.

٨٢) گوپراگرتن له وتاره کهى:

له باره قسه کړدنه وه له کاتى وتاردا راجيايى ههيه، شافيعى به دمق دمه رموئ: نه وه نادروسته، مالیک و نه حمه ديش هه روا دمه رموون، گپړانه وهى دامه زراوى نه حمه ديش هه روايه، خواى گه وره دمه رموئ: {وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا} - سورة الأعراف - ٢٠٤/٧ { زور بهى (مفسرين) رافه که رانى قورئان دمه رموون: نه م نايه ته له باره نه وه وهيه که گوئ له وتارى هه ينى رابگيرئ، وه له م نايه ته دا وتاره که ناو نراوه قورئان، چونکه به شئ له وتاره که قورئانه. له فەر مووده يشدا خوشه ويست (مروودى خواى له سره به) دمه رموئ: روژى هه ينى له وکاته دا که پيشنوئز وتار ده خوئنيته وه نه گهر به هاوونشيني خوت بلئى وسبه، بيدهنگبه، نه وه خوشت بيجا ده کهى! (رواه الجماعة الا ابن ماجه).

ريبازي تازهى شافيعى نه وهيه: قسه نادروست نيه وه، گوپراگرتن له وتار سوننه ته، چونکه شه يخان ده گپړنه وه: که نيمامى عوسمان چووه ناو مزگه وته وه، له وکاته دا نيمامى عومهر وتارى ده خوئنده وه، عومهر

فهرمووی: ئهوه بۇ بازى پياو به زوویى نايهن بهدهنگ بانگهكهوه؟
 عوسمانيش فهرمووی: نهى فهرمانرېواى موسولمانان! ههر كه گويم له
 بانگ بوو نهوهنده مامهوه ههتا دهستنويزم گرت. دهگيرنهوه: كه
 پيغهمبهر {دروود خواو لهسهرې} خهريكبوو، وتارى ههينى ددها، لهوكاتهدها،
 پياوئ دپته زوورهوهو دهئ: كهى قيامهته؟ خهلكهكه ناماژهيان بويكرد
 كه بى دهنگبى، بهلام پياوهكه بيدهنگ نهبوو، وه قسهكهى
 دووبارهكردهوه، پيغهمبهرېش {دروود خواو لهسهرې} له پاش جارى دووه
 فهرمووی: هاوار له تو، چيت بوى نامادهكردوه؟ پياوهكه گوتى:
 خوشهويستى خواو پيغهمبهرى خوا. ههزهدت {دروود خواو لهسهرې}
 فهرمووی: دهى مژدهت ليبي تو له قيامهتدا لهگهل نهوهكهسانه دهبى كه
 خوشت دهوين! (بهيهقى به رستهيهكى دروست گيراويهتهوه). نهه دوو
 روداوهيش بهلگهن لهسهر نهه بابته چونكه نهوهتا عوسمان قسهى
 كردوهو وهلامى عومهرى داوهتهوهو پيغهمبهرېش {دروود خواو لهسهرې}
 رهخنهى له قسهكردنهكهى پرسياركهركه نهگرتوهو، دياره نهگهر شتى
 وا نادرست بوايه پيغهمبهر ريگهى نهدهدا. نهه راجيايه بۇ قسهيهكه
 كه مهبهستىكى گرنگى دهبهجيى تيادا نهبى، دنا نهك ههر نادرست
 ني، بهلكوو پيوسته، وهك نهوه كويزى خهريكه بكهويته بيريكهوه،
 ورياي بكاتهوهو ريگهى پى نيشانېدا. يا دووبشكى له نزيك
 كهسيكهوهبى و هوشيارى بكاتهوه، يا ببينى واستهكاريى به شوين
 مروفيكى بيتاوانا دهگهري، نهوېش ناگادارى بكاتهوه، يا وهك نهوه
 فهرمان به چاكه بكا، يانهيى له خراپه بكا.

۸۴) له کاتی وتاره که دا نوټز دروسته:

نه گهر پېشنوټز وتاری ده خوینده ووه له و کاته دا که سې هاته ژوور ووه چی بکا؟ نایا دوورکات نوټزی دیاری مزگهوت بکا یانا؟ له م بابته دا راجیایی هه یه، هه ندی له زانایان دمه رموون: با نه یانکات، نه م رایه ده گېرنه ووه له ئیبنو عومره و عوسمان و علییه ووه (ره زاه خوا یان لېبه) هه روه ک فهرمانیش کراوه به گوټرا گرتن، نه و فهرموودانه ییش که له داستانه که ی سوله یکدا هه ن ئاوی ته ئویل ده که ن: گوايه سوله یک رووته له بووه، بوټیه پېغه مبه ر (مرووده خواه له سهرېنه) فهرمانی پټکردووه که هه لسی نوټز بکا، هه تا خه لکه که بیبینن، به لگوو خیری پی بکه ن. شافیعی و نه حمه دو ئیسحاق و شهر عزانه کانی فهرمووده شوناسه کان دمه رموون: له پیش نه ووه دا که دابنیشی سوننه ته دوو رکاتی سووکه له ی دیاری مزگهوت بکا، نه م داستانه ی سوله یکیان کردووه به به لکه، که جابیر دمه رموئ: روټیکی هه ینی له و کاته دا که پېغه مبه ر (مرووده خواه له سهرېنه) وتاری دمه دا سوله یکی غه طه فانی هات دانیش، پېغه مبه ر (مرووده خواه له سهرېنه) پی فهرموو: نه ی سوله یک! هه لسه دوو رکات نوټزی سووکه له بکه، ئنجا فهرمووی: روټی هه ینی نه گهر یه کیکتان له و کاته دا هات بو مزگهوت که پېشنوټز وتاری ده خوینده ووه با به گورجی دوورکات نوټزی سووکه له بکا. (ش / د / ت / ن) نه مه به لکه ی روټنی نه ویه که نوټزی دیاری مزگهوت له م کاته دا سوننه ته له به ر نه ووه ته ئویلی نه وانه که دمه رموون سوله یک له به ر نه ووه پېغه مبه ر (مرووده خواه له سهرېنه) فهرمانی پټکردووه به راوه ستان تا خیری پی بکری، نه م ته ئویله قوبول نیه و

پوۋچە، چونكە ئەو ھەتتا خۇشەۋىست (دروودە خۋاھ لەسەربەن) ئاشكرا دەفەر مۆي: ئەگەر يەككىكتان لەو كاتەدا ھات بۇ مزگەوت.. تاد. چونكە ئەمە دەقئىكى رۇشنە تەئۋىل ھەئناگرئ، دروست نىيە كار بە پېچەوانەى بكرئ. ۋەكى ترېش ئەمە بۇ ئەوانەىيە كە كاتئ دېنەژوورەۋە پېشنوئژ وتار دەخوئىنئ بەلام بۇ ئەوانەى كەوان لەناۋ مزگەوتەكەدا دروست نىيە لەوكاتەدا نوئژ دابەستن. تەنانەت ئەگەر خەرىكى نوئژ بوو دەبئ گورج بېكا، ماومردى ۋ ئەبو حامىدى غەزالى ۋادەفەرموون.

٨٥) خويندى سوورەتى كەھف:

سۈننەتە: سوورەتى كەھف لە رۇژ يا شەۋى ھەينىدا بخوئىنئ، بە رۇژ بەپئى ئەم فەرموودەيەى (دروودە خۋاھ لەسەربەن): لە رۇژى ھەينىدا ھەركەسى سوورەتى كەھف بخوئىنئ، لە نىۋانى ھەردوو ھەينىيەكەدا نوورى ئى دەبارئ. (حاکم ۋ بەيھەقى گېراۋيانەتەۋە، بەيھەقى لە سۈنەندا) بە شەۋىش بەپئى ئەم فەرموودەيەى (دروودە خۋاھ لەسەربەن): ھەر كسى لە شەۋى ھەينىدا سوورەتى كەھف بخوئىنئ، لەلاى خۇيەۋە ھەتتا بەيتوللا بە نوور رۇشن دەبئتەۋە بۆى (بەيھەقى).

پېۋىستە لەسەر شىۋەيئ بېخوئىنئ سەرنەشىۋىنئ لە خواپەرستى تر لەكاتى خواپەرستىدا، دىنا نادروستە، چونكە ھەزرىت (دروودە خۋاھ لەسەربەن) دەفەر مۆي: بېداربىن! ئىۋە ھەموومان ھەر گەفتو گۆ لەگەل پەرومردگارى خۇتان دەكەن، كەۋاتە مەبىن بە ئازارو ئەرك بۇ يەكترى لەكاتى دەور كەرنە ۋەيشدا دەنگ بە سەردەنگى يەكتردا ھەل مەبىرن.

باشترین كات بۇ خويندنى، له پاش نوپۇزى به يانييه، چونكه خيىر ههتا پهلهى ليىكهى باشتره. به لام ئهوهى كه برى قورئان خوين له مزگهوتا دمپكهن، له سهر شيوهمهكى وا كه دهبن بههوى سهرليشيوانى نوپۇز كهركان، ئهوه نادرسته، وهك زانا پيشهواكان ساخيان كردوتهوه. شتى وا بهشيكه لهو بېدعه تكارپيه ناشرينهى كه خاوهنى شريعته به دانايى خوى هوشيارى كردوپينهتهوه له بارهمهوه. خوا ئيمه و موسولمانان لهوه بپاريۇزى.

۸۶) كاڭىرى نزاگىرابوون:

سونننه له شهوو روژى ههينيدا نزاو پارانهوه زور بخوينى، له روژمهكيدا بويه سونننه به لكوو ريكهوتى كاتى نزاگىرابوون بكا. له رموضه دا نهوهوى دمه رموى: فهرمايشتى دروست له بارهى كاتى نزاگىرابووننهوه ئهوهيه كه له سهحيحى موسليمدا تۆماركراوه، كه پيغهمبهر (دروود خوا له سهربه) دمه رموى: ئهوكاڭىره لهو حهلهوهيه كه پيشنويز دادەنيشى له سهر مينبهر ههتا نوپۇزتهواو دهبن. ئهم كاتهيه دهميكي پىروژى زوركهمه، له سهحيحهيندا دمه رموى: پيغهمبهر (دروود خوا له سهربه) به دهستى پيشانيدا كه ئهوا مودهيه گهلى كهمه، له شهوهكەيشيدا بويه سونننه چونكه شافيعى (خوشودويه خودا لېين) دمه رموى: بهمن گهيشتوتهوه كه له شهوى ههينيدا نزاگىرا دهبن.

٨٧) سەلاواتدان لەسەر پێغەمبەر (دروودی خواى لەسەربى) :

لە شەوو رۆژى هەينیدا سەلاواتدانى زۆر لەسەر پێغەمبەر (دروودە خواى لەسەربى) سوننەتە، چونکە فەرمووده دمه‌رموى: رۆژى هەينى يەگێکە لە رۆژه هەرمباشەکانتان، جا لەم رۆژەدا زۆر سەلاوات لەسەر من بدهن، چونکە سەلاواتەکتان دەگاتەوه پييم، لە فەرمووده‌يه‌کى تردا دمه‌رموى (دروودە خواى لەسەربى): لە شەوو رۆژى هەينیدا سەلاوات زۆر لە دیدارى من بدهن، چونکە ئەوهى يەك سەلاوات لەسەر من بدا، خودا دەجار رەحمەت دەپيژى بەسەر ئەودا.

٨٨) لە پاش بانگی رۆژى هەينى مامەلە نادروسته:

بۆکەسى نوێژى هەينى لەسەربى، لەپاش دەستکردن بە بانگ، سەوداو کړين و فروشتن نادروسته، مەبەست ئەو بانگەيه که وتارخوين لەسەر دوانگە دادەنیشی، چونکە يەزدانى مەزن دمه‌رموى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ - سورة الجمعة - ٩/٦٢ } واتە: ئەى بر‌وادارينه! لە رۆژى هەينیدا، که بانگ درا بۆ نوێژ ئيتر خي‌را بر‌ون بۆ لاى ذیکرى خوا، واز لە کړين و فروشتن بهي‌نن. ئەودەتا بە دمه‌قى ئايەت نادروستى کړين و فروشتن چەسپاوه، سەوداو مامەلەى تريش بە پي‌ومرى ئەو دەپي‌ورئ واتە: قياس لەو نادروستيه‌یە دەکړئ. لەپيش ئەم بانگەيشدا لە پاش لادانى خور لە ناو‌مراستى ناسمان، که لەوي‌وه کاتى پي‌ويستبوون دەست پي‌دەکا، سەوداو مامەلەو کارو فرمانى دنيايى ناپەسەندە.

۸۹) نویژی هەردوو جەژن:

وشەى جەژن لە عەرەبیدا ناوی (عید)ە، عیدیش لە وشەى (عهود)ى عەرەبى دروستکراوە، کە بەواتا دووبارەبوونەوهیە، چونکە جەژن لە هەموو سالیکا دووبارە دەبێتەوه، یا کە جەژن دیتەوه خۆشى و شادیش لەگەڵیا دیتەوه! یا لەبەر ئەوه وا ناوناوه چونکە بەهره و نازو نیعمەتى خوا لە جەژندا بۆ بەندهکانى دووبارە دەبێتەوه.

نویژی جەژن مەبەستىکى گەورەیه بەپێى قورئان و سوننەت و یەگرتنى نەتەوه. زاتى مەزن دەفەرموی: { فَصَلْ لِرَبِّكَ وَأُنْحَرْ - سورة الكوثر - ۲/۱۰۸ } لەم ئایەتەدا مەبەست لەم نویژه نویژی جەژنى قوربانە، چونکە مەبەست لە (نەحر)یش لە ئایەتەگەدا قوربانیکردنە. بەبێ گومان پێغەمبەر (ەرۆده خوا لەسەربە) خۆى و هاوڕێکانى لەگەڵداو نەتەوهى ئیسلام لەپاش خۆى هەموویان نویژی هەردوو جەژنەکیان دەکرد، کەواتە بوو بە یەگرتن.

یەكەم نویژی جەژن کە پێغەمبەر کردى نویژی جەژنى رەمەزان بوو، لە سالى دووهمى گۆچیدا بوو، هەر لەم سالیەشدا سەرفیترە پێویستکراوه، ئەمە فەرماشتى ماوەردییه.

بزانه کە نویژی جەژن سوننەتىکى زۆر گەورەو دامەزراوه بەلام فەرزییه، چونکە عەرەبە دەشتەکییهکە کە عەرزى پێغەمبەرى کرد: ئایا غەیری ئەم پێنج نویژه فەرزه نویژی ترم لەسەرە یانا؟ فەرمووی: نەخیر، مەگەر خۆت بە ئارەزووی خۆت نویژی تری سوننەت بکەى (شەيخان) بۆیەش زۆر سوننەتىکى گورەیه چونکە پێغەمبەر (ەرۆده خوا

له سهرېښه ګردوويه تې و قهت نه يچوواندووه، به لام دهشگوترئ له گوايه: فهرزي كيفايه يه، چونكه يه كيكه له دروشمه ګاني نيسلام، به نه ګردني داده نرئ به كه مته رخه مي له ناييندا، سهرمپاي نه وه يش كه له نايه تدا فهرماني پټكراوه ده فهرموي: {فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ - سورة الكوثر - ۲/۱۰۸} واته: دهی نوپژي جهژن بکه، بو خودای خوټ، وه قوربانينی بو سهرېږه.

نوپژي جهژن به جه ماعت ده ګرئ، بو ته نهاو رپواريش دروسته و رهوايه، بو ګويله - واته: بهنده ي زمرخړيده - و ژنیش دروسته، به لام بو ګه وره ګچو نافرته ي بوشناخ چوون بو نوپژي جهژن له م سهرده مهي ني مه دا، به بي ګومان نادرسته، چونكه له م چهرخه دا به دره وشتي پهره ي سهندووه، له هه موو ګاتيګدا چووني نه م دوو كه سه بو نه م نوپژه ناباشه (نه مه فهرمايشتي خاوه ني كيفايه تول نه خياره كه له (۸۸۹) ي ګوچيدا مردووه له سهر قسه ي پهر اوپژي ګه وا له سهر فيقهو لويه سهره كه له م شوينه دا - وەر ګير).

ګه رچي فهرمووده ګه ي نوممو عه طيبه به لګه ي نه وه يه كه دهر چوون بو ي له لايه ني نه م دوو كه سه يشه وه دروسته، به بي ناباشي به لام نه و مه به سته ي كه له سهرده مي پيغه مبه ردا، كه باشتين سهرده م بوو، هه بوو ئيستا نه و مه به سته نه ماوه، چونكه له و چهرخه دا موسولمانه ګان كه م بوون، هه زرمه ري ګه ي به ژناندا كه بچن بو نوپژي جهژن هه تا به هو ي نه وانه وه زور بنوينن، ئيستا موسولمانان به بي نه وانيش هه زور زورن، كه واته نه و مه به سته نه ماوه.

ھەر لەبەر ھەمان ھۆيە كە رېگەى دەدا بەژنە بېنويژەكانىش كە
 بچن بۇ ديار نويژى جەژن، خو گومان لەودا نيه، كە ئەوان نويژيان
 لەسەر نيه، سەرەراى ئەوھيش ئەوچەر خە مەردوم دئاك بوون،
 سەردەمىكى ئارام بوو، ژنان جوانىي خويانيان دەرئەدەخست، چاوى
 خويان لە روانىنى نارەوا دەگرت، ھەروا پياوانىش وابوون، بەلام لەم
 رۇژگارەى ئىمەدا دەرچوونيان سوور دەبىئ بە مايەى بەدكارى و
 بەدرەوشتى!!

لە فەرموودەيەكى دروستدا تۆماركراوہ كە عائىشە لە سەردەمى
 خۇيدا، لەپاش مەرگى پىغەمبەر {ەرودە خواە لەسەربە} فەرموويەتى: ئەگەر
 پىغەمبەرى خوا {ەرودە خواە لەسەربە} بمايە تا ئەمپۆ، وە ئەم بارو دۆخەى كە
 ئەمپۆ ژنان سازاندووينا، ئەمەى بەچاوى خۆى بدىبايە، ژنانى لە ھاتن
 بۇ مزگەوت قەدەغە دەكرد، ھەروەك چۆن قەدەغەيە لەسەر ژنانى
 جوولەكە كە بچن بۇ كنىشتەى خويان، دەى ئەمە ھەتواى عائىشەيە، كە
 داىكى موسولمانانە، دەربارەى ژنانى سەردەمى خۆى، كە بەپىي
 فەرموودەى پىغەمبەر {ەرودە خواە لەسەربە} دادەنرئ بە باشتري سەردەم، جا
 دەبى حالى ژنانى ئەمپۆى ئىمە چىبى؟ خەلكىكى زۆريش ئەم قەسەيەى
 عائىشە پەسەند دەكەن: وەك عورودە قاسمەو يەحياى ئەنصارى و مالك و
 ئەبو حەنەيفەو ئەبو يوسف، بەلام ئەبو خەنەيفە جارى و دەفەرموئ و
 جارى دەفەرموئ دەرچوونيان دروستە!.

۹۰) کاتی نویژی دوو جه‌ژنه‌کان:

بزائن که کاتی بوونی نویژی جه‌ژن له هه‌لهاتنی خۆره‌وه‌یه هه‌تا کاتی نیومرۆ، به‌لام سوننه‌ته ئه‌وه‌نده دوابخری هه‌تا خۆر به‌قه‌د رمی به‌رزه‌وه‌ده‌بی، چونکه پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌) ئاوا ده‌یکرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش هه‌تا له راجیایی ئه‌وانه رزگارمان ببی که فه‌رموویانه: هه‌تا خۆر به‌قه‌د رمی به‌رز نه‌بیته‌وه نویژی جه‌ژن نابی. سوننه‌ته نویژی جه‌ژنی قوربان زوو بکری، وه نویژی جه‌ژنی ره‌مه‌زان دوا بخری، شافیعی هه‌دیسکی مورسه‌ل ده‌گیرێته‌وه: که پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌) نامه‌یی ده‌نووسی بۆ عه‌مری کوری هه‌زم (کاتی له نه‌ج‌ران ده‌بی) فه‌رمانی پی ده‌فه‌رموی: که نویژی قوربان زوو بکه‌و نویژی جه‌ژنی ره‌مه‌زان دره‌نگ. نیبنو قودامه ده‌فه‌رموی: چونکه له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه له جه‌ژنی قوربان کاتی قوربانیکردن گوشاد ده‌بی، له جه‌ژنی ره‌مه‌زانی‌شدا کاتی سه‌رفیته‌دان گوشاد ده‌بی!.

۹۱) ئه‌ندازه‌ی رکاته‌کانیان:

ئه‌ندازه‌ی رکاته‌کانیان هه‌ر نویژه‌ی دوو رکاته، به ئیجماع، له رکاتی یه‌که‌میاندا، بیجگه له (الله اکبر)ی نویژ دابه‌ستن هه‌وت (الله اکبر)ی تر بکا له رکاتی دوووه‌میاندا، بیجگه له (الله اکبر)ی هه‌ل‌سانه‌وه پینج (الله اکبر)ی تر بکا، ئیمامی تیرمیزی (ره‌مه‌ته‌خواه‌له‌په‌) له عه‌مری کوری عه‌وفی ئه‌ل‌وزنه‌نییه‌وه ده‌گیرێته‌وه: که پیغه‌مبه‌ری خودا (مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌) له هه‌ردوو جه‌ژنه‌کاندا، له رکاتی یه‌که‌ما، له پیش خویندن

فاتیحاه جهوت (الله اکبر) ی دهکرد، له رکاتی دووهدا، لهپیش
خویندنی نهالاهو نهکبهرهکانا، نهوهندهی خویندنی فاتیحاه پینج (الله
اکبر) ی دهکرد، سوننهته که نیوانی نایهتیکی مامناوهندی (معتدل)
راوهستی، وه لهو راوهستانهدا (تههلیل) و (تهکییر) و (تهحمدی) بکا،
(بهیههقی له ئیبنو مهسعوودهوه به گوتارو بهکردار نههمی گیراوهتهوه)
جوان وایه بلئ: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر)
چونکه نههم ویرده شیاوی نههم شوینهیه، ئیبنو عههباس و کومهئێ له
زاناکان دمفهرموون: (الباقیات الصالحات) نههم گوته پیروزمیهیه، له
پاش فاتیحا له رکاتی یهکهما سوورتهی (ق) به تهواوی بخوینئ یا (سبح
اسم ربك الاعلی) وه له رکاتی دووهدا (اقتربت) یا (هل اتاک) به
ئاشکرا به دهنگی بهرز بخوینئ، بۆ بهیرهوییکردنی ههزرمته لهم
کارانهدا، چونکه نههم وای کردووه، ئیمهش چاو لهو دهکهین.

٩٢) وتاری پاش نویژی جهژن:

سوننهته لهدوا نویژرهوه دوو وتار بخوینیتهوه، بوخاری و موسلیم
له ئیبنو عومهروه دهگیرنهوه: که پیغهمبهری خودا (مروده خوا له سه ربه) و
نه بوبه کړو عومهر {رههه خوا یان لیبه} یاسایان وابوو، نویژی جهژنیان له
پیش وتارهکهوه دهکرد. نهوههیش که وتارهکه دووه به پیومری ههینی
دهپیوین و قیاسی لهو دهکهین چونکه نهوهوی دمفهرموی: لهم بارهیهوه
هیچ فهرموودهیهکی ساخ نهچه سپاوه.

وا سوننه ته که وتاره که به سوپاسی خوی گه وره دهست پیبکا، چونکه خوشه ویست (درویدی خوام له سه ربی) هه میشه گشت وتاره کانی به (الحمد لله) دهست پی دهکرد، له چه زرده وه (درویدی خوام له سه ربی) تۆمار نه کراوه که به (الله اکبر) دهستی کردبی به دوو وتاره کانی دوو جهژنه کان، به لام ناوبه ناو له ناو وتاره که دا (الله اکبر) دهکرد (ئیبنو وماجه له سوننه نی خویدا گیراویه ته وه).

۹۳) نویژی جهژن له سارادا:

سوننه ته که نویژی جهژن له سارا بکری، چونکه پیغه مبه (درویدی خوام له سه ربی): هه میشه له وی کردوویه تی. به لام جاری له بهر باران له مزگه وت نویژی جهژنی بو کردن. ئه بو هورهیره (درویدی خوام له سه ربی) دهقه رموی: جاری له رۆزی جهژندا باران بوو، له بهر ئه وه خوشه ویست (درویدی خوام له سه ربی) له ناو مزگه وتدا نویژی جهژنی بو کردن. (ئه بو داوودو ئیبنو ماجه و حاکم) هه رکاتی نویژه که له مه که ئه نجام ئه درا، ئه وه له ناو مه سجد و لحه راما بکری خیرتره هه تا له سارادا، گومان له مه دا نیه.

۹۴) ئه لاهو ئه کبه رکدن له جهژندا:

(الله اکبر) کردن سوننه ته، له کاتی ئاوابوونی خۆری ئیواره ی شهوی جهژنی ره مه زانه وه، هه تا پيشنويز نویژی جهژن داده به ستی. له هه ر کوئ بی له مالا بی یا له ریگه و بان، یا له کووچه و بازار، به شه و

بئ یا به رۆژ، قهرهبالغ بئ یانا، ئه گهر کۆمهال بوون بۆ یه کتری
 بسیننه وه باشه ریبواریش وهک نیشته جئ و ژنیش وهک بیاو له گشت
 ئهم کاتانه دا مافی ئهم (الله اکبر) کردنه ی بۆ ههیه، چونکه
 فهرمایشته که ی خوا که فهрман دهکا بهمه بۆ هه موانه، که دهفه رموی:
 (ولتکبروا الله على ما هداکم)، بوخاریش له ئوممو عه طیه وه
 دهگیرپته وه: دهفه رموی: جاران له سهرده می پیغه مبه ر خۆیدا (دروود خواه
 له سه رب) ئیمه ی ژنان به فه رمانی ئهو دهرده چوین بۆ دروه ی شار، له ههر
 دوو نوێژی جهژنه کاند، ته نانه ت ژنی بپنویژیش دهرده چوون، له پشت
 عه شامه ته که وه ده بوون که ئه وان (الله اکبر) یان ده کرد ئه مانیش له گهل
 ئه واندا ده یان سه نده وه. له جهژنی قوربانیشدا (الله اکبر) کردن سوننه ته
 به پئی فه رماشتی خودا: {كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
 هَدَاكُمْ - سورة الحج - ۳۷/۲۲} وه به پئی فه رماشتی خودا:
 {وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ - سورة البقرة - ۲۰۳/۲} واته:
 له چه ند رۆژیکی ژمی دردا ودا ذیکرو یادی خودا به زۆری له سه ر
 شیوه یه کی دیاری بکه ن! ئیبنو عه بباس ده فه رموی: ئهم چه ند رۆژانه
 بریتین له سئ رۆژه کانی پاش جهژن، که پئی ان ده گوترئ (ایام التشریق:
 شه وه رۆژ - روونا که کان). له عه لی و ئیبنو مه سعودی شه وه ده گیرنه وه:
 ئهم ئه للا هو ئه کبه رکردنه ده ست پیده کا له جهژنی قوربانا، له به یانی
 رۆژی عه ره فه وه، هه تا عه صری دوا رۆژی (ایام منی) که رۆژی سییه می
 پاش رۆژی جهژنی قوربانه. (ئهم فه رمووده یه ئیبنو لونذیرو که سانی
 تریش گیراویانه ته وه).

ئیبینو عومهریش (ره‌زاد خواہ ایبنا) له مینا له ههموو نه‌مرؤژانه‌دا
(الله اکبر)ی ده‌کرد، مه‌یموونه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خواہ له‌سه‌ریبنا و ده‌زاد
خوا له مه‌یموونه‌ی هاوسه‌ریبنا) له روژی جه‌ژنه‌وه، که یه‌که‌م روژی قوربانیه (الله
اکبر)ی ده‌کرد، ژنانیش له پشت ابانی کوپی عوسمانه‌وه له پشت
عومهری کوپی عه‌بدولعه‌زیزه‌وه له شه‌وه‌کانی (ایام التشریق)دا له‌گه‌ل
پیاواندا، له مزگه‌وت (الله اکبر)یان ده‌کرد.

حافظ ده‌فه‌رموئ: ئەم فه‌رمایشانه‌ی که له‌م لایه‌نه‌وه هه‌ن نه‌ویان
تیا‌دایه که له‌دوا نو‌یژه فه‌رزه‌کانیشه‌وه (الله اکبر)یان ده‌کرد.

٩٥) ئەو گوته‌یه‌ی که به‌شیوه‌یه ته‌کبیر جوانه:

له باب‌ه‌ت شیوه‌ی گوته‌ی ته‌کبیره‌وه دروست‌ترین شت نه‌وه‌یه که
عه‌بدولر مزاق به‌ رشته‌یه‌کی دروست ده‌یگێرێته‌وه: سه‌لمان ده‌فه‌رموئ: که
(الله اکبر) ده‌که‌ن بلێن: (الله اکبر الله اکبر الله اکبر کبیرا) له عومهره
ئیبینو مه‌سه‌وودیشه‌وه ده‌فه‌رموون: ئاوايه: (الله اکبر الله اکبر الله اکبر،
لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر والله الحد). سونه‌ته‌ پیاو به‌ ده‌نگی
به‌رز ته‌کبیر بکاو ژن به‌ ده‌نگی نزم، بوخاری ده‌فه‌رموئ: عومهر له مینا
له‌ناو چاتۆله‌که‌ی خۆیدا که (الله اکبر)ی ده‌کرد، خه‌لکی ناومزگه‌وته‌که
گوئیان له ده‌نگی ده‌بوو، جا نه‌وانیش بو‌یان ده‌سه‌نده‌وه، ئه‌وجا خه‌لکی
بازار ههموو به‌یه‌ک ده‌نگ له‌گه‌ل نه‌واندا ته‌کبیریان ده‌کرد، مینا له‌به‌ر
ته‌کبیرکردن ده‌له‌رییه‌وه.

۹۶) نویژی خورگیران و مانگ گیران:

ئەم دوو نویژە سوننەتیکێ دامەزراون، بەپێی فەرماشتی پیڤەمبەر (ەرووە خواوەسەر بە): ئەم خۆرو مانگە دوو نیشانەی گەورەن لە نیشانە گەورەکانی خودا، نە لەبەر مردنی کەس و نە لەبەر ژیاڵی کەس ناگیرن، جا ئەگەر شتێ واتان دی ئەوا لە خودا بپارێنەووە ئەللاھو ئەکبەر بکەن و نویژ بکەن و خێرو خێرات بکەن. (شەپخان) لە گیرانەوێهەکا: لە خودا بپارێنەووە نویژ بکەن هەتا دەر و وتان بۆ مەکریتەووە. لای کەمی ئەم نویژی خۆرو مانگگیرانە دوو رکاتە، لە هەموو رکاتیکیا دوو راوەستان و وو چەمینەووەی تیا دایە، دوو فاتیحا لەو دوو راوەستانەدا لەسەر ئەم شیوەیە دەخوینن، نویژ دادەبەستێ و فاتیحا دەخوینن و دەچێ بۆ چەمینەووە لە پاشا راست دەبیتەووە دیسان فاتیحا دەخوینن و دەوێ ئەوجا دەچیتەووە بۆ چەمینەووەی دوووەم، ئەوجا سەر بەرز دەکاتەووە کەمێ ئارام دەگرێ، ئەوجا دەچێ بۆ کۆرپنووش، ئەمە رکاتی یەکەم تەواو، ئەوجا رکاتی دوووەمیش لە سەر هەمان شیوە دەکا.

هەرە تەواو و گەیشی ناوایە: لەپاش نزای سەرەتای نویژو (اعوذ بالله) کردن و خویندنی فاتیحە، لە راوەستانی یەکەمی رکاتی یەکەما، سوورەتی بەقەرە بخوینن، لە راوەستانی سییەمدا، یەکەمی رکاتی یەکەما، سوورەتی بەقەرە بخوینن، لە راوەستانی دوووەمی یەکەمدا لەپاش خویندنی فاتیحا بەقەد دوو سەد ئایەت لە ئایەتەکانی سوورەتی بەقەرە بخوینن لە راوەستانی کە یەکەمی رکاتی دوووەمە، بەقەد سەدو پەنجا ئایەت بخوینن، لە راوەستانی چوارەما، کە راوەستانی دوووەمە لە

رکاتی دووم، له پاش فاتحہ به قهد سهد نایهت بخوینئ. (شه یخان له نیبنو عه عباسه وه گیراویانه ته وه).

وا سوننه ته که له ناو چه مینه وهی یه که ما به قهد سهد نایهت ته سبیحات بکا، لهو ته سبیحاتانه ی که له ناو چه مینه وه دا ده خوینرین، له دوومه به قهد هه شتا نایه ته، له سیهمدا به قهد هه فتا نایهت، له چوارمه به قهد په نجا نایهت، چونکه له فهرمووده دا شتی وا تۆمار کراوه، به لام له سهر فهرمایشتی دروست نه کورپنووش و نه راستبوونه وه و نه چه مینه وه دریزناکاته وه، رافییی ئه مه ی گوتووه، کهرچی نه وه وهی دریزکردنه وه به دروست داده ئی، چونکه ده قهرموئ: ئه مه له سه حیجدا تۆمارکراوه له (البویطی) دا شافیعی به دهق ده یفه رموئ: و فاتحیا ده خوینئ و ده چی بۆ چه مینه وه له پاشا راست ده بیته وه و جا کورپنووشی یه که م له هه موو رکاتیکا به قهد چه مینه وهی یه که مه کورپنووشی دوومه میس به قهد چه مینه وهی دوومه مه. سهر به لگهی ئه م باسه فهرمووده که ی شه یخه ی نه، که له نیبنو عه عباسه وه ده گیرنه وه، که ده قهرموئ: له سهرده می هه زه رتدا (دروودی خواه له سه ربه) رۆژگیرا، پیغه مبه ر (دروودی خواه له سه ربه) هه ئسا نویژی خۆر گیرانی بۆ موسولمانه کان کرد، ماوه یه کی دوورو دریز له ناو نویژه که دا به راوه ستانه وه هه ر قورئانی ده خویند، بگره به قهد سوورده تی به قهره ی خویند، ئینجا چه مییه وه روکووعی بردو دریزه یدا به چه مینه وه که یشی، ئینجا له چه مینه وه هه ئسایه وه گه ئی به پیوه راوه ستایه وه به لام له راوه ستانی یه که می که متر، ئینجا دووباره روکووعیکی دوورو دریزی تریشی برده وه به لام له روکووعی یه که می کورتتر، ئینجا کورپنووشی برد، ئینجا هه ئسایه وه به

دوورو دريژي راوهستاو قورئانی تياخويند، بهلام له راوهستانی يه کهمی کهمتر، ئینجا چه مییه وهو دريژیدا به چه مینه وه کهی، بهلام له چه مینه وهی يه کهمی کهمتر، ئینجا هه لسا یه وهو به دوورو دريژي راوهستاو قورئانی تيا خويند، بهلام له راوهستانی پيش خوی کهمتر، ئینجا چه مییه وهو دريژیدا به چه مینه وه کهی، بهلام له چه مینه وهی پيش خوی کهمتر، ئینجا کورنوووشی برد، نهوجا له نویتز بۆوهو خۆریش بهربوو بوو.

٩٧) سوننه ته به کۆمه لی بکری:

سوننه ته به جه ماعت بکری، بۆ په پیره ویی پیغه مبهری خوی وهك له سه حیه یندا تۆماره، نه گهر پاشنویتز له م نویتزه دا فه ریای چه مینه وهی يه کهمی رکاتی يه کهم بکهوئ، نهوه فریای نهو رکاته ده کهوئ، هه روا نه گهر فریای چه مینه وهی يه کهمی رکاتی دووم بکهوئ نهوه فریای رکاتی دوومیش ده کهوئ بهلام نه گهر له چه مینه وهی دوومدا فریای هه ریهك له م دوو رکاته بکهوئ، نهوه فریای نهو رکاته نه کهوتوه، چونکه چه مینه وهی دووم نه صل نیه، پاشکویه. سوننه ته نویتزی مانگ گیران به دهنگی بهرزو نویتزی خۆرگیران به دهنگی نزم بکری، له سه حیه یندا مه سه لهی دهنگ بهرزوه کردن هه یه، له تیر میزیشدا دهنگ نزم کردنه وه هه یه. تیر میزی دهربارهی نه م فهرمووده یه که له بابته دهنگ نزم کردنه وهوه گیراویه ته وه دهفه رموئ: فهرمووده یه کی جوانی دروسته (حسن صحیح).

۹۸) وتار له‌م دوو نویژانه‌دا:

سوننه‌ته له دوا نویژه‌که دوو وتار بخوینن، وهك هه‌ردوو وتاره‌كه‌ی هه‌ینی، چونكه خوشه‌ویست (درووده خواه له‌سه‌ربه‌) وای كردووه (موسلیم گیراویه‌ته‌وه) له‌و فهرمووده‌یه‌دا كه موسلیم له‌م باره‌یه‌وه ده‌یگیریت‌ه‌وه نه‌مه‌ی تیا‌دایه: هه‌ل‌سایه سه‌رپاو وه‌سپیک‌ی جوانی خودای گه‌وره‌ی كرد... هه‌تا ئه‌وئ كه حه‌زرت (درووده خواه له‌سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی گه‌لی موحه‌مه‌دا سویندم به‌خودا كه‌س وهك خودا به‌ ته‌نگ نامووسه‌وه نیه‌و غیره‌تی ناجۆش، كه ته‌ماشا بكا كه‌وایه‌كئ له به‌نده‌كانی خه‌ویکی شه‌روال‌پسییه، یا یه‌كئ له كه‌نیزه‌كه‌كانی خه‌ریکی داوین‌پسییه، ئه‌ی گه‌لی موحه‌مه‌دا سویندم به‌خودا، ئه‌وه‌ی كه من ده‌یزانم ئه‌گه‌ر ئیوه بیزانن زۆر كه‌م پئ ده‌كه‌نین و گه‌ل زۆر ده‌گریان. كۆمه‌لئ له هاورپیان باسی ئه‌وه‌یان كردووه كه پێغه‌مبه‌ر (درووده خواه له‌سه‌ربه‌): له‌دوا ئه‌م نویژانه وتاری ده‌خوینده‌وه، له سه‌حیحا ئه‌وه چه‌سپاوه. سوننه‌ته كه پێشنویژ هانیان‌بدا له‌سه‌ر به‌نده ئازاد‌كردن و خێرو خیرات‌كردن و هه‌ره‌شه‌یان لیبكا، كه‌بئ ئاگا نه‌بن له قاری خواو ژیا‌نی پینچ و دوو رۆژه‌ی جیهان به زمرقی و به‌رقی خۆی ده‌سته‌شكینیان نه‌كا. له سه‌حیحی بوخاریدا هه‌یه ده‌فه‌رموئ: له خۆرگیرانه‌كه‌دا پێغه‌مبه‌ر (درووده خواه له‌سه‌ربه‌) فهرمانی‌كرد به به‌نده ئازاد‌كردن، تاخودا ده‌رووی ره‌حه‌متیان لئ بكا‌ته‌وه. له هه‌مان كاتا بۆ هه‌موو كه‌سئ سوننه‌ته كه له‌كاتی سه‌ختی و سه‌خ‌له‌تی و ته‌نگانه‌دا زۆر به‌ كۆل و به‌دل له خودا بپارێته‌وه‌و دووعاو نزا بكا، وهك كاتی بوومه له‌رزو هه‌وره‌تریشقه‌و ره‌شه‌بای سه‌خت و گه‌رده‌لوول و رۆچوون و كارمه‌ساتی تری له‌م باب‌ه‌تانه. یه‌زدانی پاك ده‌فه‌رموئ: {فَلَوْلَا اِنْ جَاءَهُمْ

بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا - سورة الأنعام - ٤٣/٦) واته: نهوه بؤ عاريان نهگرت بهو ههمکه پهندهی ئیمه بهسهر نهوانمان هیئا، تووشی نهو ههمکه ئیش پیگه یانسانمانکردن، ههتا عاربنین و ملکه چیبین و، له لای پهرومردگاری خوځیان سکالای حالی شپری خوځیان بکهن که چی نهوان وهک نهبايان ديبئ و نه بؤران، ههر بهقه ره ی نهوه یش دانه چوون؟!

ههروا سوننه ته بؤ موسوئمان له م حالانه دا له ماله وه یش نوپزی سوننه ت بکاو بپاړپته وهو نزاى تايبه تی بخوینی، پیغه مبهری خوا (درويه خوا له سه ربه) دهستووری وا بوو کاتئ بای سهخت هه لئ دهکرد دپه فهرموو: (اللهم انی اسألك خیرها وخیر ما فیها وخیر ما أرسلت به، وأعوذ بك من شرها وشر ما فیها وشر ما أرسلت به. اللهم اجعلها ریاحا ولا تجعلها ریاحا): ئه ی خودایه! داواى خیری ئه م بایه ت لیده که م، که بی بهشم نه که ی له خیری، وه لهو خیره ی که بؤی رهوانه کراوه بهشی باشم بدمری، ههروا په نا دهگرم به په نای تۆ له شه ری ئه م بایه، که لهو شه ری له ناو ئه م بایه دایه به دووریم، بهشم لهو شه رده نا نه بی که ئه م بایه رهوانه کراوه بؤ بهرپاگردنی. ئه ی خودایه! ئه م بایه بگیړه به بای رحمه ت، که له قورئاندا به (الریاح) ناوبراون، مه یکه به بای غه زمب که له قورئاندا به (الریح) ناوبراوه. خوايه! بای خیر و خویشی بی، بای شهرو ناخویشی نه بی.

۹۹) نوڙه بارانه:

نوڙه بارانه سوننه تیکی گهورهی دامه زراوه، له کاتی بی بارانیدا، موسولمانان له سهردهمی پیغه مبهروه دهیکهن، نیمامی موسلیم (رهزه خواه لیبه) دهگیرپته وه: جارئ پیغه مبهر (مروود خواه له سهره) روښته دهره وه بؤ نهو دهشته بؤ نوڙه بارانه، له کاتی وتار خویندنه وه که دا رووی کرده قیبله و پستی کرده خه لکه کهو بهر ماله کهی راستو چه پکرد، بوخاری ئه م برکه یه شی له م فهرمووده یه پتر کردوه: له پاشا پؤشاکه کهی هه لسو وړاند، واته: راستو چه پیکرد، ئینجا دوو رگات نوڙی نوڙه بارانه ی به جه ماعت بؤ کردین، له ناو ههر دوو رگاته کاند به دهنگی بهرز قورئانی بؤمان خویند فهرمووده ی تر له م بابه ته زؤرن. داوا کردنی باران سی جوړی هه یه به پیی شهرع:

یه که م: که لای که میه تی، ئه وه یه: به پاران وه و نزا، به بی نوڙ، به ته نها، یا له گهل کومه لدا، داوای بارینی باران له خوا بکری.

دووهم: نزا کردنه له پاش نوڙه فهرزه گانه وه و له پاش ههر نوڙی کی سوننه ته وه که وتار له ناویدا سوننه تی.

سییه م: که باشت زینیانه: ئه وه: داوای باران به هو ی نوڙه بارانه وه بی و وتاری تیابی و پیشه وای موسولمانان خو ی یافهرمانداریان یاپیش نوڙ پهن دو ناموژ گارییان دابدات و له سزای سهختی خودا بیانتر سینئ و ههرده شی نافهرمانی خوایان لیبکا و فهرمانیان پیبکا به چاکه و خیر کردن و ههمو و جوړه چاکه یی، وه داوایان لیبکا، ئه گهر حهقی ههر که سیکیان له سهره، یان بیده نه وه، یا بریار بدن که بیده نه وه،

ياخود گەردنى خۇيانى پىئازاد بىكەن و تەوبە بىكەن، چونكە ئەم جوړه كارانه دېن بههوى بىبارانى و وشكبوونى چەم و روبارەكان و بههوى وشكبوونى كانياوهكان و بى بهشبوون لەرزق و روژى و هەروا دېن بهمايەى غەزەب و رقى خواو بههوى هاتنى تۆلەو سزاي سەخت و پەيدا بوونى ترسو و برسىتى و كەمبوونەوهى مال و منداال و بىپىت و بەرەگەتتى دانەوئلەو سەوزەو ميوەهات، هەروا دېن بهمايەى كاوالبوون و ويرانبوونى شارو دىهات و ولاتى كە دانىشتووەكانيان ستەمكاربن. وهك خواى گەوره لەقورئانى پىروژدا دەفەرموى: {وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا - سورة الإسراء - ١٦/١٧} واتە: هەركاتى وىستمان ولاتى ويران بىكەن، فەرمان دەدەين بەگەوره پياوان و ئاغاو بەگەكانى ئەو ولاتە، كە خوويان گرتوو بە رابواردنى خۆشەوهو هەميشە خەرىكى عەيش و نوۆش، كە واز لە هەوهسپەرستى و ئارەزوو بازى بهين و لە رىى شەرعى خودا دەرئەچن، بەلام ئەوان زياتر لەياسا لادەدەن و لەرئ دەرئەچن، ئىتر لەسەر فەرموودەى خودا سزا دەروا بو سەريان و ولاتيان ويران دەبى و خاكيان بەتورەكە دەبىژرئ، وا سوننەتە كەپىشنوئىز فەرمانيان پىبكا بە تەوبەو بەوهيش لەپىشا سى روژ لەسەر يەك بەروژوو بن و لە روژى چوارەما بەزمانى بەروژووەوه، بەجل و بەرگىكى پەر پووتەوه لە ئاوەدانى دەرئەچن، تا لەسەر شىوہى سوالكەربن، بەسەلارى و سەركزى بەرپىدا برۆن و، لەقسەو گوفتوگوڤا هيم بن و بەسەنگىنى دابنىشن. ئەبو داوود دەگىرپىتەوه: حەزەرەت (دروودە خواە لەسەرە) بە پەرپووتى و بەكزۆلەيى و بەملكەچى لەشار دەرچوو، لەرئ هەر دەمپارايەوهو دەللايەوه تا گەيشتە نوئىزگاگە. بەلام خۇيان بو نەخۆش نەكەن، چونكە خۆبو ن خۆشكرن

بەشېكە لەخۆشى و شادى. گەرەكە ئەم جوۆرە كەسانەيش لەگەل خۇيان بەرنو بەخاترى ئەوان لەخوا داواى باران بكەن: پىرى ئىختىيارى كەفتەكارو خاوو خىزان و منال و دەسەوسان و ئافرەتە خەمبارەكان.

چونكە نزاى ئەم جوۆرە كەسانە نزيكترە لە گىرابوون، بەپېئى فەرموودەى پېغەمبەر (ەرودەى خواە لەسەربە) كە دەفەر موئ: بزانن كە لەبەر خاترى بېنەواو زەبوونەكانتان خودا رزق و رۆزيتان دەداو سەرتان دەخا بەسەر دوژمنتاندا، (بوخارى) لە هەمان كاتدا دەبئ خۆ لەوە بپاريزن كە بەهۆى ستەمكارو بەدكارەكانەوە داواى باران بكەن، چونكە هاوبەشيكردنى ئەو جوۆرە كەسانە لەم كارە پىرۆزەدا وەك گالته پىكردن وایە، لەبەر ئەوە دوور نىە كەبېئ بەهۆى پتربوونى رق و قارى خودا لەو ناوچەيەدا. جا كاتى گەيشتە نوپژگا كە پېشەوا يا پېشنوئز بەجەماعەت دووركات نوپژى داواى بارانيان بۆ بكا، لەسەر شىوہى نوپژى جەژن، بە دەنگى بەرز فاتىحەو سوورمت بخوئنى لە هەردوو ركاتەكەدا، چونكە لە فەرموودەدا وادەفەر موئ، شافىعى (رەزەاى خواە لىبە) دەفەر موئ: ئەو سوورەتانەيان تىادا بخوئنى كە لە نوپژى جەژندا دەخوئنرئ.

كاتەكەى كاتى نوپژى جەژنە، گوتراویشە: كاتى تايبەتەى بۆ نىە. نەوہوى وا دەفەر موئ، شافىعیش دەقى بەسەر داناوە، زانا لىكۆلەرەوہكانيش ئەمە بە دروست دادەنئ. جا كاتى لە نوپژەكە بوونەوە پېشنوئز دوو وتار بخوئنىتەوە لەسەر بەرزىي يەك، چونكە پېغەمبەر (ەرودەى خواە لەسەربە) لە نوپژە بارانەدا لەسەر دوانگە وتارى خوئندەوہ، ئەبو ھورەيرە دەفەر موئ: رۆژى خۆشەويست (ەرودەى خواە لەسەربە) لەشار دەرچوو، رۆشت بۆ نوپژە بارانە، لەپېشا بەبئ بانگو قامەت دوو

رکات نویژه بارانهی بهجهماعهت بۆمانکرد، ئینجا وتاری خویندهوه بۆمان و لهخوا پاراپیهوهو رووی کرده رووگه و ههردوو دهستی بهرزدهوه کرد، ئهوجا بهرمالهکهی که کردبوویه ناوشانی ههئێ سووران راستو چهپیکرد. (ئهحمهدهو ئیبنو ماجه و بهیههقی). له وتاری یهکهما (استغفار) یکی زۆربکا ههروا له وتاری دووهما، چونکه (استغفار) بۆ ئهم شوینه زۆر لهباره، ئهوپهپی سلّ لهوه بکا که بهزمان بپارێتهوهو داوای لیخۆش بوون لهخوا بکاو دلێشی لای تاوانو گوناهبی، یا نیازی وابی که دهست له ستمکاری و ناههقی ههئنهگرئو ههددی شهرعی جیبهجی نهکاو بهردهوام بی لهسهر ناپاکیکردن لهگهڵ میلهتهکهیدا، کهوان لهچاو دیری نهودا، دیاره که له بارودۆخی ئاودا بهکوئێ قین و قاری خوداوه دهگهڕێتهوه، وهکی تریش ئهوهی بهزار تهوبه بکاو بهکردار بهردهوام بی لهسهر تاوانهکهی وهک گالته بهخوا بکا وایه، خوا ناخهلهتی، چون نزای نزاکهری ئاوا گیرا دهبی؟

دهگیرنهوه: جارێ ئیمامی عومه ر (رهزاههواه لیبی) داوای بارانی لهخودا کرد بهلام ههر ئیستیغفاری کردو بهس، عهرزیانکرد، قوربان! ئهی گهورهی موسلمانان! نهماندیت که داوای باران بکهی؟ تو بهس ئیستغفارت کرد، ئهوه بو؟ فهرمووی: با من لهخودا داوای بارانم کرد بههۆی ئیستغفارهوه، که بهراستی ئیستغفار بورجی بارانبارینی ئاسمانه، نهک ئهو کومهله ئهستیهریهی که ناویان ناون. مهجادیجی سهماء: بورجهکانی باران لهئاسمان. ئهوجا بۆ سهلماندنی فهرموودهکهی خۆی ئهم نایهتهی خویندهوه، کهحهزرهتی نووح بهگهلهکهی خۆی فهرموو: { اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ، يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا } له

پەروەردگاری خۆتان داوای لێخۆشبوون لە تاوانەکانتان بکەن، بە راستی ئەو خۆیەکی تاوانپۆشە ئەگەر ئێوە بە راستی تەوبە بکەن و داوای لێبوردنی ئێ بکەن هەم تەوبەکەتان قوبوڵ دەکا، هەم تاوانەکانتان بۆ دەپۆشێ هەم دەرووی رحەمەتتان ئێ دەکاتەوێو لە ئاسمانەوێو بارانی فریارەسی خۆر زەمان بۆ دەبارێنێو لەم قاتو قەریو بێ رانیەش رزگارتان دەکا). جا لە پاش سەرەتای وتاری دووەمەوێو رووبکاتە رووگەو زۆر بەکۆل و زۆر بەدڵ نزایەکی زۆر بکا و بەنەینی و بە ناشکرا بپاریتەوێو، بڵاڵتەوێو، لەو کاتەدا کەروو دەکاتە رووگە ئەو بەرمالە، یا ئەو جلە کە راست و چەپ کردوویەتە ناوشانی هەلێ بسوورپێنێ، لای راستی بختە لای چەپ و لای چەپی بختە لای راست، خەلکە کەیش وەک ئەو بەرمالە کەیان وە چەرخی، بەپێی فەرموودە کە ئەو هورەیرە کە لە پێشەوێو رابورد، ئەویش ئاماژەییە بۆ ئەوێو خوا یاری ئاوا حال لە ناخۆشیەوێو دەگۆرێ بۆ خۆشی و لە گرانیەوێو بۆ هەرزانی و لە تورەبوونەوێو بۆ لێرازیبوون. وە هەردوو دەستی بەرز بکاتەوێو ئەو نزایە کە پێغەمبەر (دروودە خوا لەسەر بێ) خویندوویەتی ئەوێو بخوینێو دوا ئەویش هەتا دەتوانێ بە نەینی و بە ناشکرا نزایەکی زۆر بخوینێ، بەپێی فەرموودە خۆی گەورە: { اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً - سُوْرَةُ الْاَعْرَافِ - ٥٥/٧ } واتە: ئەو بەندەکانی من! بەکۆلی دڵ، بە زمانێکی پاک داوای نیازی خۆتان لە پەروەردگاری خۆتان بکەن، ئەوێو پێویستێ بۆ گیرابوونی نیازتان و بۆ بەدیھێنانی مەزنان بەحیی بەین، کەواتە: بەدڵگەرمی و بەملکەچی و بە کەساسی و بەنەینی و بەبێ هات و هاوار لەخودا بپارینەوێو). جا کاتی پێشنوێژ بەپەنامەکی نەزا دەخوینێ، خەلکە کەیش نزای خۆیان بخوین، بەلام کاتی ئەو دەنگی لە نەزاکردن

بهرزموه کرد نهوان نامین بکهن. نه مهیش نزا که ی پیغه مبه ره: (اللهم سقیا رحمة لاسقيا عذاب ولا محق ولا بلاء ولا هدم، اللهم على الظراب والاکام، ومنابت الشجر وبطون الاودية، اللهم حوالينا ولا عليما، اللهم اسقنا غيثا مغيثا هنيئا مريئا غدقا مجللا سحا طبقا دائما اللهم اسقنا الغيث ولا تجعلنا من القانطين، اللهم ان بالعباد والبلاد من الجهد والجوع والضعف مالا نشكو الا اليك، اللهم انبت لنا الزرع وادّر لنا الضرع وانزل علينا بركات السماء، وانبت لنا من بركات الارض واكشف عنا من البلاء مالا يكشفه غيرك، اللهم انا نستغفرك انك كنت بنا غفارا فارسل السماء، علينا مدرارا) (رواه الشافعي عن سالم بن عبدالله) واته: نهى خودايه! بارانيكي رحمه تمان بو بره خسي نه، لامانده له باراناوي سزاو لافاوي بي پيتي زيان به خش، به دووربين له باراني تافيكردنه وه كه ببی به هوئی ولات كاول بوون خودايه! به سهر سهری كيوو پالو ناو شيوو دؤل و له وه پرگاكانا بيبارينه، نهی خوايه! له دهورو بهرمان بيبارينه وه به سهر سهرمانا نا، خودايه! بارانيكي رحمه تمان فرياخه، كه ببی به مايه ی عهيش و نووش و ناوي چه مو كانياوي بي بزئ، رووي زهوي بهرووهك داپوشئ! به خورزم ببارئ، سهر و مپرو سه قامگير و داگريئ، خودايه! بارانمان فرياخه، له وانه نه بين كه له رحمه تي تو ناهوميد بوون، خودايه! به ندهكان و ولاتهكان له تهنگانه دان، تووشی برسيئي و گرانی و تهنگانه بوون، كه سي تر نيه سكالای بهرينه بهر لهم لايه نه وه خوت نه بی، خودايه! روهكمان بو بروينه، نازده لمان بو بهينه شیر، پيت و فپر له ناسمانه وه ببارينه به سهر سهرمانا، له پيت و فپري زهوي مان بو بروينه، دهر دو به لامان له سهر لاده، چونكه به تو نه بی به كه سي تر نارده ويته وه. خودايه! ني مه به گول داواي

تاوانپۆشی له تۆ دهکهین، بهراستی تۆ ههمیشه چاوپۆشیکەر بووی له
 ئیمه، جا کهوایه به رحمهتی خۆت بهخۆرزم له ئاسمانهوه بارانیکی
 رحمهتمان بۆ برهخسینه. (شافیعی - له سالی کوری عهبدوڵلاوه -
 گێراویهتهوه) سوننهته مرۆف خۆی بشۆرئ یادهس نوێژ بگرئ بهلافاوئ
 کهلهو بارانه ههڵسابئ، باشت وایه ههردوو لا بکات، له مهجموعا وا
 دهفهرموئ: کاتئ دهنگی ههوره تریشقه دهژنهوئ بئئ: (سبحان من
 يسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته). (ئیمامی مالیک
 گێراویهتهوه) بروسکهیش بهم پێوهره دهپێورئ و لهکاتی دیتنی
 بروسکهدا ئەم تهسیحاته زۆر لهباره: (سبحان من یریکم البرق خفا
 وطعما) سوننهته کهچاو نهبرپتته چهخماخهو برووسکه، چونکه
 پێشینانه باشهکان ئهوهیان بهناباش داناوه لهکاتی دیتنیدا دهیانفهرموو:
 (لا اله الا الله وحده لا شریک له . سبح قدوس). ماوهردی
 دهفهرموئ: واپهسهنده که لهمهدا بکریئ بهسهه مهشق، سوننهته لهکاتی
 دابارینی باراندا بئئ: (اللهم صیباً): خودایه! بارانیکی خۆرزمی بهسوود
 (بوخاری). وه بهئارموزوی خۆی نزابکا، چونکه بهیههمقی {رههه خواه لیبعا}
 دهگێرپتتهوه: کهنزا لهم چوار شوپنهدا گیرا دهبئ: کاتئ لهریزی شهردا
 بهرهنگاری یهکتر دهبن، کاتئ باران دادهکا، کاتئ قامهتی نوێژ دهکری،
 کاتی دیتنی کهعبه وه لهو پاش بارانهکه بئئ: (مطرنا بفضل الله
 علينا ورحمته لنا) له سایهی خواوه له رحمهتی خواوه بارانمان بۆ
 باری!). جنیودان به بازۆر خراپه، بهلام لهکاتی ههڵکردنی بادا سوننهته
 نزابکا، لهحهیثدا دهفهرموئ: با بهشیکه لهرحمهتی خوا، جاری واهیه
 رحمهت دههینئ، جاری وایش ههیه زهمهت دههینئ، جا کاتئ دیتان وا

با هه ئیکرد جنیوی پئ مه دهن، به لکوو له خوا داوا بکهن که له خیری ئهو بایه بهشتانیدا، وه په نا بگرن به خوا له شه ری ئهو بایه. بهیه هقی (رممه ته خوا له یبیه) له کتیبی شیعه بول ئیماننا له موحه ممه دی کوری حاته موه ده گیر پته وه ده فهر موئ. به ئه بو به کری ئهل - وه راقم گوته : شتیکی وام فی ر بکه که له خودا نزیکم بکاته وه له مه ردوم دوورم بکاته وه؟ فهر مووی: ئه وهی که نزیکت ده کاته وه له خوا وه ئه وهیه که داوای به خشیشی ئی بکهی، ئه وهیشی که له وه خه لکه دوورت ده خاته وه ئه وهیه که داوای هیچیان ئی نه کهی، چاوت له ده ستیان نه بی، ئینجا ئه بو هورمهیره وه گیر پته وه که خو شه ویست (درووه خوا له سه ربه) ده رفه رموئ: هه رکه سی داوا له خوا نه کا خوا رقی ئی ده گری ! ئینجا ئه م شیعرانه ی خو پنده وه:

لاتسألن بنی آدم حاجة

وسل الذی أبوابه لاتحجب

الله یغضب ان ترکت سؤاله

وبنی ادم حین یسأل یغضب!

واته:

داوای هیج مه که له ئاده میزاد

له خوا داوا که: مسرازو مراد

خوا پئی ناخو شه داوای لی نه کهی

مروؤ پئی خو شه داوای لی نه کهی

١٠٠) باسی نویژی ترس:

نویژی ترس به قورئان و سوننه تو یه کگرتنی نه ته وه دامه زراوه،
 خوای مه زن دهفه رموی: {وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ
 طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ - سورة النساء - ١٠٢/٤}
 تا کو تایی نایه ت. خوشه ویستیش (دروودی خواد له سه ربی) دهفه رموی: چون
 ده بین من نویژ ده که م ئیوه یش ریک ئاوا نویژ بکه ن، ده ی پیغه مبه ر
 (دروودی خواد له سه ربی) ئەم نویژە ی کردوو، له پاش ومفات ی خو ی هاوړیکانی شی
 ئەم نویژە یان کردوو، (دروودی خواد له سه ر پیغه مبه رو ره زای خواد له یارانه)، جا له بهر ئەوه
 بووه به یه کگرتن، وه کی تریش هو ی ره وا دیتنی هه رماوه، که واته ئەویش
 وه ک نویژ کور تکر دنه وه هه ر ده مین ی. له ماله وه وه له سه فه ردا ئەم نویژە
 دروسته. ئەم نویژە سی جوړی هه یه:

جوړی یه که م: ئەوه یه که دوزمن له غه یری لای روو که وه بی، له م
 کاته دا ئیمام خه لکه که بکا به دوو به شه وه، به شیکیان روو به رووی دوزمن
 راده وهستن و، به شه که ی تریش له گه ل ئیماما سه ره تایی نویژ ده ست پی
 ده که ن ئیمام رکاتیکیان پی بکا، جا ئەم به شه، کاتی ئیمام هه ل سایه وه،
 ئەوان نی تی جیایی له ئیمام بین و بو خویان رکاتی دوو م ته واو بکه ن و
 سلا و بده نه وه و برۆن بو به رابه ر دوزمن و به شی دوو م بین، که هه تا
 نی ستا به رابه ر دوزمن بوون، بین له پشتی ئیمامه وه نویژ دابه ستن،
 وه ئیمام رکاتی دوو م له گه ل ئەمانا بخوین ی، کاتی ئیمام دانیش ت بو
 ته حیات ئەمانیش راست ببه نه وه و رکاتی دوو م ته واو بکه ن، وه ئیمام هه ر
 له نویژدا بمین ی ته وه، چاوه ر وانیی ئەمانه بکا، له ته حیاتا، هه تا ئەوان

پیی دهگه نه وهو سلاوی نویژده گه یان له گه لدا ده داته وه، ئه مه هیش له سهر
 ئه م شیوهیه وینهی نویژی پیغه مبه ره (درووده خوا له سه ربه) له غه زای (زاتو
 لریقاع) دا، له سهر ئه م شیوهیه شه یخان له سوهه یله وه گیراویانه ته وه.
 زاتو ریقاع جیگه یه که له ولاتی نه جد، ئه م غه زایه ئه م ناوهی لینرا به
 ناوی درمختیکه وه که له و جیگه یه دا بوو به م ناوه، ده گوتری: ئه م غه زایه
 بویه وانا وناوه چونکه به هووی رویشتنی زۆرمه و پیان شه قار شه قار
 بوو بوو، له بهر ئه وه قاجیان به په رۆو پال پیچا بوو، له عه ره بیه دا به
 په رۆو پال ده گوتری: ریقاع، که واته غه زای زاتو ریقاع، به گوردی پیی
 ده گوتری: غه زای په رۆینه⁽¹⁾.

جۆری دووه م: ئه وهیه که دوژمن له ته ره فی قیبه وه بی، جائیمام
 خه لکه که بکا به دوو به شه وه، هه ره به شه ی بکا به ریزی، جا نویژ دابه ستی
 له گه ل هه موویان، جا کاتی گه یشتن به کورنووشی یه که می رکاتی یه که م
 ریزیکیان له گه ل پیشنوویژ کورنووش به رن و ریزه که ی تریان پاسی
 ئه مانه بکه ن. که پیشنوویژو ریزه که ی له گه لیدا کورنووشیان بردو راست
 بوونه وه بۆ رکاتی دووه م، ریزی پاسه وان سوژ ده بیه و راست ببه نه وه

(1) له کوردی خۆماندا ده لێن: شه خصه په رۆینه. لێره دا فیهی له یه سه ره که ناو ابو:
 (وذات الرقاع موضع بنجد سمیت! بذالك لانهم لفوا على بواطن اقدامهم الخرق... الخ)
 به پیی (کفایه الاخیار) که ساخم کرده وه وک له سه ره وه وهرم گیران چونکه شوینه که
 نه گهر خوی له پیشدا ناوی ژاتو ریقاع بی ئیتر چون ناو ده نریتمه شوینه په رۆینه! ئه مه
 هووی ناوی قه زاکه یه نک جیگه که.

بگەنەۋە بە ئىمامو ركاتى دووھم بخوئىنن، كاتى گەيشتن بەسوژدەى ركاتى دووھم ريزى پاسەوانى پېشوو لەگەل ئىمامدا سوژدە ببەن و ريزەكەى تر پاسەوانى بگەن، ھەتا ئەمان لە كورنوووش سەربەرز دەكەنەۋە. جا ئەوانىش كورنوووش ببەن و لەگەل ئىمامو ريزەكەيدا تەحيات بخوئىنن وەپېشنوئىز سلاوى نوپژيان پى بداتەۋە. ئەمە وئىنەى نوپژى ھەزەرەتى پېغەمبەرە (دروودو سلاۋ خواى گەورەى لەسەربە) لە غەزاي ەسفاندا ، ئەبو داوودو كەسانى تر ئەمەيان گىراۋەتەۋە. ئەم شىۋەىيە ئەم سى مەرجەى ھەيە:

جۆرى يەگەم: ئەۋەىيە كە دوژمن لەلاى رووگەۋەبى.

جۆرى دووھم: ئەۋەىيە كە دوژمن لەسەر كىۋى، يا لەسەر راستايىيەكى وابى، كە لەبەر جاۋى موسولمانەكان ون نەبن.

جۆرى سىيەم: ئەۋەىيە كە موسولمانان ئەۋەندە زۆر بن، كەبكرين بە دوو بەشەۋە، كە بەشيكيان كورنوووش بباو، ئەو بەشەى تريان ببىن بە پاسەوان.

جۆرى سىيەم: ئەۋەىيە كەشەر گەرم بى و ترس زۆر بىو، بېژىنە ناو يەكەۋەو مەوداى ئەۋە نەبى كەبىن بەدوو بەشەۋە لەم ھالەدا بەھەر جۆرى بۆيان ريك بگەۋى نوپژ بگەن دروستە بە سوارى پى يا بەپيادە، بارووشيان لەرووگە نەبى، چونكە يەزدانى مەزن دەفەرەمۋى: (فان خفتم فرجالا او ركباناً) (تەماشاي باسى - ۵۵ بگە - وەرگىپ). جا لەم كاتەدا ئەگەر چەمىنەۋەو كورنوووشى تەۋاۋى بۆ نەدەگرا بابە ئامازە بيانكا، لەبەر ناچارى، وەبۆ كورنوووش كەمى زياتر لاربېيتەۋە. ئەگەر ئەمەيشى بۆ نەگرا، چۆن بۆى دەلوئى ناۋا نوپژ بكا دەبى.

(۱۰۱) به کارهینانی ئاوریشم و زیر:

بۆ پیاوان پۆشین و له بهرکردنی ئاوریشم نادروسته، ههروا خۆپێ پۆشین و پال پێوه دانی و له سههر دانیشتنی و به خۆوه پێچانی، ههرواگردنی به بهری جلو بهرگو کردنی به چه رچه فو رووپۆش بۆ لیقه و دۆشه ك کردنی به پهرده. وه هه موو جوړه به کار هینانیکی تری نادروسته، به لگهی ئەمەیش نهیی پیغه مبه ره له مه، له گیرانه وهی بوخاریدا ده فهرموی: پیغه مبه ری خوا (دروودو سلاو و خوا لیتب) رپگهی نه داوین ئاوریشم و دیباج له بهرکهین، یا له سهریان دابنیشین. هوی ئەم نهیی لیکردنه ئەوهیه: ئاوریشم ئەم دوو شتهی تیا دایه: ده عیه و فیزو ههوا به مرؤف پهیدا ده کاو له هه مان کاتدا ژنانهیه، له بهر ئەوه بۆ پیاوی مهرد ناشی و که مییه بۆ شان و شهوکه تی، ئەوه تا که سانی له بهری ده کهن که خویری و سه ر ژنانین و لاسایی ژنان ده که نه وه، له ئیسلامیشدا پیاو پیاوه و ژن نه، له بهر ئەوه لاسایی کردنه وهی ژنان نادروسته، بۆ له بهرکردن و به کار هینانی ئاوریشم نیره مووک حوکی پیاوی ههیه، چونکه دووربینی ئەوه ده کری که نیرینه بی. به لام پۆشین بۆ ژنان دروسته چونکه خۆشه ویست (دروودو خوا له سه ره ب) ده فهرموی: زیرو ئاوریشم بۆ مییینیهی ئومه تم حه لاله، به لام بۆ نیرینه یان حه رامه. (ئیمام ئەحمه د له موسنه دی خویا گیراویه ته وه). تیرمذیش له بارهیه وه فهرموویه تی: جوان و دروسته (حسن صحیح) حیکمه تیکی ناسکی شه رعی تیا یه که ئەوهیه پۆشین ئاوریشم له لایه ن ژنه وه هه وه سی پیاو هه ل ده سین و له گه ل زۆر دروست ده بی و، ئەوه یش ده بی به هوی زۆر بوونی نه ته وه، شتی وایش پیغه مبه ری خوا، که گه وه ره سه ره وه ری پێشینان و باشینانه،

لەگەلى ئىسلامى داواکردووه. بۇ نادروستى كەم و زۆر جىيى نىه، چونكە
 حەزەرت بەبى مەرج دەفەرموئ: ئىوھى بىاوان ئاورىشم و دىباج
 مەپۆشن، لە حاجەتى زىپرو زىودا شت مەخۆنەو، ئەمانە لە جىھانا بۆ
 ئەواننو لە بەهەشتا بۆ خۆمانن! (شەيخان). لە نادروستىدا شتى رەنگ
 كراو بەزەغفەران، جا ھەمووى رەنگ كرابى، يا ھەندىكى، برپارى
 ئاورىشمى بۆ ھەيە. بەلام ئەگەر چنراوھە تىكەل بوو لە ئاورىشم و
 شتى تر وەك كەتان و لۆكە، ئەو سەرنج دەدەين: ئەگەر زۆربەى
 ئاورىشم بوو نادروستە، ئەگەر زۆربەى ئاورىشم نەبوو دروستە، كام
 لايەيان زۆر بى حوكمەكەى ئەو زال دەبى ھەتا ئەگەر لەپارچە يەكا
 ھەردوولايان يەكسان بوون، راي راستر ئەوھەيە كە دروستە، چونكە پىي
 ناگوتري ئاورىشم، بنەپەتیش لە بەھەردارەكاندا رەوا بوونە. گوتراویشە:
 لەم كاتەدا نادروستە لاي نادروستى زال دەكرى بەسەر لاي دروستىدا،
 چونكە ياسا وايە: كاتى حەلال و حەرام كۆبوونەو لە شتىكا، ئەو شتە
 حەرامە، لەكاتى ناچارىدا پۆشىنى ئاورىشم دروستە، وەك شەپكى
 كوتوپرى، كە پياو فرىا نەكەوئ جلى تر پەيدا بكا، يا لەبەر پىداويستى،
 وەك بۇ چارى گەرماو سەرماو خۆروو ئالشت و ئەسپى، چونكە پىغەمبەر
 (مروودە خوا، لەھەربى) لەبەر شتى وا رىگەى عەبدورەحمانى كورپى عەوفى دا
 كەلەبەرى بكا، ھەروا بۆ پۆشىنى شەرمگا لەناو نوپژا، ئەگەر شتى ترى
 دەست نەكەوت.

چا و پۆشى دەكرى لە پۆشىنى جلى كەقەراخى چاك و يەخەو
 گىرفان و سەردەست و داوین و دەرەلنگى گىرابىتە ئاورىشم، خوا دىوى
 دەرەوھيان، خوا دىوى ناوھيان. سەر بەلگەى ئەم برپارەش چەن

فەرمۇدەيەكە، يەككىيان ئەۋەيە كە موسلىم لە عومەردوھ (رەزاي غواي لىيە) دەگىرپتەۋە دەفەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى غواي لەسەربە) رېگەي نەداۋە كە ئاورىشم لەبەر بىرئ، مەگەر بۇ نەخش، ئەۋىش بەقەد جېگەي دوۋسى پەنجە، ياسى چوار پەنجەبى.

١٠٢) ئەۋەي بۇ مردوو پىۋىستە:

بۇ مردوۋى موسلمان ئەم چوارشتە پىۋىستە: شۆردنى و كفن كردنى و نوپژ لەسەر كردنى و ناشتنى.

١) شۆردن: لاي كەمى شۆردن ئەۋىە: لەپاش لابردنى ھەر بېسىيەك كە بە لەشيەۋە، يا لابردنى ھەر شتى كە نەھىلى ئاۋەكە بگاتە سەر پىستى، ھەموو گيانى مردوۋەكە بە ئاۋىكى پاك و پاكەۋەكەربشۆرن. چونكە ئەم ئەندازەيە پىۋىستە لەسەر زىندوو لەكاتى لەشپىسى دەرگىردندا. نىت مەرج نيە، لە لايەن ئەو كەسەۋە كە دەيشوا، گرىمان ئەگەر كافرىش بېشوا برى دەكەۋى! ھەر لەسەر ئەم بنىاتە خنكاۋ لە ئاۋا ناشۆرى، چونكە پاك بۆتەۋە. ھەيشە دەلى دەبى خنكاۋ لەئاۋا بشۆرى چونكە ئىمە فەرمانمان پىكراۋە كە بېشۆرىن، دەى ئەركى سەرشانمان جىبەجى ناكرى ھەتا بە كىردەۋە نەيكەين، ئەگەر مردوو لەبەر سووتان و شتى وا دارزابوو، بە جورپكى وا ئەگەر بشۆرى لىى ھەلدەۋەرى و گوشتەكەي دادەۋەشا ئەۋە ناشۆرى، بەلكوو تەيەمومى بۇ دەكرى، ئەگەر بۇ مردوۋى پىاۋىش بەس زنى بيانى ھەبوو كە بېشوا، يا

بۆ مردووی ژن بەس پیاوی بیگانه هەبوو کە بیشوا، ئەو هەم دوو حالەتەدا، بە دەسکێشەو تەیهەموم بۆ مردووەکە دەکرای.

بەلام مندالی کە نەگەشتبێتە رادەى ئارەزوو جوولاندن، پیاو و ژن بۆى هەیه کە بیشوا، نیرو مێی گەورەش حوکمی ئەم مندالی هەیه، کافرئ کە ئەهلی نێممه نەبێ، شۆردن و کفنکردن و اناشتێ دروسته، بەلام دروست نیه نوێژی لەسەر بکری. بەلام کافرئ خاوەن پەیمان کە پێی دەگوترئ نێمی، پێویستە کە بشۆرئ و کفن بکری و بەخاک بسپێرئ، لەبەر جێبەجێکردنی مافی پەیمانەکەى، هەروا کافرئ کە موعا هەبێ، بەلام کافرئ لە ئیسلام هەلگەراوەو بێپرەواى جەنگی ئەم دوو نەشۆردن و کفن و نە ناشتێان پێویست نین، بەلکوو دروستە کە کەلاکەکیان فرەبدرێتە بەرسەگ، چونکە ئەم دوو لە شەرا رێزیان بۆ دانەنراوە. ئەوەندە هەیه ئەگەر خەلک بە بۆگەنیان زیانەومەند دەبوون پێویستە کەلاکەکیان بکری بەژێر خۆلەو. مردوو سوننەت ناکرئ بە بیانووی ئەو هەیه کە ژێرچەرمی سەری چووکی بشۆرئ!

٢) کفنکردن: لای کەمى، لۆیه کفنه چ بۆژن، چ بۆ پیاو چونکە پێغەمبەر (مردووه خوا له سه ربه): فەرمانی فەرموو: کە موصعبی کورپ عومەیر لە بالاپۆشەکەى خۆیدا کفن بکری، کە تەنیا ئەو لۆجلەى هەبوو کە مرد (شەپخان).

راجیای هەیه لە ئەندازەکەیدا. هەندئ دەفەر موون: بریتییه لەو ئەندازەیه کە شەرمگای پیاو، یا ژن، داپۆشی. هەندئ تر دەفەر موون: ئەو هیه کە هاودامان بێ هەموو لەشی مردوو کە داپۆشی، تەنیا سەری

پياوو ژنى ليدمرچى كه له ئىحرامى حەج و عەمرەدا مردوون. نەوھوى
فەرمايشتى دووھم بە دروست دادەنى، ئىبنولقري، وەك ئە ذروعى، ئەم
راى دووھمە پەسەند دەكات، لەمەدا جەماومرى زاناگانى خۆراسان
سەرەشقانە.

(۲) نوپژکردن لەسەرى، كه بريارەكەى لەمەولا دى.

(۴) ناشتن: لاى كەمى چالتيكى وایە نەھيلى بۆنى مردووەكە
بیتەدمرەو، رېگەى درندە نەدا كه مردووەكە دەرکيشتە دمرەو.

دووگەس نەدۆشۆرین و نە نوپژيان لەسەر دەگرى:-

یەكەمیان: شەھیدە. گەرچى كوژراوى بەناھەق و خنكاو لە ئاواو
كەسى بەژێرەو بووبو و كەسى بەدەردى سك بمرى و مەرگى كوتوپرو
كەسى لە كافرسانى بمرى و ژنى زەيستان، ئەمانە ھەموو شەھیدی
قیامەتن، بەلام ئەمانە ھەم دەشۆرین و ھەم نوپژيان لەسەر دەگرى،
بەلام مەبەست لەو شەھیدەى كه ناشۆرى و نوپژى لەسەر ناكرى ئەم
شەھیدانەى: كەسى لە شەرى كافران بەھوى شەرەو كوژرابى، وەك ئەو
كافرى كوشتبىتى، یا موسولمانى بە ھەلە كوشتبىتى یا چەكەكەى خوى
بۆيگەراییتەو، یا لە ماینەكەى گلابى، یا ولاخەكەى لەقەو جووتەى
لیدابى، یا كەوتبیتە ناو ھەلدىرێكەو وە مردبى، یا لە شەكەى لە پاش
تەواوبوونى شەرەكە بە كوژراوى بدۆزنەو و ھوى مردنەكەى نەزانرى،
بۆ ئەمەش رەسیدە و منداڵ یەكسانن، ھەروا ئازادو بەندەو پياوو ژن لە
مەدا چون یەكن. بوخارى لە جابیرەو دەگیریتەو: پیغەمبەر (مردوود خوا
لەسەربە) شەھیدەكانى ئو خودى نەشۆرد، وە نوپژیشى لەسەر نەگردن.

لهم بریارهدا له شپاک و له شپیس چونیهکن، چونکه حه نظه له
(رهزای خواه لایب) لهشی پیسبوو که له غهزای روژی ئو خوددا شههیدکرا،
لهگهل نهوهشدا پیغه مبهر (مرووده خواه لهسهر ب) فهرمانی نهکرد به شوژدنی،
فهرمووی: دیم که فریشتهکان دهمان شوژد. نهو شههیدهی لهسهر نهو
شیویه بکوژری نهوه شههیدی دنیاو قیامته، لهو دهستهیهیه که خوا
لهوهسپی جوانیان {عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ - سورة آل عمران - ۱۶۹/۳ - ۱۷۰}.

بهلام نهوهی که لهم حاله تانهدا لهسهر شیوهی که مایه
رمزنامهندی خوی گه وره نه بی، کوژرابی، نهوه به شههیدی قیامت
دانانری، بهلام له دنیا دا به شههید داده نری له بهر نهوه نه ده شوژی و نه
نویژی لهسهر دهکری، نه مانهیش وه: که سی له شه ری بی پروایانا
پشتی له کافر هه لکرد بی و له هه مان کاتدا خوی نه گه یان دبیته وه کوژی
شهر له لایه کی ترموه واته: هه لهات بی له بهر کافرو کوژرابی، یا چوو بی بو
لای دهستهیه کی بیهیز، یا بو ریابازی جهنگ بکا. نهو جوړه که سانه له
قیامتدا له خهلاتی شههیدانا به شدار نین.

دووهم: له وانیه که نه ده شوژین و نه نویژیان لهسهر دهکری:
مندالی له بارچوو. منالی له بارچوو دوو حاله تی هیه:-

حاله تی یه کهم: نه گهر نیشانه ی ژیا نی پیوه بوو، وه کووو جوو لهو
دهنگو گریان و روانین و شیر خواردن، نهوه هه ده شوژدری و هه نویژی
مردووی لهسهر دهکری، چونکه سوور دهزانین که نهو خاوهن ژیا بووه،
به پیی فهرمووده ی حه زرمهت (مرووده خواه لهسهر ب) که دهفه رموی: هه کاتی

منال نیشانهی ژيانی پيؤه بوو، وه کوو قیژهی گریان، نه وه هم به شه میراتی بو داده نری، هم نویژی له سهر ده کری (نه سانی گیراویه ته وه، ئیبنو حهبان و حاکم به درووستیان داناوه) وه ده فهرموی: به پپی مهرجی شه یخهینه، که دایان ناوه بو ساخی و دروستی فهرموده.

حاله تی دووهم: نه وهیه که به دروستی نه زانری که ئایا گیانی کراوه به بهرا یانا، چونکه نیشانهی ژيانی پيؤه نیه، جا نه گهر چوار مانگانه ده بوو که منداڵ له ناوسکی دایکیدا له م ته مه نه دا رۆح ده کری به به ریدا، یاخود له چوار مانگ زیاتر بوو، نه وه نه شور دنی له سهر وه نه نویژی له سهر ده کری، به لام پيؤیسته کفن و دفن بکری. دل منداڵی که سهر و شیوهی ئاده می تیا دهر نه که وتبوو، وه کوو پارچه گوشتی وابوو، نه وه شور دن و نویژو کفنی ناوی، به لام سونه ته په رۆیه کی پيؤه بیچری و بشارد ریته وه له ناو خا کا.

١٠٣) سونه ته کانی شور دنی مردوو:

له پیشه وه لای که می شور دنی مردوو باسکرا. به لام باشت ری نه که ی ناوایه: له په ناگیه کا بیشوری، کهس نه چیت ته دیاری، جگه له مردوو شور ده که و نه وانیه که یاری دهی ده دن، وا باشه نه و شوینه سهر داپوشرابی، وه له سهر ته خته یه کی بهرز یا شتیکی بهرز دایبنی، به ناویکی سارد بیشوری، چونکه ناوی سارد لهش پندر ده کاته وه و توندو تۆلی ده کا، مه گهر له بهر پیداو یستی ناوی گهر می شله تین به کار بی نی بو

شۆردنى، وەك چلكنى و شتى وا، واباشە كە مردوو شۆردەكە مردووۋەكە لەسەر تاتە شۆرىكى بەرز دابنىشىنى، بە شىنەيى، بە چەشنى كە كەمى لاربىيىتەۋە بۇ لاي پىشتەۋە، وە پىشتى بدا بە ئەژنۇى راستى خۇيەۋە، دەستى بېيىنى بەسەر سكىدا ھىز بختە سەر دەستى، بۇ ئەۋەى ئەگەر پوخلىيەكى تىابى دەرېچى، ئەمجار بەسەر پىشتا لەسەر پىشت راي بكيشى، بە دەستى چەپى، بە دەسپىچىكەۋە، شەرمىگاي بەرو دواى بشۆرى، پاشان ئەۋە فېرداۋ دەسپىچىكى تر بكاتە دەستى پەنجە بكا بە دەميا، بېيىنى بە سەردانەكانىدا، وە ھەرچى لە كۈنەلووتەكانيا ھەبوو پاكى بكاتەۋە. واباشە لە دوا ئەمە كە مردوو شۆردەكە، دەسنويزىكى تەۋاۋى وەكوۋ ھى زىندوۋى بۇ بگرى، ئەۋجا بەشتىكى بۇنخۇش وەك موردو گيا ھىرۋە بەماددەيەك كە شت پاك بكاتەۋە وەك سابون سەرى بشۆرى ئەۋجا ئاۋىكى تىرو تەسەل بكا بەسەر سەريا، ئەۋجا لاي راستى بشۆرى، ئەۋجا لاي چەپى بشۆرى، وە لە ھەموو ئەم شۆرىنەدا شتىكى بۇنۇش، وەك مۆرد نامىتەى ئاۋەكە بكا، سۈننەتە بۇ جارى دوۋەمىش وەك جارى يەكەم بىشۋاتەۋە، وە بۇ جارى سىيەم ھەموو لەشى، بە ئاۋىكى رووت، وەك جارەكانى تر بشۋا.

بوخارى (رەزائى خۋائىيە): دەگىرپىتەۋە: ئوممو عطىيە (رەزائى خۋائىيە): فەرموۋى: پىغەمبەرى خوا (دروۋىد سائوۋ رەمەتەى خۋائىيە گەۋرە لەسەربە): تەشرىفى ھاتە ژوورەۋە بۇلامان، ئىمە خەرىكبوۋىن تەرمى زەينەبى كچىمان دەشۆرد، فەرموۋى: بە ئاۋو مۆرد سى جار بىشۆرن، يا پىنج جار، يا زىاترىش، ئەگەر زىاترتان بە پىۋىست زانى، لە دوا دەستدا كافوورىشى تىبگەن، لە ئەندامە راستەكانىيەۋە لە ئەندامەكانى دەسنويزىيەۋە دەست پىبىكەن بە

شۇردنى. ئومومو عەتییە (رهزاه فواہ اییب) فەرمووی: جا قژەکهیمان کرد به سئ بهشی یه کسانه وهو شانهمان کردو کردمان به سئ په لکهو به پشتیا شۆرمان کردهوه. سوننه ته که سهر و ریشی (ئەگەر موویان پیوه بوو) به شانیه کی ددان شاش دابهینئ، به لام به شینهیی، نه بادا موویان لی هه لومرئ، ئەگەر شتیکی لی هه لومری بیشۆرئ و له دواییدا له پالیا، له ناو کفنه کهیدا دایبئی، چونکه دهبی ریز له هه موو به شتیکی لهشی مرؤف بگیرئ به پیی قورئان که ده فەرموئ: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ - سورة الإسراء - ۷۰/۱۷}.

جا له پاش شۆردنی ئەگەر شتیکی لی دەرچوو، پیویسته که لابرئ، به لام شۆردنه وهی دوباره کریته وه.

سوننه ته مردوو شۆر ته ماشای هیچ شوینئکی نه کا به پیی پیداو یست نه بی، به لام نادروسته که ته ماشای شهرمگای بکا، یا به بی ده سپیج دهست له شهرمگای بدا، دهبی ئەو که سهی که مردوو که دهشوا سرپوشبی، ئەگەر شتیکی باشی بینی بیگیر پته وه. ئەگەر شتیکی ناباشی چاوپیکهوت حهرامه باسی بکا. باشر ئەوهیه که پیاو پیاو بیشۆرئ و ژن ژن بیشۆرئ. به لام دروستیشه پیاو ژنی حه لالی خۆی بشۆرئ، وهک هاوسهرو که نیزهک، با ژنه کهیشی کتابیه بی وه ژن میردی خۆی بشۆرئ، به لام ژن که له عیددهی ته لاقی ریج عیدابی، نه میرد دهکی بۆی ههیه ئەو بشوا، نه ئەو بۆی ههیه میرده پیشوو دهکی بشوا، ئەگەر بۆ شۆردنی ژن ههر پیاویکی ناخۆی (نامه حهرم) هه بوو، وه بۆ شۆردنی پیاو ههر ژنیکی ناخۆی هه بوو، ئەوه دروست نیه مردوو که بشۆرئ، به لکوو پیویسته ته یه مومی بۆ بکری.

(۱۰۴) ئەوہی لە کفندا سوننەتە:

لە پێشەوہ کەمترینی کفن نووسرا. کفنی ھەرە تەواو بۆ پیاو ئەوہیە سێ لۆبێ، کفنی زۆر باش ئەوہیە رەنگی سپی بێ، چونکە دەفەر مۆی (دروودە خواە لەسەر بێ): جلی سپیش لەبەر بکەن، جلی سپی باشتەین پۆشاکە بۆ ئێو، وە بیکەن بە کفنی بە بۆ مردوو وە کانتان! (ئەحمەد و ئەبو داود و ئیبن ماجە و تیرمیزی گێراویانەتەو، تیرمیزی بە دروستی داناو). لە ناو ئەم سێ لۆبەدا کراس و میزەر یان تیا دا نییە. بە لۆکوو پەشتە مائیک و دوو لۆکفنی سەرتاپایی بەسە، پەشتە مائەگە بۆ نیوانی ئەژنۆ و ناوکی،

دوودە: لە گەردنیەوہ ھەتا قولاپە ی پێی بگریتەوہ.

سێیەم: بەلا پێچیکێ وابێ ھەمو جەستە ی بە تەواوی دا پۆشی. ئەمەیش پەیرەوی کفنی پێغەمبەر خۆیەتی (دروودە خواە لەسەر بێ) لە صەحیحەیندا عائیشە دەفەر مۆی: پێغەمبەر (دروودە خواە لەسەر بێ) لە سێ لۆ جلی یەمەنی سپی خاوینی لۆکەدا کفن کرا، نە کراس و نە میزەر یان تیا نەبوو.

کفنی ژن سوننەتە پێنج لۆ بێ لەسەر ئەم شیوہیە: پەشتە مائ و سەرپۆش و کراس و دوو بەلا پێچ: ئیزار و خیمار و قەمیس و لەققافەتان ئەم شتانە ھەموو لە سوننەتدا جەسپاون لە فەرموودەگە ی لەیلای کچی قانیفی ئەقەفیەدا دەفەر مۆی: ئوممو کولثومی کچی پێغەمبەر (دروودە خواە لەسەر بێ) کە کۆچی دوا یی کرد، خۆم یەکیک بووم لەو ژنانە ی کە دەیان شۆرد، پێغەمبەر خۆی (دروودە خواە لەسەر بێ) لە لای دەرگاگە تەشریفی

دانیشتبوو، کفنه کهی ئه مو که لپوو می پی بوو، یارچه یارچه دهیدایه دهستمان: له پیش پێشدا کراسه کهی دایه دهستمان، ئینجا سه رکراس، ئینجا سه ریوش، ئینجا سه رده ری، له پاش ئه مانه هه موو چه رچه فیکێ ناو دامانیان تێوه پێچا.

(ئه حمه د/ ئه بو داوود). بزانن مردوو له ژیانیدا هه رچی بو دروستبێ که له به ری بکا ئه وه بو کفنی شی دهست دهدا، که واته دروسته کفنی ژن له ئاوریشم بێ، به لام شتی وا ناباشه، چونکه ئیسرافو زاده روییه، به لام بو پیاو دروست نیه، به لام شتی به زافه ران و عه صفه ران رهنگ کرابی بو کفن باش نیه. پیلێ هه ل بپین له کفنا ناباشه. کفن ده بی سفت بی، ته نک و شاش نه بی، چونکه مه به ست خو گرتنی کفنه که یه به له شه وه، نه وه ک رازا وه.

١٠٥) نوێژی مردوو:

وهک له پێشه وه زانیت نوێژی مردوو فه رزی کیفایه یه، مه رچه ئه و مردوو ی نوێژی له سه ر ده کری: موسو لمان بی، شه هید نه بی، منالیکێ وا نه بی که نیشانه ی ژیا نی پێوه نه بووی، هه موو مه رجه گانی نوێژه گانی تر مه رجن له دامه زران دنی نوێژی مردودا، سه ره رای ئه وانه ش ده بی مردوو که، له پێش نوێژه کهیدا شو رابی یا ته یه مومی بو کرابی، ئه گه ر شو ردنی له توانادا نه بوو، به لام مه رج نیه به جه ماعه ت بکری، به لکو جه ماعه ت له نوێژی مردودا سوننه ته. به پیی فه رموو ده که ی موسلیم: هه ر پیاوی له موسو لمانان، که ده مرئ، چل پیاو

(که هیچ هاوئل بۆ خوا پهیدا نهکهن) نوپژ لهسهر تهرمهکهی بکهن، بیگومان که خوا تکیان لی گیرا دهکا بوی. فهرزهکهی به نهوهنده له کوئل دهکهوئ که نیړینهی، با مندالئیکی فامیدهیش بی، نوپژ لهسهر بکا، چونکه مهبستهکه به نهوهنده دپته دی، وهکی تریش ههموو کاتی مندالی فامیده دروسته ببی به پپشنوپژ بۆ پیاوان، سوننهته نوپژکه رهکان بکړن به سی ریزهوه، یا به زیاتر، بهپی فهرموودهکهی که دمفهرموئ: هر بهندهیهکی موسولمان بمړئ و سی ریز یا زیاتر، لهسهر تهرمهکهی نوپژ بکهن مسوگر خوا لی خوش دهبی.

له پپشترین کهس به نوپژکردن لهسهر مردوو باوکه، نهوجا باپیر نهوجا باپیره گهوره، ههتا بروا بهرهوژوور، کوپ، کوپهزا، بهرهو خوارتریش، نهوجا باوان و عهصه به، لهسهر شیوهی ریزی میراتگران ههتا دمروا.

١٠٦) بنیاتهکانی نوپژ مردوو (نهم ههوتهن):

یهکه م: نیهت. نهگر مردووکه یهک کهس بوو نیهتی نهو کهسهی لیډینی، نهگر چهن کهسی بوون نیهتی نهوانی لیډینی، دیاریکردنی مهرج نیه.

دووهم: بۆ کهسی بتوانی دهبی راوهستی.

سیهم: چوار (الله اکبر)ه، نهگر پپنج (الله اکبر)یش بکا، نوپژهکهی پووج نابیتهوه، چونکه شتیوا له صهحیحی موسلیمدا هیه، سهرهرای نهوهیش تهکبیرکردن ذیکره نوپژیش به کردنی هیچ ذیکریکی خوا پووج نابیتهوه.

چوارەم: خویندنی فاتیحەییە، لە پاش (الله اکبر) ی یەکەم لە سەھلەوێ دەفەر موی: سوننەتە کە لە نوێژی مردوودا لە پاش ئەللاھو ئەکبەری نوێژدابەستن، بە پەیانامەکی سوورەتی فاتیحە بخوینێ!

پینچەم: سەلاواتدانە لەسەر پێغەمبەر (مروودو سلاوو رحمەتە خواە لەسەربە) لەپاش (الله اکبر) ی دوھەم چونکە ئەو لە حەدییی صەحیحدا ھەییە: لای کەمی ئەمەییە: (اللهم صل علی محمد)، لای ھەرە تەواوی ئەمەییە: (اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم وبارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید).

شەشەم: شافیعی لە موسنەدەکەیدا لە ئەبو ئومامە ی کوری سەھلەوێ دەگێرێتەو: کە پیاوی لە ھاورپییانی پێغەمبەر (مروودو خوایان لەسەربە) ھەوائی داوہ پیم: کە لە نوێژی مردوودا سوننەتە پێشنوێژ لە پاش (الله اکبر) ی نوێژدابەستن کە (الله اکبر) ی یەکەمە بە نھینی لە دلی خۆیەو فاتیحە بخوینێ، ئینجا سەلاوات لەسەر پێغەمبەر (مروودو خواە لەسەربە) بدا، ئەوجا بە کۆل و بە دل و بە دلسۆزی نزای باش بو تەرمەکە بکا، لە نیوانی (الله اکبر) ەکانا، بەلام لە ھیچیان قورئان نەخوینێ، ئینجا بە پەنامەکی لە دلەو سلاو بداتەو. لە (الفتح) دا دەفەر موی: رشتەکە ی دروستە، عەبدورەزاق و نەسایش گێراویانەتەو، بەلام بەبی ئەم دوو گوتەییە: (لەپاش (الله اکبر) ی نوێژدابەستن کە ئەللاھو ئەکبەری یەکەمە و ئینجا بە پەنامەکی لە دلەو سلاو بداتەو!).

ئەوھى كە فەرزە نزاىە، ئىتر ھەرچۆنبى دەبى، بەلام نزا ھەرە
تەواوھكان زۆرنو بە راستى نزاى داگرن، جوانترىنيان ئەوھىە كە موسليم
لە عەوفى كۆرى مالىكەوھ دەيگىرپىتەوھ: دەفەرموى: پېئەمبەر (مردووہ خواہ
لەسەربى) لەسەر تەرمى نوپىزى دەکرد، ئەمەم لە نزاكەى لە بەرکرد: (اللهم
اغفر له وارحمه وعافه واعف عنه، وأكرم نزله ووسع مدخله،
واغسله بالماء والثلج والبرد، ونقه من الخطايا كما نقيت الثوب
الابيض من الدنس، وأبدله دارا خيرا من داره وأهلا خيرا من
أهله، وزوجا خيراً من داره وأهلا خيرا من أهله، وزوجا خيرا من
زوجہ، وأخله الجنة، وأعدہ من عذاب القبر، أو من عذاب النار):
خودايە! پەرودەدگار! لىي خۆشەو رەحمى پىبکەو سەر ناسوودەى
ھەردوو حىھانى کەو لىي ببورەو ميوانەو رىزى بگەرەو گۆرى گوشادکەو
بە ئاوو بەفرو تەرزە بيشۆرەو لە گوناھ پاک پاکى بکەرەو، وەك چۆن
جلىكى سىي پاک رابگرى و لە چىلك دوورى بگرى ئاوا، وە مائى لە
مالەكەى خۆى باشتر و خىزانى لە خىزانەكەى خۆى باشتر و ھاوسەرى لە
ھاوسەرەكەى خۆى باشترى پىبدە، بىبەرە بەھەشت و پەناى بدە لە سزاى
گۆرۆ لە سزاى ئاگرى دۆزەخ. عەوف فەرمووى تەنانەت ئەم نزاىەم
ئەوھندە بە دل بوو خۆزگەم خواست كە ئەو مردووہ من بوومايە. نوپىز
گەر لەسەر منائى مردوو لە نزا بۆيدا ئاوا بلى: (اللهم اجعله فرطاً
لابويه وسلفاً وذخراً وعظماً واعتباراً وشفيعاً وثقل به موازينهما
وأفرغ الصبر الجميل على قلوبهما) خودايە ئەم منداڵە مردووہ بکە
بە پيشرەوو پيشەنگ بۆ باوك و دايكى گىرا بفەرموو، بە ھۆيەوھ تاي
تەرازووى خىريان لە كاتى كيشانى کردارىاندا قورس بفەرموو، دلشيان

سه‌بووری بده. هه‌روا سوننه‌ته له‌و نزا‌یه‌دا بی‌شَلْ: (ولا تفتنهما بعده ولا تحرمهما أجره): له پاش مردنی ئەم مندالە باوک و دایکی تووشی نازاوه مه‌که‌و مردنی ئەم مندالە نه‌بی به‌ مایه‌ی ناشووب بۆیان، وه له پاداشی باشی بی‌به‌شیان مه‌فه‌رموو. (ئەمه‌ فه‌رمووده‌ی نه‌وه‌وییه‌). سوننه‌ته له پاش (الله اکبر)ی چواره‌م بلّی: (اللهم لا تحرمنا أجره ولا تفتنا بعد واغفر لنا وله). (ئەمه‌یش فه‌رمایشی شافیعییه‌).

سوننه‌ته پێشنویژی (یا ئەو که‌سه‌ی که‌ خۆی به‌ ته‌نیا نوێژ له‌سه‌ر مردوو ده‌کا) له‌ ئاستی سه‌ری پیاوو له‌ راستی سی‌به‌نده‌ی ژندا راوه‌ستی، به‌پێی فه‌رمووده‌که‌ی ئەنه‌سی کورێ ملیک: ئەبو غالیب (خواه‌ له‌ رازه‌ به‌) فه‌رمووی: له‌ پشتی ئەنه‌سی کورێ مالیکه‌وه‌ له‌سه‌ر ته‌رمی پیاوئ نوێژم کرد، ئەنه‌س له‌ ئاستی سه‌ری راوه‌ستابوو، له‌ پاشا ته‌رمی ژنیکی قورده‌شیان هینا، گوتیان به‌ ئەنه‌س: ئەی ئەبو جه‌مه‌زه‌! نوێژی له‌سه‌ر بکه‌، ئەمجاره‌ ئەنه‌س له‌ ئاستی ناوه‌راستی داره‌ته‌رمه‌که‌ راوه‌ستاو نوێژی له‌سه‌ر کرد عه‌لائێ کورێ زیادیش پێی گوت: دیاره‌ بۆ خۆت پێغه‌مبه‌رت دیوه‌ که‌ له‌سه‌ر ته‌رمی ژن له‌ نوێژدا له‌ ئاستی ناوه‌راستی و له‌سه‌ر ته‌رمی پیاو له‌ نوێژا له‌ ئاستی سه‌ری بوه‌ستی، وه‌ک ئەم راوه‌ستانه‌ی تۆ؟ فه‌رمووی: ئا.کاتی لێبووه‌ فه‌رمووی: ئاگاداری ئەم یاسایه‌ بکه‌ن و کاری پێبکه‌ن. (ئه‌حمه‌د — ئەبو داوود) ترمیزی به‌ فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی داناوه‌.

بزانن پاشنوێژی به‌ جیماو (مه‌سبووق) نییه‌تی جه‌ماعه‌ت ده‌هینئ و فاتیحا ده‌خوینئ و به‌ریز (الله اکبر) ده‌کان ده‌کا، وه‌ک به‌ ته‌نها خۆی نوێژی له‌سه‌ر بکا ئاوا، ئیتر پێشنویژ گه‌یشتبوووه‌ هه‌ر کوئ قه‌ینا‌کا،

بهلام هر کاتې پېشنويز (الله اکبر) ی تازه ی کرد، دهبي ئه ویش له گه لید ا (الله اکبر) بکا، ئیتر ریځ په پړه وی ئه و بکا و واز له فاتیح او شتی و ا بهینئ، چونکه ئه و وی له کؤل ده که وی، هر وهك چؤن ئه گهر ئیمام چوو بؤ روکوع مه ئموومی مه سبووق فاتیحی له کؤل ده که وی ئه میس ئاوا، جاکاتې پېوشنويز سلاوی دایه وه هر چی له سه رماوه له خویندنی فاتیحی پاش (الله اکبر) ی په که مو (الله اکبر) دهکانی تر به خو یان و ذیکر کردنیانه وه، هه موویان بخوینئ، و اباشه تهرمه که هه ل نه گری و نه برئ هه تا ئه و پاشنويز به جېما وانه یش نويز دهکیان له سه ری ته و او ده که ن، ئه گهر تهرمه که بیشرئ، پېش ئه و وی ئه و ان نويز دهکیان ته و او بکه ن زیانی نه. دروسته نويز له سه ر مردووی نادیار بکری، به مهر چی له دهره و وی شاربئ، بهلام هر مردووی له ناو شورای شاردا بی به حازر دادهنرئ، چونکه پیغه مبه ر (مروودى خوا ده سه ربه) کاتې نه جاشی له حبه شه مرد، له مه دینه نويزی له سه ریکرد، وهك شه یخان گیراویانه ته وه. دروسته نويزی مردو و له سه ر مردووی ناو گوړ بکری، چونکه جارئ پیغه مبه ر (مروودى خوا ده سه ربه) نويزی له سه ر مردووی کرد که مانگی بوو له قه برادا بوو. (شه یخان و داره قوطنی ئه م مه سه له یان گیرا و ته وه).

حه و ته م: سلا و دانه و ديه له پاش (الله اکبر) ی چوارهم، سوننه ته له پېش سلا و دانه و د ا بلئ: (الهم لا تحرمنا اجره ولا تفتنا بعده واغفر لنا وله): خودایه! له پاداشتی باشی ئه و بیبه شمان مه فهرموو، وه له له پاش ئه و گیرؤده و دوو چارمان مه که و سه رمان لی مه شیو دینه و له ئیمه یش و له ئه ویش خو شبه.

١٠٧) چى سۈننەتە بۇ ناستن:

وہك لہ پېشەوہ گوترا: لای كہمی گۆر چالئىكە نەھىلئ بۇنەكەى دەرچئ و درندە نەتوانئ ھەلئ بداتەوہ، لای تەواوى گۆرېش ئەوہىە كە بەلادې (لەحد، بئ، سەعدى كورې ئەبو وەقاص {خۇشەودىو خوەاە لېبە} لەكاتى سەرەمەرگدا، فەرەمووى: لادېرم بۇ لئ دەن و بەخشتى كال لای پشتم بگرن، پېغەمبەريان چۆن لئكرەد منىش ئاوا لئبكەن. (موسلىم {رەزاە خواە لېبە} گېراوېەتەوہ). ئەمە كاتئ واېە كە زەوېەكە رەقەن بئ، بەلام ئەگەر خاكەكەى فشەل و بۆش بوو، دەبئ گۆرېچەى بۇ دروست بئ، بكەن، لادې ئەوہىە كە لەبن گۆرەكەوہ لە رووى رووگەوہ، لەژېر دىوارى لای رووگەوہ، قوموشئكى درېژى وا ھەل بكەنرئ، كە بەفەرەحى جئى مردووەكەى تىادا ببئتە. گۆرېچە (شق) یش ئەوہىە كە لە ناوەرەستى تەختى بنى گۆرەكەدا چالئ وەك جۆگەلە ھەل بكەنرئ و ئەم بەرەو بەرەكەى دروست بكرئ و ئەوجا مردووەكەى تىادا دابنرئ و سەرى بەخشتى كال، يا بە تەلەبەرد، يا بە تەختەدار قايم بكرئ. پئويستە كە مردوو رووہو رووگە بنئژرئ، ھەتا ئەگەر پشتى لە رووگە بوو يا لە سەپشت نئژرا بوو، وە ھېشتا ھەتا ئەگەر لەشى تئك نەچووبوو، دەبئ گۆرەكەى ھەل بدرئتەوہو رووى بكرئتە رووگە. سۈننەتە كە گۆر ئەوہەندە فەرەح بئ بەئاسانى جئگەى تەرمەكەى تىابئتەوہ، وە ئەوہەندە یش قوول بئ بەقەد بالای مروفئكى نەكورت نەدرئژ كە لە ناویدا راوہستئ و ھەردوو دەستى ھەلېرئ ئەوجا بگاتە لئوارەكەى، چونكە عومەر {رەزاە خواە لېبە} ئەمە ئامۆژگارى بوو، ئەمە یش رئك دەكاتە سئ باسك و نئو بە باسكى ئادەمىزاد لەسەر فەرماىشتى رافئعى. سۈننەتە

گۆر ئهوهندهى بستی له زموى دمورى بهرزبکریتهوه، بهلام وهك سهربان تهخت بئ نهوهك وهك ماسوولكهى خهرمان له بنهوه پان و له بانهوه بارىك و كووپ بئ، وهك دووگى وشتر، ههتا بناسریتهوهو دینى بکریو ریزی لی بگیرئ. ئیبنو حیببان دهیگیریتهوه: كه گۆرى پیغمبهر (درووده خوا لهسهر بئ) ئاوا بووه. برپارى باشتري گۆرى سهربان تهخت له گۆرى شیوه ماسوولكهى بهپی ئه م فهرموودهیهیه: ئه بو داوودو حاله به رستهیهكى دروست دهگیرنهوه: گۆرى پیغمبهر خوی (درووده خوا لهسهر بئ) و ئه بو بهکرو عومهر (رهزاه خویان لی بئ) ئاوابوو، بهلام نهوهى كه بوخارى له سوفیانی نهمارهوه دهیگیریتهوه كه بهچاوى خوی گۆرى پیغمبهری دیوه، لهسهر شیوهى ماسوولكهى سوورى خهرمان بووه، ئهوه ئه مه وهلامهكهیهتى (وهك بهیههقى فهرموویهتى): له سهرهتاوه وهك سهربان لهسهرهوه تهخت بووه، ههتا کاتئ له سهردهمى وهلیددا، ههندئ دهلئین: له سهردهمى عومهری کورى عهبدولعهزیزدا، دیوارهکى رووخا، لهسهر شیوهى ماسوولكهى دروست کرایهوه. سوننهته ههر ئه و خۆله بکریتهوه ناو گۆرهكه كه لی دهرهینراوه، گهچکاری کردنى ناپهسهنده، نووسین لهسهری ناباشه. جابیر (رهزاه خوا لی بئ) دهفهرموی: پیغمبهر (درووده خوا لهسهر بئ) نهی کردووه له گهچکاریکردنى گۆرو له دانیشن لهسهری و له دروستکردنى خانو لهسهری (م / د / ت / ن) گفتهى تیرمیزى: پیغمبهر (درووده خوا لهسهر بئ) جلهو گیرى دهکا له گهچکاریکردنى گۆرو له نووسین لهسهری و له دروستکردنى گومزهو خانو لهسهری و له شیلان و پیلینانى. ئهگهر گۆرستانهكه خیرابوو (واته: وهفق بوو) دروست نیه گۆرى ناوى شوورهى بۆ بکری، یا خانوو گومزهو شتى وای به سهرهوه

بکری، نه گهر له سهری بکری ده بی بروو خینری، بگره گومهزو قهغهزو
 شتی وا له سهر گور، نه گهر له مولکی خوشیدابی، ده بی برووخی، چونکه
 پیغه مبهه (درووده خوا له سهر بی) چله و گیری له شتی وا ده کر. موسلیم له جابرو
 که سانی تره وه، ده گپریته وه، پیغه مبهه (درووده خوا له سهر بی) نه هی کردو وه له
 بیاناکردن له سهر گور. نیمای عه لی (ره زاه خوا له بی) ده فهرموئ: پیغه مبهه
 (درووده خوا له سهر بی) منی نارد بو ئه مه: که ههر چی په یکه ری ببینم کویری
 بکه مه وه، وه ههر چی گورپکی و قیتم بینی تهخت و متی بکه م
 به زه وپییه وه، سوننه ته سهری قه بره که ئاورشین بکری و دابکو ترپته وه و
 حه وت به ردی ورد به ریز له سهر گورپه که دابنری و، لای سهریه وه کیله
 به ردی، یا شتیکی وای بو داکوتن. به یه هقی له جه عفه ری کوری،
 موحه مه ده وه له باوکیه وه هه دیسی ده گپریته وه ده فهرموئ: پیغه مبهه
 (درووده خوا له سهر بی) گوری ئیبراهیمی کوری ئاورشین کردو هه ندی به رده
 ورده ی له سهری داناو، به قه د بستئ له زه وی به رزی کرده وه. نادرسته
 دانیشن له سهر گورو پیلینانی و پال پیوه دانی و نویژکردنی ناسایی له
 سهری. پیغه مبهه (درووده خوا له سهر بی) ده فهرموئ: له سهر گور دامه نیشن و،
 نویژی له سهر مه که ن. (موسلیم له صه حیجی موسلیمدا گپراویه ته وه) له
 تیر میزیدا ده فهرموئ: نه هی کردو وه له پیلینانی. عه مری کوری
 هه زمیش (ره زاه خوا له بی) ده فهرموئ: له سهر گورئ شانم دادابوو،
 پیغه مبهه (درووده خوا له سهر بی) بینیمی فهرمووی: ئازاری خاوه نی ئه م گوره
 مه ده! (ئه حمه د به رشته یه کی دروست گپراویه ته وه).

۱۰۸) دووگەس لە ناوئەك گۆردا نانئۆزىن مەگەر بۆ ناچارى:

دووگەس پېكەو لەئەك گۆردا نانئۆزىن، لەكاتى فەرەحيدا مەگەر
لەبەر ناچارى و پېداويستى، وەك كەمبوونى زەوى و زۆربوونى مردوو،
بەشئۆدەپەكى وا كە زەحمەتبى گشت مردووى بە تەنيا گۆرپكى پى
بېرى، جا لەكاتى وادا دوو دوو يا سى سى، يا زياتر، پېكەو لەئەك گۆردا،
بەپى ناچارى، دەنئۆزىن. ھەروا ئەگەر كفنیش ھاتە كزى، لەئەك كفنا
چەند مردووى كۆ دەكرىنەو، بۆ پەپرەوى كردن لە شەھىدەكانى
غەزای ئوحد.

لەكاتى وادا كى باشتربى ئەو دادەنرى لەلای رووگەو، چونكە
پېغەمبەر (مردوو غوا لەسەربە) بۆ شەھىدەكانى غەزای ئوحد دەپرسى: كە
كامەيان زياتر قورئانى لەبەر ھەتا ئەوميان پېش بخرى لە گۆرپچكەدا.
سوننەتە ھەردوو مردووى بە تىخەپەكى خۆل لەئەك جوئ بكرىنەو.
دروست نىە ئىسكى مردوو كۆبكرىتەو بۆ ئەو كەسىكى ترى تيا
بنئۆزى، ھەروەھا دروست نىە مردوو تر لەسەر ئەو ئىسكانەو لەناو
ھەمان گۆردا بنئۆزى، چونكە شتى وا ئەتە كردنە بە رېزى مردووگە.

بزان ئەگەر مردووى مالى كەسىكى ترى قووت دابوو، لەپاش
بەخاك سپاردنى، خاوەنەكەى داواى كردەو، گۆرەكە ھەلدەدرىتەو
سكى مردووگە ھەلدەدرى و مائەكەى لىدەردەھىنرى، بەلام ئەگەر مائەكە
ھى خۆى بوو، نە گۆرەكە ھەلدەدرىتەو نە سكى شەق دەكرى بۆ
دەرهىنانى!

ھەروا بزانن گۆرەوشار ھەقە، وەشتىكى گشتىيەو بۆ ھەموو
مردووې ھەيە، با ئەو مردووە بەپې ئىسلامىش تەكلىفى لەسەر نەبې،
وەكەس لە گۆرەوشار رزگارى نابې مەگەر پېغەمبەرەكان، فاطىمەى كچى
ئەسەدىش لىي رزگارى بوو، چونكە پېغەمبەر {مردووە خواە لەسەربە} لەناو
گۆرەكەيدا راکشاووە تەپاوتلى تيا کردوو، ھەروا ئەو كەسەيش لە دەست
گۆرەوشار رزگارى دەبې كە لە نەخۆشىي سەرەمەرگا (سوورەتى: قل هو
الله) بخوینئ.

سوننەتە بۆ دەرو دراوسىي كەسوكارى مردووەكە ئەوەندە نانىان
بۆ دروست بکەن كە بەشى رۆژو شەويكيان بکا، چونكە لەم كاتەدا
خۆيان خەمبارن، پېغەمبەريش {مردووە خواە لەسەربە} فەرموويەتى: بۆ
خيزانەى جەعفەر نان دروست بکەن، چونكە بەھۆى شەھیدبوونی
جەعفەرەووە دەستيان ناپەرژئ (ئەحمەد لە موسنەدەكەيداو تيرمىزى و
ئەبو داوودو ئىبنو ماجەو حاکم گېراويانەتەو).

١٠٩) گريان بۆ مردوو:

گريان بۆ مردوو لە پيش مردنى و لەپاش مردنى دروستە، لە پيش
مردنى چونكە ئەنەس {رەزە خواە لىبە} دەفەرموئ: لەپاش چووینەووە بۆ
ماليان، ئەم جەرە كە چوین ئىبراھىم {مردووە خواە لەسەربە} گيانى دەدا، جا
چاوەكانى پېغەمبەر {مردووە خواە لەسەربە} ھۆن ھۆن فرمىسكيان بيا ئەھاتە
خوارەو! (شەيخان گېراويانەتەو) لەپاش مردنى بەپې ئەوەى ئەنەس
ديسان دەيگېرپتەووە دەفەرموئ: بە ديارەووە بووم كە كچەكەى

پېغەمبەريان دىناشت، بەچاۋى خۇم پېغەمبەرم دى لەسەر لىۋارى
گۆرەكە دانىشتىبوو، ھۆن ھۆن فرمىسك بە چاۋەكانىدا دەھاتە خوارەوہ.
(شەيخان گىرپاۋيانەتەوہ). موسلىمسش (رەزاي خاۋاي لىبى) لە ئەبو ھورەيرەوہ
دەيگىرپىتەوہ دەفەرمۇي: پېغەمبەرى خوا (دروودە خاۋاي لەسەربى) رۇيشت بۇ
دىنى گۆرپى دايكى لەسەرى دەستى كرد بە گريان، ئەو كەسانەيشى لە
دەورى بوون ھىنانىيە گيان. بەلام لەدوا مردن باشتر ئەوہىيە كە نەگرى،
پېغەمبەر (دروودە خاۋاي لەسەربى) دەفەرمۇي: كاتى مردوو گيانى دەرچوو بائىتر
شىۋەنكەر بۇي نەگرى، رشتەكەي دروستە.

۱۱۰) شىن و زارى لەسەر مردوو:

شىن و شەپۇر لەسەر مردوو دروست نىيە. خۇشەويست (دروودە خاۋاي
لەسەربى) دەفەرمۇي: سەردۆلكەبىژ (ئەگەر لە پېش مردنيا) تەوبە نەكاو
پەشىمان نەبىتەوہ، لە رۇژى قىامەتا كە زىندوو دەبىتەوہ كرسى
قەتران و دىزداشەي گەپىي لەبەردا دەبى (موسلىم) شىن و زارى وەك
ئەوہ دەنگ لە لاۋاندنەوہ ھەل بېرئ و شىۋەنكەر بلى: پىشتىوانم رۇ،
ھىزى ئەزىنۇم رۇ، مايەي سەربەرزىم رۇ، مەردە رەفتارە نازدارەكەم رۇ،
ياشتى ترى وابلى، خۇشەويست (دروودە خاۋاي لەسەربى) دەفەرمۇي: كاتى كەسى
دەمرى، ئەگەر يەكى لەوہ دوا ھەلسىتەوہ بە گريانەوہ بىلاۋىنىتەوہو
بلى: كىوم رۇ، پىشتىوانم رۇ، كۆلەكەي مائەكەم رۇ، ياشتى ترى وا بلى
بىگومان كە ئەو مردووہ دەدەنە دەست دوو فريشتە، خۇش خۇش
سىخورمە دەدەن لەسەر سىنگى و بە تەوسەوہ پىي دەلئىن: جا ئايا تۇ

وهك ئەمە دەلئ ئاوا بووی؟. (ت/ ئەحمەد/ بەرشتەپەکی جوان): رشتەیی جوان: واتە: سند حسن.

هەر وایەخە دادپەروەر سینگ کوتان و روومەت رنینه وەو
قزرنینه وەو قزبەین حەرمان، هەر وای نزاى خراپوشتى و نادروسته
هەر وای پۆشینى هەرشتى کە بەهۆى ئەم بۆنەپەوه بى، وهك رهشپۆشى و
گۆرپىنى جل و بەرگی ناساى و پۆشینى شتى تری وای، یاسای داگر بۆ ئەمە
ئاوایە: هەر کارى ناشوگرى بگەپەنئ و نیشانەى بى ورەپى و بى دژى
خۆدانە دەست فەرمانى خودابى و دژى رازیبوون بە چارەنووسى خواپى
بى نادروسته، چونکە ئەو رەوشتى سەر دەمى نەزانییە، لەسەر زارى
پیرۆزى پێغەمبەر (دروودى خوا، لەسەر بى) نەهێ لیکراوە، وهك ئەو دەفەر موى
(دروودى خوا، لەسەر بى): ئەو رۆمەت بپنێتە وەو یەخە دا بپەڕى و بانگەوازى
سەر دەمى نەزانی پێش هاتنى ئیسلام هەل بدات لە ئیمە نیه. (شەپخان)
لە صەحیحە پێشدا دەفەر موى: پێغەمبەر (دروودى خوا، لەسەر بى) بپزاروو بەرپە
لەو ژنەى کە شین و شەپۆر هەکاو سەرى خۆى دەتاشى و یەخەى خۆى
دادەپەڕى لەکاتى روودانى کارەسات و وەپیکا. چونکە کارى وای و واتەى وایە
کە خاوەنەکەى دادو بى دادپەتەى لە دەست کەسێ کەستەمى لیکردبى، بۆ
ئەو خەلک بچن بە هاواریە وە. بەلام لە راسیدندا مردن لە خودا وەپە
هەقە و دادو عەدلە، زۆرو ستەم نیه، خودا داناو زاناو بالادەست و کار
دروسته. کەواتە ئەرکە لەسەر موسوڵمان کە لەکردنى شتى وای کە
نیشانەى ناپازیبوونە بە چارەنووسى خوا، بپزارى و نارەزایى دەربپەڕى
کەسوکارى خۆى لە سەرەنجامى بەدى کارى وای بەد، هۆشیار بکاتە وە،
چونکە شتى وای رەوشتى سەر دەمى نەزانییە. بزنان کە مردوو لەسەر

کردنی ئەم کارانە لە لایەنی کەسانی ترەوه، بە مەرجی خۆی راسپیری نەکردبێ کە ئەوەی بۆ بکری، سزا نادری. خۆی گەوره دەفەرمووی: {وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى - سوره فاطر - ۱۸/۳۵} واتە: هەمو کەسێ بەرپرسیارە لە تاوانی خۆی و بەس! بەلام ئەگەر خۆی رایسپاردبوو کە ئەو بێ شەرعییە لە دوا مردنی بۆ بکەن، ئەو بەرپرسیارە، وەك گوته ئەم گوتیارە کە لەم شیعرانەیا راسپیری دەکا، کە بانگەوازی بۆ هەڵبەند و بۆی بگری و یەخە خۆیانی بۆ دابەن وەك خۆی دەلی:

(اذا مت فانینى بما أنا أهله

وشقى على الجيب يا بنت معبد)

واتە:

کچکە! کە مردم شیوەن گەرمکە

یەخەت دادپەو شین لەسەرم کە

دیارە کە ئەمە سزای دەدری، چونکە راسپیری کردوووە کە شتیکی وای بۆ بکری، کە پێغەمبەری خوانەیی لیکردوووە فەرمانی کردوووە بە مراندنی رەفتاری وابەد. جەماوەری زانایانی ئیسلام ئەو فەرمايشتانەى کە قسە لەو دەکەن مردوو لەسەر شتی وا سزا دەدری، ئاوا لەسەر ئەم شیوەیەى گوترا تەئویلیان دەکەن سوننەتە کە بە زوویی سەر مردوووە کە بدریتەووە بە خاوەنی، پێغەمبەر (مردوووە خواوە لەسەر بێ) دەفەرموی: گیانی موسولمان لەپاش مردنی پێوەندى ئەو قەرزەیه کە لەسەریەتی، پایەى بەرپزی خۆی لى قەدەغەیه، هەتا قەرزەکەى سەرى بۆ دەدریتەووە

(تېرمىنى دەفەرمۇي: فەرموودەيەكى جوانە) بەلام ئەگەر خاۋەن قەرزەكە داۋاي كىردەۋە ئەۋە پىۋىستە بە زوۋىي قەرزەكەى بىدرىتەۋە.

مەرگ بە ئاۋات خواستىن ناپەسەندە، ئەگەر بەھۋى زىانى جەستەيى يا سامانىيەۋە بوو، بەلام ئەگەر بەھۋى ئازاۋەى ئايىنىيەۋە بوو قەيناگا. يا لەبەر مەبەستىكى رەۋاي قىامەتى بوو، ۋەك ئاۋاتخواستىن بۇ شەھىدبوون لە رېگەى خاۋادا، ئەۋە شتىكى زۇر باشە، سوننەتە كە بە زۇرى يادى مردن بىكەتەۋە، چۈنكە لە فەرموودەدا دەفەرمۇي: زۇر يادى مەرگ بىكەنەۋە، كە لەراستىدا مەرگ تىككەرى گشت خۇشىيەكە، خۇشى دنيا زۇر زۇرىش بى، كە بىرى مردنت كىردەۋە كەمى دەكەتەۋەۋە بايەخى ناھىلن، كىردەۋەى باشىش ئەگەر كەمىش بى كە بىر لە مردن بىكەيتەۋە زۇرى دەكاۋ دەبىن بەھۋى ئەۋە كە لىي زىاد بىكەى.

پىۋىستە مۇۋق خۇى بۇ مردن ئامادە بىكا، تۆبەيەكى بەراستى بىكا، ۋاز لە خراپەكارىۋ ناپەرمانىيەكان بەئىننۋ بەدل روو بىكەتە خوا، نەبادا لە پىكا مەرگ پىرى پىابىكاۋ فرىاي تۆبە نەكەۋى^(۱).

^(۱) مىللىمۇي (ۋەمەتە خواۋ لىتە): دەفەرمۇي:

ئەم تەفرەى تەۋبەى حەقىقى تەكەى؟

عەمىر سۆزى كۋا؟ ئەسۆزى دەخەى

- ۋەرگىتېر -

(۱۱۱) ئەۋەدى لە پىرسەدا سۈننەتە:

سۈننەتە سەرەخۆشى لە گىشت كەسوكارى مردوۋەكە، بە گەۋرەو بچوك و نېرو مېيانەۋە بىكرى، بەلام دەبىي ھەر ژنان، يا كەسوكارى خۆيى ژنان، سەرەخىشى لە ژنان بىكەن و بەس. لە پېش ناستنىشدا نەۋازش و سەرگىشى سۈننەتە، چۈنكە ئەۋە كاتى گەرمەي خەم و خەفەت و ۋەبەردانە، بەلام لە دۋا ناستن باشترە، چۈنكە لەۋەپېش سەرگەرمى بەپىكرىدىنى مردوۋەكە بوون، جارى وا ھەيە زۆر پەۋشەن بۆي، ئەۋە لەكاتى وادا سەرگىشى پېش بىكرى چاكتەرە، بەلكوۋ بېي بەھۋى ئارامبونەۋەيان. سۈننەتە پىرسە لېكرىدەن لەۋ كەسايانەۋە دەستى پېبىكرى كە لە ھەموۋيان زياتر ۋەدى بەرداۋە بەرگەي قۇرتەكە ناگرى. كاتى سەرەخۆشى موسولمان لە موسولمان دىكرى دەگوتىرى: (اعظم الله اجرک واحسن عزاءك وغفر لميتك) خۋادا پاداشتى گەۋرەت لەسەر ئەك كۆستە بداتەۋەو سەبوورىت بداۋ لە مردوۋەكەت خۆش بىي، يا بلىي (أخلف الله عليك) خۋادا شوپىنىت بۆ پىركاتەۋە. يا شتى لەم بابەتە بلىي. كاتى سەرەخۆشى كافىر لە موسولمان دىكرى دەگوتىرى: (أعظم الله اجرک وأخلف عليك) خۋادا لەسەر ئەم قۇرتە پاداشتى گەۋرەت بداتەۋەو سەبىرو ئارامت پېبىداۋ شوپىنى پىركاتەۋە بۆت. يا شتىكى ئاۋا بلىي، نابى بلىي: (غفر الله لميتك) خۋا لە مردوۋەكەت خۆش بىي چۈنكە ئەۋە بە پىچەۋانەي بىريارى خۋاۋەيە، خۋاي گەۋرە

دەفەرموی: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ - سورة النساء - ٤/٤٨} واتە: فەرمانی خوا لەسەر ئەو دەیه کە قەت لە کافر، بەتایبەتی لە فرەخوایی، خۆش نابێ. سەرکێشیش لە کافر لە کاتی گۆستی مردنی خزمی موسوڵمانیدا ئاوا باشە: (غفر الله لميتك. يا: أخلف الله عليك. - يا شتيكى لەسەر خۆشی کافریش لە کافر دەگوترێ: أخلف الله عليك ئاوا ولا نفص عددك) خوا شوینی پڕ بکاتەووە بێ ئەویتان پێوە دیار نەبێ!. ئەوەندە هەیه سەرەخۆشی کردن لە بێپروا سوننەت نیە، بەلام دروستە، ئەگەر ئومێدی ئەوەی ئی کرا کە موسوڵمان بێ سوننەتە.

ماوەی پرسیو سەرەخۆشی سێ رۆژە، چونکە جەنگەیی خەم و پەژارە بە زۆری لە سێ رۆژ تێ ناپەرێ، لەوەداو بەرە بەرە خاوە دەبێتەووەن لە پاش سێ رۆژ سەرەخۆشی لێکردن ناپەسەندە چونکە زامیان دەگولێنیتەووە خەم نوێ دەکاتەووە. پێغەمبەر (مروودە خواوە لەسەر بێ) دایناووە کە کۆتایی خەم سێ رۆژ بێ. لە صەحیحەیندا دەفەرموی: ئەو ژنەیی باوەرێ بە خوداوە بە رۆژی دواوە هەیه دروست نیە بۆی کە لە سێ رۆژ زیاتر ماتەم بۆ مردوو بگرێ، مەگەر بۆ میردی، کە دەبێ بۆ میرد چوارمانگ و دەشەو تازیباربێ. بەلام لەم یاسایە ئەم دوو حالەتە چەرت (استثناء) دەکری: کاتی سەر خۆشیکار، یا سەر خۆشی ئی کراو نادیاربێ، ئەو ماوەی سەر خۆشی درێژ دەبێتەووە تا نادیار دیتەووە.

۱۱۲) پرسە، سەرکیشى، سەرەخۇشى، نەوازىش:

پرسەو سەرەخۇشى لە غەرەبیدا پېي دەگوتىر تەغزى، تەغزىش
لە غەرەبیدا واتە: نەوازىش و دلدانەو، لە شەرعیشا واتە: سەبرگرتن بە
كەسى كە مردوویەكى مردبى، یادى بخەیتەو كەخوا بەئینى داو بەو
كەسانە كە لەكاتی وادا هیورببنەو پاداشى باشیان پېیدا، هەرەشەى
ئەویشیان لیبكا كە بى ئۆقرەیی پاداش پوچ دەكاتەو دەبى بە مایەى
گوناه، لە هەمان كاتا نزای باش بۆ مردووەكە بكاو داواى لیخۆشبوونى بۆ
بكاو، لە خودایش داوا بكا كە جیگەى مردووەكە بۆ خاوەن مردووەكە پىر
بكاتەو. سەرەخۇشى بەپېي ئەم فەرموودەى سوننەتە كە دەفەرموى:
هەر موسولمانى سەرەخۇشى لە برایهكى ئایینی خۆى بكا، بەهۆى
لیقەومانیکەو، مسۆگەر خودا قاتى سەربەرزی لەبەر دەكا، هەروا بەپېي
ئەم فەرموودەىش: كچىكى پیغەمبەر (دروودە خوا لەسەربى) ناردى بە شوینی
باوكیا: كەوا كۆرەكەم گیان دەدا، تەشریفت بیئە بۆ لامان. پیغەمبەرىش
(دروودە خوا لەسەربى) بەرابەرەكەدا سلاوى بۆ ناردو فەرمووى: پېی بلى:
ئەوێ خودا دەیدا بە بەنەى خۆى تاماوەیەكو لە پاشا دەیباتەو بۆ
خەزینەى خۆى، هى خۆیەتى، وە هەروەها ئەوێ كە خودا دەیبەخشى
بە بەندەى خۆى تاسەر ئەویش هەر هى خۆیەتى، وە هەموو شتیكىش
لەلای خودا ماوەیەكى دیارى كراوى هەیهو كە ئاكامى هات ئیتىر بە
هەناسە پاشو پیشى نیەو ماوەى بە سەردەجى! كەوابوو پېی بلى: با
سەبرو ئارام بگىرئ ساخ لەبەر رەزای خوا. (شەيخان). لەم فەرموودەىدا

دوو بههره‌ی گه‌وره هه‌یه، ههر که‌سی به باوه‌ری ته‌واوه‌وه وهریان بگرئ،
 چیژێ شیرینی باوه‌ر هکا، چونکه ههر که‌سی به دل ئه‌وه وهر بگرئ که
 هه‌موو شتێ له بنه‌رتدا هی خوا خۆیه‌تی، چی ئه‌وه‌ی ده‌یدا به‌به‌نده‌وه
 چی ئه‌وه‌ی که لیی وهره‌گریته‌وه، ئیتێ ئه‌وه‌نده په‌رۆش نابێ له‌سه‌ر
 موسیبه‌ت، چونکه هه‌ق ده‌زانێ که خاوه‌نداری به‌س بۆ خوایه‌وه ههر
 خۆی له راستیدا خاوه‌نی هه‌موو شتیکه، که‌واته حیگه‌ی خۆیه‌تی که به
 ئاره‌زووی خۆی چی له مولکی خۆی ده‌کا بیکا. گریمان ئه‌گه‌ر نه‌گه‌یشه‌وه
 ئه‌م په‌له‌یه‌یش و هانده‌ری سروشتی ناوه‌دروون زۆری بۆ هی‌نا، هانده‌ری
 شه‌رعی رایده‌کی‌شێ به‌ره‌و ئارامی و سه‌برگرتن له به‌ر ره‌زای خوا. جا
 خاوه‌نه‌خواسته ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ی له‌کیس بجێ موسیبه‌ته‌که‌ی په‌ره‌ده‌ستین،
 شتی وا به‌هۆی بیناگیی دل‌ه‌وه له‌ خوای گه‌وره په‌یدا ده‌ئ، به
 پی‌چه‌وانه‌ی که‌سی دل‌ی به‌ نووری خوا ئاوابێ، چونکه به‌لای ئه‌مه‌وه
 مال و منال ده‌بێ به‌ مایه‌ی ئازاوه‌ به‌نده له‌ خودای گه‌وره داده‌برئ و له
 ئامانج دووری ده‌خاته‌وه. ده‌گیرنه‌وه: براده‌رانی ئیبنو مه‌سه‌عوود (ره‌زاه
 فواه‌ لیبه‌) سه‌ر سامبوون له‌ جوانی مندا له‌کانی، ئه‌ویش پی‌یان ده‌فه‌رموئ:
 وا دیاره که ئیوه سه‌رتان سو‌ر ده‌می‌ئ له‌ جوانی مندا له‌کانی من، ده‌ی سا
 به‌خوا ئه‌وه‌م پی‌خۆش‌تره که ده‌ستم له‌ په‌روه‌ره‌گردنیان بیته‌وه، هه‌تا
 ئه‌وه‌ی که بمی‌نن! ئیبنو مه‌سه‌عوود (ره‌زاه فواه‌ لیبه‌) زانیویه‌تی که مندا له
 زۆر جار ده‌بێ به‌هۆی داب‌ران له‌ تاعه‌تی جوانی خودا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ وا
 ده‌ئ، مه‌بادا مانی مندا له‌کانی بۆی بب‌ن به‌هۆی دوور که‌وته‌وه له‌ پایه‌ی
 دره‌خشانی نزیکه‌بوونه‌وه له‌ ره‌زامه‌ندیی خوای پاک و پی‌رۆزا.

جاری پېشه‌وا شافيعی (ره‌زاځ خواځ ايښه) پرسه‌نامه‌يې دهنيری بو
دوستيکی، که کورپکی مردبوو، بهم شیوه‌یه سهره‌خوشی لیده‌کا:

انی معزیک لا أنى على ثقة
من الخلود ولكن سنة الدين
فما المعزى بباقي بعد ميته
ولا المعزى، ولو عاشا الى حين!
پرسه‌ته لی ده‌گه‌م، پرسه سوننه‌ته
سوننه‌تی دینه مایه‌ی رحمة‌ته
به‌لام دنیام: دنیا هه‌تا سهر،
بو که‌س نامیښی، ها کابی خه‌به‌ر:
پرسه‌کاریش وه‌ک پرسه لی‌کراو
مردن گردنی به پوړی خوراوا!

۱۱۳) باسی زه‌کات:

زه‌کات له زمانى عهره‌بدا بریتيیه له گه‌شه‌کردن و پیتو فهر
تيکه‌وتن، ده‌گوتری: (زکا الزرع: واته: کشتوکاله‌که نه‌شونماى کردووه)
ده‌گوتری: (زکا المال: واته: ماله‌که پیتو فهری تيکه‌تووه) ده‌گوتری:
(زکا فلان: واته: فيسار خپری داووته‌وه) زه‌کات له عهره‌بیدا به
پاک‌کردنه‌وه‌یش ده‌گوتری، خواى گه‌وره ده‌فه‌رموی: {قَدْ أَفْلَحَ مَنْ
زَكَّاهَا} - سورة الشمس - (۹/۷۱) واته: به‌راستی که‌س د‌ه‌روونی

خوئی پاک رابگری و خوئی رابهینی له سهر رهوشتی بهرزو کرداری باش و گوتاری جوان و رهفتاری شیرین نهوه رزگارو سهر بهرزی ههر دوو جیهان خو بهتی! هه روا به مه تحکردنیش دهگوتری. خوای مه زن دمفه رموی: { فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ - سورة النجم - ۳۲/۵۳ } واته: مه تحی خو تان مه کهن. له شه رعیشدا زهکات ناوه بو نهوه نه ندازهیه له مال، که دهری به زهکاتا، که له سهر شیوهیه کی تایبه تی، به چهند مهرجیکی تایبه تی دهری به چهند تاقمیکی تایبه تی. له بهر نه وهیش ناوا ناو دهری چونکه سهر مایه که به هوئی دهر کردنی زهکاته وه لی و به هوئی نزای زهکات و دهر که وه گه شه و نه شه ده کاو پیت و فهری تیده که وی. یه زدانی پاک فهرموویه تی: { وَمَا آتَيْتُمْ مِّنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْغَفُونَ - سورة الروم - ۳۹/۳۰ } واته: نه وهی که ساخ بو رمزای خودا دهیدن به زهکاتا نه وه ده بی به مایه ی چهن دین پاداشتی باش!.

١١٤) بریاری زهکات (حوکه مه که ی):

زهکات یه کی که له پینج بنیاته ی ئیسلام، فهرزی عهینه، به قورئان و سوننه تو یه که گرتنی نه ته وه ی ئیسلام پیویست گراوه. زاتی مه زن دمفه رموی: { وَأَتُوا الزَّكَاةَ - سورة البقرة - ۱۱۰/۲ } واته: زهکاته که ی دهر به کهن و بیده ن به شایسته کانی زهکات، دیسان خوای گه و ره دمفه رموی: { خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً - سورة التوبة - ۱۰۳/۹ } واته: زهکاتی ماله کانیان لی و دهر گره. خو شه ویستیش (درووهی خوای له سهر به) دمفه رموی: ئیسلام له سهر پینج بنیات دامه زراوه که یه کی که له و پینجه

زەكاته، جا بۆيە ئەۋەى باۋەرى بە زەكات نەبى بەكافر دادەنرى، مەگەر نۆ موسولمان بى، يا سارانشىن بى! ئەگەر كەسى بەخۇشى خۆى زەكاتەكەى نەدا، بە زۆر لىى دەستىنرى.

چونكە ئەبو بەكرى ۋەدىق (ۋەزادە خۋالەت) بە زۆر زەكاتى سەند لە زەكاتنە دەرەكانى سەردەمى خۆى، ئەۋەبوو فەرموۋى: سۈيىندم بە خودا ئەگەر پېۋەندى وشترىكىان كاتى خۆى دابى بە پىغەمبەرۈ ئىستا بىيانەۋى نەيدەن بە من لەسەر ئەۋە جەنگيان لەگەل دەكەم!.

۱۱۵) جۆرەكانى زەكات:

زەكات دوو جۆرى ھەيە: يەككىيان پەيۋەندى بە جەستەۋە ھەيە كە برىتتىيە لە زەكاتى سەرفترە. ئەۋى ترىان پەيۋەندى بە سامانەۋە ھەيە، كە برىتتىيە لە ئازەل ۋ پارەو كشتوكال ۋ دانەۋىلەۋ بەرو بوومو سامانى بازارگانى.

۱۱۶) ئازەل:

زەكاتى ئازەل. لە وشترۈ رەشە ولاخ مەرۈ بزن بە ئىجماع (يەكگرتن) زەكات دەكەۋى. حىكمەتى ھەلباردنى ئەمانە بۆ زەكات لىدان ئەھيە: ئەم ئازەلانە ھەم ژمارەيان زۆرە، ھەم زۆر نەشو نما دەكەن، ھەم سووديان زۆرە، لەھەمانكاتا گۆشتيان دەخورى، لەبەر ئەۋە جىگەى خۆيەتى كە ببن بە مايەى دلدانەۋەو نەۋازش، شتىش بەبى

بەلگە بېرىرى بۇ دەرنەكرى، غەيرى ئەم چوارەش بەلگە نىە لەسەرى
كە زەكاتى لىدەكەوى، كەواتە لەسەر بىنەرەت (ئەصل) دەمىنىتەو
بىنەرەتەش نەبوونى زەكاتە لە ھەموو شتىكا، ھەتا بەلگەى تايبەت پەيدا
دەبى!.

١١٧) مەرجى پىۋىستىبوونى زەكاتى ئازەل:

مەرجى پىۋىستىبوونى زەكاتەكەى شەش شتە: ئىسلام و ئازادى و
مولكايەتى تەواوو، رادەى گەشتەن بە ئەندازەى زەكات و سال بەسەر
داهاتنەوو بەلەوەر بەبى ئالف و ئالىك بڑى، يەكگرتن لەسەر ئەمە
دامەزراو، كەواتە: زەكات لەسەر بىپرەوى ئەصلى نىە، چونكە ئەبو
بەكرى سەدىق لە نامەكەيدا كە نووسى بۇ ئەنەس، كە كرى بە
سەركارى سەرزەكاتى ولاتى بەحرىن، لەو نامەيدا فەرموويەتى: بەناوى
يەزدانى بەخشندەى مېھەبان. ئەمە دەستوورى دانى زەكاتى فەرزە كە
پىغەمبەر {روودى خوا لەسەرەب} بە فەرمانى خودا لەسەر موسولمانان دايانەو.
لەبەر ئەوەش كە بىپرەو لە ھالى بىپرەوايدا داواى زەكاتى لىناكرى.
بەلام وەگەرەو ئەوەى بەھوى ئىسلامەو لەسەرى پىۋىست بوو بەھوى
ھەلگەرەنەوو لە ئايىن لە كۆلى ناكەوى. كۆيلەش بۆيە زەكاتى لەسەر
نىە چونكە بەندەى زەرخرىدە خوى مولكى نىە، بەبى فەرمايشتى
خوای گەرە: {عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ} - سورة النحل -
٧٥/١٦ { كەواتە: كۆيلە خوى و ئەوەى ھەيەتى ھى ئاغايەكەيەتى،
خاوەن خاوەنىتى ناتەواویش، وەك مالى دزراو زەوتكراو و مالى

سپاردهبی له‌لای که‌سی حاشای لییکا، زه‌کاتی له‌سەر نیه، چونکه به‌هوی د‌زین و زه‌وت‌کردن و حاشا‌لی‌کردنه‌که‌وه ده‌ستی ناروا به‌سه‌ریدا، ئیتر چۆن زه‌کاتی لییدا، به‌ئێ هه‌رکاتی ده‌ستی که‌وته‌وه پ‌یویسته زه‌کاته‌که‌ی بدا، جا نه‌گه‌ر ماله‌که پ‌یش نه‌وه‌ی ده‌ست خاوه‌نه‌که‌ی بکه‌و‌یت‌ه‌وه فه‌وتا ئیتر زه‌کاته‌که‌ی له‌ گوڵ ده‌که‌و‌ئ، فه‌رزیک‌یش ساخ بوو‌ب‌یت‌ه‌وه له‌سەر که‌سی هه‌مان بریاری بۆ هه‌یه، که‌ی ده‌ستی که‌وته‌وه زه‌کاته‌که‌ی د‌دا.

مائی دۆزراوه‌یش نه‌گه‌ر ناو‌نیشانی هه‌ل نه‌دراو سائی به‌ سه‌رداها‌ته‌وه‌و ده‌ست خاوه‌نه‌که‌ی که‌وته‌وه زه‌کاته‌که‌ی له‌ سه‌رخاوه‌نه‌که‌یه‌تی، هه‌رکاتی وه‌ری گرت‌ه‌وه ده‌بی زه‌کاته‌که‌ی بدا، به‌لام نه‌گه‌ر ناو‌نیشانی هه‌لدراو خاوه‌نه‌که‌ی دیار نه‌بوو وه‌سائی به‌ سه‌ردا تیپه‌ر‌بوو، وه‌ کابرای که‌ دۆزیویه‌ته‌وه کردی به‌هی خوی، نه‌وه زه‌کاته‌که‌ی له‌سەر خاوه‌نی تازه‌یه‌تی و به‌س، مائی‌ک‌یش نه‌گاته نه‌ندازه‌ی زه‌کات لی‌دان زه‌کاتی لی‌ناکه‌و‌ئ، چونکه رادده (نیصاب) مه‌رجی پ‌یویسته‌بوونی زه‌کاته، وه‌ک له‌مه‌ودوا باس ده‌ک‌ری. هه‌روا نه‌وما‌له‌ی بگاته رادده‌ی زه‌کات و سائی به‌سه‌ردا تیپه‌ر نه‌بووب‌ئ زه‌کاتی لی‌ناکه‌و‌ئ، پ‌یغه‌مه‌به‌ر (درووه‌ خوا له‌سه‌ربه‌ئ) ده‌فه‌رم‌و‌ئ: هیچ مائی زه‌کاتی لی‌ناکه‌و‌ئ هه‌تا سا‌ل به‌سه‌ریدا تیپه‌ر نه‌کا (نه‌بو داوود) ئازه‌لی ئالی‌ک‌خو‌ریش زه‌کاتی لی‌ناکه‌و‌ئ، به‌لگه‌ی نه‌مه‌یش نه‌م برگه‌یه که‌ له‌ زه‌کات‌نامه‌که‌ی نه‌بو به‌کردا تۆمار‌ک‌راوه: زه‌کاتی مه‌رو بز‌نیش، که‌ به‌ده‌می خوی به‌وه‌ر‌ئ و بۆ ده‌روهه‌ بر‌ئ و به‌ له‌وه‌ر‌ئ که‌ژ ب‌ژی و به‌ ئالی‌ک و ئالفی ماله‌وه نه‌ژی — ئاوايه: که‌ بوون به‌ چ‌ل سه‌ر تا ده‌بن به‌ سه‌دو بیست سه‌ر، مه‌ر‌ئ یا بزانی زه‌کاتیان لی‌ده‌که‌و‌ئ. (بوخاری). به‌س نه‌م چواره که‌ی وش‌رو ره‌شه

ولاخو مهرو بزنان زهکاتیان لیده کهوئ، چونکه دهق له سه ره مانه ههیه، غهیری نه مانه له سه ره بنه پت (ئه صل) ده مینه وه، که پئویست نه بوونی زهکاته تیادا. به پئی ئه مه ره مووده یه (صه حیه هین) یش: به نه ده وه سپو ماینی پیای موسولمان زهکاتیان لینا کهوئ به وه مه رجیه که هی بازرگانی نه بن.

(۱۱۸) زهکاتی پاره که بریتیه له مه دوو شته (زیرو زیو):

زیرو زیو، سهکیان لیدرابی یانا، بگه نه راده ی زهکات زهکاتیان لیده کهوئ، سه ره به لگه ی پئویستبوونی زهکات له مه دوو ده دا، له پیش یه که گرتندا، فه ره مووده ی خوای گه وره یه: {وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ - سورة التوبة - ۳۴/۹} که نز (له مه نایه ته دا) نه وه ماله یه که زهکاتی لیدر نه گری مه رجی پئویستبوونی زهکات له مه دوو ده دا نه مه پینج شته یه ئیسلام و ئازادی و خاوه نییتی ته واوو راده ی زهکات و سالی به سه ردا تیپه ره بوون. جا هر که سی نه وه نه ده ی زیرو زیو هه بی که بگاته راده ی زهکات، وه نه وه نه ده له لای بمینیته وه تا سالی به سه ردا دیته وه، وه نه وه که سه نه مه مه رجانه ی تیادا هه بی، ئیتر زهکاتی ده که ویته سه ره، به لام نه گهر له نیوان ساله که دا نه وه ماله له مولکی نه وه ده رجوو، وه نه وه ی مابوو نه ده ده گه یشته راده ی زهکات، وه که نه وه فروشتی، نه وه ساله که ی ده پچری، نه گهر ماله که بو وه به ی نه وه، وه که نه وه کری یه وه نه وه ده بی سه ره له نوئ سالی به سه را گه رانه وه ی نوئ حسیب بکا.

١١٩) زهکاتی کشتوکال و دانهویله:

دانهویله که زهکاتی لیددکهوئ ئەو دانهویلهیه که مروفی پیددەژێ، وهک گەنەم و جوو چەلتووک و هەرزو و نەسک و نوک و پاقلە و فاصولیاو لوبیاو گاکۆزو ماش، چونکه دەق (نەص) لەسەر هەندیکیان هەیه، ئەوانی تریش دەرکێن بە پاشکۆی ئەوان. سەر بەلگە لە پێویستبوونیدا فەرمايشتی خوای گەورەیه: {وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ - سورة الأنعام - ١٤١/٧}.

لە دانهویلهدا زهکات بەم سێ مەرجە پێویست دەبێ:

مەرجی یەكەم: دەبێ لە توخمی ئەو دانهویلانەبێ که مروف دایدەچێت، وهک ئەو دانهویلانە ی ناومان هێنان، بەلام ئەگەر لە خۆیهوه روابوو، وهک ئەوه بابرەبووی بۆ ئەو شوینە، ئەگەر لە زهویهکی بێ خاوەندا روابوو، ئەوه زهکاتی لێناکهوئ، وهک ئەو خورماو میوانە ی لە سارا دەرپوین، چونکه خاوەنی تایبەتیان نیه. بەلام ئەگەر زهویهکه خاوەنی دیاری هەبوو ئەوه زهکاتی لیددکهوئ، هبێ خاوەنی زهوییهکه زهکاتهکه ی بدا.

مەرجی دووهم: دەبێ لەو دانهویلانە بێ که مروف پێیان دەژێ، لە حاڵی اختیاردا واتە: بە ئارەزوو پێی بژێ، پێبژێو - واتە: قوووت - ئەو خۆراکهیه که لە گەدەدا دەنووسێ بەیهکهوه، بۆیه بەتایبەتی زهکات لە پێبژێو دکهوئ چونکه ژیان بەبێ ئەو ئەستەمه، بە پێچەوانە ی خۆراکی ترهوه که پێبژێو نەبن، چونکه خواردنیان تەواوکهره، پێویستی

سهره‌کی نین، وه‌ک زیره‌و (کراویا) و سه‌وزه‌وات و خه‌یارو ترۆزی و کاله‌ک و شووتی و شتی وا.

مه‌رجی سییه‌م: بگاته راده‌ی زه‌کات، وه‌ک له‌دواوه‌ دئ. زه‌کاتی دانه‌ویله‌ له‌سهر کییه: برئ له‌ زاناگان ده‌فه‌رموون: زه‌کاته‌که له‌سهر خاوه‌ن زه‌وییه‌که‌یه، برئ تر ده‌فه‌رموون: له‌سهر گشتیاره‌که‌یه، که دانه‌ویله‌که هی خۆیه‌تی، ئەم دوورایه‌یش هه‌ر یه‌که‌یان به‌شی خۆی بایه‌خ و ده‌گه‌ری هه‌یه.

١٢٠) زه‌کاتی میوه‌هات:

مه‌به‌ست له‌ میوه‌ خورما و میوژه، به‌پیی فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (مرووه‌ی خوا له‌سهره‌ن) فه‌رمانی داوه‌ که ره‌زیش وه‌ک باخی خورما خه‌مل بکری، وه‌ زه‌کاته‌که‌شی به‌ میووژی وهر‌بگری، وه‌ک چۆن زه‌کاتی باخه‌ خورما به‌ خورمای وهر‌ده‌گری به‌ری ره‌زش ئاوا. (تیرمیذی گپراویه‌ته‌وه‌و به‌ فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی داناوه‌و ئیبنو حه‌ببان به‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دروستی داناوه‌).

مه‌رجی پیویستبوونی: چوارشته: ئیسلام و ئازادی و راده‌و خاوه‌نداری ته‌واو. باسی راده‌ی (ئه‌ندازه: نیصاب) له‌ داواوه‌ به‌ روونی دئ، حیکمه‌تی ئه‌وه‌ که ئەم دوو میوه‌یه به‌ تایبه‌تی زه‌کاتیان لیده‌که‌وئ ئەمه‌یه: که ئەم دووه‌ پیبزیوین و مروّف پیا‌ن ده‌ژی، که‌واته‌ وه‌ک دانه‌ویله‌ وان، به‌ پیچه‌وانه‌ی میوه‌ی تره‌وه‌، چونکه‌ خواردنی ئه‌وان بۆ خوشی و راباردنه‌، یا ده‌کری‌ن به‌ پیخۆ، خواردنیان پیویستی سهره‌کی

نیه، وەکوو هەرمی و هەنارو قوڤ و بەهێ و هەنجیر، هەندێ دەفەرموی: هەنجیر زەکاتی لێدەکەوی، چونکە لە ریزە میوژدایە، بەلکوو لە میوژ لەبەرترە، چونکە زۆرتر هەنجیر بو پێیژیوی بەکار دەهێنری، کەمتر لە باتی میوهی رووت دەخوری!

١٢١) زەکاتی سامانی بازرگانی:

سامانی بازرگانی ئەو چەشنە مالاڵەییە کە بەرابەر پارەو پوول ئالو گۆری پێدەکری و بازرگانی پێوە دەکری.

مەرجی زەکاتەکە ی دەق وەك مەرجی زەکاتی میوهات وایە، لە هەمان کاتێ دەبێ مالهکە سامانی بازرگانی بێ و بە نیازی بازرگانی پێوەکردن ئال و ویلی پێوە بکا، هەتا لەو ماله جیا ببیتەووە کە بەهۆیەکی ترمووە دەبێ بەمالی و بو پێویستی مال رای دەگری، ئەو زەکاتی لێناکەوی، هەروا دەبێ بەهۆی ئالوویڵەووە یا لە تۆڵە شتیکا وەرگیرایی، واتە هەر مالی بەبێ ئالشت ببێ بەمالی کەسێ زەکاتی لێناکەوی، وەك بەخشین و کە لەپوورو راسپیری، چونکە لە وەرگرتنی ئەم جۆرە مالاڵەدا ئالشت نیە و هیچیش لە تۆڵەیاندا وەرناگیری، بەلگە ی پێویستبوونی زەکاتەکە ی فەرماشتی خوی گەورە ی { أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ - سورة البقرة - ٢٦٧/٢ } لە هەموو مالی کە بە کاسی حەلال بە دەستی دەهێن زەکاتی لێبدەن. موحاهید {رمزاه خواه لیبه} لە رافە ی ئەم نایەتەدا دەفەرموی: ئەمە سەبارەت بە زەکاتی مالی بازرگانی هاتوو، چونکە لە فەرموودەدا دەلی: و شترو مەرو بز نو رەشە و لاخ و کووتال،

هه‌رشته‌ی به‌پیی خۆی زه‌کاتی لێده‌که‌وئ. (داره قوطني — حاکم —
حاکم ده‌فه‌رموئ: به‌پیی مه‌رجی شه‌یخه‌ینه). مه‌به‌ست له کووتال ئه‌و
جل و به‌رگو کالایه‌یه که له‌لای کووتال فرۆش ئاماده ده‌کری‌ن بۆ
فرۆشتن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زه‌کات په‌یوه‌ندی نیه به خودی جل و به‌رگه‌وه
به ناچاری ده‌بهری به‌سه‌ر زه‌کاتی سامانی باززگانی‌دا. جاری عومه‌ر (ره‌زا
خواه‌لێه) له‌لای چه‌رم فرۆشیکه‌وه تیپه‌ری، پیی فه‌رموو: ئه‌ی که‌ول
فرۆش! زه‌کاتی ماله‌که‌ت بده. ئه‌ویش گو‌تی: ئه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ی
موسلمانان! خو ئه‌مه چه‌رمه؟ فه‌رموو: بیشکی‌نه‌روه به پارو ئه‌وسا
به پیی نرخه‌که‌ی زه‌کاته‌که‌ی ده‌رکه. (شافیعی و ئه‌حمه‌دو داره قوطني و
به‌یه‌ه‌قی گێراویانه‌ته‌وه).

(۱۲۲) راده‌ی زه‌کاتی وشتر:

لای که‌می ژماره‌ی وشتر که زه‌کاتی تیادا پیوستی پینج سه‌ره، که
گه‌یشه پینج سه‌ر کاوړی ده‌درئ له زه‌کاتیا، یا چتیر ده‌درئ، که
گه‌یشه ده‌سه‌ر دوو کاوړ یا دوو چتیر ده‌درئ که گه‌یشه پازده سه‌ری
سئ کاوړ، یا سئ چتیر ده‌درئ، له بیست سه‌را چوار کاوړ، یا چوار چتیر
بزن، له بیست و پینج سه‌ردا وشتریکی می یه‌ک سائه ده‌درئ، له سی و
شه‌ش سه‌ردا وشتریکی می دوو سائه و له چل و شه‌ش سه‌ردا وشتریکی
می سئ سائه ده‌درئ. که گه‌یشه شه‌ست و یه‌ک سه‌رو وشتریکی می
چوار سائه و که گه‌یشه هه‌فتا و شه‌ش سه‌ر دوو وشتریکی می دوو سائه
ده‌درئ، وه له نه‌وه‌دو یه‌کا دوو وشتریکی می سی سائه و له سه‌دو بیست و
یه‌ک سه‌ردا سئ وشتریکی می دوو سائه ده‌درئ، که له‌م ئه‌ندازه‌یه تیپه‌ری

یا چلچل حسیب دهکړئ و له هر چل سهریکا پارینه وشریکی میڼګه ی دوو ساله یان زهکات لیده ګه وئ، یا په نجا په نجا حسیب دهکړئ و، له هه موو په نجا سهریکا نیونه وشریکی سی ساله یان زهکات لیده ګه وئ. به لګه یش له سهر ئه وه که راده ی زهکاتی وشر پینج سهره، ئه م فهرمایشته ی هزره ته (درووه خواو له سهر بڼ) که د فهر موی: وه هر که سئ ته نیا جوار وشری هه بوو زهکاتیان لینا ګه وئ. (شه یخان).

زهکاتی وشر که هه تا بیست سهر به ئاژه لی ورده ددرئ له بهر خاتری هه ردو و لایه، چونکه پیویستکردنی وشرئ له پینج وشر زیان دده له خاوه نه ګه یان، پیویستکردنی پینجیه کی وشر تیکیش به هو ی هاو به شیه وه له یه ک وشر دا، هه م زیان دده له خاوه نه ګه ی و هه م زیان دده له هه ژاران. سهر به لګه ی ئه م کاره یش زهکات نامه ی ئه بو به ګره که به ئه نه سا ناردی بو خه لګی به حرین که له سهره تا ګه یه وه د فهر موی: به ناوی په زدانی به خشنده ی میهره بان. ئه مه ده ستوری دانی زهکاتی فهرزه که پیغه مبه ر (درووه خواو له سهر بڼ) به فهرمانی خودا دایناوه له سهر موسلمانان، جاهر موسلمانئ له سهر ئه م شیوه ریځ و پیکه داوای لیګرا. ئه وا با بیدات، وه هر که سئ داوای زیاتری له مه لیګرا ئه وا با زیاده ګه نه دا هه تا ګوتایی ئه م فهرمووده یه که بوخاری به دریژی ګیراویه ته وه).

بو زیاده به هره ئه م چند وشه عهره بیبانه شی ده ګه ی نه وه: ئه و (شاته ی) که ددرئ به زهکاتی وشر دا هه تا ده ګاته بیست سهر، یا کاوړیکه، که برتیه له کاوړه مهرئ سالیکی ته واو کردبئ و پیی نابیته سالی دووه م، یا جتیربزنیکه که دوو ساله بئ، چونکه (شاة) له عهره بیدا به مهر و بزن ده ګوتړئ. (بنت مخاض) یش وشره میګه ی یه ک ساله که

پیی نابیتته سالی دووهم، له بهر ئه وه دیش وا ناو نراوه، چونکه وهختی
ئه وه هاتوو که دایکه که ی ئاوس ببیتته وهو سهر له نوئ له کاتی زاییندا
ژان بیگری، چونکه له عهره بیدا (مه خاض) به ژانی کاتی زایین
دهگوتری:

١٢٢) راده ی زهکاتی ره شه ولاخ:

زهکات له ره شه ولاخ ناکه وئ تا دهگاته سیی سهر، که گه یشته سیی
سهر گویره که نیریکی یه ک ساله بدا به زهکاتا، که له م راده یه تیپه ری بو
ههر سیی سهری گویره که نیریکی یه ک. ساله، یا بو هر چل سهری نیون
مانگایه کی دوو ساله بدا. به پیی ئه م فه رموو ده یه: پیغه مبه ر (درووه خواه
له سهره) که موعادی نارد بو یه مهن فه رمانی پیکرد: که له هه موو سیی
سهره ره شه ولاخی گویره که نیره یه ک یا گویره که مینگه یه ک زهکات
وه ربگری، وه له هه موو چل سهری نیونی زهکات وه ربگری. (ترمیزی
گیرایه ته وهو فه رموو یه تی: پله که ی جوانه، حاکمیش فه رموو یه تی:
به پیی مه رچی شه یخه ینه. ره ویانیش فه رموو یه تی: ئه مه یه کگرتنی
له سهره). گویره که واته: (ته بیع) که ئه وه یه سالیکی ته واو کردبی و پیی
نابیتته دوو، بو یه پیی دهگوتری (ته بیع: واته: شوینکه وته) چونکه له و
ته مه نه دا بو له وه پ شوینی دایکی ده که وئ بو له وه پگا. نیونیش واته:
(موسینه) که ئه وه یه دوو سالی ته واو کردبی، بو یه وایی پی دهگوتری
چونکه ددانی ته واوی دهرم کردوو، ددان به عهره بی پیی دهگوتری
(سینن).

۱۲۴) راده‌ی زهکاتی مه‌رو بزن:

لای که‌می راده‌ی زهکاتی ورده نازهل چل سهره، که گه‌یشته چل سهر، نه‌وسا کاوپره مه‌رپکی یه‌ک ساله، یا چتیر بزنیکی دووسالنه‌ بداء، که گه‌یشته سهدو بیست و یه‌ک سهر دوو سهر بداء، که گه‌یشته دوو سهدو یه‌ک سهر سی سهر بداء، که له‌م نه‌ندازده‌ش سهرکه‌وت له‌ههر سهد سهریکا سهری پپویسته. دیاریکردنی کاوپرو چتیر به‌پیی نه‌م فه‌رمایشته‌ی عومهره {فَواعِ لَازِمًا بَدَا}: دابه‌سته و ده‌سته‌موی به‌ران و سابرین له‌ باتی زهکات وهرمه‌گره، به‌لکو کاوپرو چتیر بزن وهربگره. (مالیک گپراویه‌ته‌وه). نازهل‌که‌ی نه‌گهر تی‌که‌ل بوو له‌ ساخ و نه‌خوش، نه‌خوشه‌کان به‌ که‌لکی زهکات نایه‌ن، عه‌یبداریش هه‌روه‌ها، چونکه‌ خوای گه‌وره بو‌ خو‌ی ده‌فه‌رموی: {وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ - سورة البقرة - ۲۶۷/۲} واته: له‌ که‌سپی پاکی خو‌تان، له‌ مائی حه‌لائی ساغی خو‌تان، به‌پیی حال، خپرو خپراتی لی‌بکه‌ن و ره‌زیلی لی‌مه‌که‌ن وه‌ک نه‌وه‌ بچن له‌ نایه‌خی ماله‌که‌تان خپرو پیاوه‌تی بکه‌ن، له‌ فه‌رمووده‌دا ده‌فه‌رموی: پیری ددان له‌ ده‌ما نه‌ماوو نازهل‌ی عیبدار نادرین به‌ زهکات، هه‌روا سه‌بری‌ن و به‌رانیش مه‌گهر بو‌ نه‌م دوانه‌یان به‌ نارمه‌زووی زهکات‌ده‌ر خو‌ی. (بو‌خاری و تیرمیزی) تیرمیزی ده‌فه‌رموی: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانه، به‌لام نه‌گهر رانه‌که‌ی هه‌موو عه‌یبداربوو، نه‌وه زهکات له‌وه‌ دده‌ات، چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموی: {خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً - سورة التوبة - ۱۰۳/۹} واته: له‌و ماله‌ی که‌ هه‌یانه زهکات وهربگره. ده‌ی له‌م حاله‌یش ماله‌که‌ی بریتییه له‌و نه‌خوشانه، له‌به‌ر

ئەو ھەيش ھەژاران كە بەشيان ھەيە لە مائدا حاليان وەك حالى
ھاوبەشانی تروايە، بەشەكە لە مائەھاو بەشەكە جيا دەكرێتەو، لە
ھەمان كاتا ئەگەر لە خاوەن مائەكە داواي ئەو بەكەين كە لەمائي زەكات
بدا كە لەلای خۆي دەست نەكەوئ ئەو ناهەقي لێدەكەين، ئەگەر
ھەمووشيان نیربوون ھەروا، ئەگەر ھەمووشيان بیچم گچكە بوون
ھەروا، بە پئی فەرموودەكەي ئەبو بەكر كە دەفەر موی: بەخودا ئەگەر
گيسكسيكان كاتی خۆي دابی بە پیغەمبەر (دروودی خوا لەسەربە) و ئیستا
بیانەوئ نەیدەن بە من لەسەر ئەو دەچم بەگزیانا. دابەستەو دەستەمۆ
نادرین بە زەكاتدا، چونكە لە نایابی مائن، ئاوسیش نادری، چونكە
پیغەمبەر (دروودی خوا لەسەربە) نەیی كردوو لەو. تەنانەت ئەگەر ئازەئەكەي
ھەموو ئاوسبوو، لەباتی زەكات داواي ئاوسی ئی ناكری، چونكە چل سەر
مەر، مەرپکی. لێدەكەوئ، بەلام ئاوس دووسەرە بەئئ ئەگەر زەكاتدەر
بەرمزای خۆي دابەستە پائاوسیدا، یا دەستەمۆیدا دروستە.

١٢٥) زەكاتی سامانی ھاوبەش:

ھاوبەشی دووجۆرە:

یەكەم ئەو ھەيە: كە بەشەكان دیاری نەبن، وەك ئەو ھەيە: چەد
كەسێ سەد سەر ئازەئیان بەكەلەپور بۆ ھاتبیتەو.

دووەم ئەو ھەيە: كە بەشەكان دیاری بن، بەلام تەواو تیکەل بن،
وەك یەك مال وابن، لەم دوو حالەدا یاسایەکی تایبەتی ھەيەبۆ
زەكاتدانی ئەو سامانە ھاوبەشە، پانفەكەي ئەمەيە: سامانە ھاوبەشەكە

بەيەك مال دادەنرى، ھاوبەشەكانىش بەپىي بەشەكەي خۇيان پىشىكى
زەكاتەكەيان لىۋەر دەگرى. سەر بەلگەي ئەم مەسەلەيە ئەم
فەر موودەيەي پىغەمبەر (مروودە خواي لەسەرىي): نەمالى جيا كۆ دەكرپتەو
نەمالى كۆش جيا دەكرپتەو لە ترسى زەكات، ۋە ھاوبەشانىش لەناو
خۇيانا بەرپىكوپىكى كەم و زىاد بەپىي ئەندازەي زۆرو كەمىي بەشەكەيان
دەگرپنەو ۋە بۆيەكتى (بوخارى) جا ئەگەر ھاوبەشى سى سەر مەرى
ھەبوو، ئەوى تريان دە سەر مەرى ھەبوو، بە ھەردوگان مەرى دەدەن
بە زەكاتا، ئەگەر مەرەكە بايى چل دىنار بى دەبى خاۋەنى سىي سەرەكە
سىي دىنارى بدات و خاۋەنى دە سەرەكەيش دە دىنارى بدات، چونكە
زەكاتى دەيەكە كەمترە لە زەكاتى سىيەكە.

زەكاتى سامانى ھاوبەش:

تۆمەرجى ھەيە.

يەكەم: دەبى پەچەو مۆلەپران و مۆلەگايەل و جىگەي شەويان
يەكبى.

دوۋەم: لەۋەرگايان يەكبى.

سىيەم: شوانيان يەكبى، چەند شوانىكىش بن قەيناكا بەلام نابى
ھەر شوانەي ھى ھاوبەشىيى.

چوارەم: كەئيان يەبى، نەك ھەر كەسى كەلى تايبەتى خۇي ھەبى.

پینجه م: جیگهی ئاو خواردنه وه یان یهك بئ. وهك ئه وه رانه كه یان له یهك چه م یا له یهك كانی، یا له یهك بیر ئاو بخۆنه وه، نهك ههر كه سه یان (ئاو گۆزگه — مه ورید) ی خۆی هه بئ.

شه شه م: جیگهی دۆشین و بیریان یهك بئ، به لام مه رج نیه دۆشه ریان یهك بئ، چونكه دروسته ههر خاوه ن به شی شیرى ئازده كه ی خۆی به جیا بدۆشی و له مالى خۆیا به ره هه مى به یئى.

حه وه ته م: ده بئ گۆی به شه كان له هه ردوو جوړه كه دا له لای كه مى راده ی زهكات پئویست بوون كه متر نه بئ، ده ی نه گه ر چه ن هاو به شی به هه موویان چل سه ر مه ریان هه بوو، ئه وه مه رپى زهكاتیان لى ده كه وى، به لام نه گه ر به هه موویان له چل سه ر كه متریان هه بوو ئه وه زهكاتیان له سه ر نیه.

هه شه ته م: ده بئ هه موو هاو به شه كان نه هلى زهكات بن. كه واته نه گه ر یهك كیان نه هلى ذیممه، یا گۆرپه له یئ بوو له سكى دایكیا، ئه وه بایه خى نیه.

نۆیه م: ده بئ ماوه ی هاو به شییه كه یان له سال كه متر نه بئ. واته: له ههر مالىكا كه پئویست بئ كه سالى به سه را بئته وه.

بزانن: هاو به شی، له سه ر فه رمایشتى هه ره دروست، وهك له ئازده لدا كاریگه رى هه یه بو زهكات، له هه موو سامانیكى ترى زهكاتى (مالى زهكه وى) دا، ده ورو رۆل ده بینى، وهك دانه ویلّه و میوه و زیرو زیوو سامانى بازرگانی، چونكه هه رو هك به هوى ئازده وه گوزهران ده چن به رپۆه به هوى ئه وانه یشه وه ده چپه رپۆه، سه ره رای ئه م به لگه یه ش ئه م

فەرموودەيە گشتايەتی و تیکراییی دەگەییەنی که دەفەر موی: نەمالی جیا کۆ دەکریتەووە نە مالی کۆش جیا دەکریتەووە لە ترسی زەکات تا کۆتایی فەرموودەکە، وەك لەم زنجیرەیدا لە پێشەووە رویشت، جا لە دانەوێڵەو کشتوکال دەبی لە سەرەتای سالی کشتوکالەووە تا دوايي ھاوبەش بن و پاسەوان و باخەوان و رەنجەر و سەپان و کریکار و مۆتور بەکار و هیشو و کەر و گۆلەو و چین و جۆگەو شوین خەرمان و شوین شارایان یەکی، بەلام لە میوەدا ئەوێندە بەسە کە لە سەرەتای پێگەییشتنی میوەکەدا ھاوبەش بن. بۆ ئازەلیش پێویستە لە یەك جۆر بن، یا لە دوو جۆری وەبن کە بدیریتە دەمیەك وەك مەر و بز. لە غەیری دانەوێڵەو میوەو ئازەلیشدا ئەمانە مەر جن: دووگان و پاسەوان و حەسحەس و تەرازوو قەپان و قەپانچی و تەرازوو بە دەست و ئالوگۆرکار و جارچی و قاسەو پارە و مرگریان یەکی، لە سامانی بازرگانیدا عەمارو کۆگیان یەکی، بە کوردی پەتی و بە کورتی و پوختی: دەبی ئەو دوو ماله واکەل بن، وەك یەك مال وەبن، بە هیچ لە یەك جوی نەبن، ئەم حالە بەپیی سونەت بۆ ئازەل چەسپاوە.

١٢٦) رادەي زەکاتی زیروزیو:

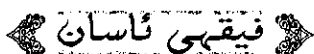
سەرەتای رادەي زیرو بیست مسقالە، کە گەیشت بەم ئەندازەییە جوارییەکی دەییەکی لێدەکەوی، واتە: چل یەك. ئەگەر لەویش پتر بوو لەسەر ئەم ریزەییەو دوق بەم پێیە زەکاتەکەي دەدری. سەرەتای رادەي زەکاتی زیویش دوو سەد درەمە، کە دەکاتە سەدو چل مسقال، لەمیشدا چل یەك دەکەوی، کە دەکاتە پینج درەم، لە پتریشدا بە هەمان ریزە

له سهر ئهم پێوه دانه زهكاتی ئی دهكهوئ. به پێی قورئان و سوننهتی پێغه مبه‌ر {دروود خوا له سه‌ربو} زی‌رو زیو زه‌کاتیان ئی ده‌كه‌وئ، هه‌روا به‌پێی یه‌گرتنی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام. خ‌وای گه‌روه ده‌فه‌رم‌وئ: {وَالَّذِينَ يَكْنُرُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ - سورة التوبة - ۳۴/۹} واته‌: مژده‌ی سزایه‌کی به‌سوئ بده به‌وانه‌ که‌هر زی‌رو زیو که‌له‌که‌ ده‌که‌ن و له‌ ری‌گه‌ی خ‌ودادا خه‌رجی نا‌که‌ن. له‌ نایه‌ته‌دا مه‌به‌ست له‌ (کنز) ئه‌و سامانه‌یه‌ که‌ زه‌کاتی ئی نه‌درئ. له‌ سه‌حیحی موس‌لیما ده‌فه‌رم‌وئ: ئه‌و که‌سه‌ی خ‌اوه‌نی زی‌رو زیو بئ‌و زه‌کاتی لێ‌ده‌ر نه‌کا، له‌ ر‌وژی قیامه‌ته‌دا ئه‌و زی‌رو زیوه‌ سوور ده‌کری‌ته‌وه‌ له‌ ناو ئاگری د‌وزه‌خا تا ده‌بئ‌ به‌یه‌ک پارچه‌ ئاگری سوور، ئه‌وجا ته‌نیشتی و ناوچه‌وانی و پ‌شتی و هه‌موو له‌شی تری پ‌یی داخ ده‌کری، هه‌موو جارئ که‌ سارد ده‌بی‌ته‌وه‌، سه‌ر له‌نوئ سوور سووری ده‌که‌نه‌وه‌ بو‌ی و دیسان وای لێ‌ده‌که‌نه‌وه‌. یه‌گرتن له‌سه‌ر ئهم سئ شته‌ دامه‌زراوه‌: راده‌ی زه‌کاتی زیو دووسه‌د دره‌مه‌و راده‌ی زه‌کاتی زی‌ر بیست مس‌قاله‌و زه‌کاته‌که‌یان له‌ ج‌لدا یه‌که‌.

١٢٧) مه‌رجی زه‌کاته‌که‌یان:

له‌ پ‌یویست بوونی زه‌کاتی زی‌رو زیودا ئهم سئ شته‌ مه‌رجه‌:

یه‌که‌م: گه‌یشتن به‌ راده‌ی زه‌کات که‌ له‌ زی‌ردا بیست مس‌قاله‌و له‌ زیودا دوو سه‌د دره‌مه‌، به‌پ‌یی فه‌رمایشتی خ‌ۆشه‌ویست {دروود خوا له‌ سه‌ربو} زی‌ر ئه‌گه‌ر له‌ بیست دیناری زی‌ر که‌مه‌تر بوو زه‌کاتی نا‌که‌وئ، له‌ بیست دینار نیو دینار زه‌کاتی لێ‌ده‌که‌وئ. (ئه‌بوو داوود و که‌سانی تر به‌

رشته‌یه‌کی دروست گِیَراویانه‌ته‌وه). به‌پیی ئەم فەرمايشته‌ی تریش: زیو له پینج ئۆقیه که‌متر بی زه‌کاتی لَیناکه‌وئ (شه‌یخان) ئۆقیه چل دره‌مه، پینج ئۆقیه ده‌کاته دوو سه‌د دره‌م. له بوخاری شه‌ریفا ده‌فه‌رموئ: له زیوو له زیڤ چل یه‌ک ده‌که‌وئ.

دووهم: ده‌بی له مولکی خاوه‌نه‌که‌یانا سائیان به‌سه‌ردا بیته‌وه، به‌پیی فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه‌له‌سه‌ربن): مال زه‌کاتی لَیناکه‌وئ هه‌تا سائی به‌سه‌ردا دیته‌وه (ئه‌حمه‌دو ئەبو داوودو به‌یهه‌قی گِیَراویانه‌ته‌وه، بوخاری به‌ فەرمووده‌یه‌کی دروستی داناوه).

سییه‌م: ده‌بی زیڤو زیوه‌که پالقه‌ته‌بن، به‌لام ئەگه‌ر تیکه‌ل بوون له‌گه‌ل کانزایه‌کی تر، زه‌کاتیان لَیناکه‌وئ، هه‌تا زیوه سافه‌که‌ی، یا زیڤه سافه‌که‌ی، نه‌گاته راده‌ی زه‌کاتی خۆی، ئەوه ئەو‌کاته زه‌کاتیان لَیده‌که‌وئ، ئەوه‌ی له‌م ئەندازه‌یه زیاتر بی به‌م پی‌ودانه به‌هه‌مان ریژه زه‌کاتی ده‌که‌وئ، له‌ عه‌لییه‌وه (ره‌زا‌خواه‌لینب) له پیغه‌مبه‌ره‌وه (درووده‌خواه‌له‌سه‌ربن) ده‌فه‌رموئ: ئەگه‌ر زیڤت هه‌بوو زه‌کاتی ناکه‌وئ هه‌تا نه‌گاته بیست لیره‌ی زیڤو سائی به‌سه‌را نه‌یه‌ته‌وه، له‌م حاڵه‌دا له بیست لیره‌ی زیڤ نیولیره زه‌کاتی لَیده‌که‌وئ، ئەویشی له‌مه زیاتر بی به‌هه‌مان ریژه به‌م پی‌ودانه زه‌کاتی ده‌که‌وئ. (ئه‌بو داوودو ئەحمه‌د گِیَراویانه‌ته‌وه).

کاغه‌زی بانقه‌نه‌وت:

ئەم کاغه‌زانه، که ناسراون به بانقه‌نه‌وت قه‌واله‌ی قه‌رزی دسته‌به‌رکراون، حسیبی زیویان بو دکه‌ری، جا هه‌ر کاتی ئەم پاره کاغه‌زییانه به‌هاکه‌یان گه‌یشته به‌هه‌ای دوو سه‌د دره‌م یا پتر، ئەوه زه‌کاتیان ئی پی‌ویست ده‌بی، له چلیه‌ک.

١٢٨) زهکاتی خسل:

سهبارت به خسلّی رهوا دوو فهرمایشتی جیا ههیه: یهکیکیان. دهفهرموئ: پئویسته زهکاتی دهر بکری، چونکه ژنّی خوئی و کچهکهی هاتن بو خزمهتی پیغه مبهەر (درووده خواا لهسهربنا) کچهکهی دوو بازنی زیږی فهوی قوی له دهستیا بوو، پیغه مبهەر (درووده خواا لهسهربنا) پئی فهرموو: ئایا زهکاتی ئەم بازنگانه ددهی؟ گوتی: نهخیر، فهرمووی (درووده خواا لهسهربنا): ئەهی پیت خوشه که له قیامهتا خودا له باتی ئەم دهوو بازنه دوو بازنی ئاگرینت بو بکا؟ ئەویش ههر دوو بازنهکهی داکه ندوو هلیدان بو پیغه مبهەر (درووده خواا لهسهربنا) و گوتی: ئەوا ههر دووکیانم به خشی به خوداو پیغه بهری خودا. (ئەبو داوود بهرشتهیهکی دروست گپراویه تهوه).

فهرمایشتی دووهم: (که له بهرچاوتره، واته: ئەظههره) دهفهرموئ: زهکاتی خسلّ پئویست نیه، چونکه ئاماده کراوه بو بهکارهینانیکی رهوا، کهواته له ئازهلّی ژپرکار دهچن، دهق وهک وشتر و رهشه و لاخی نیشکه. که باریان پیدهکیشن، یا جووتیان پیدهکهن. ئیمامی مالیک له مووطادا له (ص ١٧٠) دا به رشتهیهکی دروست ئەم رایه له ئیبنو عومهر و له عائیشه وه دهگپرپته وهزه، عهبدورهحمانی کورپی قاسمه وه له باوکیه وه دهگپرپته وه: دهفهرموئ: عائیشه هاوسهری پیغه مبهەر (درووده خواا لهسهربنا) چهند برازایهکی ههتیوی ههبوو، کچ بوون، خوئی سه رهپهرشتی دهکردن و لهژیر بالی خویدا! بوون خسلّیان ههبوو، عائیشه له خسلّی ئەم برازایانهی زهکاتی دهر نه دهکردا.

هه روا دهگيرنه وه: نافع دهفه رموئ: ئيبنو عومهر يش له خشلى
 كچو كه نيزه گاني زهكاتى دهرنه دهگرد^(۱)، نه حمه ديش دهفه رموئ: نه م
 پينج كه سه له هاوړپياني پيغه مبه ر (دروودى خودا له پيغه مبه رو رها زه خودا له يارانه)
 رايان وابوو كه خشل زهكاتى ناكه وى واته: نه نه سى كورى ماليك و جابرو
 ئيبنو عومهر و عايشه و نه سماء. جابينا له سهر نه مه نه قل نايگرئ كه
 نه مانه له خوځانه وه به بى به لگه كارى واته: بكه ن چونكه نه م زاتانه له
 زور كه س باشر ناگايان له فه رمايشته گاني پيغه مبه ر هه يه و زور چاك
 لييان حالى دهن و دهنان كه مه به ست له فه رمايشته گاني چيه و كوئ
 دهگر نه وه و كوئ ناگر نه وه، جا له به ر نه م فه رمووده يه و له به ر روښنايى
 نه م شيكر دنه وه يه، زاناكان هاتوون نه م فه رمووده يه و فه رمايشته گاني
 نه م سه حابانه يان ئاوا له سهر نه م شيوه ي دواوه كو كردوته وه و كار يان
 به هر دوو لايان كړدووه و دهفه رموون: مه به ست له فه رمووده كى
 پيغه مبه ر (دروودى خوا له سهر بڼه) نه و خشله يه كه له راده به دمر زياده رپه وى
 تياكرا بى، جا خشلى وا زهكاتى ليده كه وئ، يا مه به ست خشليكه كه
 له به ر نه كړئ و بو فيلبى جا هر كاتى خشل زياده رپه وى تيانه بوو، وه بو
 له به ر كړدن بوو، وه بو فيل نه بوو، نه وه به پيئ نه م فه رمووده يه، وه
 نه م سه حابانه دهفه رموون، زهكاتى ليئاكه وئ، بو پشتيوانى نه م وه لاه
 دهفه رموون: له م فه رمووده يه دا پيغه مبه ر (دروودى خوا له سهر بڼه) بريارى نه داوه
 كه له تيكر اى خشلدا زهكات دهكه وئ، به لكوو بريارى داوه كه له جوړيكي ا
 زهكات پيويسته، كه نه وه يه زياده رپه وى تيا بى، وه پيغه مبه ر (دروودى خوا

^(۱) به پيئ كفايه الاخيار نه م شوته راست كراوه توه.

له سه‌ره‌یه: له فهرمووده‌که‌یدا به‌وشه‌ی (ئه‌م بازنگانه) ئاماژه‌ی بۆ ده‌کا، چونکه له راستیدا بازنگه‌کان زیاده‌ڕه‌وییان تیا‌بوو، به به‌لگه‌ی ئه‌وه که ده‌فه‌رموئ: دوو بازنی زی‌ری قه‌وی قه‌وی له ده‌ست‌بوو.

خشلی ناره‌وا زه‌کاتی ده‌که‌وئ، خشلی ناره‌وا جو‌ری زۆره وه‌ک ئه‌وه ژن خشلی پیا‌وان بۆ خو‌ی بکا، وه‌ک شمشیری زی‌ر، یا خشله‌که‌ی له راده‌به‌ده‌ر بئ‌و پتر له خشلی ژنانی وینه‌ی خو‌ی بئ‌، خشلی وا به‌بئ‌ گومان زه‌کاتی پێ‌ویسته، هه‌روا هه‌موو خشلیکی پیا‌و، زی‌ربئ‌ یا زی‌و، جگه له ئه‌نگوستیله‌یی، زه‌کاتی پێ‌ویسته، هه‌روا زه‌کات پێ‌ویسته له هه‌موو قاپ‌و قاجاخیکی زی‌رو زی‌ودا، بۆ به‌کاره‌ینانی پیا‌وبئ‌ یا هی ژن گه‌وه‌ه‌رو جه‌واهیراتی گرانبه‌های وه‌ک دو‌رو مرو‌اری و یاقوت و ئه‌لماس و پیرۆزه‌و شتی تری وا زه‌کاتیان لێ‌ناکه‌وئ، مه‌گه‌ر له‌یه‌ک باردا، که ئه‌وه‌یه بازرگانیان پێ‌وه‌بک‌رئ، جا له‌م کاته‌دا ده‌ق وه‌ک سامانی بازرگانی زه‌کاتیان لئ‌ ده‌رده‌ک‌رئ، به مه‌رج بگه‌نه راده‌ی زه‌کات. به‌لگه‌ی ئه‌وه که زه‌کاتیان لێ‌ناکه‌وئ ئه‌مه‌یه: له شه‌ریعه‌تا به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر پێ‌ویسته‌بوونی زه‌کات له جه‌واهیراتدا نیه، له‌کاتی وایشدا بریار به پێ‌ی ئازادی گه‌ردنه له‌به‌ر پرسیاری: (الحکم علی البراءة الاصلية).

١٢٩) راده‌ی زه‌کاتی دانه‌وی‌له‌و میوه‌:

راده‌ی زه‌کاتی ده‌غل‌و دان‌و خه‌له‌و میوه پێنج ویسقه (که به‌پێ‌وانه‌ی کورده‌واری خو‌مان، له‌سه‌ر فهرمایشتی شه‌ریعه‌تی ئیسلام، دان‌راوی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپ‌یس {ره‌مه‌ته‌ خوا‌ه‌ لێ‌به‌} ده‌کاته

نزیکه‌ی چلو پینج تهنه‌که وه به کیشانه‌ی کورده‌واری دهکاته دوو سه‌دو بیستو پینج ته‌وریزی) وەرگیر^(١).

^(١) له مه‌دحی به‌حقی مامۆستا عبدولکەرما به‌نده گوترومه له چامه‌یه‌کا:

علماء امة الهدى - ارواحنا
 لهم الفدا - سور لدينك خافرا!
 ألقت مواكبهم بكوكبة من
 الكرد الهداة، بهم تقرر نواظرا!
 في عصرنا عبدالكريم شيخنا
 تخرجت على يديه مشاهير
 بوركنت يا ابن الكرد سوف تفاخر
 أمم بكم، وبعلمكم ستناظر،،
 لخوالد الكتب العظام نوادر
 ومؤلفاتكمو لتلك بوادر!
 صارت خزائن الكنوز فانها
 لخير مجمع العلوم مصادر،،
 تفنى الجبال والكتاب سيخلد
 ففي الجنان للهداة منابر!!
 بالنور مكتوب على جبينه
 سيماء في هذا الشعار ظاهر:
 نور الوقار على الجبين اذا سنا
 يعنى: هنا روح الديانة حاضر

له صه حیحه پیندا دهفه رموی: دانه ویله له پینج ویسق که متر بی. زهکاتی لیناکه وی له گیرانه وهیه کی موسلیما: دانه ویله و میوه تا نه گه نه پینج ویسق زهکاتیان لی ناکه وی ئیبنو حهبان له صه حیحه که ی خویدا ئهم برکه یه ی له م فهرمووده یه پتر کردوو که دهفه رموی: ویسقی شست مهنه، مهن: واته صاع. ئیبنو لوندیر یه ککرتنی له سهر ئهم قسه یه: که وهسق شست مهنه گیراوه ته وه. بایه خو ئیعتیار به عه یاره ی مه دینه یه چونکه دهفه رموی (درویده خواه له سهر بن): بو پیوان عه یاره ی خه لکی مه دینه و بو کیشانی ش سهنکی خه لکی مه ککه ته و او په سهنده.

ههر بهر و بوومی، ههر مائی وه قفو ته خانبی له سهر مزگه وتو سهنگهری غه زاو فی رگه و پردو هه ژاران و مسکینان و ههر لایه نیکی چاکه، زهکاتی لیناکه وی، چونکه مائی و خاوه نی دیاری نیه.

ئه ندازه ی پیویست:

ئهو ئه ندازه ی پیویسته بدری له زهکاتی میوه و دغل و دانا له م کاتانه دا دهیه که، که دیمبی و به باران پیبگا، یا به بی ئامیر ئاو بدری، وهک ئه وه به ئاوی کاریز، یا به ئاوی چه م یا به هو ی نزیکی ره گه که ی له ئاوه وه، یا به جو گای هه لگیرا و ئاو بدری، له هه موو ئهم حالانه دا ئه ندازه ی زهکاتی پیویست دهیه که، به لام بیست یه که بو ئه وه ی که به ئامیر یا به کپینی ئاو ئا و بدری چونکی له بار و دوخی یه که ما مه سهر فی نیه، وهی له بار و دوخی دوو ما مه سهر فی دهوی، پیغه مبه ریش (درویده خواه له سهر بن) دهفه رموی: زهکاتی به راوو دیمه کار دهیه که، وه زهکاتی ئه وه ی به

ولاخی چه رخگیر ئاو بدرئ بیست یه که. (ش/د/ت/ن) له گیرانه وهیه که؛
 نهوهی به باران و چه م و جوگه و کانی و کاریز ئاو بدرئ، یاخود دیمی بی
 زهکاته که ی بیزهکاته که ی دهیه که، نهوهشی به ولاخی ئاو هه لگۆز، یاخود
 به ئاوکیش ئاو بدرئ زهکاته که ی بیست یه که. له سه ره فه رمایشی
 به یه هقی و کهسانی تریش یه کگرتن له سه ره ئه مه دامه زراوه. نهوهشی که
 به یه کسان به م دوو جوړه ئاودانه ئاو بدرئ سی چاره که دهیه که. واته:
 دهیه کیکی ئه کری به چواره شه وه، سیبه شی دهرئ به زهکاته و به شیکی
 دهریته وه به خاوهن سامان، که دهکاته سی له چل.

١٣٠) نرخاندنی سامانی بازرگانی:

سامانی بازرگانی له سه ره تاوه به چ دراوی کرابوو، له کوتهایی سالا
 به هه مان دراو دهقه بلینری، جا ئه گهر ئه و بره پاره یه دهگه یشته راده ی
 زهکات، یا زیاتر، ئه وه ده بی چل یه کی زهکات لیده ربکری. بویه ش بایه خ
 به نرخاندنی کوتهایی سال ده کری، چونکه هه بلاندنی سامان له هه موو
 دهم و سالیکی کاریکی ئاسان نیه، پیویستی به هه مو شو ی سه رو مری بازارو
 ره چاوکردنی ئه وه هه یه نه وه ش گرانه و ئاسان نیه، به لام ئه گهر هه ره له
 سه ره تاوه به مال کرابوو به پاره نه کرابوو، ئه وه کام دراو له ولاتا زیاتر
 باوی هه یه و سه ودا ی پیده کری به و دراوه دهقه بلینری، ئه گهر هه ندیکی
 به پاره کرابوو، وه هه ندیکی تری به سامان، نه وه ی به پاره کرابوو به
 هه مان پاره دهقه بلینری، وه نه وه ی به سامان کرابوو به پاره ی بره و
 دارتری ناو ولات دهقه بلینری و به پیی ئه وه زهکاتی لی دهرده کری.

۱۳۱) زهكاتی كان – واته: مه‌عدهن:

مه‌عدهن له زمانى عه‌ره‌بیدا، هه‌روا كان له زمانى كوردیدا ناوه بو
ئه‌و شوینه‌ی كه‌ خودا به‌ سروشتی، گه‌وه‌رو جه‌واهیرات و شتی به‌نرخى
تیا دروست كردبێ، وه‌ك زی‌رو زیوو ئاسن و مس و وینه‌ی ئه‌مانه‌، له
عه‌ره‌بیدا بو‌یه‌ وا ناوناوه‌ چونكه‌ جی‌گه‌ی نیشه‌جی بوونه‌، ئه‌وه‌تا
خودا ئه‌م گه‌وه‌رو كانزایانه‌ی له‌و جی‌گه‌یه‌دا نیشه‌جی كردوو به
هه‌مان واتایه‌ كه‌ خوا له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموئ: (جنات عدن – رعد –
۲۳/۱۳) واته‌: چه‌ند به‌هه‌شتی‌كن جی‌گه‌ی دانیشه‌تن و مانه‌وه‌ن. نه‌ته‌وه‌ی
ئیسلا‌م یه‌کیانگرتوو له‌ سه‌ردانى زه‌كاتی كانی زی‌رو زیو، به‌پێی
تیک‌پرایى (عو‌مومى) فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا له‌ سه‌ر): له‌ زی‌رو
زیودا چل یه‌ك زه‌كات ده‌كه‌وئ وه‌ك گو‌ترا: زه‌كات هه‌ر له‌ كانی زی‌رو زیو
ده‌كه‌وئ.

وه‌لى گو‌تراویشه‌: له‌ هه‌موو كانی زه‌كات ده‌كه‌وئ، وه‌ك ئاسن و شتی
ترى وا. له‌ زی‌رو زیوى كانا به‌س گه‌یشه‌تن به‌ راده‌ی زه‌كات مه‌رجه‌،
سا‌له‌اتنه‌وه‌ به‌ سه‌ریدا مه‌رج نیه‌، راده‌ بو‌یه‌ مه‌رجه‌ چونكه‌ تیک‌پرایى
به‌لگه‌كان هه‌یه‌، به‌لام سا‌له‌اتنه‌وه‌ مه‌رج نیه‌ چونكه‌ نه‌شونما‌ی ته‌واوه‌،
له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ دانه‌وی‌له‌و میوه‌ ده‌جێ، یه‌كسه‌ر له‌سه‌ر خه‌رمان زه‌كاتى لێ
ده‌كه‌وئ، مه‌رجه‌ ئه‌و زی‌رو زیوه‌ی له‌ كان ده‌رده‌ك‌رئ له‌ زه‌وییه‌كى
ره‌وادابێ، یا ه‌ی ده‌ره‌ینه‌ره‌كه‌بێ، وه‌ ده‌ره‌ینه‌ره‌كه‌ی له‌ ئه‌ه‌لى زه‌كات بێ،
كه‌واته‌: زه‌كات له‌سه‌ر كو‌یله‌ نیه‌، چونكه‌ خو‌ی و ما‌لگه‌ی ما‌لى
نا‌گه‌كه‌یه‌تى. بێ‌روا‌یش ری‌گه‌ی پێ ناد‌رئ كه‌شت له‌ كان ببا بو‌ خو‌ی، یا
گه‌نجینه‌ی د‌وزراوه‌ی كو‌نى ولاتى ئیسلا‌م ببا بو‌ خو‌ی، هه‌روه‌ك ری‌گه‌ی

پى نادرى كە وىرانە ئاۋەدان بىكاتەۋە، بەلام ئەۋەى كە رىگەى لىدەگرى
فەرمانپرواىەو بەس. ئەۋەندە ھەيە ئەگەر لە پىش ئەۋەدا قەدەغەى
لىبىكرى بىبا بۇ خۇى دەبىى بەھى خۇى، رىك ۋەك داركردن لە كەژ.

كاتى پىۋىستبۋونى زەكات لەم جۆرە سامانەدا لەۋ دەمەۋەيە كە
كانەكە دەكەۋىتە دەستى، كاتى دەركردىنى زەكاتەكەپش لەۋ دەمەۋەيە
كە پوختە دەكرى ۋ خۆل ۋ شتى ۋاى پىۋە نامىنى، چونكە كاتى
پىۋىستبۋونى زەكاتى دانەۋىلەش لە كاتى رەقبۋونى دەنكەكەيەۋەيە،
بەلام كاتى دەركردىنى لەپاش سووركردىنەتى، زەكاتى كان چل يەك، ۋەك
لە پىشەۋە گوترا.

۱۲۲) زەكاتى زىرو زىۋى شاراۋەى كۆن:

گەنجىنەى كۆنى شاراۋەى سەردەمى پىش ئىسلام پىنج يەكى
زەكات لى دەكەۋى، پىغەمبەر (دروۋەد خۋاى لەسەربە) دەفەر موى: لە گەنجىنەى
كۆنى شاراۋەى دۆزراۋەدا پىنج يەك دەكەۋى. (شەيخان) سال بەسەردا
ھاتنەۋە مەرج نىە، لەبەر ئەۋ بايستەى لەكاندا گوترا، لە پىۋىستبۋونى
رادەيشدا راجىايى ھەيە، گوتراۋە: رادەى زەكات پىۋىستە چونكە ئەمىش
ۋەك كان دەسكەۋتى زەۋىيە، گوتراۋىشە: پىۋىست نىە، چونكە پىغەمبەر
(دروۋەد خۋاى لەسەربە) دەفەر موى: لە گەنجىنەى كۆنى شاراۋەى دۆزراۋەدا پىنج
يەك ھەيە، لەم فەرموۋدەيەدا رادە بەمەرج نەگىراۋە. گەنجىنەى
سەردەمى پىش ئىسلام بە جۆرى مۆرى سەردەمى نەفامىدا
دەناسرىتەۋە، ۋەك ئەۋە ناۋى پادشائ لە پادشاكانى ئەۋانى لى
ھەلگەنرابى.

بزنان دسگاکانی پیشه‌سازی هاوچهرخ که به نامیری میکانیکی دهگپرین، هه‌روا ئه‌و دووکان و قه‌یسه‌ری و بازارو خانووبه‌ران‌ه‌ی که بو کری و به‌ره‌م دروست ده‌کری، ئه‌مانه هه‌موو داده‌نرین به سامانی گه‌شه‌کردوو، هه‌موو سامانیکی گه‌شه‌کردوویش زه‌کاتی لی‌ده‌که‌وئ، به‌لام له‌به‌ر هه‌مه‌که‌ی، چونکه ئه‌مانه سامانی نه‌گوړن، سامانی نه‌گوړیش زه‌کات له به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌که‌وئ، به پیودانی زه‌وی کشتوکال، پیغه‌مبه‌ری خوا (درونده‌خواه له‌سه‌ره‌ب) له به‌ره‌می زه‌ویدا ئه‌گه‌ر دیم بی، یا به‌راو بی، وه به‌نامیر ئاو نه‌درئ ده‌یه‌کی داناوه، له‌وه‌یش به نامیر ئاو بدرئ بیسته‌یه‌کی داناوه، جا پیویسته هه‌مان بنه‌ماو ده‌ستوو له کارخانه‌و کارگه‌ی پیشه‌سازی و خانووبه‌ری کریدا جیبه‌جی بکری.

به‌لام خانووی تایبه‌تی که نیشه‌جی خوی و خیزانی بی ئه‌وه زه‌کاتی لینا‌که‌وئ، چونکه ئه‌وه له پیداویستییه بنه‌ره‌تییه‌کانه. ئه‌مه برپاری لیژنه‌ی لیکۆلینه‌وه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه، که له دیمه‌شق له مانگی ئه‌یلوولی سالی ۱۹۵۶دا، گه‌راوه.

١٣٣) ئه‌وانه‌ی که زه‌کاتیان پی ده‌درئ:

زه‌کات ده‌درئ به‌م هه‌شت تاقمه، که خوی گه‌وره له نامه‌ی خۆیدا ناوی دیاری کردوون و فه‌رموو‌یه‌تی: {إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ - سورة التوبة - ۶۰/۹} واته: خودای گه‌وره خوی زه‌کاتی داناوه بو ئه‌م هه‌شت کۆمه‌له، له موسلمانان.

يەكەم: ھەزاران.

دوۋەم: مسكىن و بېنەوايان.

سېيەم: كارگوزارانى سەر زەكاتەكە خۇي.

چوارەم: نۆ موسلمان و ئەو كەسانەى كە ئومىدى سوودى ئىسلاميان لىدەكرى، بھومالى زەكاتە دئنهوايى دەكرىن.

يېنجەم: ئەو بەندانە كە پىويستيان ھەيە بەمال و پارە، بۆ نازادبوونيان.

شەشەم: قەرزاران.

جەوتەم: تىكۆشەرانى رىگەى خودا.

ھەشتەم: رىبواران.

تاقىمى يەكەم:

ھەزاران، ھەزار ئەۋەيە كە نە مالى ھەبى و نە كاسبى، يا مال، يا كاسبى ھەبى، بەلام بەشى نەكا. وەك ئەۋە پىويستى بە دەبى و دوۋى ھەبى، تەنانەت ئەگەر لە دوۋرە دەستىش مالى ھەبى ھەر بە ھەزار دادەنرى، لەبەر ئەۋە بۆى ھەيە زەكات وەربگرى ھەتا مالەكەى دەكاتە دەستى، گریمان قەرزىكى دواخراۋى ھەبى، مافى ئەۋەى ھەيە كە زەكات ئەۋەندە وەربگرى كە بەشى بكا، ھەتا كاتى دانەۋەى قەرزەكە، بەلى ئەگەر تواناى كاسبى ھەبۈۋ زەكاتى پى نادرى، چونكە پىغەمبەر (دروۋە خواە لەسەربە) دەفەرمۈى: زەكات بەم دوو كەسە ناشى: نە بە دەۋلەمەندو نە بە پياۋى لەش ساخى بە توانا. بەلام ئەگەر فەقى بوو، ئەگەر خەرىكى كاسبى دەبوو خويندەكەى لەكىس دەچوو ئەۋە زەكاتى پى دەچشى بۆ ئەۋەى بەردەوام بى لەسەر خويندەكەى، بەلام ئەگەر كەسى دەيتوانى

كاسپى بكاو لەبەر خەرىكبوون بە نوڤژوو خواپەرسىتى و
فورئانخوڤىندىنەو كاسپى پى نەدەگرا، ئەو زەكاتى پېنادرى و ناچار
دەكرى كە كاسپى بكا، چونكە رزگاربوون لە چاو لەبەرى خەلك گەلى
لەو حالە باشترە!

تاقمى دووهم:

مسكىن و بىنەوايان. مسكىن ئەوھىيە: كە شتىكى ھەبى بەلام بە
باشى بەشى نەكا، وەك ئەو پىويستى بەدە ھەيە، بەلام ھەوتى ھەيە،
ھەروا ئەو كەسەيش كە بتوانى كاسپى بكا، بەلام كاسپىيەكەى بەشى
نەكا، گریمان بازرگانىش بى و ئەوئەندە سەرمايەيشى ھەبى كە بگاتە
رادەى زەكات، ھەر بۆى ھەيە زەكات وەربگرى لە ھەمان كاتا پى، يىستە
لەسەرى زەكاتى مائەكەى خوشى بدا، چونكە دەبى ھەردوولايەنەكە
رەچاو بكرى، لايەنى پىداويستى، بەولايەنە زەكات وەردەگرى، لايەنى
رادەى زەكات، بەو لايەنە زەكاتەكەى دەدا.

تاقمى سىيەم:

زەكات كۆكەرەوودكان (كارمەندەكانى سەر زەكات) ئەو كەسەيە كە
پىشەواى مۇسلمانان دەيكا بە سەر كارى زەكات كۆكردنەو، تابىدا بە
پىشپاوەكانى، بە پىي فەرمانى خواى گەورە، جا بۆى ھەيە بەمەرجى
خۆى زەكات وەربگرى، مەرجەكەيش ئەوھىيە: شارەزاي بابەتى زەكات بى،
ھەتا بزائى چى لە سامانا پىويستە، وە چەندە پىويستە، وە شايستەى
زەكات كىيەو كى نىيە، ھەروا دەبى دەسپاك و ئازادبى، دادپەرورەبى،
موسولمانبى و بىپروانەبى، چونكە ئەم سەركارى يە بەر ويلا يەت

دهكهوئى ئه‌ویش نه‌به‌كۆيله ده‌دریو نه به بی‌پروا، خ‌وای مه‌زن ده‌فه‌رم‌وئى: (لا تَتَّخِذُوا بَطَانَ مِنْ دُونِكُمْ) له غه‌یری موس‌لمانانى خ‌وتان كه‌س مه‌كه‌ن به د‌و‌ست و ئه‌میندار یاوه‌ری خ‌وتان! عومه‌ر (ره‌زه) ف‌واه‌ لیبه: ده‌فه‌رم‌وئى: ئه‌وان خ‌وا به ناپاك و نا ئه‌مینى داناون ئیتر ئیوه چ‌و‌ن متمانه‌و ئه‌مینى یان پى ده‌كه‌ن. هه‌روا خ‌وای خ‌وای كه‌وره ده‌فه‌رم‌وئى: {وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا - سورة النساء - ١٤١/٤} واته: خ‌وای كه‌وره ه‌یچ ریگه‌یه‌كى ب‌و بی‌پروایان له‌سه‌ر موس‌لمانان نه‌ه‌یشت‌وته‌وه.

ناقمى چ‌واره‌م:

ن‌و موس‌ول‌مان ئه‌وانه‌ن: كه ئوم‌یدى سوودى ئیسلامیان لی‌ده‌كرئ، ئه‌م ده‌سته‌یه‌ى د‌واوه ده‌بن به چه‌ند ج‌و‌رئ، ج‌و‌ریك‌یان بی‌پروان، له ك‌و‌ناشتى وا ر‌یى تی‌ده‌چ‌وو كه د‌لى بى بر‌وا راب‌گیرئ به ئوم‌یدى سوودى ئیسلام، چونكه له ك‌و‌نا ئیسلام وه‌ك ئیستا ئاوا بال‌ا ده‌ست نه‌بوو، به‌لام ئیستا كه خ‌ودا سه‌رى ئیسلامى به‌رزوه‌وه كرد‌وو، پ‌ی‌ویست به‌شتى وا ناك‌ا، ج‌و‌رئ تریان موس‌ول‌مانى ده‌ست ر‌و‌ییوى ده‌وله‌مه‌ندن، ئوم‌یدى یاری‌ده‌ى ئیسلامیان لی‌ده‌كرئ، ئه‌گه‌ر زه‌كاتیان پى بدرئ هی‌وای ئه‌وه ده‌بى كه خه‌لكى تر موس‌ول‌مان بن. ج‌و‌ریكى تریان ئه‌و موس‌ول‌مانه‌ن كه زه‌كات نه‌ده‌ر ده‌ترس‌یین و ناچاریان ده‌كه‌ن كه زه‌كاته‌كه‌ى سه‌ریان ب‌ده‌ن، ج‌و‌ریكى تریان ئه‌و موس‌ول‌مانانه‌ن كه سنوورى ول‌ات ده‌پاریزن و د‌و‌ژمن ده‌ترس‌یین. مه‌به‌ست له ن‌و موس‌لمانیش ئه‌و كه‌سه‌یه كه تازه موس‌لمان بووب‌و و ه‌یشتا به باشى د‌لى له‌سه‌ر ئیسلامه‌تى دانه‌مه‌زراپى. ئه‌مه ب‌و د‌ل‌ر‌اگرتنى زه‌كاتى پى ده‌درئ.

تاقىمى پىنچەم:

بەندەى كاغەز پىدراون، كە ئەو كۆيلانەن لەگەل خاوەنەكانيانا،
بە نووسىن رىكەوتون لە ماوەيەكى ناوبراودا بېرى پارەى ديارىكراو لە
جىباتى ئازادبوونى خويان بىدن بە خاوەنەكانيان، ئەمانە زەكاتيان
پىدەدرى هەتا رزگاريان دەبى لە بەندى دىلى؟.

تاقىمى شەشەم:

قەرزداران ئەم تاقىمە دەبن بە سى جۆرەو...

جۆرى يەكەم: كەسىكە قەرزی بۆ سوودی خۆى وەرگرتبى و
ئەوئەندى نەبى كە بىداتەو بۆ بىشەرعىش قەرزی نەگردبى، ئەمە
هەتا قەرزەكەى بە تەواوى دەداتەو بەقەد قەرزەكەى زەكاتى پىدەدرى.
ئەگەر دەيتوانى هەندى لە قەرزەكەى سەرى بە مالى خۆى بداتەو
لەسەر ئەوئەو لە مالى زەكات مەندەى قەرزەكەى بۆ دەدرىتەو.

جۆرى دووهم: كەسىكە قەرزی كردبى بۆ نابزىكردن و كوژانەوئە
ئازاود، زەكات بەمە دەدرى، بۆ ئەم مەبەستە، با دەولەمەندىش بى.

جۆرى سىيەم: كەسىكە قەرزاربووبى بەهۆى دەستەبەرىيەو، ئەمە
لەسەر ئەم شىوئە زەكاتى پىدەدرى: كاتى دەستەبەر و دەستەبەر بۆكراو
نەدارابن، يا دەستەبەر نەدارابى و دەستەبەر بۆ كراو دەولەمەندبى، بەلام
رىگەى نەدابى كە ببى بە دەستەبەرى، چونكە ئەگەر رىگەى دابى و
دەولەمەندبى دەبى خۆى قەرزەكە بداتەو، بەلام كاتى دەستەبەر
دارابى و دەستەبەر بۆ كراو نەدارابى دەدرى بە دەستەبەر بۆ كراو نەك
بە دەستەبەر.

(۱۳۴) لَا بَاسَی (فهرعی):

ئەگەر کەسێ قەرزاربێ و بە خاوەن قەرزمەکە بێ: زەکاتم بدمە
 هەتا قەرزمەکەتی پێ بدمەوه، ئەویش وای کرد، ئەوه بێ زەکاتەکه
 دەکەوێ، بەلام قەرزارەکه بۆی هەیه که نهیداتهوه پێی لهباتی
 قەرزمەکە، ئەگەر خاوەن قەرزمەکە بە قەرزارەکهی گوت: ئەو قەرزمە
 لەسەرته بدمەوه هەتا له باتی زەکات بیدەمەوه پێت. ئەویش بە گوێی
 کرد، ئەوه قەرزمەرگرتەوهکه دادەمەزری. بەلام مەرج نیه که بیداتهوه
 پێی لهباتی زەکات، ئەگەر قەرزی لەسەر کەسێ بوو، گوتی: ئەو قەرزمە
 لەسەرته دام بەتۆ لهباتی زەکات، لەسەر فەرمايشتی دروست بەوهنده
 بێ زەکات ناکەوێ، بەلکوو دەبێ قەرزمەکە لێوەرگیرتەوه و ئەوسا له
 باتی زەکات بیدات. گوتراویشە: بریتی زەکاتەکه دەکەوێ هەوێك
 سپاردەیش لەکاتی وادا بەبێ وەرگرتنەوهیش بریتیی زەکات دەکەوێ.

تاقی هەوتەم:

تیکۆشهرانی رێگهی خودان: مەبەست لەمانەیش ئەو غەزاگەرانهن
 که لهبەر رهزای خودای گهوره غەزا دەکەن، بەبێ ئەوه که مووچهیهکیان
 له مائی تالانی و شتی وا بۆ برابیتەوه، ئەمانه با دەرلەمەندیش بن
 زەکاتیان پێ دەدری، هەتا ببێ بە کۆمەکی بۆیان له لەسەر غەزاکردن!

تاقی هەشتەم:

رێبواره: بۆیه وای پێ دەگوتری چونکه بهرێدا رادهبووری، ئەمیش
 بەم دوو مەرجه دروسته زەکات وەرگیری.

یه کهم: سه فەرکه‌ی سه فەرکی رهوابی.

دووهم: ناتاج بی، پیویسته زهکات دابهش بکری به‌سەر ئهم ههشت تاقمه‌دا وه به‌پی توانا هیچ تاقمیکیان بی بهش نه‌کری، چونکه رووکاری نایه‌ته‌که وه ده‌گه‌یه‌نی که زهکات هاوبه‌شه له نیوانی ئهم ههشت تاقمه‌دا. جا نه‌گهر تاقمه‌کان هه‌ندیکیان نه‌بوون و هه‌ندیکیان هه‌بوون، زهکاته‌که دهری بهو تاقمانه‌یان که هه‌ن، به ریژده‌کی یه‌کسان له نیوانی تاقمه‌کاندا، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه ده‌بی زهکاته‌که بدری به‌سی کهس له هه‌موو تاقمی، چونکه خودای گه‌وره له نایه‌ته‌که‌دا به داریژگه (صیغه‌ی گۆناوی تاقمه‌کانی بردوو، ئه‌وه‌نده هه‌یه نه‌گهر زهکات کۆکه‌رموه له ئارادا نه‌بوو، وه‌ک ئه‌وه خاوه‌ن مال خوی زهکاته‌که‌ی به‌سەر شایسته‌کانا دابه‌شده‌گرد، ئه‌وه ده‌یدا به‌هوت تاقمه‌که‌ی تر، له کاتی‌کیشدا که یه‌ک کهس به‌س بی بۆ کۆکردنه‌وی زهکات، که شتی وا له شه‌رعا دروسته‌و ریش ده‌که‌وی، له کاتی وادا به‌شی تاقمی زهکات کۆکه‌رموه‌کان دهری به‌ یه‌ک کهس چونکه خوی یه‌ک کهسه، له توانادا نیه بدری به‌ دوو کهس.

جا نه‌گهر زهکاتده‌ر زهکاته‌که‌ی دابه‌شکرد به‌سەر دوو کهسدا له تاقمی، له هه‌مان کاتدا توانای ئه‌وه‌ی هه‌بوو که به‌شی کهسی سییه‌میش بدا لهو تاقمه، ئه‌وه به‌شی کهسی سییه‌می پی ده‌بژی‌رری و ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی زهکات هیشتا له سه‌رماوه. ئه‌وه‌نده هه‌یه نه‌گهر له‌هه‌ر تاقمی سی کهسی ده‌ست نه‌که‌وت چه‌ند کهس هه‌بوون لهو تاقمه، پشکی ئه‌و تاقمه ده‌دا به‌هوان! له هه‌مان کاتا بۆی هه‌یه به‌شی ئه‌و تاقمه بکا

بهسێ پشکهوه، چه‌ند که‌س له‌و تاقمه‌ هه‌بوون پشکی خۆیان بداتێ و
 چه‌ند که‌س نه‌بوون پشکه‌که‌یان له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه‌ دابه‌ش بکا: ئه‌گه‌ر
 ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ی له‌و تاقمه‌ که‌ پشکی خۆیان وه‌رگرتوو هه‌شتا هه‌ر
 شایسته‌ی زه‌کات وه‌رگرتن بوون، ئه‌وه‌ له‌سه‌ر فه‌رمایشتی هه‌ره‌ دروست
 ئه‌و پشکانه‌یش که‌ ماون هه‌ر دابه‌ش ده‌کرێته‌وه‌ به‌سه‌ر ئه‌وانا، ده‌نا
 ده‌درێ به‌ که‌سانی تر، به‌پێی یاسایه‌کی تر^(۱).

۱۳۵) پینج که‌س هه‌ن زه‌کاتیان پیناشی:

یه‌که‌م: ده‌وله‌مه‌ند، به‌هۆی ماله‌وه‌، یا به‌هۆی کاسپییه‌وه‌ به‌پێی
 فه‌رمووده‌ی خو‌شه‌ویست (درووده‌ی خوا له‌سه‌ربه‌): زه‌کات به‌م دوو که‌سه‌ ناشی:
 نه‌ به‌ ده‌وله‌مه‌ندو نه‌ به‌ پیاوی له‌شساخی توانا. به‌ئێ ئه‌گه‌ر مرو‌فی
 له‌شساخی تونا کاسپی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت ئه‌و کاته‌ زه‌کاتی پێ ده‌درێ!

(۱) لێره‌دا ئیجازو ئیختیصارێکی زۆر موخیلل و موهمی هه‌له‌و هه‌زی سه‌ر
 لێشێوان له‌ فقه‌ المیسه‌رده‌دا هه‌یه‌، هه‌ر که‌سێ نه‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ سه‌ر کیفایه‌تو لئه‌خیا‌ره‌که‌
 وه‌رگه‌رانه‌کی به‌نده‌ به‌هه‌له‌ داده‌نی، بۆیه‌ به‌ پێی سه‌تم زانی ئه‌مه‌ روون بکه‌مه‌وه‌ به‌
 شیوه‌یه‌کی گشتی هه‌ر که‌سێ گومانیکێ له‌ وه‌رگه‌راوه‌کی به‌نده‌ بۆ په‌یدا بوو، وه‌ به‌
 بۆچوونی ئه‌و من له‌ مه‌سه‌له‌که‌ حاڵی نه‌بووم بۆیه‌ به‌و شیوه‌یه‌ وه‌رم گه‌راوه‌، با به‌وردی
 سه‌رنجی کفایه‌ الاخیاره‌ که‌ بدا، ئه‌وسا ده‌زانی گه‌شته‌که‌ چۆنه‌.

- وه‌رگه‌ر -

دووهم: کؤيله چونکه ئه ویش مادهم گوزهرانی له سهر ئاغایه تی له
حوکمی دهوله مه ند دایه، وهکی تریش ئه و خوی و ههرچی هه یه هی
ئاغاکه یه تی، ئیتر زه کات چۆن وهر بگری؟ وهریشی بگری بۆ خوی نیه.

سییه م: ئه م دوو بنه ماله یه زه کاتیان پی ناشی: بنه ماله ی به نی
شاهم و بنه ماله ی به نی مو طه لیب، چونکه پیغه مبه ری خوا ده فهر موئ:
ئه م زه کاته چلکاوی دهستی خه لکانه، له بهر ئه وه نه به موحه مه دو نه
به که سوکاری موحه مه د ناشی (موسلیم). جارئ هه سه نی کچه زای
پیغه مبه ر (دروودی خوا له سهر پیغه مبه رو ره زای خوا له ئیماهه هه سه ن بۆ) منال بوو، ده نکئ
خورمای زه کاتی هه لگرتو نایه ناو ده میه وه، پیغه مبه ر (دروودی خوا له سهر بۆ)
په نجه ی کرد به ده میداو خورما که ی به لیکه که یه وه له ده می دهره ی ناو
تیی خوری و پیی فهر موو: قخ قخ، یه ع یه ع، ئینجا فهر مووی: چ عه جه ب
نازانی که ئیمه ی خانه واده ی محمد زه کات ناخوین! (شه یخان
گیراویانه ته وه). له گیرانه وه یه کی موسلیمدا: ئه وه چۆن نازانی که
زه کات به ئیمه ناشی! به لām ئه وه نده هه یه ئه م خزم و که سوکارانه ی
پیغه مبه ر (دروودی خوا له سهر بۆ) ژیاوارو نه فه قه یان له سهر به ی تو لاله، جا
هه ندئ زانا ئه وه یان له لاپه سه نده ئه گهر ئه م که سوکارانه ی هه زرم ت
نه دارا بوون و له بیتو مال گوزهرانیان بۆ دابین نه ده گراو پشکه که ی خو یان
له مفته مال (فایا) وه ک جاران پی نه ده درا، که ده کاته یه ک له بیست و
پینجی مفته مال، له م کاته دا دروسته زه کاتیان پی بدرئ.

چوارهم: هه رکه سه ی ژیاوار (نه فه قه ی) له سهر زه کات دهره که بی، وه ک
ژنی و باوک و دایکی هه زاری، چونکه ئه مانه ژیاوریان مسوگه ره، که واته:

دهولمه‌ندو بئ ناتاجن و هه‌زار نین، له راستیدا ئەم رایه دروستترین رایه. گهرچی گوتراویشه: دروسته زه‌کاتیان پئ بدرئ، چونکه ناوی هه‌زار ئەوانیش ده‌گریته‌وه. ئەوه‌نده هه‌یه ئەگەر که‌سئ ئەو ژێواره‌ی وهری ده‌گرت به‌باشی به‌شی نه‌ده‌کرد، وه‌ک ژنئ نه‌خۆش بئ، یا ژێواری که‌سیکی خۆیی له‌سه‌ربئ، ئەو ژێواره‌ی که له‌مێرده‌که‌ی وهری ده‌گری به‌باشی به‌شی ژێواری خۆی و ئەو که‌سه‌ی که ژێواری له‌سه‌ریه‌تی و به‌شی چاره‌ی نه‌خۆشییه‌که‌یی نه‌ده‌کر، ئەمه له‌م بارو دۆخه‌دا بۆی هه‌یه زه‌کات وهر‌بگری (ئهمه فهرمايشتی قه‌فاله)،

پینچه‌م: بێ‌پروا (کافر) چونکه پینچه‌مبهر {دروودی خوا له‌سه‌ربئ} به‌موعا‌دی فهرموو: جا ئەگەر بۆ ئەمه‌یش به‌گوێیان کردی، ئەوا پێشیان رابگه‌یه‌نه: که‌ خودا زه‌کاتی له‌سه‌ریان داناوه، له‌ ده‌ولمه‌نده‌کانیان وهر‌ده‌گیری و ده‌دریته‌وه به‌هه‌زاره‌کانیان، ئەوه‌تانئ له‌م فهرمووده‌وه ئەوه وهر‌ده‌گیری که‌ زه‌کات له‌ موسوڵمان وهر‌ده‌گیری و ده‌دریته‌وه به‌موسڵمان خۆیان. له‌ هه‌مان کاتا ئەو زاتانه‌ی که ده‌فهرموون: راگوێزان‌ه‌وی زه‌کات له‌ شارێکه‌وه بۆ شارێکی تر دروست نیه، ئەم فهرمووده‌یه ده‌که‌ن به‌ به‌لگه له‌سه‌ر ئەوه. به‌لام ئیمامی نه‌وه‌وی له‌ شهرحی سه‌حیحی موسلیما {ره‌زاه‌ خوايان لیبئ} ده‌فه‌موئ؟: گردنی ئەم فهرمووده‌یه به‌ به‌لگه‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه زۆر روشن نیه، چونکه راناوی کو له‌ وشه‌ی (ده‌دریته‌وه به‌هه‌زاره‌کان = یان) هه‌ل ده‌گری مه‌به‌ست لیئ هه‌زارانی موسڵمانان بئ، هه‌ئیش ده‌گری مه‌به‌ست لیئ هه‌زارانی ئەو شاره‌بئ، یا هه‌زارانی ئەو ناوچه‌یه‌بئ، ئەم بۆ‌چوونه‌یش له‌ بۆ‌چوونی پێشوو ئاشکراتره. خودا بۆ خۆی له‌ هه‌موو که‌س باشت‌ری لێ‌ده‌زانئ (أ . ه) ده‌ی ئەمه‌یش یاسایه‌کی

شهرع شوناسییه: هر بهلگهیی کرا به بهلگه لهسهر شتیکی تایبته و له ههمان کاتا ههلی دهگرت که بکری به بهلگه لهسهر شتیکی تریش، نهوه نهو بهلگهیه له بهلگهیی دهکهوئ و نابئ به بهلگهیه نهو شته تایبته. زیاد لهسهر نهمهیش نایهتی دابهشکردنی زهکاتیش بهسهر نهو ههشت تاخمه دا تیکرایی دهگهیهنی، که دهفهرموئ: {إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ} هیشتا نهوهیش ماوه کهسئ بلی: فهرمووده کهی پیغه مبههر (درووده خواه لهسهر به) دهفهرموئ: له دهوله مه نندهکانیان وهردهگیری و دهریتهوه به ههزارهکانیان، نهمه بهس بهلگهیهکی ناشکرایه لهسهر نهوه که خه لکی یه مهن بویان نیه له شاریکهوه زهکات بگویزنهوه بۆ شاریکی تر، کهواته نابئ به بهلگه لهسهر ههموو شارو گوندیکی تر که له یه مهن نه بن!.

بههر حال یاران (ئهصحاب له مهزه بهی شافیعیدا) دهفهرموون: دروست نیه زهکات له شاریکهوه بگویزریتهوه بۆ شاریکی تر. گوتراویشه: گواستنهوهی زهکات به بی گومان زهکات له کوژ دهخا، به لکوو رهویانی له کتیبی (البحر) دا دهفهرموئ: گواستنهوهی زهکات به بی گومان دروسته. به تایبته له کاتیکا که لهو ناوچه دا که زهکاته کهی بۆ دهگویزریتهوه خزمی ههزاری زهکات دهره کهی تیابی، چونکه ههزارهکان چاویان له دهستی خزمهکانیانوه له دلهوه به تهمای نهوهن، به مهرجی نهوه له شاری سامانه که دا ههزاری زۆر ناتاجی نهو زهکاته نه بی، دنا له کاتی وادا له بهر ناچاری دهری به ههزاری شوینه که خوی، نهگهر ههزاری خزم له شوینیکی ترو ههزاری شاری ماله که بۆ ههزاری یه کسان بوون، بهشی ههر دوولایانی لیده دا، خودا خوی له ههموو شتی باشت دهرانی.

۱۳۶) خیری سوننهت (صدقه التطوع):

خیری سوننهت سوننهته، به پی نامهی خواو سوننهتی پیغمبرو یه گگرتنی نه ته وهی ئیسلام، خوی گه وره دمه رموی: {مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۴۵} واته: ئای بوّ خودا پی داوی قهرزیکي جوان بدا به خودا، خودا به چهندين قات ههقی بوّ دهکاته وه، مه گهر ههر خوا خوئی بزانی که ژمارهی ئه و چهندين قاتانه چهنده. له ئایه تیکی ترده دمه رموی: {وَمَا تَقْدُمُوا لِنَفْسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا - سورة المزمّل - ۷۳/۲۰} واته: ههر خیرو چاکه یی له پیش خوّتانه وه رهتی بکه ن بوّ ئه و دنیا تان، ئه وه زه خیره و ده سمایه یه کی چاکه له لای خودا، بزانی هیه خیری له لای خودا نافه وتی، دیاره خیری به دهستی خوّتان بوّ خوّتانی بکه ن ئه وه گه لی له وه باشتره که چاوه پروانی دهستی ئه و ئه و بکه ن. خوّشه ویستیش (مرووه خوا له سه ربه) دمه رموی: ئه و که سه ی خیری بکا له حه لال، خودای مه ره بان به دهستی راستی و هری ده گری و خوئی په رومرده ی دهکا و نه شونما و گه شه دهکا، تا به قه د کیوئ گه وره ده بی، وه ک چوّن یه کی له ئیوه جوانوو ماینی یا پارینه و شتری بوّ خوئی به دل و به دا و په رومرده بکا ئاوا، (موسلیم) هه روا دمه رموی: با پیا و له و دیناره ی هه یه تی خیری لی بکا، یا له و درمه ی هه یه تی، یا له و مه نه گهنمه ی هه یه تی خیری لی بکا. (موسلیم) هه روا دمه رموی: ههر که سی خوړاک دهر خواری برسی بدا، خودای گه وره میوه ی به هه شتی به نسیب دهکا، ههر که سی موسلمانیکي توونی

پاراو بکا، له رۆزی قیامهتدا خودای بالا دهستو شکۆمهند رهحیقوله
 ختوومی به نسیب دهگا، که له م نایهتهدا باسی دهگاو دهفهرموی: یسقون
 من رحیق مختوم: شهرابی پاکی سهربه مۆریان دهرخوارد دهدری، وه
 ههرکه سی ئیمانداریکی رووته له پۆشته بکاته وه، خودا له
 بهرگه سه هوزه گانی به ههشت پۆشتهی دهکاته وه! (ئه بو نه عیم له
 ئه لحولیه دا، به رشته یه کی لاواز گیراویه ته وه) به ههر حال خیرکردن و
 شت به خشین له هه موو کاتی کا سوننه ته به تایبه تی له مانگی ره مه زانا
 خیرتره، سوننه ته له مانگی ره مه زاندا موسولمان دهست کراوه بی و چاوی
 خیری له خیزانی خوی و له هه ژارانیش بی، چه ندهی له توانادا هه یه
 هه زانیان تی بخا، له مه دا پیغه مبه ر بکا به سه رمه شق، چونکه پیغه مبه ر
 بو سه خیتی مانده ی نه بوو، به تایبه تی له ره مه زاندا، له هه موو کاتی کی
 تر به خشنده تر بوو، هه روا خیر و سه ده قه سوننه ته له کاتی کاروباری
 گرنگا، وه ک خه تمی قورئان و قازانجکردنی باش و رزگار بوون له چورتم،
 وه کاتی نه خویشی و کاتی سه فهر، یا له مه ککه و مه دینه دا، خودا
 بیرۆزتریان بفه رموی، هه روا له کاتی غه زاو چه جداو، له کاته
 بیرۆزه گاندا وه ک مانگی ره مه زان و ده ی یه که می مانگی قوربان و رۆزی
 جه ننه گان و رۆزی هه ینی. هه می شه ی ش سوننه تی کی گه وره یه موسلمان
 چاکه له گه ل خزم و که سوکاری خوی و هاوسی مال و هاوسی دووکان و
 هه موو جوړه هاوسی و دۆست و برادری کی تری خوی بکا، بگره زه کاتی
 فه رزیش بدری به خزمی هه ژارو هه ژاری دراوسی و هه ژاری دۆست
 باشتره، هه روا که فاره تو نه زرو شتی تری له م بابته بو ئه مانه
 خیرتره!

ههتا له ناو خزمانا کامیان زیاتر دژایه تی له گهل زه کات دهره که دا
 هه بی، زه کاته که به وه خیر تره، به مهر جی هه ژار بی، هه روا خیریش
 به وه خیری زیاتره، به لام بو خیری سوننه ت خزمی ناکوک له گهل
 خیر که ره که دا مهر ج نیه هه ژار بی! چونکه خوشه ویست (درویدی خواي له سه ربه)
 ده فهرموی: گه وره ترین خیر نه و خیره یه که بدری به خزمی له دل هه
 دژت بی! خیری په نامه کی له خیری ناشکرا باشتره، به لام هه موو کاتی
 نا، خزم با ماله که یشی دوو ربی هه ربیش ده خری له سه ر دراوسی بیگانه،
 چونکه خیر به خزم دوو خیره، هه م خیره و هه م خزم
 به سه ر گردنه وه یه، باش نیه شتی خراب هه لبریزی بو خیر، به لام نه گهر
 جلیکی نوی بکری بو خوت و کونه که ت بکه ی به خیر بهر نه مه ناکه وی،
 واباشه خو بپاریزی له خیر کردن له مالی شوبه دار، ئیبنو عومهر (درازه
 خوايان لیبه) ده فهرموی: دره می خیر له مالی حه رام وهر نه گرم، له ترسی
 نه وه که تووشی حه رام خوار دن نه بم، نه وه م له وه پی باشتره که له مالی
 حه لالی خوم شهش هه زار دره م خیر بکه م! خیر کردن ده بی له سه ر نه م
 شیوه یه بی: زیواری خوی و خیزانی و نه وه ی پیویستی بی بو خوی و بو
 نه وان و بو بهر ژه وهندی ئایینی نه وه جی به جی بکا، نه نجا نه وه ی که له و
 نه ندازه یه پتره بوی هه یه که خیری لیبکا به لام نه گهر له کاتی ته نگانه دا
 بهر گهی نه ده گرت نابی هه موو نه وه ی که له وه زیاتر بی بکا به خیر!

بو ده وله مهنه ر هوا نیه که خوی و پیشان بدا که ئاتاجی هه یه
 هه تا به و مه هانه یه خیری سوننه ت وهر بگری! چونکه پیاوی له
 دانیشتوانی صوفه مرد، دوو دیاناری زیپی له پاش به جی ماوو،
 پیغه مبه ر (درویدی خواي له سه ربه) فهرموی: نه م دوو دیناره دوو داخی ناگرن بو

خاوه نه که ی! واته: نهو پیاوه له زیانیدا که خاوه نی نهو دوو دیناره بووه
چون خوی له ناو نهو هه ژارانهدا جیکردو تهوه هه تاخیری پیبکری؟
هه روا که سی پیشه یی به جوانی بزانی هه تا هه یی، هه رامه که سوال
بکا، ته نانهت نه گهر شت له خه لک و مر بگری پیی هه رامه، خیر که میش
بی هه خیری هه یه، خوی گه وره دهفه رموی: {فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
خَيْرًا يَرَهُ - سورة الزلزلة - ۷/۹۹} واته: هه رکه سی هه رچه ندی
خیر بکا، که م بیّت یان زور، بابیه ده تو سقالی بی، پاداشتی باشی نهو
خیره و مرده گریته وه! له فهرمووده یشدا دهفه رموی: خو تان له ناگری
دوزه خ رزگار بکه نه گهر به هو ی به خشی نی له تی دهنکه
خورمایه کیشه وه بووه (شه یخان). و اباشه که به تایبیه تی بو خیر پیدان
پیاو چاکان و ناتاجان به سه ربکری نه وه، نازین به خیر گردنه وه هه رامه
چوونکه پاداشته که ی پووج ده کاته وه، خوی گه وره دهفه رموی: {يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
رِئَاءَ النَّاسِ - سورة البقرة - ۲/۲۶۴} واته: نه ی ئیماندارینه!
پاداشی باشی خیر و خیراتی خو تان به مننهت و شاباش پووج مه که نه وه،
چونکه نه وه ده بی به هو ی دلی خیر پیکرا وه که، شتی و خیر پووج
ده کاته وه، چونکه لاسایی خیر کردنی نه و که سانه یه که بو ریابازی خیر
ده که ن. سوننه ته له و ماله ببه خشی که له بهر چاوی خوشه ویسته، خوی
گه وره دهفه رموی: {لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ - سورة
آل عمران - ۹۲/۳} واته: نا که گهن به پایه ی چاکه ی نایاب، هه تا له
نایابی سامانه کانتان به خت نه که ن له ریگه ی خوا دا.

۱۳۷) رۆژوو (الصيام):

رۆژوو له زمانى عەرەبیدا پێى دەگوترى صهوم، صهوم له زمانى ئەواندا واتە: خۆگرتن له کردنى شت، بەم واتایەیه کە خۆى گەورە دەفەرموى: {إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا - سورة مريم - ۲۸/۱۹} واتە: نەزرم کردووە بۆ خۆى میهرەبان کە خۆى له قسەکردن بگرم. له شەرعیشدا بریتییە لە خۆگرتن لە ئارەزووەکانى دامەن و سکا له شەبەقەووە هەتا خۆرئاواوون، لەگەڵ نیازو نیتى بەرۆژوووون له شەووەوە.

بریارەکەى:-

رۆژوو فەرزیكە لە فەرزه گەورەکانى شەریعەتى ئىسلام، فەرزیوونى بە نامەى خواو سوننەت و یەگگرتنى نەتەوێ ئىسلام سەرى گرتوو، خۆى گەورە دەفەرموى: {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ - سورة البقرة - ۱۸۳/۲} هەروا دەفەرموى: {فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ - سورة البقرة - ۱۸۵/۲} له فەرموودەى دروستدا دەفەرموى: ئىسلام لەسەر پێنج بنیات امەزراوە له فەرموودەکەدا دەفەرموى: یەكێ لەو پێنج بنیاتە رۆژوو، پیاویكیش عەرزی پێغەمبەرى کرد: كام رۆژوو لەسەرم فەرزه پێمى بفرموو؟ فەرمووى: بەس رۆژووى مانگی رەمەزان. مەرچى فەرزیوونى ئەوێهە رۆژوووانەكە موسلمان و رەسیدەو هۆشیارو توانابى. چونکە هیچ فەرزی لەسەر بێرپوای بنەرەتى (كافرى ئەصلی) نیە بەلگوو دايش نامەزى، چونکە كافر ئەهل نیە بۆ بەرستن و عیبادەت و خواپەرستى لى

ناوهشیتهوه، رۆزوو لهسەر منال و شیت نیه، چونکه پێغه مبه‌ر {درووده خواو لهسەرین} ده‌فه‌رموی: ئهم سێ که‌سه قه‌له‌می ته‌کل‌یفیان له‌سه‌ر نیه: خه‌وتوو هه‌تا خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه، منال هه‌تا ره‌سیده ده‌بی، شیت هه‌تا چاک ده‌بیته‌وه و دیته‌وه سه‌ر هۆش. (ئه‌بو داوود). به‌لام که‌سی له‌ بنه‌رته‌وه توانای رۆزووی نه‌بی، یا ئه‌گه‌ر به‌رۆزووبی زیانیکی وای لی‌ بدا که به‌رگهی نه‌گرئ، جا له‌به‌ر پیری بی یا له‌به‌ر نه‌خۆشییه‌کی وابی که ئومیدی چاکبوونه‌وی نه‌بی، یا له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌کی ره‌وای تری، ئه‌وه رۆزووی له‌سه‌ر نیه، به‌لام ده‌بی که‌فاره‌ته‌کی بدا، که‌فاره‌ته‌کی ئه‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر هه‌یبوو له‌ حیاتی رۆزووی هه‌موو رۆژی مشتێ خۆراک ده‌دا به‌ شایسته‌کانی زه‌کات، گریمان نه‌داربوو له‌وه‌دا ده‌وله‌مه‌ند بوو ئه‌وه ده‌بی که‌فاره‌ت بدا له‌ کاتی ده‌وله‌مه‌ندی‌دا.

فه‌رزه‌کانی:

رۆزوو پینچ فه‌رزی هه‌یه:

یه‌که‌م: نییه‌ت، جیگه‌ی نییه‌ت شه‌وه، کاتی نیازهی‌نان رۆزوو له‌ خۆر ئاوابوونه‌وه‌یه هه‌تا شه‌به‌ق. هه‌موو رۆژی به‌شه‌و ده‌بی نییه‌ت به‌ی‌نی، چونکه هه‌موو رۆژی په‌رستشیکی سه‌ربه‌خۆیه، له‌به‌ر ئهم به‌لگه‌یه‌ش که پێغه‌مبه‌ر {درووده خواو له‌سەرین} ده‌فه‌رموی: هه‌رکه‌سی له‌ شه‌ودا نییه‌تی رۆزوو گرتنی نه‌بی به‌ رۆژ بووی نیه به‌رۆزووبی! (ئه‌حمه‌دو ئه‌بو داوودو نه‌سائی و تیرمیزی).

دووه‌م سییه‌م: خۆگرتنه له‌ خواردن و خواردنه‌وه ئه‌وه‌ی له‌ ریزی ئهم دوه‌دابی، با که‌میش بی، له‌ شه‌به‌قی به‌یانه‌وه هه‌تا ئاوابوونی هه‌تاو

یاسای همه‌گر (زابت) بۆ ئەمه ئەمه‌یه: رۆژوو پووچ دەبی به گەشتنی
 هەر شتی که به‌پیی باوی زمان پیی بگوتری: ماددهوه، وه قه‌واره‌ی
 هه‌بی، له دهرده‌ی له‌شه‌وه بۆ ناو هەر شوینی له له‌ش که به‌پیی باوو
 یاسای زمان پیی بگوتری بۆشایی، به‌مه‌رجی له ریگهی کراوه‌وه بپرواته
 ژوو‌روه، وه به‌قه‌ستی بی، وه به‌ه‌له‌و له‌بیر‌چوون نه‌بی!.

چوارهم: خۆگرتن له‌سه‌ر جیی و خۆره‌حه‌تکردن به‌ ده‌ستی خۆی و
 به‌ شتی تریش، سه‌ربه‌لگهی ئەمه ئەم ئایه‌ته‌یه: {فَالَاَنَ بَاشِرُوهُنَّ
 وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰی يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ
 الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ - سورة البقرة - ۱۷۸/۲}
 به‌لام ئەگه‌رله‌ بیرى نه‌بوو شتی خوارد، یا شتی خواردده‌وه، یا له‌گه‌ل ژن
 دروست بوو، ئەوه رۆژوو‌وه‌که‌ی ناشکی، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر {درووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌}
 ده‌فه‌رموی: که‌سی له‌بیری نه‌بوو که به‌ رۆژوو‌وه، وه‌شتی خوارد یا شتی
 خواردده‌وه، ئەوه با رۆژوو‌وه‌که‌ی نه‌شکینی، به‌وه رۆژوو‌وه‌که‌ی ناشکی، ئەو
 ئاوو نانه‌یش که دیک‌وات رزق و رۆزییه که‌ خودا بۆی دهر‌خسینی! (رواه
 الجماعة). هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر {درووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌} ده‌فه‌رموی: خودا تۆ‌له‌و
 سزای ئەم سی جو‌ره‌ گونا‌ه‌ی له‌سه‌ر ئوممه‌تم هه‌لگرتوو‌ه:

یه‌که‌م: گونا‌هی که‌ خاوه‌نه‌که‌ی به‌ هه‌له‌ی‌بکا

دووهم: گونا‌هی که‌ خاوه‌نه‌که‌ی له‌ بیرى نه‌بی.

سی‌یه‌م: ئەو شتانه‌ی که به‌ زۆر پیا‌ن بکه‌ن! (ئیب‌نو‌ ماجه‌/

طه‌به‌رانی/ حاکم).

پینجه م: خوگرتن له خوړشانه وه به قهستی، به لام نه گهر رشانه وه زوری بۆ هاوردی، نه وه رۆژوو هکە ی ناشکی، پیغه مبه ر (دروود خوا له سه ربه) ده فەرموی: که سی رشانه وه زوری بۆ هی ناو رشایه وه به بی خواستی خوی، له هه مان کاتا به رۆژوو بوو، نه وه گیرانه وه ی له سه ر نیه، به لام نه گهر خوی خوی رشانده وه با رۆژوو هکە ی بگریته وه (د/ت/ن).

١٣٨) رۆژوو به چی پوچ ده بیته وه:

رۆژوو به زورشت پوچ ده بیته وه:

یه که م: بردنه ژووره وه ی شتی له دهره وه ی له شه وه بۆ ناوه وه ی به قهستی، ئیتر خوا نه وشته خوړاک بی یانا، جگه ره کیشان به ر نه مه ده که وی، مه رچی ناوه وه ی له ش نه وه یه که ده بی، بۆشایی بی، ئیتر مه رچ نیه که نه و شوینه بۆ شه هی زیکی وای تیابی که خوارد ده مه نی، یا دهرامان بگوړی، که واته: ناوکه له ی سه رو ناوگو ی ده گریته وه، چونکه ئیبنو عه بباس (ره زاه وایان لیبه) ده فەرموی: رۆژوو به وه ده شک ی که ده چیته ناوله شه وه، نه ک به وه که له ناوه وه ی دیته دهره وه! نه وه تا به پیی قسه که ی نه و هه موو ناوه وه ی به ر ده که وی وه رۆژووی پی ده شک ی، ئیتر شته که خوړاک بی یا شتی تربی جیاوازی نیه.

بزانه! نه گهر ده سنو یژ گر زیاده ره وی کرد له ئاو له دهمو لووت رانادا و له نه نجامی نه وه دا ئاو که ی شته ناو بۆشایی قورگی، یانا و سکی، ناو برناخی، نه وه رۆژوو هکە ی ده شک ی، چونکه خو شه ویست (دروود خوا له سه ربه) ده فەرموی: زیاده ره وی له ئاو له دهمو لووترا دانا بکه، مه گهر کاتی

كە بە رۆژوو بېت؟ چونكە زىادەرهويپه كە لەم دوو كاتەدا رۆژوو دەشكىنى بۆيه پېغەمبەر رېگەى نادات، دەنا نهى لى نەدەگرد، بەلام ئەگەر بەبى زىادەروپىكردن ئاوپەريپه قورگى، يا گەيشته بۆشايى، وه بەقەستى نەبوو، ئەوه رۆژوو ناشكىنى، چونكە بەر ئەو هەلەيه دەكهوى، كە چاوپۆشى لىكراوه.. ئەوهەندە هەيه ئەگەر ئاوى كرده ناودەم و ناو لووتى بەنيازى ئاو لە دەم و لووتپرادانىشى نا، وه ئاودكە پەريپهناو بۆشايى قۆرگى ياناو بۆشايى لای سەرروى لووتى ئەوه رۆژوو دەكهوى دەشكى، چونكە سوچ لە خۆپەتى و كارىشى بەشتى واتە: نيه! بەشى وا نيه تەنانەت ئەگەر ژنى پەنجەى بكا بەناو شەرمى خۆيا، لەكاتى تاراتگرتندا، لەسەر فەرموودەكهى ئىبنو عەبباس، رۆژوو دەكهوى دەشكى، لە راستيدا ئەو ئەوهەندەى لەسەرە كە ديوى دەرەهەى شەرمى بشوا، ئەوهى كە بەدەرەوه نيه شۆردنى لەسەر نيه.

دووهم: رۆژوو دەشكى بە شاف هەلگرتن و بەشت خستنه ناو ديوى ناوهوهى چووگى نيرينه و زىى ميينهوه بەپى فەرموودەكهى ئىبنو عەبباس، كە كەمى لەمەوپيش نوسيمان، ئەم فەرمايشتهى ئىبنو عەبباس دوو بەشه، ئەم شتانه لە بەشى يەكەمى چەرت دەكرى: پەرىنى مېش بۆ ناو قورگى رۆژووهوان و گەيشتنى تۆزى ئاردو تۆزى رېگەو دووكەلى بخوورو شتىوا بۆ ناو قورگو بۆشايى، لە بەشى دووهميشى ئەم شتانه چەرت دەكرين: دەرچوونى خويىنى بېنويژى و زەيستانى و منالېوون و خۆرشانەوهو ئاو هېنانەوه، چونكە ئەوانەى لەبەشى يەكەمى فەرموودەكهى ئىبنو عەبباس چەرتمان كردن، گەرچى لەو شتانهيشن كە دەچنە ژوورەوه بۆ ناو بۆشايى لەش، لەگەل ئەوهيشدا رۆژوو يان

پیناشکی، چونکه چوونه ژووره ده گه یان به قهستی نیه، ئەوانه ییشی له بهشی دوو ده می.

فهرمووده گه ی ئیبنو عه بباس چه رتمان کردن، گهرچی لهو شتانه ییش که له ناو له شه وه دهر ده چن، به لام رۆژوو ده شکینن. مایه وه سهر شرنقه وه دهرزی لیدان، خوا له دهماره وه ئی بدری، یا له لار و ماسۆلکه وه ئی بدری، ئەم راجیایی تیا دایه، گوتراویشه: رۆژوو ده شکینن، گوايه بهر رووکاری بهشی یه که می فهرمووده گه ی ئیبنو عه بباس ده که وئ، که ده فه رموئ: رۆژوو به وه ده شکئ که ده چیته ناو له شه وه!.

سپییه م: رشانه وه که به قهستی بئ، به لگه که ی رابورد.

چواره م: جووت بوون له پيش و پاشه وه به قهستی، به لگه که ی پاش توژی دئ.

پینچه م: ئاو هینانه وه خو ره چه تکردن، جا به خو تیسوین بئ، یا به ده ست پیا هینان بئ، ئیتر خو ی دهستی پیا بئینن، یا ژنه که ی یا که نیزه که که ی جیاوازی نیه، هوی بوونی ره چه تبوون به هوی رۆژوو شاندن ده گهر پته وه بۆ سهر ئەم شیکردنه وه یه: مه بهستی گه وه له جووت بوون ره چه تبوونه، جا له شوینن جووت بوون به بئ ره چه تبوونیش رۆژوو بشکینن، ره چه تبوون که مه بهستی گه وه ری جووت بوونه، با به بئ جووت بوونیش بئ، چون رۆژوو ناشکینن؟! که واته دهیشکینن و زیاتریش! به لام ته نیا له م دوو کاته دا ئاو هاتنه وه رۆژوو ناشکینن، ئەگهر به بیر لیکردنه وه، یا به شه ی تانبوون ئاوی هاته وه رۆژوو ده که ی ناشکئ.

شەشەم و حەوتەم: بېنویژی و زەيستانى، چونکە رۆزوو کاتى دادەمەزرى کە ئەم دوو نەبن، دەى ئەگەر يەکى ئەم دوو لەناو رۆزوو دەکەدا روويدا رۆزوو دەکە پوج دەبیت، بەپى گوتەى عائىشە (رەزەا خواى لېبە) کە دەفەر موى: جارەن بە سەرىنى پىغەمبەر خوى (دروودى خواى لىسەرى) کە دەکەوتىنە بېنویژىيەو، لەپاش پاکبوونەو و خوشۆردن، پىغەمبەر (دروودى خواى لىسەرى) فەرمانى پيمان دەکرد: کە رۆزووى رەمەزان بگىرپنەو، بەلام نوێژ نەگىرپنەو. دەى ئەگەر رۆزوو لەکاتى بېنویژیدا دابەمەزرى پىغەمبەر فەرمانى نەدەکرد بە گىرپانەو و رۆزووى کاتى بېنویژى. لە هەمانکاتدا خودا بۆ بارسووکى نوێژى لەسەر ئافرەتى بېنویژو زەيستان هەلگرتوو، لەبەر ئەو پىغەمبەر (دروودى خواى لىسەرى) فەرمانى نەکردوو بە گىرپانەو نوێژ! چونکە بە درىژايى سالى و لە زۆربەى تەمەندا شتى وا زۆر زەحمەتە، وەك رۆزوو دەکە نىە کە سالى مانگى بى و بەس!

هەشتەم: شىتى، بە پى فەرمايشتى پىغەمبەر (دروودى خواى لىسەرى): ئەم سى کەسە قەلەمى تەکلىفيان لەسەر نىە تا کۆتايى فەرموودەکە کە لە زنجىرى (۱۳۶) دا رابورد.

نۆيەم: بى برۆابوونەو: وەرگەرەن لە ئايين: پاشگەزبوونەو کە برىتييه لە پچراندنى رشتەى ئىسلامەتى، جا بەگوتارى بى بە کردارى بى، يا بە بىروباروم بى، بەپى فەرمايشتى زاتى مەزن: {وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ - سورة البقرة - ۲/۲۱۷} هەرwa بەپى ئەم فەرمايشتى

ترى {لَيْتَنِي أَشْرَكْتُ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ - سورة الزمر - ٦٥/٣٩} .
گومانیش له وهدا نیه که نههلی کوفر ههموو یهک میلله تن؟.

دهیهه: بووران هه وهیه، نه گهر سهرو مېبوو، بهدریژایی نهو رۆژه
یهک هه ناسه، یا پتر، نه هاته وه سهرو هۆشی خۆی نهو رۆژو وه که ی
پووچه، دهنه دهنه مزرئ نه گهر تۆژئ یا زیاتر هاته وه سهرو هۆشی خۆی،
بهلام نه گهر وا ریکهوت بهدریژایی رۆژ نووست رۆژو وه که ی دهنه مزرئ،
چونکه خهوتوو شیاوی (ئههلییهتی) ههیه بۆ ئاخوتن له گهلی، به
پێچه نه وهی که سی که له هۆشخۆجوبی.

١٣٩) چی له رۆژودا سوننه ته:

بۆ رۆژو وهوان نهه سی شته سوننه تن.

یهکهه: کاتی بهراستی بۆی ده رکهوت که شهو داها توه به پهله
رۆژو وه که ی بشکینئ. چونکه خۆشه ویست (درووه خوا له سه ربه): ده فهرموی:
مهردوم ههتا پهله له بهربانگ بکهو بهربانگ نه خه به قنگاو له کاتی
خۆیا رۆژو بشکین، نهو نه شانیه نه وهیه که هیشتا ههر باشو له ربی
راست لایان نه داوه. (شه یخان). ئیبنو حیببانی ش له سه حیجی خۆیدا
ده گیریت هه که: ده ستوری پێغه مبهرو (درووه خوا له سه ربه) وابوو ههر رۆژئ به
رۆژو بوایه، نوێژی شیوانی نه ده کرد، ههتا چه ندد دهنگی فهریکه
خورمایان بۆ ده هیئا، یا ئاویان بۆ ده هیئا، جا ده نکه خورماکانی
ده خوارد، یا ئاوه که ی ده خوارد هوه، نه و جا نوێژی شیوانی ده کرد، نه مه له
هاوینا که فهریکه خورما ههیه، بهلام له زستانا، له پێشکردنی نوێژی

شيوانا، يا بەخورما دەيشكاند، يا بەئاو. سوننەتە لە زستانا بەربانگ بەخورما يا بە ئاو بكتەو، لە هاوینیشا بە فەریكە خورما يا بە ئاو رۆژوو بشكىنن، لەبەر فەرموودەكەى پېشەو. لەبەر ئەوەش چونكە ئەم دوو شتە ھەردیەكەى سوودیكيان ھەيە لەم بارەيەو: شیرینی ھیز دەبەخش، ئاویش ناو سەك پاك دەكاتەو... رەویانیش دەفەرموی: بەلام ئەگەر خورما نەبوو بە شیرینی بیشكىنن، چونكە رۆژوو چاووھەنای چا و كز دەكا، بەلام خورما رۆشنى دەكاتەو، شیرینی بە گشتی دەوری خورما دەبینن، كەواتە كە خورما نەبوو شیرینی جیگەى دەگریتەو.

دووهم: دواخستنى پارشیو، لە فەرموودەدا دەفەرموی: دواخستنى پارشیو لە رەوشتى پېغەمبەرە خاوەن پەيامەكانە. (ئیبنو حەببان لە صەحیحەكەیدا گێراویەتەو).

دیسان لە فەرموودەدا دەفەرموی: ئۆمەتی من ھەتا پەلە لە بەربانگ بکەن و پارشیو دوا بخەن، ئەو نیشانەى ئەوێە كە ھیشتا لەسەر رەوشتى باشى خۆم ماون و پەپرەوى سوننەتی من دەكەن. (ئیمامى ئەحمەد لە موسنەدى خۆیدا گێراویەتەو) سەرەرای ئەوەش دروستى رەوايى پارشیو ئەوێە: كە یاریدەى عیبادەتکردن دەداو خواپەرست بەھیز دەكا، دەى ھەتا دواكەوئى باشتەر دەبئ بەمایەى بەھیز بوون بۆ رۆژوو دەوان.

ئەودى كە ئەصلی سوننەتی پارشیو، پارشیو بەكەمى خواردنیش یا بە كەمى خواردنەوێ ئاویش جیبەجی دەبئ، بەلام واباشە پارشیویكى وا بكا كە ببئ بەھوى بەھیزبوون بۆ رۆژوو دەوان. ئیبنو حەببان لە صەحیحەكەیدا ھەيە: ئەگەر بە قومئ ئاویش بوو پارشیو بکەن.

کاتی پارشیو له نیوه شه ووه دهست پیدهکا، ئیمانی رافعی له کۆتایی کیتابی ئیمانا ئەم مه سه له یه ی باس کردووه..

سێیه م: زمانی بپاریزی له قسه ی پر و پووچ و قسه ی بې شه رعی جا ئەگەر ئەو قسه یه ده بوو به هۆی گونا هباری، وهك غه یبه ت و پاشه مله و دوو زمانی و درۆی ناره و او شتی تری له م بابه تانه ئەوه نادر و ست و ناره وایه، جا له م کاته دا زمان پاراستن له م جوړه قسانه بۆ رۆژ ووه ووان، غه یری رۆژ ووه ووانیشن، نه وهك سوننه ته، به لكو فهرزه، ئەوه تا له سه حیجی بوخاری شه ریفه ده فهرموی: ئەو رۆژ ووه ووانه ی که واز نه هیئ له قسه ی ناره و او له کاری ناره و او خودا کاری به وه ی ئەو نیه که ده می خۆی ببه ستی و واز له خواردن و خواردنه وه به یئ! له هه دیشدا دیسان ده فهرموی: گه ل رۆژ ووه ووان به س برس یئتی له رۆژ ووه ووه که ی بۆ ده می نیت ته وه گه ل شه و نو یژ که ریش هه ر شه و نخوونی و ماندو و بوونه که ی بۆ ده می نیت ته وه له شه و نو یژ که ی (حاکم) وه ده یش فهرموی: ئەم فهرمووده یه به یئ مه رجی بوخاریه که داینا وه بۆ فهرمووده ی دروست. سه ره رای ئەم به لگانه یش قه سه ی نابه جی پاداشت پووچ ده کاته وه.

١٤٠) ئەو رۆژانه ی که رۆژ وویان تیادا نادر وسته:

رۆژ ووی رۆژی جه زنی ره مه زان و رۆژه گانی جه زنی قوربان نادروسته، له سه حیجه ینا هه یه: پێغه مبه ری خوا (مروود خوا له سه رب) ریگه ی نه داوه که له رۆژی جه زنی ره مه زان و له رۆژی جه زنی قورباندا که س به رۆژ ووی. به هیج شی وه یه ک رۆژ ووی ئەم دوو رۆژه دروست نیه، به نیازی سوننه ت ب، یا به نیازی فهرزی، یا به نیازی نه زری، یا یا

بەنئىزى ھەر نىيازىكى تىرى دىرۇست نىيە، ھەروا گىرتنى رۇزۇۋەكانى
ئەيىامو تەشرىقىش دىرۇست نىيە، كە بىرىتىن لە سى رۇزۇۋەكەى پاش
رۇزى يەكەمى جەزنى قورىبان، چونكە پېغەمبەر (دىرۇدە خواە لەسەربە) نەيى
كردوۋە لە گىرتنىان. (ئەبو داوود بە رىشتەيەكى دىرۇست گىراۋىيەتەۋە).
لە صەحىحى موسلىما دەفەرمۇ: پېغەمبەر (دىرۇدە خواە لەسەربە) فەرمۇى:
سى رۇزى پاش رۇزى يەكەمى جەزنى قورىبانىش، كە مەشھورن بە
ئەيامو تەشرىق، واتە: رۇزانى قورىبانى سەربىرىن و كىردنى گۆشتەكەيان
بە لەتكە گۆشتو قەدىد، بە ھەلخستنى لەبەرخۇر، ئەم سى رۇزەيش
رۇزانى خواردن و خواردنەۋەن و بە كەلكى رۇزۇۋونايەن، رىك وەك رۇزى
يەكەمى جەز، بەلام خوا دايانۇن بۇ يادۇ زىكرى خۇى. گوتراۋىشە: بۇ
ئەو حاجىيەى كە تەمەتتۇع بە عەمرە دەكاو لە ھەمان كاتا ھەدىى
بەيتى نىيە، ئەۋە بۇى ھەيە كە ئىيامو تەشرىق بە رۇزۇۋوبى، لەجىاتى
سى رۇزى كافارەتەكەى كاتى حەج، مەبەست ئەۋ سى رۇزەيە كە لەم
ئايەتەدا ئامازەى بۇ كراۋە: {فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲}. واتە: ھەر كەسى لە
پاش كىردنى عەمرە ئىجرامى شكاندو خۇشى ۋەرگىتەۋە تا كاتى
ئىخجرامى حەج دادەبەستى ئەۋە چى بۇ ھەلسوۋرا لە ئازەللى دەست
بدات بۇ قورىبانى سەرى بىرى، دەى كەسى ئازەللى دەست نەكەۋى ئەۋە
پىۋىستە كە سى رۇز بە رۇزۇۋوبى لە كاتى حەجدا، ۋە حەۋت رۇزىش كە
گەرانەۋە بۇ ۋلاتى خۇتان. لە بوخارى شەرىفا، لە عائىشەۋ ئىبنو
عومەرەۋە، دەگىرپىتەۋە: دەفەرمۇون (رەزەا خۇايان ئىبىن): رىگە نەدراۋە

بەگەس كە لە سى رۆژەى ئەييامو تەشريقا بە رۆژووبى، مەگەر بۆ ئەو حاجىيە كە ئازەلى ديارى بەيتى دەست نەگەوى. ئىمامى نەوۋەى ئەم فەرمايشتە بە پەسەند دادەنى، لە پېش ئەويشا ئىبنو سەلاح بە فەرمايشتى سەحىجى داناو.

١٤١) رۆژووى رۆژى گومان (صوم يوم الشك):

رۆژووى رۆژى گومانەرۆژ، بە نىيازى رۆژووى سوننەتى بىھۆ، نادروستە، ھەروا بەناوى ئەو ەيشتەو كە لە رەمەزانە ھەر نادروستە، بەلگەى ئەم بېرىارەش ئەم گوتەيەى ەممارى كورى ياسرە كە دەفەرموى: ھەركەسى رۆژووى ئەو رۆژە بگرى كە خەلك گومانى لىدەكەن و لىيان روون نىە كە ئەو رۆژە لە رەمەزانە، يا نا، ئەو لە فەرمانى پىغەمبەر (ﷺ) لەم بارەيەو دەرجوو. (ترمىذى و ئىبنو حەببان و حاكەم بە دورستيان داناو، بوخارىش بە تەعللىق گىراپيەتەو). گریمان ئەگەر ئەگەر كەسى نەزرى كرد گومانە رۆژ بە رۆژووبى رۆژووەكەى دانامەزى. بەلام ئەگەر رىكەوتى رۆژووى سوننەتى ئاسايى خۆى كرد ئەو نادروست نىە، وەك ئەو رۆژ نا رۆژى بەرۆژووبى و لە رۆژى گومانە رۆژووەكەدا سەرەى رۆژووى سوننەتى خۆى بى، پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموى: بە رۆژو و دوو رۆژ لە پېش رەمەزانا بەرۆژو مەبن، مەگەر بۆ كەسى رۆژووى خۆى بگرى، وەك ئەو دەستوورى وابى دوو شەممەو پىنج شەممە بە رۆژو بى. (شەيخان) ھەروا نادروستە كە گومانە رۆژ بلكىنى بە رۆژووى پىشەو،

چونكى لە حالى وادا سەر بۆ ئەو دەكېشى كەس بۆ مانگى نوڧى رەمەزان نەگەرئ. رۆژە گومان ئەم سى جۆردى ھەيە:

(۱) خەلگى لە خۆيانەو ە بېكەن بە مقۆمقۇ گوايە مانگيان ديوە، بەبى ئەو ە بلىن فیسارەكەس دیویەتى.

(۲) چەند كەس لەوانە كە شایەتییان وەرناگرئ بۆ ساخبوونەو ە مانگى نوڧى، شایەتى بدن لەسەر دیتنى، مانگى نوڧى رەمەزان، وەك منالان و ژنان و بەدكاران و بەندە، كە لە ئاخررۆزى لە (مانگى) كۆمەلە مانگ (شەعبان) دا ئەو شایەتیە بدن.

(۳) ئەگەر باوەرى وابو ئەو كەسەى دەلئ مانگم دیو ە راست دەكا، ئەو ە پئویستە بە رۆژووبى، بەلام ئەگەر باوەرى پئکرد ئەو ە دروستە بە رۆژووبى، بەلام ئەگەر دوو دل بوو لەو ەدا كە راست دەكا یانا حەرامە بە رۆژووبى.

۱۴۲) بربارى دروستبوون لە رۆزى رەمەزانا:

ھەر كەس لە مانگى رەمەزانا بەرۆژوبى، بە قەستى بە جووت بوون، رۆژووەكەى تىك بدا، كەفارتى گەورەى دەكەوئتە سەر، بە مەرجى جووتبوونەكە تەواو بئ و پئى گوناھبار ببى، كەواتە: كەفارت نى ە لەسەر كەس كە لە رەمەزانا بەرۆژوو نەبئ و جووت بوون ئەنجام بدا، یا لەسەر كەس لەبىرى نەبئ بە رۆژووە دروست ببى، پئغەمبەر (ەروودى خوا ە لەسەرئ) دەفەرموئ: خودا تۆلەى ئەم گوناھانەى لەسەر ئومەتم ەلگرتووە: گوناھى كە خاوەنەكەى بە ەلە بىكاو گوناھى كە

خاوه نه که ی له بیرى نه بی که نه و کاره له و کاته دا درسوت نیه، که فارمت له سهر ژنیش نیه، چونکه نه و ههر به تیچوونی سهرى چووک بو ناو له شی رۆزووه که ی دهشکى، بهر له وه جووتبوون بیى به جووتبوونی ته و او، نه وه رۆزووه که ی دهشکى، هه روا ریباریش که فارمتى له سهر نیه نه گهر دروست بوونه که به و نیازه بی که رۆزووه که ی بی بشکینى، چونکه مافى نه وه ی هه یه رۆزووه که ی بشکینى، نه مه یش له سهر فهرمايشتى دروست، هه روا که فارمت نیه له سهر که سى که کات به شه و بزانی و جووت بیى، نه وسا دهر بکه وى که نه و کاته رۆژ بووه شه و نه بووه، چونکه به مه تاوانبار نابى، جا ههر کاتى له سهر نه م شی و ده ی پی شه وه که سى جیماعى کرد، که فارمتى رۆزووه که یه کیکه له م سى شته، به ریز ده که ویتته سهرى، وه ک له م فهرمووده یه دا ده فهرموى: پیاوى هاته خزمه تى پیغه مبه ر {دروودى خوا و له سهر بى} گوتى: نه ی پیغه مبه رى خودا! فه وتاوم. فهرمووى بۆچى فه وتاوى؟ گوتى: له رهمه زاندا به رۆزوو بووم له گه ل ژنه که م دروست بووم. فهرمووى: ئایا هه ته که به نده یى نازادا بکه ی؟ گوتى: نه. فهرمووى: نه ی ده توانى دوو مانگ له سهر یه ک به رۆزووبى؟ گوتى نه، فهرمووى: نه ی ده توانى نانى شه ست هه ژار بده ی؟ گوتى نه. نه بو هورده ر به ر فهرمووى: جا پیاوه که له لای پیغه مبه ر {دروودى خوا و له سهر بى} دانیشته، هه تا زهمیله یى خورمایان هی نا بۆ پیغه مبه ر {دروودى خوا و له سهر بى} فهرمووى: نه مه بکه به خیر، پیاوه که یش گوتى: نه ی پیغه مبه رى خودا! کى له ئیمه هه ژارتره تا پى بده م! دسا به و خودایه، له م په رى مه دینه وه هه تا نه و په رى مه دینه خیزانىکى وای تیدانیه که وه ک خیزانه که ی خۆم پیویستى به م خورمایه هه بی! جا پیغه مبه ر

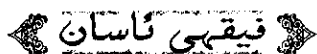

(دروودى خۋاى لەسەربى): وەھا پېكەنى تەنانەت ددانە پېشېنەكانى وەدەر كەوتن، ئىنجا فەرمووى: دەبرۆ دەر خواردى خېزانەكەى خۆتى بدە. (شەيخان) لە گېرپانە وەھىەكى ئەبو دادووددا دەفەرموئ: حەلانەيى خورمايان بۆى هېنا ئەندازەى پازدە مەن (صاع) خورماى تىابوو. جا هەركاتى كە نەيىبوو هېچيان بدا دەكەوئتە ئەستۆى هەتا دەيىئ.

رووكارى فەرموودەكە وا دەگەيەنى: كە هەژارى ئەم كەفارتەى لەسەر بى، دروستە بىدات بە كەسوكارى خۆى، چونكە پېغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەربى) بە پياوھەكى فەرموو: دەبرۆ دەر خواردى خېزانەكەى خۆتى بدە، بەلام لەسەر فەرماشتى كە بە صەحيح دادەنرى، وە فەرماشتىكى تر بەراپەرى هەيە، دەفەرموئ: دروست نىە بىدات بە كەسوكارى خۆى، دەق وەك زەكات و چەشنە كەفارتەكانى تر چۆن دروست نىن بدريىن بە كەسوكار، كەفارتەى جووتبونيش هەر وا. فەرموودەكە بەسئ جوۆر تەئويل دەكرئ (بەلام بەندە تەر جەمەم نەكرد چونكە ئېرە شوئنى ئەو جوۆرە وردكارىيانە نىە، ئەو دەبئ لە مۆتەووەلاتا باس بكرئ — وەرگيى).

١٤٣) مردوويى رۆژووى لەسەربى:

كەسئ بمرئ و رۆژووى رەمەزان قەرزار بئ ئەمە حالىيەتى: ئەگەر بەر لەوەى بۆى رېيكەوئ قەزاي بكاتەوە مرد، وەك ئەوە هەتا كاتى مردنى مەهانە رەواكەى هەرمابى، ئەوە نەگوناهبار دەبئ و نە كەفارتە و نە قەزاي لەسەرە، بەلام ئەگەر بەبئ مەهانە فەوتاندىبوى، ياخود

مەودای بوو بیگپریتەووە بە ئارەزوو نەگپرەپاڤووە، دەبی بەم شیوەیە
 فیدیە بۆ بدری: لە کەلەپوورە بە جیماوەکە، لە بریتی ھەر رۆژە
 رۆژووێکە مشتێ دغل بدن بە ھەژاری. ئەمە ھەتوای عایشە و ئیبنو
 عەبباسە، (مەزەن خاوانا ئیبن) ئەم ھەرموودە ھەش بەلگە نەوێ: ئەگەر
 کەسێ مردو قەرزاری مانگی رۆژوو بوو، با ھەقدارەکە لە بریتی ھەر
 رۆژە رۆژووێکە، ژەمی خۆراک بدا بە گەدایی! (تیرمیزی و ئیبنو ماجە
 گپرەپاوانەتەووە. تیرمیزی دەفەرموێ: قەسە راست نەوێ: کە ئەم
 ھەرموودە مەوقووفە لەسەر ئیبنو عومەر).

لە ھەرمایشتیکی تردا دەفەرموێ: مەرج نیە فیدیە بۆ بدری،
 بەلکو ھەقدارەکە ھەقی ھەی خۆی رۆژووێکە بۆ بگریتەووە، بگرە
 شتی وا سوننەتە، بەپێی ئەم ھەرمایشتە پێغەمبەر (مروودە خواوە لەسەر بێ):
 ئەگەر کەسێ مرد، رۆژووی لە سەربوو ھەقدارەکە دەگپریتەووە بۆ!.
 (شەیحان و کەسانی تریش گپرەپاوانەتەووە) لە گپرەپاوانەوێ: ئەگەر
 ویستی لە جیاتی ئەو بە رۆژووی بێ دژایەتی نیە لە نیوانی ئەم دوو
 ھەرموودەدا، کە یەکیکیان دەفەرموێ: ھەقدارەکە خۆی رۆژووێکە
 بۆ بگریتەووە، وە ئەوی تریان دەفەرموێ: با ھەقدارەکە لە بریتی ھەر
 رۆژە رۆژووێکە ژەمی خۆراک بدا بە گەدایی چونکە ئەمە ئەو
 دەگەینێ کە ھەر کام لەم دووکارە بکری بریتی کاری پێویست لەم
 مەسەلەدا دەکەوێ، خوا بە رۆژووگرتەووە، یا بە خۆراک بەخشین بێ.

١٤٤) پیری ئیختیارو کهسی له ریزی نهوابی:

بیرو ئیختیاریکی وا که توانای رۆزووی نهبی، یا رۆزوو توشی
 ئهرکیکی دیژواری بکاو پیریژن و نهخۆشی که ئومیدی چاک بوونهوهی
 لی نهکری، ئهمانه رۆزوویان لهسهر نیه، بهلام تۆله (فیدییه)یان
 دهکهوێته سهر، که بریتییه له پیدانی ژهمی خۆراک به مسکینی، له
 جیاتی رۆزووی ههر رۆژی که فەوتابی، بهپی فهرمایشتی خوی گهوره:
 {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ - سورة - ١٨٤/٢}
 واته: پێویست وفهرزه لهسهر ئهو کهسانه که لهشساغنوله شوینی
 خۆیانان، بهلام لهبهر پیری و ناتهواوی) وه، به خهرجکردنی ههموو
 توانایی نهبی، ناتوانن رۆزوو بگرن، لهسهر ئهوهکهسانه که ئهمه
 حالیانه فهرزه: ئهگهر به رۆزوو نهبوون، تۆلهی ئهو رۆزوویان بدن، بۆ
 ههر رۆژی ئهندازهی خواردهمهنی کهدایهک. ئیبنو عههباس (رهزاه خواد
 لیبه) دمهفرموی: ئهم نایهته بریارهکهی ههڵ نهوهشاوتهوه، بهلکوو ئهمه
 سهبارمت به پیاوو ژنی ئیختیاره، که نهتوانن بهرۆزووبن، له جیاتی ههر
 رۆژی رۆزوو شکندن دهبی ژهمی خۆراک بدن به کهدایی.

١٤٥) ژنی دووگیان و ژنی مه مکدهر:

ژنی دووگیان و ژنی منالبههر، ئهگهر له ترسی گیانی خۆیان یا له
 ترسی نهخۆش کهوتنیان رۆزوویان نهگرت، پێویسته قهزای رۆژهووهکه
 بکه نهوهو، فیدییهیان لهسهر نیه، دهق وهک نهخۆش وان. بهلام ئهگهر له
 ترسی منداڵهکهیان رۆزوویان نهگرت، وهک ئهوه سکپر مهترسی ئهوهی
 ههبی که سکهگکهی لهباربجی، وه منالبههر مهترسی ئهوهی ههبی که

شیره‌که‌ی که‌م بکا، ئه‌وه گێڕانه‌وه‌و بریتیان له‌سه‌ره، که بریتیه له خۆراکدان به‌ گه‌دایی له بریتی رۆژی که به رۆژوو نه‌بن، به‌پیی ئه‌م نایه‌ته {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ} له‌ فهرمووده‌یشدا ده‌فه‌رموی: خودای گه‌وره‌ هه‌م رۆژوو هه‌م نیوه‌ نویژی له‌سه‌ر ریبوار هه‌لگرتوو، له‌سه‌ر سکپرو منالبه‌به‌ریش رۆژوو هه‌لگرتوو. (ئه‌حمه‌دو ئه‌بو داوودو تیرمیذی و نه‌سائی گێڕاویانه‌ته‌وه‌. تیرمیذی به‌ فهرمووده‌یه‌کی جوانی داناوه‌). وه‌کی تریش ئه‌م رۆژوو شکانه، سه‌ره‌رای ئه‌م نایه‌تو فهرمووده‌یه‌ هۆی تریشی هه‌یه که ئه‌مه‌یه: ده‌بی به‌هۆی بووژانه‌وه‌ی دووسه‌ر که بریتین: له‌ دایک و منالکه‌ی!.

١٤٦) نه‌خۆش و ریبوار:

بۆ نه‌خۆش و ریبواریش پی نه‌بوون دروسته له‌ ره‌مه‌زانا، به‌ پیی نایه‌تی: {فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ - سورة البقرة - ١٨٤/٢} واته: جا هه‌رکه‌سی نه‌خۆش بی، یا له‌سه‌ر سه‌فه‌ربیی، وه‌ به‌رۆژوو نه‌بی، ئه‌وه دروسته، به‌لام ده‌شی که مه‌هانه‌که‌ی نه‌ما چه‌ند رۆژی خواردوو، ئه‌وه‌نده رۆژ قه‌زا بکاته‌وه‌. بۆ نه‌خۆش ئه‌م دوو شته به‌ مه‌رج گیراوه: تووشی ئازاریکی سه‌خت ببی به‌هۆی گرتنی رۆژوو هه‌که‌وه، یا مه‌ترسی ئه‌وه‌ی هه‌بی که دره‌نگ چاک ببیته‌وه‌.

جا ئه‌گه‌ر نه‌خۆشینه‌که سه‌روم‌پوو، بواره‌ی نه‌ده‌دا، ئه‌وه مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه هه‌ر له شه‌وه‌وه نیت نه‌هینی، به‌لام ئه‌گه‌ر پچ‌ر پچ‌ر بوو، وه‌ک که‌سی تاوه تاوه تایی لیبی و ناو به‌ناو له‌رزو تاکه‌ی به‌ری بدا، ئه‌وه ئه‌گه‌ر له شه‌وا تاداربوو بۆی هه‌یه هه‌ر له شه‌وه‌وه واز له نیت به‌ینی،

دەنا لەسەرىهەتى كە بەشەو نیت بهیئى، جا ئەرگەر ئاتاج بوو
رۆژوو دەكەى بشكىئى، دەنا بە تەواوى بكا، ئەمە كاتى واىە كە مەترسى
نەمانىي خۆى نەبى بەهۆى رۆژوو دەكەو، بەلام ئەرگەر مەترسى ئەووى
هەبوو، ئەو لە سەرىهەتى كە بە رۆژوو نەبى!

بزانە كە زۆر بۆهینانى برسیئى و تونیئى دەق وەك نەخۆشى واىە،
ئەم دوەیش دەبن بەهۆى رۆژوو شكاندن، بەپىئى ئەو مەرج و حالەتانیە
كە بۆ نەخۆشى دانراون.

بەلام ریبوار بەم مەرجانە مافى رۆژوو نەگرتنى هەیه: دەبى
سەفەرەكەى درێژو رەواى، كەواتە: لە سەفەرى كورتو لە سەفەرى
گوناها رێگەى رۆژوو نەگرتنى پى نادى، چونكە هۆى بارسووكى
نابەستى بەبى فەرمانى خواو، گوناها نابى بەهۆى بارسووكى! وەلى بۆ
ریبوار رۆژوو گرتن باشترە، بە مەرجى زیانى پى نەگەیهئى، ئەرگەر دەبوو
بەهۆى زیان بۆى ئەو پینەبوون خیرترە!

١٤٧) رۆژووى سوننەت (صوم التطوع):

گرتنى رۆژووى رۆژى دوو شەممان و پینج شەممان زۆر سوننەتە،
بەپىئى ئەو فەرموودەیهى كە ئەبو هورەیرە (رەزەا خواە لیبە) دەگێرێتەو،
دەفەرموى: پینجەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) زۆر جاران رۆژى دوو شەممان و
پینج شەممان بەرۆژوو دەبوو. (ئەحمەد بەرشتەیهكى دروست
گێراویەتەو) گرتنى رۆژووى ئەییامو لیبزیش لە هەموو مانگى
سوننەتە، واتە: رۆژە شەو رووناكەكان، كە بریتین لە رۆژانى سیازدەو
چاردەو پازدەى مانگ، بەپىئى گوتەكەى ئەبو زەر (رەزەا خواە لیبە) كە

دەفەرموئ: پېغەمبەر (درودە خواە لەسەربە) کردبووی بە یاسا فەرمانی
پێکردین کە ئەو رۆژانەی شەووەکانیان هەتا بەیانێ مانگەشەو،
بەرۆژووبین، کە بریتین لە رۆژانی سیازدەو چارەدو پازدە. فەرمووی:
دەیفەرموو (درودە خواە لەسەربە): گرتنی ئەم سێ رۆژە لە هەموو مانگی، وەك
ئەو وایە کە کەسێ بە درێژیی سالی، سالی دوانزەمانگە بەرۆژوو بێ.
نەسائی گێراویەتەو، ئیبنو حەببان بەدروستی داناو. سوننەتە شەش
رۆژ لە مانگی شەشەلان بەرۆژوو بێ، چونکە خۆشەویست (درودە خواە
لەسەربە) دەفەرموئ: هەرکەسێ لە پێشدا رۆژووی مانگی رەمەزان بگرێ، وە
لە پاش ئەویش شەش رۆژ لە مانگی شەشەلان بگرێ، ئەو وەکوو بە
درێژیی سالی بەرۆژوو بێ وایە. (رواه الجماعة الا البخاری والنسائی).

ئەم شەش رۆژە سوننەتە بەسەر یەكەو بەگرین و یەك سەر لە
دوای رۆژی جەژنەو دەستیان پێبکا، چونکە باشتیرینی چاکە چاکە
بەپەلەیه، باشتیرین خێر خێری بەپەلەیه، سوننەتە گرتنی رۆژووی
رۆژی نۆهەم و دەهەمی موحەرەم، ئیبنو عەبباس (رواه خواەیان لێبە)
دەفەرموئ: پېغەمبەر (درودە خواە لەسەربە) کە تەشریفی هات بۆ مەدینە،
تەماشای کرد جوولەکەکان دەی موحەرەم بە رۆژوو دەبن، فەرمووی:
ئەم رۆژووە هی چییە؟ گوتیان: ئەمڕۆ رۆژیکی زۆرباشە، ئەمە ئەو
رۆژەیه کە خودا نەوێ حەزەرەتی یەعقوب پېغەمبەری تیدا
رزگارکردوو لە دەستی دوشمنی خۆیان، مووسا لەم رۆژەدا سوپاس بۆ
خودا لەسەر نێعمەتی قوتاربوون لە دەستی دوشمن بەرۆژوو بوو، وە
ئیمەیش چاوە ئەو دەکەین و دەگیرین، حەزەرەتیش (درودە خواە لەسەربە)
دەفەرموئ: کەوابی بۆ من رەواترە کە پەڕەوی مووسا بکەم لەمەدا هەتا

شېۋە.. جا پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) خۆی گرتنى، وه فەرمانیشیدا به گرتنى رۆژوووهکەى له لایەنى موسوئلمانانەوه. (شەيخان).

ديسان له ئىبنو عەبباسەوه دەفەرموى: پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) رۆژى دەى موحەرەم كە ناوداره به رۆژى عاشوورا بەرۆژوو بوو، وه فەرمانیدا به موسلمانانیش كە ئەو رۆژه به رۆژووبن. گوتيان: ئەى پېغەمبەرى خوا! ئەم رۆژه جوولەكەو گاوريش ریزی لیڤدەگرن، فەرمووی: كەواتە خوا حەزكات ئەگەر ماین و نەمردین له سالى ئایندهدا رۆژى نۆهەمیشى دەگرین، تا خۆمان له گاورو جوولەكەگان جیابكەینەوهو لاسكایى ئەوان نەكەینەوه. فەرمووی: ئیتر پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) (له پيش هاتنى سالى ئایینهدا) كۆچى دواىى كرد. (موسليم و ئەبو داوود) هەروا گرتنى رۆژى عەرەفەى جەژنى قوربان، بۆ غەیری كەسى كە خەرىكى حەجكردن بى، پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى: رۆژووى رۆژى نۆى مانگى قوربان - كە لەو رۆژەدا حاجیان وان لەكۆى عەرەفە - بریتى گوناھى سالى پيش خۆى و سالى پاش خۆى دەكەوى. (موسليم له صەحیحى خۆیدا گێراویەتەوه) بەلام حاجى بانەيگرى، چونكە ئەو لەم رۆژەدا سەرگەرمى پارانەوهو كردارەكانى حەجە، لەبەر ئەوەيش پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) نەىی كردوووه له رۆژووى رۆژى عەرەفە، بۆ كەسى لەسەر كۆى عەرەفەبى. (ئەحمەدو ئەبو داوودو نەسائى و ئىبنو ماجە له ئەبو ھورەیرەوه دەيگێرنەوه) ھەروا گرتنى رۆژووى نۆ رۆژى يەكەمى مانگى نۆمىنە، ئەبو داوود (رەزە خواە لىبە) دەگێرپیتەوه: پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) نۆ رۆژ له سەرەتای مانگى قوربانەوهو رۆژى عاشوراو سى رۆژ له ھەموو مانگى و يەكەم دووشەمەو يەكەم پېنج شەمەى ھەموو مانگى بەرۆژوو دەبوو.

۱۴۸- رۆژووی ناباش (الصوم المکروه):

رۆژووی سال دوانزهمانگه نابەشە، حەزەرت (ەرۆودە خواە لەسەر بە) دەفەرموی: رۆژووی ئەو کەسە گێرا نەبی کە سال دوانزهمانگە بەرۆژوو دەبی! (شەیخان و کەسانی تریش گێراویانەتەو) لەبەر ئەوەی پێغەمبەر (ەرۆودە خواە لەسەر بە) رێگەێ نەدا بە ئیبنو عومەر کە رۆژووی سال دوانزهمانگە بگری، ئەوەبوو کە ویستی شتی وابکا، پێی فەرموو: شتی وا مەکە. (شەیخان و کەسانی تریش گێراویانەتەو).

ئەنەس {رەزای خواە لێبە} فەرمووی: سێ کەس چوون بۆ مالی هاوسەرەکانی پێغەمبەر (ەرۆودە خواە لەسەر بە) لە بارەێ پەرستش و عیبادەتی حەزەرتەو پرسیاریان هەبوو، کە پێیان گوترا پەرستشی پێغەمبەر (ەرۆودە خواە لەسەر بە) چەندەو چۆنە وەک بڵێی بە کەمی بزانی وابوو، جا گوتیان: ئیمە لە کوێ و پێغەمبەر (ەرۆودە خواە لەسەر بە) لە کوێ، ئەو زاتە خودا بە صەریحی ئایەت لە گوناھی بەرودواوی خوش بوو، ئەوەتا یەزدانی گەرە مژدەێ دەدات و پێی دەفەرموی: {إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ، لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ - سورة الفتح - ۱/۴۸-۲}. جا یەکیکیان فەرمووی: من بە شەو ناخەوم هەرشەو نوێژ دەکەم هەتا هەتایە، یەکیکی تریشیان فەرمووی: منیش سال دوانزهمانگە هەر بەرۆژووم دەبم و یەک رۆژی لی ناخۆم، ئەو تریشیان فەرمووی: منیش لە ژن کەنار دەگرم و هەتا هەتایە ژن ناھینم و توخنی ژن ناکەوم. جا پێغەمبەر (ەرۆودە خواە لەسەر بە) هات بۆلایان و فەرمووی: ئەو وەها دەلێن و ئەم قسانە دەکەن! دەسا بەو خودایە لە ئیو زیاتر لە خودا دەترسم و لە ئیو زیاتر تەقوای دەکەم، لەگەڵ ئەوەی شا من بەش بە حالی خۆم

ناوبەناو رۆژووی سوننەت دەگرمو ناو بەناو بەرۆژوو نابمو بە بەشەو بەشی شەونویژ دەگەم بەشی خۆیشم دەخەومو لە ھەمان کاتا ژنیشم ھیناوەو ھەلالو ھاوسەرم ھەيە، دەي بزانی ئەمەي بۆم باسکردن رێگەو رەفتاری منە، ئەوەي پێی رازییەو خودای لی رازییە، ئەوەي لاری لەم ریبازەي من ھەيە لە من نیە. (شەيخان و کەسانی تریش).

رۆژووی رۆژوی ھەینیش بە تەنیا ناباشە، ئەگەر بەنیازی سوننەت بێ. لە صەحیحەینا، لە ئەبو ھورەیرەو. ھەزرت (دروودە خواە لەسەربە) دەفەرموێ: بە تەنھا رۆژی ھەینی، بۆ رۆژووی سوننەت، بە رۆژوو مەبن، مەگەر رۆژی لە پێشیەو، یا لە پاشیەو، لەگەڵی داگیرن. ھەروا رۆژووی رۆژی شەممەیش ناباشە، ھەزرت (دروودە خواە لەسەربە) دەفەرموێ: رۆژووی رۆژی شەممە بە تەنیا، بە نیازی سوننەت مەگیرن، مەگەر رۆژوووەکەي فەرزی بێ لەسەرتان (ئەبو داوودو تیرمیزی و ئیبنو ماجەو بەیھەقی گیراویانەتەو، بەیھەقی بەدروست - صەحیح - ی داناو) لەبەر ئەوەیش جاولیکەری جوولەگە نەگەین، چونکە ئەوان شەممە بەرۆژوی گەورەي خۆیان دادەنێن! ھەروا لە بەرھەمان ھۆي جاولیکەري گرتنی رۆژووی رۆژی یەك شەممەیش ناباشە، چونکە نەصرانی ئەم رۆژە بە رۆژی خۆیان دادەنێن و بە گەورەي دازان، پێغەمبەریش (دروودە خواە لەسەربە) ئەوەي پێی خوشبوو کە پێچەوانەي خاوەن نامەکان بکاو، لە کارو باری ئایینیدا چاو لە وان نەکا!.

١٤٩) رۆژووی سوننەت بۆ ئافەرەت:

رۆژووی سوننەت بۆ ژنی میژددار، ئەگەر میژدەکە لە گەلیانی، نادروستە، مەگەر میژدەکە لە رێگەیدا، چونکە پێغەمبەری خوا (ﷺ) خواوە لەسەرە: یەك رۆژ چییە، نابێ ژن بەبێ فەرمانی میژدەکە لە رۆژو بگرێ ئەگەر میژدەکە لە مال بوو لە گەلیا، رۆژووی رەمەزانی لێ دەرچێ. (ئەحمەدو شەیخان) بەلام ئەگەر لە مال نەبوو، واتە: لە ماوەی رۆژوووەکەدا لە گەل ژنەکەیدا نەدەبوو، وەك ئەوە لە سەفەربوو، ئەوە ژنەکە لە مافی هەیه بەبێ رێگە پێدانی میژدەکە بەرۆژوویی.

١٥٠) زەکاتی سەرفەرە:

بۆیە پێی دەگوترێ سەرفەرە، چونکە فایز لە عەرەبیدا واتە: رۆژووشکاندن، ئەمەیش بەهۆی هاتنی جەژنەو، فەرز دەبێ، جەژنیش کە هات رۆژو تەواو. (لە کوردیشدا بۆیە پێی دەگوترێ: سەر + فێرە، چونکە هەموو سەری، سەرفێرە لەسەر) وەپێشی دەگوترێ: زەکاتی جەستە، چونکە دەروون خاویڤ دەکاو دل پاکژ دەکاو کردەوی باش پێی نەشونماو گەشە دەکا... سەربەلگە لە فەرزبوونی، ئەو فەرموودەپەیه کە شەهێخان لە ئیبنو عومەرەو (رەزاهەوایە) مەنێ خورما، یا مەنێ جۆ سەرفەرە دانا لەسەر هەموو موسوڵمانی، خوا: ئازاد بێ، یا بەندە، نێرینەبێ، یا مێیینە، گەورەبێ یا بچوو.

مەرچى پېئويستبىوونى ئىسلام، (خۇشەويست (دروودى خوام لەسەر بە) دەفەرمۇئ: لەسەر ھەموو موسلمانى..). كەواتە بېرپوا سەرفترەى لەسەر نىە،

دوووم مەرچى: ئاوابوونى خۆرى رۆژى دوا رۆژى رەمەزانە، كە بۆ بەيانى جەژنە، گوتراويشە: پېئويست دەبى بە شەبەقدانى بەيانى رۆژى جەژن، چونكە سەرفترە تاعەتتىكە پەيوەندى بە جەژنەو ھەيە، لەبەر ئەو، لەسەر قسەى ئەم فەرمايشتە، نابى لىي پېش بکەوئ! دەق وەك چۆن قوربانى پەرسىتىكە پەيوەندى بە رۆژى جەژنەو ھەيە لەبەر ئەو بەھىچ جوړئ لە جەژن پېش ناکەوئ سەرفترەيش ئاوا.

سەيىھ مەرچى: دەبى داراي سەرفترەكەبى، ئەگەر نەدارابوو سەرفترەى لەسەر نىە، نەدارا لەم شوپنەدا ئەو كەسەيە كە ئەوەندەى مال نەبى كە زىادى ھەبى لە مەسەرفو ژىوارى پېئويستى شەوو رۆژى جەژنى خۆى و ھەر شتئ كە گوزەرانى لەسەرى بى، خواە مروّف بى يا شتى تربى، جا ئەگەر لەم ئەندازەيە زىادى ھەبوو، دەبى بە پېى توانا سەرفترە بدا.

ھەركەس سەرفترەى خۆى و سەرفترەى ئەو كەسەى لە موسلمانان كە ژىوارو گوزەرانى دەكەوئتە سەرى دەدا، وەك ژنى و منالى وردى خۆى و منالى گەورەى خۆى كە كاسپى بۆ نەكرئ، ھەروا باوك و دايكى ھەژارى، ھەروا باپىرەو نەنكى ھەژارى، ھەروا خزمەتكارو كارەكە، ئەگەر بە نانەسكى ئىشيان بۆ دەكرد. بەلام ئەگەر خزمەتكارو كارەكەر بەكرئ ئىشيان بۆ دەكرد. ئەو سەرفترەيان لەسەر ئەو نىە، لەسەر خۆيانە، ھەروا سەرفترەى بەندەى خۆى دەكەوئتە سەر، بەپېى فەرموودەكەى

ئیبینو عومەر {رهزاه خواہ لیبہ} دہفہرموی: پیغہمبہر خوا {مروودہ خواہ لہسہربہ} فہرمانی کردووه کہ سہرفتہی ئەمانہ بدرئ: بچووک و گہورہو ئازاو بہندہو ہەر کہسئ کہ زیواری لہ سہرتان بی! (موسلیم و کہسانی تر گیراویانہتہوہ). بہلام ہہندی بیروا ہہن زیواریان لہسہرتہ، بہلام چونکہ موسلمان نین سہرفتہیان بو نادرئ، ئەمانہ وەک ژنی کیتابی و خزم و بہندہو کہنیزہکی ناموسلمان.

ئەندازہی پیویستی سہرفتہ بو ہەر کہسئ یەک من (صاع) لہ پیبژوی کہ زۆربہی خەلکی ئەو شوینہ بہوہبژین. بہ پیی فہرموودہکەئیبینو عومەر کہ لہ پیشہوہ رابورد. ئەو دانہویڵہو میوہیہی کہ دہیہکی لیدہکەوئ بو زہکات بہ کہلکی سہرفتہیش دئ. تہانانہت کہشکیش بو سہرفتہ دەست دەدا، چونکہ فہرموودہیہکی دروست سہبارت بہ کہشک ہہیہ، بہلام تہنیا بو ئەو کہسہ دەست دەدا کہ خۆراکی کہشک بی، ئەوہی دہدرئ بہ سہرفتہدا دہبی نہنگدار نہبی، وہ دہبی دانہویڵہ بی، بہہاکہی نابئ، چونکہ دہق (نہص) لہسہر دانہویڵہکە کراوہ. بوہیش دہبی لہ پیبژیوی خەلکی شار بی، چونکہ ہہزاران دلّیان لہسہر ئەوہیہ. مەن بہ پیوانہی میسری چواریہکی کیلہیہ، کہواتہ: کہیلہی میسری بہشی سہری چوارکە دہکا. ہہندی زانا دہفہرموون: بہہای زہکاتہکەیش دہبی، بہمہرجئ قازانجی ہہزاری تیادابی، چونکہ موغاز بہ خەلکی یەمەن دہفہرموی: جل و بہرگ شال و چوغہو لہجیاتی جوو گەنمہسامی بو بہینن، چونکہ ہیئانی ئەمانہ بو ئیوہ بارسووکی ترہو بو ھاوپیانی پیغہمبہرو دانیشتوانی مەدہینہیش باشترا!

زهكات و سهرفته دروست نيه بدریٲ به بنهجه و وچه واته:
 زهكات به ئوصول و فوروع دهرناچئ، چونكه ژيواری ئه مانه نهگهر ههژار
 بن له سهر زهكات دهرمهكیه، واته: ههر كهسئ ژيواری له سهر كهسئ بی
 زهكاتی ئه و كهسهی پئ ناشئ، وهئ له لای ئیمامی مالیک (رهزاه خواه لیبئ)
 دروسته بایره زهكاتی خوی بدا به کورپ کورپ خوی. به لام زهكات به
 براو برازاه مامه و ئاموزاه به خوشك و خهشكه زاو به خال و خالوزاه به
 پووړو پورزا دهردهچئ به ناوی ههژاران هوه. دروست نيه زهكات له
 شوینیکه وه بېرئ بؤ شوینیکئ تر چونكه پیغه مبه ر (درووده خواه له سهر به)
 دهفه رموی: له دهوئه مه نده گانیان وهرده گیرئ و دهریٲته وه به
 ههژاره گانیان. گوتراویشه: گواسته وهی زهكات دروسته له شاریکه وه بؤ
 شاریکی تر، به پئ فهرماشته کهی موعاذ، که تۆزئ له مه وپیش
 نووسیمان.

نهگهر ههژارئ قهرزیکی له سهر بوو، خاوه ن قهرزه کهی پئ گوت:
 ئهوا ئه و قهرزهی له سهر ته دام به تۆ له حیاتی زهكاتی سهرفته، به مه له
 کوئئ ناکه وئ، له سهر فهرماشتهی دروست، به لکوو ده بی قهرزه که
 وهریگر یٲته وه ئه وسا بیداته وه پئ له حیاتی سهرفته، پیغه مبه ر
 (درووده خواه له سهر به) دهفه رموی: له رۆژدها ههژاران له گه دایی بی نیاز بکه ن
^(١) به ئئ نهگهر قهرزه که سپارده بی ئه وه دروسته.

^(١) ئه مه ترجمه می ئه م دهقیه، که تاییه ته به فیهولویه سهر که، له کفایه
 الاخیاره کهدا نیه: (واذا کان الفقیر علیه دین فقال له الدائن: جعلته عن زکاتی لا
 یجزئه علی الصّحیح حتی یقبضه لقوله صلی الله علیه وسلم: أغنوهم عن السّؤال فی هذا
 الیوم) بؤ ئه وئ بزانی که چون ئه م همدیسه ده بی به به لگه بؤ ئه م بریاره. ده لئین: له م

١٥١) کاتی دهرکردنی:

دروست نیه دهرکردنی سهرفتره له شهوو روژی جهژن وابخري، مهگهر لهبهر مههانهی رهوا، وهك ئهوه كهسیکی وای دهست نهكهوئ كه زهکاتی پی بشئ، یا دهستی دهکوت، بهلام لهبهر هوئی دهستی پی نهدهگهشت. باشتین کات بو دانی سهرفتره له پاش شهبهقی بهیانی روژی جهژنهوهیه ههتا کاتی دهرچوونی مهردوم بو نوێژی جهژن! چونکه ئیبنو عومەر {رهزاه خواه لیبئ} دهفهرموئ: خیرترینی ئهوهیه که لهپیش ئهوهدا مهردومهکه بچن بو نوێژ بدرئ به ههزاران. (شهیخان) زاناگان له سهر ئهوه ریکهوتوون: که به روژی دوو روژ له پیش جهژنا دروسته بدرئ، ئهبو حهنیفه دهفهرموئ: دروسته سهرفتره له پیش رهههزانیشهوه بدرئ، شافعیس دهفهرموئ: دروسته له سهرهتای هههزانهوه بدرئ. وا باشته سهرفتره بدرئ بهو خزمانه که ژیاوریان لهسهر سهرفتره دهرهکه نیه، وهك خوشک و براو مامهو پووو خال و خوشکی دایک و منالی ئهمانه، بگره ههتا نزیکتر بی خیره.

دژخهدا، ههزاره که، راسته قهرزهکی لهسهر نامینی، بهلام به عمهلی هیچ وهرناگری بو خهرجی روژی جهژنی، لهکاتی وادا، ههزار له سوال و دهرووزهی روژی جهژن بی نیازابن.

- وهرگیر -

(۱۵۲) ھېكمەتى سەرفترە:

ھېكمەتى سەرفترە ئەۋەتسەن خۇدا كىرەتسەن بىر ھەپتى
پاڭ كىرەتسەن رۇزۇۋەتتەن بىر ئۆيلىك قىسە پىچىق، بىر پىچىق ئەم
قەلەمىشتە ئىيىن ھەبباس (رەزەل خەلەلەت) كە دەفەرمۇ: پىچەمبەر
(دەۋەدە خەلەلەت) سەرفترە دانائە ھەتتا رۇزۇۋەتتەن پاك بىكەتتە بىر ماڭى
قىسە پىچىق پىچىق ھەزەلگۈچى، ۋە ھەتتا بىشەتتە بىر خۇراڭى جەڭنى
ھەزەلەن. (ئەبۇ داۋۇد ئىيىن ماڭە ھەكەم گىراۋىيەتتە، ھەكەم بىر
دەۋەتتە دانائە) دىسان بىر ئەۋەتسەن كە ھەزەلەن بىر پىچىق بىر رۇزۇ
زەمەت سەل، ئەم رۇزە پىچىق زەدە، ۋەك ھەزەت (دەۋەدە خەلەلەت) سەرفترە
دەفەرمۇ: ئەم رۇزە ھەزەلەن بىر نىياز بىكەن بىر گەلەن دەرگە دەگە
(ھەكەم گىراۋىيەتتە).

(۱۵۳) باسە گەۋرەلى رۇزۇۋ:

قەلەمىشتە گەلەلە زۇر سەبەتتە بىر ھەپتى رۇزۇۋ ھەپتى، ئەم
قەلەمىشتە خەلەلەت (دەۋەدە خەلەلەت) دەفەرمۇ: رۇزۇۋ ۋە قورئان،
بىر رۇزۇۋ قىيامەتتە، تەكە دەكەن بۇ بەندە، رۇزۇۋ دەفەرمۇ: ئەم خەلەلەت!
بەھەلى مەنە، ئەم رۇزۇۋ، نان ۋە ئاۋە نارمەزۇۋەتتە بىر قەدەم بىر بىر،
كەۋەتتە ھەقەلە سەرمە، ئەبەر ئەۋە مەن ئەم خەلەت تۇدە تەكە بۇ دەكەم،
ئۆمەد دەكەم كە تەكەم قەبۇل بىرەمۇ، قورئاننىش دەفەرمۇ:
مەن بىر ھەپتى خەلەلە زەلەلە، كەۋەتتە تەكە گەلە بىر، جە تەكە
ھەلەلە بىر قەبۇل دەكە! (ئەھمەد بىر رەشەتتەكى دەۋەتتە)

گېراۋىيەتەۋە) لە فەرموودەيەكى تەردا دەفەر موئى (دروودە خواھ لەسەربەئ): ھەر بەندىئ بۇ رەزاي خوادا يەك رۆژ رۆژوو بگرئ، مسۆگەر كە خودا بەھۆى رۆژووى ئەو رۆژەۋە حەفتا سال لە ئاگرى دۆزەخ دورى دەخاتەۋە! (رواۋ الجماعة الا ابا داود).

١٥٤) ھەرەشە لە رۆژوو نەگرتنى رەمەزان:

ھەرەشەى زۆر ھەيە لەو كەسەى كە لە رەمازانا بەبئ بەھانەى رەۋا بە رۆژوو نەبئ، ۋەك ئەۋە پېغەمبەر (دروودە خواھ لەسەربەئ) دەفەر موئى: كەسئ (بەبئ بەھانەيەكى رەۋا كە خودا رېگەى پېداىي) رۆژئ لە رۆژووى رەمەزان بخوات، ئەگەر گرېمان بە درېئايى سال لە جياتى ئەو تاقە رۆژە بەرۆژوو بئ، ھېشتا شوئنى ئەو تاقە رۆژە پېر ناكاتەۋە! (د/ماجە/ت).

١٥٥) نزاى رەۋا بە زمانى بەرۆژووۋەۋە:

تېرمىذى (رەزاي خواھ لېئىبەئ) بە رشتەيەكى جوان دەگېرپتەۋە: پېغەمبەر (دروودە خواھ لەسەربەئ) دەفەر موئى: ئەم سئ جۆرە كەسە نزاۋ پارانەۋەيان لە لاى خوا گىرايە: رۆژووۋەۋان ھەتا بەربانگ دەكاتەۋەۋە پېشەۋاى دادپەرۋەرۋە مرقۇقى ستەمدىدە، ھەرۋا خۆشەۋىست (دروودە خواھ لەسەربەئ) دەفەر موئى: ھەيە بۇ رۆژووۋەۋان لەكاتى بەربانگكردنەۋەدا، نزاىئ كە خوا گىراى دەكا (ئىبنو ماجە گېراۋىيەتەۋە).

۱۵۶) مانگه پیرۆزه که:

پیغه مبهری خوا (درووه خوا، گه ووه له سه ره) له کووتایی مانگی کوله مانگا، له دوا رۆژیدا، وتاریکیدا، فهرمووی: ئه ی موسلمانان! وا به خیرو خوشی مانگیکی مه زنی پیرۆز، ته شریفی هیئاوسیبهری رحمه تی له سه ره کردن، ئه و مانگه مه زنه یه که له یله تولقه دری تیا دایه، که شه ویکی وایه له ههوار مانگ گه وهره تره، ئه و مانگه یه که خودا گرتنی رۆژووی رۆژه که یی فهرز کردووه له سه رتان و، شه ونوێژی شه وه که یی سوننه تیکی گه وهره بۆتان، ههر که سی له م مانگه دا کاریکی سوننه ت بکا، وه که ئه وه وایه که ئه و کاره ی له مانگه کانی تر دا به فهرزی کردبێ (دوو رکات نوێژی سوننه ت له ره مه زانا به قه د دوو رکات نوێژی فهرز له مانگه کانی تر دا خیری ده گا، وه هه روا خیرو سه لاوات و قورئان خویندن و سه لاوات و وه هه ره که سی له م مانگه دا فهرزی ئه نجام بدا وه که ئه وه وایه که ئه و فهرزه ی له مانگه کانی تر دا چه فتا جار حییه جی کردبێ، ئه م مانگه ههر خۆی مایه ی ئارام و هیمنیه، ئارامیش پاداشتی گه وهره یه، که بریتیه له به هه شتی به رین، ههر خۆی مانگی دلدا نه وه و نه وازوشه، ئه و مانگه یه که رق و رۆژی ئیماندار تیا دا زیاد ده گا، ههر که سی له م مانگه دا به ربانگ بۆ رۆژووه وانی به ربانگی پی کردته وه خیری ده گا، به بی ئه وه که له پاداشی رۆژووه وانه که ئاماده بکا، ده بی به هۆی داپۆشینێ گونا هه کانی و ده بی به هۆی ئازاد بوونی له ئاگری دۆزه خ! سه ره پای ئه وه پیش ریک به قه د ئه و رۆژووه وانه که هیچ که م ببیته وه. یاران عه رزیان کرد: ئه ی پیغه مبهری خوا! هه ندی له ئیمه نه و نه دی نیه که به ربانگی تها و بۆ رۆژووه وانه دروست بکا، ئه ی ئه وه چی بکا و چۆن ئه م به هره گه وهره یه له کیس

نەچی؟! فەرمووی (دروودە خواە لەسەربە): خۆی گەورە بە رحمەتی خۆی ئەم بەهرە گەورەییە دەدا بەو کەسانەیش کە ئەوەیان بۆ ناکرێ بەلام بە دەنکی خورما، یا بە جامی ئاو، یا بە ژەمی شیراو، بەربانگ دەکەنەو بە رۆژوووەوانی! رەمەزان ئەو مانگەییە کە هەوێلکەیی رحمەتە، ناوەراستەکەیی لیخۆشبوونە، دەی کۆتایی ئازادبوونە لە ئاگری دۆزەخ! هەتا دەتوانن لەم چوار گاردی زۆر تیادا بکەن: دووکاریان دەبن بەهۆی خوشنوویدی و رەزامەندی پەرورەدگارتان، دوو کاریشیان بەبی ئەوان ناتان کری، ئەو دووێیان کە دەبن بەهۆی رەزامەندی خودا، یەکەمیان شەهادەتی (لا اله الا الله) یەو دووێمیان تەوبەو ئیستیغفارە، ئەو دوویشیان کە بەبی ئەوان ناتانکری، یەکەمیان ئەوەیە لە کە خودا داوای بەهەشت بکەن و دووێمیان ئەوەیە کە پەنا بگرن بە خودا لە ئاگری دۆزەخ، وە هەرکەسیکیش رۆژوووەوانی تێربکا، خودا لە حەوزی کەوسەری من تێراوی دەکا، تێراویکی وا کە لە پاشی قەت تینووی نەبی هەتا دەچیتە بەهەشتی! (ئێبنو خوزیمەو بەیەهەقی و ئێبنو حیببەن گێراویانەتەو).

(۱۵۷) خەلۆهکیشان لە مزگەوتا (اعتکاف):

پێناسەکەیی: خەلۆهکیشان لەزمانی عەرەبدا پێی دەگوترێت اعتکاف. اعتیکافیش لەزمانی عەرەبدا واتە: گۆلۆه بوون بەدیار شتیکیەو، ئێتر باش بێ یاخراب هەر پێی دەوتری (اعتکاف) ئەوەتا خۆی گەورە دەفەرموی: { مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ - سُوْرَة

الأنبياء - ۵۲/۲۱ } واته: ئیبراهیم بیزارى دهربرى لهبتان و بهباوکی و بهگهلی خوئی فهرموو: ئەم پهیکهره بئ گیان و بئ خیرو بئ دمهلاتانه جین و بهچی ئەقلیکهوه ئیوه ئاوا بهدیاریانهوه گلوله بوون و به بئ لیكدانهوه سهرتان کردۆته بهرستنیا.

لهشه رعیشدا واته: نیشته جیبونیکى تایبەت لهسەر شیوهیهکی تایبەت. خهلوهکیشان لهههموو کاتیکدا سوننهته، له دهی دواى رهمهزانا له ههموو کاتیکى تر خیرتره، لهمهیشدا پیغه مبههر (درووده خوا لهسهر به) سه ره مشقه، چونکه ئەو وای کردوو، له ههمان کاتدا دهبی به گهرانیش به شوین لهیله تولقه دردا، که ئەو شهوهیه له ههموو شهوهکان گهره تره، سه ره به لگهی سوننهتییه کهی قوورن و سوننهت و یه گگرتنی ئوممه ته. خواى گهره دهفه رموی: { أَنْ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ - سورة البقرة - ۱۲۵/۲ } وه دهفه رموی: { وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ - سورة البقرة - ۱۸۷/۲ } له فهرموودهو سوننهتدا ههیه که پیغه مبههر (درووده خوا لهسهر به) ههموو رهمهزانی ده رۆژ خهلوه دهکیشا، بهلام لهو ساله دا که کوچی داوی تیا دا کرد، بیست رۆژ له رهمهزانا خهلوه کیشا (فهرموودهیی لهسهر ئەم مهسه لهیه ههیه ئەبو داوودو بوخاری و ئیبنو ماجه گیراویانه تهوه). هاورپیکانی پیغه مبههر و هاوسهرهکانی له ژیا نی پیغه مبهرداو له دوا ژیا نیخی خهلوه یان کیشاوه، گهلی موسولمان لهسهر ئەمه یهکیان گرتوو.

بنیاته‌کانی:

بنیاته‌کانی خه‌لوه‌کی‌شان چوارشته:-

یه‌گه‌میان: نیه‌ته، چونکه ئه‌مه‌یش وه‌ک هه‌موو په‌رستنی عیبادته، له‌بهر ئه‌وه پێویستی به‌ نیه‌ته.

دووهمیان: مانه‌وه‌یه له‌ناو مزگه‌ه‌وتا به‌لام ئه‌وه‌نده به‌س نیه به ئه‌ندازه‌ی ئارامبوونه‌وه‌یی که به عه‌ره‌بی پێی ده‌وگوتری طومه‌ئینه‌ی ناو روکووع، وه‌ک هه‌ندی که‌س ده‌لێن: به‌لکوو پێویسته له‌و ئه‌ندازه‌یه پتربی و ئه‌وه‌نده ببی که‌پێی بگوتری گو‌لۆ‌له‌بوون و نیشته‌جیبوون، شافیعی {ره‌زاه‌خواه‌اییم} وا به‌باش ده‌زانێ که به‌لایه‌نی که‌مه‌وه خه‌لوه‌کی‌ش روژی خه‌لوه‌کی‌ش، هه‌تا له راجیایی ده‌رباز ببی، ئه‌وه‌یش که ده‌لێن: بریاره مانه‌وه که له ناو مزگه‌ه‌وتا بی، چونکه خه‌لوه‌کی‌شان له‌ناو مزگه‌ه‌وتا یاساو ده‌ستووری پێغه‌مبه‌رو یارانی و هاوسه‌ره‌کانی بووه له‌وانه‌وه له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه بو‌ ئیمه‌ ماوه‌ته‌وه، له هه‌مان کاتا پێغه‌مبه‌ریش {دروودخواه‌له‌سه‌رب} ده‌فه‌رموی: خه‌لوه‌کی‌شان ده‌بی له‌ناو مزگه‌ه‌وتیکایی که جه‌ماعه‌تی تیا‌دا بکری. (ئیبو نه‌بی شه‌یبه‌و سه‌عیدی کوری مه‌نصور گێڕاویانه‌ته‌وه، به‌شیکه له فه‌رمووده‌که‌ی حوزه‌یفه‌).

سێهه‌میان: خه‌لوه‌کی‌شه، مه‌رجی خه‌لوه‌کی‌ش ئه‌مانه‌یه: ئیسلام و هۆش و پاکی له له‌شپیسێ بێ‌نوێژی و زه‌یستانی.

چواره‌میان: جیگه‌ی خه‌لوه‌کی‌شان، واته خه‌لوه‌کا، یا خه‌لوه‌خانه، مه‌رجه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ده‌بی مزگه‌تبی، وه‌ک باسه‌مانکرد، ئه‌گه‌ر خه‌لوه‌گا که مزگه‌تی بی جومه‌ی تیا بکری ئه‌وه باشتره، تا ناچار نه‌بی

د مېرچې بؤ نوږزى ههينى، له بهر نه وه د پش چونكه مزگهوتى وا
جه ماعه ته كه پشې گه وره ترو زؤرتره! نيمامى زوهرى نه مهى به مهرج
گرتووه، شافيعيش (ره زاء خواه لېبې) له فهرمايشتى ديرينيدا نامازهى بؤ نه م
رايه كړدووه!

خه لوهى نه زركراو:

خه لوه كيشان تاعه ته وه هه موو تاعه تيكيش هوى نزيك بوونه وه ديه له
خواى مه زن، جا هه ركاتى خه لوه كيش كه خه لوه كيشانى نه زركرد له سهر
خوى نه زره كهى داده مه زرى، پيوسته له سهرى كه جيبه جى بكا، به
پى فهرمايشتى پيغه مېهر (درووه خواه له سهر بى): هه ركه سى تاعه تى له سهر
خوى نه زربكا با بىكا، به لام نه گهر كه سى گونا هيكى له سهر خوى نه زر
كرد با نه يكا (نه حمه د له موسنه ده كه پيدا گپراويه ته وه، هه روا بوخارپش)
نيمامى عومهرپش (ره زاء خواه لېبې) فهرمووى: نهى پيغه مېهرى خوا! له سهر
دهمى نه زانى پيش نيسلاما، فووتوو (نه زرم) كړدووه كه شهوى له ناو
مه سجدولحه رامدا خه لوه بكيشم، جا تو ده فهرمووى چى؟ پيغه مېهرپش
(درووه خواه له سهر بى) پى فهرموو: نه زره كه ت به جيبينه، نه وپش له ناويدا
شهوى خه لوهى كيشا (شه يخان). جا نه گهر نه زريكرد ده روژ خه لوه
بكيشن، له سهرپه تى كه جى به جى بكا، نيت نه زرى كړدبوو كه
دروژه كه به سهرپه كه وه بىت، يا پچر پچر بى يه كسانه، له ووماو ديه دا بوى
نيه له مزگهوته كه بچي ته دمره وه مه گهر له بهر مه هانهى رهوا، مه هانهى
رهواپش جوړى زؤره: وهك دمرچوون بؤ سهراو، خوا بؤ پيسايى بى، يا بؤ
گميزبى، بؤ نه م مه بهسته خو شور دنى له شپيسى شهيتانى بوونپش وهك

سهراوکردن وایه، دمرچوون بۆی زیانی نیه، وهك برسیتی، بۆی ههیه له بهر برسیتی له مزگهوت دهر بچئ و بچی نان بخوات و بیتهوه، بهلام ئهگهر تینووی بوو سهرنج ددهین: ئهگهر له ناو مزگهوتا ئاوی دهست دهکهوت، بۆی نیه له مزگهوت دهر بچئ، ئهگینا بۆی ههیه، جیایی نیوانی خواردن و خواردنهوه ئهوهیه: نانخواردن له ناو مزگهوتا شهرمی لیدهکری، بهلام ئاو خواردنهوه وانیه، وهك دروست نیه بچی بۆ سهردانی نهخۆش، یا بۆ نوێژی مردوو، چونکه هه دیئئ ههیه دهفه رموی: پیغه مبههر (دروودی خوا له سهرب) له کاتی خهلو هکیشاندا له لای نهخۆشهوه رعت ده بوو، له ریگهی ئاسایی خۆیهوه تیده په ری. لای نهدهدا بۆ لای نهخۆشهکه بۆ هه والپرسی. (ئه بو داوود) دیسان ئه بو داوود له عانی شهوه دهگیر پتهوه: دهفه رموی: یاساو دهستووری خهلو هکیش بهم شیوهیهیه: نه بچئ بۆ دیدنی نهخۆش و نه بچی به دیار تهرمو نه دهست بهری بۆ ژن و نه لهگه لیا دروست بی، وه بۆ پیویستییهکی ناچاری خۆشی نه بی، نابئ له مزگهوت دهر بچئ یهکئ تر له مه هانه ی رهوای دهرچوون: پهیدا بوونی بی نوێژییه، له کاتی وادا له سهریهتی که گورج له مزگهوت دهر بچئ، چونکه خۆشه ویست (دروودی خوا له سهرب) دهفه رموی: ناو مزگهوت رهوا نابینم نه بۆ بی نوێژ و نه بۆ له شپیس!.

یهکئ تریان: نهخۆشیه، ئهگهر به نهخۆشییهوه مانهوه له مزگهوتا زهحمهت بوو، وهك ئهوه پیویستی به نوین و هامشوی پزیشک بوو، ئهوه رهوایه بۆی که له مزگهوت دهرچئ، وه بهوه په یوهستی خهلو هکیشانه که ی ناچرئ، هه روا ئهگهر له بیرى نه بوو له مزگهت دهرچوو، یا به زۆر له مزگهوت دهریان کرد خهلو هکهی ناچرئ. بهلام

ئەگەر دەرچوو ھەتا بچئ بۆ نوێژی ھەینی ئەو ھەژدەگە ی پوچ دەبیتهو، چونکە لە سەرھتاو دەیتوانی لەو مزگەوتەدا خەژدەبکێشێ کە جومعە ی تیا دەکات.

یەگئ تریان: ئەو یە مەترسی ئەو ی ھەبئ کە بەھۆی تەواو کردنی خەژدەگە ھە جی لەکیس بچئ، ئەو ھەژدەگە ی پوچ دەبیتهو، ئەگەر لەگەڵ خێزانی، یا لەگەڵ شتێ جووت بوو، واتە: جیماعی کرد، خەژدەگە ی پوچ دەبئ، چونکە خۆی گەورە دەفەر موی: {وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ - سورة البقرة} واتە: ئە ی موسوڵمانەکان! لە کاتی کە ئێو لەناو مزگەوتا خەژدەبکێش، لەگەڵ ژنی خۆتاندا دروست مەبن. ھەتا ئەگەر دەستبازی لەگەڵ ژندا کرد، یا ماچی کردو ئاوی ھاتەو، خەژدەگە ی پوچ دەبیتهو.

١٥٨) ھەج لە زمانی عەرەبدا واتە:

چوون بۆ شتێ، لە شەرعییدا بریتییە لە چوون بۆ مائی خوا، کە ناوی بەیتولحەرەمە، بۆجئ بەجێکردنی کردارەکانی ھەج، وەک تەواف و سەعی نیوانی سەفا و مەرھو و دەستان لە گێوی عەرەفو دەستوورو یاساکانی تری ھەج، بە نیازی جێبەجێکردنی فەرمانی خوا، بە ھیوای دەستگیربوونی رەزامەندی خوا.

بریار = جوکمه که ی:

حهج به نامه و سوننه و یه گگرتنی نه ته وه له سه ر موسولمان
 فهرز بووه، خوای گه وره دهفه رموی: {وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ
 اسْتِطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا - سورة آل عمران - ۹۷/۳} واته: وه بو خودا
 هه یه له سه ر گشت که سی که توانای چوون و هاتنه وه ی ریگه ی حه جی
 هه بی، که بجی بو حه ج. پیغه مبه ری ئازیزیش (درووده خواه له سه ربه)
 دهفه رموی: ئیسلام له سه ر پینج بنیات دامه زراوه، تا کو تای
 فهرمووده که. که یه کی که له و پینج حه ج، حه زرت دیسان دهفه رموی:
 به ر له وه ی حه جتان له ده ست بجی حه ج بکه ن (به یه قی له سونه نی
 به یه قیدا ده یگپرته وه). حه ج له و کاره گرنگانه یه که له ئایندا به لکه
 نه ویست و هه موو که س ده یان زانی، له به ر نه وه هه ر که سی حاشای
 لیباو به فهرزی نه زانی به کافر داده نری.

له ته مه ندا حه ج یه کجار پیویسته:

گه ی موسولمان به یه گگرتن بریار یان له سه ر نه وه داوه: که له
 ته مه ندا حه ج یه کجار له سه ر موسولمان فهرزه، نه قهرعی کوری حابیس
 له پیغه مبه ری خوای پرسى: حه ج هه موو سالی که، یا له ته مه ندا یه ک
 حه ج پیویسته له سه ر موسولمان؟ خوشه ویست (درووده خواه له سه ربه) فهرمووی:
 نه خه ی هه موو سالی فهرز نیه، به لکوو له ته مه ندا یه ک حه ج فهرزه،
 به لام هه ر که سی حه جی زیاتر بکا نه وه حه جی سونه ته و پاداشتی
 گه وره ی هه یه. (ئه حمه د).

۱۵۹) عهمره:

عهمره‌یش ریک وهك چه ج فهرزه، چونكه زاتی مهزن دهفهرموئ: {وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲} واته: چه ج و عهمره به ته‌واوی و به‌ریکوپیک بیانکه‌ن ساخ له‌بهر ره‌زای خوا. عایشه‌یش {ره‌زاه خواه اینبنا} دهفهرموئ: عهرزی پیغه‌مبه‌ری خوام کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئایا ژنان غه‌زایان له سهره؟ فهرمووی: به‌ئ، به‌لام ئه‌و غه‌زایه‌ی که له‌سهر ئه‌وانه شه‌رو شو‌ری تیا نیه، که بریتیه له چه ج و عهمره، وه‌ئ ئه‌و هه‌واله‌ی که تیرمیزی له جابیره‌وه ده‌یگیریته‌وه: گوايه جابیر فهرموویه‌تی: پرسیار کرا له چه‌زرت {درووه خواه له‌سهره} له باره‌ی عهمره‌وه که ئایا فهرزه یا سوننه‌ته؟ له مه‌جمووعا، سه‌بارت به‌م فهرمووده‌یه دهفهرموئ: به نیتتیا‌قی حو‌ف‌فا‌ض‌ی حدیث ئه‌م حدیثه ضه‌عیفه. واته: پسپوره نا‌گاداره‌کانی فهرمووده به یه‌کرا به‌کوی دهن‌گ، دهفهرموون: ئه‌م فهرمووده‌یه لا‌وازه. عهمره‌یش ریک وهك چه ج له ته‌مه‌ندا یه‌کجار فهرزه، کرداره‌کانیشی هه‌مان کرداره‌کانی چه‌جه، به‌س ئه‌م وه‌ستانی عهره‌فه‌ی تیا نیه.

(فیربوونی بریاره‌کانی چه ج):

پیویسته له‌سهر ئه‌و که‌سه که‌ده‌یه‌وئ چه ج بکا فیری بریاره‌کانی ببی، چی تیادا پیویسته و چی تیادا پیویسته و چی تیادا حه‌رامه و چی تیادا ناپه‌سه‌نده و چی تیادا ره‌وايه و چی کردن و نه‌کردنی یه‌کسانه، چونکه خودا دا‌وای له‌که‌س نه‌کردوه که‌به‌نه‌زانی ببیه‌رستئ، به‌لکو و ههر شتئ له‌ئاینا کردنی پیویست بن فیر بوونیشی پیویسته. زاتی

مهزن دمه رموی: { فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ - سورة النحل - ۱۶/۴۳ } واته: هه رشتی نازانن له پيسپورانی خوئی بپرسنه وه، كه به باشی دهيزانن. پيغه مبه ريش (مرويه خواه له سربو) دمه رموی: گه ران به دواي زانست دا ئهركيكي پيوسته له سهر هه موو موسولمانی (به يهه قی دهگيرپيته وه) له گيرپانه وه يه كا ئه مه شی پتره: ئهركيكي پيوسته له سهر هه موو موسولمانی، چ نيړينه بي چ می يينه!.

(يه كه م شت كه فيربوونی دروسته):

له م بارديه وه يه كه م شت كه فيربوونی دروسته فيربوونی حه لال و حه رامه، چونكه حه لال مروف له تاعه تی خواوه نزيك دهكاته وه، به لام حه رام به پيچه وانه وه، حه لال مروف له بي فهرمانی خوا دوور دهخاته وه، خودايش خوئی پاكه، هه رچيش پاك نه بي وه ري ناگري، وه كي تريش خوداي گه وره له م بارديه وه يه ك جوړه فهرمانی به نيمانداران و پيغه مبه ران كړدووه، ئه وه تاني فهرمانی به ههر دوولا وهك يه ك كړدووه كه حه لال خوړ بن و پاكوړين، به پيغه مبه رانی فهرمووه: { يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ - سورة المؤمنون - ۲۳/۵۱ } به نيماندارانيش دمه رموی: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ - سورة البقرة - ۱۷۲/۲ }. به گشتيش ئه م فهرمايشته راسته كه ده ئی: هه ر كه سی كاسپی يه كه ی حه لال بي كاره كه ی پيتو فهری تی ده كه وئی و گه شه و نه شونما ده كا، هه ر كه سی كاسپييه كه ی حه لال نه بي مه ترسی ئه وه ی لی ده كری كه كړدووی په سهند نه كری! ئه وه تا يه زدانی مه زن له م بارديه وه دمه رموی: { إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ

الْمُتَّقِينَ - سورة المائدة - ۲۷/۵} واته: لهراستی دا خودای گه وره بهس کاری نهوانه پهسه ند دهکا، که پاریز له ناهه رمانی خوا دهکهن و بههیچ جوړی فه رمانی ناشکینن! (ره حمهت له پېشینان که دهفه رموون: لهوه بترسه که له خوا ناترسئ!) شاعیریش دهفه رموئ:

اذا حججت بمال أصله سحت

فما حججت، ولكن حجت العیر!

واته:

نه گهر به مالی هه رام هه ج بکهی

هه ج بو خوت ناکه ی، هه ج بو که ره که ی!

که سئ به مالی هه رام هه ج بکا

که ره که ی ژیر زیاتر هه ج دهکا

به په خشانیش واته: نه گهر به مالی هه رام هه ج بکه ی، نه وه پئی ناگو ترئ هه ج و تو به وه نابی به حاجی، به لکوو که ره که ی ژیرت له تو حاجی تره له حالی وادا.^(۱) هه ج له گه وره ترین کرده وهی مروقه، چونکه هه زرهت (درووه خواو له سه ربه) دهفه رموئ: باشترین کرده وه له لای خوا نه مانه یه: باوه ری ته واو، که به هیچ جوړی بوئی گومانی لی نایهت، غه زایه کیش که دهس ته یسی له دهس که وتی جهنگی تیا نه کری، هه بیکی دروستیش. (ئیبنو حیبب له صه حیجی خو ی دا دهی گیر پته وه) هه زرهت دیسان دهفه رموئ: هه رکه سئ بو خودا هه جی بکاو له کاتی گردنی

^(۱) العیر قافلة الحمیر . المنجد. أنظر النهاية في غريب الحديث والأثر. واته: عبر به کاروانی

که ره ده گوتی.

حەجەكەدا پارىز لەكەيف كردن لەگەڵ ژندا بكاو گوريز لەهەرزە گۆيى و قسەى پېرو پووج بكاو گوناھ نەكا، ئەو وەك ئەو رۆژە كە لەدايك دەبى ناوا لەگوناھ پاك دەبێتەو! (أخرج الجماعة). گەرچى حەج فەرزىكى پشوو دارەو ئەركىكى ماوەدارەو مەرج نىيە دەسبەجى جى بەجى بكړى، بەلام باشتەر وایە كە بەزوىي دەست و بردى لى بكړى، چونكە پېغەمبەر (ەروودە خواى لەسەربە): دەفەر موى: هەر كەس ئۆيشەى رېگەو و لاخىكى سواری وای هەبى كە بېگەيەنیتە خانەى خوا، وەحەج نەكا، ئەو دەپەوى بەجولەكەيى بمرى يا بەگاوریى كەيفى خۆپەتەى. (تیرمیذى) دیسان دەفەر موى (ەروودە خواى لەسەربە): هەر كەس حەجى لەسەر پېووست ببى و بەئارموزو بەبى بەهانایەكى رەوا حەج نەكا، ئەو كەيفى خۆپەتەى دەپەوى بەجولەكەيى بمرى يا بەگاوریى ئەو خۆى لەو دوو سەر پشكە، بەلام ئەگەر بەهانایەكى رەواى هەبوو ئەو جىايە، وەك ئەو نەخۆشى نەهیلئ بچى بۆ حەج، یا پېووستیەكى ناچارى نەهیلئ، یاكار بەدەستى ستمكار رېگەى نەدا. (ئەحمەد).

١٦٠) مەرجەكانى پېووستبوونى حەج:

پېووستبوونى حەج ئەم چەند مەرجەى هەيە:

یەكەم: ئىسلام، چونكە حەجیش وەك نوێزو زەكات پەرستشە، بەس پەرستشى موسولمانیش دادەمەزرى. بەپێى فەرموودەيەش كە موعاذ: دەيگيرپێتەو، كە دەفەر موى: حەزرت كە ناردى بۆ يەمەن پێى فەرمووم... لەپێشا داوايان لى بكە كە شایەتەى بدن: كە هەر خودا خودايەو.. تادوايى فەرموودەكە كە بەپێى ئەم فەرموودەيە حەجیش

فەرزیکه لہفہرزہگان. کہواتہ: حەج لەسەر بیپراوی بنەرەتی پێویست نابوو داوایشی ئی ناکرێ کەحەج بکا. بەلام هەلگەراوە کەتوانای حەجی هەبوو نیت لەکوێ ناکەوێ. جا لەوەدوا ئەگەر لەحالی هەژاری دا گەراپەوه بو سەر ئیسلام، ئەو بەهۆی توانا بوونەکە کاتی هەلگەراپەوه کەپەوه حەج دەکەوێتە سەری، بەلام ئەگەر بەدەوڵەمەندی گەراپەوه بو سەر ئیسلام و لەپیش ئەویدا حەج بکا مرد، ئەو لەمیراتیەکە حەجی بو دەکرێ. دووهم: رەسیدەبوون، چونکە منداڵ حەجی لەسەر نییە، چونکە پێغەمبەر (دروودە خواە لەسەربو) دەفەرموێ: ئەم سێ کەسە قەڵەمی تەکلیفیان لەسەر نیە، یەکی لەو سێ کەسە منالە، وەك لەزنجیرە (۱۳۴) دا رابورد. دیسان حەجیش بەقیاس لەسەر هەموو پەرستشیکێ تر ناکەوێتە سەر منال. سییەم: هۆش، شیت حەجی لەسەر نییە، بەپێی فەرموودە: قەڵەمی تەکلیف لەسەر ئەم سێ کەسە هەلگیراوە، کەپەکی لەو سێ کەسە شیتە. چوارەم: ئازادییە، بەندە حەجی لەسەر نییە، چونکە پێغەمبەر (دروودە خواە لەسەربو) دەفەرموێ: هەر کۆیلەیی حەجی کرد، لەپاشا ئازاد کرا ئەو حەجیکێ تری لەسەرە! بەپێی ئەم بەلگەپەش کەدەفەرموێ: کۆیلە نوێژی هەینی لەسەر نییە، جا لەشوینێ نوێژی هەینی بەو نزیکێ یە لەسەری نەبێ، لەبەر ئەوەی مافی ئاگاکی بەهۆی چوون بو هەینیپەکەو نەفەوتی، چۆن حەج بەو دووری و درێژیپە دەکەوێتە سەری؟؟ پینجەم: لەتوانابوونە. چونکە خواي گەورە دەفەرموێ: {وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ} → ز - ۱۵۵. توانین دوو جوړی هەپە: یەکیکیان ئەوێپە موسوڵمانەکە خۆی توانای حەجکردنی هەبێ، ئەوی تریان ئەوێپە خۆی

نەتوانى كەسكى تر حەجى بۇ بكا، توانىنى بەخودى خۇى ئەمانەى
پىۋىستە:

يەكەم: ھۇى سوارىى دەست بىكەۋى چ مالى حاجى خۇيى، ياهى
كرى بى، ئەمەيش بۇ كەسى مەرجه كەنيۋانى مالى ئەوو نيۋانى مەككە
ماۋەى كورتكردنەۋەى نويزىي يا پترى. جا ئەگەر ماۋەكە لەمە كەمتر
بوو، بەلام كابر بېھيز بوو نەيدەتۋانى بەپى بپروا، يادەيتۋانى بەلام
توۋشى زيانىكى ئاشكرا دەبوو ئەۋە لەم كاتەيشدا ولاخ مەرجه، دەنا
دەبى بە پى بچى بۇ حەج.

دوۋەم: ئەۋەيە مەسرەفى چوون و گەرانەۋەى ھەبى. مەرجه
كەۋلاخ و خەرجى رىگە زياد بى لە ژيۋارى خۇى و ژيۋارى ئەۋ كەسانەى
كە ژيۋاريان لە سەريەتى، ھەروا زياد بن لەجل و بەرگى پىۋىستى خۇى و
ئەۋان و لە ھەموو پىۋىستىيەكى تريان لەۋ كاتەۋە دەروا ھەتا
دەگەرپىتەۋە بۇ لايان.

بزانە ئەگەر كەسى پارەى حەجى ھەبوو، بەلام لە ھەمان كاتا
پىۋىستى بەژنەينان ھەبوو، لە ترسى ئەۋە نەبادا توۋشى شەروالپىسى
ببى، ئەۋە لەم كاتەدا باش واىە ژنى پى بھينى، نەك حەجى پى بكا،
چونكە لەم حالەدا ژنەينان پىۋىستىيەكى كات ھاتوود، بەلام حەج
ماۋەكەى مەۋدا دارە، بەلام ئەگەر مەترسى شەروالپىسى نەبوو، ئەۋە
پىشخستنى حەجەكە باشترە.

سەيپەم: رىگە ئەمىن بى، ترسى سەرومال و نامووسى نەبى، با
ترسەكە كەمىش بى، چونكە بە ھۇيەۋە توۋشى زيان دەبى.

چوارەم: ئەۋەدە ھىۋاي فرىياكەۋتنى ھەجى ھەبى، واتە: ھەجەكە كاتى ئەۋەندە مابى حاجى لە مال دەرچوو پىش بەسەرچوونى كاتى ھەج فرىاي ۋەستانى ەەرەفە بکەۋى.

جۆرى دوۋەم لە توانىن ئەۋەدە كە يەككى تر ھەج بكا بۆ مەۋۇ. بۆ ئەمە مەرەجە: ئەۋ كەسەى كە لەباتى كەسكى تر ھەج دەكا، زياتر لە كرى ئاسايى داۋانەكاۋ خۆى ھەجى كەردى و ھەجى نەزرىشى لەسەر نەبى. ئەۋ كەسەيشى كە يەككى تر درۋستە ھەجى بۆ بكا يەككىكە لەم دوۋكەسە: يا مردوۋە ھەجى لە ئەستۋدايە، ئەمە پىۋىستە لەۋ كەلەپوۋرەى كە بەجى ھىشتوۋە ھەجى بۆ بكرى و كەسى بنىژن ھەجى بۆ بكا، يا كەسكىكە زىندوۋە پەك كەۋتوۋە لەبەر پىرى يا لەبەرشتى تر ۋەك زەحمەتى زۆر ناتوانى خۆى بچى بۆ ھەج.

١٦١) بىياتەكانى ھەج (أركان الحج)

بىياتەكانى ھەج پىچ بىياتن:-

يەككەم: ئىحرام دابەستىن، كە برىتتىيە لە نىتى چوۋنە ناو ھەج، يا چوۋنە ناو ەمەرە، بۆيە ناۋنراۋە ئىحرام چۈنكە رىگە لە شتى ھەرامكراۋ دەگرى. سەر بەلگەى پىۋىستىۋونى ئەم فەرموۋدەيەى پىغەمبەرە (ەرۋەدە خۋاد لەسەرەبى): ھەموو كەردەۋەيى بەپىى نىازو نىيەتەكەيەتى، ئىحرامىش سى جۆرى ھەيە: جىاجىا: (إفراد)، پشۋودان: (تەمەتۋە) تىكەلگەردن: (قيران). راجىايى لەۋەدا نىە كە ھەريەكى لەم سى شىۋەيە رەۋايە، بەلام راجىايى لەۋەدا ھەيە كە كامەيان خىرتەرن.

شافیعی (رهزاه خواه لایب) له زۆربهی کتێبهکانیدا به دهق فهرموویهتی که
حهج و عهمره به جیا جیا (افراد) خێرتن، ئنجا جوۆری پشوو و مرگرتن
(تهمهتووع) ئنجا تیکه لکردن (قیران).

شیوهکاری جیا جیا ئاوايه: هه ج به تهنها دابهستی و هه ج تهواو
بکا نه و جا عهمره دابهستی و تهواوی بکا، شیوهکاری پشوو و مرگرتنیش
ئاوايه: له میقاتی ولاتی خۆیهوه عهمره دابهستی و تهواوی بکا و نهوسا
له مهککهوه ئیحرامی هه ج دابهستی. ئهم چۆنیهته یه کگرتنی له سه ره.
بۆیه پێی دهگوتری: پشوو و مرگر، چونکه له م پشووه دا نه وهی لێی
قه دهغه بوو بوو رهوا ده بێته وه بۆی. شیوهکار (صورهت) ی تیکه لکردنیش
ئاوايه: ئیحرامی هه ج و عهمره پیکه وه دابهستی، کردارهکانی عهمره له
ناو کردارهکانی هه ج دا تیهه لگیش ده کرین. سه ره به لگهی ئهم سێ
شیوهیهش ئهم فهرمووده یه عائیشه یه (رهزاه خواه لایب) که ده فهرمو ی:
دەرچووین، جا هه مان بوو هه ر ئیحرامی عه مره ی دابه ستبوو، هه مان
بوو ئیحرامی هه ج و عه مره ی به یه که وه دابه ستبوو، هه مان بوو به س
ئیحرامی هه ج ی دابه ستبوو، پێغه مبه ر خۆی هه ر ئیحرامی هه ج ی
دابه ستبوو (ئه حمه دو شه یخان و مالیک).

بنیاتی دووهم: وهستانی چیا ی عه ره فه یه، چونکه پێغه مبه ری خوا
(دروود خواه له سه رب) فهرهانی فهرموو، جارچییهك جاری دها: هه ج بریتیه
له ئاماده بوونی عه ره فه واته: زۆربه ی بنیاتهکانی هه ج عه ره فه یه.
وهستان له عه ره فه به نه وهنده ده یته جی که له به شی له خاکی
عه ره فه دا ئاماده ببی، ته نانه ت به نه وهنده یش جیه جی ده بی که به

دوای بهندهیه کی هه لئا توودا بگهړئ و له عورفه وه رهتبئ، یا به دوای ههر شتیكا لهو یوه رهتبئ حلیبه، هه تا نه گهر به خه وتویش ئاماده ی عهرهفه ببئ و خه به ریشی نه بیته وه هه تا کاته که ی به سهر ده چئ ههر بریتی ده که وئ، چونکه له کاتی خه ویشدا ته کلیف له سهر مروف ده مینئ!.

مه رچی بریتی که وتنی راوستان له خاکی عهرهفه دا نه وه یه:
 راوستان وه که شیایو په رستش بئ (واته: حاجی له و کاته دا که له عهرهفه راده وه ستئ نه هلی عیبادت بئ) له عهرهفه له ههر شوینیكا راوستان دروسته، چونکه گشتی ههر عهرهفه یه، کاتی راوستان له عهرهفاتدا دست پیده کا له نیوهرؤی روژی نوهمی مانگی قوربان وه هه تا شهبهقی به یانی روژی جهژن، مه رچ نیه به شئ له روژو به شئ له شو له وئ بمینئ ته وه، به لام نه گهر له روژی نوهم ما گه یشته عهرهفات سوننه ته له وئ بمینئ ته وه هه تا شو دادئ.

بنیات (روغن) ی سییه م: ته وافه، واته: حهوت جار هه ئسووران به ده وری ته وای خانه ی خودادا، مه به ست نه و ته وافه یه که پئی ده گوترئ ته وافی ئیفاضه، چونکه یه کگرتن هیه له سهر نه وه که مه به ست له م ئایه ته ته وافی ئیفاضه یه: ولیطوفوا بالبیت العتیق. وه نه و فهرمووده یه ش که باسی بینویریه که ی صه فیه ی هاوسهری حه زرت ده کا، نه وه ده سه لئینئ که ته وافی ئیفاضه فهرزه، که واته: نه و ته وافه روکنه، نه ک ته وافه کانی تر، وه ک ته وافی قودووم و ته وافی ویداع، واته هه ئسوورانی گه یشته جئ و هه ئسوورانی مائئاوایی.

۱۶۲) نه رکه کانی هه لسووران:

پیوستیه کانی ته واف:-

پیوستیه کانی ته واف چهند شتیکن: یه کیکیان پاکیه له بیده سنوژی و له له شپیی، وه له پیسی له شو بهرگو جیگه.

یه کێ تریان: داپۆشینی شهرمگای کاتی نوێزه به جلیکی پاک، له کاتی ته وافا، پێغه مبهرا (درووه خواه له سه ربنا) دهفه رموی: ته وافی به یتیش به نوێژ دادهنری، ته نیا نه وهنده ههیه له ته وافا خودا ریگهی قسه کردنی داوه، جا نه گهر ته وافکهر له کاتی ته وافا، قسه یکرد با ههر قسه ی باش بکاو بهس. عائیشه ییش (رهزاه خواه لیبه) دهفه رموی: که گه یستمه مه کهه بێنوێژبووم، ئیتر نه ته وافی به یتیم کردو نه سه فاو مه روه مکرد، وه عهرزی حه زرمکرد که حاله وایه، فه رمووی: ههر چی حاجی دهیکا تۆیش بیکه، به لām ته واف مه کهو به گردی به یتا هه لمه سووړی تا پاک ده بیته وه له بێنوێژی و خۆت پاک ده شوړیت. (دانه ر دهفه رموی: ئهم گوفتو گوێه له نیوانی نه سمائی کچی عومه ریش و پێغه مبهردا (درووه خواه له سه ربنا): رووی داوه، به لām نه مه ی من نووسیومه له سه حه یه یندا هه یه و پتر جیگهی متمانه یه — وه رگیڤ).

جا نه گهر له ناو ته وافدا ده سنوێزه که ی شکا، له سه ر فه رمایشتی دروست، پیوسته گورج ده سنوێژ بگریته وه وه له سه ر ژماره ی پێشوه وه ته وافه کانی ته واه بکا، گو تراویشه: پیوسته سه ر له نوێ له نوو که وه له ته وافه که ی تی هه لچیته وه.

یهکئ تریان: ریژلیگرتنه لهو جهوت جاره که بهگردی کابه‌دا ده‌سوورپٚته‌وه له‌سەر ئەم شی‌وه‌یه: له سەر‌هتای سوورپانه‌وه‌کانه‌وه هه‌تا ته‌واو بوونی هەر جهوتیان هه‌موو خانووی که‌عبه بخاته لای چه‌پیه‌وه، وه له به‌رابهری جه‌هرول ئەسووده‌وه ده‌ست پٚبکا.

یهکئ تریان: ئەوه‌یه له‌کاتی هه‌موو سوورپانه‌وه‌کانا هه‌موو له‌شی له دهره‌وه‌ی هه‌موو که‌عبه‌بٚ، جا ئە‌گەر که‌سئ له‌سەر ئەو زیاده لادیواره‌وه رۆیشت، که له زه‌مانی عه‌بدو‌ل‌لای کوری زوبه‌یردا دزراوته‌وه له بناغه‌ی دیواری که‌عبه ئەوه ته‌وافه‌که‌ی دانامه‌زری، به‌هەر چوار ده‌وری بناخه‌ی که‌عبه‌دا کوته دیواری هه‌یه، نووساوه به که‌عبه‌وه، به‌قه‌د دووس‌یه‌کی باسک (ذراع) ئ له زه‌وی به‌رز، ده‌ق ده‌لٚی گه‌ردانه‌یه له گه‌ردنی بناغه‌ی به‌یتا به کوردی پٚی ده‌گوترئ: هه‌زاره، به عه‌ره‌بی پٚی ده‌گوترئ: شاذه‌روان، په‌راویزی به‌رگی که‌عبه‌ی لٚچه‌سپ ده‌کری، ئەم ئەندازه‌یه له‌کاتی خۆیدا که قوریش به‌یتیان دروست کردۆته‌وه، له دیواری که‌عبه‌یان دزیوته‌وه، له‌بەر ده‌ست‌کورتی، که‌واته: ئەم کورته دیواره خۆی وه‌وا‌ی سه‌ربانه‌که‌ی هه‌تا سه‌رسه‌روه به‌شیکه له که‌عبه، له‌بەر ئەوه ئە‌گەر که‌سئ ته‌واوی له‌شی، یا به‌شئ له له‌شی، وه‌ک ده‌ستی، یا سه‌ری، له‌کاتی ته‌وافو هه‌لسوورپانا، له‌سەر سه‌ربانی ئەو کورته دیواره‌بی، ئەوه ته‌وافه‌که‌ی دانامه‌زری، ته‌نانه‌ت له‌کاتی ماچکردنی به‌رده‌ره‌شه‌که‌و دیواری که‌عبه‌دا، ده‌بٚ هه‌ردوو پٚی له جی‌گه‌ی خۆیان چه‌سپ بکاو له پاش ماچکردنه‌که رٚک له شو‌ینه‌که‌ی خۆیدا رابوه‌ست‌یه‌وه، هه‌تا سه‌رو ده‌ستی بکه‌ونه‌وه دیوی دهره‌وه‌ی سه‌ربانی ئەو کورته دیواره، ئەوسا هه‌لسوورپانه‌که‌ی ده‌ست پٚی بکاته‌وه! هه‌روا ده‌بٚ

تەواوی لەشی تەواڤکەر لە دەردەوی حیجری ئیسماعیل بێ، چونکە پیڤەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) لە دەردەوی حیجر تەواڤی دەکرد.

یەکنێ تریان: ئەوێه دەبی هەموو تەواڤەکان لەناو حەوشی مزگەوتەوێ، چونکە مزگەوتەکە هەمووی حەرەم و بەستە، جا لەهەر کوێیەکیدا بسوورپتەوێ دروستە.

یەکنێ تریان: ژمارە ی هەلسورنەکانە، کە مەرجه دەبی حەوت تەواڤ بن. لەسەر فەرماشتی دروست یەک لە شونیهکی (موالات) فەرز نیە، بەلکوو سوننەتە. سوننەتە لەناو تەواڤەکانا هەر خەریکی یادی خودایی! عەبدوڵلای کۆری سائیب (رەزاه خواە لیبە) دەفەرموێ: ژنەوتم لە زاری پیرۆزی پیڤەمبەری خوا (دروودە خواە لەسەربە) لە نیوانی گۆشە یەمانی و حەجەر و ئەسوەدا دەیفەرموو: (ربنا آتانا فی الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار): خودایە! ئە ی پەرۆمردگاری میهرەبان! هەم لە جیهاناو هەم لە دواوژدا چاکمان بۆیکەو بەشی باشمان بدەری، وە لە سزای ئاگر بمانپاریژە. (ئەحمەد و ئەبو داوود و نەسائی گیراویانەتەو، ئیبنو حیبب و حاکم بە دروستیان داناو). ئەبو هورەیرەیش (رەزاه خواە لیبە) دەفەرموێ: کەسێ حەوت جار بە دەوری خانە ی خودادا هەلسورپ و قسە ی تر نەکا جگە لەم نزایە، دە خراپە لە خراپەکانی کوێردەکرپتەوێ دە چاکە ی بۆ دهنووسری و دە پایەیش پپی بەرز دەبیتهو، نزاکەیش ئەمەیه: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله) خودا خودایەکی پاک و پیرۆزە، سوپاس و ستایش هەر بۆ خودایە، هەر یەزدانی پاک خودای

راست و دروسته و خودای ترنیه خودا له هه موو که سئ گه وره تره، دهسته لات و هیژیش هه به دهستی خودایه. (ئیبینو ماحه). عائیشه یش (ره زه خواه لیبه) دهفه رموی: پیغه مبهه (درووده خواه له سه ره به) دهفه رموی: هه لسوورانی دهوری خانه ی خودا و هاتوچۆ له ناوهندی صه فاو مه پروه داو ره جمی شه یتان، بۆ ئه وه دانراون که هه میسه یادکردنی خودای گه وره پایه دار بئ (ئه بو داوودو حاکم).

بنیاتی چواره م: هاتوچۆ نیوانی صه فاو مه پروه یه، به پئی کردنی پیغه مبهه خۆی، پیغه مبهه (درووده خواه له سه ره به) له کاتی هاتوچۆی نیوانی صه فاو مه پروه دا به رده م راگردنه وه فه رمووی: ئه م هاموشۆیه به هه راگردن ئه نجام بدهن، چونکه خودای گه وره ئه م هه راگردنه ی له سه رتان نووسیوه، وه کی تریش ئه مه خوا به رستییه کی تایبه ته، له کاتی هه ج و عه مره دا ده کری. مه رجه که ئه م راگردنه له دوا ته وافیکی دروسته وه بی، ئیتر خوا ته وافی ئیفاضه بی، یا ته وافی هاتن (طواف القدوم) بی، هه روا ریزلیگرتن مه رجه، له سه ره ئه م شیوه یه: له صه فاوه ده ست پێبکا، هه تا ده گاته مه پروه، وه هه وت جار هاتوچۆبکا له نیوانی صه فاو مه پروه دا، رۆیشتنه که ی جاریک و گه رانه وه که ی جاریک، چونکه پیغه مبهه (درووده خواه له سه ره به) ئاوا ی ده کرد، له م هاتوچۆیه دا پاکی و پۆشینی شه رمگا و مه رجه کانی تری نوێژ مه رج نیه، ئه م هاتوچۆیه به سواریش ده بی، به لām به پیاده یی خیرتره، نه کردنی ئه م بنیاته به سه ره برینی ئاژه ل پرنا بیته وه، به بی کردنی شی نابئ ئیحرام بشکینئ.

بنیاتی پینجهه: تاشینی یا کورتکردنه‌وهی مووی سهره، چونکه
 یه‌زدانی مه‌زن ده‌فه‌رموی: {مُحَلِّقِینَ رُؤُوسَکُمْ وَمُقَصِّرِینَ}: چونکه
 پیغه‌مبه‌ر (درووه‌ی خوا‌ه له‌سهر‌بئ) فه‌رمووی: ره‌حمه‌تی خوا له‌و که‌سانه‌بئ که
 له‌پاش ته‌واو‌کردنی هه‌ج و عه‌مره‌ سهری خو‌یان ده‌تاشن، یارانی‌ش
 عه‌زیا‌نکرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ره‌حمه‌ت بکه له‌و که‌سانه‌یش که له
 پاش‌کردنی هه‌ج و عه‌مره‌ مووی سهریان کورت ده‌که‌نه‌وه؟ پیغه‌مبه‌ری‌ش
 (درووه‌ی خوا‌ه له‌سهر‌بئ) فه‌رمووی: ره‌حمه‌تی خودا له‌و که‌سانه‌یش بئ که مووی
 سهریان کورت ده‌که‌نه‌وه. (شه‌یخان) سهر‌تاشین و کورت‌کردنه‌وهی موو
 هه‌ردوو لایان بۆ پیاوو ژن دروستن، به‌لام بۆ پیاو سهر‌تاشین و بۆ ژن
 کورت‌کردنه‌وه باش‌تره، لای که‌می کورت‌کردنه‌وه بۆ پیاوو ژن هه‌لپا‌چینی
 سئ مووه، کاتی موو هه‌لپا‌چین بۆ حاجی له‌ پاش به‌رد فره‌دانه بۆ
 کو‌گابه‌ردی جه‌مه‌ره‌تولعه‌قه‌به، وه بۆ عه‌مه‌ره‌که‌رو حاجی پشوو وه‌ر‌گر
 له‌پاش هه‌را‌کردنی نیوانی صه‌فاو مه‌روه‌یه، بۆ که‌سی‌کیش ئاژه‌لی دیاری
 به‌یتی پئ بئ له‌پاش سهر‌برپینی ئه‌و دیاریه‌یه له‌ مینا، بۆ حاجی، وه له
 مه‌روه بۆ عه‌مه‌ره‌که‌ر، به‌لام ئه‌وه‌یشمان له‌یادبئ که کاتی سهر‌برپینی
 دیاری به‌یت، کاتی سهر‌برپینی قوربانیه، که بر‌تییه له‌ چوار رۆژه‌که‌ی
 جه‌ژن. ئه‌و که‌سه‌یش که سهری مووی پپوه نه‌بئ هه‌ر سوننه‌ته جه‌قۆ
 به‌ئینی به‌سر سهریا.

١٦٣) پیوستیه‌کانی حه‌ج - ئهرکه‌کانی حه‌ج:

له پێشهوه گوتمان بنیاته‌کانی حه‌ج پێنجن و قسه‌مان لێکردن ئیستا ئهرکه‌کان (واجبات) ی حه‌ج روون ده‌که‌ینه‌وه، جیایی نیوانی بنیات و ئه‌رك ئه‌وه‌یه: حه‌ج به‌بێ کردنی بنیاته‌کانی دانا‌مه‌زرێ، ئه‌گهر هه‌رکامێ له‌و بنیاتانه‌ فه‌وتان حه‌جه‌که‌ پووج ده‌بیته‌وه، به‌ سه‌ربرپینی ئاژه‌ل تۆله‌ی ناکرێته‌وه، به‌لام حه‌ج به‌بێ کردنی ئهرکه‌کانیشی داده‌مه‌زرێ، ئه‌گهر ئه‌رکیکی فه‌وتا به‌سه‌ربرپینی ئاژه‌ل تۆله‌ی بو ده‌کرێته‌وه.

پیوستی یه‌که‌م:-

ئیحرام دابه‌ستنه. پیوستیه‌کانی ئیحرام دابه‌ستن سێ شتن:

یه‌که‌م: ئیحرام به‌ستنه له‌کات و شوینی دیاریکراوه‌وه بو ئیحرام دابه‌ستن. جا ئه‌گهر له‌ نیشانگای ئیحرام به‌بێ ئیحرام دابه‌ستن تیپه‌ر بوو، ئه‌گهر ده‌ستی نه‌کردبوو به‌ کرداره‌کانی حه‌ج و عه‌مه‌ره، ئه‌وه له‌سه‌ریه‌تی که‌ بگه‌رێته‌وه بو نیشانگا‌که‌و له‌وئ ئیحرام دابه‌ستی، هه‌تا ئه‌گهر له‌ پاش تیپه‌رپوون له‌ نیشانگا (میقات مکانی) ئیحرامی دابه‌ستبوو، ماده‌م ده‌ستی نه‌کردوو به‌ کرداره‌کان، به‌س ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ره‌ که‌ بگه‌رێته‌وه بو نیشانگا‌و له‌وئ ئیحرام دابه‌ستی، به‌لام ئه‌گهر نه‌گه‌راپه‌وه، یا پاش ئه‌وه‌ گه‌راپه‌وه که‌ به‌و ئیحرام دابه‌ستنه‌ ناته‌واوه ده‌ستی کردبوو به‌ کرداره‌کان، ئه‌وه‌ خوینیکی له‌سه‌ره، واته‌: له‌ که‌فاره‌تی ئه‌م سه‌رپێچیه‌دا ده‌بی ئاژه‌ل سه‌ربرپێ بو هه‌زارانی مه‌که‌که، ته‌نانه‌ت ئه‌گهر له‌ بیریشی نه‌بووبێ یا به‌هه‌له‌ له‌ نیشانگا تیپه‌رپووبێ هه‌روایه،

ئەو ھەندە ھەيە لەم دوو کاتەدا گوناھى لەسەر نىيە. چاکتر وایە لە سەر ھەتای نیشانەگاوە ئیجرام دابەستى، ھەتا ماوەى رێگە کە بە ئیجرام ھوہ بېرى، بەلام بۆ نیشانگای ذولحولە یفە واباشە لەو مزگەوتەوہ ئیجرام دابەستى کە پێغەمبەر (ەر وودە خوا و لەسەر بى): ئیجرامى لىوہ دابەستووە.

بزانن کە نیشانگا دوو جۆرە: کات و شوین، کاتى ئیجرام دابەستى بۆ ھەج مانگی شەشەلان و ناوجەژنان و دەشەوى یەکەمى مانگی قوربانە، دواشەوى شەوى جەژنە، لەسەر فەرمايشتى دروست، بەپێى ئایەتى: { الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ - سورة البقرة - ۱۹۷/۲ } . واتە: کاتى خەریکبوون بە کردەوہکانى ھەج ھوہ چەند مانگیكى ئاشکراو دیاریکراون، وە بەپێى ئایەتى: { يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ - سورة البقرة - ۱۸۹/۲ } ئەمە کاتى دابەستنى ھەج بوو، وە بە درىژایى سالى ئیجرام بۆ ھەمرە دادەبەستى، چونکە زاناگان یەك ران لەسەر ئەوہ کە ھەمرە ھەموو کاتى دروستە، لە بارەى نیشانگای شوینیشەوہ ئاوايە: ئەوہى نیشتەجێى مەککەيە - ئیتىر ج خەلکى مەککەبى، ج خەلکى شوینىكى تری - ناوشارى مەککەيە، گوتراویشە: مەککەو ھەموو بەستى مەککە نیشانگایە بۆ ئیجرام دابەستى، واتە: نیشتەجێى مەککە لە مالى خۆيەوہ ئیجرام دادەبەستى. بۆ ئەو ھیشى کە نیشتەجێى مەککە نەبى، سەرنج دەدەين: ئەگەر مالاھەى دەکەوتە نیوان مەککەو نیشانگای ئیجرام دابەستەوہ ئەوہ لە ھەرگای مالى خۆيەوہ ئیجرام دابەستى، خواھ گوندنشینی، یا

كۆچبەرى بىۋ ھەوار نشىنبى، ئەگەر مالەكەى دوورتىبوو لە
نیشانگانان، ئەو نیشانگانەى يەككە لەم پىنج شوپنە:

يەكەم: بۆ ئەو كەسەى كە لە مەدىنەى نازدارمەو ھاتىبى
ذولھولەيفەى، كە ئىستا ناودارە بەپىرى ەلى، كە دو قۇناخ لە مەككەو
نوورە.

دووم: بۆ ئەو كەسەى لە شامو مىصرو مەغرىبەو ھاتىبى
جوحفەى.

سېيەم: بۆ ئەو كەسەى لە تىھامەى يەمەنەو ھاتىبى يەلەم لەمە.

چوارەم: بۆ ئەو ەى لە نەجدى يەمەن و نەجدى حىجازمەو ھاتىبى
قەرەنە. ئەم چوارەيان پىغەمبەرى خوا (دروودە خوا لەسەربە) لە فەرموودەىەكا
دەست نىشانى كىردوون و بە دەق ناوى ھىناون، لە كۆتايى ئەو
فەرموودەىەكا دەفەرموى: ئەم شوپنەنە جىگەى ئىحرام دابەستىن بۆ ئەو
كەسانەى كە دىن بۆ ھەج و ەمرە، لە خەلگى ئەم ولاتانەو لە خەلگى
ولاتانى تىرىش كە بەسەر ئەم شوپنەنەدا دىن بۆ ھەج و ەمرە، وە كەسى
لەم شوپنەنە نىكتىبوو ئەو جىگەى ئىحرام دابەستىن لەو شوپنەو ەىە
كە دەكەوئىتەرپى! تەنەت خەلگى مەككە لە مەككەو ئىحرام دابەستىن.

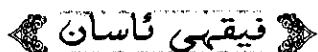
پىنجەم: وە بۆ ئەو ەى لە خۆرھەلاتەو ھاتىبى، وەك عىراقو
خۇراسان زاتوعىرقە. لە فەرموودەىەكا دەفەرموى: پىغەمبەرى خوا
(دروودە خوا لەسەربە) زاتوعىرقى دىارى كىردوو بۆ جىگە ئىحرام بەستىن
خەلگى عىراق. (ئەحمەد/د/ن - سند صحيح). گوتراوئىشە: عومەر بە
تىكۆشان واتە: بە اجتھاد زاتوعىرقى بۆ خەلگى عىراقو خۇراسان دىارى

کردووہ. جا وەك گوترا ھەركەسێ ویستی بچێ بۆ ھەج و ەمەرە، وە ئیجرامی دانەبەست ھەتا لە نیشانگا رەتبوو، وەبەو ئیجرامە ناتەواو ە کرداری لە کردارەکانی ھەج یا ەمەرە کرد، خوا ئەو کردارە فەرزبێ یا سوننەت، ئەو ەوێنێکی دەکەوێتە سەر، کە بریتییە لە کاورێکی یەك سائە، یا لە چتیر بزنیکی دووسائە. چونکە پێغەمبەر (دروودە خوا ەسەربە) دەفەرموێ: ھەركەسێ کرداری لە کردارەکانی ھەج و ەمەرە نەکا ەوێنێکی لەسەرە. (ئیبنو ەبباس بە مەرفووعی و بە مەوقوفی گیراویەتەوہ).

پێویستی دووہم:

رەجمکردنی شەیتانە لەسەر ئەم شیوہیە: لە رۆژی یەکەمی جەژندا ھەوت بەرد فرێ دەدەن بۆ کۆگا بەردی جەمرەتولعەقەبە، لە رۆژی دووہم و سێیەم و چوارەمی جەژنا (کە ناوداران بەسی رۆژە ئەیاموتەشریق) بەرد فرێ بدەن بۆ سەر ھەرسێ کۆمەلە بەردەکە، بۆسەر ھەر یەکیکیان ھەوت بەرد، جا ئەگەر کەسێ لە رۆژی دووہما رەجمی شەیتانی کردو ویستی لە خاکی مینا دەرچێ لە پێش خۆرئاواوونا ئەو ەدروستە و مانەوہی شەوی سێیەمی لە خاکی مینادا لە کۆل دەکەوێ، ھەروا رەجمکردنی رۆژەکەشی.

بزانی ژمارە بەردی ھەموو رۆژی لەم سێ رۆژە بیست و یەك بەردە، مەرجە بەریز بەردەکان فرێ بدا لەسەر ئەم شیوہیە: ئیبنو عومەر (رەزای خوا لیبە) دەیفەرموو: پێغەمبەر (دروودە خوا ەسەربە) کە رەجمی شەیتانی دەکرد لەسەر ئەم شیوہیە دەیکرد: یەکەمجار ھەوت بەردی

فری دەدا بۆ کۆگا بەردەکەى ئەولای مزگەوتەکەى میناوه، لەپاش
 هەلدانی هەموو بەردی ئەللاھو ئەکبەرى دەکرد، دەیفەرموو: (الله أكبر،
 الله أكبر، لا اله الا الله والله أكبر، الله أكبر، والله الحمد) ئینجا
 دەچوو پێشەوو بەردو رووگە رادەوستاو هەردوو دەستی
 بەرزەکردەوو دەستی دەکرد بە نزاکردن و بەپیۆ زۆر دەپارایەوو
 لەویدا، ئینجا دەرویش بۆ کۆگابەردی دوو، کە ناودارە بە کۆمەلەى
 ناوەراست (واتە: جەمرەتول وسطا) وە حەوت بەردی فرەدەدا بۆ ئەو
 میلەیش و لەپاش تیگرتنی هەموو بەردی ئەللاھو ئەکبەرى دەکرد، ئینجا
 بەلای چەپا لەلای شیوەکەو دادەپەری و بەردو رووگە رادەوستاو
 هەردوو دەستی بەرزەکردەوو دەستی دەکرد بە پارانەوو، ئینجا
 دەرویش بۆ کۆگابەردەکەى لای عەقەبەو حەوت بەردی فری دەدا بۆ
 ئەم میلەیش، وە لەپاش تیگرتنی هەربەردی ئەللاھو ئەکبەرى دەکرد،
 نیتەر دەگەرایەوو لەوئ نەدەوستا. (بوخاری/ ئەبوداود).

دەبى شیوەى هاویشتنەکەى بە جۆری بى پى بگوترى فریدان،
 ئەگەر بەردەکەى هەلگرت و داینا لەناو کۆگا بەردەکەدا، لەسەر
 فەرماشتی دروست ئەوە حسیب نیه، چونکە بەو ناکوترى تیگرتن،
 مەرجه مەبەستى لە تیگرتنەکەى فرەدانى بۆ کۆگابەردەکە، جا ئەگەر
 بەردىکی هەلدا بە حەواداو کەوتە ناومیلەکەو ئەوە حلیب نیه، مەرجه
 کە بە دەستى تى بکری، ئەگەر بەقاج تیگرتن، یا بەکەوان، یا بە بەردە
 لاستىک حلیب نیه، مەرجه ئەو حەوت بەردە کە فری دەدریته سەر
 کۆگابەردەکان یەکەیهکە فری بریت، وە نابى لە جیاتى شتى تر فری
 بەردى، ئەگەر دوو بەردى بە یەکجار تیگرتن وە هەردوو بەردەکەیش

کەوتنە ناکۆگاگەوہ ئەوہ بە یەک بەرد دادەنری، ھەروا ئەگەر ھەوت بەردیش بە جاری تیبگری، ئەگەر لەبەر نەخۆشی یا لە بەرشتی تر نەیتوانی خۆی رەجم بکا، بۆی ھەیە کە یەکی بکا بە وەکیل، مەرجە کە جیگرەکە بەردی خۆی فرەدابێ، ئەوسا بەردی موکلکە ی فرە بدا دەنا دروست نیە.

پێویستی سییەم:

مانەوہی شەوہ لە موزدەلیفە.

پێویستی چوارەم:

مانەوہی شەوہکانی پاش جەژنە لە مینادا.

پێویستی پینجەم:

خۆپاراستنە لەو شتانە کە بەھۆی ئیحرامەوہ ھەرام دەبن لەسەر حاجی (لە ئەصلەکەدا دەفەر موی: سییەم سەرتاشین یا کورت کردنەوہیە، چوارەم و پینجەمیش باس نەکراو، من لەبەر روونی و ئاسانی ئاوام نووسی، وە لە شەریعەتی ئیسلامی مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مودەریسەوہ نەقلمکردن – وەرگێڕ).

١٦٤) ھەجی ژن:

ھەج لەسەر ژنیش وەک پیاو فەرزد، بەلام سەرھرای مەرجە پێشینەکان مەرجە کە ژن میردی، یا کەسیکی خۆیی لە گەلابی، یاخود کۆمەلە ژنیکی باوەرپیکراوین، با خۆیی (مەھرەم) یشیان لەگەڵ نەبن، کۆگر (ضابطە) ی خۆیی ئەوہیە: بە ھیچ جوړی ھەتا ھەتایە مارە ی لێی

نەيى، بەھۋى رىشتەى خىزمائەتى يا ژن و ژنخوازى يا شىروخواردنەوہ.
ئىبنو عەبباس {مزام خواہ لېبہ} دىفەر موى: ھىچ ژن و پىاويكى بىانى دوو
بە دوو بەبى خۋى ژنەكە لەگەل يەكا كۆنەبنەوہ، ژنىش لەگەل خۋىيدا
نەبى نەچى بۆ سەفەر، پىاويكىش گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! من
ژنەكەم دەچى بۆ ھەج و خۋىشم ناو نووس كراوم بۆ ئەو غەزايە؟
فەر مووى: دەخۋىشت بىرۆ لەگەل ژنەكەتا ھەج بىكە. (بوخارى/ موسلىم)
يەحىاى كورى عباد دىفەر موى: ژنىكى خەلكى رەى كاغەزىكى نووسى بۆ
ئىبراھىمى نەخەى، لىي پىرسى: من ھىشتا ھەجى فەرزم نەكردوہ، كە
يەكەم ھەجەو پىي دەلېن: ھەجى ئىسلام وە دەولەمەندىشم، خىزمى
خۋىشم نىە كە لەگەلما بى بۆ ھەج؟ يەحىا وەلامى بۆ نووسىيەوہ: تۆ
مەھانەى رەوات ھەيە لەبەر ئەوہ ھەجەت لەسەر نىە.

١٦٥) سوننەتەكانى ھەج:

يەكەم: كىردنى ھەج بەجىا، چۆنىتى ئەم جۆرە لە ھەج لە
پىشەوہ رابوورد.

دووہم: لەبەيكە كىردنە، بەم شىوہىە: (لبيك اللهم لبيك، لبيك لا
شريك لك لبيك. ان الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك).
سوننەتە لەگەل نىتەكەيدا لە بىەيكە بىكا، چۆنكە پاشىنان واپان نەقل
كردوہ لە پىشىنان، سوننەتە لەپاش ئىحرام دابەستىن زۆر خەرىكى
لەبەيكەكردن بى، بە تايبەتى لەكاتى گۆرانى وەزەدا، وەك سواربوون و
دابەزىن و سەرگەوتن بۆ شوئىنى بەرزو داپەرىن لە شوئىنى بەرزوہو

تیکه لَبوون له گه ل کۆمه لدا، له کاتی داهاتنی شهوو هاتنی رۆژدا، له کاتی بئوێژی و له شپیسو زهستانیشدا له بیهیکه زۆرکردن سوننه ته، ههروا له مزگهوتی ئه لخیفداو له مه سجیدولحه رامدا، به لام له کاتی تهوافی قدوومو له تهوافی سه فاو مه پوهدا ته لیبیه کردن سوننه ت نیه، چونکه ئه مانه ویردی تایبه تی خوێان ههیه، ههروا له تهوافی ئیفاضه و تهوافی مائئاواییدا له بیهیکه نه کات، چونکه کاتی به سه رچوووه، چونکه کاتی له بیهیکه کردن له گه ل رجمکردنی شهیتان له جه مه رته لعه قه به به سه رده چی. سوننه ته بو پیاو نه ک بو ژن دهنگ له له بیهیکه کردن هه لپری، سوننه ته که له بیهیکه ی ته واکرد سه لاوات له سه ر پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه رب) بدا، وه داوای به هه شتو ره زامه ندی خودا بکا، وه په نابگری به خودا له ناگری دۆزه خ! ئه و جا به ئاره زووی خو ی نزا بکا، له کاتی ته لیبیه دا باقسه نه کا، سه لاوکردن لی له و کاته دا ناباشه، به لام ئه گه ر که سی سه لاوی لی کرد وه لامی ده داته وه.

سپیهم: تهوافی هاتن، که ناوداره به تهوافی قدووم، چونکه ئه م تهوافه دیاری (تجیه) ی به یتولحه رامه. له سه حیحی موسلیمدا ده فهرمو ی: پیغه مبه ری خوا (مرووده خوا له سه رب) که ته شریفی گه یشه مه که تهوافی به یتی کرد.

به لام ئه گه ر عه مه رکه ر تهوافی عه مه ریه کرد، بری تهوافی هاتن ده که و ی، هه ر وه ک چۆن کردنی نوێژی فه رز بریتیی نوێژی دیاری مزگهوت ده که و ی.

چوارهم: شهومانه وه له موزده ليفه، به وه ده پته جي كه زور بهي شهو لهوي بي، رافيعي وا دمه رموي: گوتراو يشه: ديته جي به يهك چاوترو وگان له پاش نيوده شهو، نه وه و يش (رهمته خواه ايته) نه مه به له بارتر دزمان.

پينجه م: دوو ركات سوننه تي ته وافي فهرزه، هه ندي دمه رمويو نهم دوو ركات فهرزه، به لام قسه ي دروست نه وه يه كه سوننه ته وه فهرز نيه، چونكه له فهرمووده يه كي شه يخه يندا دمه رموي: پياوي له باره ي نيسلامه وه پرسيا ري هه بوو، پينغه مبه ريش (درووه خواه له سه ربو) فهرمووي: له شه وو روژيكا دهب پينج نويز بكه ي، پياوه كه گوتي: باشه نويزي ترم له سه ره يانا؟ فهرمووي: نه، نويزي ترت له سه ر نيه، مه گهر به نارم زووي خوت نويزي سوننه ت بكه ي⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ليته دا نامر ده فهرموي: خامسها: (ركعتا الطواف (أى طواف الفرض) لقوله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (خمس صلوات في اليوم وليلة) تا كوتايي فهرمووده كه. دياره كه نه مه نيختصار تي زور موخيلله بؤ نهم عيباره ته ي كيفايه كه، كه ده فهرموي: (وركتا الطواف.. واختلف في ركعتي الطواف.. فقييل بوجوبهما والصحيح عدم وجوبهما لقوله عليه الصلاة والسلام: (خمس صلوات.. الخ)، جا له بر نه وه ناچار بووم كه راستي بكه موه. له راستيدا من بهش به حالي خزم نه گهر شاره زاييه كي باشم نه بوايه له حديددا، وه نه صلي حديدپو مه سه له كه م له سه ر چاوه كاندا نه دوژيايه ته وه له م ته رجه مه دا تووشى هه لمي گموره كموره ده بووم، چونكه به راستي ايحازي مخلي زور تيا دايه، نه وه شه خه كه له كوئ له م هه مكه مه تل و برووسكو هيمار ره مزو ناماژه يه تيده گا.. نه گهر كه سينكي به ويژدان نه صله كه وه ته رجه مه كه به را بهر بكا، نه وسا بؤي ده رده كموي كه زور شوي ن له نه صله كه وه هه والته كردن و مه تل داهيتان وايه. فهرموو

شه شه‌م: شهو مانه‌وه له خاکی مینا له روژی جه‌ژن و سێ روژده‌کانی دوا‌ی جه‌ژندا. به‌وه دیت‌ه‌جێ که زوربه‌ی شه‌وه‌کان له‌وێبێ.

جه‌وته‌م: ته‌وافی مائ‌ئا‌وایی، که بریتیی‌ه له دواشت که حاجی ده‌یکا، ده‌گیرنه‌وه: عومه‌ر (ره‌زاه‌خواه‌ لینه‌) ده‌فه‌رمو‌ی: دوا‌هه‌مین کرداره‌کان ته‌وافی به‌یته (مالیک له مووه‌طادا ده‌یگیریت‌ه‌وه).

١٦٦ خۆ رووتکردنه‌وه له جلو به‌رگی دووراو:

راحبایی هه‌یه له نیوانی زانا‌کاندا که ئایا خۆ رووتکردنه‌وه‌ی پیاو له جلو به‌رگی دووراو، سونه‌ته یا پێویسته، هه‌ندێ ده‌فه‌رموون: فه‌رزه، نه‌مه برپاری رافیعی و نه‌وه‌ویییه، کهسانی تر هه‌ن ده‌فه‌رموون: سونه‌ته، ئیسنائی ده‌فه‌رمو‌ی: ئه‌م رایه به‌جیی‌ه.. جا کاتێ خۆی رووتکرده‌وه سونه‌ته دوو پارچه به‌رگی سپی تایبه‌تی (ئیزارو ریداء) بپێچێ به‌ خۆیه‌وه، جووتی سۆلێش له‌پێ بکا، ئیبنولونذیر ده‌فه‌رمو‌ی: چه‌سپیوه که پێغه‌مبه‌ر (درووه‌خواه‌ له‌سه‌ربه‌) ده‌فه‌رمو‌ی: که ئیحرام داده‌به‌ستن به‌شته مالیکی سپی و به‌رکۆشیکی

چی لهم عیبارته تی ده‌گمێ: (الواجب الثاني: رمى الجمار الثلاث ثلاث مرات أيام التشريق الثلاثة غير جرة العقبة فانها ترمى اليها سبع حصيات فقط!!) که نه‌مه جوژه ته‌حریفیکه بۆ کیفایه‌که. ده‌فه‌رموو، ته‌رجه‌مه‌که‌ی له زنجیره (١٦٢) دا بخۆنسوه، هه‌تا راست و دروستی ئه‌م رووتکردنه‌وه‌یه‌ت بۆ روون بیت‌ه‌وه.

- وه‌رگیر -

سېى بېۋىش لەگەل جووتى شۇلدا. لە بوخارى شەرىفېشدا دەفەر موئى:
 پېغەمبەرى خوا (دروودە خوا لە سەرىبە) كە ئىجرامى دەبەست، ئىزارو رېدانىكى
 دەپۇشى، ھەروا ھاورېكانىشى. (موسلىم) بەرگى سېيش بۇ ئىجرام بەپېى
 ئەم فەر موودەيە: پېغەمبەر (دروودە خوا لە سەرىبە) دەفەر موئى: (البسوا من
 ثيابكم البياض.. الحديث)، تەر جەمەكەى لە زنجىرە (۱۰۲) دا رابورد. بۇ
 ئىجرامدار جلى رەنگىراو ناپەسەندە، وە سوننەتە لە پېيش ئىجرام
 دابەستندا دوو ركات نوپۇزى سوننەت بكا، بە نيازى سوننەتى پېيش
 ئىجرام، لە ركاتى يەكەمدا {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} بەخوینى و لە دوو دەما
 {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} ھەتا ئەگەر لە مكاتەدا نوپۇزى فەرز بكا برېتېى ئەم
 سوننەتە دەكەوئى.

۱۶۷) ئەو شتانەى نادروستن بۇ ئەو كەسەى لە ئىجرامدابى:

ئەو شتانە كە نادروستن لە سەر مەۋۇ لە ئىجرامدادە شتن:

يەكەم: لە بەر كەردنى جلى دووراو.

دوومە: ئەو كە پىاو ھەموو سەرى، يا ھەندىكى داپۇشى.

سېيەم: ئەو دەيە كە ئافرەت رووى خۇى داپۇشى. جا كاتى پىاو
 ئىجرامى بەست ئىتر نابى، زىاد لە بەرگى ئىجرام شتى تر لە بەر بكا،
 خوا دووراو بى ۋەك كراس و دەپى و كەواو شتى وا، يا چنراوبى ۋەك
 فانىلە، يا ھۇنراوبى ۋەك كراسى زرىە، وە نابى سەرى بە كلاوو مېزەرو

شتی وا داپوښی، به لکوو دهبی قه ناعت بکا به تهنه نهو دوو خاولیه
 گوره یه. له سه حیه یندا ددهرموی: ئیبنو عومەر {ره زه خوا یان لیبم}
 فهرمووی: پیاوی گوتی: نهی پیغه مبهری خوا! بهرگی ئیحرام چییه بو
 کهس له ئیحرامدا بی؟ فهرمووی: میزدر و کراس و دهرپی و خوف له بهر
 نهکا، نه گهر کهس جووتی سوئی (وای) دهست نه کهوت (که هه موو
 په نجه کانی به دهر وه بی) نهوا با جووتی خوف (له خوار
 قاپه ره قه نه یه وه بریته وه) نهوا له پیان بکا، وه هر بهرگی
 زمعه ران و وهرسی پیوه بی له بهری مهکن.

ده لاین: نه گهر کهس سوئی دهست نه کهوت دروسته جووتی خوف
 له پیبکا، وه نهی بریته وه قهیناگا، به لام و اباشه بیکات به سه ریپوه،
 گوايه فهرمووده کهی برینه و دی خوف له قاپه ره قه نه دا، بهم فهرمووده یه
 هه لوه شاوته وه که ددهرموی: ئیبنو عه بباس {ره زه خوا لیبم} فهرمووی:
 پیغه مبهر {درووه خوا له سه رب} فهرمووی کهس جووتی سوئی دهست نه کهوت
 نهوا جووتی خوف له پی بکا، وه کهس په شته مال (ازار)ی دهست
 نه کهوت، با دهر پی له پی بکا. (شه یخان. واته: شیخی بوخاری و شیخی
 موسلیم گیراویانه ته وه).

نهو بریاره یش که ددهرموی نابی ئیحرامدار سه ری داپوښی به
 پیی نه فهرمووده یه: پیاوه کهی که له ئیحراما له وشتره کهی که و ته
 خواره وه نه مری خودای کرد، پیغه مبهر {درووه خوا له سه رب} فهرمووی:
 سه ری دامه پوښن به چمکی کفنه که، با سه ری به دهر وه بی، چونکه
 نه مه که له روژی قیامه تدا زیندوو ده بیته وه، له سه ر نه مالیه ئیستای
 به بهرگی ئیحرامه وه زیندوو ده بیته وه! (شه یخان) دروسته به تالی بهن،

یا به بهنده خوینئ به کوش (نیزار) هگهی قایم بکا به قه دیه وه، یا پشتینئیکى به سهردا به سستی، یا سهرئیکى به سستی به خاولیه گهی ناوشانیه وه، به لام دروست نیه بیان دوورئ به یه گه وه، هه روا دروست نیه چمکئیکى خاولیه گه م ناوشانى به سستی به چمکئیکى تریه وه و کرئى بدا، یا بیان دورئ به یه گه وه، یا به تالئ بیان به سستی به یه گه وه، دروستیشه ئیجرامدار شمشیر بکاته ملی و گه مهربه ندی پاره گهی به سستیه پستی. ئەمه بۆ پیاو بوو، به لام ژن بهس روخساری نابئ داپووشئ، چونکه روخساری ژن له م بارهیه وه له حوکمی سهری پیاودایه، داپووشینی دروست نیه، به لام ده بئ سهری و باقى لهشی به جل و بهرگ داپووشئ، به هی دووراویش دروسته، وه لئ نه وهنده هیه ژن بؤی هیه په چه بگریته وه، یا به رووپووشئ رووی خوئ بیووشئ، به مهرجئ نه و په چه و رووپووشه نه که وئ له روخساری، ئیتر له بهر بیویستی واکا، یا به ئاره زوو، یا له بهر گه رماو سهرما، یا له ترسی ئازاوه و روانینی ناره واهو شتی واه وه چون یه که.

چوارهم: شانه کردنی مووی سهرورپیش و هه موو مووییه کی تر نادروسته، چ بؤ ژن، چ بؤ پیاو، ته نانهت نه گهر دهیزانی به خوران به نینۆك مووه کان هه ل ده وهرئ نه وه دیش دروست نیه، چونکه له کاتی ئالۆسکان و پهستان به سهریه کاشتی واه رووده دا، هه روا چه ورکردنی مووی ریش و سهر و سمیل و ئەندامانی تری له بؤ پیاو و ژن نادروسته.

پینجه م: لابردنی مووی له شو جهستهیه ئیتر به تاشین بئ، یا به هه لکه نندن و هه لکیشان بئ، یا به کوتکردنه وه بئ، یا به هه لگورووزان بئ، یا به رووتانه وه بئ به هوئ دهرمانی جه مامه وه، ئەمانه هه مووی چون

یه که و حرامه، سهرتاشین به دهقی نایه تی قورئان حرامه که دهفرموی: {وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲}.

شه شه: لابرئی نینوکیش وهک لابرئی موو نادرسته، ئیتر به ره رشتی نینوکی بکا نادرسته، با به ددانیش بیقرتینی، یا به دهست بیشکینی، چونکه زاناکان به یهک دهنگ برپاریان داوه که نه وه نادرسته. **حه وه:** به کارهینانی بۆنی خوش بۆجل و بهرگو لهش نادرسته، چونکه نه وه که یفو سه فایه، حاجیش ده بی سهرگه رمی کارهکانی حه جبی و به هوئی نه وه وه قزئالۆسکاوی ته پ و تۆزاوی بی و، سهرقزنه و بۆره کهل بی، وهک له فهرمووده دا وا دهفرموی. له بهر نه وه ییش که پیغه مبهری خوا (دروود خوا له سهر بی) دهفرموی: نه م بۆنی خوشه ی که واپیته وه سی جار بیشۆ، مه بهست نه وه یه نه وه ی خوش بی - وهک گول و ریحانه و یاسه مین و وه نه وشه - نابی نه بیدا له خوی و نه بیدا له دهموو چاوی. به لام نه گهر پارچه ی میسکی هه لگرت، یا ههر بۆنیکی تری له کیسه و شووشه و پریاسکه ی به ستر او ده هه لگرت نه وه نادرست نیه، خوا بۆنی بکا یا بۆنی نه کا. نه مه شافیعی به دهق فهرموویه تی.

هه شه: راوکردن و کوشتنی نیچیر. مه بهست له نیچیره هه موو گیانداریکی دهرکی وایه که گوشتی بخوری، ئیتر خوا مالی بووبی یا کیوی بی، خوا چوارپی بی یا خود مه ل و بالنه ده بی، چونکه هه ردوولایان پیان ده گوتری نیچیر. سهر به لگه ی نادرستی راوی نیچیر نه م

ئايەتەيە: {وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا - سورة المائدة - ۹۶/۵} واتە: راۋى نىچىرى وشكانى لە ئىۋە حەرامە، كاتى لە نىجرامداين.

گياندارى كە گوشتى نەخورى بە نىچىر دانانىرى، لەبەر ئەۋە راۋو كوشتنى نادرست نىە توئے لەسەر بكوژيان نىە، بەلكو ئەم چەشنە ھەيانە كوشتنى بۇ نىجرامدارو بى نىجرام سوننەتە، چونكە ئازاردەرو وەزەنكەرن، بەلكو ئىمامى رافىعى (رەزە ئىمامى لىيە) لەسەر باسى خواردەمەنىيەكانا دەفەرموئ: درندەو جانەۋەرى زيانە خورو پىۋىستە بكوژىن، وەك مارو دووپشك و مشك و سەگى نەينگرو سەگى ھارو قەلەپەشەو گورگو شىرو پلنگو ورجو سىساركەو ھەلۆو كىچو مىشۋولەو زەردەۋالەو زەردەزىرە.

نۆيەم: ژن بەشۋودان و ژن مارەبىرنە، ھەروا سەرجىيى و دروستبوون و دىسبازى بە شەھۋەتەۋە. نىجرامدار دروست نىە بۆى كە ژن بۇ خۆى مارە بېرى، يا ژن لە كەسىكى تر مارە بېرى، خوا بە سىفەتى جىكارىي (ۋەكالىەت)بى، ياخود بە سىفەتى ھەقدارى (ۋىلايەت)بى. چونكە پىغەمبەر (دروودە خوا لەسەر بى) دەفەرموئ: نىجرامدار نەژن لە خۆى مارەدەكا، نەژنىش لە كەسى تر مارەدەكا لە گىرپانەۋەيەكا: نابى خوازىنىش بكا. (موسلىم) لە گىرپانەۋەى دارە قوطنىدا: نىجرامدار نە ژن دىنى و نە ژن لەكەسى مارە دەكا. جا گریمان ئەگەر ستى واى كرد ئەۋە گریدان (عەقد - مارەبىرن)ەكە پوۋچە، چونكە ئەم جۆرە نەيكردنە نادروستى و تىكچوون دەخۋازى، ئەم بىرپارە يەكگرتنى

هاورپياني پيغه مبهري له سهره. خواي گه وره له باره ي جووتبوونه وه
له گهل ژندا دهغه رموي: { الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ - سورة البقرة -
۱۹۷/۲ } واته: کاتي خهريکبوون به کردهوه کاني حه جه وه چهن
مانگيکي ناسکراو ديارى کراون، جا ههرکاتي خهريک بوون به ئادابي
حه جه وه، له کاتي حه جدا به ستنه وه ئيتړ نابي بچنه لاي حه لالي خوتان،
وه نابي دهرچن له ياساي ئايين و نابي کاري به دبکهن، به هيچ جوړي
نابي دهرچن له ياساي دامه زراوى حه ج، ههروهک جووتبوون و که يفکردن
له گهل ژندا نادرسته خوره حه تکر دنيش نادرسته، چونکه له شويڼي
بوڼي خوښو ژن ماره کردن، که هوکارن له بو جووتبوون، نادرست بن،
دياره که جووتبوون و شتي وا نادرسترن، هاوکات له گهل نه وه دا تيکه لي
ژن و پياوو که يفکردنيان پيکه وه له کاتي خه لوه کيشان - واته: اعتکافدا -
که له حه ج بچوو کتره، نادرسته، که واته چون له کاتي حه جدا دروست
دهبي، به لکوو له م کاته دا پتر نادرست دهبي.

۱۶۸) توله (فيديه) پيوسته له سهر که سي نه مانه بکا:

نهم شتانه که باسما نکردن، هه موو نادرستن، که سي بيانکات،
توله ي ده که ويته سهر، به لام نهمه باسيکي دوورو دريژه، لقو پوي
زوري لي دهبيته وه، نيمه ليرمه دا نامازه بو نهم چهند شته دهکين:
له کاتي دسبازي و ماچو مچا کاتي توله ي ده که ويته سهر که ناوي

بیتتهوه. ژن مارهگردنیش تۆلهی نیه، چونکه کارهکه دانامه زری و مه بهسته که نایه ته جی، جووتبوونیش، چ به پیش بی، چ به پاش بی چ له گهل ئاده میزادا بی، چ له گهل گیانله بهری تر دا بی، چه ج و عه مره ههل دموه شینیتتهوه، ئاشکرایه که عه مره یهك ئیحرام شکاندنی ههیه، نه وهنده ههیه هه چهند عه مره و چه که ی به تال ده بنه وه، به لام ده بی ته وایان بکا، چونکه خوی گه وره ده فهرموی: {وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ - بر: ز - ۱۵۸} = رافه ی نه م نایه ته له زنجیره ی (۱۵۸) دا رابورد.

ههروه ها پیویسته له سالی دوا ییدا به بی ته فره قه زای نه و چه ج و عه مره یه بکاته وه، ئیتر چه که فه رزی سا سوننه تبی قه زا کردنه وه که ی چون یهك پیویسته. ژن نه گهر پیاو به زۆر جووت بوو له گه ئیدا، یاخه وتبوو، نه وه چه که ی به تال نابیتتهوه، به لام نه گهر له سه ر ره زای خوی بوو، وه ده شیرانی که نه و ئیشه نادرسته نه وه چه که ی بوو چ ده بیتتهوه.

۱۶۹) که سی فریای وهستان له غه رفهات نه که وی چه جی له ده ست ده چی:

هه رکه سی له پیش شه به قی به یانی روژی جه ژندا فریای وهستانی عه رفه نه که وی، چه جی نه و ساله ی له کیش ده چی! چونکه پیغه مبه ر {دروود خوا له سه ربه} ده فهرموی: هه رکه سی له شه وی جه ژندا فریای هاتن بو عه رفهات بکه وی نه وه فریای چه جی نه و ساله ده که وی، هه رکه سی هه تا شه وی جه ژن ته وای ده بی فریای هاتن بو کیوی عه رفه نه که وی نه وه

حه جی ئەو سائەى لە دەست دەچى، با ئیجرامى عەمرە دابەستى، لە سائى دواييشدا هه جى له سهره (داره قوطنى) چونكه وهستان له عهرفه بنياتيكه به ستراره به كاتيكي تايبه تهوه، كه كاته كه به سهرچوو ئەویش به سهردهچى، كه بنياتيکیش له كاری فهوتا، کاره كه گشتى دمهفوتى، ريك وهم نويزى ههينى كه كاته كهى به سهر چوو خوشى به سهردهچى، جا لهم كاته دا به بى درهنگ كردارى عهمرهين تهواو دهكاو ئیجرام دهشکينى، كه بريتييه له تهوافو ههراکرنو سهرتاشين، به بى راجيایی ده بى بۆ ئەم عەمرە تهواف بکا، به لکوو ده بى ههراکردنیش ئەنجام بدا، ئەمه كاتى وايه ئەگەر له پاش تهوافى هاتن ههراکردنى نيوانى سهفاو مهروهى ئەنجام نه دا بوو، به لام رهجمى شهيتانى له مينا ناوى، ههروا سوننهت نيه شهویش له مينا بمينيتهوه، با كاتى ئەم دوو شتهيش مابى، گوتمان ئەم جوړه كه سه كه دین بۆ ههچ و فريای وهستان له خاكى عهرفه ناكهون، ده بى له سائى ئايندهدا ئەو ههجه قهزابكه نهوه، ههروا ده بى ديارى بهيتيش سهر بېرن... دهگير نهوه: هه ببارى كورپى نه سوه، له روژى جهژندا دى بۆ خزمهتى ئيمامى عومهر (رهزاه خويان لايى) دمهفرموى: ئەى فهرمانره وای موسولمانان! ژمارهى روژهكانمان ليتيکچوو، بۆيه وا درهنگ هاتووین، دهى چارمان چييه؟ عومهر پيى دمهفرموى: برپۆ بۆ مهكکه لهوى تهوافى بهيت بکه، خۆتو ئەوانهى كه لهگه ئتان، ئەوجا ههراکردنى نيوانى سهفاو مهروه ئەنجام بدن، ئەگەر هيئاوتانه سهر و ديارى بهيتيش سهر بېرن، ئەوجا يا سهرتان بتاشن، يا كورتى بکه نهوه، ئيتز بگهري نهوه بۆ مائه وهتان، له سائى ئايندهدا ههچ بکهن و ديارى بهيتيش سهر بېرن، به لام ئەگەر كه سى ديارى له بارदानه بوو، با سى روژ

لهکاتی چه جداو چهوت روژ له ولاتی خوئی به روژوو بی! (مالیک (رهزاه
خواه لینه! له مووه طادا به رشته یه کی دروست دهیگیرپته وه) جا نه م
برپاره ی عومهر شوهرتی دهرکرد، وه کهس ره خنه ی لیی نه بوو، له بهر
نه وه سهری گرتو بوو به یه کگرتنی نه ته وه (ئیمجماعی ئوممهت).

١٧٠) کهسی بنیاتی نه کا حوکی چیه:

ئه گهر کهسی بنیات (روکن) ئ له بنیاتهکانی چه جی له کاتو
شوینی خویدا نه کرد، نابئ ئیحرام بشکینی، به لکوو ئه گهر مه ودا ی مابوو
دهبی بگه رپته وه سهری و بیکا، وه نه کردنی بنیات به خوین تۆله ی
ناکرپته وه، چونکه چه جه که بهبی ئه و ته واو نابئ، چونکه ماهیهت و
چییهتی چه ج بهبی کردنی گشت بنیاتهکانی نایه ته جی، چونکه
چییهتی (ماهیهت) ی شت به فهوتانی به شیکی، گشتی دمه وتی، وه ک
نویژ هه تا گشت بنیاتهکانی ئه نام نه دا نابئ دهستی لیهه لگری.

١٧١) ئه و گیانداره ی که سهربرینی پیویست دهبی له ئیحرامدا:

ئه و خوینانه ی که کردنیان به م بۆنه یه وه پیویست دهبی، به هوئی
نه کردنی ئه رکیکه وه (واته: واجبیکه وه)، یا به هوئی کردنی شتیکی
قه دمه وه، مه ره یا بزنه به مه رجی بۆ قوربانی بشین، به لام له کاتی
جووتبووندا دهبی و شترئ سهربری بۆ گه دایانی به ست (حه ره م) ی

مەككە. تەنیا ئەو ھەندە ھەيە تۆلەى راوى نەچىر بەم شىۋەيە: ھەر نەچىرى بكوژى دەبى بە ويىنەى خۇى تۆلەى بدا: لە جياتى بچووك بچووك و لە جياتى گەورە گەورە.

١٧٢) ئەو خوينە پىۋىستانە پىنجن:

يەكەم: خوينىكە كە پەيوەندى بە نەگردنى ئەركىكەو ھەبى ۋەك نەگردنى ئىجرامدابهستىن لە نىشانگاۋ جىگەدابهستىن خۇيدا، ۋەك نەگردنى رەجمى شەپتان، ئەم خوينە خوينى رىزلىگرتن ۋەقەبلاندنە، واتە: دەبى بە رىزيەكئى لەم سئ شتە بكا: پىۋىستە مەرى يا بزنى بدا بە ھەژارانى بەستى مەككە، ئەگەر ئەو ھى پىنەكرا مەرى بقبەلئىن بە پارەو بە پارەكە خۇراك بكرى و بىكا بە خىر، ئەگەر ئەو ھىشى بۇ نەكرا، لە جياتى ھەر مېشتى لەو خۇراكە، كە مەرجه پىبژىوى بى، رۇژى بە رۇژووبى. رافىعى لە (المحرر) دا ئەمە دادەنى بە فەرمائىشتى دروست، خاۋەنى مەنھەجىش لەم بىرپارەدا پەپرەوى رافىعى دەكا.

دوۋەم: ئەو خوينەيە كە بەھۋى سەرتاشىن و رابواردنەو پىۋىست دەبى، جا ئەگەر كەسئ سئ تەل مووى لە لەشى خۇى بىرى يا زياتر، يا سئ نىنۋكى خۇى كىرد ئەمە پىۋىست دەبى لەسەرى: يا ئازەلئىكى ۋا سەربىرى كە بۇ قوربانى بىش، يا سئ مەن پىبژىوى بدا بە شەش گەدا، يا سئ رۇژ بەرۇژووبى! ئەم خوينەيش خوينى ۋەجەل دىارىكردن و سەپشكردنە، واتە: پىۋىستە لەسەرت يا خوينى بكەى يا ۋەجەلە دىارىكراۋەكەى بكەى، ۋە لەگردنى ھەريەكئى لەم دوۋشتە خۇت

سهرېشكى. سهر بهلگه‌ى نهم سهرېشكويه نهم نايه‌ته‌يه: { قَمَن كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲ } واته: ههركه‌سى له نيوه له‌كاتى ئيحراما نه‌خوش كه‌وت يا نازارئ له سهريدا بوو، به‌هوى يه‌كئ له‌م دووشته‌وه به ناچارى سهرى خوى تاشى، نه‌وه له سهريه‌تى توله‌يى بدا له باتى نه‌و سهرتاشينه‌ى، نه‌و توله‌يه سئ جوړى هه‌يه خوى سهرېشكه له كردنى يه‌كئيان، كه برئتين له روژووى سئ روژ، يا خوارده مه‌نى شەش هه‌ژار، يا نازه‌لئ سهرېرئ و دابه‌شى بكا به‌سهر هه‌ژاران. پيغه‌مبهرېش (دروود خوا له‌سهرې) له‌م فهرمووده‌يه‌دا نهم مه‌سه‌له‌يه‌ى روونكر دۆته‌وه: كه‌عبى كورى عوجره (دراوا خوا لايى) ده‌فه‌رموى: له‌كاتى حوده‌يبه‌يه‌دا ناگرم له ژېر مه‌نجه‌ئىكا خوش ده‌كرد، نه‌سپئ له‌سهرم هه‌ل ده‌ومرى له به‌رزوړى، له‌وكاته‌دا پيغه‌مبهر (دروود خوا له‌سهرې) ته‌شريفى هات بو لام، فهرمووى پيىم: نهم جروجان‌ه‌وه‌رانه‌ى سهرت نازات ده‌ده‌ن؟ وتم: به‌لئ. فهرمووى: سهرت بتاشه، له پاشا يا مه‌رئ يا بزئىكى خيىر سهرېره، ياخود سئ روژ به روژوو به، يا خود سئ مه‌ن خورما بده به شەش هه‌ژار. (شه‌يخان). نه‌وه‌يشمان له يادبئ كه نينو‌ككردن‌يش ريىك وه‌ك سهرتاشين وايه بو نهم توله‌يه، هه‌روا هه‌موو رابواردنه‌كانى تريش، وه‌ك بوئى خوشو خوجه‌ووركردن و جلى دووراو له‌به‌رگرددن و به‌رايه‌يه‌كانى سهرجئىي، چونكه هه‌موو نه‌مانه به‌شيىكن له رابواردن و كه‌يف.

سپيهم: نه‌و خوئنه‌يه كه به‌هوى ئيحصاره‌وه پيويست ده‌بئ، جا نه‌گهر حاجى يا عه‌مره‌كه‌ر ريىكه‌ى حه‌جى له لايه‌ن دوژمنه‌وه ليىگيراو نه‌يتوانى حه‌ج يا عه‌مره‌كه‌ى يا هه‌ردووكيان ته‌واو بكا، خوا نه‌و شوئنه

خاکی بهست بی یانه، ودریگهی تریش نه‌بوو جگه لهو ریگهییه که چوو‌بووه بهست، نه‌وه ئیحرامه‌که‌ی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه‌وه له کویدا ریگهی لیقه‌ده‌غه بوو‌بوو له‌ویدا ئازهلئ به دیاری سهرده‌برئ بو هه‌ژارانی نه‌وه جیگهییه، لای که‌می نه‌م ئازهلله مهر یا بزنیکه که دهست بدا بو قوربانی، ده‌بی نیازی ئیحرام تی‌کدان به‌ینی. سهر به‌لگهی نه‌م کاره نه‌م ئایه‌ته پیرۆزه‌یه: { فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ } واته: نه‌گهر قه‌ده‌غه‌کران له ته‌واو‌کردنی خودا په‌رستییه‌که‌تان نه‌وه ئازهلئ بکه‌ن به دیاری، به‌پیی توانای خو‌تان. دهر‌برینی مه‌به‌ستی ته‌واو له ئایه‌ته‌که ئاوا‌یه: نه‌گهر ریتان لی‌چوو بهست، بو‌تان هه‌یه ئیحرام هه‌لو‌ه‌شینه‌وه، به‌لام ئازهلئیکی دیاری‌تان ده‌که‌ویته سهر. له سه‌حیحه‌یندا ده‌فه‌رموی: پی‌غه‌مبه‌ر (مرووه‌خواه له‌سهر‌به‌) سائی ری‌ککه‌وتنی خودی‌بییه له ئیحرامی عه‌مه‌ردا بوو، هاوبه‌شپه‌یدا‌که‌ره‌کان ری‌گه‌یان نه‌دا عه‌مه‌ره‌که‌ی ته‌واو بکا، له‌به‌ر نه‌وه ئیحرامی شکاند. ده‌بی له پیش سهر‌تاشیندا، بو نه‌م ئیحرام شکاندنه، ئازهلئ دیاری سهر‌برئ، نه‌ک به پی‌چه‌وانه‌وه چونکه خوای مه‌زن ده‌فه‌رموی: { وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲ } واته: سهر‌تان مه‌تاشن هه‌تا دیاری‌یه‌که ده‌گاته جیگهی سهر‌برینی خو‌ی.

چوارهم: خوینی پی‌ویست به‌هو‌ی گوشتنی نی‌چیره‌وه. نه‌م خوینه ئاوا‌یه: نه‌وه نه‌چیره کو‌ژراوه نه‌گهر وینه‌دار‌بوو، نه‌وه خو‌ی سهر‌پشکه به یه‌کئ له‌م سئ شته: یا وینه‌که‌ی سهر‌برئ و بی‌ه‌خشیته‌وه به‌سهر هه‌ژارانی به‌ستی مه‌که‌دا، یا نه‌وه ئازهلله‌ی که داد‌هنرئ، به وینه‌ی نه‌چیره راو‌کراوه‌که، ده‌قه‌بلئینی به‌پاره‌و پاره‌که‌ی ده‌دا به خوار‌ده‌مه‌نی‌و

خواردمه‌نییه‌که دهدا به هه‌زارانی به‌ستی مه‌که، یا له‌جیاتی ههر مشتئ لهو خۆراکه پییقه‌بلاوه رۆژئ به رۆزوو ده‌بی. به‌پئی ئهم نایه‌ته { فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا } - سورة المائدة - ۹۵/۵ { واته: ئهی موسولمانه‌کان! له‌کاتی‌کا که ئیوه له ئیجرام‌دابن نه‌چیر مه‌کوژن، وه ههرکه‌سی له ئیوه له‌م کاته‌دا نه‌چیر به‌قه‌ستی بکوژئ و بزانی که ئه‌وه کاریکی حهرامه، ئه‌وه له‌سه‌ریه‌تی تۆله‌دانه‌وه به‌گیانله‌به‌ری که وه‌کوو ئه‌وه نه‌چیره‌ وایی، که دوو پیایوی خاوه‌ن دادو عه‌داله‌ت دایبنی‌ن و حوکمی پیبکه‌ن، وه ده‌بی ئه‌وه ئاژه‌له تۆله‌یه بنی‌ری بۆ حهرهمی مه‌که‌وه له‌وئ سه‌ربهری بۆ هه‌زارانی حهرهم، یا که‌ه‌فاره‌تی بدا که بریتییه له‌به‌های ئه‌وه ئاژه‌له تۆله‌یه، وه ده‌بی به‌وه به‌هایه خۆراک و دانه‌ویله‌ بکړئ و بیدا به‌هه‌زاران، یاخود به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه خواردمه‌نییه به‌رۆزوویی، به‌م شیوه‌یه له‌باتی هه‌موو مشتئ رۆژئ به‌رۆزوویی، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌چیریکی وای گوشت که ویینه‌ی دیاری نه‌کرای له‌شه‌رعا، ئه‌وه خۆی سه‌رپشکه له‌یه‌کئ له‌م دوو شته: یا ده‌قه‌بلی‌نری به‌پاره‌وه به‌پاره‌که خۆراکی پی‌ده‌کړئ و ده‌یبه‌خشیته‌وه به‌سه‌ر هه‌زارانا، یا له‌باتی ههر مشتئ له‌وه خۆراکه رۆژئ به‌رۆزوو ده‌بی، ده‌ق وه‌ک نه‌چیری ویینه‌دار. به‌پئی نرخ‌ی ئه‌وه شوینه‌ی که نه‌چیره‌که‌ی تیادا ده‌کوژری نرخ و به‌ها بۆ نی‌چیره‌که یا بۆ ویینه‌وه‌جه‌له‌ی داده‌نری، مه‌به‌ستیش له‌وه‌جه‌لی ویینه‌دار ئاژه‌لیکی مالییه که شیوه‌ی نزیکی له‌شیوه‌ی نه‌چیره‌که، مه‌به‌ست ئه‌وه نیه که وه‌جه‌له‌که‌شی له‌توخمی خۆی بی، هه‌تا بگو‌تری: پی‌ویسته له‌جیاتی وشر مهرغ وشر مرغ بدرئ و له

جياتى ئاسك ئاسك بدرى. چونكه خۇداي گەورە لە ئايەتەكەدا وینەى نەچىرەكەى بېرپوۋە بەسەر ئازەلدا، لەبەر ئەوۋە وەجەللى نەچىرەكە لە توخمەوۋە دەگۆرپ بۇ وینەى خۇى لە ناو ئازەللى مالىدا! كۆمەللى لە ياران، لە چەن رووداويكا، بېرپارىيان داوۋە كە لەجياتى وشتىمرغى وشتى دەدرى، وە لە جياتى كەرەكئوى و گاكئوى گايى، وە لە جياتى دىلەكەمتىيارى بەرانى، جابىر {رەزاي خۇاى لىيى} ھەوالى داوۋە كە ئەمە بېرپارى پىغەمبەرە {دروودى خۇاى لەسەوبى} كە تۆلەى كەمتىيارى بەرانى بى، ھەروا كۆمەللىكىش لەياران بۇ تۆلەى كەمتىيار بەرانىكيان داناوۋە، وە لەجياتى ئاسك بىزن، وە لەجياتى كەرۋىشكى گىسكى، ئەمە بېرپارى ئىمامى عومەرۋ عائىشەيە، لەجياتى بچووك بچووك و لەجياتى گەورە گەورە لەجياتى نىر نىرو لەجياتى مى مى و لەجياتى ساخ ساخ و لەجياتى شكسدار شكسدار، واتە ھاو وینەى بەپى ئايەتەكە لە ھەموو ئەم شىۋانەدا رەچاۋ دەكرى، كەواتە: ئەگەر مەرەكئويىەكى كۈشت تۆلەكەى مەرپىكە، ئەگەر بەرانە كئويىەكى كۈشت تۆلەكەى بەرانىكە، مى لەباتى مى و نىر لەباتى نىر.

پىنچەم: خوینى پئويىست بوو بە جووتبوون - جماع) ئەم خوینەيش خوینى رىزلىگرتن و قەبلاندنە. واتە: خوینى تەرتىبو تەعدىل، واتە دەبى بەرىزيەكى لەمانە بكا: يەكەم وشتى سەبىرپ بۇ ھەزاران، ئەگەر ئەمەى نەتوانى گايەك سەربىرپ، ئەگەر دەستى نەكەوت حەوت سەر مەرپ يا بىزن سەربىرپ بۇ گەدايانى بەست (حەرەم)ى مەككە. ئەگەر ئەوۋەشى بۇ نەكرا بەھای وشتەكە بدا بە پىبىزئوى و دابەشى بكا بەسەر داماۋانى بەستى مەككەدا، ئەگەر ئەوۋەشى پىنەكرا لە جياتى ھەر مشتىك خۇراك رۇزى بە رۇزوۋوبى. بەلگەى پئويىستبوونى وشتى

ئەۋەيە كە ئىمامى عومەرو عەبدوللاى كورپى (رەزە خۋاھ لىيە) بېرىرى
ئەۋەيان داۋە، ھەروا ئىبنو عەبباس و ئەبو ھورەيرە. بۇيەش ئەگەر
وشتەر نەبوو دەچىن بۇ گا يا بوھوت سەر مەرپ يا بزن. چونكە گايى يا
ھوت سەر ئازەلى وردە، لە قوربانيدا، ۋەك وشتەر وان، بۇيەش ئەگەر
ئازەل نەبوو دەچىن بۇ خۇراك، چونكە شەرع لە تۆلەي نەچىردا لە
ئازەل ۋە دەچى بۇ خۇراكدان بە ھەزاران. بەپىي نرخی ناو مەككە نرخی
بۇ وشتەرەكە دادەنرى، نەۋەوى لە شەرحى (المهذب) دا ۋا دەفەرموى
گوتراۋىشە: بەپىي نرخی مينا وشتەرەكە دەفەبلىنرى بە پارەو بە
پارەكەش خۇراك دەكپرى. گوتراۋىشە: لە جىگەي كىردنى ھۇى ئەم
خوینە. واتە: لە كۆى كۆبوۋە لەگەل ژندا بەپىي نرخی ئەۋى وشتەرەكە
دەفەبلىنرى.

١٧٣) جىگەي ئازەلى ديارى و خۇراك بەخشىن:

ئازەلى ديارى يا بەھۇى (احصار) چوونە بەستەۋەيە، يا بەھۇى
شتىكى ترەۋەيە، جا ئەگەر بەھۇى رىچوونە بەستەۋە بوو ئەۋە لەكويدا
رىگەي ئى قەدەمغە كرابوو لەۋيدا سەرى دەپرى، چونكە پىغەمبەر (دروود
خۋاھ لەسەربە) لە حودەبىيە لەۋيدا ديارى سەربىرى، كە رىگەي ئى گىرابوو.
بەلام خوینى پىۋىستبوو لەبەر كىردنى حەرام يا لەبەر نەركىردنى
پىۋىست، ئەۋە دەپى لە حەرمدا سەر بېرىرى چونكە ئايەت دەفەرموى:
{ هَدْيًا بِالْغِ الْكُفْبَةِ - بىر: ١٧١} جا پىۋىستە گۆشتەكەي دابەشېكرى
بەسەر گەدايانى بەستدا، چونكە گۆشتەكە مەبەستە لە بەخشىنەۋەدا.

بۆ ئەوێ جیایی هه‌زاری نیشته‌جی و هه‌زاری میوان نیه‌، به‌لام به‌خشیانی به‌ نیشته‌جی‌کان خێرت‌ره‌، ئەگه‌ر له‌ جیاتی سه‌ربرپینی ئا‌ژهل خۆراکی دابه‌ش‌کرد، ده‌بێ به‌ تاییبه‌ت دابه‌شی ب‌کا به‌سه‌ر هه‌ژارانی هه‌ره‌مدا، چونکه‌ وه‌جه‌لیش حو‌کمی وه‌جه‌لداری هه‌یه‌، به‌ پێچه‌وانه‌ی رۆژوووه‌، بۆ رۆژوو له‌کوێ ئاره‌زوو ده‌کا له‌وێ بی‌گرێ، چونکه‌ قا‌وزانج وه‌چاو نا‌کرێ بۆ هه‌ژار له‌وه‌دا که‌ کا‌برا له‌ خاکی هه‌رمدا به‌رۆژوو‌بێ، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ ده‌بێ تۆ‌له‌که‌ به‌ سه‌رسێ هه‌ژاردا دابه‌ش‌ب‌کرێ، به‌لام مه‌رج نیه‌ به‌ یه‌کسان دابه‌ش ب‌کرێ به‌سه‌ریاندا چونکه‌ دروسته‌ هه‌ندێ که‌س زیات‌ر له‌ هه‌ندێ که‌س وه‌ر‌ب‌گرن.

١٧٤) کوشتنی نه‌چیری هه‌ره‌م و برینی دره‌ختی:

راو‌کردنی نه‌چیری به‌ستی م‌ککه‌ نادروسته‌، چی بۆ ئه‌حرامدار چی بۆ بێ ئه‌حرام، هه‌روا برینی دارو گیای هه‌ره‌می مه‌ککه‌، به‌مه‌رجی گیانه‌به‌رکه‌ زیانه‌خو‌رۆ نه‌بێ و رووه‌که‌که‌ ئازار ده‌ر، یا وشک نه‌بێ، به‌لام گیانه‌به‌ری زیانه‌خو‌رۆ رووه‌کی وشک، یا رووه‌کی ئازارده‌ر کوشتن و برینیان دروسته‌، هه‌موو رووه‌کی‌کی در‌گ‌دار به‌ ئازارده‌ر داده‌نرێ.

پێغه‌مبه‌ر (ه‌رووه‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ر‌ب‌د) له‌ رۆژی گرتنی مه‌ککه‌دا فه‌رمووی: ئەم شاری مه‌ککه‌یه‌ به‌سته‌و گه‌لێ شت له‌ شوینانی تر کردنیان دروسته‌، به‌لام لی‌ره‌ دروست نین، ئەمه‌یش ده‌ستی قه‌درو رێزه‌ خودا له‌م شاره‌ی ناوه‌، ده‌ی نه‌دارو ده‌رختی داده‌پا‌چ‌رێ، وه‌نه‌چیری ده‌ره‌وی‌نرێته‌وه‌، وه‌نه‌شتی

داکه وتووی هه ل دهگیریت هوه، مه گهر بۆ که سێ که ناو نیشانی هه لێدا، هه تا خاوه نه که ی پهیدا ببی و بیباته وه، نه گیای پاکۆ دهری، عه بباس فهرمووی: نه ی پیغه مبه ری خوا! ته نیا گیای سورناتیکی لی دهرچی، چونکه بۆ سووته مه نی ئاسنگه رو بۆ سووته مه نی ناوما ل و بۆ په ردووی سه رداره را به کاری دین؟ پیغه مبه ریش (درووده خواه له سه رب) فهرمووی: باشه ته نیا گیای سورناتیکی لی دهرچی بردنی گه لای دره خته که ی دروسته، به لام نابن به داو گلا کوتک و شتیوا بیوه رینن، نه بادا به رتویکله که ی بکه وی نه گهر لقیکی بری و خه لفی دهر نه کرده وه نه وه دهسته به ره و توله ی ده که ویت هه سه ر، به لام نه گهر له هه مان سالا شوینه که ی خه لفی دهر کرده وه نه وه هه چی له سه ر نیه، وه ک بردنی گه لا، هه موو دارو گیایی که له خۆیه وه سه وز بووبی برینی نادرسته، چونکه پیغه مبه ر (درووده خواه له سه رب) ده فهرموئ: نه گیای پاکوده دری. دیاره که برینی نادرست بی هه لکه نندیشی نادرست تره! به لام دروسته ئازله ی تی بکری هه تا تیادا به وه دری، نه گهر بۆ ئالفیش بیبا دروسته، له سه ر فهرمایشتی فره دروست! گوتراویشه: دروست نیه گیاکه ی بکری به گزره بۆ ئالفی ئازله، چونکه رووکاری فهرمووده که نه وه ده گه یه نی که دروست نه بن، به لام برینی بۆ دهرمان دروسته، له سه ر قسه ی فره دروست، چونکه پیویستی دهرمان گه ل گرنه گره له پیویستی سورناتک به پیی فهرمووده ی دروست، دوورینی گیای سورناتک، بۆ په ردووی سه رداره را دروسته.

۱۷۵) ھەجکردن لە جىياتى كەسكى تر:

ئەگەر موسولئمانى ھەجى كەوتە سەر ھەجى نەكرد ھەتا پەكى كەوت پىويستە لەسەرى موسولئمانى بنىرى ھەجى بۇ بكا، خوا پەككەوتنەكەى لەبەر پىرىبى، با لەبەر نەخۇشپىيەكى وابى كە ئومىدى چاكبوونەوہى نەبى. بەلگەى ئەمە ئەم فەرموودەيە: ئىبنو عەبباس فەرمووى: زنىكى خەسەمى ھات گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! ھەج (كە فەرزى خودايە لەسەر بەندەكانى خۇى) كەوتۆتە سەرباوكم، كە پىرە مېردىكى ئىختىيارى وايە خۇى بەسەر ولاخەوہ بۇ ناگىرى، جا ئايا دەبى من خۆم لەباتى ئەو ھەجى بۇ بكەم يا نابى؟ فەرمووى: بەئى دەبى. ئەم پىرسىارو وەلامەيش لە كاتى كردنى ھەجى مائاوايىدا بوو (مالىك/ شافىعى/ شەيخان/ ئەبو داوود/ نەسائى) ئىمامى تىرمىذى دەفەرموئى: سەبارەت بەم باسە چەن فەرموودەيەكى دروست تۆماربووہ.

ئەگەر كەسئ مردو ھەجى فەرزى لەسەر بوو كە پىئى دەگوتى: ھەججەتول ئىسلام، پىويستە لەسەر ھەقدارەكەى موسولئمانى بنىرى ھەجى بۇ بكا، مەسرى ھەجكە لەو كەلەپوورە دەردەكرى كە بەجى ھىشتووہ. چونكە دەگىرنەوہ: ئىبنو عەبباس (رەزائى خايران لىبە) دەفەرموئى: ئافرەتىكى جوھەپنەبى ھاتەلەى ھەزرىت (دروودە خواە لەسەربە) گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! دايكەم نەزرى كردبوو كە ھەجى بكا، وە نەيشىكرد ھەتا مرد، ئايا دەبى ئىستا من ئەو ھەجى بۇ بكەم؟ فەرمووى: بەئى، دەبى، ھەجى بۇبكە. مەرجە ئەوكەسەى كە ھەجى فەرزەكا لە جىياتى مردوو، يا لەجىياتى موسولئمانى پەككەوتوو، خۇى ھەجى

کردبئ و حەجی فەرزی لەسەر نەبئ و، لە هەمانکاتدا باوەرپێکراو بئ و
لە حوکمەکانی حەج بزانی. سوننەتە وەکیلحەجەگە، لەگاتی
حەجدا بەستندا، بئ: ئەی خودایە! ئیجرامی حەج دادەبەشستم بۆ تۆ،
لە حیاتی فیسارەگەس.

(۱۷۶) حەجەگە ی پیڤەمبەر (دروودی خۆی لەسەربئ):

پیڤەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەربئ) سئ حەجی کردوو، دوو حەج لە
پیش کۆچداو حەجئ لە پاش کۆچ، سائی دەهەمی کۆچی، ناودارە بە
حەجی مائاواایی، چونکە پیڤەمبەر (دروودی خۆی لەسەربئ) لەو حەجدا خوا
حافیزی لە مەردومەگە کردو فەرمووی: هەتا خۆم ماوم باوو یاسای
حەج و عەمرە خۆتان لە خۆم فیڕ بب، چونکە من نازانم چەندە تر
دەژیم، دوور نیە گە بمروو حەجی ترم بە نصیب نەبئ! بفرموون
ئەمەیش فەرموودەیهکی تیرو تەسەلە لەبارە حەجی مائاوااییەوه:

لە جەغفەری کورپی موحەممەدەوه لە باوکیەوه (رەزای خویان لیبئ)
دەفرموئ: چووین بۆ لای جابیری کورپی عەبدوڵلا (رەزای خویان لیبئ)
کوئربوو بوو، یەگە یەگە دەپرسی: ئەمە کییەو ئەوه کییە، تا سەرە
هاتە سەرم، گوتم: من موحەممەدی کورپی علی کورپی حوسەینم، گەوام
گوت دەستی هینا بەسەر سەرماو دەستی هینایە خوارەوه بۆ سینگو
بەرۆکم و دوگمە سەرەوه و دوگمە خوارەوهی ترازاندو لەپی هینا بە
سینگما بۆ موبارەکی و فەرمووی: خوش هاتی ئەی برازای خوشەویستم!
پرسیارت چییە بیکە. منیش ئەو حەلە کورپکی لاو بووم، نینجا کاتی

نويژ داھات ھەلسا نويژى بۇ گردين تەيلەسانىكى، لەبەردابوو، پېچابووى
لە خوئەو، لەبەر بچووكى كە دەيدا بەسەرشانىا چمكەكانى ھەل
دەكشانەو بۆلاى خوئى، پىشتەمال (رىداء) دكەشى لە تەنىشتىەو بەسەر
سى پايەكەو بوو، جا كە نويژى بۇ گردين، لەپاشا لىم پرسى گوتىم: باسى
حەجەكەى پىغەمبەرم بۆيكە (دروودە خواە لەسەربىن) جا نو پەنجەى خوئى
ژماردو فەرمووى: پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربىن) نو سال ماىەو لە مەدىنە،
لەوماو ەيدا حەجى نەگرد، جا لە سالى دەھەمدا، چاى دابەناو مەردومدا
كە: ئەمسال پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربىن) دەچى بۇ حەج. ئىتر عەشاماتىكى
گەلى زۆر ھاتن بۇ مەدىنە، وە ھەموويان دەيان ويست كە پەپرەوى
حەزرت (دروودە خواە لەسەربىن) بكەن و چاو لەو بكەن و ئەو ھەرچى كرد لە
حەجەكەيا ئەوانىش بيكەن. ئىنجا لە خزمەتى حەزرتدا (دروودە خواە
لەسەربىن) كەوتىنەپرى و رۆيشتىن ھەتا گەيشتىنە ذولحولەيفە لەوى ئەسمای
كچى عومەرىى موخەممەدى كورى ئەبو بەگري بوو، وە ھەوالى نارد بۇ
لاى پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربىن) كە چۆن بكا؟ فەرمووى: خۆت بشۆرەو
ناواخنى بۇ خۆت بكەو تۆپەوانەيى بۇ وانىكەكەت بكەو خوئىنەكەى پى
بەر بەست بكەو ئىحرام ببەستە.

جا پىغەمبەر (دروودە خواە كەورە لەسەربىن) لەوى لە مزگەوتەكەدا نويژى
عەصرى گرد، ئىنجا سواری قەصواء بوو، رۆيشت تا بە سواری
سەرگەوتەسەر كيوى بەيدا، لەوى بەھەر چوارلادا تەماشام كرد تا چاوم
برى دەگرد ھەرسوار بوو، وە ھەر پيادە بوو لە دەورى حەزرت (دروودە خواە
كەورە لەسەربىن) ئەو دەمە وەك ئىستانەبوو، حەزرت (دروودە خواە لەسەربىن) خوئى
لەنامانا بوو پەيتا پەيتا قورئانى بۇ دەھاتە خواری، وە خوئى بە جوانى

رافه و تەفسیری قورئانەکەى دەزانى، ئیتەر ئەو خۆى ھەرچى بکردایە ئیمەیش لە شوین ئەوەوە ئەوەمان دەکرد، ئینجا ھەزرەت (دروودە خواە لەسەربە) بەم وشە پیرۆزەى ھە دروشمى یەزدان پەرسىتییەو نیشانەى یەکتایى خودایە ئیحرامى ھەجى بەست: (لَبِيكَ اللَّهُمَّ لَبِيكَ، لَبِيكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِيكَ، إِنْ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ لَكَ وَالْمُلْكُ لَا شَرِيكَ لَكَ). مەردومەکەى تریش ئا بەمەى خۆیان ئیحرامى پى دەبەستن بەوە ئیحرامیان بەست، بەلام پێغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) لى نەگرتن، وەلى ھەزرەت (دروودە خواە لەسەربە) بۆ خۆى ھەر لەسەر تەلبىیە کردنەکەى خۆى بەردەوام بوو.

جابر (رەزە خواە لىبە) فەرمووی: تەنیا ھەر نیازى ھەجمان ھەبوو خەيالى عەمرەمان نەبوو، چونکە لەوەو پىش لە رۆژانى ھەجدا عەمرەمان نەدەکرد، تا ئەو ھەلە کە لە خزمەتى ھەزرەتدا چووینە بەیت و لەوئ ھەزرەت (دروودە خواە لەسەربە) دەستى ھینا بە روکنى ھەجەرولئەسودداو ماچى کردو سى جار بە ھەراکران و چوار جار بە رویشتنى ئاسایى ھەلسوورا بە گردى خانەى خودادا، ئینجا رویشت بۆ مەقامى ئىبراھیم (دروودە خواە لەسەربە) و ئەم ئایەتە پیرۆزەى خویندەو: {وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى} : وە مەقامى خستە بەینى خۆى و بەینى بەیتەووە دوو رکات سوننەتى نوێزى تەوافى کردو لە رکاتى یەکەمدا لەپاش خویندننى سوورەتى فاتىح، سوورەتى {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} ی خویند، ئینجا گەراپەووە بۆ سەر ھەجەرولئەسودداو دیسانەووە دەستى پیا ھینایەووە، ئینجا لە دەرگای نزیک صەفاوہ دەرچوو رویشت بۆ

صهفا، که له صافا نه زديک بوووه و نه نايه تهی خوینده وه: (ان الصفا والمروة من شعائر الله): وه فهرمووی: به وه میان دهست پییکهن که خوداپیشی خستوه، ئینجا دهستی کرد به ته وافی صهفاو سه رکه وته سه رته پوئکه ی صهفا تا خانووی بهیتی لیوه دهرکه وت، جا رووی کرده رووگه و شایه تمنای هیئاو ئه لآهو ئه کبه ری کردو فهرمووی: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على کل شیء قدير، لا اله الا الله وحده انجز وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده): ههر خودا خودایه و تاکو ته نیایه، بی هاو دل و بی چوونه، خاوه نی موئک و پادشایی و سه لته نه ته سوپاس و ستایش ههر له بو ی خو ی جوانه و ههر قابیل به خو یه تی، هیچی له دهست دهرناچی و توانای هه موو شتیکی هه یه، ههر خودا خودایه و، به ئینه که ی خو ی هی نیایه دی، وه به نده که ی خو ی که موحه ممه ده سه رخست، وه ئه و کو مه لانه ی که له روژی غه زای خنده فا گه له کو مه یان له ئیسلام کردبوو، خو ی به ته نها شکاندنی و ژیری خستن. وه سی جار پیغه مبه ر (درووده خواو له سه رب): ئه م ذیکره ی خویند، وه له بهینی ئه م سی جاره شدا ده پارایه وه و دوعاو نزای تری ده کرد.

ئینجا چه زره ت (درووده خواو له سه رب): داپه ری بو مه روه، که پی نیایه ناو شیوه که وه پی هه لگرتو خیرا رو یی تا گه یشته هه ورازه که، ئینجا به ئاسایی رویش ت تا چووه سه ر مه روه، وه له سه ر صهفا چیکرد له سه ر مه روه یش هه مان شتی دووباره کرده وه، تا دوا ته وافی له سه ر مه روه ته واکرد فهرمووی: تازه له دهستم چوو ئه گینا دیاریی به یتم له گه ل

خۆم نەدەھيئا، وە دەمکرد بە عەمرە، جا ھەر كەساتان كە ديارىي پى
 نىيە با ئىحرام بشكىنىۋ بىكا بە عەمرە. سوراقەى كورى مالىكىش
 ھەلسا گوتى: ئەى پېغەمبەرى خۇدا! ئەمە ھەر بۇ ئەمساڭ وايە ياخود
 ھەتا ھەتايە ھەروا دەمىنى؟ پېغەمبەرىش (دروودە خواد لەسەربى) پەنجەكانى
 خۆى تىك پەراندو دووجار فەرمووى: عەمرە تىكەلى حەج بوو ھەتا
 ھەتايە! عەلىش (دەزاد خواد لىبى) لە يەمەنەو وشتى قوربانى ھيئا بۇ
 پېغەمبەرو (دروودە خواد لەسەربى) كەھات روانى فاطىمە (دەزاد خواد لىبى) ئىحرامى
 شكاندووو جلى رەنگاوى پۆشيوو چاوى رشتووو، جا عەلى بە
 فاطىمەى فەرموو: ئەمە جىيە؟ فاطىمەيش (دەزاد خواد لىبى) فەرمووى:
 باوكم فەرموويەتى وابكەم. فەرمووى: كاتى على لە عىراق بوو دەيگوت:
 جا چووم بۇلاى پېغەمبەر (دروودە خواد لەسەربى) تا گالى بدم لە فاطىمە، كە
 بۇ واى كردوو، وە بۇ ئەو قسەيش كە گوتى: باوكم فەرموويەتى كەوا
 بكەم ھەر لىم پىرسى، وە عەرزىشم كرد كە من ئەو كاردى ئەوم پېخۆش
 نىيە، جا حەزەرت (دروودە خواد لەسەربى) فەرمووى: فاطىمە راست دەكا من خۆم
 پىم گوتووو كە ئىحرام بشكىنى. تۆ خۆت كە ئىحرامى حەجەت دابەست
 چىت گوت؟ على فەرمووى: گوتەم: گوتوومە ئەى خودايە ئەوا نىتى
 حەجەم ھيئا لەسەر ئەو نىتەى كە پېغەمبەرى تۆ دەيھىنى. فەرمووى:
 دە تۆ ئىحرام مەشكىنە، چونكە من ديارىي بەيتم پىيە.

فەرمووى: ئەو ديارىيەى كە عەلى لە يەمەنەو ھىنابووى لەگەل
 ئەو ديارىيەدا كە پېغەمبەر (دروودە خواد لەسەربى) لەگەل خۆى ھىنابووى
 سەرچەم سەد وشتى بوو. فەرمووى: ئىتر خەلكەكە ھەموو ئىحراميان
 شكاندو مووى سەريان كورت كردهو، پېغەمبەرو ئەو كەسانە نەبى كە

دیاری بهیتیان له گه‌ل خویان هینابوو، جا له روژی ته‌روییه‌دا که ده‌کاته روژی هه‌شته‌می مانگی نۆمینه به‌ره‌و مینا جمان و ئیجرامی حه‌جیان به‌ست، پی‌غه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربن) سوار بوو، وه نو‌یژی نیوه‌پو‌و عه‌صرو شیوان و خه‌وتنان و به‌یانیی له‌وی کرد، ئینجا له‌وی که‌می مایه‌وه تا خۆر هه‌له‌ات وه فه‌رمانیدا که له نه‌میره ده‌واریکی بو هه‌ل‌دن، جا که پی‌غه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربن) که‌وته ری قو‌ره‌یش وایان ده‌زانی که پی‌غه‌مبه‌ریش (درووده‌خواه له‌سه‌ربن) وه‌ک سه‌رده‌می نه‌زانی خویان له مه‌شعه‌رولحه‌رام ده‌وه‌ستی، به‌لام پی‌غه‌مبه‌ر له‌وی ره‌تبوو، وه نه‌وه‌ستاو رو‌یشت تا چوو نه‌زیکیی عه‌ره‌فه سه‌یری‌کرد له نه‌میره ده‌واره‌گیان بو هه‌ل‌داوه، جا له‌وی دابه‌رزی، وه له‌وی مایه‌وه تاخۆر لایدا.

ئه‌وجا فه‌رمانی دا قه‌صوایان بو کۆپان کردو چوو بو ناو شیوه‌که‌و له‌وی وتاریکی داو فه‌رمووی: خو‌ین و سه‌رو مال و نامو‌وس‌تان له یه‌کتری زۆر زۆر حه‌رامه، ری‌ک وه‌ک چۆن شکاندن ری‌زی ئه‌م روژه پیرۆزه‌تان له‌م مانگه پیرۆزه‌تان له‌م شاره پیرۆزه‌تان زۆر زۆر حه‌رامه، سه‌رو مال و نامو‌وسی‌شان به یه‌کتری ئاوا حه‌رامه. ئاگادارب‌ن! که‌وا هره‌چی کارو باری سه‌رده‌می نه‌زانییه پو‌و‌چه‌و به‌تاله‌و بی بایه‌خه، خو‌ینی سه‌رده‌می نه‌زانی به‌تاله، وه‌یه‌که‌م خو‌ین - له خو‌ینی که‌سو‌کاری خۆم - که به به‌تال و بی بایه‌خی داده‌نی‌م خو‌ینی کو‌په‌که‌ی ره‌بیعه‌ی کو‌ری حاریشه، که له‌ناو هۆزی به‌نی سه‌عددا درا بوو به دایه‌ن وه هۆزی هوزه‌یل ده‌یکو‌زن. وه سوودی سه‌رده‌می نه‌زانی هه‌مووی پو‌و‌چ و به‌تاله، وه یه‌که‌م سوودیش - له سوودی که‌سو‌کاری خۆم - که به‌تالی ده‌که‌مه‌وه سوودی عه‌بباسی کو‌ری مو‌ط‌ه‌له‌یبه، ئه‌و سووده هه‌مووی به‌تاله، وه ده‌رباره‌ی

ئافرىدە تانىش لە خودا بىرسىن و بى دادىسى و ناهەقىيان ئى مەكەن و
 رەفتارتان جوان بى لەگە ئيان، چونكە ئەوان ئامانەتن و سىپاردەى خوداى
 گەورەن لەلەى ئىوھى پىاوان، پىاو ھەر خىانەت بكا نابى خىانەت لە
 ئەمانەتى خوداى خۆى بكا، وە ئەوان لەسەر فەرموودەى خودا و بەپىى
 قەسەى شەرىعەتى ئەو ھەلەل بوون بۆتان و دىنە باخەلتان و دەچنە
 لايان.

وہ مافی ئىوھ لەسەر ئەوان ئەوھىہ کە ئەو کەسە کە ئىوھ ھەزى لى
 ناکەن نەھىيەننە سەربەرھەتان و نەھىيەننە مالتان، جا ئەگەر شتى وایان
 کرد کە بەدلى ئىوھ نەبوو، ئەوا تا دەتوانن چاوپۆشیيان ئى بکەن و بە
 نەرمونیانی لەگە ئيانا رەفتار بکەن، وە بەبى ھۆیەکی رەوا تەلەقیان
 مەدەن، بەلام ئەگەر بەم شىوھ شیرینەیش چاریان نەکرا ئەوا شەرىعەت
 رىگەتان دەدا کە بەئەسپایى لیان بدەن.

وہ مافی ئەوانیش لەسەر ئىوھ ئەوھىہ کە بەباشى و بەپىى باوى
 ولاتى خۆتان رۆزى و خۆراک و بەرگو پۆشاکیان پى بدەن، وەکی
 ھاوسەرى ھاوشانى خۆتان، تا ھەست بە ھاوسەرکەمى نەکەن!.

وہ من یاسایەکی وەھایشم لەپاش خۆم بۆ ئىوھ جى ھىشتووہ ئەگەر
 بىتو پەىروى بکەن لەناو خۆتانا ھەتا ھەتایە چارىکی تر سەرتان ئى
 ناشیوى، ئەویش ئەم قورئانەىہ کە نامەى خودایە.

وہ ئىوھ لە دوا رۆژدا لەبارەى منەوہ پرسیارتان ئى دەکرى، جا ئىوھ
 وەلامتان چى دەبى؟

ياران فەرموويان: شاھىتە دەدەين كە تۆ كۆتايى و دريغيت
نەكردوو، تەبلىغى خۆت كرددوو ئەركى سەرشانى خۆت بەجئ
هيناوو ئامۇژگارى خيىر ئىمەت كرددوو!

جا حەزرىت (سەئەت و سەلام و دروودە خواە گەورە لىبە) سئ جار پەنجەى
دۆشامۇژەى خۆى ھەلپرى بۆ ناسمان و دايىنەواندەو بۆ ناو خەلگەگەو
ھەموو جارېكىش لەگەل ئەم ئامازەيەدا دەيفەرموو: خودايە! تۆ
بەشاھىت بە.

ئىنجا فەرمانى فەرموو، بانگو قامەت كراو نوپۇزى نيوەرپۇ بۆ
كردىن و فەرمانى كرددوو قامەت كرايەوو نوپۇزى عەصرىشى بە جەمە
بۆ كردىن وە لە بەينيانا ھىچ نوپۇزى تىرى نەكرد.

ئىنجا پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) سواربوو رۆيشت تا گەيشتە
ئىستگاكەى خۆى لە عەرھەت. جارووى و شترەكەى - كە ناوى قەصواء
بوو - كرددە تاویرە بەردەگانى داوینى كیوى جەبەلورپەحمە كە ئەم جىای
رەحمەتە خۆى وا لەناوەرەستى خاكى عەرھەتدا وەكۆمەلى حاجىيە
پىادەگانى خستە بەردەمى خۆيەوو، وە رووى كرددە رووگە. ئىتر لەویدا
راوہستا تا خۆر ئاوابوو، جا ئوسامەى خستە پاشكۆى خۆيەوو داپەرى
بۆ موزدەليفە، ھەوسارەكەى قەسواشى وا گورج كرددو، تەنانەت سەرى
قەسوا دەيدا لە قەلپووزى كۆپانەكەى، وە بە دەستى راستىشى ئامازەى
دەكردو دەيفەرموو، خەلگىنە! لە سەرخۆبن، خەلگىنە ھىواش، بەلام كە
دەگەيشتە تەپكەو ماسۆلگە لى، كەمى جەلەوہكەى بۆ قەسوا شل دەكرد،
تاسەر دەگەوتە سەرى، جا رۆيشت تا تەشرىفى گەيشتە موزدەليفە جا

لهوئ نوپژى شيوانو خهوتنانى به جهمهتهنخير كرد بهيهك بانگو بهدوو قامهت، وه هيچ نوپژى سوننهتى له بهينياندا نهكرد، ئينجا تهشريفى خهوت ههتا شهبهقى دا.

جا كه بهياني تهواوى دا، فهرمى دا بانگ دراو قامهت كراو نوپژى بهيانيى كرد. ئينجا سوارى قهصوا بووهو روشت تا گهيشته مهشعهرولحهرام، جا رووى كرده رووگهو له خودا پاراپهوهو ئهلاهو ئهكبهرو تهليلهى كردو ناوى خوداى تاكو تهنيای هينا.

وه لهوئ راوهستا تا تهواو دنيا رووناك بووه، جا لهپيش خوړكهوتندا كهوتهپئ بو مينا، وه فهضلى كوپى عههباسى خسته پاشكووى خوئ، فهضليش پياويكى قزجوانى سپيلكهى شوخو قوز بوو، جا لهوكاتهدا كه حهزهرت (درووده خواه لهسهرين) كهوتهپئ تاقمى زن له ناو كهژاوهدا، دايان بهلايدا، فهضليش دهستيكرد به تهماشا كردنيان، پيغهمبهريش (درووده خواه لهسهرين) دهستى نا بهرووى فهضلهوهو بهرى چاوى گرت، فهضليش رووى وهرچهرخان بهولاداو لهولاهو تهماشاي دهكردن.

پيغهمبهريش (درووده خواه لهسهرين) دهستى لهولاهو گواستهوه بو لايهكهى ترو نايهوه به رووى فهضلهوه تا بهرچاوى بگريتهوهو تهماشا نهكا. ئيتز حهزهرت (درووده خواه لهسهرين) روشت تا گهيشته ناو شيوى موحهسير لهوئ توژى خيرا لى خورى و ريگهى ناوهراستى گرت كه دهچى بهسهر كوگاي گهورهدا، جا روشت تا گهيشته لاي كوگا بهردهكه، كه لهلاى درهختهكهدايه، وه خهوت بهردى بو فرهدا، بهردهكان وهك بهردى وابوون كه بهپهله پيتكه دههاوپژرى، گشت جارى كه بهردىكى

تئ دهگرت ئەللاھو ئەكبەری دەکرد، لە ناو شیوەكەو بەردەكانی تئ دهگرت.

ئینجا حەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) تەشریفی رویشت بۆ كوشتنگا (مەنەھر: كوشتارگە) كەو لەوئ بە دەستی خۆی شەست و سێ وشتی سەبزی، ئینجا چەقۆكەیدا بە عەلی و عەلیش باقی مەندە و شترە دیارییەكانی حەزەرتی سەربری^(۱)، وە پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) عەلی كرد، بە ھاوبەشی خۆی لەم و شترە دیارییانەدا، ئینجا فەرمانی دا لە گوشتی ھەر وشتی پارچە یەکیان ھینا و خستیانە ناو مەنجەلیكەو كوڵانیان و خۆی و عەلی لە گوشتەكەیان خورد و لە ئاوی مەرگەكەیان خواردو، ئینجا پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) سوار بوو، رویشت بۆ بەیت و تەوافولئیفاضە ی كرد، وە نوێژی نیوەرۆی لە مەككە كرد. جا چوو بۆ لای نەوہی عەبدوللطەلیب، لە سەربیری زەمزم ئاویان بە حاجیان دەدا.

فەرمووی: ئەی نەوہی عەبدوللطەلیب! ئاو ھەلگۆزن و بیدەن بە حاجیان و بە مەردوم، نەبادا خەلك واتئ بکەن كە ئاو ھەلگۆزینیش لە كردارەكانی حەجە، وە لەم حالەدا زۆرتان بۆ بئین و رێگەتان نەدەن كە بەئاسایی ئاو بدەن بە حاجیان، نەبادا ئەمە رووبدا ئەگینا ئەم ئیشە ی ئیوہ ئەوئەندە کاریکی پەسەندە منیش ئاوم ھەلئەگوشت لە گەلتانا، جا ئەوانیش سەلتئ ئاویان بۆ برد، حەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) لیئ خواردو (موسلیم و ئەبو داوود و ئیبنو ماجە گێراویانەتەوہ).

(۱) رەنگبئ ئەم (۶۳) یە رەمز بئ بۆ ژمارە ی سالتەكانی تەمەنی پیغەمبەر.

۱۷۷) سەردانى مزگەوتەكەي پيغەمبەرۈ

مەرقەدى پىرۈزى (دروودى خۋاى لەسەربى):

سوننەتە حاجى (كە حەجى تەواكرد) تىفاقى سەفەرىخاۋ بېروا بۆ
مەدىنە مۇنەۋۋەرە، بۆ دىدەنى مزگەوتەكەي پيغەمبەرۈ بۆ ئەۋەى كە
شادىيى بە سەردانى گۆرە پىرۈزەكەي و لىي^(۱) نزيك بىتەۋە ئىمامى
بوخارى و ئىمامى موسلىم لە حەزرىتى ئەبو ھورەيرەۋە (رەزە ئاۋايان لىيى)
دەگىرپنەۋە دەفەرمۇي: حەزرىت (دروودى خۋاى لەسەربى) دەفەرمۇي:
مەسجىدولحەرامى لى دەرچى يەك نوپز لەم مزگەوتەى مندا خىرتەرە لە
ھەزار نوپزى شويىنانى تر.

دىسان دەفەرمۇي: حەزرىت (دروودى خۋاى لەسەربى) دەفەرمۇي: بۆ ئەم سى
مزگەوتە نەبى سەفەر ئاكرى: بۆ ئەم مزگەوتەى من و بۆ
مەسجىدولحەرام و بۆ مەسجىدولئەقۋا (ش/د/ت/ن).

(۱) نەدى بنور عىننا محمدا

فما لنا وما لنا له الفدا!

صلى عليك الله يا نور الهدى

من اقتدى بهديكم قد اهتدى

صوبى لمن تضمه أجواء

أرجائها بنوره تضاء!

ولى الى خير الورى رجاء

(يكون لى في حبه الفناء!)

دیسان چه ز رت (دروودی خواه له سهربی): دمه رموی: هر که سی دینی
 گوره کهم بکا مافی نهودی ده که ویتته سهرم که له قیامه تداشه فاعه تی بو
 بکه! (به زارو داره قوطنی و ئیبنو عه دی له ئیبنو عومره وه
 گیرا ویتته وه) دیسان دمه رموی (دروودی خواه له سهربی): هر که سی ساخ له بهر
 رمزی خوا بیت بو سهردانی گوره کهم، نهو مافه ی ده که ویتته سهرم که له
 روژی قیامه تا بیم به تکاکار بوی! (داره قوطنی له نه مالی داو طه به رانی
 له موعجه مول نهو سطا، نه م فهرموودیه یان له ئیبنو عومره وه
 گیرا ویتته وه). دیسان پیغه مبه ری خوشه ویستو نازیز (دروودی خواه
 گهردی له سهربی و سهروما و هه ست و نه ست هه مووی به قوربانی
 گهردی سهر گورپی پیروژی بی دمه رموی: له پاش مردنم، هر که سی
 کاتی چه ج ته واو ده کاو له نادابی چه ج ده بیته وه نه وسا بو روسمی و هفا
 ساخ له بهر رمزی خوابی بو دینی گوره که ی منیش، نه وه وه گوو نه وه
 وایه که له حالی زیانما هاتبی بو سهردانم و چاوی به من که و تنبی^(۱) (نه م
 فهرموودیه داره قوطنی له سونه نداو طه به رانی له موعجه مول که بیرو
 له موعجه مول نهو سطاو به یه هقی له سونه نی به یه ه قیدا
 گیرا ویا نه ته وه). قازی عه یاز دمه رموی: دینی و سهردانی گوری

(۱) واته: له پایدی هاوړتی پیغه مبه ر ده بی و له ریزی نه وان ده ژمیردری. چونکه
 پیتاسی هاوړتی پیغه مبه ر ناوایه: هر که سی به خدمت پیغه مبه ر گه یشتی و له سهر
 ئیسلامه تی مردبی به سه حابه ی پیغه مبه ر (دروودی خواه له سهربی) داده نری: (الصحابی من
 رای النبی أو رأه ومات علی الاسلام).

پېغەمبەر (درودى خىواي لەسەربى) سۈننەتتىكى گەلى گەورەيەو بوو بە سۈننەتتىكى دامەزراو لە نىۋانى موسولمانانداو بەھرىيەكى گەورەيەو ئىجماعى نەتەۋەى ئىسلامى لەسەرە.

١٧٨) دەستوورى سەردانەكە:

سۈننەتە بۇ ئەۋكەسە كە بە نىيازى سەردان دەروا بۇ مەدىنە لە رېگە سەلاۋات زۆربدا لە دىدارى پېغەمبەر (درودى خىواي گەورەى لەسەربى) ۋە لەپېش ئەۋەدا كە بگاتە مەدىنە خۆى بشىۋا بەرگى پاك لەبەر بكا، كاتىكىش كەچاۋى دەكەۋى بە دارو درەختى دەۋرى مەدىنەو بەنیشانەى حەرەمى مەدىنە پتر سەلاۋات ئى بداۋ لە خىۋاى گەورە داۋا بكا كە ئەۋ زيارەتەى بۇ بكا بەمايەى بەھرەۋەرى ۋ لىى قەبوول بفرەمۋى.

لەۋ كاتەيشدا كە دەچىتە ناۋ مەدىنەۋە بلى: (باسم الله. رب ادخلنى مدخل صدق واخرجنى مخرج صدق واجعل لى من لدنك سلطانا نصيرا، اللهم افتح لى ابواب رحمتك، وارزقنى من زيارة رسولك (صلى الله عليه وسلم) ما رزقت اولياءك واهل طاعتك، واغفر لى وارحمنى يا خير مسئول. اللهم انى اسألك خير هذه البلدة وخير اهلها وخير ما فيها واعوذ بك من شرها وشر اهلها وشر ما فيها) واتە: بە ناۋى خودا، خودايە! بە مېھرىبانى خۆت بە خىرو خۆشى داخلى شارى مەدىنەم بفرەموۋ، ۋە ھەرۋەھا بە خىرو خۆشى ۋ بەبى ۋەى لە شارى مەككەى پىرۆز بەرپم بكە، ۋە لە لايەنى خۆتەۋە بەھىزىكى يارمەتيدەر چاۋدېرىم بكە ۋ ھەمىشە چاۋى خىرت لىم بى،

خودایه! لهههر چوارلاوه دەر ووی رهمهتی خۆتم بۆ بخهره سهر پشست، خودایه، له سهر دانی پێغه مبهری نازداری خۆت ئه وهه به نصیب بفرموو که کردووته به نصیبی پیاوچاگانی خۆت به نصیبی دهستهی تاعهتی خۆت، ئه ی باشرین داوالیکراو! داوات لێده کهم که لیم خۆشبێ و رهمم پێبکهی. خودایه! داوات لێده کهم که له خێرو بیری ئهم شاره بهشی باشم بدهیت، وه له خه لکی ئهم شاره وه تووشی خێرو خوشی بېم، وه لهو خێره ییش کهوا له ناو ئهم شارهدا ناو می د نه بېم، خودایه! په نا دهگرم بهتۆ که لهو شه ره ی که ئاماده کراوه بۆ خراپه کارانی ئهم شاره به دوور بېم، ههروا له شه رو وه زه نی خه لکه که ی و له شه ره ی کهوا له ناویدا.

با زۆر زۆر به سه لاری و هیمنی و بئ هه وایی و سه رکزی خۆی بگرئ، ئه وه ی له یاد بئ که ئه مه ئه و شاره به رزه پیرۆزه به ریزه یه که خوا هه لئ بزار دووه و کردوویهتی به خانه ی کۆچی پێغه مبهرو به ره وگه ی پیرۆزی و کردوویهتی به هه وارگه ی سه رووش به سه رچه شمه ی سازو سافی بپار هکانی شه ر یعه ت.

هه رگاتی و یستی بچیت ه ناو مزگه وته که وه با قاجی راستی پیش بخاو بئ: (باسم الله، والصلاة والسلام على رسول الله. رب اغفر لی ذنوبی وافتح لی أبواب رحمتک. أعوذ بالله العظیم وبوجهه الکریم وسلطانہ القديم من الشیطان الرجیم): به ناوی خودا ده چه ناو ئه م جیگه پیرۆزه، دروود له پێغه مبهری خوا، خودایه! تاوانه کانم بپۆشه، لهههر چوارلاوه دەر ووی رهمهتی خۆتم لئ بکه ره وه. په نا دهگرم به یه زدانی مه زن، به زاتی پیرۆزی، به ده سه لاتی دیرینی، له زیانی شه یتانی له رهمهتی خودا بپه شه.

ئەوجا رووبکاتە رەوضە، کە بەینی مەرقەدی موبارەک و مینبەرە،
 لە ویدا لە تەنیشتی مینبەرەو دوورکات نوێژی سوونەتی دیاری
 مزگەوت بکا. لە ئەبو هورەیرەو (رەزاع خوا لێبە) لە پیڤەمبەرەو (دروودی خوا
 لەسەرە) دەفەرموئ: لە نیوانی مالهەم و لە نیوانی مینبەرەمەما باخیکە
 لە باخەکانی بەهەشت، مینبەرەگەیشم و لەسەر حەوزەگەم لە بەهەشتا
 (مالیک و شەیخان و تیرمیزی، تیرمیزی بە دروستی داناو) (واتە: لە
 نیوانی گۆرەگەم و دوانگەگەم باخیکە لە باخەکانی بەهەشت و بارانی
 رەحمەتی ئی دەباری، خوشی لەو بەختەوهری کە لەم شوینە پیرۆزەدا
 طاعت و خواپەرستی جوان دەکا، وە مینبەرەگەشم لەسەر حەوزی
 کەوسەر دادەنرێتەو بۆم و لە بەهەشتا لە سەری دادەنیشم و پیشوازی لە
 ئامادەبووانی ئۆمەتم دەگەم کە بۆ نۆشین لە ئاوەگە ی دین. تەماشای ئەم
 شوینانە بکە بۆ زیاده بەهرە تەرجمە ی تاجول ئوصول بە کوردی:
 بەرگی یەگەم، زنجیرە ی ۱۱۵ بەرگی دووهم زنجیرە ۱۴۴ لاپەرە ۲۹۳ –
 وەرگیر.

۱۷۹) چۆنییتی ئەم سەردانە: دەستووری

سەردانی گۆری پیرۆزی پیڤەمبەر (دروودی خوا لەسەرە):

کاتی دوورکاتە سوننەتەگە ی تەواوکرد، جا بێت بۆ نزیک
 مەرقەدی پیرۆز، بەلام پەلاماری نەداو خۆی نە نووسینی پیڤەو
 دەستی بۆ رانەگیشی، بە ئەدەبەو روو بکاتە سەری پیرۆزی پیڤەمبەر و
 پشت بکاتە قیبلە، وە ماودی چوار گەز دوور راوەستی، وە بە ئەمب سلاو

﴿ فِیْقَهی نَاسَان ﴾

بكاو بَلّٰی: (السلام عليك يا رسول الله) يا بهیهكئی لهم شیوانه‌ی دواوه
 سلاو بكا. ئەمەیش به‌پیی ئەم فەرمووده‌یه: ده‌گیرنه‌وه: ئیبنو عومەر
 (ره‌زای خوا بیان لێبێت) دمه‌رموئ: وا سوننه‌ته کاتئ ده‌جیت بۆ سه‌ردانی گۆری
 پیرۆزی پیغه‌مبه‌ری نازدار (دروودو سلاوو سه‌لاوات و ده‌حه‌متی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ربێت) له‌ رووی
 قیبله‌وه‌ بجیت و پشت بکه‌یته‌ رووگه‌و روو بکه‌یته‌ گۆره‌که‌و ئەوجا بَلّٰی:
 (السلام عیکم ورحمة الله وبرکاته).

دینیکه‌ر بۆی هه‌یه که ئاوا سلاو بکا: (السلام عليك يا خير خلق
 الله، يا امام المتقين، يا سيد المرسلين، انی اشهد أن لا اله الا الله
 وحده لا شريك له وأنك عبده ورسوله. قد بلغت الرسالة وأديت
 الامانة ونصحت الامة فجزاك الله عنا أفضل ما جازى نبيا عن
 أمته. اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على
 ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد. وبارك على محمد
 وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم إنك
 حميد مجيد اللهم انك قلت: ولو أنهم ان ظلموا أنفسهم جاؤك
 فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَاباً رَحِيماً.
 وقد أتيتك يا رسول اله مستغفراً من ذنوبي مستشفعاً بك الى ربي
 فأسألك يا رب أن توجب لي المغفرة كما أوجبتها لمن أتاه في
 حياته. اللهم اجعله أول الشافعين يا أرحم الراحمين).

ئنجا بپارێته‌وه بۆ باوک و دایکی و بۆ گشت موسوڵمانان، ئەگەر
 که‌سێ راسپێری ئه‌وی کردبوو که سلاوی رابگه‌یه‌نی به‌ پیغه‌مبه‌ر، با
 سلاوه‌که‌ی له‌سه‌ر ئەم شیوه‌یه رابگه‌یه‌نی و بَلّٰی: (السلام عليك يا رسول

الله) له جياتی فیساری کوری فیسار، یا بَلّی: ئەهی پێغه مبهری خوا! فیساره کهسی کوری فیساره کهسی سلاوی لی دهکردی ئەوجا بگهڕێته دواوه بۆ لای راستی به قهه دهزێ و سلاو له ئەبو بهگری سهدیق بکا، وا باشه ئاوا سلاوی لیبکا: (السلام عليك يا خليفة رسول الله. السلام عليك يا صاحب رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وأنيسه في الغار وأمينه على الاسرار. جزاك الله عن أمة محمد (صلى الله عليه وسلم) خيرا): سلاو له تۆ ئەهی جینشینی پێغه مبهری خوا! سلاو له تۆ ئەهی هاوڕێ نازیزه کهسی پێغه مبهری خوا! ئەهی تافه هاو ده مه دلسۆزه کهسی ناو ئەشکهوتی ئەووری! ئەهی ئەمینداری سهر رازو نهێنییه کانی! خودا له باتی نه ته وهی موحه مهه د پاداشتی باشت بداته وه. ئەوجا به قهه ده گه زیکی تریش بێته دواوه و سلاو له چه ره تهی عومه ر بکا، واباشه ئاوا بَلّی: (السلام عليك يا امير المؤمنين. السلام عليك يا ناصر المسلمين. السلام عليك يا من اعز الله به الاسلام. جزاك الله عن أمة محمد (صلى الله عليه وسلم) خيرا): سلاوی خوا له تۆ ئەهی فه رمان په وای موسو لمانان! سلاو له تۆ ئەهی یاری ده ده ری موسو لمانان! سلاو له تۆ ئەهی ئەو که سه که خوا کردی به مایه ی سه ره به رزی بۆ گه لی ئیسلام. خودای گه وه ره پاداشتی باشت له جیاتنی نه ته وهی موحه مهه د بداته وه (نه ته وه: واته/ ئوممهت).

ئه گه ر که سی ئە مه ی بۆ نه ده گه ر ئە مه بَلّی به سیه تی: (السلام عليك يا رسول الله) نافع ده گێر پێته وه: ئیبنو عومه ر (ره زاه فوایان لیبی): ده ستووری وابوو که له سه فه ره ده هاته وه ده چوو بۆ مه زگه وت، ئەوجا ده چوو بۆ خزمهت مه رفه دی چه ره ته و ده یفه رموو: (السلام عليك يا

رسول الله، السلام عليك يا ابا بكر، السلام عليك يا ابقاه: سلاوت
 لیبئی ئەه پێغه مبه‌ری خوا! سلاوت لیبئی ئەه ئەبو به‌گر، سلاوی خوات
 لیبئی ئەو باوکه! (بهیه‌قی). با دینیکەر ئەو به‌ باشی ره‌چاو بکا که
 پێغه مبه‌ری خوا (درووده‌ خوا له‌ سه‌ربێ) گوێی له‌ سلاوه‌که‌ی ده‌بی و وه‌لامی
 سلاوه‌که‌ی ده‌داته‌وه‌، به‌پێی ئەم فه‌رمووده‌یه‌یه‌: ئەبو هورده‌یره (ره‌زا خوا
 اییێ) ده‌فه‌رموی: پێغه مبه‌ری خوا (درووده‌ خوا له‌ سه‌ربێ) ده‌فه‌رموی: له‌ پاش
 مه‌رگم، هه‌ر که‌سی سلاوم لیبکا خودا گیانم ده‌کاته‌وه‌ به‌ به‌ردا تا
 سه‌لامه‌که‌ی ده‌سه‌ندمه‌وه‌. (ئه‌حمه‌دو ئەبو داوو به‌یه‌قی به‌ رسته‌یه‌کی
 دروست گیراویانه‌ته‌وه‌).

گه‌ل دووپاتکراوه‌ته‌وه‌ که‌ ده‌بی دینیکەر له‌ مزگه‌وته‌که‌ی
 یغه‌مبه‌ردا زۆر ده‌نگ هه‌ڵه‌به‌رپۆ و ده‌نگه‌ ده‌نگ نه‌کات سائیبی کو‌ری
 یه‌زید ده‌فه‌رموی: له‌ مزگه‌وت پالکه‌وتبووم، پیاوی چه‌وێکی تیگرتم، که‌
 ته‌ماشایم کرد عومه‌ری کو‌ری خه‌ططاب بوو، فه‌رمووی: برۆ ئەو دوو
 که‌سه‌م بۆ به‌ینه، منیش چووم هی‌نامن بۆی، پێی فه‌رموون: ئیوه
 کو‌ینده‌رین؟ گو‌تیان: خه‌لکی طائیفین، فه‌رمووی: نه‌گه‌ر نابه‌ڵه‌د
 نه‌بوونایه‌و خه‌لکی ئەم شاره‌ بوونایه‌ ئیشم پێ ده‌گه‌یاندن، چۆن له‌
 مزگه‌وتی پێغه مبه‌ردا (درووده‌ خوا له‌ سه‌ربێ) ده‌نگه‌ ده‌نگ ده‌که‌ن! (بوخاری
 ره‌حه‌مت له‌ گو‌ری نازداری).

وا سوننه‌ته‌ کاتی دینیکەر سه‌ردانه‌که‌ی ته‌واو ده‌بی له‌ناو ره‌وضه‌ی
 پیرۆزدا سلاواتیکی زۆر لی‌بدا، وه‌ هه‌موو جا‌ری که‌ ده‌چێته‌ ناو
 مزگه‌وته‌که‌وه‌ یه‌که‌سه‌ر نی‌تی خه‌ڵوه‌کی‌شان (اعتکاف) به‌ینی، هه‌تا له‌و

كاتانەيشدا كە بە مزگەوتدا تېپەر دەكا ھەر نىتى خەلۋەكېشان بەينى،
بە مەجى بەقەد مانەۋەى ناو سەجدەيەكى ئاسايى لەناويدا ئارام بگرى.

١٨٠) سەردانى گۆرستانى جەننەتولبەقىع و ئارامگای شەھیدانى ئىسلام:

سوننەتە لەو ماوەيەدا كەوا لە مەدینە ھەموو رۆژى سەردانى
گۆرستانى جەننەتولبەقىع بكا، بە تايبەتى لە رۆژى ھەينىدا، سەر لە
گۆرەكان بدا. عائىشە (رەزەاى خواى لىبى) دەفەرموى: ھەموو جارئ كە سەرەى
شەۋى من بوايە، پىغەمبەر (دروودە خواى لەسەربى) لە كۆتايى شەۋدا دەردەچوو،
دەچوو بۇ دىنى گۆرەنشەكانى گۆرستانى بەقىع و بۇيان دەپارايەۋەو
دەيفەرموو: (السلام عليكىم دار قوم مؤمنين، و اتاكم ما توعدون دا
مؤجلون، وانا ان شاء الله بكم لاحقون، اللهم اغفر لاهل بقيع
الغرقد): سلاۋتان لىبى ئەى دانىشتوانى شارى خامۇشان، ئەى ئەو
موسولمانانەى كە ئەم گۆرستانە بوو بەمالى دوا رۆژتان؟ ئەو بەلئىنەى
كە درابوو بە ئىۋە كە ئەو زىندوانەى لە دوا ئىۋەۋە دىن، خوا ناخو زوو
يا درەنگ ئەوانىش دەمرن و دىن بۇ لاتان، ئەوا ئەو بەلئىنە رۆژ بە رۆژ
دیتەجى و ھەر رۆژەى دەستەيى دىن بۇ لاتان، ئىمەش خوا ھەزكا پىتان
دەگەينەۋە، خودايە! لە دانىشتوانى گۆرستانى بەقىع خۇش ببە.
(موسليم و بەيھەقى). بە تايبەتى سوننەتە دىنىي ئەو گۆرانە بكا كە
خاۋەنەكانيان ناسراون، وەك گۆرى ئىبراھىمى كورى پىغەمبەر (دروودە خواى
لەسەربى) و گۆرى عوسمان و عەبباس و ھەسەنى كورى عەلى و كەسانى

﴿ فېقى ئاسان ﴾

تریش، وەدینی یەكەى بەسەردانى گۆڭرى صفەییەى پوورى پیغەمبەر
(دروودی خواە لەسەربە) کۆتایی بهیئ.

هەروا سوننەتە کە رۆژی پینجشەمان زوو سەر لە بەیانی دینی
گۆڭرى شەهیدەکانی ئوحدود بکا، بە گۆڭرى ئیمامی حەمزەى مامی
پیغەمبەر (دروودی خواە لەسەربە) دەست پی بکا، کە ناودارە بەسید الشەداء،
واتە: سەرورەى شەهیدان، با موسوئمانی ھۆشمەند کە پەرۆشی دینی
خۆیەتی، لەکاتی سەرداندا، خۆی لە بیدعەتەکانی سەردان بپاریزی، وەك
باوەشکردن بە گۆڭرداو ماچ کەرنی و سوورپانەو وەو خولانەو بە دەوریدا، یا
خوانەخواستە لە خاوەن گۆڭرەکە بپاریتەو وەو داواى نیازو مرازو
مەبەست و ھاتنەدى شتی لیبکا، کە شتی وا بەس لە خوا داوادمکری،
هەروا لەویش خۆی بپاریزی کە لەلای گۆڭرەکانیان نویبکا، چونکە
ئەو وەى بەپی شەرع رەوايە ھەر ئەوئەندەيە کە نزا بکا و بۆیان بپاریتەو وە.
بەبی گومان داواکردنی مراز لییان و سویند خواردن لە خوا بەھۆی
ئەوانەو وە، بی گومان شتی وا گومرایی و کاری ناشایستەى تازەقەللایە، بە
یەکیتی واتەى پیشەوایانی موسوئمانان، کەس لە ھاوپیانی پیغەمبەر
(دروودی خواە لەسەربە) شتی وایان نەکردو وە. پیشەوایان بە یەك را دەفەرموون:
واباشە بۆ کەسێ لەم شوینانەدا نزا بکا روو بکاتە رووگە، نەوەك روو
بکاتە گۆڭرەکە.

۱۸۱) سەردانی ئەو مزگەوتانە کە پیڤه مبهەر

(دروودی خۆای لەسەربە) **نویژی لەناویاندا کردووه:**

گرتگرتینی ئەو مزگەوتانە ئەم پینجەن:

۱) مزگەوتی قوباء: دینیی ئەم مزگەوتە سوننەتە، باشتەر ئەودەیه کە لە رۆژی شەممەدا بکری. بەپێی فەرمايشتی ئیبنو عومەر (رەزاه خۆای لیبە) کە دەفەرموی: جاران پیڤه مبهەر (دروودی خۆای لەسەربە) هەموو رۆژیکی شەممان، بە سواری و بە پیادهیی، دینیی مزگەوتەکە ی قوبای دەکردو دوو رکات نویژی تیا دا دەکرد. (شەیخان و ئەبو داوود و نەسائی و بەیهقی).

۲) مزگەوتی ئەلفەتج: دینیی ئەم مزگەوتە سوننەتە، هەروا نویژکردن و نزاکردن لە ناویدا سوننەتە، بەپێی ئەم فەرموودەیه: جابیر کۆری عەبدوللّاه (رەزاه خۆایان لیبە) دەفەرموی: پیڤه مبهەری خوا (دروودی خۆای لەسەربە) لە مزگەوتی ئەل(فەتج)دا، سێ رۆژ لەسەر یەك نزیایەکی هەبوو دەیکرد لە رۆژی دوو شەممەو سێ شەممەو چوار شەممەدا، لە رۆژی چوار شەممەدا نزاکی گیرابوو، خوشی کەوتە روخساری! جابیر دەفەرموی: ئیتر لەوکاتەوه هەرکاتێ کارێکی گرتگی قورس یەخە ی پیم گرتبێ منە ی ئەوکاتەم کردووهو نزام تییدا کردووهو نزاکی گیرابوو. (ئەحمەد و بەزار).

ئیبنولحەکەمی کۆری ئەوبان دەفەرموی: کەسێ ئەم فەرموودەیه ی بۆم گیراوتەوه کە خۆی لە مزگەوتی ئەل(فەتج)دا لە پشته پیڤه مبهەرەوه نویژی کردووه، لە پاشا پاراوتەوهوه فەرموویەتی:

اللهم لك الحمد هديتني من الضلالة فلا مكرم لمن اهنت ولا معز لمن اذلت ولا مذل لمن اعززت ولا ناصر لمن خذلت، ولا خاذل لمن نصرت ولا معطى لما منعت ولا مانع لما اعطيت، ولا رازق لمن حرمت ولا رافع لمن خفضت ولا خافض لمن رفعت ولا خارق لمن سترت ولا ساتر لمن خرقت ولا مقرب لما باعدت ولا مباعد لما قربت): پەرۋەردگار! سوپاس ھەر بۆتۈيە، تۆ منت لەسەر ئىشۋاۋى رزگار کردوۋە، ئەۋەى تۆ تېرۋى بکەى بەگەس ریزدار ناکرئ، ئەۋەى تۆ کەساسى بکەى بەگەس نازدار ناکرئ، ئەۋەى تۆ نازدارى بکەى بەگەس کەساس ناکرئ، ئەۋەى تۆ پىشتى نەگرى بەگەس یاریدە نادرئ، ئەۋەى تۆ یاریدەى بدەى بەگەس پىشتى نادرئ لە زەۋى، ھەرچى تۆ نەیدەى بەگەسى تر نادرئ، ھەرچیش تۆبیدە بەگەسى تر نابېرئ، ھەر کەسى تۆ بېبەشى بکەى بەگەس رزقو رۆژى نادرئ، ئەۋەى تۆ ژېرى بىخەى بەگەس سەرناکەۋئ، ئەۋەى تۆ سەرى بىخەى بەگەس ژېرناکەۋئ، ئەۋەى لە ژېر پەردەى تۆدا شارابیتەۋە بەگەس ریسوا ناکرئ، ئەۋەى تۆ ریسواى بکەى بەگەس نەنگى داناپۇشرئ، ھەرچى تۆ دوورى بىخەیتەۋە بەگەس نزیك ناخریتەۋە، ھەرچیش تۆ نزیكى بکەیتەۋە بەگەس دوور ناخریتەۋە (ئەحمەد).

۳) مزگەۋتى ئەل(جومعە). لە فەرموودەدا دەفەر مۆئ: بە خودى خۆم نوپژى ھەینیم لەپشت پېغەمبەرەۋە کردوۋە، لەناو خېلى نەۋەى سالى كوپى عەۋفا، لەو مزگەۋتەدا كەۋا لەناو شىۋى رانوونادا، ئەو

ههینییهش یهکهه نوێژی ههینی بوو، که پیغهمبهر (درووده خواه لهسهربه) له مه‌دینه کردی.

٤) مزگه‌وتی ئهل(فه‌ضیخ). ئهم مزگه‌وته ده‌که‌وێته لای خۆره‌لاتی مزگه‌وتی قوباء. ئیبنو عومه‌ر (ره‌زاه‌ خوایاان لیبه‌) ده‌فه‌رموی: جارێ پیغه‌مبهری خوا (درووده خواه لهسه‌ربه‌) له مزگه‌وتی ئهل(فه‌ضیخ)، مزرای به‌رسیله‌ی خورمایان بۆ هی‌نا، نۆشی کرد. (ئه‌حمه‌د). بۆیه‌ ناو‌نراوه‌ مزگه‌وتی ئهل(فه‌ضیخ)، چونکه‌ پیغه‌مبهر (درووده خواه لهسه‌ربه‌) کاتی ئاب‌لوقه‌ی جووله‌که‌کانی به‌نی نه‌خیری دا، له‌ شوینی ئیستای ئهم مزگه‌وته‌دا ده‌واره‌که‌ی خۆی هه‌ل‌دا. له‌وێ چه‌ند رۆژی مایه‌وه‌، جاله‌و ماوه‌یه‌دا فه‌رمانی حه‌رام بوونی مه‌ی و بادده‌هات بۆ پیغه‌مبهر، که به‌جۆرێ له‌ جۆره‌کانی به‌ عه‌ره‌بی ده‌گوترێ ئهل(فه‌ضیخ).

٥) مزگه‌وتی ئهل(ئه‌حزاب)، ئهم مزگه‌وته له‌ سه‌رده‌می حه‌زه‌ته‌دا دروست کراوه‌. جابیری کوری عه‌بدو‌للا (ره‌زاه‌ خوایاان لیبه‌) ده‌فه‌رموی: جارێ پیغه‌مبهر (درووده خواه لهسه‌ربه‌) ته‌شریفی چوو بۆ مزگه‌وتی ئه‌حزاب، به‌رماله‌که‌ی شانی داناو به‌پیوه‌ راوه‌ستاو هه‌ردوو ده‌ستی به‌ درێژی به‌رزه‌وه‌ کردو ده‌ستی کرد به‌نزای شه‌پ له‌ ئه‌حزاب، به‌لام له‌م جاره‌دا نوێژی نه‌کرد، هه‌تا جارێ تر ته‌شریفی چوه‌وه‌ بۆ ئه‌وێ وه‌نزای شه‌ری لێ کردنه‌وه‌، ئهم‌جاره‌یان نوێژی لێ‌کرد. (ئه‌حمه‌د)

۱۸۲) سەردانى ئەو بىرانەى مەدىنە كە پىڭخەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىي) ئاۋى لى نووش كىردوون:

ئەم بىرانە زۆرن، گىرنگە كانىيان ئەم پىنچە يەن:

۱) بىرى ئەرىس، دەكە ویتە لای خواروۋى خۆر ھەلاتى مزگەۋتى
قوبائەۋە، ئەنگۈستىلەكەى پىڭخەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىي) كە مۆرى (مەدە رسول اللەى)
پېۋە بوو، كە لە سەردەمى جىنشىنى ئىمامى عوسماندا كەۋتېۋە لای
ئەو، كە ۋتە ناو ئەم بىرەۋە، گەلىكىش بۇ يگەپان نەيان دۆزى يەۋە.

۲) بىرى ئىھاب، كە ئىستا ناسراۋە بەبىرى زەمزەم، ئاۋەكەى لە
ئاۋى بىرى زەمزەمى مەككە دەچى، ھەر لەبەر ئەۋەش ناۋىراۋە زەمزەم،
چۈنكە ئاۋى ئەمىش ۋەك ئاۋى ئەو بۇ موۋفەك ۋلاتە ۋلات دەيىبەن.

۳) بىرى بەيىروحاء، بىرىكە ۋا لە باخىكا، دەكە ویتە لای سەروۋى
شۋوراكەى مەدىنەۋە لەلای خۆر ھەلاتەۋە، گەلى جار پىڭخەمبەر (دروودى خۋاى
لەسەرىي) دەچۈۋ لەبن سىبەرى ئەو باخەدا دەحەسايەۋە لە ئاۋەكەى
دەخۋاردەۋە.

۴) بىرى بۇزاعە، ۋا لەلای باكوۋرى خۆرنشىنى بەيىروحاءەۋە، بۇ
خۆشەۋەبۈۋ (ۋاتە: بۇ شىفا) سى رۆژ لە سەرىكە خۇيان لە ئاۋەكەى
دەشۆرن. گەلى جار پىڭخەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىي) لە ئاۋى ئەم بىرەى
دەخۋاردەۋە.

۵) بىرى رۆمە، كە ناۋدارە بە بىرى عوسمان، چۈنكە خۇى كرىۋ
كىردى بە ۋەقە. بىشىرى كۆرى بەشىرى ئەسلەمى لە باۋكىيەۋە

دهگپرېتهوه دمه رموئ: کاتې کوچکاران رهويانکرد بو مهدينه ناوې
شیرينيان دهست نه ده کهوت، پياوئ هه بوو له خيلې بهنې غيفار کانیه تی
هه بوو، ناوې رومه بوو ناو ده کهی سازگار بوو، پرکوندهیه کی لی دمفرؤشت
به پرمستې خوړاك، پيغه مېهر (دروودى خواى له سه ربى) پيى فهرموو: دهى
فرؤشى پيم به کانیه کی به هه شت؟ پياو ده که فهرموو: نهى پيغه مېهرى
خوا! کوښى خيزانم هه یه، گوزهرانمان له سهر نهم ناو ده یه. جا نهم
گفتوگو یه ده گاته وه به عوسمان (رهزاي خوايان لېبى) بير ده که له خاوه نه کهى
دهگړې به سىو پيچ هه زار دره، نه و جا ده چى بو خزمهت پيغه مېهر
(دروودى خواى له سه ربى): عهرزى دهكا: قوربان! نهو به لینهى داو ته به خاوه نى
پيشووى بىرى رومه، دهشى دهى به من که من ئيستا خاوه نى نهو بيرم؟
پيغه مېهر (دروودى خواى له سه ربى) فهرموو: به لى، نه گهر نهو کانیه
دهفرؤشى به من هه تا ناو ده کهى به به لاش بدهم به موسولمانان، نه و امن
دهم به دهسته بهرى نه و ت که خودا له به هه شتا کانیه ك له باتى نهم
کانیه ت پى دبه خشى! عوسمانيش فهرموو: ده نه و نهو کانیه م
تهر خان کرد بو خيراو بو موسولمانان (به غه وى) هه ق وایه بو
نهو که سهى که له مه دینهى مونه وهره زور بمينيتيه وه، سهر دانی هه موو
شوینه پيروزه كانو گشت مزگه ووتو سهر جه م مه لېهنده ريژداره كانى
مه دینه بكا، دنا نه گهر کهم له وئ بمينيتيه وه نه و و اباشتره که
نه و ماو ده یه له خزمهت مهرقه دى حه زره تدا بمينيتيه وه، له م کاته دا
دهرفهت به هه ل بزانی له حوزورى گوړى پيرؤزى پيغه مېهره بى زور
باشتره! خوا به لوتفى خوى نهم زياره تانه بكا به نصيومان سوننه ته
چه ندهى بو ده لوى له مه دینه به روژووبى، وه به پيى توانا خيرو خيرات
به سهر هه ژارانى خه لکى مه دینه دا بكا، هه روا به سهر هه ژاره غه ربه كانا.

۱۸۲) دەستووری گەرانەوہ:

سوننەتە بۇ ئەوگەسەي كە دەپەوئ لە مەدینەي نازدار دەرېچئ و
بگەرپتەوہ بۇ ولاتی خوئ، بە دوو رکات نوپژي سوننەت خواحافيزي لە
مزگەوتە پیرۆزەكەي پیغەمبەر بکا، بە نیازی سوننەتی خواحافيزي
مزگەوتەكە بیانكات، لە ركاتی یەكەما لە پاش فاتیحە سوورەتی:
{قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} بخوینئ، لە ركاتی دووہما لە پاش فاتیحە
ئیخلاص بخوینئ، بۇ ھەموو خواست و مراژيكي ئایینی و جیھانی خوئ
بە ئارەزووی خوئ لە خوا بیارپتەوہ، كۆتایی نزاو پارانەوگەي بە
سوپاسی خواو سەلاواتدان لەسەر پیغەمبەر بەینئ! ھەر لەویدا تەوہبە
تازە بکاتەوہ، ئەوجا زیارەتی گۆري پیرۆزي پیغەمبەر بکا، لەسەر شیوہي
یەكەم جارو بلئ: (اللهم لا تجعل هذا آخر العهد بنبیک ومسجدہ
وحرمة ويسر لنا العود الی زیارتہ والعکوف فی حضرته سبیلا
سهلا، وارزقنی العفو والعافیة فی الدنیا والآخرة): خودایە! ئەمە
دوچار نەبی كە بە خزمەت ئەم پیغەمبەرەي تۆو بە خزمەت ئەم
مزگەوتەي و ئەم ھەرەمەي بگەم، ئەي خودایە! بە ئاسانی جارېكي
تریش سەردانی ئەم شوینەم بۇ فەراھەم بینە، كە لە خزمەتی
ھەزەرەتدا چەن دەمیكي پرپیت و فەر بمینمەوہ، خودایە! ببورە لیئ و
ئاسوودەيی ھەردوو جیھانم پی ببەخشە^(۱) ئەوجا بپروا بۇ بەرابەر

(۱) كۆتری نامەبەر: شەنبای رەھمەت

رابەري نیوان ھەزەرەت و ئومەت!

تکام ئەرەبە: كە بەبی زەھمەت

روخساری پیغهمبهر (دروود خواه له سهرېږي) به لَام پشتاو پشت نه‌روا، له‌ویدا
بفهرموی: (اللهم إنا نسألك في سفرنا هذا البر والتقوى ومن العمل
ما تحب وترضى): خوايه! ئەم سه‌فه‌ره‌م بۆ بکه به مایه‌ی خیرو
خوښی و ته‌قوای تۆ، خوايه! ئەو کارو فرمانانه‌ی که ده‌بن به‌هوی
خوښه‌یستی و رمزای تۆ به نصیبمانی بفهرموو.

سوننه‌ته که له مه‌دینه‌وه دیاری ببا بۆ که‌سوکاری، وه‌ک خورماو
شتی تری وا، سوننه‌ته له‌سهر به‌رزاییه‌کان ئە‌للّاهو ئە‌کبه‌ر بکاو به
یه‌کێ له‌و نزیانه که باسکران نزیکا. له ئیبنو عومره‌وه (ره‌زای خوايان لیبی)
ده‌فه‌رموی: جاران کاتێ پیغهمبهر (دروود خواه له سهرېږي) که له غه‌زا یا له حه‌ج
یا له عه‌مره ده‌گه‌رپایه‌وه که سه‌رده‌که‌وته سه‌ر گردو یال و به‌رزاییه‌کان،
سێ جار به ده‌نگی بیسراو ئە‌للّاهو ئە‌کبه‌ری ده‌کرد، ئە‌وجا ده‌یفه‌رموو:
(لا اله الا الله وحده لا شريك له. له الملك وله الحمد، وهو على
کل شیء قدير، آيبنون تائبون عابدون ساجدون لربنا حامدون،
صدق الله وعده ونصر عبده، وهزم الاحزاب وحده): هه‌ر خودا
خودایه‌و به‌س! هیچ خودایه‌کی تر نیه، خودایه‌کی تا‌ک و ته‌نیا‌یه، هیچ

ئەم نامەم بمری بۆ خزمەت حمزەرت:

له پاش به‌یانی عه‌مرزی سلّووم!

ئاواتی گه‌وره‌م، ئه‌ی نووری چاووم:

(به‌گه‌ردی گۆڤرت برێژم چاووم

به‌لکوو بینا بێ هه‌تا‌کوو ماوم!)

هاوبه شیکى بۆ نیه، مولک و دارایی و پاشایه تی و سه لته نه ت و سو پاس و ستایش هه مووی له راستیدا بۆ ئه وه، وه ئه وه خودایه کی وایه دهستی دهروا به سهر هه موو شتی کاو ته وانای هه موو شتی کی هه یه، ئه وا له سایه ی خودا وه ده گه رپینه وه بۆ ماله وه مان، په شیمانین له گونا هه گانمان، هه می شه به نده یی سا خ بۆ خودای په رو هردگار مان ده که ین و، له سو پاس و ستایشی دریغی نا که ین، خودا به ئینی خو ی هی نایه دی، مو حه ممه دیی به نده ی خو ی سه رخست و به ته نیا خو ی و به س ئه وه کا فران ه ی که به له ش کری کی گه لی زۆر وه گه له کو مه یان له ئی سلام کرد بوو، ژیری خستن و شکاندن ی. (به یه هقی گێ راویه ته وه).

جا کات ی گه یشت ه ده ورو به ری شاری خو ی به ناوی خودا به یینی و بل ی: (آی بون تائبون عابدون ساجدون لربنا حامدون. صدق الله وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده، اللهم اجعل لی فیها قرارا ورزقا حسنا). وا باشه که که سی بنی ر هه وال بدا به که سو گاری که وا دیت ه وه، وه له نا کاوا نه کا به مالا، کات ی گه یشت ه ناو شارو دیکه ی خو ی با له پێ شدا بچ ی بۆ مزگه وت و دوور کات نو یژی دیاری مزگه وتی تیادا بکا، ئه و جا بچ ی بۆ ماله وه ی، له ماله وه یش دوو رکات نو یژی سوننه ت بکا. به یی ئه م فه رمووده یی نافع له ئی بنو عومه ره وه ده ی گێ رپیت ه وه: ده فه رمو ی: پێغه مبه ری خوا (مه رو وه خوا وه له سه ربه) که له سه فه ری حه جه که ی گه راپیه وه، که گه یشت ه ناو مه دینه و شتره که یی یی خدا، له بهر ده رگای مزگه وته که دا، ئه و جا رو یشت ه ناوی و دوور کات نو یژی لی کرد، له پاشا رو یشت ه وه بۆ ماله وه. نافع ده فه رمو ی: عه بدوللای

كۆپى عومەرىش ئەمە دەستوورى بوو. (ئەحمەدو ئەبو داوود بە رىشتەيەكى باش ئەم فەرموودەيەيان گىراۋەتەۋە).

۱۸۴) بە پىرەۋەچوۋنى حاجى و پىرۋزبايى لىكردنى:

سوننەتە دۆستو برادەرو ناسياو بچن بەپىر حاجىيانەۋە، پىش ئەۋەى بگەنەۋە مالى خۇيان، بەخىرەتەنيان لىبەكنو تەۋقەيان لەگەلدا بىكەنو داۋاى نزاى خىريان لىبەكنو پىرۋزبايىان لىبەكن، ۋەك ئەۋە پىيان بلىن: (قبل الله حجك واعظم اجرک وأخلف نفقتك وغفر ذنبك): خوا حەجەكەت گىرا بىفەرمۇى، پاداشى فرە گەۋرەت بداتەۋە، مەسەفەكەتت بۇ پىرەكەتەۋە، لە گوناھت خۇشەن. ئىبنو عومەر (رەزەا خۋايان لىبەا) دەفەرمۇى: پىغەمبەر خوا (دروودە خوا لەسەربەا) دەفەرمۇى: كاتى گەيشتى بە حاجى كە لە سەفەرى حەجدا بوو، پىش ئەۋەى بچىتەۋە ناو مالى خۇى، سلاۋى لىبەكو تەۋقەى لەگەلدا بىكەو داۋاى لىبەكە كە بۆت لە خودا بپارپتەۋە، چونكە ئەۋ لەۋكاتەدا گوناھى پىۋە نەماۋە، ۋەك منالى ساۋا بىگوناھە، جا با ھەتا تىكلەۋى گوناھ نەبۆتەۋە بۆت بپارپتەۋە. (ئەحمەدو حاكەم). حاكەم دەفەرمۇى: ئەم فەرموودەيە فەرموودەيەكى ساخى دروستە، چونكە بەپىى مەرجى صەحىحى موسلىمە.

۱۸۵) چهن کاریکی ناشایستهی تازه‌قه‌للا که له‌ناو جه‌جو زیاره‌تدا سهریارن هه‌لداوه:

حاجیان گه‌لی کاری ناشایستهی تازه‌قه‌للایان داهیناوه، نه‌وه‌یش
له‌ناو جه‌جو له‌کاتی سهردانی ئارامگای پیروزی جه‌زره‌تدا. گه‌لی مؤدهی
ناشایسته‌یان به‌پاکردووه، که‌شتی وا له‌شهرعی خوادا نه‌بووه. شه‌یتانی
له‌عنه‌تی له‌بهر چاویانی جوان کردووه هه‌تا به‌و فیله‌ ته‌فره‌یان بداو له
به‌هره‌ی گه‌وره‌ی جه‌جو له‌پاداشی باشی بی به‌شیان بکا، هه‌تا له
راسته‌ریگه‌و شه‌قامه‌ری راست هه‌له‌یان بکا یه‌کی له‌وانه: پیش‌خستنی
عه‌ره‌فه‌یه له‌سهر کاتی شهرعی خو‌ی، که‌ بریتیه‌یه له‌ نیوان نیوم‌پرو
روژی عه‌ره‌فه‌و شه‌به‌قدانی به‌یانی روژی جه‌ژن. ئیبنو ئیسحاق
ده‌فه‌رموئ: نافع قسه‌ی بو‌کردم، له‌ ئیبنو عومه‌ره‌وه {ره‌زاه‌خوایان لیب‌ا}
ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ری خوا {مرومه‌خواه‌له‌س‌ربه‌ا} سهر له‌به‌یانی روژی
عه‌ره‌فه‌، له‌ پاشکردنی نو‌یژی به‌یانی، له‌ میناوه ته‌شریفی هی‌نا بو‌چیای
عه‌ره‌فه‌، جا له‌ نه‌میره‌ دابه‌زی و له‌وئ مایه‌وه تا خو‌رلای دابوو به
نیوم‌پرو، ئیتر زووبه‌زوو به‌و قرچه‌ی نیوم‌پرویه که‌وته‌پرو و نو‌یژی نیوم‌پرو
عه‌صری به‌ جه‌معکرد، وتاریکی بو‌مه‌ردوومه‌که‌ دا، نه‌وجا سهر له
ئیوارئ رویشته له‌ ئیستگاه‌ه‌ی خو‌ی له‌ چیای عه‌ره‌فات راوه‌ستا. (ئه‌بو
داوود).

یه‌کی تریان: له‌ بیرو باوه‌ری ره‌شه‌خه‌لکه‌که‌دا هه‌رچیای _ جبل
(الرحه)، جیگه‌ی راوه‌ستانی به‌ راستیه‌، وه شوینه‌کانی تری وانیه‌،
ئه‌مه‌یش هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌، به‌لگوو باشترین شوینی راوه‌ستان،

ئىستىگاكەى ھەزرىت خۇيەتى، كەوا لەلەى تاوۋىرە بەردەكانى داوۋىنى
كىۋى جەبەلورە ھەمەو لەلەى چەپى كىۋەكەو، كە ئەم چىاى رەھمەتە
خۇى وا لە ناوەرەستى خاكى ەرەفاتدا. بەپىئى ئەم ەرەمۇودەيەى
سولەيمانى كورپى مووسا، لە جوبەيرى كورپى موعىمەو (رەزەى خواى لىبەى) كە
دەرەمۇئى: پىغەمبەر (دروودەى خواى لەسەربەى) ەرەمۇوى: ەرەفات گشتى
ئىستىگايە، بەلام پەر لەناو شىۋى عورنەبگرن، ئەو شىۋە بەرخاكى
ەرەفات ناكەوئى. (ئەم ەرەمۇودەيە ئەھمەدو بەزارو تەبەرانى لە
(المعجم لكبير) دا گىپراۋيانەتەو، پىاۋانى رشتەى تەبەرانى گشتىان
متمانە پىكراون).

يەككى تىريان: حاجيان رۇزى ەرەفە، كە نۆى مانگە، لە نىۋەرۇدا
لە مەككە دەرەجەن و يەكسەر دەچن بۇ ەرەفات، لەبەر ئەو گەلى
سوننەت لە كىس خۇيان دەدەن، چونكە خۇى وا سوننەتە، لە رۇزى
تەروپىيەدا، كە دەكاتە رۇزى ھەشتەمى مانگى نۆمىنە، لەپاش
خۇرگەوتن، لە مەككە دەرەجەن و بەرەو مىنا بجمىن و نوپۇزى نىۋەرۇو
ەھىرو شىۋان و خەوتنان لەوئى بگەن و ئەو لەوئى بىمىنەو ەھتا بەيانى
رۇزى نۆھەم، وە نوپۇزى بەيانش ەھر لەوئى بگەن، جا لە پاش ەھتاو
ەھلەاتن ئەوجا لە مىناو بەرەو خاكى ەرەفات بگەونەپۇ، وە لەپۇ
كاتى گەپشتە نەمىرە كە شوپىنكە وا لە نىزىكى ەرەفاتەو، دابەزن و
لەوئى بىمىنەو ەھتا بىۋەرۇ، ئەوجا لە پاش نىۋەرۇگۇئى بۇ وتارى
مىرەجەبى ئەوسالە رابگرن، لەپاش تارەكە لە مزگەوتى نەمىرە نوپۇزى
نىۋەرۇو ەھىر بە جەمەتە تەقدىم بگەن. جابىر (رەزەى خواى كەورە لىبەى)
سەبارەت بە چۆنىتى ەھەكەى پىغەمبەر (دروودەى خواى لەسەربەى): (دروودەى خواى

لهه ربنا) دهفه رموی: جا له روژی ته روییه دا که دهکاته روژی هه شته می مانگی قوربان، بهر وه مینا که وتنه پری و ئی حرامی حه جیان به ست، پیغه مبه ر (دروود خوا لهه ربنا) سوار بوو، وه نویژی نیوه پړو عه صرو شیوان و خه وتنان و به یانی لهوی کرد، ئینجا لهوی که می مایه وه تا خور هه لئات.

یه کی تریان: رابه ر حه ج (موته وویف) دهکان، له پیش خور ئاوا بوونا، له عه رفه وه حاجیه کان داده پهرین، یه کسه ر له عه رفاته وه بو مینا، وه شه و له موزده لیفه نامیننه وه، جا ئه و سوننه ته گه وره یان له کیس ده چی. ئه مه له کاتیکدا که پیغه مبه ر (دروود خوا لهه ربنا) له موزده لیفه شه و ماوته وه و، نویژی به یانی لهوی کردو وه، ریگه ی به کس نه دا وه که به شه و له موزده لیفه وه برپا بو مینا، ته نیا بو ژنان و لازه بو ونه کان ریگه ی ده دا، هه روا ئه و سوننه ته یس له کیس حاجیان ده دن که بو چوونه ناومه ککه یان، له بیر زی ته و خویان بشورن، هه روا به له پهل له حاجیان ده که ن و ناچار یان ده که ن که له پیش نیوه پړو روژی دوازه هه می مانگی قورباندا ره جمی شه یان بکه ن، ئه مه له کاتیکا کاتی هاتنی ئه م ره جمه له پاش نیوه پړو ئه و روژد وه ده ست پی ده کا.

یه کی تریان: مه ردوم له پیش کاتدا، بو ماوه یه کی زور، بو ئه وه ی له نزیکه کابه دا بن، له ده وری کابه، له سه ر ته و افگا که ی ده وری کابه، داده نیشن و چاوه پروانی نویژی جه ماعت ده که ن و ده بن به هو ی زیانیکی زورو ری له ته و افکه ره کان ده گرن و کی شه یه کی زور له ناو خویان و ته و افکه ره کاندا به رپا ده که ن.

یهکئ تریان: نهوهیه لهکاتی جهماعه تکردن له ناو مهسجدولحه مدا زۆر له حاجیان له باتی نهوهی له ریزی جهماعه تدا بن دهچن خهریکی تهوافی سهفاو مهروه دهبن!.

له گشتی ناخۆشتر و دل تهزینتر نهوهیه که لهکاتی جهماعهتی نوپژ شیوانیشدا، که ماوهکهی زۆر کهمه، هه مان هه له دهکهن و خهریکی نه تهوافه دهبن، هه تا نوپژ شیوانیان دهچی!.

دهی چۆن ئومیدی خیر له کهسانی و دهکری، که بهقهستی فهزری له فهزهدکانی خوا بچوینن، و دهحال پیغه مبهه (درووده خوا له سهربه) دهفه رموی: کهسئ نوپژ نهکا فری به سهه ئیسلامه وه نیه! (ئه حمهه د).

١٨٦) ناشایستهکانی ناسهردانی گۆری

پیغه مبهه (دروودی خوا له سهربه):

به ئی به راستی دینی گۆری پیروزی پیغه مبهه ری نازدار (درووده خوا له سهربه) یه کیکه: له و تاعهته هه ره گرنگ و هه ره باشانه ی که هبن به هو ی نریکبوونه وه له خوا، دینیکه ره له هه ردوو جیهاندا سهه ری پیی به ره ز دهبن و، دهبن به مایه ی به ختیاریی بوی و دهیگه یه نی به ئاوات و مرازی خوی. به لام هه میسه شهیتان و له که میندا، بو نه و که سانه ی که هه زیان له خیر و چاکه هه یه، دهچی شتی نارمه وای تازه قه لایان له ناو تاعه ته که یاندا، له بهرچاو چوان دهکا، هه تا له رمای خوی پاک و پیرو ز دووریان بخاته وه. یهکئ له م کاره ناشایسته نه لهکاتی سهردانی گۆری

پیرۆزدا ئەویە: دینیکەرەکان دەچن دەست دەهینن بە مەحەجەری
گۆرەگەداو ماچی دەگەن و خۆیانى تى هەل دەسوون و بەدەوریدا وەك
تەواف هەل دەسوورپن و لەناو نوێژدا رووی تى دەگەن و خۆیان
دەچەمەیننەووە بۆ گۆرە پیرۆزەكە. لە گشتى دزیوتر ماچکردنى زەوى ناو
هۆدەى گۆرى پیرۆزە. ئەمانەیش هەمووى بە یەگگرتنى راي زانايانى
نیسلام كارى ناپەرەواو نادورستن، چونكە لە كورنووشى دەچى كە بۆ
كەسیكى تر بى بیجگە لەخوا^(۱).

(۱) لەو برۆپەدام ئەم قسانە زیادە رەویى زۆریان تیا دایە، راستە لە ئیسلامدا
كورنووش و روکووع پەرستش بە هەموو جۆریكیەو هەر دەبى بۆ خوابى، وە بابەتى
عیبادات هەمووى تەوقیفییە، دەبى فرمانى رۆشنى شەرى لەسەربى بەلام عادات
لە عیبادات جیایە، لە عاداتا باوو دەستوو رو نەرت بەپى رۆژو كات و حال و چاخ
گۆرە گۆرى ریزلینگرتن و خۆشەویستى و تەعبیر لە هەستى مرۆڤەبەر بە كەسى كە
خاوەنى چاكە بى لە سەرى، نایا ئەو كەسە مردو بى یا زیندوو، بەپى كات و شوین
شیاوى گۆرانه، كواتە: ئەگەر كەسى بلێ: ماچکردنى گۆرى پتەمبەر (مروودە خوا
لەسەربى) نیشانەى زیادە خۆشەویستىو لەبەر هیچى تر نیە، قسەكەى رێى تى دەچى و
پەسەندیش دەكرى. لەبەر ئەم چەند هۆیە: پتەمبەر (مروودە خوا لەسەربى)
حەجەرولئەسودەى ماچكردووە، ئەموش هەر دارو بەردە، حەزەرەتى ئەبو بەكرى سەدىق
(وەزاه خوا لەبى) بە مردوویى پتەمبەرى ماچكردووە، كواتە: ماچكردنى مردو
لەزاتى خۆیدا بۆ تەعظیم نیە، بۆ محبەت و خۆشەویستى، كەوا بى ماچكردنى
گۆرەكەیشى هەروا، لە راستیدا هەر شتى بەلگەىەكى رۆش لەسەر نەبى لێكردنى
نەبى، وە لە ریزی بارى ناو كۆمەلە لەبەشى عاداتبى، ئەو كردنى ئەو دانائى بە
خەرقىكى گەورە لە ئیسلامدا، وەك هەندى كەس بۆ تەرویحى حیزبى خۆیان هەلەبەكى

بچوکی پیتشینان گموره ده کمن و ده یکمن به هات و هاوارو گاله گال. نه گمر کهستی
سمرانسری سونته تی پیغه مبر (دروود و خواه له سه ربو) بگمری، به لگه یه کی صفریچی دهست
ناکموئ که بلئی ماچکردنی قهر حرامه!

بهنده مهبستم یهك خالو بهس: ده بی ره خنه گرتن له بیدعت مهبست لینی
موچاره بی مزه به به کان نه بی، چونکه به راستی همل دان بو تیکدانی ثم مزه به بانه،
به ناوی جهنگ کردن له گهل باوی ناشایسته و قه لاچوکردنی بیدعت موه و ته حریفی
نیسلامه چونکه نموهی نه بو حنیفمو مالک و شافعی و نموهی و رافعی و زوفرو نه بو
یوسف و یینو جهمر (وه زاه خویان لیبه) کردوویانه بهم موخته هیدانی ناخرزه مانانه
ناکری، که یه کی شمش حوت حه دیسیان له بهرو بهس. بگره زوریان بازرگانی به
کتیب و نو سین و خامه کانیان موه ده کمن و به دلی ثم لایهن و ثم حاکم و ثم پاره دار قسه
ده کمن!

نهمانه له کوئ و زاتیکی وه نیمامی نموهی له کوئ که سال دوانزه مانگهی خوا
به رۆژوو بووه دهستی جلی خاصی له بردا بووه میزه ریکی شالی بهسروه بو، له گهل
جووتی سۆل و مهسینه یه کاو ئار پیغموه دهست بشو!

براییکمن به خاتری خوا ئیوهیش مهن به سیاستمه داره کاغان، نموان ژبانی دنیایان
لی تال کردوین، دهی ئیوهیش (خانه خواست) له دیندا سمرمان لی بشیوتنن ئیتر
قورپی کوئ بهسره خوماندا بکهین؟!

وه لالا برا من که نووری فارس حه مه خاتم: (أموت علی ما مات علیه النوری،
رصوان اله تعالی علیه) به لام له ههمان کاتدا نه گمر ده مزانی که شتی په یوه ته ناو
مزه به بی شافعی موه، وه ثم شته سوور به پیچمانی سونته تی پیغه مبره وه یه، نموه
نمرکی سمرشانه که ثم هه لیه، به بی قرو ته پل لیدان و ته کفرو تۆمه تی ئیشرک له و
له و، راست بکه موه! نهمه له کوئیشدا همروا بووه، کتیبه ناوداره کانی شرع پرن له م
جۆره رده و به ده لهی من عمرزتان ده کم، به لام له ههمان کاتدا وه نهمو ناوا شالاوی

یهکئ تر له و کاره ناشایستانه که له کاتی سهردانی گۆری پیرۆزدا دهکری ئهوهیه: که خه لکی مه دینه و خه لکی شوینانی تریش له لای رۆژه لاتێ مه رفه ده وه ده وه ستن و سه لاوات له سهر جو برائیل و میکائیل و ئیسرافیل دهن، نه مه کاریکی تازه قه لای ناشایسته یه سهر به لگهی له سونه تدا نیه!

یهکئ تریان: ئه وه یه که خه لکی مه دینه کردوویانه به عاده ت له پاش سلا و کردن له ئه بو به کړو عومهر (ره زاه خوایان لیبه) ده پۆن بو

بهروالا بو فموتانی مه زه ب نه بووه. بو نمونه: نه گهر ئیمه حوکم به قیاس بکهین ده توانین. (استلامی قه برو ته قبیل و رووتیکردنی له نوێژدا و تواف به ده وریدا و باوه شدان له مه جهر و قه راخه که ی به قیاس اسبات بکهین). چونکه پیغه مبه ر (درووه خواه له مه ربه) خۆی هه جهر و لئه سو ده ی ماچ کردووه و توافی به یستی کردووه و ده ستی هیناره به مولتمزه مدا و رووی خۆی نووساندووه به دیواری که عبه وه نوێژی مردووی له سهر تهر و له سهر گۆر کردووه، واته: له نوێژه که دا رووی له تهر مه که و له گۆره که بووه، ده ی ده بی گۆری پیغه مبه ر چی له هه جهر و لئه سو ده که مته ر بی؟ نه گهر مه سه له ی به ردودار و مردووه، هه ر دوو حاله که به ردودار مردووه، که واته: بو لایه کیان خالیصی ته وحیده و ئه و لایه که یتر یان مه حزی اشراکه!

نازیزان! قوربانتان یم، مه به ستم ئه وه نیه که به رگری له بیده عت بکه م، به خوا له زۆر که س زیاته ر له دژی بیده عتم، به لام مه به ستم ئه ویه که دینه که نه بی به دینی ئه حزاب، ده نا به خوا حال ده گاته ئه وه ئایه ته کانی قوربان له سوچی سه یاره ده نووسرین: (الا هل بلغت اللهم فاشهد). تکام ئه ویه به چاوی وێژدان سه رنجی ئه م سه رنجه به فرمبون.

- وه رگێتر -

سهردانی گۆری فاطیمه‌ی زههرا، نهوجا دهگه‌رینه‌وه بو ئیستگای جاری یه‌که‌میان بو به‌رده‌م گۆری پیرۆز، له‌ویدا ئیستیکی بچکۆلانه ده‌که‌نه‌وه، نهوجا ده‌چن بو لای میجرابی عوسمانی، له‌وئ به‌ره‌و قیبله ده‌وه‌ستن و ده‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌نزراو پارانه‌وه، شتی وا له سوننه‌تدا بی سهر و به‌ره‌و سهر به‌لگه‌ی نیه‌!

یه‌کی تریان: ئه‌ویه دینی‌که‌ره‌کان له‌پاش هه‌موو فه‌رزێ (جگه له نوێژی خه‌وتنان) ریز ده‌به‌ستن و به‌یه‌ک قیژه سلا و له پیغه‌مبه‌رو دوو هاو‌پیکه‌ی ده‌که‌ن و، له‌پاش رابه‌ری سهردانه‌وه (واته: موزه‌وویر) هه‌موو به‌یه‌که‌وه به‌دنگی‌کی ناسازی هه‌راسان‌که‌ر به‌چریکه سه‌لاوات له‌سهر پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سهر بی) ده‌ده‌ن، ئه‌مه‌یش کاریکی زۆر ناپه‌سه‌ندی دزیوه، به‌پیی قورئان و سوننه‌ت و ئیجماعی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام هه‌رامه. خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌وئ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ} - سورة الحجرات - ۲/۴۹.

ئ‌یجماعی ئومه‌ت له‌سهر نه‌وه‌یه: که قه‌درو ریزی پیغه‌مبه‌ری خودا (درووده‌خواه له‌سهر بی) به‌مردوویش ریک وه‌ک حا‌لی ژیا‌نی وایه، سهره‌رای ئه‌مانه‌یش ئه‌وه‌تا خودا له‌قورئاندا په‌سنی ئه‌و زاتانه ده‌کا، که له‌خزمه‌تی هه‌زه‌تدا به‌ئه‌ده‌به‌وه به‌ده‌نگی نزمی پ‌ر له‌ریزو قه‌در قسه‌و گو‌فتو‌گو ده‌که‌ن و مژده‌ی گه‌وره‌ی له‌سهر ئه‌م به‌هره‌یه پ‌یدا‌ون، وه‌ک ده‌فه‌رم‌وئ: {إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ} - سورة

الحجرات - ۳/۴۹ { له هه مان کاتدا زهمی کهسانیکی تر دهکا، لهسه ر
 نهوه که له خزمهتی حهز رهدتا (دروودی خواه لهسه ربه) دهنکیان بهرز هوه کردوو ه
 نهفی هوشیان لیدهکا. دهفه رموی: { إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ
 الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ - سورة الحجرات - ۴/۴۹ }
 دهگیر نهوه جارئ نهبو جهغه ری مهنصور گو فتوگوئی له گهل ئیمامی
 مالیکدا سازدهدا، له مزگه وتی حهز رهدتا (دروودی خواه لهسه ربه). ئیمامی مالیک
 (رهزاه خواه لیبه) پیی دهفه رموی: ئهی فه رمانه وای موسولمانان! له ناو ئهم
 مزگه وتهدا دهنک بهرز هوه مهکه، نه وهتا به راشکاوی خودا له قورئاندا
 کهسانئ فیری ویل و نه دهب دهکاو پییان دهفه رموی: { لَا تَرْفَعُوا
 أَصْوَاتَكُمْ } ، تا کوتایی نایه ته که. له هه مان کاتدا زهمی کهسانیکی تر
 دهکاو دهفه رموی: { إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ ... جا منصور: فه رمانی ئهم
 نایه تانهی فه بوو لکرد.

یه کیکی تریان: پشت و سك نووساندنه به گوږه پیرۆزه که وهو
 دهست پیا هیئانیه تی، نهوه زور ناپه سه نده، چونکه نه دهب وا ده خوازئ
 له حالئ مردنیشدا به قه دحالی ژیا نی دپنیکه ر که می دوور له خزمه تی
 حهز رهدتا ئاماده بی نه وه یش بیرو باوه رپکی ناپه سه نده، که ره شه
 خه لکه که گومان واده بن که گوا یه پیغه مبه ری خوا (دروودی خواه لهسه ربه)
 فه رموویه تی: هه رکه سی له یه ک سالد ا سه ردانی گوږی من و گوږی
 ئیبراهیمی بابام بکا، دهیم به دهسته به ری به هه شت بوئ! فه رمووده ی وا
 بی سه رو به ره، پووچ و دهست هه لبه سته، شتی وا له سوننه تدا
 نه بیستر او ده! (ته ماشای: ارشاد الناسک بکه - په راویزی نه صله که).

۱۸۷) کرین و فروشتن:

فروشتن له زمانا وهرگرتنی شتیکه لهبری شتیکی تر. له شهرعدا: گۆرینهوهی ماله به مالتیکی تر، که شیاوی کهردان پیکردن بن، لهسهر شیوهی ئیجاب و قهبوول، به جوړی خاوهنداریی پی دابمهزری.

به لگهی رهوابوونی:

سهر به لگهی (ئهصل)ی رهوا بوونی قورئان و فهرموودهو یهگگرتنی نهتهوهیه (ئهصل له رهوادیتنی کرین و فروشتندا کیتاب و سوننهت و ئیجماعی ئوممهته) یهزدانی مهزن دمفهرموئ: {وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا - سورة البقرة - ۲/۲۷۵} واته: خوا کرین و فروشتنی رهوا دیوه، به لام سهوداو مامهلهی سوودی رهوانه دیوه). پیغه مبهری خو شه ویست و نازداریش (دروود خوداه که وره و مه زله له سهر به) دمفهرموئ: کرپارو فروشیار ههر دوو لایان خو یان سهرپشکن و دهتوانن په شیمان ببنه وه له سهودا که یان ههتا له یهکتری جیا دهنه وه ههتا له یهکتری جیا دهنه وه. (شه یخان و نه حمه دو نه سائی و نه بو داوود و تیر میژی گیراویانه ته وه).

یهگگرتنیش واته: إجماعیش لهسهر ئه مه دامه زراوه.

(بنیاته کانی - نه رکانه کانی):

(بروانه: مختصری صحیحی بوخاری به کوردی بهرگی سنیهم لاپه ره: (۵) ههتا لاپه ره (۶۹) واته: له ژماره (۹۳۳) وه ههتا ژماره (۹۹۷).

بنیاته‌کانی کرین و فروشتن چوارشتن:

یه‌که‌م: فروشیار.

دووم: کریار.

سییه‌م: فروشراو.

چوارهم: گوته‌ی گریدان، که بریتیه له (صیغه: داریژگه) واته: لهو قسه‌یه‌ی که له نیوانی فروشیارو کریاردا ده‌بی، که جیبه‌جیکردنی نهو کرین و فروشتنه ده‌گه‌یه‌نی که بریتیه له کردنه قه‌بال و قه‌بوولکردن (ئيجاب و قه‌بوول). پیویسته کریارو فروشیار چه‌ند مەرجیکیان تیادا بیته‌دی: مەرجه کریارو فروشیار کرین و فروشتنیان له باردابی، که‌واته: مامه‌له‌ی منداڵ و شیت و که‌مه‌وش دانامه‌زری، هه‌روا مەرجه که مامه‌له‌که به ئاره‌زووی خۆیان‌بی، نه‌ک به زۆری که‌سی، مەگەر به زۆری شهرع، وه‌ک نه‌وه که‌سی قه‌هرزی له‌سه‌ر بی و کاتی دانه‌وه‌ی هات‌بی و قازی زۆری لی‌بکا، که هه‌ندی له مائی خۆی بفروشی هه‌تا قه‌هرزه‌که‌ی پی بداته‌وه، یا پاره‌ی سه‌له‌می دادابی و قازی ناچاری بکا که سه‌له‌م تیاکراوه‌که بکړی و وه‌ری بگری له جیاتی پاره‌که‌ی. گوته‌ی گریدانیش بریتیه لهو قسه‌یه که کردنه قه‌بال و لی‌وه‌رگرتنی پی دامه‌زری، وه‌ک نه‌وه فروشیار بل‌ی: نه‌وه‌م فروشت به‌تۆ، یا تۆم کرد به‌خاوه‌نی، یاخود وه‌ک نه‌وه کریار بل‌ی: نه‌وا وهرم گرت، یا نه‌وا کرییم لی‌ت، که‌واته: فروشتن و کرین ته‌نها به ئالو‌گو‌ری پاره‌و مال که پی‌ی ده‌لین (موعاطات: ئالو‌گو‌ر: له‌یه‌ک وهرگرتن) به‌بی گوته‌ی گریدان دانامه‌زری.

بەلەم ئىبنو شۇرەيىح دەفەرمۇي: فرۇشتىن بە شىۋەي ئالو گۆر
 (واتە: بەبى گوتەي گرىدان) دادەمەزرى لە شتىكا كە گران بەھانەبى،
 بەپىي باوى دامەزراوى ناو كۆمەل، رەويانى و كەسانى تىرىش بىرپارىيان
 بەمە داو. مالىكىش دەفەرمۇي: بەلئ فرۇشتىن دادەمەزرى لەسەر ھەر
 شىۋەيى بى بە مەرجى مەردوم، لەناو خۇياندا ئەو شىۋەيە دابىنىن بە
 فرۇشتىن، ئىبنو صەبباغىش ئەمەي لەلا پەسەندە. نەوەويش (رەزە خوالە
 مەمۇويان بە) دەفەرمۇي: ئەم رايەي كە ئىبنو صەبباغ پەسەندى كىردوۋە
 رايەكى سەنگىنە، سەبارەت بە بەلگە، لەبەر ئەوۋە دادەنرى بەراي
 ھەللىزاردە، چونكە لە راستىدا لە شەرعدا، مەرج بوونى قەسە بۇ
 دامەزىراندنى گرىدان، دىارى نەكراۋە، كەواتە دەبى بگەرپىنەۋە بۇ سەر
 باوى ناوكۆمەل كە پىي دەگوتىرى (عورف: باوى باشى ناوكۆمەل كە
 خەلئ بە ئاشكرا، بەبى شەرمو شكۆ، لە بەرچاۋى خەلئ بىكەن و ئەو
 باۋە بەرەبەرە لەناو كۆمەلدا بناسرى و دابمەزرى، بەبى رەخنەلىگرتن)
 يەككى لەو كىشانەي كە ھەموان پىي گىرۇدەبوون ئەۋەيە: بوۋە بەباۋ لە
 ھەموو ولاتى كە لەبەر ناچارى مەردوم مىندالان دەنئىرن بۇ كرىنى
 پىداۋىستىيەكان، جا ھەق وايە كە ئەمەيش بە چاۋى ئالو گۆر
 (موعات) رەفتارى لەگەل بىرى. پالفتەي گوتە ئەمەيە: ھەركاتى ئەو
 مەبەستە ھاتەجى كە گوتەي گرىدان لەبەر ئەو مەبەستە بەمەرج
 گىراۋە، ئەۋە مامەلەكە دا دەمەزرى، بە مەرجى شتە ۋەرگىراۋەكە ھاۋتاي
 بەھاكەي بكا، ئەم زانايانەي كە ئەم بىرپارىيان داۋە، ئەمەيان كىردوۋە بە
 بەلگە: كە لەسەردەمى ئىمامى عورمەردا (رەزە خوالەبىبە) ژنە لەچكدارەكان
 دەچوون كە نىزەك و نۆكەرو كچ و كورپى مىنالكارىيان دەنارد بۇ كرىنى

پیداو یستییه کان، له گه ل ئه وه ی شدا عومهر ره خنه ی لینه ده گرتن، هه روا
ئهم عاده ته له کاتی ئه وو له کاتی که سانی تری شدا، له پێشینان و پاشینان
ههر باو بووه و که سیش تاره زایی لی دهر نه بریوه.

١٨٨) جوړه کانی کرین و فروشتن:

جوړه کانی کرین و فروشتن سی جوړن:

جوړی یه که م: ئه وه یه ئه و شته که دمه رو شری زانراو بی و
له بهر چاوبی. ئه مه دروسته.

جوړی دووهم: ئه وه یه له بهر چاودا نه بی، به لام چو نی تی
باسکرا بی و ناو نی شانی درابی و، له ئه ستوی خاوه ن سامانه که دانی، که به م
فرو شته ده گو تر ی سه له م، ئه م ی ش دی سان دروسته.

جوړی سییه م: ئه وه یه ئه و شته که دمه رو شری نادیا ربی،
نه کریار و نه فروشیار و نه هیچ کامیکیان نهیدی بی، ئهم جوړه سه و دایه
دروست نیه، هه تا شته که نه گهر ناماده ی ش بی و له بهر ده ستابی، ماده م
له بهر چا و نه بی و ته ماشا نه کری ههر دروست نیه! چونکه ئهم جوړه
سه و دایه له مامه له دهسته شکی نه کانه، که شهرع ریگه ی نه دا ون، مامه له ی
دهسته شکی ن له شهرع دا ئه وه یه که سه ره نجامه که ی شارا وه بی!

١٨٩) مهرجه کانی دامه زرانی فروشتن:

فروشتن بهم پینج مهرجه دادمه زری: -

یه کهم: نهوویه فروشراو ده که پاک بی، واته: شته که له زاتی خو یا پاک بی، واته: عهینه که ی پاک بی، که واته فروشتنی شتی که له زاتی خویدا پیس بی دانامه زری وهک مه ی و باده و مردارو گوشتی بهرازو سه گو شتی تری له م بابته. به پیی فهرمووده ی پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه): بیگومان که یه زدان فروشتنی نه مانه ی قه ده غه کردوو: فروشتنی ئاره ق و مردارمه و بوو بهرازو بت. (شه یخان گیراویانه ته وه) له فهرمووده یه کدا پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) نه یی ده کا له به های سه گ، مه گهر سه گی راوی (تیرمیذی له نه بو هورهیره وه گیراویه ته وه).

به ئی شتی پیسبوو، نه گهر ده توانرا پاک بکریته وه نه وه فروشته که ی دادمه زری، وهک جل و بهرگو شتی وا، که به هو ی شو رده وه پاک ده بیته وهو پیسییه که ی نامینی، به لام نه گهر نه ده توانرا که پاک بکریته وه نه وه سه ودا که دانامه زری، وهک ههنگوین و شیرو شتی تری ترنگی ئاوه کی، چونکه نه مانه به شو رده نامینن و له گه ل ئاوه که دا مه حف ده بنه وه و ده رژی، به ههر حال پیسیاییه که یان ههر ده مینی.

به لام رو نی پیسبوو، وهک رو ن زهیت و رو نه زهنگو رو نی پیو ی تواوه ی شل، دوو فهرمووده هه یه له باره ی پاکه وه کردنیه وه، دروستترینیان نهوویه که پاک نابیته وه، چونکه پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) کاتی پرسیار ی لی کرا، له باره ی مشکیکه وه له ناو رو ندا بتو پی، فهرمووی: نه گهر رو نه که مه یی بوو نه وه بهس مشکه که و ده وروبهره که ی

فرې بدن، بهلام نهگەر روڼهکه شل بوو، نهیبهستبوو ئهوه گشتی برېژن! دهی نهگەر پاککردنهوهی روڼهکه له توانادا هه‌بوايه، رشتنه‌که‌ی دروست نه‌بوو، چونکه شتی وا به‌فیرودانی سامانه، ناشکراشه که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروود خواه له‌سهرې) نه‌یی کردوو له به‌فیرودانی سامان.

مەرچی دووهم: بو دامه‌زراندنی کرین و فروشتن ئه‌وه‌یه: ئه‌و شته له زاتی خویدا قازانجیکی شهرعی تیادابی، که‌واته: فروشتن و کرینی شتی بیخیر دانامه‌زری، به‌لکوو وره‌گرتنی مال له‌باتی ئه‌و شته بی سووده له بابه‌تی خواردنی مالی خه‌لکه به‌ناهق، شتی وایش خوا نه‌یی لیده‌کاو دمه‌رموئ: {وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ - سورة البقرة - ۱۸۸/۲} مالی یه‌کتری به‌ناهق مه‌خون. دهی له شوین فروشتن و کرینی شتی بی خیر دروست نه‌بی، کرین و فروشتنی شتی که زیانی هه‌بی باشتلا دروست نیه، وه‌ک زه‌هرو شتی به‌نجکه‌رو سرکه‌رو شتی سه‌رخوشکه‌ر، به‌هه‌موو جوړیکیانه‌وه، نه‌گەر بو زیان به‌کاره‌ییران، به‌لام نه‌و زه‌هرو شته به‌نجکه‌رانه‌ی که له شتی به‌سووددا به‌کار ده‌ییرین (ئاره‌قی لی دمرچی) فروشتنیان دروسته. غه‌زالی و که‌سانی تریش ئه‌و رایه به‌سنگین داده‌نین که دمه‌رموئ: فروشتنی زه‌هر دروسته. له فه‌رمووده‌دا دمه‌رموئ: هه‌ر کاتی خوا شتی فه‌ده‌غه بکا به‌هاکه‌یشی فه‌ده‌غه ده‌کا.

به‌لام ئامیری به‌زم و ره‌زم، که یادی خودا له‌بیر ده‌باته‌وه، نه‌فروشتن و نه‌کرینی دروست نیه، چونکه ئامیری ره‌وشت تیک دان و له‌ریده‌چوونه‌و به‌که‌لکی ئه‌وه نه‌بی به‌که‌لکی هیچی تر نایه‌ت. له ئه‌بو هوره‌یره‌وه چه‌زهره‌ت (دروود خواه له‌سهرې) دمه‌رموئ: له ئاخ‌ر زه‌مانا که‌سانی

لە نەتەوھى ئىسلام خۇدا دەيانكا بە مەيموون و بەراز. ياران فەرموويان:
ئەي پېغەمبەرى خۇدا! خۇ ئەوانە لەلای خۇيان شاھتەمان دەھىنن و
دەلئىن: ھەر يەزدانى پاك خۇدايەو تۇيش پېغەمبەرى خۇداى، ئىتر چۇن
دەبن بە بەرازو مەيموون؟ فەرمووى: بەلئى وايە، بەلام سەردەكەنە
ئامىرژەندىن و خوو دەدەنە ژنى گۇرانى بىژو دەفو دەھۇل لىدان، جا
شەوان لەسەر ئەم حالە رادەبويژن، ھەتا رۇژى كە بەيان دەكەنەو
دەروان بوون بە مەيموون و بەراز. بوخارى فەرموودەيەكى لەم بابەتە
گىراوئەتەو.

ئەگەر ئەم ئامىرانە لەپاش شكاندىيان دانەدەنران بەمال، وەك
ئەو ئامىرانەى كە لە دارو شتى وا دروست كراون، ئەوە فرۇشتىيان
دانامەزى، چونكە بەپىي شەرع شتى وا بى كەلگەو، كەسى دەيكا كە
گوناه پىشەبى، بەلام ئەگەر لەپاش شكاندىيان دادەنران بە مال، وەك
ئامىرئ لە زىرو زىو دروست كرابى، ئەوە فرۇشتىيان بە شكائى دروستە،
چونكە مالەو بۇ مەبەستى رەوا دەتوانرى بەكاربى، وەك ئەوە دەكرى بە
خشل و بە پارەو شتى وا.

مەرچى سىيەم: ئەوەپە ئەو مالە كە دەيفرۇشى مولكى تەواوى
فرۇشيارەكە بى، يا ھى ھەقدارى خاوەن مالەكەبى و بەپىي شەرع خۇى
سەرپەرشتكارى سەر ئەو مالەبى، يا جىدارىي (وەكالتە)ى ھەبى، جا
ئەگەر بەبى سەرپەرشتىارى و جىدارىي سامانى كەسىكى ترى فرۇشت،
بەبىرا لە سەربوونى خاوەنى، ئەوە دروست نىە، چونكە پېغەمبەر
(دروودەى خاوەن لەسەربى) دەفەرموى: تەلاق كاتى دەكەوى كە تۆ خاوەنى ئەو
ژنەبى لەكاتى تەلاقدانەكەدا، بەندەيش كاتى ئازاد دەبى كە لەكاتى

نازادکردنه کهیدا هی توښی، وه شت کاتی فروښتنه کهی سهر دهرگری لهکاتی فروښتنه کهیدا هی توښی، وه ههرشتیکیش که مائی تو نه بی نه زری دانامه زری. تیرمیزی دهفرموی: فهرمووده یه کی جوانه. لهسهر فهرمایشتی: لهکاتی وادا فروښتنه که رادهگیری، لهسهر نهو شیوهیه: نهگهر خاوه نه کهی ریگهیدا، داده مه زری. دهنانا، بهلگه ی نه فهرمایشته ییش نه فهرمووده یه یه: عوروه (درووده خواه لهسهر بی) دهفرموی جاری پیغه مبه (درووده خواه لهسهر بی) دیناریکی داپیم، که مهریکی بو بکرم، منیش بهو دیناره دوو مهرم پیکری، مهریکیانم فروښته وه به دیناری و دیناریک و مهریکیشم برده وه بو پیغه مبه (درووده خواه لهسهر بی) که حاله کهم بوی باسکرد، فهرمووی: خودا پیتو فهر بخاته سهوداو مامه نهو کرین و فروښتنه وه. (تیرمیزی به رسته یه کی دروست دهیگریته وه) دهی نزا کهی پیغه مبه (درووده خواه لهسهر بی) که بویکردوه بهلگه ی رهامه ندی له سهودا که یه تی و نیشانه ی ریگه پیدانیه تی.

مهرجی چواره م: دهبی ماله فروښراوه که شیاوی پیدانی راسته قینه بی، یا شیاوی ته سلیمکردنی شهرعی بی، که واته شتی که نه توانی به راسته قینه بیداته دهست کرپار، وهک شتی گومبوو یا مائی زهوتکراو، نه وه فروښتنی دانامه زری. چونکه مه بهست له فروښتن بههره وهرگرته له فروښراو، نه وه ییش لهکاتی وادا دهست نادا.. بهلی دروسته فروښتنی مائی داگیرکراو به کهس که بتوانی بیسینیته وه له زهوتکه ره کهی بهرگر (مانع) ی شهرعیش وهک فروښتنی شتی ره هنکراو به بی فهرمانی ره هنکه ره که، چونکه به پپی شهرع فروښیار له ماوهی ره نه کهیدا ناتوانی فروښراوه ره هنکراوه که بداته دهست کرپار، چونکه نهگهر شتی وا دروست بی ره نه که سوودی ناب، له دانه وهی فهرزه کهی

دلتیا نابی، چونکه شته بارمته‌که‌ی له ده‌ستا نامینى، هه‌تا له‌کاتى پى‌ویست له جیاتى قه‌رزه‌که‌ی بی‌فرۆشئ.

مه‌رجى پینجه‌م: ئه‌وه‌یه‌ی فرۆشراوه‌که‌ی زانراوبى. چونکه پینجه‌مبه‌ر {درووه‌ی خوا له‌سه‌ربه‌} نه‌یى کردوو له‌ فرۆشتنئ که هه‌لخه‌له‌تانى تىابى، که پى‌ی ده‌لین: (بیع الغرر). (موسلیم فه‌رمووده‌یه‌کى له‌م باره‌یه‌وه‌ گى‌راوه‌ته‌وه‌) بۆ پى‌شگى‌رى له‌ خه‌له‌تان مه‌رجه‌ که شته‌که به‌چاو ببینرئ و له به‌رچاوبى و ئه‌ندازه‌که‌ی دى‌ارى بى. وه‌ك ئه‌وه‌ بلى: ئه‌مه‌م به‌ تۆ فرۆشت، بۆ ئه‌ندازه‌یش ژماره‌که‌ی دى‌ارى بکا، یا عه‌یاره‌که‌ی یا سه‌نگو کى‌شه‌که‌ی باس بکا، له‌ فرۆشتنى به‌ شی‌وه‌ی سه‌له‌میشدا مه‌رجه‌ فرۆشراوه‌که‌ به‌ نى‌شانه‌و صیقه‌ت دى‌ارى و باسکراوبى وه‌ك له‌ باسى سه‌له‌مدا له‌ دواوه‌ دئ.

١٩٠) باسى سه‌له‌م:

(برواڤه: ته‌جرید-مختصر صحیح البخارى) به‌کوردی: به‌رگى ٣ - ل - ٧٠ - ز - ٤٠)

سه‌له‌م به‌ عه‌ره‌بى سه‌له‌فیشى پى‌ ده‌گوترئ، بۆیه‌ پى‌ی ده‌گوترئ (سه‌له‌م: پى‌دان: دانه‌ده‌ست) چونکه‌ پاره‌که‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ودا‌که وه‌ده‌درئ، بۆیه‌یش پى‌ی ده‌گوترئ (سه‌له‌ف - پى‌شینه‌) چونکه‌ به‌هاکه، یا پاره‌که‌ له‌ پى‌شه‌وه‌ ده‌درئ له‌ کو‌رى دانىشتنى سه‌ودا‌که‌دا. سه‌له‌م: برى‌تییه‌ له‌ فرۆشتنى شتنئ که له‌به‌رچاودا نه‌بى، به‌لکوو به‌ روونکردنه‌وه‌ی ناوونى‌شانى دى‌ارى کرابى، وه‌ له‌ ئه‌ستۆى خاوه‌ن ماله‌که‌دایى، به‌پى‌ی چه‌ند مه‌رجى. سه‌ربه‌لگه‌که‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌یه: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ

- سورة البقرة - ۲۸۲ { ئەى كەسانى كە باومرئان بەخوداو بە
پيغەمبەرى ئىسلام ھەيە! ھەركاتى مامەئەيەكى قەرزتان لەناو خۆتاندا
ھەتا ماوەيەكى ديارىكراو ئەنجامدا بينووسن. ئيبىنو عەبباس دەفەرموى:
مەبەست لەم قەرزە سەلەمە. ئيبىنو عەبباس {رەزائە خوايان لايىم} دەفەرموى:
كاتى پيغەمبەر {دروودە خوايە سەرىب} تەشريفى ھيئا بۆ مەدينە، خەلكى
مەدينە بەسەر بەرى دارو درەختو شينايى سەلەمیان دەگرد بۆ ماوەى
يەك دوو سالى. جا قەرمووى {دروودە خوايە سەرىب}: ھەركەسى سەلەم بەسەر
شتى دەكا با ئەندازەى شتە سەلەم بەسەر كراو كە ديارى بى، دەبى
پيوانەى ياكيشانەى بزائرى، ھەروەھا بۆ ماوەى چەنديشە ئەو ماوەيە
ناو بېرى. (ش/د/ت/ن). لەبەر ئەوەميش خاوەن كارو پيشەكان جارو بار
ھەوەجيان بە پارە دەبى، كە خەرجى بكەن بۆ بەرپۆھچوونى كارو
پيشەكانيان، وە پارەشيان بە دەستەوہ نابى، لە ھەمانكاتدا خاوەن
سامانەكانيش لە ھەرزانى بەھاكە بەھرەوہر دەگرن، جا لەبەر ئەم دوو
ھۆيەو لەبەر پيداويستى زۆر سەلەم دروستە، گەرچى كەمى تەفرەى
تيادايە (تەفرە = غەرەر).

١٩١) مەرجەكانى سەلەم:

بۆ دامەزراندنى سەلەم چەند مەرجى پيويستە:

يەككيان: ئەو يە مائە سەلەم تيادا كراو كە بەشيۆەيەكى
واديارى بكريو نيشانەى ھەل بدرى كە بەباشى بناسريو بزائريو بە
نەناسراوى نەميئيەوہ. چونكە سەلەم خۆى گرئدانىكى وايە كە
ھەلخەلەتانو ھەرزان فروشى (غەرەر) تيادايە، جا ئەگەر بە باشى

شتهکه دیاری نهکری و به باشی نه ناسری، ئه وهیش دهبی به ههزران
فرۆشی دووهم، شتیش دووچار ههزران فرۆش بکری، وهک تالان فرۆشی
لی دئی، شتی وایش له شه رعدا له گیشدا نیه.

یهکی تریان: ئه وهیه که ماله سه له م تیا دا کراوه که حازر نه بی،
یا له زیمنی شتیکی حازری دیاری له بهرچاو نه بی، وهک ربهیی جو له
خه رمانی، چونکه پیویسته سه له م تیا کراوه که قه رزبی، چونکه سه له م
فرۆشتنی شتیکه که له ئه ستۆدا بی، نهک له بهر دهست دابی، دیاربوون و
حازربوون و له بهر چاویش دژی به قه رزبوونییه تی.

یهکی تریان: ئه وهیه واده (ئه جهل) هکی دیاری کراوی، وهک
ئه وه: ئه ندازه کی به مانگی، یا به دوو مانگ، یا به سائی، یا به دوو
سائی، یا به ماوهیه کی ناوبراوی وا دیاری کرابی، تا زیده ته فره و هه زران
فرۆشی روو نه دا، له بهر ئه وهیش که خوا ده فره رموی: {إِلَى أَجَلٍ
مُسَمًّى} له بهر ئه وهیش پیغه مبه ر (درووه خوا له سه ربی) ده فره رموی: هه تا
ماوهیه کی دیاری کراو.

یهکی تریان: ئه وهیه ئه و ماله له کاتی هاتنی واده ی ته سلیم
کردنیا له و کاته دا هه بی ده نا دانامه زری، وهک سه له م دادان به سه ر
فه ریکه خورما (روتاب) له زستاندا، چونکه له زستانا فه ریکه خورما
نیه، هه روا سه له م له شتیکا که له کاتی هاتنی واده که یدا به دانسقه
دهست بکه وئ دانامه زری، چونکه شتی وا غه ره ره.

یه‌کئی تریان: نیشانه‌کردنی جیگه‌ی وەرگرتنی ماله‌که‌یه، ئەمه کاتی مەرجه که گواستنه‌وه‌ی ماله سه‌له‌م تیا‌دا کراوه‌که، بۆ جیگه‌ی دانه ده‌ست مه‌سره‌فی تی‌بجی، چونکه له‌ حا‌لی وادا قازانج و زیان فه‌رق ده‌کا.

یه‌کئی تریان: ئەوه‌یه به‌هاکه زانراو بێ، ئەندازه‌ی پاره‌که دیاری بکری، ئە‌گه‌ر دیاری نه‌کری سه‌له‌مه‌که دانامه‌زری، چونکه شتی وا ته‌فه‌یه.

یه‌کئی تریان: ده‌بی پاره‌که یا به‌هاکه له‌ کو‌ری گرێدان (مه‌جلیسی عه‌قد) ده‌کا و ه‌ربگری، د‌نا وه‌ک فروشتنی شتی قه‌رز به‌ پارهی فه‌رزی لی دێ، شتی وایش پوو‌چه‌و نه‌یی لی‌کراوه، له‌به‌ر ئەوه‌یش سه‌له‌م گرێدانی‌که که ته‌فه‌ری تیا‌یه، له‌به‌ر پێ‌داویستی رێگه‌ی پێ‌ده‌دری، جا به‌وه‌رگرتنی به‌هاکه له‌ پێ‌شه‌وه‌ تۆ‌له‌ی ئەو ته‌فه‌رو ه‌ه‌رزان فروشی‌یه ده‌کری‌ته‌وه، وه‌ل‌ح‌ال پێ‌غه‌مه‌به‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌) نه‌یی کردووه له‌ فروشتنی قه‌رز به‌ قه‌رز.

یه‌کئی تریان: ده‌بی ماله سه‌له‌م تیا‌کراوه که ئەندازه‌که‌ی به‌ پێ‌وانه یا به‌ کێشانه، یا به‌ ژماره، زانراو‌بی. چونکه خۆشه‌ویست (درووه‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی: ده‌بی پێ‌وانه‌ی یا کێشانه‌ی بزانی.

١٩٢) فروشتنی شت له‌ پێ‌ش وەرگرتنیدا:

شت له‌ پێ‌ش وەرگرتنیدا فروشتنی دروست نیه، ئیتر زه‌وی و زاربێ یا شتی تر بێ حیاوازی نیه، فروشیاری یه‌که‌م رێگه‌ی ئەوه‌ی دابی یا نا، کریار به‌هاکه‌ی ته‌سلیم کردبێ یا‌نا، له‌ هه‌موو ئەم حا‌له‌تانه‌دا

فرۆشتنهكه دانامه زرى. به پيى نه وهى هه كيمى كورپى حيزام ده يگير پته وه ده فهرموئى: گوتم: ئه ي پيغه مبه رى خوا! من با بايه كم ئه م جوړه كرپن و فرۆشتنه ي كه هه ن له ناودا، نه نجام دده م، ده ي پي م به رموو، كه كامه يان هه لاله بو م و كامه يان هه رامه بو م؟ فهرمووئى: ئه ي كورپى برام! شت هه تا وه رى نه گرى له فرۆشيارى يه كه م مه يفرۆشه وه به كه سيكى ترا ئيمامى به يه ه قى ده فهرموئى: رشته كه ي جوانه. هه روا ده فهرموئى (دروود خوا له سه رب): هه ر كه سى خو را كى ده كرى نابى بي فرۆشيته وه هه تا خو ي به ته واو ي وه رى نه گرى. (اخرجه السنه الا الترمذى).

١٩٣) فرۆشتنى قه باله و كومپياله و شتى وا:

نه گه ر سه نه دات و كومپياله و چه ك و شتى وابفرۆ شريته وه به هه مان به ها كه تيا دا نوو سراوه ئه وه پوو چه و ئه و فرۆشتنه دانامه زرى، چونكه ئه وه ده بى به (ربا النسيئه: سوودى دوا خراو) چونكه فرۆشيار ئه و به ها يه وا له پسووله كه دا ده دا، به لام وه جه له كه ي له دوا ييدا وه رده گرى، كاتى واده ي دانى كومپياله كه دى، وه ل حال له شتي كيشدا كه له يه ك توخم بن فرۆشتن ده بى ده ستاو ده ست بى، خو ئه گه ر به كه متريش له و به ها يه كه وا تيا دا بفرو شري: هه ر دانامه زرى چونكه ئه وه هه م (ربا الفضل: زيده سوود) وه هه م (ربا النسيئه) يه، ئه م دوو جوړه يش هه رامن، هه روه ها ئه گه ر توخمه كانيش جيا بن هه روه ها، بو نموونه: كومپياله كه بفرو شى به گه نم، ئه مه يش هه ر دانامه زرى، چونكه ريبا ي نه سيئه ي تيا دا يه. به لام نه گه ر ئه م قه واله و كومپياله نه

بفرۆشرین به سامانی بازرگانی نهوه دروسته، چونکه فرۆشتن به قهرز
بۆ ماوهیهکی ناوبراو دروسته له بهر نهوه نابێ به سوود.

١٩٤) فرۆشتنی گوشت به گیانله بهر:

دروست نیه فرۆشتنی گوشت به گیانله بهر ئه که له توخمی خۆی
بێ. واته: دروست نیه گوشت بفرۆشری به گیانله بهر ئه که گوشتی
بخوری^(١) خوا به قهده يهك بن، يا خود كه مو زيادی يان له بهیندا هه بێ.
چونکه پێغه مبهه (مرووده خوا له سه ربه) نه یی کردوو له وه که بز و مهه
بفرۆشری به گوشت (حاکم گیراویه ته وه) و دهفه رموی: گیر مه وه کانی
هه موو پێشه وان فه رموو ده ره وان و جیگه ی بتمان هه ن. به یهه قیش
دهفه رموی: رشته که ی دروسته، له سه ره ئه م پێودانه (واته: به قیاس
له سه ره گوشت به حه یوان) دروست نیه فرۆشتنی گه نه م به ئاردی گه نه م،
يا کونجی به تلپ و که په کی کونجی رو ئه لیگیرا و.

به لام هه نه دی دهفه رموون: دروسته فرۆشتنی گوشت به
گیانله بهری زیندوو که له توخم (جینس) ی گوشته که نه بێ، وهك
فرۆشتنی مریشکی به دوو کیلو گوشتی مهه، هه رو ده ها دروسته فرۆشتنی
ئاژه ل به ئاژه ل و گیانله بهر به گیانله به ریکی تر، ئیتر هه ردووکیان له
یهك توخم بن يا توخمیان جیایی، وه خوا به قهده يهك بن، يا كه مو
زوریان له نیواندا هه بێ، وهك يهك وشتر به دوو وشتر، يا وشتری به

^(١) دهقی نه صله که که مر کوری تیادایه رهنگبی هه ئه ی چاپ بێ.

وشرئ، یا مهرئ به دوو قهلهموون. ئەم شیوانه هه موویان دورستن به مهرجئ کاره که سهرنه کیشئ بۆ سوود، وهك مهرئ پر گوانی له شیربئ بدرئ به مهری که گوانی شیري تیادا نه بیئ ئەوه لهم حاله دا دروست نیه.

١٩٥) فروشتنی تهفره دانی تیادابی که مه شهووره به (بیع الغرر):

تهفره دهر (غهره) ئەوهیه که نه نجامه که ی له ئیمه نادیار بی، وهك فروشتنی ماسی له ناو ئاوی گۆم و چۆمدا، وهك فروشتنی مهل به حهواوه و شتی بزربوو، وهك فروشتنی په موو له ناو قۆزاخه که یداو شیر له ناو گواندو به چکه له ناو سکدا. سهر به لگهی نهیی لهم جوړه کرین و فروشتنه ئەم فهرموودهیه که دهفرموی: پیغه مبهه (دروود خوا له سه ره) نهیی کردوو له فروشتنی که تهفره دانی تیادابی! (موسلیم). نادیاریی نرخ و به هایش وهك نادیاریی و نه زانراوی فروشرا وایه، ئەویش وهك ئەو زیانی ههیه.

١٩٦) باسی سوود (واته: ربا):

(بر: تجرید/ ٣ ل - ٤٩ = ژ: ٩٧٩ هه تا ژ: ٩٨١)

ربا له زمانی عه ره بدا واته: زیاتری و پتری، دهگوترئ: (ربا الشئ) واته: شته که زیاتر بووه، بهم واتایهیه که خوا له قورئاندا دهفرموی: { اهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ - سورة - ٥/٢٢ } (ربا) که به کوردی

پیی دهگوتری: (سوود) له شهرعا واته: زیاد له دهمایه که. خوای گهوره له قورئاندا دهفرموی: {وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۷۹} واته: نهگهر فهرمانی شهرع قه بوول بکه و له مامه لهی سوود وازیبن و لپی په شیمان ببنه وه نه وه کاریکی زور په سنده له بهر نه وه به پیی شهرع دهمایه کهی خوتان به پیی زیادو کهم ده که ویته.

(برپاری سوود): سوود به پیی فهرمانی نامه ی خوداو به پیی فهرمانی سوننه تی نه ی پیغه مبهرو به پیی په کگرتنی نه ته وهی نیسلام حهرامه و نادروسته. خوای گهوره دهفرموی: {وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا - سورة البقرة - ۲/۲۷۵} واته خودا سوودکاری حهرام کردوه. هه روا دهفرموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ - ۲/۲۷۸ - ۲/۲۷۹} واته: نه ته وهی نیسلام! هه میسه پاریز له گونا ه بکه و له ترسی خوا بیئاگا مهب و هه مو کاتی له بی باکی خودا بترسو له مه کری نه مین مهب، وه به نیجگاری دهسبهرداری سوود خوری بب و، به هیچ جوری مامه لهی سوودو سووکاری مه که، نه گهر نیوه نیمانداری ته واون، دهنه نه گهر دهسبهردار نه ب و واز له سوود خوری نه هین نه وه نیعلانی شهر له گهل خواو له گهل پیغه مبهردا ده که و شهر ی وایش به زیانی خوتان ته واون ده بی، چونکه نیوه دهره قه تی خوا نایه، به لام نه گهر وازی لیبهین و توبه ی لیبه که نه وه

سهرمايه كه‌ی خۆتان به‌بێ زیادو كه‌م وهر بگرنه‌وه، له‌ حاڵی وادا نه‌سته‌م
له‌ كه‌سێ ده‌كه‌ن و نه‌ كه‌سێ سته‌متان لێده‌كا.

پێغه‌مبه‌ریش {دروودی خ‌وای له‌سه‌ربێ} **ده‌فه‌رموێ**: له‌عنه‌ت و نه‌فرینی خوا
له‌ سوود خۆرو له‌ سوود وهرگرو له‌و كه‌سه‌ كه‌ ده‌ینوسی و له‌و كه‌سه‌یش
كه‌ ده‌بێ به‌ شایه‌تی. (ئه‌حمه‌دو تیرمذی و ئه‌بو داوودو ئیبنو ماجه‌
گیراویانه‌ته‌وه). سوود له‌ تاوانه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌كانه‌، له‌ شه‌رعی هیچ دینی‌كا
حه‌ڵاڵ نه‌بووه به‌پێی ئه‌م ئایه‌ته‌: {وَآخِذْهُمْ الرَّبَّاءُ وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ
- سورة النساء - ١٦١/٤} واته‌: له‌ كتیبه‌ پێشینه‌كانی خوادا، خودا
ج‌له‌وگیری كردووه له‌ سوود، كه‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا ئه‌وان هه‌ر سه‌وداو
مامه‌له‌ی سوودیان ئه‌نجام ده‌دا. له‌ قورئاندا خ‌وای گه‌وره‌ به‌س له‌گه‌ڵ
سوود خۆردا ئیعلانی شه‌پ‌ری كردووه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ندی ده‌فه‌رموون:
ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر سوود، نیشانه‌ی ئاخ‌ر شه‌پ‌یه‌تی. په‌نا به‌خوا
له‌ شتی وا. سوود (كه‌ بریتییه‌ له‌ زیاده‌ وهرگتن له‌ سه‌ودادا) هه‌ر له‌م
شتانه‌دا حه‌رامه‌: له‌زێرو زیو به‌ زیوو خۆراكدا. به‌پێی گوته‌ی پێغه‌مبه‌ر
{دروودی خ‌وای له‌سه‌ربێ}: زێر به‌ زێرو زیو به‌ زیوو گه‌نم به‌ گه‌نم و جۆ به‌ جۆ
خورما به‌ خورما و خ‌وئ به‌ خ‌وئ مه‌فرۆشن، مه‌گه‌ر ده‌ق به‌ قه‌د یه‌ك
بن و ده‌ست به‌ ده‌ست بن، به‌لام زێر به‌ زیوو زیو به‌ زێرو گه‌نم به‌ جۆو
جۆ به‌ گه‌نم و خورما به‌ خ‌وئ و خ‌وئ به‌ خورما، چۆن ئاره‌زوو ده‌كه‌ن
ئاوا بیفرۆشن. ئیتر ئه‌وه‌ی زیاتر بدا، یا زیاتر وهرگری ئه‌وه‌ سوود خۆره‌،
وه‌ له‌ تاواندا سوود خۆرو سوود دهر وه‌ك یه‌كن. (شافیعی گیراویه‌ته‌وه)
ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ كه‌ فروشتنی زێر به‌زێرو زیو به‌زیوو

فرۇشتىنى خواردەمەنىيە ھاۋا ويىنەكان دروست نىيە، مەگەر بەم سى
مەرجه:

يەكەم: ئەۋەيە ئەۋ دوو شتەى دەدرىن بە يەكتى، وەك گەنم بە
گەنم ئەۋەندەى يەك بن.

دووۋەم: ئەۋەيە ھەردووگيان حازرىن.

سېيەم: ئەۋەيە ھەردوو كەسەكە مافى خۇيان لە كۆرى
دانىشتەكەدا ۋەربىگرن. ئەمەيش كاتى وايە كە ھەردوو شتەكە لە يەك
توخم بن، وەك زىر بە زىر، گەنم بە گەنم. دەنا ئەگەر توخمەكان لە
يەك جىابوون ۋ ھاۋا ويىنە نەبوون، وەك زىر بەزىو گەنم بە جۇ، ئەۋە
تەنھا دوو مەرجه دوايەكە پىۋىستە ۋ بەس، لەبەر ئەۋە دروستە
يەككىيان لەۋى ترىان زىاترى، بەپىي فەرمودەى پىغەمبەر (دروودە خوا
لەسەرب): ئەگەر ھەردوو شتەكە لە چەشنى يەك نەبوون وەك گەنم بە جۇ،
يا زىر بە زىو، ئەۋە چۇن ئارەزوۋ دەكەن ئاۋا بىفرۇشن، بە مەرچى
دەست بە دەست بى. (موسلىم). ۋە ئەگەر دوو شتەكە ھاۋا ويىنە
نەبوون ۋ لە ھەمان كاتدا ھۆى سوود (علة الربا) يشيان يەك نەبوو، وەك
زىو گەنم ۋ مس ۋ كووتال ۋ شتى ترى ئاۋا لە يەك جىا، ئەۋە ھىچ كام
لەم سى مەرجه پىۋىست نىيە. لەبەر ئەۋە لەكاتى وادا فرۇشتىن
بەحازرى ۋ بە ۋادە ۋ بەھاۋا ئەندازە ۋ بەكەم بەزۇر دروستە. ھاۋا
ئەندازەى لە شتىكا كە بەپىۋانەبى بەۋە دەبى كە ھەردوو شتەكە بە
پىۋانە بەقەد يەك بن، ۋە لە شتىكا كە بەكىشانەبى بەۋە دەبى كە
ھەردوو شتەكە بەكىشانە بەقەد يەكتىن، چونكە پىغەمبەر (دروودە خوا
لەسەرب): دەفەرمۇ: زىر بە زىر ۋ زىو بە زىو مەفرۇشن مەگەر بە كىشانە

بەقەد يەكترىن. (موسلىم) ھەروا دەفەرمۇي (دروودى خوا لەسەرىدا) ئەودى بە
كېشانەبى دەبى ھەردوو وەجەلەكە دەقاو دەق بن، بە مەرچى لەيەك
چەش بن، واتە: ھاو وىنە (متماثل) بن، ئەودەيشى بە پىوانەبى ھەروا،
بەلام ئەگەر لەدوو جۆرى جياجيا بوون ئەودە چۆنى دەفرۆشن قەى ناكا
(دارە قوطنى).

١٩٧) جۆرەكانى سوود:

سوود دابەش دەبى بەم چواربەشە:

يەكەم: مەشھوورە بە (ربا الفضل) كە برىتتايە لە فرۆشتنى
شتى كە رىبەوى بى بەھاو توخمى خۆى بە زياتر لە ئەندازەى خۆى، يا
بەكەمتر، وەك مسقالى زىر بە مسقال و چارەكى زىر. سامانى رىبەوى، يا
بلىين: مالى سوود لە خۆگر، ئەو جۆرە مالىيە كە لە ھەندى كا تدا
سوودى تيا ھەبى، وەك زىرو زيوو خۆراكى پېبىزىو، بەلام ئاسن و مسو
سەوزەو شتى وا پىيان ناگوترى سامانى سوود لە خۆگر، چونكە بەھىچ
جۆرى سووديان تيادا نابى.

دووم: ناودارە بە (ربا اليد) واتە: سوودى دەست بە دەست، كە
برىتتايە لە فرۆشتنى دوو شتى سوود لە خۆگرى ھاو توخم، يا توخم
جيا، بەبى زىادەو بەبى وادە، بەلام لە دانىشتگەكەدا ھەركەس مافى خۆ
ومرنەگرى، وەك دىنارى بە دىنارى بەلام لە مەجلىسەكەدا، يەككىيان يا
ھەردووكيان دىنارەكەى خۆى وەرنەگرى.

سَيِّئِهِم: ناوداره به (ربا النفسیة) واته: سوودی دواخراو، ئه وهیه زیاده له ناوا نهی، به لام له سه وداکه دا واده دابنری، وهك ئه وه ده دره می حازر بفروشی به ده دره می تا سه ری مانگ، واده که یهك چاوترو وکانیش بی هه رده بی به سوود.

چوارهم: ناوداره به (ربا القرض) واته: سوودی قهرز، که بریتیه له هه ر قهرزی که سوودی بگه یه نی به قهرز دهره که. له م جوړه سووده یه ئه و جوړه سه ودا یه ی که له ناو عه رده باندا ناسراوه به (الغاروقه) که ئه وه یه که سی شتی بو ماوه یی دهمروشی به که سیکی تر، به ها که ی وهرده گری، له و ماوه یه دا شته که به ده ست کریاره وه ده بی، به کاری ده هیئو سوودی لیومرده گری، جا کاتی ماوه که ته واو بوو ئه گه ر فروشیار به ها که ی گپرایه وه بو کریار ئه ویش شته که ی ده داته وه، ده نا ده بی به هی خوی.

١٩٨) بایستی قه ده غه کردنی سوود (عه تحریم اربا):

زاناکان {رحمتهی خودایان لیبی} سه باره ت به بایست (هوی قه ده غه کردنی سوود چهن بوچوونیکیان هه یه :

یه که میان ده ئی: سوود زه وتکردنی سامانی مروفه به بی وه جه ل، به به لاش، چونکه دوو دره م به دره می، به قهرز بی یا به حازر، دره میکان ده که ویته به لاش، له شه ریعه تیشدا سامانیش وهك خوین ریزو حورمه تی خوی هه یه. پیغه مبه ر {دروود خواه له سه ربه} ده قهرموی: سه رو

سامانى مروۇف وەك يەك خاوەن ریزو حورمەتن دەى وەك چۆن رشتنى خوینى مروۇف بە خۆرايى نارەوايە، بردنى مالىشى بە بەلاش نارەوايە.

بۆچوونى دوووم: دەفەرموئ: سوود خەلک لە کارو کاسپى دەکا، فیرى بەلاش خۆرییان دەکا، سەردەگیشى بۆ پەكخستنى مەردوم، روون و ئاشکرایشه کە بەرژەوئەندەکانى بەندەکان بەبى کاسپى خەلال وەك بازرگانى و پيشەسازى و گشتوکال، ناچن بەرپو، دەى سوود پەكى ئەو دەخت.

بۆچوونى سییەم: دەفەرموئ: سوود دەبى بە ماكى فەوتانى چاکە خوازى، وای لیدى کەس قەرز بەکەس نادا مەگەر بەسوود، کەس لا لە کەس نەکاتەو مەگەر لە رینگەى سوودەو، ئەویش دەبى بە هەوینى پشتکردنە یەکو نەمانى هاوکارى نىوان هەزارو دەولەمەندو نەمانى پیاوئەتى و چاکە، لەکاتى وایشدا نەداراو ئاتاجەکان ناچار دەبن کە شت بە سوود وەربگرن.

بۆچوونى چوارەم: دەلى: زوربەى کات قەرزەدر دەولەمەندەو قەرزکەر هەزارە، دەى رەوادیتنى سوود زالکردنى دەولەمەندە بەسەر هەزاردا، بە ئارەزووى خوى دەیچەوسینیتەو، هەزار دەبى بەدیلى دەستى ئاتاجى و پیداوئىستى، شتى وایش لە رەفتارى بەرزى مروۇفى مېهرەبان ناوئەشیتەو.

بۆچوونى پینجەم: حەرامبوونى سوود بەپى دەقى قورئان و سوننەت چەسپاوە، لەبەر ئەو دەبى گومان نەبى لە حەرام بوونیدا.

سەرپشكى — واتە: خىيار — دەبىي بە دوو بەشەوہ:

يەككىيان: پىي دەگوتري خىيارى مەجلىس، واتە: سەرپشكىي نىشتنگا، واتە: مافى پەشىمانبوونەوہ لە سەوداكە، بەمەرچى ھېشتا كپيارو فرۇشيار لە يەك جيانەبوونەوہ.

ئەوى تريان: خىيارى شەرتە واتە: بە مەرچ گرتنى سەرپشكىي بۆماوہيى، بە مەرچى ئەوماوہيە لەسى رۆژ پتر نەبى. سەرپشكىي نىشتنگا مافى چەسپاوى ھەر دوولايە، ھەتا لە يەك جيا دەبنەوہ، كە لەيەك جيا بوونەوہ سەوداكە دادەمەزرى، پېغەمبەر (دروودو ساقوۋ خواي كەورەي لەسەبە) لەم بارەيەوہ دەفەرموى: كپيارو فرۇشيار ھەردوولايان وەك يەك خۆيان سەرپشكن و دەتوانن لە سەوداكە پەشىمان ببنەوہ ھەتا لە يەكترى جيا دەبنەوہ. (شەيخان). جيا بوونەوہ ئەوہيە كە ھەردوولايان بەلەش كۆرى گپىدانى سەوداكە بەجى بھيلىن. گريمان ئەگەر ماوہيەكى زۆريش لە دانىشتنگە كەدا مانەوہ ئەوہ سەرپشكىيە كە ھەر بەردەوامە، يا ھەردووكيان ھەستان و بەيەكەوہ دەستيان كرد بە رۆشتن و پياسە كردن ئەويش ھەروەھا، بەلام ھەركاتى لەيەكتر جيا بوونەوہ ئىتر مافى سەرپشكىيان نامىنى، بۆ بپياردانى لەيەك جيا بوونەوہيش دەگەرپىنەوہ بۆسەر عورفو ياساو باوى ناو كۆمەل، ئىتر ھەرچى بەپىي ياساى ناو كۆمەل دابىرى بە جيا بوونەوہ سەوداكەي پى دەچەسپى، دەنا نا، جا ئەگەر سەوداكە لەناو خانوودا بوو لەيەك جوئ بوونەوہكە بەوہ دەبى كە يەككىيان بچىتە دەرەوہ لىي، ئەگەر لە بازاردا بوو، يا لە سارادا بوو ئەوہ ئەوہەندە بەسە كە يەككىيان پشت لەوى تريان ھەلېكاو كەمى لىي

دوور بکه ویتته وه. سهرپشکیی به وهیش کوټایی دی که ههردو وکیان بلین:
 نهوا مامه له که مان دامه زراو به تهواوی چه سپاو جیگیر بوو، یا به ههر
 شیوهیه کی تر برپاری دامه زرانی سهوداکه رابگه یه نن و ناشکرای بکه ن که
 سهوداکه به تهواوی دامه زراوه. که واته: نه گهر یه کیکیان برپاری
 دامه زرانندی سهوداکه یدا ههر نه وه یان مافی په شیمان بوونه وهی بو نیه،
 نهوی تریان نه و مافه ی ههیه، به لام نه گهر یه کیکیان سهوداکه ی
 دامه زرانده نهوی تریان هه لی وه شانده وه نه وه کار به هه لوه شانده وه که
 ده کری.

سهرپشکیی مه رجیش (واته: خیاری شهرطیش) به مه رجی
 داده مه زری که له سی روژ زیاتر نه بی، چونکه نه گهر زیاتر بی سهوداکه
 به تهواوی هه ل ده وه شیتته وه بووچ ده بیتته وه. ئیبنو عومهر (ره زاه نوایان
 لیبی) ده گیریتته وه، ده فهرموئی: پیاوی عهرزی پیغه مبهری کرد، که له
 سهودادا ده خه له تی، فهرمووی پیی: که سهودای شتی ده که ی بلن: به بی
 فرو فیل و قول برین، سهره رای نه وهیش ههر شتی ده کری هه تا ماوه ی
 سی شه و مافی سهرپشکیت بو ههیه، له و ماوه یه دا ده توانی په شیمان
 ببیتته وه (به یه هقی و ئیبنو ماجه بهر شته یه کی جوان گیراویانه ته وه،
 بوخاریش له ته ئریخه که یدا به مورسه لی گیراویه ته وه). به پیی رووکار
 (ظاهیری) فهرمووده که نه گهر ماوه ی سهرپشکی له سی روژ پتر بوو
 سهوداکه بووچه.

٢٠١) گیرانه وهی فروشراو بههوی نهنگه وه:

مافی به شیمان بوونه وه له سهودا بههوی دمرکه وتنی نهنگیکی پیشوو وه ناوایه: دروسته بو کرپار به شیمان ببیته وه لهو مامه لهیه ی که کردوو یه تی، بههوی دمرکه وتنی نهنگیکی کونه وه، به مهرجی نهو نهنگه له پیش وهرگرتنی فروشراو دا رووی دابی، با له دوا گیردانی سهودا کهیش رووی دابی. نهوه ی که دهگوتری: دروسته سهودا ههلبوه شیته وه بههوی دمرکه وتنی عهیبی کوئی پیش گیردانی سهودا که وه نهوه یه کگرتن (نیجماع) ی له سهره. عایشه (رهزای خواد لیبی) دهگیریته وه: پیاوی بهنده یه کی کری، نهوهنده خوا ههزکا له لای مایه وه، له پاشا نهنگی له بهنده که دمرکه وت، پیاوه که له گهل فروشیاره که دا بو شه رعکردن چوونه خزمهت ههز رمت (درووده خواد له سه ربی) پیغه مبه ر (درووده خواد له سه ربی) بهنده که ی دایه وه به سه ر خاوه نی پیشوویدا. (نهم زاتانه نهم فهرمووده یه یان گیراوه ته وه: نیمامی نه حمه دو نیمامی نه بو داوودو نیمامی تیرمیزی و نیمامی نیبنو ماحه (رهزای خواد لیبی) تیرمیزی ده فهرموئی: فهرمووده یه کی دروسته. حاکمیش ده فهرموئی: رشته که ی دروسته. حاله تی روودانی نهنگیش که له پاش گیردان بی و له پیش وهرگرتن دابی بهم پیوانه حسینی بو ده که ین چونکه له م ماوه یه دا فروشراو له ضه مانی فروشیار دایه، چونکه هه رکا تی کرپار به های به ته واویدا ده بی له به رابه ری نهودا فروشراو به ساخی وهر بگری، دما تووشی زیان ده بی، له بهر نهوه ریگهی پیده ری که بههوی زیانه وه فروشراو رمت بکاته وه.

بزانە كە نەنگ (واتە: عەيبى ھەئوھانەھى سەودا) زۆرن.
 ياساى كۆگر لەم مەسەلەيدا ئاوايە: ھەرچى نەنگى كەمىي بى بۆ زاتى
 شتەكە، وەك خەساويى، يا لە نرخەكەى كەم بىكاتەو، كەمىيەكى وا كە
 مەبستىكى دروستى رەواى پى بىھەت، ئەو دەبى بەھۆى گىرپانەھى
 فرۆشراوەكە بۆسەر خاوەنى پىشووى. مەرجى ئەم رەتکردنەوھىش
 ئەوھىە كە كرىار بىتوانى مالىە فرۆشراوەكە وەك خۆى تەسلىم بىكاتەو،
 دەنا ئەگەر ئەوھى بۆ نەدەكرا ئەومافەى بۆ نىيە، وەك ئەوھى شتەكە
 فەوتابى، يا ئازەل بووبى و مردبى ئەوجا بە نەنگەكەى زانىبى، ئەوھى
 مافى پەشىمان بوونەھى بۆ نىيە، بەلام مافى زەدەبىزىرى بۆ ھەيە، كە
 ناودارە بە تۆلەو ئەرشى عەيب! مەبەست لە زەدەبىزىرى ئەمەيە: نەنگە
 كە بەپىيى نرخى بازار چەندەى لە نرخى فرۆشراوەكە كەم دەكردەو،
 دەبى فرۆشيار ئەوھندە لە بەھاكە رەت بىكاتەو بۆ كرىار، بۆ نمونە:
 شتەكە بەبى نەنگ لە بازاردا بايى سەد دىنار بوو، بەلام بە عەيبدارى
 بايى نەوود دىنار بوو، دەبى بەرىزەى يەك لە دەى بەھاكە رەت بىكاتەو،
 كە لەم حالەدا دەكاتە دە دىنار.

بزانى: گىرپانەھى مالى عەيبدار دەبى دەس بەجى بى، كەواتە
 ھەركاتى كرىار بەبى بەھانەى رەوا گىرپانەھى دواخست ئەوھى سەوداكە
 دەچىتە ئەستۆى، مەگەر لەبەر ئەوھى دواى خستبى كە نەيزانىبى بەم
 ھوكمە، چونكە زانىنى شتى وا بۆ عەوامو رەشەخەلك كاریكى ئاسان
 نىيە.

۲۰۲) باسی فروشتنی بهری باخو دانه ویله:

تیکرا دروست نیه فروشتنی بهری دارو درختو شینایی تا پی دهگاو به که لکی خواردن دی و قازانجی دهر ده که وئ، نه وهیش له میوهی خورنگدا به وه ده بی که دمس بکا به گه یشتن، یا خود له پاش مزربوون دست بکا به شیرین بوون، له میوه و بهرو بوومی وایشدا که رنگ بگری به وه ده بی که نه و رنگه ی تیا دمر بکه وئ که نیشانه ی گه یشتنیه تی، له میوه ی سووردا دست بکا به سوور بوون، له زهر ددا دست بکا به زمر دبوون، له رهدا دست بکا به ره شبوون، وه هه روه ها به م جوړه. جا هه رکاتی نه م نیشانانه ی تیادا دمر که ووت فروشتنی دروسته، ئیتر خوا به مهرجی رنین و برین بی، یا به مهرجی هیشتنه وه بی هه تا به پی عادت کاتی برینی دی.

به پی فهرمووده ی خوشه ویست (دروودی خودای گه وره ی لی بی و سهرو مال و منال و هه ست و نه ست گشتی به قوربانی خاکی بهرناستنه ی گوری بهرزی بی) که دمفه رموی: بهری درختو شینایی نافروشری هه تا پی دهگاو به که لکی خواردن دی. (شه یخان - رحمه تی خودایان لی بی) گیراویانه ته وه. به لام نه گهر که لک و قازانجی نه و بهرو بوومه دمر نه که و تبوو نه وه دروست نیه بفروشری مه گهر به م دوو مهرجه:

یه که م: مهرجی برین و لابر دنی.

دووه م: نه وهیه که نه و بهر مه کاله براوه قازانجی کی ناسایی هه بی، وه ک بهر سیله و فهریکه چواله، نه ک وه ک هه رمی و به هی. به لام نه گهر بهر به داروه له گهل درخته که یدا، بهر له دمر که ووتنی قازانجی، فروشرا

ئەو بەبى مەرج دروستە، چونكە بەر پاشكۆ (تابىع)ى درەختە، لە كاتى وايشدا بەھۆى ئەوئەو كە بنكى درەختەكە بە ساخى دەمىنئەو بەرەكەشى ھىچى لىئايت، بەپىچەوانەى كاتى رنىنى بەرى كال. چونكە لە حالى وادا بە خۇراپى بەرەكە خسار دەبى و دەرپزى. ھەروا نادروستە فرۇشتنى شىنايى و چىنراوى سەوز مەگەر بە دوو مەرج: بە مەرجى برىن و بە مەرجى ھەبوونى قازانچ، وەك قەرسىلى سەوز بۆ ئالفى ئازەل. بەپىئى ئەم فەرموودمىيە كە موسلىم گىراپوئەتەو: پىغەمبەرى خوا (دروود خوا لەسەربە) نەھى كردووە لە فرۇشتنى خورما بە دارەو بەر لەو كە ماتەبدا، واتە: زەرد ھەل گەپى، يا سووربى، وە لە فرۇشتنى دانەوئەلە ناو گولەكەيدا بەر لەو كە سى ھەل گەپى و لە دەرەو بەللى ئاسمانى رزگارى ببى، بەلام ئەگەر ئەو چىنراو لەگەل زەھويەكەدا فرۇشرا ئەو دروستە. دەق وەك فرۇشتنى بەر بەسەر درەختەو.

۲۰۳) فرۇشتنى ئەو شتەى سوود لە خۇگربى بە تەرى بەتوخمى خۇى (بيع ما فيہ الربا بجنسہ رطباً):

ھەرجى مالى سوود لە خۇگربى (واتە: مالى رىبەوى بى) دروست نىيە بە تەرى بفرۇشرى بە وئەى خۇى لە توخمى خۇى، وەك روتاب بە روتاب، يا ترى بە ترى، چونكە ھاوئەندازمى و موماسەلە لەكاتى تەپىدا نايەتەدى. ياساى دامەزراوئىش دەفەرموئ: نەزانىنى ھاو ئەندازمى دەق وەك ھەبوونى زىادەى بەراستى وايە. بەلام ئەو سەوزانەى كە وشك

ناکړینه وه و هک خه یارو تر وژی و شتی و ا نه وه دروسته به تهری بگوړدرینه وه به یه کتر، هه روا شیر به شیریش دروسته، چونکه شیر حاله تی ته و او د تییه به لام مهرجی دامه زرانندی فروشتنی شیر نه وه یه: که به ناگر نه کولابی، دنا دروست نیه، چونکه هاو نه اندازه یی نایه ته دی، له ههرشتیکی که ناگر کاری تی کردبی، فروشتنی نانیش به نان و ههرشتیکی تریش که ناگر کاریکی زوری تی کردبی ههر وایه، له بهر نه وه دروست نیه فروشتنی هه ندیکی به هه ندیکی، مه گهر کارتی کردنیکي کهم، بو پالاوتنی هه نگوین و هه لقرچاندنی دووگ بو گرتنی رونه که ی.

٢٠٤) چهن فروشتنیکي پووچ و به تال:

وهک له پیښه وه زانیمان فروشتن بریتیه له وهرگرتنی سامانی بهر بهر سامانیکي تر، که هه ردو سامانه که شیاوی گهردان و ته صه رووف پیکردن بن. جا له م گوشه نیگایه وه: نه گهر به وردی بو هه ندی مامه له و سه و دای هاوچه رخ بر و انین، که به پیچه وانه ی نه م یاسا و باوه وه روو دمدن، نه و ا بو مان دمرده که وئ که نه م جوړه مامه لانه پووچ و نارپه وان و، بهر به شی فروشتنه نادروسته کان ده که ون، که ناو دارن به (بیوع فاسده) که شهرعی پیروژ ره وای نه دیون. بو نمونه: کړینی بیتاقه ی یانسیب و بلیتی بهرهمه یانی پاره و سامان له به نگدا له م جوړه یه. نه وه کړینی بیتاقه ی یانسیب دیار و ناشکرایه که ساخ قوماری روو ته و، قوماریش گومان له حه رام بوونیدا نیه، چونکه یانسیب یا دهیبا ته وه وازانچ دهکا نه وه بهر نه م یاسا دامه زراوه ده که وئ که دمه فرموی: ههر قهرزی قازانچ به خاوه ن قهرز بگه یه نی نه وه سووده، یا دهیدوړینی و زیان دهکا،

ئەوھىش مال بە فىرۇدانەو گەوجى و دەستبلاويىيە، ھەموو قومارىكىش ھەروايە.

كېرىنى بلىت و كومپىالەى بەرھەمھىنانى پوول و پارمە سامان و دانانى پارە لە بەنگدا بە قازانچ، بە ھەموو جۆرەگانىيەو، ئەم جۆرە سەودا و مامەلەيانەيش فروشتىنىكى نادروستى، چونكە حال لەم دوو خالە بە دەرنىيە: چونكە ئەگەر لەو جۆرە مامەلەلەنەبى، كە خاوەن قازانچىن و لەسەر دەستوورى شەرع نىن، ئەو بەر ئەو قەرزە دەكەوئ كە سوود و قازانچ بە قەرزدەر دەگەيەنئ، ئەوھىش وەك زانىت نادروستە، ئەگەر بەبى قازانچىش بى ئەم دوو جۆرەى ھەيە: يا بەتەماى دەسكەوتنى خەلات (جائىزە) دايدەنئ، ئەو دىسان بەر ئەو قەرزە دەكەوئ كە قازانچ بە خاوەنى بگەيەنئ، يا بەتەماى بردنەوئى خەلات داينانى، ئەمەيش ھەر ھەرامە، چونكە بەر ئەو جۆرەكەسانە دەكەوئ كە يارمەتى تاوان دەدەن، چونكە ئەو بەنكەى كە ئەو ئەوپارەى تىادا دادەنئ مامەلەى سوود ئەنجام دەدا، شتى وايش ھاوبەشى و ھاوکاریيە لە تاواندا، ئەوھتا خاوى گەورە ھەرپەشە لە شتى وا دەكا. گەر كەسئ بلى: ئەو خەلاتەى بەنك دەيبەخشئ بە بەشدارەكانى لە بابەتى بەخشىن و ھىبەيە، ھىبەو شت بەخشىنىش لە شەرع پەسەندە، كەواتە ئىوہ چۆن دەلئىن: نا دروستە؟ لە وەلامدا دەلئىن: ئەم داوايە دوورە لە راستى، چونكە ئەم جۆرە بەنكە لەسەر ئەم بناخەيە دامەزراوہ: ببەخشە ھەتا وەربرى. ئەگەر بەھۆى ئەوھوہ نەبى كە بەنگ لەم جۆرە سامانانە، كە بەشدارەكانى داين دەنئ لەلای، قازانچىكى باش دەكا، يەك پوول چىيە نەيدەدا بەكەس. كەواتە: بەنك لەو قازانچە خەلات دەدا بە خاوەن

پشکه‌کان، که به‌هوی مامه‌له‌ی سوود به پاره‌گانی نه‌وانه‌وه دهستی ده‌که‌وئ، به‌شی نه‌وان له چاوه‌ی خاوه‌ن به‌نکا چکیکی زور که‌مه، چونکه به‌نک قازانجیکی مشه‌ی حه‌رامی ده‌ست ده‌که‌وئ، نه‌مه‌یش مه‌عنای وایه که نه‌م به‌خشینه له سامانی حه‌رامه، هیبه‌یش له مائی ناره‌وای حه‌رام دروست نیه، چونکه خودای گه‌وره خوی پاک و پیروزه‌و هر شتیکیش پاک نه‌بئ و نه‌بئ به‌مایه‌ی پیروزیی بۆ خاوه‌نی، خوا و‌مری ناگری و قه‌بوولی نا‌کا. (لیره‌دا - من که و‌مرگپر - به‌نده یه‌ک تی‌بینیم هه‌یه: سه‌وداو مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل نه‌و به‌نکانه‌دا، که مامه‌له به‌سوود ده‌که‌ن، نه‌گه‌ر گریمان هه‌موو جوړیکی له بابته‌ی یاریدان و هاوکاریکردن بئ له‌سهر تاوان، نه‌وه ده‌بئ به‌هیچ جوړئ هاریکاری و مامه‌له له گه‌لیاندا نه‌کری، هه‌تا نابئ مروؤ به‌هوی نه‌و بانکانه‌وه حه‌وله بنی‌ری بۆ که‌سی، یا نابئ پاره‌شیان له‌لا بگوریته‌وه. یا وردبکاته‌وه. ده‌ی شتی وایش له‌م روژگارده‌دا زور زه‌حمه‌ته، زانی له قازانجی زیاتره، که‌واته: له‌بهر ناچاری وا باشه که مروی موسولمان زور له شت نه‌کولیته‌وه { لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ } به‌رای به‌نده هه‌ر جوړه هاوکارییه‌ک له‌گه‌ل نه‌م جوړه به‌نکانه‌دا که له‌بهر ناچاری بئ و به‌بئ و‌هرگرتنی سوود (ریبا) بئ دروسته. ده‌ق له بابته‌ی سه‌ودا‌کردنه له‌گه‌ل که‌سی‌کدا که مامه‌له‌که‌ی تیکه‌ل بئ له حه‌لال و حه‌رام. گه‌رچی وا باشه موسولمان هه‌میشه مامه‌له له‌گه‌ل موسولمانی باش و حه‌لال خوردا مامه‌له خوش و سهر راست و مال پاکدا بکا، به‌لام له هه‌مان کاتدا دروسته مامه‌له له‌گه‌ل مروی خراپ و کافرو فاسقیشدا بکا. له شوینئ نویژ به‌و هه‌موو ری‌زو ده‌وره گرنه‌گه‌یه‌وه که هه‌یه‌تی، دروست بئ له پشت فاسق و پی‌او

به دکارهوه بکړی، چوڼ مامه لای توورو گیزمر له گه لیدا دروست نابې:
 (الصلاة المكتوبة واجبة خلف كل مسلم برا كان او فاجرا وان عمل
 الكبائر - رواه ابو داود والدار قوطنی). که واته: نه گهر که سې له بهر
 نه مینې، وه بؤ حیفظو پاراستنی مالې خوې، که مه بهستی سهره کین له
 بابه تی نه مانه تو سپارده دا، مالې خوې له بهنگ دانا، به مهرجی نه وه
 قهرزه حه سنه بې، زیاده ودرنه گړی، نه وه دروسته. بگره له وه دیش
 باشتره که له لای موسولمانیکې باشی نابووتی ناتاج به نه مانه دایبنی،
 چونکه دهست که ووتنه وهی مال هکهی له لای بهنکه که مسوگر تره. بهنده
 دووباره ی دهکه مه وه: (کهشت زور قوول کردنه وهو باری ژيانی خه لک
 گرانکردن به هوې ته فله سوف له دین داو، وشکه سو فیتی و له قالبدانی
 هه ولدان بؤ ژيان، به پیودانی کوڼ و به بې ره چاوکردنی بهرزه وهندی
 بالای زوربه ی خه لکی نه م روژگار، گاری وا دهست خستنه بینه قاقای
 خودی ئیسلامه هه تا راده ی خنکندن) سهرنج بفرموی چي دهقه ومی
 نه گهر فقهیه یکی مترمت حوکم به نادرستی نه م جوړه شتانه بکا:
 وینه، بهنک، ته شریح، منع الحمل، دهرمانی ماده دی سرکه ری تیابی،
 بهنکه نه وت، ودریفه ی ژن، التزام به قانونی دهولته تی زهروورته،
 عهسکه ری، وهرگرتنی مووجه، چونکه له پاره ی باجو گومرگو شتی وا
 کو دکریته وه، ریش تاشین، له بهرکردنی جل و بهرگی نوی، وهک چاکه تو
 پانتول، سهر رووتی، گومرگو زهریبه و باجو خه راج! ته له فیزیوڼ،
 سینمه ما، شانؤ، گوړانی، یانه و نادى چونکه شوینی فه سادن، قاجاخ،
 عهقاری.. تاد. پیغه مبه ر (درومه خواه له سهره بې) دهفرموی: هلك المتنطعون،
 ئیمامی موسلیم (درومه خواه لیبې) گپراویه ته وه. ئیمامی نه وه دی (درومه خواه

لېښه له رياضوصاليحينا ئاوا شهر حى دهكا: المتنطعون: المبالغون في الامور.

مه بهست نه وه نيه كه جلّهو بؤ ره شه خه لك شل بكرئ به كه يفي
خويان چي به باش ده زانن بيكهن، به لكوو مه بهست نه وه يه زانكان كار
ئاسانكه ربن، بار له خه لك گران نه كهن، له زه مانى پيغه مبه ردا مامه له
له گه ل هه موو جوړه كه سئ كراوه، مه لكان نه گهر ئاره زوو بكهن دهقه
ئاينيه كان تا بليى به پيزو به كشو و كشيان دئ. حيله شهرعو شتى
وايش زورن بؤ پينه و په رڼو چاره سه كردنى زور له كي شه كان. حيله
شهرع له قورئاندا نمونه ي هه يه، له سوورمى صاددا خودا به پيغه مبه ر
نه ييوب (دروېد خوا له سهرېښه) دهفه رموى: { وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا قَاضِرًا بِهِ
وَلَا تَحْنُثْ - سورة ص - ٤٤/٣٨ } هه روا به دهق له سوورمى
يوسفدا دهفه رموى: { وَكَذَلِكَ كُنَّا لِيُوسُفَ... } له سوننه تيشدا
نمونه ي زوره وهك نه وه: عايشه (ره زه خوا لېښه) دهفه رموى: پيغه مبه ر
(دروېد خوا له سهرېښه) دهفه رموى: كاتئ له ناو نويزدا ده سنويزه كه تان شكا،
دهست بگرن به لووتانه وه و گوايه لووتتان پزاوه و نه وه بكهن به به هانه،
تا ته ريق نه بڼه وه، ئينجا بهم فيله وه نويزه كات بېرن و بړون!

دنا نه گهر زانكان كارئاسانى بؤ مه ردومه كه نه كهن، به خودا
كاتئ دزمانين كار له كار دتزازئ و بهره بهره كومه له ي موسولمانان له
رموتى كاروانى ژيان به سهدان قوناغ به جئ دهمينو، نه و وه خت هيش
سه دجار پئ هه لېگرن توژى قولى نه و خه لكه له پهت به ربووه، به ره و
ژيانى به ربه ره لايى غار كړدوه ناگرنه وه، سهرنجام دين و نه هلى دين

﴿ فېقىھى ئاسان ﴾

جېڭەيان مەتھەف و مۇزەخانە دەبىئ و ئىمەيش وەك خەلكى خۇراواي
دەستە پاچە و كوشتەي دەستى عىلمانىيەت و ئىباحىيەت دەبى ھەموو
چاوترووكانى چاودەرىي شەپۇلى قەھرو غەزەبى خوابكەين!

بەھەر حال، پەنا بە خوا لە زانای بى تەقوا.

(وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين).

وەرگىيەر: نورى فارس ھەمە خان حسن

سليمانى (۱۹۹۵/۱۲/۱۲)

٢٠٥) باسی بارمته (رههن):

(بر: ته جریدی بوخاری ٣ل - ١٧٤ - ژ. ١٠٨١ ههتا: ژ. ١٠٨٢)

بارمته له زمانی عهره بدا پیی دهگوتری رههن، رههنیش واته: راگرتن و ماتل کردن، له عورفی شه رعیشدا بریتیه له وه که مروف زاتی مائی بکا به بارمتهی ههقی که وا به سه رییه وه، بو دئیایی خاوهن ههقه که له وه که ههقه کهی نافه وتی و له وادهی دیاری گراوی خویدا دهستی دهگه ویتیه وه. به لگه له سه ره وه که رههن له زمانی عهره بدا به مانا راگرتن و به ندبوونه ئەم ئایه تهیه که دهفه رموی: {كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ - سورة المدثر - ٣٨/٧٤} واته: هه موو که سی له قیامه تدا له پاش زیندوو بوونه وه، له لای خودا پیوه ندو بارمتهی کرده دی خویه تی، چاره نووسی به سراوه به باشی و خراپی کرده وه که یه وه، وه که به ندیی هه که وایه که چاوه پروانی دادگاییه کی دادپهرومرانه بکا.

سه ره لگه دی دروستبوونی بارمتهیش قورئان و سوننه ته. قورئان دهفه رموی: {فَرِهَانَ مَقْبُوضَةً - سورة البقرة - ٢٨٣/٢} له سوننه تیشدا بوخاری و موسلیم دهگیرنه وه که پیغه مبهری خوا (درووه خوا له سه ره) زریه یه کی هه بوو، داینا بوو له لای جوله که یی، له بارمتهی بری جودا، بو بریوی خیزانه که ی.

(مهرجه‌کان):

مهرجی بارمته نه‌وه‌یه که شتیکی وایی فروشتنی دروست بی،
که‌واته رهنکردنی شتی وه‌قف دروست نیه، وه ده‌بی شتیکی حازریشبی،
که‌واته رهنکردنی قهرز دروست نیه، چونکه قهرز وهرگرتنی مومکین
نیه، دهن‌ا له قهرزی دهرده‌چی، مهرجی نه‌و ماله‌یش که رهنی بو
داده‌نری (واته: شهرتی مهره‌وونوبیهی) نه‌وه‌یه قهرزیکی دامه‌زراوو
پیویست بی له نه‌ستوی رهنکه‌ردا، چونکه مه‌به‌ست له بارمته
وهرگرتنه‌وه‌ی قهرزه‌که‌یه به ته‌واوی له شته رهن کراوه‌که، له‌بهر نه‌وه
وهرگرتنه‌وه‌ی عه‌ین له عه‌ین ته‌سه‌وور ناکری، مهرجی قهرزه‌که‌یش
نه‌وه‌یه: که نه‌ندازو ماوه‌که‌ی له‌لای ههر دوولا زانراوین!

(که‌ی بارمته پیویست ده‌بی؟)

بارمته کاتی پیویست ده‌بی که رهن وهرگر بارمته‌که وهرگیری،
چونکه زاتی پاک ده‌فه‌رموی: فرمان مقبوضه: نه‌مه ده‌قه له‌سه‌ر نه‌وه
که ده‌بی بارمته‌که وهرگیری، که‌واته: نه‌وه مهرجه له بارمته‌دا. جا
نه‌گهر رهنی کرد به‌لام هیشتا رهن وهرگر بارمته‌که‌ی وهرنه‌گرتبوو
نه‌وه رهنکه‌ر بو‌ی هه‌یه که له رهن کردنه‌که په‌شیمان بیته‌وه،
چونکه هه‌تا بارمته‌که وهرده‌گیری گریدانه‌که به‌ده‌ست رهنکه‌ره‌که‌یه،
له‌بهر نه‌وه وهرگرتندا ده‌توانی هه‌لی وه‌شینیه‌وه په‌شیمان بوونه‌وه‌یش
جاری وا هه‌یه به‌قه‌سه ده‌بی، جاری وایش هه‌یه به‌کرده‌وه ده‌بی، وه‌ک
نه‌وه بارمته‌که بفروشی، یا بیکا به وه‌قف، یا شتیکی وای لی‌بکا که له‌هی
نه‌و دهرچی و بی به مالی که‌سیکی تر.

(مائی رهنکراو نه مانه ته له دهستی رهن وهرگردا)

له بهر نهوه رهنوهرگر نابی به زامنی فهوتانی، مادهم که مته رخه می نه کا له چاودیږیکردنیدا، هه موو سپاردهو نه مانه تیکی تریش ههروایه. به لام نه گهر رهنکراو له بهر که مته رخه می رهنوهرگر فهوتا، وهک نهوه دهسکارییه کی وای کرد، که ریگهی نهوه ی پینه درابوو نهوه دهسته بهره. نه گهر رهنکراو داوای نهوه ی کرد که رهنوهرگر سووچاره له فهوتانی رهنکراودا، نه گهر شایه تی نه بوو، نهوه رهنوهرگر که سویند دهری، چونکه رهنوهرگر نه مینداره. نه مه کاتی وایه به سوین بروای پیده کړی که هوپه کی ناشکرا باس نه کا دنا به بی به لگه داواکه ی وهرناگیری.

(دانهوهی هه ندی له قهرزه که رهنکراو نازاد ناکا)

هه موو ماله رهنکراو که بامته ی دلنیا ییه بو هه موو قهرز کهو بو هه موو به شه کانشی، که واته: رهنکراو له به ندی رهنوهرگر رها نا بی و ناچیت هوه ژیر ته صهررو فی خاونه که ی، هه تا هه موو قهرزه که به ته وای دداته وه به خاونه قهرزه که.

(قازانچو که لک وهرگرتن له بارمته — مه رهوون) :

دروست نیه که لک و سوودی بارمته که بو رهنوهرگر بی، دنا بهر نهو جوړمه قهرزه ده که وئ که که لک ده گه یه نن به خاوه نیان و، له بهر نهوه دهن به سوودو ریا. که واته هه موو که لکی رهنکراو بو خاوه نیه تی، هه روا که لکی بهری و که لکی به چکه شی هه ر هی نهوه، به هیج جوړی

رهه نوهرگر مافی نیه که که لکی لی وهر بگری، لهه دوو شته دا نه بی: ئه گهر شتی سواری بی دتوانی سواری بی، ئه گهر ئازده لی شیرداری دتوانی شیرکه ی بخوا. به پیی فهرمووده که ی خوشه ویست (مرووده خواه له سه ربنا): ولاخی سواری - ئه گهر له بامته دا دانرابی - دروسته بارمته وهرگر سواری پیبکا، ئازده لی شیرداریش - ئه گهر له بارمته دا دانرابی - دروسته بارمته وهرگر شیرکه ی بخواته وه، مه سه رفی ولاخ و ئازده که یش له سه ر ئه وه که سه یه که سواری ئه وه ولاخه ده بی، یاشیری ئه وه ئازده ده خواته وه! (بوخاری).

٢٠٦) دهست بهست (الحجر):

(بر: ته جرید/ ٣ ل - ١٤٠ = ژ: ١٠٤٦ هه تا ١٠٥١ ز: ٤٨).

دهست بهست له زمانی عهره بدا پیی ده لئین: حیجر، یا حه جر، حه جریش واته: نه هیشتن، له عورفی شه رعدا واته: نه هیشتنی ته سه روو فکردنی که سی له مالی خویدا. ئه مه یش دوو جوړه، دهست بهس له بهر پاراستنی قازانچ و بهر ژه وهندی دهست بهسته که، واته: (محجور علیه) یه که. وه دهست بهست له بهر پاراستنی بهر ژه وهندی که سیکی تر.

جوړی یه که م: وهك ئه وه نه هیلری منداو و شیتو نه قام گهردان و ته سه روو ف له مالی خویاندا بکه ن. سه ر به لگهی ئه م بابه ته ئه م ئایه ته یه: { فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ - سورة البقرة - ٢٨٢/٢ } واته:

جا ئەگەر ئەۋكەسە كە خەقەكەي وا بە سەرۋە خۇي بى ئەقلى و بى فام بوو — واتە: سەفەيەو نەفام بوو — يا زەبوون بوو، وەك مندالى نەبالقو پىرى خەلەفاو، ياخود خۇي مەوداي ئەۋەي نەبوو كە قسەبكا بۇ نووسەرەكە، يا لە لايدا حازر بىي، يا زمانى نەدەزانى، با لەم كاتانەدا ئەۋكەسە كە خاۋەنى كىارى ئەۋكەسەيە، وەك ھەقدارى، يا سەرپەرشتىارى، ياچىدار (ۋەكىل)ى، يا تەرجمانى، بائەۋكەسە قسەكان بكا بۇ نووسەرەكە.

ئەۋەتا زاتى پاكى بېگەرد لەم فەرمايشتەدا: ھەۋال دەداو دەفەرمۇي: با ئەۋ نەفامانەي كە دەستىلاۋن و مالى خۇيان بەھەۋانتە بە فىرۇ دەدەن، ھەروا ئەۋ ھۇش زەبوونانەي كە لەبەر مندالى، يا لەبەر پىرى و خەلەفاۋى ئەقلىان بە قازانجى خۇيان ناشكى و نازانن بەجۋانى گەردان لە مالى خۇياندا بىكەن، ھەروا ئەۋكەسانەيش كە خۇيان ناتۋانن و نازانن قسە بۇ نووسەرەكە دابىنن، وەكوو شىتو ئەمانە، با ئەمانە ھەقدارمەكانيان لە جياتى خۇيان سەرۋەكارىي سامانەكانيان بىكەن، چونكە بەرژەۋەندىي خۇيان لەۋەدايە.

جۆرى دوۋەم: وەك ئەۋە كە نەھىلرئى مەرۋى نابووت و لاتكەۋتوو سامانى خۇي سەرف بكا، بۇ ئەۋەي بەرژەۋەندى خاۋەن قەرزەكان نەفەۋتئى وەك ئەۋە نابى مالەكەي بفرۇشى، يا بىبەخشى، يا بىكا بە ۋەقف، ھەروا ھەموو گەردان پىكرەنىكى تىرى لەم بابەتەي لى قەدەغەيە. چونكە تەصەرۋوفو گەردان پىكرەنەكەي دەبىي بەھۋى لەكىس چوۋنى سامانى كەسىكى تىرو مافى خەلكى تىرى پىي دەفەۋتئى، لەبەر ئەۋە تەصەرۋوفەكەي دانامەزىي، دىنا مەبەستى سەرەكى حەجر (ۋاتە: دەست

بەست) كە پاراستنى مافى خەلكە لە فەوتان، نايەتە جى. وەكو ئەوھىش
 كە نەھىلرئ كە نەخۆش لە نەخۆشىنى سەرەمەرگا، زياتر لە سىيەكى
 مالى خۆى سەرف بكا، بۆ ئەوھى مافى شەرى كەلەپوور بەرەگان
 نەفەوتى، بەلام رىگەى ئەوھى ناگىرئ كە ھەرچى قەرزىكى لەسەرە
 ھەمووى بداتەوھ، با ھىچىش بۆ مىراتگرەگان نەمىنئتەوھ، ھەروا ئەگەر
 مىراتبەرىشى نەبئ وەسىتى پىتر لە سىيەك ھەردانامەزرى، بەلام لە
 سىيەكدا دادەمەزرى. پىغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرەموى: خوداى
 گەورە لە سەرەمەرگا رىگەى ئەوھى پىتان داوھ كە سىيەكى سامانەكانتان
 بكن بەخىر، ھەتا كەردەوھى باشتان لە قىامەتدا زرۇبن. وەكوو ئەوھىش
 كە بەندە دەست بەست بكرئ و بۆ بەرزەوھندى ئاگاگەى حىجر بخرىتە
 سەر تەصەروفى مالى، چونكە تەصەروفى بەندە بەبئ رىگە پىدانى
 ئاگاگەى دانامەزرى، چونكە بەندە نەمالى ھەيەو نەخاوەنى شتە،
 بەلكوو ھەم خۆى و ھەم ھەرچى ھەيە ھى ئاگاگەيەتى، وەكوو ئەوھىش
 كە بۆ بەرزەوھندى موسولمانان وەرگەراو لە دىن (مُرتد) دەست بەست
 بكرئ، يا بۆ پاراستنى مافى بارمتەوەرگر بارمتەكەر دەست بەست
 بكرئ و نەھىلرئ لە مالى رەھنكراودا تەصەرووف بكا، ھەتا لە رەھنەكە
 دەرى دەكا، يا كەلەپوورگر دەست بەست بكرئ بۆ پاراستنى مافى
 مردووەكە، يا بۆ پاراستنى مافى خاوەن مافانى تر، وەك خاوەن قەرز، يا
 قەرزار دەست بەست بكرئ ئەگەر خاوەن قەرزەكە داواى ئەوھى كرد.
 ئەمانە ھەموو وینەو نمونەن بۆ جۆرى دووھى حىجر.

٢٠٧) تەصەروونی منال و شیت و نەقام (سفیە):

تەصەروونی منال و شیت دانامەزری، دەنا دەست بەست کردنیان بئێ کەئێ دەبی، نەقامیش ھەروا، بەلام نەقام ئەگەر ژن تەلاق بدات، یاژن خولع بکا تەلاق و خولعەکە ی دادەمەزری. تەلاقانەکە ی بۆیە دادەمەزری چونکە حیجرو دەست بەست بەس بۆ ماله، تەلاقیش مال نیە، خولعەکەیشی بۆیە دادەمەزری، چونکە دەلیین: لە شوبیئی تەلاقانی بە بەلاش دابمەزری، تەلاقانی لەگەڵ دەستکەوتنی مالدات بۆ دانامەزری؟ چونکە خولع تەلاقە بەرابەر بە مال، دە ی ئاشکرایشە کە ئەمانە ھەقی تەصەرویان نەبی دەبی ھەقداریان مافی ئەو دەبی، بەپێی ئەم ئایەتە: (فلعلل ولیه). لە پێشترین ھەقداریش بەپێی یەگەرتن باوکە، ئەگەر باوکی نەبوو باوکی باوکیت، وە بەم جۆرە تادەروا، چونکە باوکی باوک بۆ بەشودان و ژن مارەکردن وەك باوک وایە، دە ی بۆ مالتیش دەبی ھەروابی، لەدوا باوک و باپیر سەرپەرشتە (واتە: وصی) لەدوا ئەویش سەرپەرشتی سەرپەرشتە. ئەوجا حاکمی وەقتە. بەپێی فەرموودە ی پیغەمبەر (مروودە خواوە لەسەری) کە دەفەر موی: فەرمانەر و ھەقداری ئەو کەسە یە کە ھەقداری تری نەبی!.

لەم جۆرە ھەقدارانەدا عەدالەت و داد مەرجە، چونکە مرۆی بەدکاری بێدادلیی ناوەشیتەو کە ئاگاداری سامان بکا و بیپاریژی. ھەندئ دەلیین: دادگەری لە باوک و باپیردا مەرج نیە، چونکە ئەم دوو بەسروشت دلسۆزی نەو دە خۆیانن.

٢٠٨. ته صهروفي لاتكه وتوو (موفليس):

لاتكه وتوو كه سيكه كه بووبى به ژير قهرزه وه و نه و قهرزانه ي
كه وان له سهرى كاتى دانه وه يان هاتى و زورتريش بن له و ماله ي كه
هيهه تى و قازى له بهر هوئى، يا له سهر داواكردنى خاوه ن قهرز، حيجر
دابنى له سهرى ئيتړ ته صهروفي له و ماله دا كه حيجرى له سهر دانراوه
دانامه زرى. دنا كه لكى حيجره كه پووج ده پيته وه. سهر به لكه ي نه م باسه
نه م فهرمووده يه يه كه ده فهرموئ: پيغه مبه ر (درووده خوا له سهر به) حيجرى
دانا له سهر موعاذ، له سهر ماله كه ي، چونكه قهرزيكى له سهر بوو،
پيغه مبه ر (درووده خوا له سهر به) بو دانه وه ي نه و قهرزه ماله كه ي موعاذى
فروشت و قهرزه كه ي ليديا ه وه (داره قوطنى و به يه ه قى و حاكم
گيرپاويانه ته وه، حاكم به فهرمووده يه كي دروست - صه حيج - ي دانا وه)
هه روا نه م فهرمووده يه يه شه كه ده فهرموئ: نه بو سه عيد (درووده خوا له سهر به)
له سهر به) فهرمووى: له سهر دهمى پيغه مر دا (درووده خوا له سهر به) پياوى بهرى
باخيكي كړى، له پاشا بهر كه فه و تا، پياوه كه تيشكاو بوو به ژير قهرزو
قوله وه. جا چه زهرت (درووده خوا له سهر به) فهرمووى: خيرى پييكه ن و زه كاتى
بده نى، جا خه لكيش خير و زه كاتيان پيدا، به لام به شى بژاردنى
قهرزه كه ي به ته واوى نه كرد. جا پيغه مبه ر (درووده خوا له سهر به) به خاوه ن
قهرزه كانى فهرموو: چيتان ده ست كه وتوو به يه ن، چونكه هه نه وه تان
ده كه وئ و به س. (موسليم و كه ساني تريش گيرپاويانه ته وه، رمزى
خودايان ليبي).

٢٠٩) تەصەروفي نەخۆش لە زياتر لە سییه کی مالی خۆی:

تەصەروفي نەخۆش لە سییه کی ماله کهیدا دروسته و جیبه جی دهبی. چونکه بهرای کوری مه عروور (رهزاه خواه لایبه) وه سییتیکرد که سییه کی ماله کهی بو پیغه مبه ربی (دروود خواه له سه ربه) پیغه مبه ریش (دروود خواه له سه ربه) قه بوولی کرد، به لام که سییه که کی وهرگرت دابه شی کرده وه به سه ر میراتبه رهکانی به رائدا. به لام ئه گهر نەخۆش پتر له سییه کی سامانی خۆی کرد به خیره به خشی به که سی، ئه وه دهبی بو ئه وهی که زیاتره له سییه کی میراتبه رهکان رازی بن، دنا له زیاده که دا وه سیته که دانامه زری. دهبی رازی بوونه که یان له پاش مهرگی مردو وه که یان بی، چونکه له پیش مهرگیدا ئه و مافه یان نیه، له بهر شتی تریش که ئه ویش ئه وه یه: که دوور نیه که ئه و که سه ی که ئیستا میراتبه ری نەخۆشه که یه، له کاتی مردنه کهیدا ئه و مافه ی نه مینی و له میراتبه ری بکه وی، وه که ئه وه ئه م له پیش ئه ودا به رمی.

٢١٠) تەصەروفي کۆيله (تصرف العبد):

کۆيله ئه گهر ئاگاهه ی رهزای له سه ر نه بی، که سه ودا و مامه ئه بکا، کرین و فرۆشتنی نه بو خۆی و نه بو ئاگاهه ی دانامه زری. بو خۆی بۆیه دانامه زری چونکه کۆيله شیاوی (ئه هلییه ت) و یاری خواه نداری و مولکییه تی نیه، بو ئاگاهه یشی بۆیه دانامه زری چونکه به بی فه رمان و ره زابیوونی ئه و مافی ئه وه ی نیه.

(۲۱۱) ریکهوتن (صولج)

(بر: ته جرید / ۳ - ۲۳۱ - ز: ۵۷ - ژ. ۱۱۲۶ هه تا ژ. ۱۱۳۱).

صولج (واته: ریکهوتن) له زماندا واته: چارهسهری کیشه و بهره، له عورفی شهرعدا نه و گریدانه یه که کوتایی دینئ به دزایه تی و دوزمنایه تی و کیشی نیوان چهن هاودزو نه یارو ناحه زی.

سهر به لگه ی رهوایی ریکهوتن له شهر یعه تدا همه کیتابه و همه سوننه ته. یه زدانی پاک دهمه رموی: {وَالصُّلْحُ خَيْرٌ - سورة النساء - ۱۲۸/۴} واته: ریکهوتن باشه و خوا پئی خو شه، له فهرمووده یشدا پیغه مبهه (مرووده خواه له سهر به): دهمه رموی: ریکهوتن و چاره سهر کردنی کیشه و بهره له نیوان موسولماناندا کاریکی رهوایه (حاکم گیراویه ته و ده دیشفه رموی: نه فهرمووده یه به پئی مهرجی بوخاری و موسلیمه) له گیرانه وه یه که دهمه رموی: همو و ریکهوتن رهوایه، مه گهر ریکهوتن که نار هوا بکا به رهوا، رهوا بکا به نار هوا. (ثیبنو حه ببان له صه حیجی خویدا گیراویه ته و ده، تیر میذیش دهی گیراویه ته و ده دهمه رموی: فهرمووده یه کی جوانه، واته: حه دیسیکی حه سهنه.

(۲۱۲) باسی جوړه کانی ریکهوتن (صولج):

ریکهوتن دوو جوړی هه یه:

جوړی یه که م: نازاد کردن و نالشت (واته: ابراء و معاوضه) نازاد کردن و هک نه وه که سیک بلئ: نهوا له گه لئاریکهوتن له سهر نه وه که لهو هه زار دیناره ی له سهر ته پینج سهد دینارم بدهی ته و ده، له پینج

سهدهکه‌ی تری گهردنت نازاد بی. نه‌مه پیی ده‌گوتری به‌خشین و گهردن نازادکردن له به‌شی له قهرزه‌که، به‌گفت (له‌فظ) ی ریکه‌وتن، یا به له‌فظ (گفت) ی صولج.

جوړی دووهم: که ریکه‌وتنی نالشتکر نه‌وه‌یه: که که‌سی شتیکی له‌به‌رچاوی له‌سهر که‌سی بی، له‌گه‌لیدا ری بکه‌وی، که له‌جیاتی نه‌و شته شتیکی له‌به‌رچاوی تری لی وهر‌بگری، شتی له‌به‌ر چاو واته‌هین، وهک نه‌وه له‌باتی گایی نه‌سپیکی لی وهر‌بگری، نه‌وه نه‌م جوړه ریکه‌وتن و سولحه دهق حوکه‌م و برپاری کرین و فروشتنی هه‌یه، نه‌وه‌ی له‌کریندا مهرج بوو له‌میشدا مهرجه، وهک سهر‌پشکی و هاو نه‌ندازه‌یی له‌کاتی هه‌بوونی هوو بایست و عیلله‌تی سوودو ری‌بادا. به‌لام نه‌گهر له‌سهر نه‌وه ریکه‌وتن که له‌به‌ر چاوی (واته: عه‌ینئ) له‌جیاتی که‌لک و مه‌نفه‌عه‌تی وهر‌بگری نه‌وه برپاری به‌کریدانی هه‌یه، وهک نه‌وه بلئ: له‌جیاتی نه‌و ده‌دیناره قهرزه که له‌سهرته دوو پی‌نووسم بدری.

۲۱۳) که‌لک وهر‌گرتن له‌شه‌قام و کو‌لان:

بزانن که ریگه دوو به‌شی هه‌یه: ریگه‌ی دهر‌چوو، واته: طه‌ریقی نافیز، ریگه‌ی دهر‌نه‌چوو، واته: طه‌ریقی غه‌یره نافیز. جا ههر ریگه‌ین که دهر‌بچی و به‌ری به‌ره‌للابی نه‌وه ریگه‌ی گشتیه‌و که‌س مافی تایبه‌تی پی‌وه‌ی نیه. به‌لکوو هه‌موو که‌سی وهک یهک مافی هاتو‌چو‌کردنی به‌و ریگه‌یه‌دا هه‌یه. وه که‌س مافی نه‌وه‌ی نیه که ته‌سه‌رو‌فیکی وای تیادا بکا، زیان له‌هامو‌شو‌که‌ره‌کان بدات، وهک نه‌وه بچی شانشینی له‌سهر

دىۋارى قەراخ شەقامەۋە دەرىكا بۇ سەر ھەۋاى شەقامەكە، يا سەگۈيىن لە
كۆلەنەكەدا بە قەراخ دىۋارەكەى خۇيەۋە بكا، يا چوخمى لەسەر كۆلانى
دروست بكا. چوخم: تاقىكى گەۋرەيە كە بەسەر كۆلانىكا ھاتىيەۋە،
سەرىكى لەسەر خانوۋى ئەم بەرى كۆلەنەكە بىۋ ئەۋ سەرەكەى ترى
لەسەر خانوۋەكەى ئەۋ بەرى كۆلەنەكە بى، ۋە سەرەكەى كرابى بە ژوور.
چونكە ھەر ئەۋ بە تەنھا خاۋەن ماف نىيە لەۋ جىگەيەدا، بەلام ئەگەر
ئەۋ چوخمۋ شانشىنە ئەۋەندە بەرزىۋون كە زىيانىان نەۋو بۇ رىۋارو
رېرەۋ، نە بۇ پىادە، نەبۇ سوار ئەۋە دروستە.

سەر بەلگەى ئەم بابەتە ئەم سەرەشقەى پىغەمبەر خۇيەتى
(دروۋى خۇدا، گەۋرە لەسەر بى): دەگىر نەۋە: خۇشەۋىست (دروۋى خۇدا لەسەر بى) بە دەستى
پىرۋزى خۇى پلوۋسكىكى دامەزىراند بۇ گۈيسەۋانەى خانوۋەكەى
عەباسى مامەى، پلوۋسكەكە دەكەۋتە سەر شەقامى دەچوۋ بۇ
مىزكەۋتەكەى پىغەمبەر (دروۋى خۇدا لەسەر بى) جا بە پىۋدانى ئەم دەقپىادانانە
كە لە بارەى پلوۋسكەۋە ھەيە، شتى تىرىش رىگە دەدرى. دەقپىادانان،
ۋاتە: تىنسىۋ.

بەلام مەرجى ئەم پەلھەۋىشتەنە بۇ سەرگۈلان و رىگەۋ شەقام
ئەۋەيە: كە مائەكەى ئەۋ شتانەى بۇ دروست دەكرى ھى موسولمان بى،
چونكە بۇ كەسانى تىر شتى ۋا دروست نىيە، چونكە كىردنى ئەۋ
جۆرەشتانە لە رىزەۋ قەبىلى بەرزەۋەكىردنى خانوۋى ناموسولمانانە
بەسەر خانوۋى موسولماناندا، بگرە لەۋەش خراپىرە ئەمە لە كاتىكدا
كە ھاتو چۇى ناموسولمانان بە رىگەۋ بانى موسولماناندا بەپىى

شايسەتەيى خۇيان نىيە بۇ ئەۋە، بەلكوۋ بەيى پاشكۆيىانە بۇ موسولمانان.

بەلام كۆلانى كە دىرنەچى ئەگەر ھاۋبەشبوۋ لە نىۋان چەند مائىكا، ئەۋە دروست نىيە نەبۇ خۇيان و نەبۇ كەسانى تر كە ھىچ شتى نەۋ كۆلانى بەرپا بىكەن، بەيى رىزاۋ فەرمانى گشت ھاۋبەشەكان، چونكە ھەموو ملكىكى ھاۋبەش ھەروايە. مەبەست لە ھاۋبەش و خەلكى ھەر كۆلانى ئەۋ كەسانەيە كە دەرگای مائەكانيان لەسەرى بى. مافى ئەۋ مالا نەيش كە دىكەۋنە سەر ئەم جۆرە كۆلانى نە لە دەرگای خانوۋەكانيانەۋەيە ھەتا سەرى كۆلانىكە، بەلام مافيان لە كلكەي كۆلانىكەدا نىيە، چونكە جىگەي ھاتوچۇ ئەۋان لە دەرگاكانى خۇيانەۋە دەست پىدەكا ھەتا سەرى كۆلانىكە، نەك لە كلكەۋ كۆتايى كۆلانىكەۋە، مەگەر دەرگای خاۋەن مال لەسەر كۆتايى كۆلانىكەبى.

(۲۱۴) ھەۋالە : ھەۋالە (الحوالە) :

بەرەۋ روۋكردنەۋە :

(بر : تجريد : ۲ ل - ۸۹ - ز . ۴۳ - ژ . ۱۰۰۸ ھەتا ژ . ۱۰۰۹) .

ھەۋالە، يا ھەۋالە، وشەيەكى لە بنەرەتدا عەرەبىيە، لە زامانا بە مانا گواستەنەۋەيە، لە عورفى شەرىعشدا برىتتەيە لە گواستەنەۋەي مافىك لە ئەستۋى كەسىكەۋە بۇ ئەستۋى كەسىكى تر . راستىيەكەي فروشتنى قەرزە بە قەرز بەلام لەبەر پىداۋىستى رىگەي پى دراۋە . سەربەلگەي دروست بوۋنى ھەۋالە ئىجماعە لەگەل ئەۋ فەرموۋدەيەي كە شەيخان

دهیگر نه وه که پڼغه مېهر (دروود و خواه له سربو) دهغه رموی: قهرز کویری
 دهو له مېه ند گهل سته مه! نه گهر دنیا بوو که سی له نیوه له لایه نی
 قهرزاره که ی خو په وه بهرو رووی بیا ویکی دهو له مېه ند کرایه وه، که نه و
 دهو له مېه ند له باتی قهرزاره که ی خو ی قهرزه که ی پی بداته وه نه وه
 بابجی قهرزه که ی له و ودر بگریته وه. (نه حمه دو بهیه قی).

(مهرجه گانی هه واله)

نهم چهن د شته بو دامه زران دنی هه واله به مهرج گیراون:

یه گهم: رها بوونی هه واله کهر، چونکه خو ی سهر پشکه له
 دانه وه ی نه و مافه ی که و له سهری، له چی ریگه یه که وه که خو ی ئاره وو
 بکا.

دووهم: رها بوونی هه واله کراو چونکه مافه که هی نه وه به بی
 رها مهن دیی نه و له که سی که وه ناگو یز ریته وه بو سهر که سی کی تر.

سییه م: نه و هیه که هه ردو و قهرزه که چه سپاو بن له نه ستوی
 هه واله کهر و هه واله بو سهر کرا ودا.

چوارهم: نه و هیه هه ر دو و قهرزه که ریك (موت ته فیک) بن، واته:
 نه و قهرزه ی که له سهر هه واله کهره له م شتانه دا ریك بی له گهل نه و
 قهرزه ی که و له سهر هه واله بو سهر کراو، واته مهرجه که هه ردو و
 چه که به قه د یه ک بن له توخم (جینس) و نه ندازه و حازری
 (حولول) و مه ودا داری (ته ئجیل) و باشی و خراپی و نایابی و نایه خیدا،
 نهم مهرجه یش له سهر رای فهرمایشتی دروست به مهرج گیراوه، که

بهرا بهر که ی دمه رموی: نه گهر قازانجی هه واله کراو له ودا بوو که دوو قهرزه که له شتانه دا وهک یهک نه بن دروسته. جا هه رکاتی هه واله کاردن و بهر و روو کردنه وهکه، له سهر شیوه یهکی دروست بوو نه وه هه واله که ره که رزگاری ده بی و قهرزه که ی سهری که هی هه واله کراو که یه پاک ده بیتموه، هه روا هه واله بو سهر کراو که یه رزگاری ده بی له قهرزی هه واله که ره که، ئیتر مافی هه واله کراو ده که ویته ئه ستوی هه واله بو سهر کراو! چونکه ئه هه واله بوونی مافه سوودی بابه تی هه واله یه و بهس^(۱).

^(۱) بسم الله الرحمن الرحيم.. له بهرگی دووی (ریاض الصالحین) دا له لاپه ره (۶۸) دا، ئه م فهرمووده یه به نیوه ناچل چاپ بووه، ده مه وی له م ده رفه تها ئه و کرتاویه به سهر بگرموه فهرمووده که به تمواری ناویه:

خالیدی کوپی عه مری ئه ل — عه ده وی فهرمووی: عوتبه ی کوپی غه زوان، کاتی فهرمانه وای به صره بوو و تاریکی بۆماندا، ستایش و سوپاسی خودای گه وه ی کردو فهرمووی: پاش سوپاسی خودا، وا جیهان ملی پتوه ناوه و نیشانه ی کۆتایی و تمواو بوونی ده رکوتوه، به زوویی ده بریتمه، ئه وی ماوه له دنیا له چاو ئه ویدا که رۆیشتوه وهک خلتی بن جام وایه، که خاوه نه که ی له مهر چوارلای جامه که وه کۆی بکاتمه تا به تمواری دایچۆرینی.

بزانه که ئیوه له م جیهانه بن به قایمه ده گۆرینه وه بۆ خانمی ئیجگاری، که به رای به رای پرانه وی نیه، ده ی که وایه زو که م هه تا هه ل له کیس نه چوه و ده رفه ت ماوه هه رچی چاکه یه کتان له ده ست دی درنغی لی مه که نو له پیش خۆتانه وه بیکه نو ره تی بکه ن بۆ ئه و دنیا، چونکه خانمی ئیجگاریتان ئه ویه، له وی کارتانه به چاکه زۆر زۆره، له بهر ئه وی که رۆژی ره شی زۆرتان له پیشه وه یه وریگی سه ختانه له به ره، گه یشتۆتومه

به نیمه که بهردی له سمر لیواری دۆزه خموه خولور یا کلیر ده کرتیموه، هفتا سال له سمریک بهی وستان همر گولور ده بیتیموه کهچی هیشتا همر ناگاتهینی! ده قسم به زاتی خودا تم دۆزه خه بهم گمورییه پرپر دهی! تمه وا دیاره که تیه لهم باسه سمرسام دهین؟!

دهسا له لایه کی تریشموه باس کراوه بۆمان: که بههشت زور زور گموره پانو پور بوهرینه، لهم لاشیپانی ده رگاکانیه وه ههتا تم لاشیپانه کی چل سالتیه، دهی سا به خودا روژی دهی که ههموو ده رگاکانی بههشت جهیان دی لهوانهی که لیانموه ده چنه ژوروه وه له بهر قهره بالقی ده روازه کانی به هشت جهیان دی و مەردوم به پالنه پهستۆ ده چنه ژوروه کهس به خوشی و ناخوشی جهیان نه نازی و دهست خهرو نهی، روژی بو نیمه حالمان وابوو، به خوممه حوت کهس بووین، له خزمهت پغمبهردا بووین (هرووه خواه له سهوبه) نهوی پیتی بلتی خواره مهنی نهمان بوو، گلای دارو درهختی تمویابانه نهی، تمهنده گلادارمان خوارد بوو له تاو برسیتی لالغاهمان تهره کی بوو، بوو بوو بهرین.

نهمهیش حالی پوشتو پهرداخیمان بوو، روت و رهجال بووین، عابایه کم پهیدا کرد، کردم به دوو کهرتمه، نیویم بۆ خۆم له باتی ده رپی کرد به بهرکۆش و پتچام به لای خوارووممه، تم نیوه کهی تریشم دا به سهعدی کوری مالیک تمویش کردی به بهرکۆش و پتچای به خویمه له جیاتی ده رپی، تموساکه تمه حالمان بوو، وه تمه خواردنه کهمان بوو، تمهیش جلی شایی و شینمان بوو، تمه تانی ئیستایش همرکهسی له نیمه دهینی یا فرمانرهوای سمر شاریکه، یا پادشای سمر ولایتیکه. خودایه! باییمان نه کی و په نامان بدهی لمه که هموا بکهین و له دلی خۆماندا خۆمان بهزل بزاین و له لای تزیش پچوک و بی وهچ بین!

بیشزان که ههموو په یامینکی پغمبهران پاش خویان له پاش ماوهی، له حالیکمه ده گورئ بۆ حالیکه تر، به تابهتی حالی فرمانره واکانیان تمواو ده گورئ،

تهنانت له ئهجامدا دهولتي ئيسلام دهبي به پادشايي و سهلتهت و، رهفتاري بهرزي
سهردهمي پيغه مبرايهتي لهناو فرمانه واکاندا به حال شوينه واري ده ميئن. د ئيام که
به چاوي خوتان ئه مه من ده ليتم، له فرمانه واکاني پاش ئيمه ده بيئن! له پاش ئه مه
که به ته جرؤبو ئه زمون له حالي ئيمو ئه مان به باشي حالي ده بن و به بهر اورده ئه مه تان
بو درده که وي. (ئمه ده قى ئه م فرموده يه له صه حيحى موسليما له بهرگى
ههژده دا، له (کتاب الزهد) دا، له پهره (۱۰۱ - ۱۰۳). هوى ئه م په خشکردنه يه
ليره دا ئه مه يه: له سايى خوداوه هه موو بهرگه کاني (تاج الاصول) و (رياض الصالحين)
له ژير چاپ دان و له لاي من نه مان و له کاتي خويدا به هه له ئه مه نه کراوه. جا هه ر
نه ونده که ته رجه مه که چه سپار په خش بۆه خوا ياربى له چاپى ئاينده دا خيرو مه ندان
ئه م فرموده يه ليروه نه قل ده که نه وه بو ناو رياضه که.

هه روا ئه م فرموده يه يش به هه له چاپ نه بووه له بهرگى دووى رياضه که دا، زنجيره ي
(۵۱) لا پهره (۴۲۳) فرموده ي (۲۷) که ده فرموئ:

ئهو نه جيح کورى عه به سه ي ئه ل - سوله مى - (هه زاه هه وه ليئو) فرمووى: هه ر له
سهرده مى نه زانيدا من ده مزاني که ئه خه که سه ر ليشيواو کومران و، ئه وه دين نيه
که ئه مان وان له سه رى که بتان ده پرستن و دارو بهر ده خودا ده زانن.

جا زۆرى پى نه چوو که بهرگويم کهوت کهوا له مه که که پياوى پهيدا بووه هه والى
گه ره گه ره ده دا، جا به سواري ولا خه که م چووم بو خزمه تي، که روانيم پيغه مبر (درووه
خواه له سه ره) خوى شارد و ته وه، هه زه کمى ليى پر و به خوتنى سه رى تينون، له بهر ئه وه
زۆر به نه زاکه ت به دزکه خۆم گه يانده خزمه تي، که له ناو مه که مو له مائيکا خوى
حه شارد ابو.

عه رزم کرد: تو چيت؟ فرمووى: (من پيغه مبرم) گوتم: پيغه مبر چيه؟
فرمووى: خودا منى ره وانه کردووه. گوتم: ئه وه په يامى که خودا به تو دا ره وانه ي
کردووه قسه له چى ده کا؟ فرمووى: په يامه که م ئه وه يه: په يوه نديى خزميه تي بکه مو

سیله ره حم بهجی بهینم و بتان بشکینم: یهزدانی پاک به تاقه خوای ههقی بی هاول
بزام. گوتم: باشه ههتا نیستا کهسی باوهری پیت هیئاوه، وه ئوانسی که له لتنا چ
کاره و کین؟ فرمووی: بهائی خه لکم له گه لن تیکه لن، ههیانه نازاده، ههیانه کویله یه.
فرمووی: ئمو سهرده مه ئه بو به کرو بیلال {وه زله خواه لیبه} موسولمان بوو بوون.

عهرزیم کرد: دهی باشه منیش دیمه سهردینت، فرمووی: باشه، به لام نیستا ئموهت
به ناشکرا بو ناکری، نابینی من خۆم حال م چۆنه به دهست ئمو خه لکموه؟ برۆره وه بو
ناومال و منائی خۆت، ههرکاتی بیستت که من خۆم ناشکرا کردوه وه ره وه بو لام، نیتر
منیش رویشتموه بو ناوکه سوکاره کهم لهوئ مامهوه ههتا پیغه مبههر {مووهوه خواه
له ههوه} ته شریفی برد بو مه دینه، لهو ماره یه دا ههر سووسی ههوالی ئمو ده کردو ههر
کهسینکم ده دی که له مه دینه وه ههات ههوالی پیغه مبههرم لی ده پرسی. ههتا روژی چهن
کهسی له خه لکی مه دینه هاتن گوتم: ئه ری ئمو پیاهوی که هاتوه بو مه دینه چی
به سهرهات و دهنگوباسی چیه؟ گوتیان: مه ردوم زور خیرا ده چن به دهنگیموه شوینی
ده کهمن، هۆزه کهی ویستبوویان که بیکوژن، بزیان نه کوژرابوو، جا منیش چووم بو
خزمهتی بو مه دینه و چوومه خزمهتی و گوتم: ئه ی پیغه مبههری خوا! ئایا ده مناسیتوه
یا نا؟ فرمووی: بهائی تو ئمو پیاهوی که له مه کهکه یه کهمان دی. گوتم: ده قوربان!
هه ندئ لهو زانسته که خودا فیری تۆی کردوه و من هیچی لی نازام فیرم بکه، بفرموو
ههوالی چۆنیتی نوێرم پی بفرموو، فرمووی: نوێری به یانی بکه، ئمو جا واز له
نوێژکردن بهینه ههتا خۆر به ئه ندازه ی رمی له ئاسۆ بهرز ده بیتموه، چونکه له م کاته دا
خۆر له نیوانی دوو شاخی شهیتانم وه هه ل دئ، واته: له م کاته دا شهیتان و ده ستمی
شهیتان ده کهمنه جرت و فرت و زال ده بن، ههر بو یه کیش لهو ده مه دا بی پرواکان سوژده ی
بو ده بن و خۆره په رستن! کهواته: با کوپنووشی ئیمو کوپنووشی ئه وان یه که نه گرن.
له وه دوا نوێژ بکه، نوێژی ئهم ده مه فریشته دینه دیاری و شایهتی باش بو نوێژ خوین
ده دن، ههتا ئمو ده ممی که سیبههری رمی داچه قاو به قنجی له شوینی ته ختا له

کهمییمو سیبهره کئی لموه کهمترناکا همر نویژ بکه، نموجا واز له نویژ بیتنه، چونکه لم کاته‌دا دۆزه‌خ وک تهن‌دوور داده‌خری، جا کاتی سیبهری لای ئیواره داهات و خۆربه‌دیمن له‌ناوه‌راستی ناسمان لایدا نویژی نیوه‌رۆ بکه، نویژی نهم کاته فریشته ناماده‌ی ده‌بن و شایه‌تی بۆ نویژکمر ده‌ده‌ن، هه‌تا نویژی عه‌صریش ده‌کئی هه‌روایه، هه‌یچ نویژی له‌م ماره‌یه‌دا ناباشی نیه، که نویژی عه‌صرت کرد ئیتر نویژی تر مه‌که تا خۆر ئاوا ده‌بی چونکه خۆر له‌ نیوان دوو شاخه‌ی شه‌یتانه‌وه ئاوا ده‌بی، ئه‌وه‌تا لمو ده‌مه‌دا خۆر په‌رسته‌کان کورنوشی بۆ ده‌بن، فه‌رمووی: جا گوتم: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ده‌ی بفه‌رموو باسی ده‌سنوژی‌شیم پی بفه‌رموو؟ فه‌رمووی: ههر که‌سیکتان ئاوی ده‌سنوژی‌هه‌ی ناماده‌ بکا، نموجا ئا و له‌ ده‌می و له‌ لووتی رابدا و هنگ بکا، ئیتر هه‌رچی گونا‌هی ده‌موچاوو ده‌م کونه‌ لووته‌کانیه‌تی هه‌ل ده‌وه‌رین و به‌رده‌بنه‌ خواره‌وه، کاتی روخساری ده‌شوا، له‌سه‌ر ئه‌مو شینویه‌ که‌ خوا فه‌رمانی پیکردوه، مسوگه‌ر هه‌رچی گونا‌هی ده‌موچاویه‌تی، له‌ نووکی ریشیموه، له‌گه‌ل ئاوه‌چۆره‌که‌دا هه‌ل ده‌وه‌رن و ده‌کونه‌ خواره‌وه، کاتی ده‌سته‌کانی تا ئانی‌شکه‌کانی ده‌شوا هه‌رچی گونا‌هی ده‌سته‌کانیه‌تی له‌ نووکی په‌نجه‌کانیموه له‌گه‌ل ئاوه‌چۆره‌که‌دا هه‌ل ده‌وه‌رین، کاتی سه‌ری ته‌ر ده‌کا هه‌رچی گونا‌هی سه‌ریه‌تی له‌ نووکی مووه‌کانیموه له‌گه‌ل چۆراوگه‌ی ئاوه‌که‌دا داده‌که‌من! کاتی هه‌ردو قاجی هه‌تا هه‌ردو قاپه‌ره‌قه‌له‌ی ده‌شوا، هه‌رچی گونا‌هی قاجه‌کانیه‌تی له‌ نووکی په‌نجه‌کانیموه له‌گه‌ل چۆراوگه‌ی ئاوه‌که‌دا هه‌ل ده‌وه‌رین، جا دوا نهمه‌ نه‌گه‌ر هه‌ل‌سایه‌وه نویژی‌شی به‌م ده‌ست‌نویژه‌ کرد، وه‌ سوپاس و ستایشی خوای گه‌ره‌ی کرد، به‌شینه‌یی که‌ هه‌رشایسته‌ی خوابی ستایشی جوانی خوای گه‌ره‌ی کرد، وه‌دلی خالی کرد له‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل غه‌یری خوا داوبه‌ته‌واوی دلی له‌لای خودا بوو، ئیتر له‌پاش ئه‌م نویژه‌ وا له‌ گونا‌ه پاک ده‌بیته‌وه وک ئه‌م رۆژه‌ی که‌ له‌دایک ده‌بی! جاری عه‌مه‌ری کوری عه‌به‌سه‌ نهمه‌ی باسکرد بۆ ئه‌بو ئوما‌مه، که‌ ئه‌ویش هه‌ورپی پیغه‌مبه‌ربوو، ئه‌بو ئوما‌مه فه‌رمووی: ئه‌ی عه‌مه‌ری کوری عه‌به‌سه‌! بزانه‌ نهم قسه‌یه‌ تو دیکه‌ی کوئ ده‌گریته‌وه؟! چۆن له‌ یه‌ک جیگه‌دا و به‌یه‌ک هه‌لو‌یسته‌ی ئاوا، به‌

۲۱۵) دسته‌به‌ریی (الضمان):

بر: تجرید / ۳ ت - ۹۱)

پیناسه‌کهی:

دهسته‌به‌ریی واته: له ئه‌ستوگرتن، ده‌گوتری: بووه به دهسته‌به‌ری ئه‌و شته، واته: ئه‌و شته‌ی گرتۆته ئه‌ستۆی خۆی. دهسته‌به‌ر له‌عه‌ره‌بیدا پێی ده‌گوتری: ضامن و ضمین و کفیل و زعیمو حمیل.

سه‌ربه‌لگهی ره‌ه‌وابوونی دهسته‌به‌ریی نامه‌ی خواو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌رو یه‌کگرتنی نه‌ته‌وه‌یه. یه‌زدانی پاك ده‌فه‌رموی: {وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ - سورة يوسف - ۷۲/۱۲} واته: جارچییه‌ك جاپی داو بانگه‌وازی کرد: ئه‌ی کاروانی! جامه‌ زی‌رینه

ده‌ستنوێژێك و دوو ركات نوێژ خودا ئهم هه‌موو خه‌لاته‌ ده‌دا به‌بنده‌و له‌گناه‌ پاکی ده‌كاته‌وه، وه‌ك منداڵی ساوای تازه‌ له‌دايك بوو؟! عه‌مریش فه‌رمووی: ئه‌ی ئه‌بوو ئوماه! خۆت ده‌زانی كه‌ پێو ئیختیار بووم ئیسك ناسك بۆته‌وه ئاكامم نزیک بۆته‌وه، دیاره‌ كه‌ له‌هالی وادا هیچ کاریكم به‌ درۆ هه‌لبه‌ستن به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ره‌وه نیه، ده‌ی ئهم فه‌رمووده‌یه‌م نه‌ك جارو دوو جارو سێ جارو چوار جارو پێنج جارو شه‌ش جارو هه‌ه‌وت جار له‌ پیغه‌مبه‌ر بیستوه، به‌لكوو له‌مه‌یش زیاتر لییم بیستوه بۆیه ده‌یگێژمه‌وه، ده‌نا هه‌رگیز نه‌یم ده‌گێژایه‌وه. (موسلیم - ره‌زای خوای لیبی - گێژاوه‌ته‌وه).

سوپاس بۆ خودا ئهم ده‌فته‌ره‌یش ته‌واو بوو.

و‌ک‌ت‌ب‌ه‌ ب‌خ‌ط‌ ی‌د‌ه‌ م‌ت‌ر‌ج‌م‌: ن‌و‌ری‌ ف‌ا‌ر‌س‌ ح‌م‌ه‌ خ‌ا‌ن‌ ح‌س‌ن‌.

۲۷ / ر‌ه‌ج‌ب‌ / ۱۳۱۴ ر‌ی‌ک‌ه‌وت‌ی ۱۵ / ۱۲ / ۱۹۹۵

ئاوخۇرەكەي پادشاتان دزيو، ھەر كەسى بېھيئەتەو ھە باری وشتى
خەلەي بە خەلات دەدەينى، وە من خۇم دەستەبەرى ئەووم.
پېغەمبەرىش (دروودە خواە لەسەر بە) دەفەر موئ: (العارية مؤداة والزعيم
غارم) واتە: خواستەمەنى دەدریئەو بە خاوەنى، دەستەبەر (ضامن) یش
بزاردنئ لەسەر، ھەرکاتئ قەرزارەكە خۇی نەیبوو دەبئ کەفیلەكەي
شتەكە ببزئى. (ئەبو داوودو تیرمیدئ گېراویانەتەو، تیرمیدئ بە
جوانئ داناو، ئیبنو حبانیش لە صەحیحئ خۇیدا گېراویەتەو). لە
بوخاریشدا دەفەر موئ: جارئ تەرمیکیان هیئا، یاران فەرموویان: ئەي
پېغەمبەرى خوا! بفرموو نوئزئ لەسەر بکە، فەرمووی: ئایا مالى لە
پاش بەجیماو؟ گوتیان: نە، فەرمووی: خۇ قەرزئ لەسەر نیە؟ گوتیان:
با سئ دینار قەرزارە، فەرمووی: دەخۇتان نوئزئ لەسەر مردوووەکەتان
بکەن! ئەبو قەتادە فەرمووی: قوربان نوئزئ لەسەر بکە، قەرزەكەي
لەسەر من، لە گېرانەوئ نەسائیدا: ئەبو قەتادە (رەزاە خواە لیبە) فەرمووی:
من کەفیلی قەرزەكەي.

مەرجهكەي:

مەرجه دامەزراندنی دەستەبەری سئ شتە:

یەكەم: ناسینی دەستەبەرو دە ستەبەرى بۇ کراو (مضمون لە)
چونکە لەکاتی داواکردنەوئ مافدا خەلکان چونیک نین، ھەیانە سەر
راست و مامەلە خۆشەو، ھەیانە سەرچەوت و گێرو قەرز کوئرد، شتی
وايش دەبئ بەھوئ جیایی مەبەست، ئەویش دەبئ بەھوئ ئەو کە
دەستەبەرى بەبئ مەرجه ناسین، ببئ بەھوئ دەستەشکینی (غەرەر).

دووهم: سامانه دهسته بهرکراوه که دهبی مافیکی دامه زراو ثابت)
بی، له کاتی دهسته بهر بوونیدا، که واته: مائی که هیشتا نه بووی به مائی
خاوه نی دهسته بهر بوونی دانامه زری، شه ویش وه دهسته بهر بوونی
ژیواری ژن که سبهینی بوی برپته وه. (ژیوار: نهفه قه - وهرگیر).

سییه: دهسته بهرکراو (مضمون) دهبی زانراو مه علوومبی،
زامینی شتی نه زانراو دانامه زری، وه که شه به که سی بلی: شهوی که
ههته له سه ر فیساره کهس من دهم به دهسته بهری هه ندیکی، چونکه
نه زانراو شه هه نده چهنده. جا هه ر کاتی دهسته بهری (به پیی مهرجی
خوی) دامه زرا، خاوه ن مافه که بوی ههیه که داوای هه قه کهی خوی له
قه رزاره که بکا، یا له دهسته بهر که بکا، بویه ده لئین: مافی شهوی ههیه
که داوای قه رزه کهی له قه رزاره که بکا، چونکه قه رزه که هیشتا هه روا
له سه ر شه، بویه کاتی شه بو قه تاده قه رزی مردووه کهی دایه وه پیغه مبه ر
(مردووه خاوه له سه ربه): پیی فهرموو: ئا ئیستا رزگاری بوو، چونکه شه گهر هه ر
به وه نده گهر دنی ئازاد ببوایه که شه بو قه تاده بوو به دهسته بهری،
پیغه مبه ر له پاش دانه وهی قه رزه که ئاوای نه ده فهرموو. بویه ده لئین:
مافی شهوی ههیه که داوا له دهسته بهر کهیش بکا چونکه پیغه مبه ر
(مردووه خاوه له سه ربه): ده فهرموو: دهسته بهر بزار دنی له سه ره. مه زه بی
نیمامی مالیک ده فهرموو: کاتی داوا له دهسته بهر ده کری که دهسته بهری
له باتی کراو (مضمون عنه) نه توانا بی.

مهرجی دهسته بهر شه وهیه که شیای گهر دان بی، واته: شه هل بی
بو ته صه رووف. که واته دروست نیه منال و شیت و حیجر له سه ر دانراو
بین به دهسته بهر.

٢١٦) چى كاتى دهسته بهر بوى ههيه بگهړيته وه بؤ سهر دهسته بهرى له باتى كراو (مضمون عنه):

نه گهر كه سى بوو به دهسته بهرى كه سى، به رمزاي خوځى، وه به
رمزاي خوځى قهر زده كى بوى دايه وه، نه وه مافى نه وه بوى ههيه كه
چهندهى له باتى نه وه بزار دوتنه وه نه وه ندهى لى بسينينه وه. چونكه نه
مالى خوځى خه ر جكردووه بوى قازانجى نه وه. ديسان به پيى نه م
فه رموود هيهى پيغه مبه ريش (دروود خواه له سهر بؤ) موسولمانان له سهر مهر جى
خويانو هه ر مهر جيكى رهوا دابنين ده بى جيبه جپى بكه ن. (د/ت/ح -
س/ص) به لام نه گهر دهسته بهريه كى، يا دانه وه كى له سهر فه رمانى
قهر زارده كه نه بوو بوى نيه كه بگهړيته وه بوى سهرى، چونكه شتى وا
داده نرى به پياوهرتى ر ووت. جاهه ر كاتى دهسته بهريه بؤ كراو داواى
هه قه كى له دهسته بهر كړد، دهسته بهر بوى ههيه داوا له دهسته بهرى له
باتى كراو بكا، هه تا رزگارى بكا له دانه وهى قهر زده كه.

٢١٧) دهسته بهرى شتى نه زانراو شتى كه هيشتا پيويست نه بووبى:

(ضمان المجهول وما لم يجب):

دهسته بهرى نه زانراو دانامه زرى، چونكه شتى وا دهسته شكينييه
واته: غه رره، دهسته شكينيش له شه رعا ريگه ي نادرى، هه روا
دهسته بهر بوونى شتيكيش كه هيشتا پيويست نه بووبى دانامه زرى، وه ك
نه وه زانا ببى به دهسته بهرى نه وه سه د ديناره ي كه له ناينده دا ده بى به

مالی دانا له سهر کاکه برا، چونکه دهسته بهری بۆ دلتیابوونی خاوهن مافه، که مافه کهی دهست دهکه ویته وه، که واته: نابئ له پیویستبوونی نهو مافه پیش بکهوئ، ههروهک چۆن شایهتی نابئ له بینینی شایهتی له سهر دراوه که پیش بکهوئ. نه مهیش وهک نه وینهیه: پیاوئ به کهسی بلئ: لاله نهحه! نه مه بفرۆشه به مامه حه مه من ده بم به دهسته بهری به ها کهی. چونکه نه مه دهسته بهری بوونی به هایه که که هیشتا دانه مه زراوه.

له م بابه ته نه م مه سه لهیه چه رت ده کرئ، که پیی ده گوترئ: (ضمان الدرك) که بریتیه له وه ببئ به دهسته بهری فرۆشیار نه گهر فرۆشراوه که عه ییدار بوو، یا ببئ به دهسته بهری کرپار نه گهر به ها که قه لب بوو، یا نه نگدار بوو.

(۲۱۸) دهسته بهری بوون (که فاهه ت):

(بر: تجرید / ۳ - ۹۱ ز: ۴۴).

دهسته بهری بوونیش جوړیکه له دهسته بهری، به لام تایبه ته به جهسته ی ئاده مه زاده وه. دهش که بۆ به لکه سازی بۆن بنرئ به م ئایه ته پیرۆزه وه، که باسی راسپیږی یه عقووب دهکا بۆ کۆره کانی (دروود خوا له سهر پیغه مه ر خومان له سهر نه وانیشر بن) که ده فهرموئ: {لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ} - سورة يوسف - ۶۶/۱۲ چونکه نه وهی تیادایه: که نه وه له نه ستۆ بگرن که نه وه که سه ئاماده بکه ن له شوینی ناویراودا که خزمهت حه زره تی یه عقووبه (دروود

خواه له سه ربه! ئهم جوړه دهسته بهر بوونه کاتئ دروسته که ئهو مافه ی وا له سهر که فاله تکراره که مافی ئاده میز ادبی، نه که مافی خوابی، وه که ئه وه توله ی گوشتنه وه ی له سهر بی، یا داری هه ددی بوختیانی له سهر بی، له م کاتانه دا دروسته دهسته بهر بوون بو ئاماده کردنی که سی که ئهم تاوانانه ی کردبی، چونکه ئهمه مافیکی چه سپاوه وه دق له سامان ده چی. به لام نه گهر مافه که ی که له سهری بوو مافی خوابوو، وه که داری هه ددی باده نووشی و توله ی دزیتی و توله ی داوینپیسی ئه وه دهسته بهر بوونی ئهم جوړه که سانه به جهسته دروست نیه. چونکه ئیمه له سه زمانه که ئهم جوړه شتانه بیوشین و هه ولی ئه وه بدهین که ئهم جوړه توله وه درگرتنه به پیی توانا له کوژ بخهین. جا نه گهر دهسته بهر شوینی به دهسته وه دانی دیاری کرد ئه وه نه وی بریار ددری، دنا پیویسته شوینی به سستی دهسته بهر بوون واته: شوینی عه قده که بکری به شوینی به دهسته وه دان. جا کاتئ دهسته بهر که فاله تکراری له شوینی به دهسته وه داند، دابه دهسته وه نیتر له دهسته بهر بوونه که ی رزگاری ده بی، به مه چی له و چی که دا پیشگیری له به دهسته وه دان نه بی وه که له و چی که یه دا زۆرداری هه بی به زۆر که فاله تکراره ببا، له کاتی وادا دهسته بهر رزگاری نابی. به لام نه گهر ریگری وا هه بوو، که سووچی دهسته بهر تیانه بوو، ئه وه له کاتی وادا به دهسته وه دان له شوینی ناوبرا ودا پیویست نیه، چونکه یه دانی پاک دمه رموی: {إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ} گریمان که فاله تکراره که دیار نه بوو، دهسته بهر که خرایه شوینی و زیندانی کرا، له حالی وادا ناچار ناکری که ئاماده ی بکا، چونکه له ناو زیندانا نه وه ی پی ناکری، خوی گه ورهیش دمه رموی: {لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا} - سورة البقرة - { ۲۸۶/۲ } واته: خوا داوایی له که سی ناکا که له توانایا نه بی. نه گهر

۲۲۰) جۆرهكانى ھاوبەشى:

ھاوبەشى دوو جۆرى ھەيە :

يەكەم: ھاوبەشايەتییە بەلەش (شەریكایەتییە بە لەش)، ئەم جۆرەیان پووجو بەتالە، ئەمەش وەك ھاوبەشایەتییە دارتاش و ئاسنگەر و ھەمال و كۆلگیش و پېشە گەرانى تر، كە لەناو خۆيانا لەسەر ئەو ە رېك بەكون كە ھەموویان ئیش بەكن و دەستكەوتەكەیان ھاوبەش بى لە نیوانیاندا، خوا كاسپیەكەیان ئەو ەندە یەكبى، ياكەم و زیادى ھەبى، وە پېشەكەیان یەك جۆربى وەك دوو دارتاش، یا دوو ئاسنگەر، یا چەند جۆرى بى وەك بەرگدروو، لەگەل بەرگچندا، ھۆی پووجى ئەم جۆرەیش ئەو ەيە كە ھەر كەسەیان بگری، بەلەش و بەكارو بە دەسكەوت، جیایە لەوى تریان، كەواتە: دەبى ھەركەسى قازانجى خۆی ھەر بۆ خۆی بى، نەك بۆ كەسىكى نر، دەنا كارەكە سەر دەكیشى بۆ كیشەو بەرە لە نیوانیاندا و لەسەر قەبلاندى پشك لە قازانجا رېك ناكەون. ئەو ەندە ھەيە ئىمامى مالېك رېگەى ھاوبەشایەتى بە لەشى داو ەبەمەرچى پېشەكەیان یەك بى، ئىمامى ئەبو ەنەیفەش بەبى قەیدو بەند ئەم جۆرە ھاوبەشییە بە دروست دەزانى.

جۆرى دوو ەم: ھاوبەشایەتى جلەو ە (شَرَاكَةُ الْقَنَان)، بۆیەیش وای پى دەگوترى چونكە ھەردوو ھاوبەشەكە بۆ ئەم شتانە چون یەكن: بۆ ھەلۆەشان ەن ەو ە تەصەرووف كردن و دەستكەوتنى قازانج بەپى ئەندازەى مالەكە، دەق وەك چۆن ھەردوو لای دەستەجلەوى ولاخ وەك یەكن بۆ جلەوكیشى ولاخەكە (دەستە جلەوى لغا و مەبەستە كە دوولای

ههيه - وەرگير) ئهم جوړهيان دروسته، به پي فەر مووده کهي له
سهره تاي باسه که وه رابورد، په گگرتنیش ههيه له سهر دروست بوونی.

مهرجه کانی:

په کهم مهرج: ئه وهيه هاوبه شيبه که له مالتي که نهخت (نهقد) دا،
يا وينه دار (مالي) دابي. چونکه وينه دار که له گهل (توخم - جنس) ي
خويدا تي کهل بوو ئيتر له يه که جيانا گرينه وه، ريک وه که پاره ي نهختي لي
دي، مالي وينه دار (که هاوبه شايه تي تيا دا دروسته) وه که گهنم و جوو
روو و ئهم جوړه شتانه، پاره ي نهخت له بهر چاوترين نمونه ي مالي
وينه داره، به لام له مالي نرخ بو دانراودا، که پي ده گوتري: مالي (مقوم)
وه که زه وي و زارو خانوبه ره، هاوبه شايه تي دانامه زري، چونکه تي کهل
بووني که وا که بي به هو ي ئه وه مال هکان فهرقيان نه خري، شتي وا
هو ش و نه قل نايگري،

دووهم مهرج: ئه وهيه که له يه که توخم و جوړبن، وه له صيفه تو
ني شان هيشدا هر په کبن، وه که گهنم له گهل گهنمدا، جو له گهل جو دا، ساخ
له گهل ساختا، شکاو له گهل شاکاودا، دنا دانامه زري چونکه له حالي وادا
به ناساني جوئ ده گرينه وه، سروشتي هاوبه شيش ئه وه ده خوازي که دوو
ماله که له يه که جيانه گرينه وه، چونکه نه گهر فه وتان روويدا، سوور
دمزانرا که ئه وه فه وتاوو مالي په کي له دوو هاوبه شه که يه، ئيتر کابري
مال فه وتاوو به چي هه ق دهي به هاوبه ش له مالي هاوبه شه که يدا،
که فري ئه وي پيوه نيه.

سییه مەرج: ئەو هیە دەبی مالهەکان وەها ئامیتە بکرین کە بەهیچ جوړی فەرق نەخرین و لە یەك جیانە کرینه وە، ئەمە بۆ مالتیکە کە لە بنچینەدا جیا بن، دەنا مالتی کە لە بنچینەدا تیکەل بن وەك چەند کەسێ بە تیکەلی شتی بکرن، یا مالتی بە کە لە پوور بگاتە وە پێیان، ئەو وە بۆ مەبەستی جیانە بوونە وە ئەم ئەندازە یە بەسە و دەتوانن لە سامانی وادا هاوبەشی ئەنجام بدەن.

چوارەم مەرج: ئەو هیە کە هاوبەشەکان هەموویان رێگە ی گەردان و تەسەرپوفیان پێبدری. ئەو نەدە هە یە تەسەرپوفی هاوبەش وەك تەسەرپوفی جێدار (وەکیل) وایە، گەر کە بەرژە وەندی هاوبەشایەتی رەچاو بکری، کە واتە مامە ئە بە قەرزی، یا بە زەرەر، یا سەفەر کرن بە مامە وە بەبی رێگەدانی هەموو هاوبەشەکان دروست نیە.

پێنجەم مەرج: کاتی هاوبەشەکان مامە ئەیان کردو قازانج پەیدا بوو، دەبی ئەو قازانجە دابەش بکری لە نیوانیان بە پێی ئەندازە ی سەرما یە کە یان، خواە هاوبەشەکان ئەو نەدە ی یەك ئیشیان کردبی یانە. چونکە ئەگەر بری لە قازانجە کە بخەینە بری ئیشکردن، ئەو وە مامە ئە ی هاوبەشی تیکەل و پیکەل دەبی لە گەل مامە ئە ی قازانج بە هاوبەشی، کە پێی دەگوتری (قیراض) ئەمە ی ش قەدەغە یە. دە ی ئەگەر مەرجی ئەو دیان کرد کە قازانج بە پێی مالهەکیان نەبی، یا زیان بە پێی مالهەکیان نەبی، ئەو وە هاوبەشی یە کە یان بە تالە. وەك گوتمان هاوبەشایەتی گرێدانیک ی دروستە، هەر کام لە هاوبەشەکان مافی ئەو دیان هە یە هاوبەشی یە کە هە ئو وە شینیتە وە، هەر کاتی ئارەزوو بکا، چونکە

هاوبهشی عهقدی ئیرفاقه، کهواته: وهک جیداری و وهکالهت دروسته، ههروا مافی ئهوهی ههیه که هاوبهشهکهی له کاربخاو عهزئی بکا، هاوبهشی ههڵ دهووشیتهوه به مردن، یا بهشیتی یا بهبی هوشیی ههموویان، یا ههندیکیان. بزنان دهستی هاوبهش له سهرسامانی هاوبهشهکهی دهستی ئهمانهت و دهستپاکیه.

٢٢١) هاوبهشی له پشکو سهنه داتا:

ئه م جوړه هاوبهشییه یا له چه ند پشکیکدایه، یا له چه ند سه نه دیکدایه،

جوړی یه که م دروسته، چونکه قازانچ و زیان له م جوړه دا به پیی ئه ندازه ی ماله کانه، هه رکه سه یان، به شی خو ی له قازانچ وهر ده گری هه روا به شه زیانی خو شی قه بوول دهکا.

به لام جوړی دووهم: که بریتییه له هاوبهشی له سه نه داتا دروست نیه، چونکه بنچینه که ی له سه ر ئه وه یه: که خاوه ن کومپیه له که هه ر له سه ر کومپیه له که ی خو یه تی و له هه موو حالیکا مامه له که ی خو ی به ته وای ده ویته وه، له هه مان کاتدا قازانچی بریار دراوی خو شی له کاتی دیار یکراوی خویدا ده وئ، به پیی کورتی و دریزی مه وای دیار یکراو، ئیتر هه قی نیه به سه ر ئه وه وه که ئه و کومپانییه قازانچ دهکا یا زیان، ده ی شتی وایش هه ق سووده و بهر ئه و یاسایه ده که وئ که ده ئی: هه ر قه رزی قازانچ بگه یه نی به خاوه ن قه رزه که ئه وه داده نری به سوو (ربا).

٢٢٢) باسی جیداری، (واته وه کالهت):

بر: ته جرید / ٣ / ل ٩٣ ز: ٤٥).

جیداری له زمانا به وه دهگوترئ که کاری خۆت بسپیری به کهسێ تا ناگاداری و چاودیری بکا، ئەم نایه ته بهم واتهیه که دمه فرموی: {حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ - سورة آل عمران - ١٧٣/٣} واته: بهس خودامان به سهو خۆی پشت و پهناو ناگاداری چاکه. له عورفی شهرعیشدا ئه وهیه: کهسێ له ماوهی ژيانیدا ئیشی بداته دهستی کهسیکی تر له حیاتی ئه و بیکا له ماوهی ژيانیدا، دهبی ئیشه که لهوانه بی که جیدار بتوانی جیبه جیی بکا. سهر به لگهی جیداری ئەم نایه تهیه: {فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرْقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ - سورة الكهف - ١٩/١٨} واته: یه کئ له خۆتان بهم پاره ی زیوینه تانه وه بنیرن بۆ ناوشار ههتا خۆراکتان بۆ بکړئ. تا کۆتایی نایه ته که، هه روا ئه و فهرمووده یه شه، که عه مری کوری ئومه ییه ی ئه ل سه خری ده یگێرپێته وه، که پیغه مبه ر (دروود و خوا وه سه ربه) کردی به جیدار (وه کیل) ی خۆی ههتا قه بووئی نیکاحی ئوممو حه بیبه ی کچی ئه بو سوفیانی بۆ بکا، وه به لگهی تریش له م بابه ته هه یه، یه کئ لهوانه یه کده نگی و یه کگرتن و ئیجماعی موسو لمانانه له سه ر دروستبوونی جیداری.

مه رجه کانی:

مه رچی جیدارگر (موکل) ئه وه یه که ته سه رووفی خۆی دروست بی له و ئیشه دا که جیداری بۆ ده گری، به هو ی ئه وه وه که به خودی خۆی خاوه ن مال بی، یا خود به هو ی هه قدری (ویلا یهت) ی شه رعیه وه به

سەرمائى مىندالى خۆيەۋە ۋەك باۋك و بايىر، كەۋاتە: دروست نىيە مىنال و شىت و نەقام بەبى فەرمانى ھەقدارىيان جىدار بگرن لە ھىچ سەۋدايەكا، ھەروا بۇ كەسى لە ئىجرامدا بى دروست نىيە جىدار بگرى، ژنى بۇ مارە بكا، يا كچى بۇبدا بەشوو لەكاتى ئىجرامەكەدا، مەرجى جىدارىش ئەۋەيە كە بتوانى بە خودى خۆى ئەو ئىشە ئەنجامبدا كە تىايدا كراۋە بە جىدار، كەۋاتە: دروست نىيە مىنال و شىت و نەقام و حىجر لەسەر دانراۋ بگرىن بە جىدار، ياساى كۆگر (ضابطە) لەم بارەيەۋە ئاۋايە: ھەرچى مروق بۇ خۆى دروست بى تەسەرۋى تىادا بكا، دروستە بۆشى كەلەو كارەدا ببى بە جىدار، يا بە جىدارگر. مەرجى ئىشە جىدار تىاگىراۋەكەيش - كە پىى دەگوترى موۋەككەلوفىھى - چەند شىكە:

يەكەم: ئەۋەيە كە ئەو شتەى كە جىدارى تىا دەگرى لە ژىر تەسەرۋى جىدار گرەكەدابى،

دوۋەم: ئەۋەيە ئەو ئىشە قابىل بى بۇ ئەۋە جىنشىنى تىادا بگرى. كەۋاتە: دروست نىيە جىدارگرتن بۇ بەندە گىيەك (عبادتىك) كە بە لەشكرى، ۋاتە: پەرستش بە لەش، يا عىبادەتى بەدەنى، ۋەك نوپژو رۆژوو شتى ترى ۋا، چونكە مەبەست لەم جۆرە پەرستشە ئەزموون و تافىكردنەۋەيە، شتى ۋايش دەبى بەندەخۆى پىى ھەئسى، بەگردنى كەسىكى تر نايەتەجى، بەلام دروستە جىدار گرتن لە ھەجدا بۇ كەسى خۆى پەكى كەۋتبى، يا بۇ سەربرىنى ئازەلى قوربانى و ھەۋتم، ھەروا دروستە ۋەكىلگرتن لە زەكاتدان و زەكات ۋەرگرتندا، ھەروا لە گرتنى رۆژۋوى كەفارەتدا، چونكە ئەم چەند مەسەلەيە دەق ھەيە لە سەيارن كە دروستە جىداريان بۇ بگرى.

سییه: ئه وهیه ئه وه ئیشه له هه ندی رووه وه زانراوبی (واته: مه علوومبی) چونکه جیداری له شتی نه زانراودا دانامه زری.

برپاری جیداری: حوکمی وه کاله ت:

جیداری کاریکی ئیختیاری و خو سه رپشکیه له هه ردوو لاه. کهواته: هه موو کاتی هه ردوولا (واته: جیدارو جیدارگر) بۆیان ههیه جیداری هه لوه شینه وه، چونکه هه ر که سه یان قازانجی خو یان به باشی دهمزان و خو یان سه رپشکن له پاراستنی به رژه وه ندی خو یاندا کهواته: ناچار ناگرین که به پیچه وانهی چه زو مه به سستی ره وای خو یانه وه کار بکه ن، دهنه تووشی زیانیکی ئاشکرا ده بن، یاسای شه رعیش که سه رچاوه ی له سونه تی چه زهره ت هه لگرتوو ده فهرمو ی: (نه زیان نه وه لایمی زیان به زیان!).

گریدانی جیداری (واته: عه قدی وه کاله ت) به مردنی یه کیکیان تیک ده چی و هه ل ده وه شینه وه، چونکه گریدانه دروسته کان، که له عورفی شه ردا بییان ده گوتری (العقود الجائزه) هه موویان ئه مه حالانه، جا هه ر کاتی لای له دوو لای گریدانه که ئه هلییه تی ته سه ره و فو شیاوی گه ردان پیکردنی نه ما، خوای به هوی مردنه وه بی، یا به هوی هه رشتیکی تره وه بی، ئیتر ئه وه گریدانه تیک ده چی، کهواته: جیداری (واته: وه کاله ت) هه ل ده وه شینه وه به شیتبوونی یه کی له دوو لایه نی گریدانه که، که بریتین له جیدارو له جیدارگر، هه روا به وهیش تیک ده چی که ماله که ی جیداری تیا گیراوه له مو لکی جیدارگر ده ربچی و بی به هینی لایه نیکی تر، وه که ئه وه بیفرۆشی، یا بیکا به وه قف.

جېدار ئەمىنداره:

جېدار دادەنرى ئەمىندار لەو شتەدا كە تىادا كراوہ بە جېدار. كەواتە: ھەروەك چۆن ئەمىندار نابى بە دەستەبەرى مالى سپاردە، جېدارىش نابى بە دەستەبەرى مالىكە، ئەگەر بەبى كەمتەرخەمى جېدار مالىكە فەوتا، چونكە جېدارگر ئەوى كىردووە بە ئەمىندارى خۆى، ئەمىندارىش دەستەبەر نىيە، لە بابەت فەوتانى مالىكەيشەوہ قسەى جېدار دەخوات، ھەروا لە بابەت ئەوہيشەوہ كە بلى: مالىكەم داوہتەوہ بە خاوەنى!.

ئەمانە نەمۇنەن بۆكەمتەرخەمى: مالىكە بفرۆشى و بەر لەوہرگرتنى بەھاكەى بىداتە دەست كړيار، يا بەبى رېگەپېدان شتەكە بەكار بھيښى، يا لە جېگەى ناښەمىندا دايبىښى، كە حىرزی مىسل نەبى واتە: جېگەى پاراستنى ئاسايى ويښەى خۆى نەبى.

كړين و فروشتنى جېدار:

كەسى جېدارى كەسى بى بۆ فروشتنى مال، جېدارىيەكەى بى بەندو مەرج بى، دروست نىيە بۆى كەمال بفرۆشى بە غەيرى پارەى نەختينەى ئەو ولاتە، يا بەقەرەز، يا بەزەرەرى زۆر (واتە: بەغوبنى فاحىش) زەرەرى زۆر ئەوہىيە كە ئەو جۆرە زيانە لەبەر ئەوہى زيانىكى قورسى ناقولايە، بە زۆرى لە توانادا نىيە. بۆيە دەليښ دەبى ئاوا بىفرۆشى، چونكە عورف ئەوہ دەگەيەنى، دەى ھەرشتىكىش كە عورف بەلگە بى، با بەگوتنىش نە گوترى، دەلالەتى عورف لەسەرى، لە جېگەى

گوتنیه تی به دهم! ئایا نابینی هەرکاتئ کرپارو فروشیار گریدانیکى بئ
مەرج و بهندیان ئەنجامدا دەبردئ بەسەر بهەای نەخت و نەختی
(نەقدی) ئەو ولاتەدا.

(فروشتن به به جیدار خوئی و برپاردان (اقرار) لەسەر ئەو کەسەى
کردووێه تی به جیداری خوئی):

دروست نیه بو ئەو کەسەى گە کراوه به جیدار بو فروشتنی
مالئ، ئەو ماله بفرۆشئ به خوئی، یا به مندالی نا بالغی خوئی، لەبەر ئەم
دوو هۆیه.

یه کەم: به پێی عورفو باوی پەسەندی ناو کۆمەل، جیدار مافی
ئەو هەى نیه ئەو شتە بکړئ بو خوئی.

دووهم: هەموو کەسئ به سروشت حەز دەکا شت به هەرزان بکړئ
بو خوئی، ئەمەیش به پیچەوانەى مەبەستى جیدارگرە، چونکە ئەو
دەیهوئ بهو پەرى قازانجەوه ماله کەى بفرۆشئ، دەى ئەم دوو مەبەست و
ئارەزوو هیش دژى یە کترن، به هیچ جوړئ یە ک ناگرن. ئیقرار کردنیش
لەسەر جیدارگرە کەى لەبەر ئەوه دانامەزى، چونکە شتى وا ئیقرارە به
شتئ کەهى ئەو نیه، مالئ خەلکیش به برپاردانى غەیری خاوەنە کەى
نابئ بههى کەس، له ئیقراریشدا کرپن و فروشتن لەم بارهیهوه یە کسانن و
برپاردانى جیدار لەسەر جیدارگر له هیچیاندا بایه خى نیه.

(۲۲۳) باسی پیلینان (اقران):

پى لىنان له زمانى عه ره بدا پى دى ده گوتري ئيقرار، ئيقراريش
 واته: ديان پيادانان و چه سپاندن و برپار له سهردان، له شهرعى
 شريفيشدا بريتييه له وه كه سى پى له مافى كه سيكى تر بنى و ددانى
 پيانبى كه ئو ههقه له سهرهتي. سهره لگه له م بابته دا نامه ي خواو
 ري بازى ره به رو يه كگرتنى نه ته وه ي ئيسلامه. زاتى پاك و پيروز
 ده فره موئ: { كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ
 - سورة النساء - ۱۳۵/۴ } واته: ئه ي كومه ئى بر واداران! زور به
 باشى پابه ندى رهفتار كردن به عه دالهت بن، كه بريتييه له وه به موو له
 حق لانه دهن، هه موو كاتى شايه تي حق بدن، ساخ له بهر ره زاي خوا،
 ته نانهت نه گهر شايه تي له خوشتان بدن ده بى شايه تي حق بدن. ده ي
 شايه تي له خودان بريتييه له پيلينان و ددانان به وه ههقه ي كه وا
 له سهرت. له ري بازى ره به ريشدا ده فره موئ: پياوئ چوو بو خرمه تي
 چه زرهت پرسيارى هه بوو، به شى له وه لامه كه ي پيغه مبه ر (دروود خوا
 له سهرت) له وه مه سه له يه دا ئه مه بوو: كور كه ت سه د دارى چه ددى ئى
 ده درئى و ساليكيش دوور ده خريته وه و ره نه نه ده گري. ئه ي ئونه يس!
 توئيش هه لسه برؤ بولاي ژنه كه ي ئه م پياوه كه ده ئين له گه ل كورپى ئه م
 پياوه ي تر دا داوين پيسييان كردووه، نه گهر هاتوو چوووه ژپرى و دانينا
 به ئيشه كه داو پيى له تاوانى خوى نا ئه وا به رده بارانى بكه. (ئه م
 فره موود هيه به دوورو دريژى شهيخان گيراويانه ته وه) ئه مانه به لگه ي
 نه قلى بوون بو باسه كه، به لگه ي عه قلىش له سهرى هه يه كه ئه مه يه: له

شۈيىن شايەتيدان لەسەر پىللىنان دروست بى، دەبى پىللىنان خۇى باشتى
دروست بى.

بەشەكانى پىللىنان:

پىللىنان دوو چەشنى ھەيە يەكەميان ئەوھەيە كە ددان بى
بەوھدا كە ھەقىكى خۇى لەسەر، ۋەك بچىتە ژىر ئەوھ كە شايستەى
دارى ھەددە، لەبەر ئەوھ كە داۋىنپىسى كىر دوو، يا بادەى نۆشيو، يا
دزى كىر دوو شايستەى تۆلەى دزىيە. لەم چەشەيانا ئەگەر لە پىش
تۆلە لىۋەرگىرتىدا پەشيمان بۆۋە ئەوھ پەشيمان بوونەوھەى دروستەو
تۆلە سزاكەى لە كۆل دەكەۋى، بەپىي ئەم فەرموودەيەى پىغەمبەر
(دروودى خۇاى لەسەر بى): ھەتا بۆتان دەكرى، ئەگەر بەكۆلكە مەھانەيەكەش بوو،
يا بەبۆرە گۆمانىك بوو ھەددى شەرى، ھەر ھەددى بى، لە كۆل
موسولمانان بىكەنەوھ. دەى پەشيمان بوونەوھى لە پىللىنان دادەنرى بە
شوبەھو گومان كىردن لە راستى پىللىنانەكەى، چونكە ھەل دەگرى
پىللىنانەكەى درۆبى و پەشيمان بوونەوھەى راستى. بەپىي ئەم
فەرموودەيەى تىرىش: ماعىز ھاتە خىزمەتى ھەزرىت (دروودى خۇاى لەسەر بى)
عەزىكىرد: كە داۋىنپىسى كىر دوو، پىغەمبەر (دروودى خۇاى لەسەر بى) ۋەلامى
نەدايەوھ. فەرموودەكە درىژە، لە دوايىدا پىغەمبەر (دروودى خۇاى لەسەر بى)
ويستى كە بيانوى بۆ بدۆزىتەوھ واز لەو قسانە بەيىنى كە دەيانكا،
لەبەر ئەوھ پىي فەرموو: ئەوھ شىت بووى؟ لە گىرپانەوھەىكا: رەنگە ھەر
ماچت كىردى، يا نوقورچت لىگرتىبى يا تەماشايىت كىردى؟ دەى بە پىي
ئەم فەرموودەيە ئەگەر پەشيمان بوونەوھ لە قسەى خۇى لە پاش

پېلېنان سوودی نه بوايه، پېغه مېهر (دروود خواه له سېرې) به بې هووده چوڼ ريگه ی بؤ خوش ده کرد، هه تا له فظ بگورې و له تۆله که خو ی رزگار بکا! وه لې بزائن پەشيمان بوونه وه له پېلېنان له دزيتی سووده که ی نه وه يه ده ست برين له کوډ ده خا که مافي خوايه، به لام گه رانه وه ی ماله که بؤ خاوه نی له کوډ ناخا، چونکه نه ويان مافي مروقه، حه قی ئاده مييه. چه شنی دووهمی پېلېنان: پېلېنانه له مافي ئاده ميزادې به سهر پېلېنه ره وه، له م جوړه يانا له پاش پېلېنان پەشيمان بوونه وه لی بی هووده يه و سوودی نيه، وه ک پېلېنان له بوختانکردن و شتی و، جياوازی نيوانی ئه م دوو مافه به ميه: مافي خوا له سهر بناغه ی چاو ليپوشي دامه زراوه، به پېچه وانه ی مافي ئاده مييه وه، چونکه ئه م بناغه که ی له سهر گيری و رژديه، خه لک سوورن له سهر مافي خويان.

مهرجه کانی پېلېنان:

پېلېنان به م چوار مهرجه داده مهری:

يه که م: ره سیده بوون، واته: بالقبوون.

دووه م: هو ش، به م پييه پېلېنانی منال و شيت دانامه زری، چونکه مافي ته صه روفيان نيه، که سيکيش بوورابيت ه وه يا به هو ی مه هانه يه کی ره واه هو ش نه مابې له ريزی شيت داده نری.

سييه م: ده بې پېلېنان به ئاره زووی پېلېنه ر خو ی بی، نه ک به زوره ملی بی، که واته پېلېنانی زورليکراو دانامه زری، چونکه له شوي نی پېلېنان له کفرو کفرکردن له ژير زه بری زورليکردندا دانمه زری و

بايەخى نەبى، بە مەرچى لە دلەوہ باوہرى دامەزراوبى، ئيتىر چۆن پىلینان لەشتى تر، کە لە کفرکردن بى گرنكى ترە، دادەمەزرى.

چوارەم: فامیدەبى (روشد) ئەگەر پىلینانەکە لەسەر مالى بوو، ئەوہ پىلینانى نەفام (سەفیه) لەمال دانامەزرى، دەنا حىجر نانەسەر سوودى نامىنى. ئەمە بەپى روالەتى برىارى شەرع وایە، کە پىلینانى حىجر لەسەر دانراو، بە ظاهیری شەرع، دانامەزرى دەنا لەلای خوا بەربرسىارە، ئەگەر لەراستیا پىلینانەکەى تەواو بوو ئەوہ لەسەریەتى کە حىجرەکەى لەسەر نەما ئەو مافە جىبەجى بکا. وەكى تر ئەم جوړە پىلینانەى لى وەردەگیرى: پىلینان لە شیاوی بو حەددى شەرعى، یا پىلینان لە تەلاق و ژن خولەکردن و ظیہارکردن لەگەل ژندا، چونکە ئەم جوړە شتە پەیوەندى بە سامانەوہ نیە، ھەروا برىارى پىلینانى کەسى حىجرى لەسەربى لە عیباداتدا وەك برىارى فامیدە (رەشىد) وایە دادەمەزرى.

پىلینان لە شتى نامەعلووم:

پىلینان لەشتى دیارىنەگراو (مەجھوول) دادەمەزرى، بو روونکردنەوہى ئەو شتە قسەى پىلینەر وەردەگیرى، وە بەھەرچى مانای لىبىداتەوہ، بە مەرچى دابىرى بەمال (ھەر چەندە کەمىشبى) لى قەبوول دەکرى، ھەروا ئەگەر مەعنایشى لىبىداتەوہ بەشتىكى پىسى وا کە لە چەشنى مالى نەبى، بەلام راگرتنى دروستبى، وەك سەگى پاس یا وەك تەپالەو پەین، چونکە ئەم جوړە شتانەیش بردنیا بە بەلاش دروست نە بەلام قوبوول ناکرى کە واتای لى بداتەوہ بەشتىكى پىسى وا

كە راگرتنى دروست نەبى، وەك بەرازو سەگى بى سوود، كە بەكەلكى راوو پاسكردن نەيەت، گوتراوېشە: ئەم روونكردنەوۋى دواوېشى ئى وەردەگىرى، چونكە بەرازو سەگى بى سوودىش بەشت حلىبن.

چەرتكردن لە پىلىنن:

دروستە جياكردنەوۋە چەرتكردن لەو شتەى كە پىلى لىئاو، ھەروا چەرتكردن (واتە: ئىستىسنا) لە غەيرى پىلىننانشدا دروستە، چونكە چەرتكردن لە قورئان و لە زماندا زۆر رووى داو، جا ئەگەر چەرتكردنەكە بەوشەى پىرۋزى (ان شاء الله) بى ئەو بەو نەبى بە پىلىنەر، وەك ئەو بلى: خوا ھەزكا سەد دىنارى فىسارەكەسم لەسەرە چونكە ئەمە پىلىنننى تەواو نىيە، سەرەراى ئەوېش ئەم جۆرە گوتەيە پىوېستكردنى شتە لە ئايندەدا، پىلىننانش ھەوالدانە لە كارىكى رابووردوو، كەواتە ئەم دوو شتە بە پىچەوانەى يەكتەرەوۋەن و يەك ناگرن. ھەموو كاتى بناغەى كارىش لەسەر ئەوۋىيە كە ئەستۋ خالىيە لە مافى ئەم و ئەو ھەتا بەلگە راست دەكرىتەوۋە. مەرچى چەرتكردنیش ئەوۋىيە كە بلكى (واتە متصل بى) بە پىلىننەكەوۋە، بەپى عادت، كەواتە بەينكەوتن بەھۋى ئەم شتانەوۋە زىانى نىيە: بە راوەستانى ھەناسەدان و بەگرتنى زمان، كە كابران بگىرى و قسەى بە ئاسانى بۆ نەكرى، يا زمانى تەتەلە بكا، يا بەباشى گۈنەكا، يا بەھۋى كۆكەو بژمەوۋە بەينى بكەوۋى، پىلىنن لەكاتى ساخى و لەكاتى نەخۋشىدا چۈنەكە لەكاتى تەندروستىدا دامەزرانەكەى ديارەو ئاشكرايەو بەلگەى رۋشنى لەسەرە، لەكاتى نەخۋشىدا دەلتىن: ئەگەر پىلىننەكەى قازانجى بىانى تىادا بوو،

ئەو ۋەك كاتى لەش ساغى دادەمەزرى، بۆ بەرژەو ھەندى كە لە پوور گربوو، ئەو یش ھەردادەمەزرى، چونكە ئەگەر لە كاتى وادا درۆز نیش واز لە درۆ دینى و قسەى راست دەكا، بەدگارىش تەو بە دەكاو دەگەر پیتە ۋەو لایەنى حەق دەگرى، ئیتر چۆن ئەم كابرەى پیلینەرە لەم كاتە ناسكەدا ناھەقى دەكا؟ ھەيشە دەل: پیلینانى كاتى نەخۆشى دانامەزرى، چونكە ریی تى دەچى كە مەبەستى بى بەشكردنى ھەندى لە كە لە پوور بەرەكان بى.

٢٢٤) باسى خواستەمەنى (عارىە):

لە زماندا بریتىيە لەو ۋە كە بەبەلاش كەسى بى بە خاوەنى قازانجى، لە شەرعدا بریتىيە لە گریدانى كە دەبى بەھوى ئەو ۋە كەسى سوود لە شتىكى حەلال ۋەربگرى بۆ ماوھى، بە مەرجى شتەكە ۋەك خۆى بمىنى، ۋە لە كاتى پيوستدا شتەكە بداتە ۋە بە خاوەنى.

سەر بەلگەكەى ئەم ئايەتەيە: (وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ) مەبەست لەم ئايەتە ھەر شەكردنە لەو كەسانە كە ئەو جۆرە شتانە لە دەرو دراوسى قەدەغە دەكەن، كە بوو بە باو دەرو دراوسى ئەو جۆرە شتانە لەناو خۆياندا لەيەكترى دەخوازن بۆ ماوھى. لە ريبازى رەھبەرىشدا ھەيە دەفەرموى: لە رۆزى غەزای خەيبەردا پيغەمبەرى خوا (ەروودە خوا ە لەسەربە) زرىيەكى خواست لە صەفوانى كورى ئومەييە، كە چى صەفوان گوتى: ئەو ە ليم زەوت دەكەى ئەى موحەممەد؟ فەرمووى: نەخیر من چۆن شت زەوت دەكەم، بەلكو بە خواستەمەنى ۋەرى دەگرم، دەستەبەرىشى

دهكهم كه وهك خوۋى بيگپر مهوه بوټ. (ئه‌بو داوودو نه‌سائى و حاكم گپر او يانه ته‌وه). ئيبنو صه‌بباغ يه‌ك ده‌نگى و يه‌كگرتنى له‌سه‌ر ئه‌وه: كه خواسته‌مه‌نى سونه‌ته راگويز (نه‌قل) كردووه.

مه‌رجه‌كانى دامه‌زرانى:

خواستن به‌م مه‌رجانه داده‌مه‌زرى:

يه‌كه‌م: ئه‌وه‌يه كه مال لى خوازراو شايسته‌يى و نه‌هلييه‌تى هه‌بى بو شت به‌خشين و پياوه‌تيكردن، كه‌واته دروست نيه منال و شيت و نه‌قامى حيجر له سه‌ردانراو مال بدن به كه‌سى به‌خواسته‌مه‌نى.

دووهم: ئه‌وه‌يه كه قازانجى شته‌خوازراوه‌كه هى مال لى‌خوازراوه‌كه‌بى، كه‌واته: دروسته به‌كريگر به كريگراره‌كه بدا به‌كه‌سى به خواسته‌مه‌نى، چونكه خوۋى خاوه‌نى قازانجه‌كه‌يه‌تى، به‌لام مال خواز ئه‌و مافه‌ى بو نيه، چونكه ئه‌م خاوه‌نى قازانجى مال‌كه نيه، ته‌نيا بو ئه‌م ره‌واكراوه كه قازانج له‌و مال‌ه و مربرگرى و به‌س، له‌حالى وايشدا هه‌قى ئه‌وه‌ى نيه كه ئه‌و‌يش قازانجى مال‌كه‌كه بو كه‌سيكى تر ره‌وا بكا، به‌پيى ئه‌م به‌لگه‌يه: ميوان مافى ئه‌وه‌ى نيه كه ئه‌و شته‌ى دانراوه بو ئه‌و ره‌واى بكا بو كه‌سيكى تر، هه‌تا هه‌قى ئه‌وه‌ى نيه كه هه‌نديكى دهرخواردى پشيله‌و شتى وا بدا.

سييه‌م: ئه‌وه‌يه شته‌ خوازراوه‌كه به سوودبى، كه‌واته شتى بى سوود نادري به خواستن، وهك به عاريه‌دانى جاشيكي تور كه هيشتا نه‌خراپيته ژير بار، چونكه له‌كاتى وادا مه‌به‌ست له خواستن كه قازانج و مرگرتنه له خوازراوه‌كه دمه‌هوتى!.

چوارم: نه‌وه‌یه که ده‌بی ماله خوازراوه‌که له‌به‌رچاوه واته: عه‌ینه‌که‌ی بمینیت‌ه‌وه له پاش سوود لی وەرگرتن، وه‌ک چهرخ و ده‌ستارو جل و به‌رگ و ئامرازو که‌ره‌سته و ئامیر، که‌واته: شتی قازانجه‌که‌ی به‌سرابی به‌فه‌وتانی‌ه‌وه، وه‌ک مؤم بۆ سووتان و نان و چیش‌ت و بۆ خواردن و سابوون بۆ شت پیش‌و‌ردن، شتی وا خواستنی دروست نی‌ه‌و دانامه‌زری، هه‌روا هه‌رش‌تی له‌م باب‌ه‌ته‌بی، چونکه خوازراو ده‌بی عه‌ینه‌که‌ی بمینی و له‌پاش قازانجی شهرعی لی وەرگتن بدریت‌ه‌وه به‌خاوه‌نه‌که‌ی.

خواسته‌مه‌نی به‌بی مهرج و به‌ندو به‌مهرج و به‌ندیش دروسته :

مال لی خوازراو بۆی هه‌یه که خوازراوه‌که ره‌وا ببینی بۆ مال‌خواز به‌بی مهرج و به‌ند، وه کاتی بۆ دیاری نه‌کا، هه‌روا بۆی هه‌یه که کاتی بۆ دیاری بکا، هه‌ر وه‌ک بۆی هه‌یه له هه‌موو کاتی‌کا داوای خوازراوه‌که بکاته‌وه و وری بگریته‌وه، چونکه خواسته‌مه‌نی گری‌دانی دروسته، ئه‌م جو‌ره گری‌دان‌ه‌یش وه‌ک له پیش‌ه‌وه گوتمان بۆی هه‌یه هه‌رکاتی ئاره‌زوو بکا کو‌تایی پی‌به‌ی‌نی. له راستیدا نه‌گه‌ر ری‌گه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی نه‌ده‌ین که هه‌رکاتی ویستی ماله‌که‌ی و‌ه‌ر‌ب‌گریته‌وه کار سه‌رده‌کی‌شی بۆ ئه‌وه که مه‌ردووم خو له‌م جو‌ره پیا‌وه‌تی و یارمه‌تی‌یه جوانه به‌دزنه‌وه، له‌م کاتانه‌یشدا خواستن به‌تال ده‌بیته‌وه: به‌مردنی لی‌خوازراو، یا به‌شیت‌بوونی، یا به‌حیجر له‌سه‌ردانانی، هه‌روا به‌مردنی خوازه‌ر (مستعیر: مال‌خواز) میراتبه‌ره‌گانی مال‌خواز مافی ئه‌وه‌یان نی‌ه خواسته‌مه‌نی‌یه‌که به‌کار به‌ی‌نن، ده‌نا کری‌ی عاده‌تی یان ده‌که‌ویته‌ سه‌ر له‌گه‌ل مه‌سره‌فی بردنه‌وه‌یدا، زیاد له‌وه کونا‌ه‌باریش ده‌بن.

دهسته بهریی خواسته مه‌نی:

خودی مائه‌خواز او ده‌که، نه‌گهر به‌هوی کار پی‌کردنیکی واوه که ریگه‌ی پی نه‌درابوو فه‌وتا، نه‌وه مال‌خواز ده‌بی به دهسته به‌رو ده‌بی بی‌یژی‌ری، به‌پیی فه‌رمووده‌که‌ی سه‌فوان که له سه‌ره‌تای باسه‌که‌وه رابورد، له‌بهر نه‌وه‌یش چونکه مائه‌و مال‌یش ده‌بی بدریته‌وه به‌خواه‌نی، جا له‌کاتی فه‌وتانه‌که‌یدا به‌هاکه‌ی چه‌ندی به‌پیی نرخ‌ی رۆزی فه‌وتانی ده‌بی نه‌وه‌نده بدری به‌خواه‌نه‌که‌ی به‌لام نه‌گهر به‌هوی کار پی‌کردنی ری پی دراوه‌وه فه‌وتا، نه‌وه نابی به‌جه‌سته به‌ر، وه‌ک نه‌وه جل و به‌رگ به‌هوی له‌بهر‌کردنه‌وه بدری و بی‌روی، یا وه‌ک نه‌وه ولاخ به‌هوی سواری پی‌کردنه‌وه عه‌ی‌ب‌دار بی.

٢٢٥) زه‌وت‌کردن (غه‌صب):

زه‌وت‌کردن تاوانیکی گه‌لی گه‌وره‌یه، له‌گونا‌هه هه‌ره گه‌وره‌کانه‌و ده‌بی به‌هوی رق و توور به‌وونی خوا. سه‌ربه‌لگه‌ی چه‌رام‌کردنی نه‌م فه‌رمایشته‌ی یه‌زدانی پاکه: {وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ - سورة البقرة - ١٨٨/٢} واته: له‌ناو خۆتاندا مائی یه‌کتری به‌نا‌هه‌ق مه‌خۆن. هه‌روا نه‌م نایه‌ته‌یه که دغه‌رموی: {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ، الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ - سورة المطففين - ٨٣ / ١-٣}. سه‌ر به‌لگه‌ی چه‌رام‌کردنی له‌ری‌بازی ره‌به‌ردا نه‌م فه‌رمووده‌یه‌تی (مرووده‌خواه له‌سه‌ره‌ی): سه‌رو مال و نامووستان به‌بی چه‌قیکی شه‌رعی به‌یه‌کتری چه‌رامه، وه‌ک

چون ریزشکاندنی ئەم رۆژه پیرۆزەتان، که رۆژی عەرەفەیه، لەم مانگە پیرۆزەتانا، که مانگی قوربانە، بە تاییبەتی لەم شارە پیرۆزەیشتان، کەشاری مەککەیه زۆر زۆر حەرامە ئاوا خوین و مائ و نامووسیشتان، بەبێ حەقیکی شەری بەیەکتری حەرامە (شەیخان)

زەوتکردن لە شەرعدا بریتییە لەوە کەسێ بە زەبری زۆر، بە ناهەق مافی کەسێکی تر داگیر بکا، لەسەر شیوەی دەسدریزی، وەک ئەوە کە نەهێڵێ کەسێ لە شوینیکا دابنیشێ کە مافی خوێ بێ لەو شوینەدا دابنیشێ، وەک دانیشتنی قەراخ رێگەو ناو مژگەوت، یا وەک ئەوە دەست بگرێ بەسەر زەوی و زاریدا، یا بەسەر سامانیدا بە ناهەق. ئەوەندە هەیه ئەگەر مائی موسوڵمانێ لەلای کافرێکی جەنگی بوو، یا لەلای موسوڵمانێکی زەوت کەربوو، ئەم بەزەبر لێی سەندەووە دایەو بە خاوەنی ئەوە بە زەوتکردن دانانرێ. زەوتکردن لە زماندا بریتییە لە بردنی شتی، بە ئاشکرا بە زەبری زۆر، چونکە ئەگەر بەنهیینی بیبا ئەوە دزییە، بە مەرجێ لە جیگە ی ناسایی وینە ی خویدا دانرابێ، ئەگەر لەسەر شیوەی رقبەبەری و وجود نەزانین بردی ئەوە شەر پێفرۆشتنە، ئەگەر لەسەر شیوەی دەست بەسەرداگرتن و داگیرکردن بردی ئەوە لێفراندن (اختلاس)ە. ئەگەر بە دەست پیسی بردی ئەوە گەندەکاری و ناپاکییە لە سپاردەو ئەمانەت. داگیرکردنی هەرشتی بەپێی ئەو شتە خۆیەتی. دە ی ئەگەر کەسێ بەبێ رێگەپێدانی خاوەنی، لەسەر بەرە ی کەسێ دابنیشێ ئەوە زەوتکەرە، یا کەسێ بپرواتە ناو مائی و خاوەنەکە ی لێ دەربکا ئەوە زەوتکەرە، هەتا ئەگەر بچیتە ناو خانووێکی چۆلێش بە

نیازی داگیرکردنی هەر زهوتکهره، یا کهسێ سواری و لاخی کهسێ بێ، یا نههیڵن خۆی سوودی ئی و مر بگری هەر زهوتکهره.

هه رکاتیکیش زهوتکردن چه سپاو و ئیسپات بوو ده بێ دهسبه جی رهی بکاتهوه بۆ خاوهنی، ئه گهرچی به چهند قاتی نرخى زهوتکراوه که زیانی ئی کهوتوو به هوی پیژاردنه وه، وه مهسرهفی دانه وه دیش له سه ر زهوتکهره، با زۆر زۆریشی تی بچێ، ههروه ها پیویسته تۆله ی ناته واوی و عه یبداریی زهوتکراو بدا، واته: ئه رش و زهده بژی ری له سه ر زهوتکهره. زهده بژی ری (که به عه ره بی پی ده ئین: ئه رش) بری تییه له به های فره قی نیوانی ئه و شته به ساغی و ئه و شته به نه نگداری تۆله ی ناته واویشی پی ده گوتری.

جا خوای ئه و ناته واوییه له سیفه تدا بێ، وه ک ئه وه ئازده که له کاتی زهوتکردنا قه له و بووو ئیستا له رپوو، یا له زات و خودی زهوتکراوه که دابی، وه ک ئه وه له کاتی زهوتکردندا ساغ بێ و له وه دوا شکابی.

٢٢٦) باسی هه لگرتنه وه (شوفعه):

بر: ته جرید/ ٣٧ - ٧٢ - ز: ٤١.

شوفعه له زمانی عه ره بدا به مانا خۆ به هیزکردن و کۆمه کی کردنه، چونکه به و وه رگرتنه خۆ به هیز دهکا، له کوردیدا پی ده گوتری بهش هه لگرتنه وه، له شه رعی شه ریفدا بری تییه له وه - به شه مو لکی هاو به شیکی کۆن که به را به ر به شتی دایبی تی به که سیکی تازه به زۆر

نہ هیئرئ کہ ببئ بهی ئەم کەسە تازەییەو بکری بە مولکی ھاوبەشی
خاوەنە پیشوووەکە، لەبەر نەهیشتنی روودانی ئەو زیانەیی کە لەم
ھاوبەشییە تازەییەو پەیدا دەبێ، بەو مەرجە کە ئەو ملکە قابیلی
دابەشکردن بێ، بەلام قابیلی گواستەنەو نەبێ. سەر بەلگەیی
چەسپبوون و سوووتی بەشەلگرتنەو ئەم فەرموودەیی شەپخەینە:
پێغەمبەر (ەروودە خواوە لەسەرە) شوفعە (بەشی ھاوبەش ھەلگرتنەو) ی داناو،
لە ھەموو شتێکا کە ھاوبەش بێ و ھیشتا دابەش نەکرا، بەلام ئەگەر
شتە کە جیاکرایەو و سنوور دانراو توخوب نیشانەکراو رێگەو بان دیاری
کرا ئیتر ھەقی شوفعەیی بە سەرھووە نامینێ) لە گیرانەو ھەکا دەفەر موی:
(لە زەوی و زاردا، یا لە جیگەو شویندا، یا لە باخدا).

مەرجی دامەزراندنی – بەش ھەلگرتنەو – شوفعە:

یەكەم: دەبێ مولکە کە ھاوبەشی تەواو بێ، لەسەر شیوەی
تیکرایی، واتە: تیکرایی مولکە کە ھی تیکرایی ھاوبەشەکان بێ. بەم وەزە
لە ھەرەبیدا دەگوترێ: (علی وجه الشیوع) کە واتە: شوفعە بو دراوسێ
نیە، گەرچی لەو ھەپیش ھاوبەشیش بوو بێ لەو مولکەدا، بەپێی
فەرموودە کە پێشەووی بوخاری کە ئەو ھەیی تیا دا بوو: ئەگەر
جیاکرایەو و سنوور دیاریکرا.. ئیتر ھەقی شوفعەیی بە سەرھووە نامینێ.

دووھەم: دەبێ مولکێ بێ قوبوولێ دابەشکردن بکا، وەك پارچە
زەویيەك، یا خانوویەك، بەلام شتێ کە قابیلی دابەشکردن نەبێ، وەك
شمشیر و شتی وا، شوفعە ھەل ناگرێ.

سییه: ملکیکی و نه بی نه گهر دابهش کرا قازانجه کی
هه لوه شیت هوه، وهك دوو کانیکی بچکوله، یا گهر ماوی که بهش نهکا که
بکری به دوو گهر ماو.

چوارهم: ده بی مولکیکی وابی که نه گویرزیت هوه، وهك زهوی و
خانوو، شوفعه نیه له شتی گویرزاوه دا، چونکه خوشه ویست (درووده خواه
له سربه) ده فهرمووی: شوفعه بهس له جیگه و شوین و باخدا هه یه. دارو
درخت و دیواریش پاشکوی زهوی و جیگه و شوین. چونکه فهرمووده که
وشه ی جیگه و شوین و وشه ی باخی تیادایه، به وشه ی جیگه و شوین
خانوو شتی و به دهرگه وی، به وشه ی باخیش دارو درخت بهر ده که وی،
ههرشتیکیش له کاتی فروشتندا به بی ناو هیان بهر فروشتنه که بکه وی
هه روا، وهك دهرگاو ره فو په نجه رهو شتی تری له م بابه ته. به لام نه گهر
دارو په ردوو و درخت به ته نها خو یان فروشران نهوه شوفعه یان تیادا
نیه، چونکه له م کاته دا گویرزاوه دن.

پینجه م: ده بی مولکه که هیشتا بهش نه گرابی و سنووری بو دیاری
نه گرابی، دنا به پیی فهرمووده که پی شوو مافی هه لگرتنه وهی تیادا
نامین.

جا ههر کاتی مافی به شه لگرتنه وه بو که سی دامه زرا نهوه
هاوبه شی شوفعه وهرگره و ده توانی فروشره که بهو به هایه ی که پیی
فروشره هه لگرتنه وه، جا خوا نهو به هایه قهرزی، یا نهخت بی.
داواکردنی مافی هه لگرتنه وه (واته: حه قی شوفعه) ده بی ده سبه جی بی،
به پیی نه م فهرمووده یه خوشه ویست (درووده خواه له سربه): (الشفعة کحل

العقال). (رواه ابن ماجه بسند ضعيف). واته: وهك چۆن وشتري تهرا ئه شكيله كه ي بکړي ته وه، نه گهر گورج جلّه وى نه گيرئ د پروا و له ده ست د درده چي شوفعه يش ناوايه. به يئ س نه نه دو رسته يش له کتبه کاني فيقه دا حه ديسئ هه يه ده لي: شوفعه حه قيکي ره وای ئه و کسه يه که به زوويي په لاماري بدا و بيقوژي ته وه. ئه م فه رمو وده يه ده فه که ي ناوايه: (الشفعة لمن واثبها) له بهر ئه م به لگه يه يش: شوفعه مافي که بؤ نه هيشتنى نه گهرى زيان په يدا بو وه، که واته ده بي ده سبه چي بي، ريک وهك گه رانه وه ي فروش راو بؤ سهر خاوه نى به هو ي دهر که و تنى نه نگيه وه. گوتراو يشه: نه گهر په له يشى لي نه کا مافى نافه وتئ. حه ديسى يه که ميش ئه م قسانه ي له باره وه کراوه: ئي بنو حيبان ده فه رموي: بي سهر چا وده يه، نه بو زورعه ده فه رموي: مونکهره، به يه ه قى ده فه رموي: سابت نه بو وه که حه ديسه يانا. نه گهر ههر به شيك له مالى هاوبه ش درا له ماره يي ژندا، نه و پشکه به شوفعه ودر ده گير ي ته وه، له باتى نه وه (مه هرو لميثل) ددرئ به ژنه ماره بر او ده که له سهر نه و پشکه، نه گهر کو مة ليک هاو به ش بوون له ماتي کا، هاوبه شي کيان به شى خوى فروشت، نه وه هاوبه شه کاني تر ههر که سه يان بوى هه يه که به يئي نه ن دازه ي به شى خوى له پشکه فروش راو ده که شوفعه ودر بگري.

٢٢٧) باسى قازانچ به هاوبه شى (قراض):

قازانچ به هاوبه شى، يا قازانچ به شه را که ت له عه ره بيدا پيى ده گوتري (قراض) يا (مضاربة) ئه م دوو زاراوه له م شوينه دا به يهك

واتان. (قراض) له (قهرض) دا ریژراوه، که بهمانا لیځرتاندن و لیږپینه، چونکه خاوهن مال پارچهیی له ماله‌که‌ی داده‌برئ و حیای ده‌کاته‌وه و بازرگانی و مامه‌ل‌هی پټوه ده‌کا، له هه‌مان کاتدا پارچه‌یه‌کیش له قازانجه‌که‌ی داده‌برئ.

له شه‌رعیشدا: عه‌قدیکه له‌سهر نه‌قد، ئیشکه‌ره‌که به‌و پاره‌یه‌وه سه‌وداو مامه‌ل‌هو بازرگانی ده‌کاو، قازانج به‌پټی مهرج ناوکویی ده‌بی له نیوانی ئیشکه‌رو خاوهن ماله‌که‌دا. سهر به‌لگه‌ی ئهم باسی قازانج به‌هاوبه‌شیه‌ی ئهم فهرمووده‌یه‌یه: حه‌زهرت (درووده‌خواه له‌سهر به‌و) مالی له خه‌دیجه وهرگرتو به قازانج به‌شه‌راکه‌ت ئیشی پټوه کردو بردی بو شام بو بازرگانی. هاوړپټیانی پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خوا له‌سهر پیغه‌مبه‌رو ره‌زاه‌خوا له‌پارانه) له‌سهر ره‌وایی قازانج به‌هاوبه‌شی یه‌کیان گرتووه.

مهرجه‌کانی:

چهند مهرجی هه‌یه بو دامه‌زرانی قازانج به‌هاوبه‌شی:

یه‌که‌م: ده‌بی ماله‌که پاره‌ی سکه لیډراوې، که‌واته قازانج به‌هاوبه‌شی دروست نیه له‌سهر شووشی زیرو زیو، یا به‌خشی ژنان، یا له‌سهر سامانی بازرگانی.

دووه‌م: ده‌بی ئیشکه‌ره‌که (واته: عامیله‌که) ریگه‌ی ده‌ستی له ئیشکردندا نه‌گیرئ و به‌ری ته‌صه‌روفي به‌ره‌للای، سه‌وداو مامه‌ل‌هو به‌ نازادی بکا، چونکه ئه‌گهر ریگه‌ی ئه‌وه‌ی لی بگیری مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له

ھاوبەشییەكە دەفەوتی. چونكە ئیشكەر ئەگەر ھەموو جارێ پرس ورا بەخاوەن مال بکا ئەو دەستی دەبەستی و سەودا بەو شیوەیە قازانج ناکا.

سییەم: دەبێ قازانجەكە ھاوبەشبین لە نیوانی ئیشكەر و خواوەن مالد، ئەمیان لەباتی ئیشكەكە و ئەویان بەھۆی سەرمايەكەییەو قازانج وەردەگرن.

چوارەم: دەبێ پشكە قازانج دیاری بكړی، وەك نیووە چواریەك و سییەك و شەشیەك. كەواتە: ئەگەر وتی: بەشی یا پشكی بۆ تۆ ئەو دانه مەزراوە چونكە وەجەئەكە نەزانراو، بەلام ئەگەر وتی: قازانج ناو كۆییمان بێ ئەو دادەمەزری و قازانجەكە بەنیوویی دەبێ. بەلام ئەگەر ئیشكەرەكە مەرجی گرت ئەگەر ئەندازەییەكی دیاریكراو بۆ خۆی وەك سەد، یا ژمارەییەكی تر، مەرجی گرت قازانجی جوړیكی تایبەت بۆ خۆی بێ ئەو سەوداكە بەتال دەبێ، چونكە لەوانەییەكە قازانجەكە ھەر سەدبێ و بەس، یا ھەر ئەو جوړە ئەو دەلی قازانج بكاو بەس، یا ئەو جوړە قازانج نەكاو جوړەكانی تر قازانج بكا، كە بەشی ئەو پێوە نیە، لەم كاتەشدا ئیشكەرەكە رەنجەرۆ دەبێ، ئەویش پێچەوانەیی مەبەستی ئەم سەودایەییە.

پینچەم: نابێ ماوە (مەدە) دیاری بكړی بۆ گریدانى قازانج بە ھاوبەشی، چونكە قازانج كاتی دیاریكراوی بۆ نیە، ریی تى دەچى ئەگەر ماوہیى دیاری بكړى لەو ماوہدا ئیشكەر هیچ قازانجى نەكا، وەكى تریش ئەمیش یەكێكە لە گریدانه دروستەكان، كە كاریكى ئاساییە ھەموو كاتى

ھەردوۋ گرىددەرەكان مافى ئوۋەيان بۇ ھەيە كە سەۋداكە ھەل
ۋەشىننەۋە.

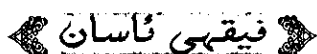
شەشەم: نابى قازانچ بېسەستىرئ بە ماۋەيەكى ديارىكراۋەۋە ۋەك
ئەۋە بلى: قازانچى ئەم سال ناۋكوۋيىمان بىۋ قازانچى سالى ئايىندە بۇ
من بى بەتەنيا، چونكە بەم شىۋە قازانچ بە عەدالەت دابەش ناكىرئ.

بزانن كە دروست نىە كە ئىشكەر لە دەسمايە كە خەرج بكا،
چونكە ئەۋ پىشكى ديارىكراۋى خۇى بۇ دادەنرى، ئىتر لەۋە زىاتر ھىچى
ترى ناكەۋى، ئىشكەر بەبى رىگە پىدانى خاۋەن مال بۇى نىە لەگەل
خۇى مالەكە ببا بۇ سەفەر.

۲۲۸) دەتەبەرىلى لەسەر ئىشكەر نىە:

ئىشكەرى قازانچ بە ھاۋبەشى ئەمىندارە، چونكە دەسمايەكەى بە
رمزامەندىيى خاۋەنەكەى ۋەرگرتوۋە، لەبەر ئەۋە ئەمىش دەق لە ھەموۋ
ئەمىندارىكى تر دەچى، كەۋاتە: مەگەر بەھۇى كەمتەر خەمىيەۋە بە
سوۋچبار دابنرى، دەنا دانانرى بە دەستەبەر.

جا ئەگەر خاۋەن مالەكە تۆمەتى ناپاكى ۋ گزىكارى لە ئىشكەرە،
ئەۋە قسەى ئەۋ ناخوات، بەلگۈۋ قسەى ئىشكەر دەخوات، چونكە بىنەرەت
نەبوۋنى گزىكارىيە، ھەروا لە ئەندازەى سەرمايەكەدا باۋەر بە قسەى
ئىشكەر دەكرى، چونكە بىنەرەت نەبوۋنى ئەۋ زىادەيەيە كە خاۋەن مال
داۋاى دەكا، ھەروا بۇ ئەندازەى قازانچىش باۋەرى پىدەكرى، ھەروا بۇ
ئەۋمىش كە بلى: ئەۋ شتەم بۇ قازانچ بە ھاۋبەشى كرىۋە، چونكە خۇى

باشتر ئاڭاي لە نيازى خۆيەتى، ھەروا لە وەيشا باومەرى پيئەدەكەرى كە بلىئ: ئەو شتە فەوتادە، لەو ەيشدا كە بلىئ: سەرمایەكەم گەرانداوتەو ە بۆ خاوەنى، چونكە ئەمىندارەو رىك لە مەروى پيئەسپەردراو دەچى، ئەگەر ئيشكەرەو خاوەن مالى لەسەر توخمەو چەشنەو جۆرى مالىكە قەسەيان جيا بوو باومەرى بە قەسەى ئيشكەر دەكەرى، ئەگەر لە ئەندازەى بەشى بىرپار دراوى نيوانيان قەسەيان لەيەك جوى بوو سوپىند دەدرين، جا لەم كاتەدا (لەپاش سوپىندخواردن يەكسەر) قازانچ بەھاوبەش يەكە ھەل دەوشتەو ەو لەسەر ئەم شيو يە كار دەكەرى: ئيشكەر كرىي وپنەى خوى بۆ ئەو ماو يە كەم بى يا زۆر وەردەكەرى، ھەموو قازانچەكەيش دەدرى بە خاوەن سەرمایەكە. ئەمە بەراشكارى قەرمایشتى و ەو ەوى و رەويانىيە، قەرمو ەوى مینھاجيش ھەر ئەمە دەخوازى.

۲۲۹) زیان له قازانچ پرده کړیته وه:

ياسايه‌كى رەساو دامەزراوە لە مامەڵەى قازانج بە هاوبەشیدا بە دەق دەلى: (قازانج قەلغانە بۆ سەرمايه). جا لەسەر ئەم بنیاتە ئەگەر خاوەن مالى دوو سەد لیره‌ى دایە دەست ئىشكەرو پێى گوت: ئىشيان پێوه بکە، وه‌ لەپێش ئەوه‌دا دەست بکا بە ئىش سەدىان فەوت‌ا، ئەوه‌ ئەو سەده قەوت‌اوه‌ لە سەرمايه‌که‌ دادەشکێنرى و دەمىنىتەوه‌ سەد لیره‌ى، چونکە هېشتا ياره‌که‌ نه‌که‌وت‌ۆته‌ ئىش!.

به لām هه‌یشه ده‌لی: شتی وا ناب، به لکوو ئەو سه‌ده فه‌وتاوه
 داده‌نری به زیان، سه‌رمایه‌که هه‌ر له شوینی خۆیه‌تی داده‌نری به دوو

سهده، نهو سهده له قازانچ پر دهگریتهوه، چونکه به وهرگرتنی نهو دوو سهده له لایه‌نی نیشکهرهوه سه‌رمایه‌که داده‌نری به دوو سهده، له‌بهر نهو پېش ته‌صه‌رووفو پاش ته‌صه‌رووف له فه‌وتانا جیاوازی نیه. به‌لام له‌سهر ههردوو فه‌رمایشته‌کان نه‌گهر سه‌ده‌که له‌پاش ته‌صه‌رووف فه‌وتا نهو داده‌نری به زیان و له قازانچ پر دهگریتهوه، هه‌موو کاتی‌کیش هه‌تا هه‌موو زیانی له قازانچ پر نه‌گریتهوه نیشکهر قازانچی به‌رناکه‌وئ.

گریدانی قازانچ به‌هاوبه‌شی له‌گری به‌نده دروسته‌کانه، که پېیان ده‌گوتري (عقود جائزة):

له‌ههر دوو سه‌ره‌دوه، چونکه له سه‌ره‌تاوه جیداری و وه‌کاله‌ته، که قازانجیش په‌یدابوو ده‌بی به‌هاوبه‌شی، نه‌م دوو مامه‌له‌یه‌یش به‌پېی شهرع له‌گریبه‌نه دروسته‌کانن، ههردوو لایش (واته: هه‌م خاوه‌ن مال و هه‌م نیشکهر) مافی هه‌لو‌ه‌شان‌دنه‌وه‌یان هه‌یه، جا ههر کاتی که لایه‌کیان مامه‌له‌که‌ی تی‌ک دا، ئیتر قازانچ به‌هاوبه‌شی نامینئ، هه‌روه‌ها نه‌گهر لایه‌کیان بمري یا شیت بیئ سه‌ودا که تی‌ک ده‌جئ. جا له‌م کاتانه‌دا نه‌گهر سه‌رمایه‌که بوو بوو به‌قه‌رز، پئویسته له‌سهر نیشکهر وهری بگریته‌وه، خواه قازانچ دهرکه‌وتبی یانا، چونکه قهرز ملکی نات‌ه‌واوه، که له‌ خاوه‌ن ماله‌که‌یش وهرگیراوه ملکی ته‌واو بووه، ده‌ی که‌واته له سه‌ریه‌تی که وه‌ک خو‌ی بیداته‌وه ده‌ست خاوه‌نی. به‌لام نه‌گهر قهرز نه‌بوو، تی‌ده‌فکرین نه‌گهر له‌جو‌ری سه‌رمایه‌که خو‌ی بوو، وه قازانجیش له‌ئارادا نه‌بوو، نه‌وه خاوه‌ن مال وهری ده‌گریته‌وه، نه‌گهر قازانجیش هه‌بوو به‌پېی مهرجه‌که دابه‌شی ده‌کهن. خو نه‌گهر زیان هه‌بوو نه‌وه هه‌مووی

دەكەوێتە سەر خاوەن سەرمايه‌كه، نیشكه‌ر هیچ زیانی به‌ر ناكه‌وێ،
ئەوه‌نده هه‌یه ئه‌ویش ئه‌وماوه‌یه کاری به‌ خۆپیی کردووه‌.

٢٣٠) باسی باخه‌وانی (موساقات):

بر: ته‌جرید / ٣ ل - ١٢٢ ز: ٤٧.

باخه‌وانی له‌ شه‌رعا ئه‌وه‌یه كه‌سێ مامه‌له‌یێ له‌گه‌ڵ كه‌سیكی
تردا بكا، له‌سه‌ر خزمه‌تكردن و به‌خێوكردنی باخی دارو ده‌رخت، به‌
ئاودان و كێلان و باسكردن و شتی تری وا، به‌رامبه‌ر به‌ به‌شیكی دیاری له‌
به‌رو می‌وه‌ی ئه‌و باخه‌. سه‌ر به‌لگه‌ی دروستبوونی ئه‌م بابه‌تی
باخه‌وانییه‌، ئه‌م فه‌رمووده‌ی موسلیمه‌، كه‌ له‌ئێبنو عومه‌ره‌وه‌یه: ده‌لێ:
پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌) كاتێ خه‌یبه‌ری گرتدایه‌وه‌ به‌ خه‌لكی خه‌یبه‌ر
كه‌ به‌نیوه‌یی به‌ره‌مه‌ی بێنن، چ به‌رو بووم چ شینایی به‌ نیوه‌یی.

راجیایی نیه‌ له‌وه‌دا كه‌ باخه‌وانی له‌ باخه‌خورمادا دروسته‌
چونكه‌ سه‌رچاوگه‌ی ده‌قه‌كه‌ له‌باره‌ی ئه‌وه‌ وه‌یه، ئیمامی شافیعی
(ره‌زاه‌ خوداه‌ كه‌وره‌ له‌بنه‌) ره‌زه‌ می‌وی قیاس کردووه‌ له‌سه‌ر باخه‌ خورما، به‌
جامعی زه‌كات له‌ نیوانیاندا، هه‌ردوو لاشیان خه‌مڵ ده‌گرێن.

هه‌ندێ ده‌لێن: شافیعی ره‌زه‌می‌ویشی له‌ ده‌ق (واته‌: له‌ نه‌ص)

وه‌رگرتووه‌، كه‌ ئه‌م ده‌قه‌یه‌: پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌) كاتێ خه‌یبه‌ری
گرت دایه‌وه‌ به‌ خه‌لكی خه‌یبه‌ر، به‌رابه‌ر به‌وه‌ كه‌ به‌ نیوه‌یی به‌ره‌مه‌ی
به‌یئن، چی به‌ری باخه‌ خورماكانی، وه‌چی به‌ری ره‌زه‌می‌وه‌كانی.

به لām درختی تر وهك ههنجیرو قه یسی و داری بهری تر، رای
 زاناکان له باره یانه وه جیا جیا یه، زانا هه یه ده لئ: باخه وانی له باخی ئهم
 جوړه دره ختانه دا دروست نیه، چونکه زه کاتیان ئی ناکه وئ. هه یشه ده لئ:
 لهم جوړه باخانه یشدا باخه وانی دروسته چونکه پیغه مبه ر (درووده خواه
 له سه ربه) خه یبه ری دایه وه به خه لگی خه یبه ر که به نیوه یی به ره می
 به یئن، خواه له باخه خورماکانی، خواه باخی داری تری. ئه مه یش که
 باخی دارو درخت، هه ر جوړئ بی دهرئ به باخه وانی دروستترین
 فهرمایشته و په سه ندی ئیمای نه وه ویشه.

مه رجه کانی باخه وانی:

یه که م: ده بی کاتی باخه وانی دیاری بی، ماوه که ی زانراو بی، له
 که یه وه بو که یه، چونکه باخه وانی گریدانیکی (لازم) ه له عوقوده
 لازیمه کانه. واته: خزمه تی باخه که پیویست و ئهرکی سه رسانی
 باخه وانه که یه، به رابه ر به وه پشکی دیاریکراوی به روبوومیش پیوست
 ده بی بو ئه و.

وه کی تریش پیگه یشتنی میوه و به ریش ماوه یه کی دیاری تایبه تی
 هه یه، به ناسانی ده زانرئ و سه ره تاو بنه تای بو داده نرئ.

دووهم: ده بی هه ر خزمه ت و ئیشی که په یوه ندی به به خیو گردن و
 به ره مه یئانی باخه که وه بی له سه ر باخه وانه که بی، وه خوی به ته نها
 بیکا، چونکه ئه مه بابته تی ئهم باسه یه، بویه ئه گه ر باخه وان مه رچی
 گرت که خاوه ن باخه که ده بی له گه ئیدا ئیش بکا گریدانه که دانامه زرئ،

چونکه یاسای دامه زراو له م بابته دا ده لئ: ئه وهی ئه رکی سه رشانى
 باخه وانه ئه گهر به مهرج گيرا كه ئه وه له سه ر خاوه ن مال بئ،
 گریدانه كه پووج ده بئ.

سینه م: ده بئ بشکيکی دیاریکراو له میوه و بهرو بوومی باخه که
 بدرئ به باخه وان، وهك نیوه و سینهك و چواریهك و.. تاد، چونکه دهقی
 چه ند نموونه یئ له م بابته له سونه تدا هه یه، جا ئه گهر باخه وان
 مهرجی کرد که بهری چه ند دار خورمایه کی تایبته بو ئه و بئ ئه وه
 دانامه زری، چونکه ریئ تیده چیئ که ئه و دره ختانه به نه گرن و باخه وان
 ره نه چه رۆ بئ، یا دره خته کانی تری باخه که به نه گرن و له م باردا خاوه ن
 باخ ناو می دبئ. شتی وایش داده نرئ به زیانی زۆر، گریدانی باخه وانیش
 خوی له خۆیدا زهره ریکی زۆری تره، که ریگهی پیدراوه له بهر
 پیداو یستییه، به لام دوو زیانی زۆر (واته: دوو غه ره ر) له یهك مامه له دا
 ده بن به هوئی قه دهغه بوونی!

ئه گهر گوتی: خودا چی دا به ناو کو بیمان، ئه وه داده مه زری، وه
 ده بردرئ به سه ر نیوه مییدا.

چاره م: چاوپیکه وتنی باخه که و داره کانی مهرجه بو
 دامه زرانندی باخه وانی، باخه وانی له سه ر شتی نه زانراو دانامه زری.

کارونیشی باخه وانی: نیش له باخه وانیدا له سه ر دوو جوړه:

یه که م: هه رکارئ که بو چاکبوون و زیادبوونی میوه پیویسته و
 سوودی هه یه بو بهری باخه که، ئه و جوړه کارانه له سه ر باخه وانه که یه،

واته: ئەو کارانەى که گشت سالت دووباره دەبنهوه، وهک ئاودان و پێداویستییهکانی ئاودان، له جۆمال و میرازو مشتوماگکردنی بیرو خستنهگهپری ئامێرهکان، وهک ههر ئیشیکى تر که به عادت پێویست بێ بۆ پاراستن و گهشهکردن و وشک کردنهوهى بهرى باخهکه، وهک ئامادهکردنی جێگهخهرمان.

٢٣١) باسی بهکریدان (اجاره):

تجريد / ٣ ل ٧٥ - ز: ٤٢.

بهکریدان له شهرعى شەریفا بریتىیه لهوه: کهسێ قازانجى شتى بکا بهمولکى يهکێ بهرا بهر بهوهجهل (عیوهزى)، بهپێى ئەو مهرجانهى له مهولا باسیان دهکەین، بهکریدان (اجاره) بهپێى نامەى خوداو رێبازى رهه بهرو یهکگرتنى نهتهوهى ئیسلام دامهزراره، خودای گهوره دهفهرموى: { قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبْتَ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ - سورة القصص - ٢٦/٢٨ } ديسان دهفهرموى: { فَإِنْ أَرْضَعْنَا لَكُمْ فَاتَّوهُنَّ أُجُورَهُنَّ - سورة الطلاق - ٦/٦٥ } .

ئهوهتا لهم دوو ئایهته پیرۆزهدا بهکریدان به رهوا دانراوه. ئیمامى بوخاریش (رهزاه خواه لیبه) ئەم فهرمووده قودسییهى گێراوتهوه: خودای گهره دهفهرموى: ئەم سێ کهسهیه له رۆژى قیامهتدا خوم داواچیم له سهریان: ئەو کهسهى که بههۆى ناوى منهوه پهیمان دهدا به کهسیک و بهوه هیمنى دهگاتهوه، یا تهمدارى دهکا، کهچى له پاشا دهسخهپۆی دهکا و پهیمانهکهى ناباته سهروناپاک دهردهچى لهگهلى.

دوووم: پیاوئ ئاده میزادیکی نازاد بفرۆشئ و به هاگهی بخوا.

سییهم: پیاوئ کریکارئ به کری بگری و کاری خویی پی تهواو بکاو که چی کریکهیی نه داتئ.

له ئه حکامدا ئیبنو ماجهیش له ئیبنو عومره رهوه ئهم فهرموودهیهی گپراوه تهوه: له پیس ئه وهدا که کریکار ئارهقه کهی وشک ببیته وه کریکهیی پی بدن.

مه رجه کانی به کریدان:

بۆ دامه زانندن به کریدان چه نده مه رجئ هه یه:

یه گهم: به کریدان به سه ر که ئک (مه نفعه عه ت) دا ده پوا، نه ک به سه ر زات (عه ین) دا، که واته: به کریدان دانامه زرئ ئه گهر به سه ر زاتدا بپروات، وه ک به کریگرتنی باخ بۆ به ره کهی، یامه ر بۆ شیره کهی، یا بزنی بۆ مووه کهی، چونکه به رو شیرو موو زاتنی نه ک که ئک.

به لام ئه گهر زات ده بوو به پاشکوی که ئک ئه وه دروسته، وه ک به کریگرتنی ژنی بۆ مه مکدان به مندال، وه ک له م ئایه ته دا ده فه موئ: (فان ارضعن لکم فاتوهن أجورهن). ئه وه تا له م ئایه ته دا کری به سه رتاره به کرداری مه مکدانه وه، نه ک به شیره که وه، شیره که ده بی به پاشکوی کرداری مه مکدان، یا وه ک ئه وه یه کی خانوو یه ک به کری بگری، بیریکی تیادابی، دروسته ئاو له بیره که بخواته وه، چونکه له م کاته دا ئاوی بیره که، که زاته واته: عه ینه، ده بی به پاشکوی خانوو که، که بۆ که لکی تیادانیشتن به کریگیراوه.

﴿ نىقىي ئاسان ﴾

دوۋەم: مەرھى دامەزاندنى بەكرىدان ئەۋەيە: ئەو كەلگە بەكرى گىراۋە نرخیكى بايەخداری ھەبى، ۋەك كەلگ ۋەرگتن لە زەۋى و زارو خانوو شتى تىرى ۋا، چونكە كشتوكال و تىادا دانىشتن دادەنرىن بە دوو مەبەستى بايەخدار، كەۋاتە: دروست نىە سىۋى بەكرى بگىرى بۆ ئەۋەى بۆنى پىۋە بكرى! چونكە بەپى باۋى ناو كۆمەل شتى ۋا بى بايەخە. ھەروا دروست نىە خۆراك بەكرى بگىرى بۆ ئارايشت و رازانەۋەى چىشتخانە ۋە حانۋوت، چونكە شتى ۋايش دىسان ھەربى بايەخە.

سىيەم مەرھ: دەبى كەلگەكە دىارى بى، كەۋاتە: بەكرىدان لەسەر كەلگى نەزانراۋ دانامەزى، چونكە شتى ۋا زىدەزىانە، كە پىۋى دەگوتى غەرەر. گوتەى پوخت لەم شوپنەدا ئەمەيە: دەبى ئەندازە ۋە چۆنىتى كەلگ زانراۋى.

چۈۋارەم: دەبى كەلگەكە رەۋابى، كەۋاتە: دروست نىە كە شتى حەرام بدى بەكرى، ۋەك ئامپىرى رابۋاردنى نارەۋا، لە ۋىنەى ھۆكارى بەزم ۋە رەزم، يا ۋەك بەكرىگرتنى گۆرانىيىز بۆ گۆرانى گوتنى نارەۋا. يا بەكرى گرتنى كەسى بۆ ھەلگرتن ۋە دروستكردنى مەى ۋە بادە.

پىنجەم: دەبى كرىكە ۋەجەللىكى دىارى بى، ۋەك دىنارى لە كرى رۆژى درەۋدا، يا مەنى گەنم لە كرى رۆژى گۆلپىن دا چونكە نەزانىنى كرى دادەنرى بە زىدەزىان (غەرە).

شەشەم: مان (ۋاتە: بەقا)ى زاتە بەكرىگىراۋەكە مەرھە. لەبەر ئەۋە دروست نىە مۆم بدى بە كرى بۆ سوۋتان! چونكە مۆم كە سوۋتا زاتەكەى نامىنى، ھەروا ھەرشتىكى تر كە لەم بابەتە بى، ۋەك رۆن بۆ كىردنە ناو چىشت.

جهوتهم: دهبي كهك به يهكن لهم دوو شته يا بههر دوكيان
ئهندازى بۇ دابنرى: به كات، يا بهكار، كه پيشيان دهگوترى: (وهخت و
ئيش: المدة والعمل).

جا دهركهوتنى كهلكى مالى بهكريدراو، وا ئهبي به (وهخت)
دهبي و به (ئيش) زهبت ناكري، وهك بهكريداني خانوو و دووكان و
بهكريگرتنى ژن بۇ مهمكنان و وينهئى ئهمانه بۇ ماوهى سالى، يا كهمر
يا زياتر، جارى وايش دهبي به ئيشيش زهبت دهگري، وهك به كريداني
ولاخى بۇ سواربوونى له ماوهى دهرؤژدا. ئهگهر شتى به وهخت و به
ئيشيش كهلكهكهى ديارى دهكرا، وهك دروومان و خانووكرن، ئهوه دهبي
ههر به يهككيان ديارى بكرى، بهلام ئهگهر وهخت وئيشى تيا ديارى بكرى،
وهك ئهوه پيى بلى: تۇ بهكري دهگرم بۇ دوورينى ئهم كهوايه له ماوهى
ئهمرؤدا، ئهوه بهتالنه چونكه ئهگهر به كهمر له رؤژى تهواوى بكاو،
داواى ليىكا كه ماوهى ئهوه رؤژه كارى بوبكا، ئهوه زيان به مهرجى كار
دهگهيهنى، دهننا زيان به مهرجى كات دهگهيهنى.

تيكرا ههر زاتى مهرجى فروشتنى تيا ههبي، دروسته كه
كهلكهكهى بدرى بهكري، وهك خانوو بۇ دانىشتن و زهوى بۇ داجانن و
ولاخ بۇ سوارى و كهژاوه بۇ جهجكرن، چونكه ئهم زاتانه ههموو
مهرجىكى پيويست بۇ دامهزراندنى فروتنيان تيادايه، كهواته
كهلكهگانيشيان دروسته بدرين بهكري^(۱).

^(۱) ئهمه تهرجهمهو راستكردنموى ئهم عيبارتهى فيقهولمويهسمره، كه بهبي
ساخكردنموى به ههلمو به پچر پچرى له (كفاية الاخبار) نهقل كراوه، كه دهلى:
(وبالجملة فكل عين وجد في منفعتها شروط الصحة؟ صح استنجارها كاستنجار الدار

نەوێ دەبێ بەهۆی پێویستبوونی کرێ:

بە گریڤانی بەکرێدان، کرێ پێشخراوبێ یا پاشخراو، بەپێی مەرجی ناوبراو، پێویست دەبێو، بەهەرەوێ گرتنی تەواو لە کەتک حەڵاڵ دەبێ، چونکە یاسایەکی چەسپاوە لە شەری خوادا: موسوڵمانان پابەندی ئەو مەرجە رەوايانەن کە لە ناوخواياندا بە مەرجی دەگرن!.

بەلام ئەگەر کرێ بەرەهایی بەبێ قەیدو بەند ناوبرا دەبێدرێ بەسەر کرێی پێشخراودا، ئەمە تەنها لە بەکرێدانی زاتدا وایە، وەک ئەو بێ: ئەوا ئەم پارچە زەویيەم لەتۆ بەکرێ گرت سائی بەسەد دینار، چونکە لە بەکرێدانی لە ئەستۆدا دەبێ لە هەموو حالیکە کرێکە حازرێ، دەنا دەبێ بەفروشتنی قەرز بە قەرز، پێغەمبەریش (دروودە خواوە لەسەرێ) رێگەی شتی وای نەداوە، وەک ئەو بێ: ئەوا کردمە ئەستۆت کە لە ئاییندەدا بە دە دیناری حازر ئەم بارەم بۆ بەری بۆ ئەو شوینە!.

بەکرێدان کە ی پووچ دەبێتەو:

کاتێ یەکێ لە دوو گریڤەرەکان مرد، وەزاتە بەکرێداوەکەیش مابوو، ئەو بەکرێدانەکە لەم کاتەدا پووچ نابێتەو، چونکە بەکرێدان گریڤانی ئالشتکردنی شتە بەشت، لەسەر شیوەیێ کە قابیل بێ بۆ

للسكنی والارض للزرع والدابة للركوب والرحل للحج والبيع والشراء ونحو ذلك) تەماشای شەریعتی نیسلام بەرگی دووهم، چاپی یەکم لاپەرە (٢٤٨) بکە هەروا لاپەرە (١٠) و (١١) لە هەمان بەرگ.

گواستنهوه له كهسيكهوه بۇ كهسيكى تر، له بهر نهوه به مردنى يهكئ له دوو گريډمردكان پووج نابيټهوه، دهق وەك فروشتن!

جا نه گهر به گريگر (موسسه ئجير) مرد ميراتبه ركهى جيگهى ده گريټه وه به ته واوى به هره له كه لكه كه و مرده گري، نه گهر بگريډمريش واته: (مؤجريش) مرد زاته كه له دهستى به گريگردا دهميئى هه تا ماوه كهى ته واو ده بئ. جا نه گهر زاته به گريډراوه كه له ناوچوو، وەك نه وه ولاخ بئ و بمري، يا جل بئ و بسووتئ، يا زهوى بئ و رۇبچئ، نه وه ته ماشا ده كه ين نه گهر له پيش و مرگرتندا بوو، يا له پاشى بوو به لام ماوه يهكى وا به سهريدا تيئه پهرپيو كه له ويئنهى نهو ماوه يه دا كرى هه بئ، نه وه به گريډانه كه هه ل دهو شيتته وه، به لام نه گهر له پاش و مرگرتن فهوتا، وه ماوه يهكى ودهايشى به سهردا تيئه پهرى كه له ويئنهى نهو ماوه يه دا كرى بكهوئ، نه وه به گريډانه كه بۇ نايينده هه ل دهو شيتته وه، چونكه گري له سهر كراو (واته: معقود عليه) نه ماوه فهوتاوه، بۇ رابووردوويش كرى نهو ماوه يهى ده كهوئ و بهس نه مه له به گريډانى زاتدا وايه، به لام له به گريډان له نه ستودا به فهوتانى به گريگيراو گريډانه كه هه ل ناو شيتته وه، چونكه به گريډمرد دوتوانئ بيگورئ به به گريگيراوئكى ترى وەك فهوتاوه كه، به ويئنه: به گريگيراو ماین بوو، توپى به گريډمرد دوتوانئ مايئى تر بخاته وه جيگهى توپيوه كه.

به گريگر دهسته بهر نيه :

به گريگر نه مينداره له سهر نهو شتهى كه وا له دهستيدا، به هوئ كه مته رخميه وه نه بئ نابئ به دهسته بهر. وەك نه وه به كرى بگري بۇ نانگردن، وه زياد له پيوست ئاگره كه خوئش بكا، يا نانه كه به

تەندوورەكەو بەجى بەيلى ھەتا دەسوتى، بەكرىگىش رىك وەك بەكرىگىراو وايە، ئەگەر زاتەكە لە دەستىدا، بەيى سووچى خۆى لە ناوچوو نابى بە دەستەبەر، وەك ئەو بەرى بنى لە ولاخەكە كە لە توانايدا نەيى، يا بەرى بنى لە خۆشروكە (واتە: سيارە) كە لە وزەو كىشىدا نەيى بەھۆى ئەو وەو بەھوتى!.

٢٣٢) باسى دەستخوشانەو سەرقە لە مانەو وەلىفەتانە كە مەشھوورن بە (جەالە) (١):

جوعالە (يا دەستخوشانە) لە شەرعاً برىتتییە لەو كە كەسى مائىكى ديارى برىاربدا بۆ كەسى كە ئىشىكى تايبەتتى بۆ بكا، وەك بلى: ھەر كەسى وشترە بزر بوو كەم بۆ بەيىتەو دە دىنارى دەستخوشانە دەدەمى، سەر بەلگەى ئەم باسە ئەم فەرمایشتەى خواى گەورەيە كە

(١) ئەم زاراوانە لە كوردیدا ھەر كامەیان بگرى دەست دەدا بۆ بە كوردى كەردنى وشەى جوعالەى عەرەبى: دەستخوشانە، وەلىفەت، شاباش، خەلات، بەخشىش، سەرقە لە مانە. گرنگ ئەو یە لە مەولا وەرگىزەكان چا و لە يەك بکەن و شوین پیتی یەك ھەلگرن و برەو بەوشەى پىشنيارى پىش خۆيان بدەن، نەك ھەر نووسەرى بى بەكلكى حىزبى و رستەو وشەو زاراوەكانى ئەم پەسەند بكاو بەس. ئەم ھالەى ئىستە لەناو پارتەكاندا پەيدا بوو، كە ھەر حىزبە زاراوەى خۆى ھەيە موصىبەتتىكى زۆر گەورەيە لە شەرى برا كۆزى كە زۆر خراپترە. بەلام ھەتا كلاًشىنكوف ئاغای مەيدان بى، خامەى قور بەسەر مەگەر ھەر فرمىسكى شىن و سوور ھەلپىزى!

- وەرگىز -

دەفەرموی: {وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ}. بۆزانینی رافەگە ی تەماشای سەرەتای باسی دەستەبەری (الضمان) بکە. لە صەحیحی بوخاری و صەحیحی موسلیمدا داستانی سەرەك خێلئ ھەییە، گەشت پێوی دەدا، شیرزی دەکا، ھەتا لەگەڵ یەكئ لە ھاورپێانی پێغەمبەردا رێك دەکەون کە بەراپەر بە برکەیی ران نووشتووین بۆ بکا، وە لە ئەنجاما کابرا چاک دەبێتەووەو برکە رانەکە دەدا بە دوووا خوینەکە. وەکی تریش گەلئ جار ناچارپیش شتی وا دەخوای.

مەرجه کانی دەستخوشانە: کاتئ ئیشکەرەکە شایانی خەلاتەکە دەبئ کە خاوەن ئیشەکە خۆی بەئینی ئەوێ دابی، وەك ئەو بەئ: قەڵەمە کەم گوم بوو ھەرکەسئ دۆزییەووەو ھینایەووە بۆم دیناریکی دەدەمئ. بەلام ئەگەر کەسئ بە پیاووتی ھینایەووە ھیچی ناکەوئ، دروستە کە خەلات بۆ دانراو کە کەسئکی دیاری بی وەك ئەو بەئ: ئەگەر زەید گومبوو کە ھینایەووە بۆم نیو دیناری پئ دەدەم، یا نادیارئ بی، وەك ئەو بەئ: ھەرکەسئ شتە ونبوو کەمەم بۆ بدۆزیتەووە نیو دیناری پئ دەدەم، ئیتەر لەم دوو حالەدا کەسی مەبەست ئەگەر ونبوو کە ھینایەووە شایانی خەلات و وەلیفەتە ناوبراو کە دەبئ!.

سەر بەلگە ی ئەمەیش ئەم فەرموودەیی خوشەویستە (دروودە خواوە لەسەربە) کە دەفەرموی: موسولمانان پایەندی مەرجی رەوای خۆیانن!.

مەرجی سەر قەڵەمانە کەیش ئەو ھییە کە دیاریبی، چونکە وەجەلە، ھەموو وەجەلێکیش دەبئ ئەندازەکە ی زانراو دیاری بی، دەق وەك کرئ وایە، کەواتە نابئ نەزانراو نادیاربی، وەك ئەو بەئ:

ھەرکەسى گومبوو دەگەن بۇ بېيىتتە ھەجلىكى پى دەدەم، يا لەسەر م بى
 كە رازى بگەم، يا شتىكى پى بدەم، شتى وا مەر جى بەتالە، لەكاتى وادا
 ھەرکەسى ھىنايە ھە كرىي وىنەى خويى دەگەوى، ئەگەر گۆمەلى
 بەھاوبەشى ئىشەكەيان كەرد خەلاتەكە ناوگويى يانەو، بە يەكسانى وەك
 يەك لەناو خوياندا دابەشى دەگەن، با ئەندازەى ئىشەكەيان زىادو
 كەمى ھەبى، چونكە كارەكە لە بنەرەتدا نەزانراو، لەبەر ئەو لە توانادا
 نىيە كە ئەندازەكەى بە وردى رەچاۋ بگرى.

۲۳۳) باسى ملكانەو بنەتۆو، مەبەست موزارە ھەو موخابەرەيە:

(بر: تەجرىد/ ۲ - ۱۲۳ ز: ۴۷).

زەوى بدرى بە مولكانە دروستە بەپىي ئەم درىژر پىدانەى
 دواو، موزارە ھەو موخابەرە ھەر دوو لە مەعنادا يەكەن كە ئەو ھەيە:
 خاۋەن زەوى زەويەكەى بدا بە ئىشكەرئ كە بەنيو ھەي يا بە كەمتر يا
 بە زياتر دايجىنىۋ بەرھەمى بھىنى. بەلام رافىعى و نەو ھەي (رەزە، خاۋايان
 لېيى) دەرھەمەن: لە موزارە ھەدا بنەتۆو لەسەر خاۋەن زەويە،
 لە موخابەرەشدا بنەتۆو لەسەر ئىشكەرە، ئەمە جىيىي نىۋانىانە.

بىر يارەكەيان:

شەرەزانەكان لە بارەى ئەم دوو مامەلەيە ھە رايان جىيە،
 گوتراو: كە ھەردو مامەلەكە بەتالەن، چونكە ھەدىتى صەحىح لە
 بوخارى و موسلىمدا ھەيە كە نەھى لە موخابەرە دەكا، لە صەحىحى

موسلیمیشدا هه‌یه: که پټغه‌مبهر (مرووده خواه له‌سه‌ریه) نه‌هی کردووه له موزارعه به‌لام فهرمانی کردووه به‌وه: خاوه‌ن زه‌وی ده‌توانی له‌باتی ملکانه، کریی زه‌وییه‌که‌ی وهر‌بگری.

هو‌ی نه‌ییش له‌دانی زه‌وی به ملکانه ده‌گه‌رټه‌وه بو‌ئهم بو‌چوونه: گوايه به‌هو‌ی به‌گری‌دانه‌وه ده‌توانی که‌لک و به‌هره له زه‌وی وهر‌بگری، که‌واته: نه‌وه‌یش وه‌ک نا‌ژهل و مال‌ات دروست نیه به‌را‌به‌ر به هه‌ندی له ده‌رامه‌تی خو‌ی بدری به ملکانه.

ئیب‌نو شور‌ه‌یحیش ده‌فه‌رموی: موزارعه دروسته. ئیب‌نو خوز‌میه و ئیب‌نو ل‌ون‌زیر و خه‌طاب‌یش هه‌روا ده‌فه‌رموون: ئیب‌نو خوز‌میه مه‌جزم‌یکی له بار‌ه‌یه‌وه نووس‌یوه، ری‌گه چاره‌ی کار‌کردن به کو‌ی نه‌وه فهر‌موودانه‌ی دۆ‌زیوه‌ته‌وه، که له‌م بار‌ه‌یه‌وه هاتوون، که هه‌ندی له‌وه فهر‌موودانه ری‌گه‌ی موزارعه‌یان داوه هه‌ندی‌کی تریان ری‌گه‌ی نادن. خه‌طاب‌یش به‌په‌ره‌وی نه‌وی کردووه، نه‌حمه‌دی کو‌ری هه‌نبه‌ل‌یش فهر‌مووده‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی ملکانه‌ی به‌لا‌واز داناوه، خه‌طابی ده‌فه‌رموی: بو‌یه مال‌یک و نه‌بو هه‌نیفه و شافیعی (ره‌مه‌ته‌خوا‌یان ای‌به) ری‌گه‌ی ملکانه‌یان نه‌داوه به پو‌وجه‌لی داده‌نین، چونکه نا‌گایان له‌وه نه‌بووه که فهر‌مووده‌ی قه‌ده‌غه‌کردنه‌که لا‌وازو بی‌ه‌یزه، که‌واته: موزارعه (واته: ملکانه) دروسته، چونکه له هه‌مو و لا‌ته موسو‌ل‌مانه‌کاندا کاری پ‌یده‌کری و که‌سیش نه‌م کار‌پ‌یکردنه‌ی به پو‌وجه‌ل دانه‌ناوه. هه‌تا ئیره فهر‌مایشتی خه‌طابی بو. نه‌وه‌ویش له شه‌رحی سه‌حیحی موسلیمدا ده‌فه‌رموی: دروست‌بوونی مامه‌له‌ی ملکانه رای نا‌شکراو په‌سه‌نده، به‌پ‌یی

فهرمووده‌که‌ی خه‌یبه‌ر (که له‌سه‌ره‌تای باسی باخه‌وانیدا، که باسی ژماره ۲۲۸) بوو رابورد — وه‌رگیږ.

لافی ئه‌وه‌یش که دروستبوونی ملکانه له خه‌یبه‌ردا پاشکۆ بووه
 بۆ دروستبوونی باخه‌وانی قه‌بوول نیه، چونکه ئه‌و مه‌به‌سته‌ی که بووه
 به‌هۆی دروستبوونی باخه‌وانی له مولکانه‌یشدا هه‌مان مه‌به‌ست هه‌یه،
 به قیاسیش له‌سه‌ر مامه‌ئه‌ی قازانج به هاوبه‌ش، که به یه‌کگرتنی راکان
 دروسته، ده‌بی ملکانه‌یش دروستی، چونکه ئه‌میش ده‌ق وه‌ک ملکانه
 وایه له هه‌موو شتی‌کا، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که موسولمانان له گشت ولات و
 له هه‌موو سه‌رده‌می‌کا به‌رده‌وام کار به ملکانه ده‌کهن. ئه‌بو یووسف و
 محممه‌دو ئیبنو ئه‌بو له‌یلاو زانا کووفیه‌کانی ترو، شه‌ریعه‌ترانه‌کانی
 فهرمووده زانه‌کانیش حوکم به دروستبوونی ملکانه (موزارعه) ده‌کهن.
 فهرمایشتی نه‌وه‌ی ته‌واو.

٢٢٤) ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی وێرانه (احیاء الموات)

(بر: ته‌ج‌رید/ ٣ ل — ١١٧ — ژ: ١٠٢٨ هه‌تا ژ: ١٠٣٢):

له عورفی شه‌ری شه‌ریفدا: بری‌تییه له ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی زه‌وی
 بی‌خواهن. وێرانه له شه‌رعا ئه‌و زه‌وییه‌بی‌خواهنه‌یه که هه‌رگیز
 ئاوه‌دان نه‌کرایته‌وه. سه‌ر به‌لگه‌ی دروستبوونی ئه‌م بابه‌ته ئه‌م
 فهرمووده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره (ه‌رووده خواوه له‌سه‌ربه): که ده‌فه‌رموی: که‌سی
 زه‌وییه‌کی بی‌خواهن ئاوه‌دان بکاته‌وه ده‌بی به‌هی خۆی، گه‌ری زۆرداریش
 له‌و زه‌وییه‌دا هیچی لی‌سه‌وز نابێ! (ئه‌بو داوود، نه‌سائی، تیرمیزی)

تیرمیزی دهمه رموی: فەرموودەییەکی جوانە، واتە: ھەسەنە. زۆردار
لێردا ئەو کەسەییە کە بە زۆری زۆرداریی، بە نیازی داگیرکردن، دارو
نەمام و شتی وا لەناو زەویییەکا دەروێنی، کە کەسیکی تر ئاوەدانی
کردبێتەو، بۆ ئەوەی کە بیکە بەھی خۆی، گەری وا دەبێ رێگەی نەدری،
خۆشی بێ و ترشی بێ دەبێ ئەوەی ئی بسەنریتەو، ئەم جوۆرە گەرە بەم
شیوانە دروست دەکری: لە زەویییەکی کەسیکی تردا نەمام بنیژی، یا
خانوو بکا، یا جوۆگە بۆ رابکێشێ، یا بیریکی تیادا ھەل بکەنی.

٢٣٥) بریار (ھۆکم) ی ئاوەدانکردنەو:

وێرانە ئاوەدانکردنەو زۆر سوننەتە، بەپێی ئەم فەرموودەییە
پێغەمبەر (ەروودە خوا ەسەربە): کەسێ پارچەیی زەوی بیخواوەن ئاوەدان
بکاتەو ھەریکی چاکی دەگات، ھەرچی لەبەر و بوومی ئەو زەویییە، کە
مروۆق بیخوات، یا بالندەو درندەو مالاتی ملوو مووشەکەر بیخوات، یا
ھەریەکی لەمانە سوودیکی ئی وەرگیری، ئەوەی بۆ دەبێ بەخێرو
صەدەقە. (نەسائی گێراویەتەو، ئیبنو حیببەن بە فەرموودەییەکی
دروستی دانائە).

ھەر کەسێ مافی ئەوەی ھەبێ کە ببێ بە خاوەنی مال، بۆشی
ھەییە کە وێرانە بۆ خۆی ئاوەدان بکاتەو، ھەر بەخودی
ئاوەدانکردنەو کە دەبێ بە خاوەنی ئەوەی کە ئاوەدانی کردۆتەو،
چونکە ئاوەدانکردنەو ھۆی ملکایەتیە بەھۆی کرداریکەو، دەق لە
راوکردن و داروچیلەکە کوۆکردنەو دەشت و دەر دەکا.

به پیتی ئەم فەرمانەى سەرودى پېشىنان و پاشينان، سەرودمان
 حەزرەتى موحەممەد، (دروودى خواە لەسەربە) گە ئیستا رابورد، بۆ
 پەيدا بونى خواەندارىی بەهۆى ئاوەدانکردنەووە، پېویست بە فەرمانى
 پېشەواى موسوڵمانان ناکات، ئەگەر بوو چاکتر، ئەگەر نەیشبوو فەیناکا.

مەرجه کانی دامەزرانی ئاوەدانکردنەووە:

ئاوەدانکردنەووی وێرانە بەم دوو مەرجه دادەمەزری:

یه کەم: نابێ ئەو وێرانە یە بەهیچ شیوەیى ملکى موسوڵمانیى
 تری، ئەگەر وابوو ئەووە دروست نیە، توخنى بکەوێ، نە بە
 ئاوەدانکردنەووە نە بەشتیكى تر، مەگەر بەپیتی فەرمانى شەرع. لە
 فەرموودەیه کى شەپخەیندا پېغەمبەر (دروودى خواە لەسەربە) دەفەرموێ:
 هەرکەسێ بە زۆرو ستم بستی زەوى داگیر بکا، لە رۆژى قیامەتدا
 بەهەر حەوت چینهى زەمینەووە، وەك کە ئەمە لە ملی گادا، ئاوا دەکری
 بە تەوق و دەکریتە ئەستۆی!.

بزانن حەرىمى ئاوەدانى بە ئاوەدانکردنەووە نابێ بە مۆلك،
 چونکە خواەنى ملکە ئاوەدانە کە ئەو لە پېشتەرە بەو حەرىمە، حەرىم
 ئەو شوینانە یە کە پېویستن بۆ بەهرە وەرگرتنى تەواو لە ملکى ئاوەدان،
 وەك رێگەو سەلوینک و ئاوەرۆو شتى وا.

دوووەم: دەبێ ئاوەدانکەرە کە موسوڵمانبێ، لەبەر ئەووە دروست نیە
 بۆ بێبڕوا لە ولاتى ئیسلامدا زەوى بێخواەن ئاوەدان بکاتەووە بۆ خۆی،
 چونکە پېغەمبەر (دروودى خواە لەسەربە) دەفەرموێ: وێرانەى بێخواەن کە

هه يانه هي سهرده مي عادن، له بنه رتدا هي خواو پيغه مبهري خوان،
دهي له ئيستاوه نهوا من كردم بههي نيوه نهی گوښه لهی موسولمانان!
شافيعي گيړاويه ته وه، بهيه قی جاري به مه قووی هه تا سهر ئيبنو
عه بباس گيړاويه ته وه، جاري کيش به مه رفووی هه تا سهر پيغه مبهري.
نه وه تا لهم فهرمووده دا رووی دمی پيغه مبهري (مروود خواه له سهر به) له هه موو
موسولماننيكهو بهس، هه تا بزاني که مه رجي ئاوه دانكه ره وه له خاکی
ئيسلاما نه وه ديه كه موسولمان بي، بو ناموسولمان دروست نيه، نه گهر
كه سي بلئ: نهی بو خاوهن په يمان، له دهستهی خاوهن نامه گان، له ناو
ولا تي ئيسلامدا بو يان هه يه دارو چيلكهو پووش و گياي بي خاوهنی نهو
كه زه بو خو يان كوښكه نه وه، كه چي نه مه يان بو دروست نيه؟ له وه لاما
ده لئين: چونكه دارو چيلكه كردن و پووش و گياكو كردنه وه جيگه يان پر
ده بيته وه جاري تر هه ل ده دهنه وه دروست ده بنه وه، له بهر نه وه به وه
هه تا سهر له كيس موسولمانان ناچن، به پيچه وانهی ئاوه دانكردنه وهی
ويړانه وه، چونكه ويړانه كه ئاوه دان گرايه وه ئيتر ده بي بههي خاوهنی و
جيگه ی پر نابيته وه، دهی نه گهر ناموسولمان بيكا بههي خو ی هه تا سهر
له كيس موسولمانان ده چي.

نیشانه کردنی ئاوه دانكردنه وهی رهوا چونه و چييه؟:

ئاوه دانكردنه وه بريتييه له ئاماده کردنی شته كه به پيی
مه به ستي ئاوه دانكه ره وه. چونكه ياسادانه ري ئيسلام، پيغه مبهري خوا،
ئاوا به بي قهيدو بهند، به ره هايی فهرموويه تی، كه واته: بو دياريكردنی
نیشانه گانی ده گه پيښه وه بو سهر عورف (كه بريتييه له باوی ره وای

دامه زراوی ناوکۆمه ئه ی موسو ئمانان) چۆن ئیتی عورفیش له زمانا
سنوورو پیناسه ی بۆ دانه نراوه که ده بۆ چۆن بۆ و چۆن نه بۆ، که واته:
ئاوه دانکردنه وه ی ههر شوینۆ به پۆ مه به ست لۆی ده کوړۆ، نه گهر
کردنی خانوو بوو، ده بۆ به پۆ عاده تی دامه زراو، به به رد، یا به خشت،
یا به مووره قور دیواری بۆ بکا، یا به چیلکه و قیسپ ته یمانی بۆ بکاو،
سه ری هه ندیکشی بگرۆ و دمرگا و په نجه ره ی تی بخا، وه نه گهر مه به ستی
باخ ناشتن بوو، نه بۆ به پۆ ده ستووری دامه زراو، هه ساری به ده ورا بکا،
جا نه گهر ده ستووری نه و شاره وا بوو به دیوار هه ساریان دروست ده کرد
بۆ نه و جوړه شته نه وه دیوار مه رجه، دنا نه گهر به شتیکی تر بوو،
وه ک ته یمان. ته له به ند، نه وه په پره ی نه وه ده کری که له و جیگه یه بووه
به عاده ت.

٢٢٦) به خشی نی ئاو که ی پیو یست ده بۆ؟

ئاو له سه ر دوو به شه :

یه که م: نه وه یه که له خۆیه وه له شوینۆ هه لبقوئ، که
نه و شوینۆ په یوه ندی تایبه تی به که سه وه نه بۆ، هه روا هیج ئاده میزادی
ده ستی نه بۆ له دهره یان و ره وانکردنیدا، وه ک ئاوی چه م و کانیای
ده ست و دهر و شاخه کان و لافاو و باراناو، که بۆ قازانجی گشتین و ئاوی
به ره للای بیخاوه نن، خوا نه بۆ که س خاوه نیان نیه.

جا نه م جوړه ئاو نه گهر که م بوو، یا ریگه ی سوود لیوهر گرتنی
ته نگه به ر بوو، نه وه کۆ زووتر رویشته سه ری و گرتی بۆ خۆی نه وه

دهبی بهی نهو، با نهو کهسه بیتهزیش بی، چونکه برپاری شهرع
لهسمر نه مهیه، عه مری کوری شوعه یب له باوکیه وه له باپریه وه
دهگیرپته وه: له باره ی ناوی لافاوی شیوی مه زووره وه، کهوا له مه دینه،
پیغه مبه ر (مرووده خواه له سربه) ناوا برپاری داوه: کی یه کهم بوو ناوه که
دهگری هه تا دهگاته هه ردوو قوله بی، نه و جا بهری ده داته وه بو نه وه ی
خوار ترا. (نه بو داوودو نیبو ماچه گیراویانه ته وه. نیبو حه جهری
عه سقه لانی له فه تحولباریدا ده فهرموی: رشته که ی دهگاته پله ی جوانی،
حاکمیش له (المستدرک) دا گیراویه ته وه^(۱).

نهمه بو نهو که سانه یه که بهرو دوا دهگانه سهری، به لام نه گهر
به یه که وه چوونه سهری و ناوه که یش بهشی هه موویانی نه ده گرد نه وه
تیرو پشک له نیوانیاندا دهگهن، نه گهر که سی له پیشدا هات ده یویست

^(۱) لم فرموده دا نهم دوو تیپینییه هه یه:

یه کهم: له نه صله که دا نو سراه: (فی سبیل مه زور، راستیه که ی (فی سبیل مه زور) ه.
سه ییل ریگه یه، سه ییل لافاره.

دووم: نه علاو نه سفله به مه عنا لای سه روو ترو لای خوارووتر نیه، به لکورو به
مه عنا نه وه یه کی یه کهم بوو له گرتنی ناوه که داو زوو گه یشته سهری نه وه پیش ده خری،
دوا نهو دووم پیش ده خری نیتر همروا، تمماشای ماده ی (هزر) بکه له (النهاية في
غريب الحديث والاثار) دا له گهل مغنی المحتاج ج/ ۲ ص ۳۷۴، له گهل (عمدة القاری
ج/ ۱۲ ص ۲۰۳) نهم ساخر کرد نه وه، ورده کاریبه زور پیویسته چونکه هه له بثریری
نه صله که یشی پی ده کری.

مالات ئاوبدات، کهسیکی تر دوا ئه و هات به لام خوئی پیویستی به ئاو خواردنه وه بوو، ئه وه ئه وه میان ومپیش ده خری که خوئی ئاو ده خواته وه، ههر کهسی نه ندازه که له و ئاو به ره لایه بکاته قاپیکه وه ده بی به هی خوئی، ههروه ها نه گهر به جو له یه کدا بیهینی و بیکاته ناو چه زیکه وه که له بهری نه روا ئه ویش ده بی به مالی تایبه تی خوئی.

دووهم: ئاو تایبه ته گانه، وه ک بیرو کاریزو جوگه، جا نه گهر کهسی بیر ئه ملکی خویدا هه ل بکه نی، ئاو که هی ده بی به هی خوئی، چونکه به شی که له به هره ی ملکه که ی، ده ق وه بهری داری باخه که ی، ومړیک وه کوو ئه و کانی زیرو زیوه ی که له ناو ملکه که یدا دهر ده که وئ، که واته: کهس مافی ئه وه ی نیه که به بی ره زای خوئی لئی بیات. گوتراویشه: که ئاو نابئ به ملکی کهس، چونکه پیغه مبه ر (دروود و ساو له سه رب): فه رموو یه تی: موسو لمانان له م سئ شته دا هاو به شن: له ئاو له وه رو ئاگردا. (ئه بو داوود گیرو یه ته وه) قسه ی ئه م قیله بهر په رچ دراو ته وه به وه: که ئه م فه رموو ده یه لاوازه له بهر ئه وه ده ست نادا بو به لگه. به هه ر حال له سه ر هه ردوو فه رمایشته گان، پیویست نیه له سه ر خاوه ن بیر که، که ئه و ئاو ده ی له پید او یستی خوئی زیاد بی، بیبه خشی به کهسی که کشتو کالی پئ ئاوبدا، به لام نه گهر بو ئاودانی گیانه به ره مالات بوو ئه وه پیویسته له سه ری که بیبه خشی چونکه شافیعی له ئه بو هوره یروه له پیغه مبه ره وه ده گیر پته وه: ده فه رموئ: (دروود و خوا له سه رب): کهسی زیاده ئاوی هه بی و قه ده غه ی بکا له مالاتی موسو لمانان، هه تا بی به هوی قه ده غه بوونی زیاده له وه ری ده ورو به ری ئاو که، چونکه له وه رگای دووره ئاو به که لکی له وه رانی ئاژه ل نایه ت، کهسی ئه م تاوانه بکا خودای گه وره له روژی قیامه تدا له به هره ی میهره بانی خوئی بی

بەشى دەگا. لە بوخارى و موسلىمىشدا دەفەرموئ: ئاوى زيادىي لە خۆتان، لە خەلگى ترى قەدەغە مەكەن، ھەتا بەم تەگەرەيە زيادە لەودەرى دەورى ئاوەكەى پېقەدەغە بکەن. جياوازي ئازەل و کشتوكال لەودەيە، گيان ريزى ھەيە، بە بەلگەى ئەووە کە ئاودانى گيانلەبەر پېويستەو ئەركىكى ئاينىيە بەلام کشتوكال مەرج نيە وابى.

مەرجەکانى پېويستبوونى بەخشىنى ئاو:

يەكەم: دەبى لە پېداويستى خۆى زياتربى، دەنا پېويست نيە، چونکە لە خودى خۆيەووە دەست پى دەگا بە بەکار ھىنان و بەخشىنى. دووہم: خاوەن ئازەلەکەيش ئاتاجىي بەو ئاوە ھەبى، بەم رەنگە: ئاوى بەرەللاى گشتى لەو ئاقارەدا نەبى.

سەيھەم: لەو ئاقارە لەودەرى ھەبى، بەبى ئاو خواردنەووە ئازەل نەتوانى لىي بلەوہەرى.

چوارەم: دەبى ئاوەکە لە جى وەستانى ئاسايى خۆيدابى، لەو جۆرەيش بى کاتى لىت ھەلگۆزى بىتەووە جىي. بەلام ئەگەر کردیە ئاو دەفەرەو، لەسەر فەرمايشتى دروست (قەولى صەحيح) ئىتر پېويست نيە لە سەرى کە بەخۆرايى بىبەخشى. ئەوہنە ھەيە ھەر کاتى برپاردرا کە پېويستە لە سەرى کە بىبەخشى، نابى لەباتى ئەو ئاوە وەجەل و بەھا وەرېگرى، دەبى بەخۆرايى بىبەخشى، ئەمەيش بەپىي ئەم فەرمووودە ساغە کە دەفەرموئ: پېغەمبەر (مروودە خواى لەسەرەت) نەيى کردووە لە فرۆشتنى ئاوى زيادە. ھەرکاتىکيش بەخشىنى ئاو واجب نەبوو لەسەر خاوەنەکەى، ئەووە دروستە بوى کە بەکيشانە يا بە پىوانە بىفرۆشى بۆ خۆى.

۲۳۷) وهقف: شت تهرخانکردن بو خیری نهبراه:

وهقف له زمانى عهره‌بدا راگتن و چه‌پس و گل دانه‌وهو به‌ندکردنه، له عورفى شهرعیشدا: تهرخانکردنى سامانه بو خیری نه‌براه له ریگه‌ی خودادا، به مهرجی لهو جوړه سامانانه بی که‌لک و قازانج لی وهرگرتنى مومکین بی و زاته‌که‌ی بمینی! سهر به‌لگه‌که‌ی نه‌م نایه‌ته‌یه که‌وا له سوورته‌ی چه‌جدا، که ژماره‌که‌ی (۷۷) ه که ده‌فه‌رموی: {وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ} واته: له کرنی هه‌موو جوړه چاکه‌یی دریغی مه‌که‌ن، سابه‌شکوو شادبین به مایه‌ی رمزابوونی خوا. وه نه‌م فه‌رمووده‌یشه که ده‌فه‌رموی: کاتی ئاده‌میزاد ده‌مری، هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی کو‌تایی دی، نه‌م سی شته نه‌بی:

یه‌که‌م: خیریکی نه‌براه (وهك بیرو مزگه‌وت..).

دووهم: زانست و زانینی به سوود (وهك دانانی کتییی باش و پی‌که‌یانندی فه‌قی و قوتابی و شاگردو هونه‌ری به‌که‌لک و به سوود بو گه‌لی ئیسلام).

سییه‌م: منداڵ و وه‌چه‌یه‌کی باش که دووعای خیری نرای باشی بو بکا (موسلیم و که‌سانی تر گپ‌راویانه‌ته‌وه).

زاناکان ده‌فه‌رموون: وهقف به‌شی‌که له خیری نه‌براه. جابیر (ره‌زای خوا‌ی لیبی) ده‌فه‌رموی: که‌س نه‌ما له هاو‌پییانی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوا له‌مه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر به‌ و ره‌زای خوا ه هاو‌پییاند) که‌شتیکی نه‌کرد بی به وهقف، مه‌گه‌ر نه‌وانه‌یان که توانای سامانیان نه‌بووی.

مەرجەکانی:

بۆ دروستبوونی وهقف ئەم سێ مەرجە بە مەرج گیراون.

یەكەم: دەبێ وهقف کراو لەو جوۆره سامانانەبێ، که دەست بدا بۆ کهك لێ وەرگرتن و لە هەمان کاتدا زاتەکهی بمیێ. کهواته: وهقفی ئەو شته دانامەزێ، که هەتا زاتەکهی بمیێ کهلکی لێ وەرناگیرێ، وهك بهرو میوهو خۆراك و بۆنپۆوهکراو، چونکه میوهو بهرو خۆراك دەخورپن، کهلکهکهیان لە خواردنیان دایه، دهی کاتی دهخورپن زاتەکهیان نامیێ. بۆنپۆوهکراویش ئەوهنده ناخیهنێ، بهلام ئەگەر دارو درهختی کرد به وهقف بۆ بهرهکهی، یا ئازەل بۆ شیرەکهی، یا بۆ خوری و کۆلک و مووهکهی، یا نیێری بۆ پەرپین لە ئازەلی شار، ئەوه دروسته، چونکه لهکاتی وادا وهقف کراوهکه زاتەکانه، بهروکۆلک و پەرپین کهلکیان، وه سوودهکانی تری ئەم زاتانه بۆ وهقفکهره، بۆ نموونه: ئەگەر مەرپکی کرد به وهقف، تهنیا بۆ ئەوه که شیرەکهی بۆ هەزاران بێ، ئەوه خوری و بهچکهو کهول و گوشتهکهی بۆ وهقفکهرهکهیه.

دووهم: دەبێ وهقف کردنهکه لهسەر شتیکی وابێ که ههبوونیکی نهبراهوی ههبێ، وهك ئەم بنهچه له ئیستادا و هچهی بهرودای بهردهوام له ئایندهدا چونکه وهقف خێری بهردهوامی نهبراهویه، سههرهپای ئەوهیش وهقف له زاتی خۆیدا راگوێزکردنی ملکایهتی قازانچه، که وهقفکهرهوه بۆ وهقف له سههرکراو، دهی شتی که وجوودی نهبێ و هیچ (مهعدووم) بێ ناگرێ به خاوهنی شت، ههروا کهسیکیش که شیایوی خاوهنیتی نهبێ ناگرێ به خاوهن شت.

نمونه‌ی یه‌که‌م: که نه‌بووه (واته: معدوم) ه نابئ به‌وه‌قف له‌سه‌ر کراو، وه‌کوو وه‌قف‌کردن له‌سه‌ر که‌سئ که هیشتا له‌دایک نه‌بووبئ و له‌مه‌ولا بکه‌ویته سکی دایکی و له‌دایک ببئ، جا له‌دوا ئهو بؤ هه‌ژاران بئ.

نمونه‌ی دووه‌م: که که‌سئ شیاوی خاوه‌نیتی نه‌بئ نابئ به‌وه‌قف له‌سه‌رکراو، وه‌کوو منداڵ له‌سکی دایکدا، جا ئهم جوّره وه‌قفانه پووجه‌ئن، چونکه وه‌قف به‌ملک‌کردنی حازری ده‌س به‌جییه که‌واته له‌سه‌رکه‌سئ که نه‌بوو (مه‌عدووم) بئ و له‌سه‌ر که‌سئ که شیاوی خاوه‌نیتی نه‌بئ دانا‌مه‌زری.

سییه‌م: نابئ بؤ شتی نار‌ه‌وابئ، چونکه وه‌قف خیریکه مه‌به‌ست لیی نزیک‌بوونه‌وه‌یه له‌خوا، گونا‌هیش پی‌چه‌وانه‌ی ئهم مه‌به‌سته‌یه، که‌واته: شت وه‌قف‌کردن بؤ کرینی ئامیری ریگری و چه‌ته‌گه‌ری دروست نیه، هه‌روا بؤ کرینی ئامیری به‌زم و رمزم، هه‌روا دروست نیه شت وه‌قف بکری بؤ کنیشه‌ی جووله‌که‌و کلّی‌سای گا‌وور ئهم جوّره جی‌گایانه.

په‌یره‌وی مه‌رجی وه‌قف‌که‌ر ده‌کری:

جا هه‌ر کاتئ وه‌قف دامه‌زراو هه‌موو مه‌رجیکی هاته‌جئ، ئیتر یه‌که‌سه‌ر وه‌قف له‌سه‌رکراو شایانی به‌رووبوو مه‌که‌ی ده‌بئ، خواه که‌لک بئ وه‌ک تیا‌دانیشه‌تن و خویندنه‌وه‌ی په‌راو، خواه زات بئ وه‌ک می‌وه‌و خوری و موو و شیر، له‌هه‌مان کاتدا ده‌بئ ئهم قازان‌جانه ری‌ک به‌پیی مه‌رجی وه‌قف‌که‌ر بدریڤ به‌خاوه‌نیان، وه‌قف‌کار کیی پی‌ش‌خست ئهو که‌سه‌ پيش ده‌خري، وه‌کیی دوا‌خست ئهو که‌سه‌ دوا ده‌خري، ئه‌گه‌ر گوتی: به‌یه‌کسانی دابه‌ش‌بکری به‌سه‌ریانا به‌یه‌کسانی دابه‌ش ده‌کری، ئه‌گه‌ر

گوتی: هه‌ندی به‌ش زی‌تر بی، چۆن ده‌لی به‌پیی مهرجه‌که‌ی ئه‌و دابه‌ش ده‌گرئ لی‌یان. نموونه‌ی پیش‌خستن وه‌ك ئه‌وه بلّی: ئه‌مه‌م له‌سه‌ر منداڵه‌كانم وه‌قفکرد، له‌ پێشدا بۆ زاناو خاوه‌ن وه‌رعه‌كانیان، نموونه‌ی دواخستن وه‌ك ئه‌وه بلّی: ئه‌مه‌م له‌سه‌ر منداڵه‌كانم وه‌قفکرد، كه‌ ئه‌وان نه‌مان ئه‌وجا بۆ منداڵی ئه‌وان، یا وه‌ك ئه‌وه بلّی: دهرامه‌تی سالی یه‌كه‌م بۆ می‌یینه‌كان و دهرامه‌تی سالی دووهم بۆ نی‌رینه‌كان، نموونه‌ی یه‌كسانی وه‌ك ئه‌وه بلّی: ئه‌مه‌م وه‌قفکرد له‌سه‌ر منداڵه‌كانم، به‌ مهرجی نی‌رو می وه‌ك یه‌ك به‌شیان بۆ دابنرئ، نموونه‌ی باودانی هه‌ندیکیان به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریان وه‌ك ئه‌وه بلّی: ئه‌مه‌م كرد به‌ وه‌قف له‌سه‌ر منداڵه‌كانم به‌مه‌رجی به‌شی نی‌رینه‌ دوو ئه‌وه‌نده‌ی به‌شی می‌یینه‌ بی.

٢٣٨) باسی به‌خشین (هه‌به‌):

بڕ: تجرید/ ٣ ل ١٨٦ ز: ٥٥).

به‌خشین و دیاری له‌ زمان و له‌ شه‌رعا به‌ یه‌ك واتان ته‌نیا ئه‌م جیاوازی‌یه‌کیان له‌ نی‌وانا هه‌یه‌: ئه‌گه‌ر بۆ ریزگرتن له‌و كه‌سه‌ی كه‌ ده‌بی به‌ خاوه‌نی برا بۆی ئه‌وه‌ دیارییه‌، ده‌نا به‌خشینه‌. به‌خشین سوننه‌ته‌ به‌پیی نامه‌ی خواو ریبازی ره‌هبه‌رو یه‌كگرتنی نه‌ته‌وه‌. خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: {وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى - سورة المائدة - ٢/٥} واته‌: هاوکاری یه‌كتری له‌سه‌ر كاری چا‌كه‌و له‌ خوا ترسی بكه‌ن. دیاره‌ كه‌ به‌خشین كاریکی باش و په‌سه‌نده‌، له‌ ریبازی ره‌هبه‌ردا (واته‌: له‌ سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ردا (درووه‌ خوا له‌سه‌ربه‌) نموونه‌ زۆر زۆره‌ له‌سه‌ر سوننه‌تی به‌خشین، عایشه‌ (ره‌زام خوا له‌یبه‌) فه‌رمووی: عه‌رزى پی‌غه‌مبه‌رم كرد ئه‌م

گۆشتە بە زەكات داويانە بە بەريرەى كارەكەرم، ئايا تۆ لىي دەخوى؟
 فەرمووى: ئەمە بۆ ئەو زەكاتە، بەلام بۆ ئىمە دەبى بە ديارى و لە
 زەكاتى دەردەچى (ش/د/ن). ئەبو ھورەيرەيش {رەزەا ھواە لىبە} دەفەرموى:
 جاران كە نانيان بۆ پېغەمبەر {دروودە ھواە لەسەربە} دادەنە دەپىرسى، كاتى
 دەيانگوت: ھى ديارىيە، لىي دەخوارد، بەلام ئەگەر بگوترايە: ھى زەكاتە
 لىي نەدەخوارد.

مەرچى بە خىراو:

ھەرچى فروشتنى دروست بى بەخشىنىشى دروستە، وە ئەوھى
 فروشتنى دروست نەبى بەخشىنىشى دروست نيە، وەك شتى نەزانراو،
 وەك ئەوھە بلى: ئەوھە يەكلى لەو بېرکە مەرەم بەخشى بە تۆ،

ھەروا بەخشىنى بارمتە سەگى مەشق نەکردوو و بەرازو شتى
 بزرېوو دروست نيە، چونكە فروشتنى ئەمانە دروست نيە، دروستە
 زەوت كراو بفروشرى بە كەسلى كە بتوانى بيسەنئەتەوھ لە زەوتكەر، شتى
 ھاوبەش و ناو كۆيى بەخشىنى دروستە، چ بفروشرى بە ھاوبەش، چ
 بفروشرى بە كەسلىكى تر.

بە خىراو تا وەرنەگىرى ئابى بە مال:

بە خىراو نەپىويست دەبى و نە دەبى بە مال ھەتا وەرنەگىرى،
 عائىشە {رەزەا ھواە لىبە} فەرمووى: باوگم لە باخەكەى غابەى، بىست
 وەسقى پىم دا كە بىرنەم بۆ خۆم، لە نەخۆشىنى سەرەمەرگا پىي
 فەرمووم: كچى خۆم مەن لەبەرى باخەكەى غابەم بىست وەسقم دا بوو
 بەتۆ، كە بۆ خۆت بىرنى، بريا دەترنى و دەتبرد بۆ لای خۆت، ئىستا

دهبوو بهی خوټ، بهلام مادام ههتا نیستا ومرت نهگرتووه تازه بوو به مالی میراتبهر! ^(۱).

دهی نهگهر له شت بهخشیندا بوون به مال نهبهسرایه بهوهرگرتهوه نهبو بهگری صدیق به عائیشهی نهدهفهرموو: تازهبوو به مالی میراتبهر لهی تو دهرچوو!.

عومه‌ریش {ره‌زاه‌خواه‌لینې} دهفه‌رموئ: به‌خشراو نابې به‌مالی ته‌واو هه‌تا پېبه‌خشراو وهری نه‌گرئ، هه‌مان را له عوسمان و ئیبنو عومه‌رو ئیبنو عه‌باس و نه‌نه‌س و عائیشه {ره‌زاه‌خوايان‌لینې} گیر‌دراوه‌ته‌وه، رای تر نه‌بیستراوه که پېچه‌وانه‌ی رای نه‌مان بئ.

به‌بې فهرمانی مال‌به‌خش وهرگرتنی به‌خشراو دانا‌مه‌زرئ چونکه وهرگرتن ده‌بې به‌هوئ گواستنه‌وه‌ی خاوه‌نیټی. جا ههر کاتئ وهرگرتن رووی دا به‌خشراو ده‌بې به‌مال، ئیتر مال‌به‌خش مافی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی بوئ نیه، مه‌گهر له یه‌ک حالدا نه‌ویش نه‌وه‌یه که به‌خشنده‌که باوک بئ، یا دایک بئ، یا باپیر بئ یا نه‌نک بئ، سه‌ربه‌لگه‌ی نه‌مه‌یش نه‌م فهرمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ره {درویده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌}: ههر که‌سئ شتئ ببه‌خشی، یا ده‌سه‌نه‌یئ بدا به‌که‌سئ، دروست نیه بوئ که په‌شیمان ببیته‌وه‌و بیسه‌نیته‌وه له پېبه‌خشراو، مه‌گهر باوک و دایک، بوئ نه‌وان دروسته‌له‌و

^(۱) بز راستکردنموی وشعی (جذاذ) به (جداد) له‌م نه‌سه‌رده‌ا، ته‌ماشای مادده‌ی (جدد) له (النهاية في غريب الحديث والاثر) و ج/ ۱۳ چ ۱۴۷ و ص ۱۵۶ له (عمدة القاری شرح صحیح البخاری) بکه.

بەخشىنەى داويانە بە منالى خۇيان پەشىمان بېنەوہ. (ئەبو داوودو
كەسانى تر گېراويانەتەوہ) تېرمىنى فەرموويەتى: فەرموودەيەكى
جوانى ساغە. لە دەقى فەرموودەكەدا ناوى باوكو دايك ھاتوودە، باپېرىش
بەر ناوى باب دەكەوئو نەنكىش بەر ناوى دايك دەكەوئ.

۲۳۹) باسى عومراو روقبا: با بە كوردى ناويان بىيىن: ژىنە بەخش و تە مابەخش:

عومرا لە عومر وەرگىراوہ، كە بەواتا تەمەن و مان و ژيانە، بۇيە
واى پىدەگوتىرئ چونكە لە سەردەمى نەزانىدا دەيانگوت: ئەم شتە بۇ تۆ
ھەتا ماويت، واتە: لە ماوہى تەمەنتا، ھەتا لە ژياندايىت بۇ خۆت،
روقبايش كە لەسەر كىشى عومرايە، لە ماددەى (موراقەبە) وەرگىراوہ،
كە بەواتا چاوہنوارپىيە، وەك ئەوہ پىيى بلى: ئەمەم بەخشى بەتۆ ھەتا
خۆت ماويت بۇ خۆت، بەلام ئەگەر من لە پىش تۆدا مردم ئەوا بە
يەكجارى بۇ خۆت، ئەگەر تۆيش لە پىش مندا مردىت ئەوا بىيىتەوہ
بەھى خۆم، دەى بەم شىوہيە ھەردوولا چاوہروانى مردنى يەك دەكەن.

گوتەى كورتو پوخت: گەرچى ئەم باسە درىژەپىدانى تىاداىە،
بەلام ئەمە كاكلەى ئەم بابەتەيە: گوتەى دامەزران كەپىي دەگوتىرئ،
صيغە، لە عومرادا وەك: (أعمرتك هذه الدار حياتك) ئەم خانووەم
بەخشى بەتۆ ھەتا ماويت، يا پىيى بلى: (ما حَيَّيتَ: ھەتا لە ژياندا
بىت) يا پىيى بلى: (ما عشت: ھەتا كۆتايى تەمەنت) يا پىيى بلى:
(أعمرتك هذه الدار حياتك ولعقبك من بعدك: ئەوا ئەم خانووەم

بەخشى بەتۆ ھەتا تەمەن تەواو دەبى، ۋە لەپاش مردنى خۆت بۆ
 ۋەچەو نەۋەت) لەروقبايشدا گوتەى دامەزران ۋەك: (أرقبتك الدار
 حياتك) واتە: ئەم خاۋووم دا بەتۆ ھەتا ماۋىت بۆ خۆت، ھەردوولامان
 چاۋەنۋاپ دەكەين، ئەگەر من لەپىش تۆ دامردم بە ئىكجارى بىي بەھى
 خۆت، ئەگەر تۆيش لە پىش مندا مردىت بىيئەۋە بەھى خۆم. جا ھەر
 كاتى عومراۋ روقبا لەسەر شىۋەى شەرى دامەزران، ئىتر شتە
 بەخشاۋەكە ھەتا ھەتايە دەبى بەھى پىيەخشاۋ، ۋە بە ھىچ جوړى
 نابىيئەۋە بەھى بەخشندە، كە بەعەربى پىي دەگوترى: موعمىر، يا
 مورقىب. چونكە پىيغەمبەر (دروود خواە لەسەربى) دەفەرموى: عومرا دروستەو
 روقبايش دروستە، ۋەدەبن بەھى ئەو كەسە كە پىي بەخشاۋە. (ئەبو
 داۋود كەسانى تر گىراۋيانەتەۋە) تىرمىزى فەرموۋىيەتى:
 فەرموۋدەيەكى جوانە. ھەروا خۆشەويست (دروود سلاۋە خواە لەسەربى)
 دەفەرموى: ھەر كەسى شت لەسەر شىۋەى عومرا ببەخشى بە كەسى
 ئەۋە ھەم لە ھالى ژيان ۋە ھەم لە ھالى مردندا دەبى بە مالى پى
 بەخشاۋ، ۋە لە پاش خۆشى دەبى بەھى ۋەچەى (موسلىم) — (رەزەم خواە
 لىي) گىراۋەيەتەۋە).

٢٤٠) باسى ھەلگرتنى شتى داکەوتوو (لقطة):

(بىر: تەجرىد / ٣ت - ١٤٩ - ز: ٥٠).

داكەوتە لە زمانا بەشتى دەگوترى كە لە كەسى داکەوتبى لە
 عورفى شەرى شەرىفدا بىيئىيە لە مالى، يا لە تايبەتمەندى
 (ئىختىصاصى) كە خاۋەن رىزو بايەخ ۋە نرخدار بى، كە بەھۆى

بېئاگاييەۋە لە شۈيۈنكا بەجى مابى كە شۈيۈن ئاسايى ئەۋستە نەبى،
بەۋ مەرجه ئەۋ كەسە كە شتەكە دەۋزىتەۋە خاۋەنەكەى نەناسىۋ
شتەكەيش بەھىز خۇى پى ناپارىزىۋ بۈيەكى لەم دوو مەبەستەيش
ھەلى بگريتەۋە: يا بۇ پاراستنى يا بۇ كرنى بە مال بۇ خۇى، بەلام
لەپاش جاردانى ناۋنیشانى بەشۈۋە شەرى.

سەر بەلگەى ئەم باسە چەند فەرموۋدەمەكى ساغە. لە زەيدى
كورى خاليدى ئەل - جوھەنيەۋە - (رەۋاە خواە لىبە) فەرموۋى: پېغەمبەر
(مروۋە خواە لەسەربە) فەرموۋى: ھەر كەسى گومبوۋىيى بدۋزىتەۋەو حەشارى
بداۋ ناۋنیشانى ۋەك شەرىعەت دەفەرموۋى: ھەل نەدا، ئەۋە خۇشى رى
راستى گوم كردوۋە (موسلىم/ ئەحمەد) ديسان زەيد فەرموۋى: پياۋى
ھاتە خزمەت حەزرىت (مروۋە خواە لەسەربە) عەرزى كرد: حوكمى مالى
دۋزراۋە، ۋەك زىرو زىو چىيە؟ فەرموۋى: پرياسكەۋ بوخچەۋ
دەمبىنەكەى نىشانە بكە. ۋە ھەتا سالى ناۋنیشانى ھەلئىدە، جا ئەگەر
لەۋ ماۋەيەدا خاۋەنەكەى پەيدابوۋ ئەۋە بىدەرەۋە پىي، ئەگىنا چى لى
دەكەى بىكە، بەلام ئەگەر ناۋنیشانىت ھەل نەدا ئەۋا لەلاى خۆت
بىھىلەرەۋە، ۋە داينى بە سپاردە لەلاى خۆت، ئىتر ھەركاتى رۇزى لە
رۇژان خاۋەنى ھاتو داۋاى كردەۋە بىدەرەۋە پىي. پياۋەكە گوتى: ئەى
بىريارى وشترى بىزىۋو چىيە؟ فەرموۋى: دەخلىت نەبى بەسەريەۋە
دەخلى مەكە، ئەۋ كوندەۋ پىلاۋى خۇى پىيە، بۇ خۇى ئاۋى دەخواتەۋە
دەلەۋەرپى، ھەتا خاۋەنەكەى دەيدۋزىتەۋە! پرياسار كەرەكە لىشى پىرسىۋ
گوتى: ئەى بىريارى بىزنو مەرى ونبوۋ چىيە؟ فەرموۋى: ئەگەر تۋ
نەبەيەتو خاۋەنەكەى نەيدۋزىتەۋە ديارە گورگ دەيخوا! (شەيخان).

بریاره‌کە‌ی:

موسولمانان به یه‌کرا ده‌فه‌رموون: هه‌لگرتنه‌وه‌ی دۆزراوه‌ی دروسته. به‌لام ئایا سوننه‌ته‌یا پێویسته؟ ته‌ماشای ده‌کری: ئه‌گه‌ر مال دۆزمره‌وه‌ی به‌دکار بوو فه‌ده‌غه‌ی ده‌کری له‌ هه‌لگرتنی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌دکار (فاسق) دۆزراوه‌یه‌کی هه‌لگرتنه‌وه‌ی قازی لێ ده‌ستینێته‌وه‌، وه‌ک مالی منالی خۆشی ل ده‌ستینێته‌وه‌: به‌لام ئه‌گه‌ر مال دۆزمره‌وه‌ی نازادو فامیده‌بوو، وه‌ له‌خۆی دڵنیابوو که‌ ناپاکی ل ناکاو چه‌شاری نادا، ئه‌وه‌ له‌م حاڵه‌دا حوکمه‌کە‌ی ئاوايه‌:

یه‌که‌م: ئه‌گه‌ر له‌ شوینیکی ئه‌مینا دۆزییه‌وه‌، که‌ مه‌ترسی فه‌وتانی نه‌بوو، چونکه‌ خه‌لکه‌کە‌ی ده‌سپاڤ و ئه‌میندار بوون، له‌ هه‌مانکاتدا ئه‌و جیگه‌یه‌ نه‌ ملکی که‌سی بوو، وه‌ نه‌ خاکی دۆزمنی ئیسلام بوو، که‌ پێی ده‌گوتری داری چه‌رب، ئه‌وه‌ وا باشه‌ بۆی که‌ هه‌لی بگری به‌پێی ئه‌م چه‌دیه‌ (خوا له‌ پشته‌ی ئه‌و به‌نده‌یه‌ که‌ پشته‌ی باری ده‌گری).

دووه‌م: ئه‌گه‌ر له‌ جیگه‌یه‌کی وادا دۆزییه‌وه‌ که‌ دڵنیانه‌بوو له‌ نه‌فه‌وتانی، ئه‌وه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ری که‌ هه‌لی بگری، به‌پێی فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره‌: {وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ - سورة التوبة - ۷۱/۹} واته‌: بڕواداران، نێرو می‌یان، له‌ناو خۆیاندا، پشتو په‌نای یه‌کترین، ده‌شی چاو دێری به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کتری بکه‌ن). له‌م ئایه‌ته‌ پێرۆزه‌دا ئه‌م راسته‌قینه‌یه‌ ده‌رده‌که‌وئ: هه‌روه‌کوو چۆن پێویسته‌ له‌سه‌ر هه‌قداری هه‌تیو مال و سامانی به‌ جوانی بپاریزی ئاوايش

پېۋىستە لەسەر ھەموو موسوئلمانى كە سەر و مال و نامووسى ھەموو موسوئلمانىكى تر بپارىزى، چونكە موسوئلمان ھەقدارى موسوئلمانە، ھەركاميان حازر نەبوون ئەوى تريان پاسەوانى سەر و مال و نامووسىيەتى.

سەرەراي ئەوھىش دەبى مال دۆزەروھ لە خۆى دۇنيا بى كە ھەركاتى خاوەنەكەى پەيدا بوو بىداتەوھ دەستى، بە مەرجى بىناسىتەوھ ناوئىشانى ھەلبد، دەنا نابى ھەلى بگريتەوھ. گوتراوئىشە: لە سەرى نىە لە ھىچ بارىكا كە ھەلى بگري، ئەوپەرەكەى ئەوھىە كە ھەلگرتنەوھ سوننەتە، چونكە ھەلگرتنەوھى دۆزراو يا ئەمانەتە، يا كاسپىيە، ئەو دووھىش ھىچ كاميان واجىبو پېۋىست نىن. ئەمە قسەمان لەوھىە كە لە چۆلەوانى و وئرانەو سەرە رىشت بدۆزىتەوھ ئەمە حوكمەكەى بوو، دەنا ئەگەر لەناو ملكى كەسىكا دۆزىيەوھ ئەوھ دروست نىە بوئ ھەلى بگري، چونكە وادەردەكەوئ كەھى خاوەن ملكەكە بى.

ئەو زانىارىيەى لە بارەى داكەوتەوھ پېۋىستە:

پېۋىستە لەسەر ئەو كەسە كە شتى دەدۆزىتەوھ دەفرو پرياسكەو دەرگا بىن و جوړو ژمارەو كىشى بزائى و ئەوجا لە جىگەى ئاساىى خۇيا ھەلى بگري. زانىنى پرياسكەو دەرگا بىنەكەى بەپىي ئەو فەرموودەى كە رابورد لە سەرەتاي باسەكەوھ، زانىنى ژمارەكەى بەپىي ئەم فەرموودەيەى بوخارىيە كە ئەبو ھورەيرە {مەزەل خواەلئىبە} دەفەرموئ: پرياسكەيەكەم دۆزىيەوھ سەد دىنارى زىرى تىادا بوو. بىردم بو خىزمەت پىغەمبەر {مروودەى خواە لەسەربە} فەرمووى: يەك سال ناو و ئىشانى ھەلەد. جا

یهك سال ناویشانیم هه‌لدا، ئه‌وجا چوومه‌وه خزمه‌تی، فهرموویه‌وه: سالیکی تریش ناویشانی هه‌لده. منیش وامکردو دیسان چوومه‌وه خزمه‌تی، فهرموویه‌وه: سالیکی تریش ناویشانی هه‌لده. منیش وامکرد له جاری چواره‌ما فهرمووی: ژماره‌که‌ی بزانه‌و دهرگابینه‌که‌ی نیشانه بکه، جا ئه‌گهر خاوه‌نه‌که‌ی په‌یدا‌بوو ئه‌وه هی خۆیه‌تی دهنه‌ بیکه به هی خۆت. زانینی نیشانه‌کانی تریشی به‌قیاس له‌سهر ئهم نیشانه، چونکه به‌وانیش دهق وهك ئهمان شته‌که ده‌ناسرێته‌وه، بۆیه‌ش ده‌بی له جیگه‌ی ئاسایی پاراستنی وێنه‌ی خۆیدا هه‌لبگیرئ چونکه سپاردیه‌ه، هه‌موو سپاردیه‌کیش ئاوايه.

ئه‌گهر ویستی بیکا به‌ مائی خۆی:

شت دۆزهره‌وه ئه‌گهر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو که شته‌که ئاگاداری بکا بۆ خاوه‌نی هه‌تا په‌یدا ده‌بی ئه‌وه پێویست نیه له‌سهری بانگه‌وازی بۆ بکا، به‌لام ئه‌گهر نیازی هه‌بوو که بیکا به‌هی خۆی ئه‌وه ده‌بی به‌ لایه‌نی که‌مه‌وه یه‌ك سال ناویشانی هه‌لدا، به‌پێی فهرمووده‌که‌ی پێشه‌وه. جار‌دانیش ده‌بی له به‌رده‌رگای مرگه‌وتدا بی، له‌کاتی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌دا، وه له‌ناو بازار‌دا، که‌جئ گومانی کۆبوونه‌وه‌یه، وه له‌و شوێنه‌دا که تیادا دۆزراوته‌وه، چونکه خاوه‌نه‌که‌ی ئه‌وێی بۆ ده‌گه‌رئ. چونێتی جار‌دانیش له‌سهر ئهم شیوه‌یه‌یه: بلئ: کئ شتی ئی بزر‌بووه؟ وا سوننه‌ته هه‌ندئ نیشانه‌ی بلئ، به‌لام نابئ گشت نیشانه‌کانی هه‌لدا، دهنه ئه‌گهر درۆزنی کردی به‌هی خۆی ئه‌وه ده‌بی به‌ ده‌سته‌به‌ری، مه‌رج نیه سه‌روم‌پ سالکه هه‌ر جار‌بدا، به‌لکوو له سه‌ره‌تاوه هه‌موو رۆژی سئ جار

بانگه‌واز همل بدا له پاشا هه‌موو روژئی یه‌کجار، له پاشا هه‌موو حه‌فته‌یی یه‌ک جا، له پاشا له گشت مانگی‌کا یه‌ک جار، له‌سه‌ر شیوه‌یه‌کی وا دووباره‌ی بکاته‌وه که له‌بیر نه‌چیته‌وه هه‌تا ساله‌که ته‌واو ده‌بی.

به‌لام نه‌گهر شتیکی وای دروژییه‌وه که نه‌ده‌کرا به‌مال نه‌وه جاری بو هه‌لئادا، نه‌گهر ده‌کرا به‌مال، به‌لام که‌مبوو، نه‌وه نه‌وه‌نده ناو‌نیشانی هه‌لده‌دا که به‌زه‌ینی زوربه‌ی کات خاوه‌نی له‌وه‌دوا بو‌ینا‌گه‌ری، که نه‌وه‌یه خاوه‌نه‌که‌ی زور بو‌ی په‌رو‌ش نه‌بی و زور به‌ دوا‌یا نه‌گه‌ری. جا پاش نه‌وه که بانگه‌وازی بایه‌خدا‌ری بو‌ کرد، وه‌خاوه‌نه‌که‌ی په‌یدا‌نه‌بوو، وه‌ ویستی بی‌کا به‌هی خۆی ده‌بی به‌هی خۆی، که کردی به‌هی خۆی ده‌بی به‌ قه‌رز به‌سه‌ریه‌وه، نه‌گهر دنیا بوو خاوه‌نه‌که‌ی په‌یدا‌بوو، نه‌گهر دۆزراوه‌که وینه‌دار بوو بلام نه‌ما‌بوو نه‌وه، ده‌بی به‌ده‌سته‌به‌ری وینه‌که‌ی، ده‌نا ده‌بی به‌ ده‌سته‌به‌ری نرخه‌که‌ی به‌پی نرخ‌ی نه‌و روژه‌ی که تیا‌دا کردوویه‌تی به‌ مالی خۆی، نه‌گهر خودی دۆزراوه‌که ما‌بوو، وه‌ نه‌نگ‌دا‌ریش نه‌بوو بوو نه‌وه ده‌دریته‌وه به‌ خاوه‌نه‌که‌ی.

به‌شه‌کانی داکه‌وتوو:

داکه‌وتوو ده‌بی به‌ چوار به‌شه‌وه:

یه‌که‌م: نه‌وه‌یه که هه‌میشه ده‌می‌نی، وه‌ک زی‌رو زی‌وو شتی تری وا، حوکه‌مه‌که‌ی نه‌وه‌یه یه‌ک سال ناو‌نیشانی له‌سه‌ر شیوه‌ی پی‌شه‌وه هه‌لیدا.

دوووم: ئەو دیه ئەگەر دۆزراوەکە زۆر نەدەماپهوه سهرنج دەدەین:
 ئەگەر زوو خراب دەبوو، وەك كەبابو تکهو شووتی و کالەك و
 سهوزەوات و فەریکە خورمایێ کە نەکرێ بە خورما، ئەوه دۆزەرەوهکەى
 دەکرێ بە سهپشك له نیوانى ئەویدا کە بیخوات و بەهاکەى دەستهبەری،
 یا بيفرۆشى و بەهاکەى وەرگیرێ و له پاش ناوێشان هەڵدانی ئاسایى
 بەپێى حال تەسەرەوفى تیا دا بکا، چونکە بەهاکەى له شوێنى
 دۆزراوەکەیه، ئەگەر نیشانی هەڵنەدات دەبێ بە دەستهبەرى و، ئەمانەت
 دەبێ له دەستیدا. بەلام ئەگەر دۆزراوەکە زوو خراب نەدەبوو، وه قابیلی
 ئەوه بوو کە چاک بکری، وەك رووتابێ کە بکری بە خورما، یا ترێهك
 بکری بە میووژ، یا شیرێ بکری بە پەنیر، یا شتی تری وا، ئەوه لهکاتی
 وادا سهیری بهرژهوهندى خاوهنهکەى دەکرێ، ئەگەر بهرژهوهندى
 خاوهنهکەى له فرۆشتنیدا بوو ئەوه دفرۆشرێ، ئەگەر له وشك
 کردنهویدا بوو ئەوه وشك دەکرێتهوه. جا ئەگەر دۆزەرەوهکەى به
 پیاوێتى وشكى کردوه ئەوا باشه، دهنه دهبێ هەندیکى لى بفرۆشى بۆ
 مەسرهفێ وشك کردنهوهکەى چونکە بهرژهوهندى خاوهنهکەى لهویدا به
 بەلام ئەم درێژهپێدانه بۆ غەیری ئازەل و گیانلەبەرانه، چونکە وێسات و
 مالات دەبێ هەمووی بفرۆشرێ لەبەر ئەوهى مەسرهفێ حەيوانات
 بەیتاپهیتا دووبارە دەبێتهوه، ئەوهیش دەبێ بەهۆى ئەوهکە مالەکە به
 مەسرهف لیکردنى تەواو بێ.

سێیهه: دۆزراوى وا ههیه پێویستی به مەسرهف ههیه وەك
 وێسو مالات (حەيوان) حەيوانیش لهسەر دووجۆره:

(۱) جوړی یه کهم بییهیزه: نه وندده هیزی نیه که خوی پی رزگار بکا له ورده درنده، وهک مهر و بز و گویره که و به چکه و شتر، و شتر و ره شه و لاخ نه گهر سه قهت بوون باگه ورهیش بن له ریزی بییهیزن، نه م جوړه بوی ههیه دهستی به سهردا بگری، به نیازی کردن به مال، چونکه نه گهر هه لی نه گریته وه، له نیوانی نیمه و درنده دا دمه ووتی، دووریش نیه ده سپسی بیبا بو خوی، له بهر نه م مه به سته یه حه ز رعت (درووده خوا و له سهر به): دمه ورموی: بز و مهری گومبوو یا بو تویه که دهیدوژیته وه، یا بو خاوه نه که یه تی که برای تویه، یا بو گورگه. جا نه و که سه ی نه م جوړه گیانله به ره هه ل ده گری خوی سهر پشکه که یه کی له م سی شته بکا:

یه که م: ده ست به جی بیخوا و هه ر کاتی خاوه نه که ی دمر که و ت قیمه ته که ی ببزی ری بوی.

دووهم: رای بگری و به پیاو هتی به خوی بکا و مه سرفی بکی شی.

سییه م: ده س به جی بیفر وشی و به ها که ی هه ل بگری.

(۲) جوړی دووهم: نه و دیه که نه وندده هیزو توانای هه بی خوی پی بپاریزی له ورده درنده، خواه به هیز خوی بپاریزی وهک و شتر، یا به را کردن خوی قوتار بکا وهک و لاخی به رزه، هیسترو گویدریش هه روا، یا به فرین خوی دهر باز بکا، وهک کو ترو شتی وا. جا نه گهر له جو له وانی نه م جوړه گیانله به ره ی دوزیه وه. بوی نیه به نیازی کردن به مولک هه لی بگری، به س دروسته به نیازی پاراستن هه لی بگری، چونکه پیغه بهر (درووده خوا و له سهر به): له باره ی هه لگرتنه وه ی و شتری گومبو ووه به

پرسیار که ره که ی فەر موو: ههقت نه بی به سه ری هوه، نه و پیاوو
جه و نه دی خو ی پی هه تا کوتایی فەر موو ده که. فەر موو ده که ده که
له سه ر و شتر، نه و هیش له ریزی و شتر دایه به قیاس له سه ر نه و.

کهواته: نه گهر به نیازی کردن به مال هه لی گرت، هه ر کاتی

فه و تا ده بی به ده سه به ر، چونکه پیغه مبه ر (دروید خواه له سه ر به) نه بی
کرد و وه له هه لگرتنه وه له کاتی وادا، نه و هتا ده فەر موو: ههقت نه بی
به سه ری هوه.. تا دوا یی، کهواته هه لگرتنه وه له کاتی وادا داده نری به
که مته ر خه می، که مته ر خه میش ده بی به هوی ده سه به ربوون، به لام
نه گهر له ناو ئاو ده دانیدا نه م جو ره گیان له به ره ی دۆزییه وه، نه وه به
ناره زووی خو یه تی، ده توانی به نیازی کردن به مال هه لی بگری،
و ده توانی به نیازی پاراستن هه لی بگری، جیا یی له نیوانی بیابان و
ئاو ده دانیدا نه و ده یه: نه م جو ره ئازه له له ناو ئاو ده دانیدا ده ستی گشت
که سیکی پی ده گا، له به ر نه وه له وه زه نی ده ست بیس رزگاری نابی، کهواته
هه تا زو وه به ر ژو وه ندی خا وه نه که ی واده خوازی که له ده ست یکی
نه میندابی باشتره، به پیچه وان ه ی بیابانه وه، چونکه که متر خه لک ری
تیده که و ی، سه ره رای نه و هیش نه م جو ره گیان له به ره له چۆله وانی
هه وه جیی به که س نیه، خو ی خو ی به خ یو ده گا، له وه ر ده خوا و ئاو
ده خوا ته وه. نه و نه ده هه یه نه م راجیا ییه کاتی جیگه ی خو یه تی که دنیا
نه من و ئاسایش بی، به لام نه گهر کات کاتی تالان و برؤ راو و رووت بوو
نه وه جیا یی نیه له نیوانی چۆله وانی و ئاو ده دانیدا، له هه ر دو و لادا وه ک
یه ک هه لگرتنه وه به هه ر دو و نیاز ه که دروسته.

ئەگەر دنیابوو دووگەس داگەوتەیهکیان بە یەگەو دۆزییەو،
ئەو هەردووکیان ناوێشانى هەڵدەدەن، وە دەیکەن بە مائی خوێان،
کەشیان مافی ئەوێ نیه کە مافەگەى خوێ نەقل بکا بۆ هاوڕێکەى یا
بۆ کەسیکی تر.

لاباسی:

لەکاتی درەوکردندا گۆلەوێچینی و هیشووکردن لەم حالانەدا
دروستە: ئەگەر خاوەنەگەى رەزای لەسەر بوو، یا ئەندازەیکەى وابوو کە
خاوەنەگەى بۆى سەخڵەت نەدەبوو، یا خاوەنەگەى نەیدەچنییەو
دەس بەردارى بوو بوو، بەلام ئەگەر ئەندازەیکەى وابوو کە خاوەنەگەى
بۆى سەخڵەت دەبوو، یا خوێ دەیچنییەو ئەو دروست نیه بۆ بیگانه
کە بیچنییەو^(۱).

^(۱) لە عیبارەتى ئەصلەکەدا ئالۆزى و هەڵى چاپ هەبوو، سەرەرای ئیهامى
پێچەوانەى مەبەست ئەمە تەرجەمەى دەقى (کفایة الاختیار)ەکەیه. ئەمە عیبارەتى
ئەصلەکەیه: (ولا يجوز التقاط السنابل رقت الحصاد اذا يأذن فيها مالکها، أو کان
قادراً؟ یشق علیه التقاطه، أو کان یلتقطه بنفسه. فإذا أذن مالکها بالتقاط جاز)
دیاره کەخۆی: (أو کان قادراً یشق علیه التقاطه) وە، بەپێى (کفایة) کە لەم سى
کاتەدا گۆلە وەچنی دروستە: کەم بى، با ئیزنى صەریحیش نەبى، کەم بى یا زۆر بى،
بەلام خاوەنەگەى دەست بەردارى بووبى، با رێگەپێدانى ئاشکرایش نەبى، کەم بى یا
زۆربى بە مەرجى خاوەنەگەى رازی لەسەر بى، لەم دوو کاتەیشا دروست نیه، کەم بى یا
زۆر بى وە خوێ بیچنییەو، زۆر بى یا کەم بى وە خاوەنەگەى رەزای لەسەر نەبى. دەى
دەقى ئەصلەکە ئەمانیعمو نە جامیعه بۆ ئەم بەشانه، چونکە پوختهکەى ئەمەیه:

٢٤١) منالى فریدراو (لقیط):

منالى ھه لگراوه، يا مندالى دۆزراوه، به ھه موو مندالتيكى
 فریدراو ده گوتري، كه سهرپه رشتياريكي نه بي، كه ببى به ده سته بهرى
 گوزهرانى، جا خواه فاميده بي يانا، چونكه فاميده يش وهك نافاميده
 ھه وه جيى به سهر په رشتيكردن ھه يه، به وشه ي مندال ره سيده
 دهرده چي، چونكه پيويستي به په روه رده و سهرپه رشتيكردن نيه، به
 وشه ي دۆزراوه منالى تری بي باوك و بي باپيرو بي سهرپه رشتيار
 دهرده چي، چونكه ناگاداري مندالى وا له پيشه ي قازيه، چونكه قازي
 به پيى نامه ي خوي داناو زاناو، به پيى سوننه تي پيغه مبه ره نازدره كه ي
 مه وداي ئه وه ي ھه يه كه بو ئه م جوړه منالھو بو ھه موو كه سيكي
 نه تواناي زه بوون مايه ي به خيوكردنيان بو فھراھم بيئي، مبه ست له
 سهرپه رشتيكار باوك و باپيره و ئه و كه سھيه كه شويني باوك و باپيره
 بگريته وه.

برياره كه ي:

ھه لگرتنى مندالى فریدراو فھرزي كيفايه يه، به پيى فھرمايشتي
 زاتي مھزن: {وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى - سورة المائدة - ٢/٥ ➔}

گولمؤه چني دروست نييه نه گمر خوي ده يچنييه وه، نه گمر ره زاي له سمر نه بوو، به لام
 دروسته نه گمر خاوه نه كه ي ره زاي له سمر بوو، مبه ست له م جوړه شيكردنمويه نه مبه يه:
 (عيباره تي پمراوي شمرع، كاتي جينگي متمانه ده بي، كه كم و كوري زوړو په له په لي
 پتوه ديار نه بي).

- وەرگير -

وہ لہبەر ئەودیش کە هیچ نەبئ ئادەمیزادەو قەدر و ریزی خۆی ھەییە،
لەبەر ئەو پێویستە بەھۆی پەر وەر دەکردنەو گیانی بپاریزری و
چارەسەری حالئ بکری، دەق وەك ناچاری لیقەوماو، بگرە ئەم شیاو ترە
بە چاودیری، چونکە ناچاری رەسیدە رەنگە بە فیلل خۆی دەر باز بکا،
بەلام منال سەر بەھیچ لایەکا دەرناکا.

جا ھەرکاتئ کەسئ کە مەرجی بەخیوکردنی تیادا بوو، مندائیکی
ئاوای ھەلگرت، ئەو خیریکی گەورە دەگا، گوناھی سەرتیاچوونی ئەو
مندالە لە کۆل ھەموان دەکەوئ، دەرنا ھەم ئەو ھەم گشت کەسئ کە پئی
بزانی لە خەلکی ئەو ناوچەییە تاوانبار دەبن بەھۆی سەرتیاچوونی
کەسیکی ریزدارەو.

مەرجی ئەو کەسە کە مافی ھەییە ھەئە بگری:

منال ھەلگر دەبئ ئەم چەند مەرجە تیادابی:

یەگەم: دەبئ ئەرك لەسەربئ، واتە: موکەللەف بئ کەواتە
ھەلگرتنی منال و شیت دانامەزری.

دووھم: دەبئ ئازادبئ، کەواتە بەندە بوئ نیە منال ھەلگری،
چونکە ھەلگرتنی منال ھەقدارییە، کۆیلەیش ئەھلی ئەو ھەقدارییە
نیە، تەنانەت ئەگەر کۆیلەیی منائیکی ھەلگرت لیئ دەسەنریتەو،
مەگەر ئاغاکی رێگەئ ئەو پێیدا، یا دادوور بیھیلئیتەو لە دەستیدا.

سییەم: مەرجی ئیسلا مە، بیبروا نابئ مندالی موسولمانی
فریدراو ھەلگری، چونکە وەك گوتمان ھەلگرتنی منال ھەقداری و

خاوه نايەتتايە، دەى بېپروا شياۋى ئەۋە نىەۋ كافر نابى بە ھەقدارو بە خاۋەنى موسولمان. بەلى بېپروا بۆى ھەيە بېپرواى منال ھەلبگرى، بەھەر حال موسولمان بۆى ھەيە ئەۋ منالە ھەلبگرى، كە ھوكم بە كوفرى دەكرى، چونكە ئەم ھەقى سەرۋەرى و سەردارى و ھەقدارى ھەيە بەسەر بېپرواۋە.

چۈرەم: دادپەرۋەرىيە، بەدكار (فاسق) بۆى نىە منال ھەلبگرى.

پېنچەم: خاۋەن فام بى، مروى دەستىلاۋى حىجر لەسەر بۆى نىە منالى فرېدراۋ ھەلبگرى، گرېمان ھەلىشى بگرى ناھىلرېتەۋە لە دەستىدا.

ئەۋ مائەى كە لەگەل ئەم مندالە بى، بۆكىيەۋ چى لىدەكرى؟

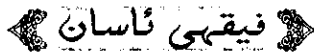
ھەر مائى لەگەل مندالى دۆزراۋەدابى بەھى خۆى دادەنرى، ژىۋارى لىى دابىن دەكرى، چونكە منال ئەگەر لەژىر چاۋدىرى باۋكىشادا بەخىوبكرى، ئەگەر مائى ھەبى، ژىۋارى لەسەر خۆيەتى، دەى لەكاتى وادا زياتر ژىۋارى لەسەر خۆيەتى. مائى خۆشى ۋەك چلو بەرگو كەل و پەل و نوپنەكەى و پارەپوول و شەككى كە لە باخەلى دابى، يا پېۋەى شەتەك درابى، يا ۋەك ۋلاخى جەۋەكەى بە دەستىەۋە بى، ۋەك ئەۋ چاتۋەلى كە منالەكەى تىادا بدۆزىتەۋە، يا ۋەك ئەۋ چاتۋەلى كە منالەكەى تىادا بدۆزىتەۋە، يا ۋەك ئەۋ خانوۋەى كەھەر خۆى تىادابى، باخىش ھەروا، ئەۋەى كە مەسرفى بۆ دەكا لەۋ مائە فەرمانرەۋايە، چونكە ئەۋ ھەقدارى ئەۋ كەسانەيە كە ھەقدراى تريان نىە، منال

هه لگريش له سهر فهرمانی قازی بوئی هه یه لهو ماله مه سهرفی بو بکا، جا نه گهر فهرمان په و نه بوو ده بی شایهت بگری له سهر نه وهی که بوئی خه رج دهکا، دهنا نه گهر شایهت نه گری هه رچی لهو ماله سهر ف بکا بوئی ده بی به ده سته به ری. گو تر اویشه: به بی فهرمانی قازیش له مائی مناله که خوئی ژپواری بو دابین بکا نابی به ده سته به ر.

به لام نه گهر مناله که خوئی مائی نه بوو، ژپواری له سهر به یتولاله، چونکه ئیمامی عومه ر (هه زاه خواه لیبه) له باره ی به خپو کردنی فریدراوه وه، پرس و رای به هاوړپیان کرد، به یه ک دهنگو به یه ک را فهرموویان: ژپواری له سهر به یتولاله، له به ر نه وه یش گه وړه ی ره سیده ی نه دارایش ژپواری له سهر به یتولاله، ده ی منال هه قی نه وه ی زیاتر هه یه که ژپواری له سهر به یتولال بی. نه گهر ده وله مه ندو هه ژاری به یه که وه فریدراویکیان هه لگرت ه وه، ده وله مه ند ه که پی ش ده خری، چونکه له باره یدا هه یه که له کاتی پتویستدا یاریده ی سامانی بدات^(۱).

^(۱) نهمه عیبارتهی نه صله که یه که زهین به هه لدها ده با: (فان وجد مع اللقیط مال کاشیاب والفرش وما یکون فی جیبه أو شد علیه أو دابة عنانها بیده أو وجد فی خیمته، أو فی دار لیس فیها غیره أو فی بستان کذلک.. الخ) ده توانین بلین هه تا ولاخه که نهم دهقه باشه، گهرجی بی پیژی پتوه دیاره، به لام (أو وجد فی خیمته) وهک مه تدل وایه هه لپینانه کی نهمه یه که له کیفایه که دا ده فمرموی: (ولو کان اللقیط فی خیمته فهی له). نهمه یش له موغنی موحتاجدا باقی مه ده نی نهم مه ته لمان بو حهل ده کا که ده فمرموی، (وان وجد اللقیط فی دار فهی له، لیلید ولا مزاحم.. ولا یحکم له ببستان وجد فیه.. لان سکناها تصرف والحصول فی البستان لیس تصرفا ولا سکنی) له

٢٤٢) باسی سپارده (وه ديعه):

سپاره ناوه بۆ زات (عهين) ئاوه نه كه ي يا جيگري خاوه نه كه ي له لاي كه سي به نه مانه ت داين ي، هه تا ئاگاداري بكا، سه ربه لگه له م با به ته دا نامه ي خواو ريگه ي ره به ره. خواي گه و ره ده فهرموي: {فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اَوْثَمِنَ اَمَانَتَهُ - سورة البقرة - ٢٨٣/٤٢} وه ده فهرموي: {اَنْ تُؤَدُّواْ اَلْاَمَانَاتِ اِلَى اَهْلِهَا - سورة النساء - ٥٨/٤} نه وه تا يه زداني پاك له م دوو ئايه ته دا فهرمان ده كا به دانه ري سپارده به خاوه ني، پيغه مبه ريش (دروود خوا له سه ربه) ده فهرموي: سپارده به سه ر راستي بده روه ده ست نه و كه سه كه ده ست پاك و متمانه پيكر اوي دان اوي، گزي و ناپاكيش له كه س مه كه، ته نانه ت له و كه سه يش كه گزي و ناپاكيت ئي ده كا (نه بو داوود) له سه حيحه ين دا ده فهرموي: خوشه ويست (دروود خوا له سه ربه) ده فهرموي: نيشانه ي مرو ي ناپاك نه م سي ره وشه ناشيرينه يه: هه ركاتي قسه ي كرد دروي زوري تيا بكا، هه ركاتي په يمان ي به ست،

راستيدا گه ئي جار ته سه رپويكي زور خراپ له نه صلي نه صله كه دا كراوه، اختصار جيايه له اختزال، گه ئي شوي ي وا شه له قاو و شه له ژاوه نه له مه تن ده كا و نه له شرح، نو مي د ده كه م له ره حمه تي خوا له م ته رجمه ده دا سه ركه وتو و مان به فهرموي، هه تا بب ي به هوي راست كرد نه وي هه له كاني ناو نه م كتيبه پيروژه به لكوو بب ي به شه رحيكي كوردي بوي.

چونكه له راستيدا نه م كتيبه نه گه ر ته حقيق بكر ئي و موراجعه بكر ئيمه، بۆ لاوي موسولمان مانه ندي كه مه. چونكه موسولماني به ته مه ن ده بي به ره به ره سه رچاوه ي زانستي فره واتر بكا، چونكه قوناغي سه ره تايي گه ئي جيايه له قوناغي كو تايي.

- وه رگير -

بەيمانەكەي نەباتە سەرو ھەمىشە بەيمان شكىن بى، ھەركاتى شتى پى سېڧىرا دەسپىس و ناپاك دەرچى، لە گىرپانە ۋە يەككى موسلىما نەم زىادە يەيشى ھەيە: با لە بەرچاۋى خەلك رۆزۋوۋىش بگىرئ و نوڧزىش بكاو خۆيشى بە موسولمان لەقەلەم بدا). بەلگەي پىداۋىستىي نەو خەلكەيش بە سپاردە پى سپاردن، لەۋى بوەستى.

بىرپارەكەي:

نەو كەسەي بتوانى سپاردە بپارىزئ و لە ھەمان كاتا باۋەرپشتى بە دەستپاكى و ئەمىندارىي خۆى ھەبى نەۋە سوننەتە بۆى كە سپاردە ۋەربگىرئ، چونكە خۆشەۋىست (دروۋە خواە لەسەربە) دەفەر موى: خودا لە پشتى نەۋەبەندە باشەي خۆيەتتى كە لەسەر حەق پشتى براى ناينىي خۆى دەگرئ. گرېمان ھەر نەۋە ھەبوو كە بتوانى نەۋە سپاردەيە ۋەربگىرئ نەۋە دەبىرئ بە سەريا كە ۋەرى بگىرئ، نەۋە كەسەيش كە سپاردەي پى نەپارىزئى حەرامە ۋەرى بگىرئ، ئەگەر دەيتوانى بەلام باۋەرى بە نەمىنىي خۆى نەبوو كە راھەتتى ھەيە كە ۋەرى بگىرئ.

دەستەبەر نابى مەگەر لەبەر كەمتەرخەمى:

سپاردە ئەمانەتە وا لە دەستى ئەمىندارا، ۋەك گشت سپاردەيەككى تر نابى بە دەستەبەر، بەلام كەمتەرخەمى تىابكا، يا لە پاراستنیا كۆتايى بكا، دەبى بە دەستەبەر، ۋەك نەۋە بەبى فەرمانى خواەنى لەلای كەسكى تر بە ئەمانەت دايبىن، يا خۆى بچى بۆ سەفەرۋ بەجىي نەھىلئ بۆ خواەنەكەي، يا بۆ جىگىرى خواەنەكەي، يا لە شوپنى دايبىن

که جیگهی پاراستنی ناسایی وینهی خوی بهبن بههانی رهوا لهگهل
خوی بیبا بو سهفه، یا لهکاتی نهخوشینی مهترسیدارا وهسیت نهکا که
نهو سپاردهیهی لهلایه، یا لهوکاتهدا که دهسلاتداری سهرولات زیندانی
دهکا بو گوشتن رانهسپیرئ له بارهیهوه، یا دریغی بکا له باسکردنی، یا
بهبن فهرمانی خاوهنی سوودی ئی وهربگری، که نهوه دادهنری به
کهمهترخهمی و دریغیکردن، یا دهربچی لهو مهرجهی خاوهنهکهی
دایناوه، جا لهههر کام لهم شیوانهدا سپاردهکه فهوتا دهیبریئ، نهگهر
زۆرداری داوای سپاردهکهی لیگرد له سهریهتی که نهیداتی و حاشای
لیبکاو بیشاریتهوه، بهو پهپی تواناوه دهبن بهرگری بکا، نهگهر دهیتوانی
بهرگری بکاو به نارمزوو نهیکرد نهوه دهستهبهره.

قسهی نهمیندار دهخوات:

نهگهر نهمیندار به خاوهن سپاردهی گوت: سپاردهکهتم
پیداویتهوه، قسه قسهی نهوه، بهمهرجی سویند بخوات، چونکه زاتی پاک
دههرموی: {فَلْيُودُّ الَّذِي أُوتِمِنَ أَمَانَتُهُ} نهوهتا خودا فهرمان به
نهمیندار دهکا که بهبن شایهت گرتن سپاردهکهی پیداتهوه، نهمهیش
بهلگهی نهوهیه که قسهی دهخوات، چونکه نهگهر وانهبوایه پیی
دههرموو که شایهتی ئی بگری نهوسا سپاردهکهی بداتهوه دهستی، وهک
لهم نایهتهی تردا نامۆزگاری ههقداری ههتیو دهکا، که کاتی له ههتیوی
دهرچوون مالهکانیان پی بدنهوهو شایهتیا ئی بگرن لهسهه نهوه، وهک
دههرموی: {فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ} - سورة
النساء - ۶/۴.

بیویسته لهسه‌ری که له جیگه‌ی پاراستنی ئهو جوړه شه‌ته‌دا
 دایبئی، بۆ نموونه دراوو خشل و گوهه‌ره به‌ه‌داره‌کان له قاسه‌و
 سندووقی قایما داده‌نرین، ناوماڵ له‌ناو مالا داده‌نرئ، بزنی و مهر له
 چه‌وشه‌ی مال و کۆزو گه‌ورئ خۆیاندا داده‌نرین. هه‌رکاتئ خاوه‌نه‌که‌ی
 داوای کرده‌وه، ده‌بئ به‌بئ دواخستن بیداته‌وه پئی، به‌پئی ئهم
 فه‌رمایشته‌ی خوا‌ی گه‌وره: {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ
 أَهْلِهَا - سورة النساء - ٥٨/٤} واته: ئه‌ی موسوڵمانینه! خودا
 فه‌رمانتان پئ ده‌کا که هه‌موو جوړه سپارده‌و ئه‌مانه‌تئ، بده‌نه‌وه ده‌ستی
 خاوه‌نی. جا هه‌ر کاتئ به‌بئ بیانوو دوا‌یخست و فه‌وتا ده‌سته‌به‌ره، ئه‌گه‌ر
 بیانوی ره‌وای هه‌بوو نابئ به‌ ده‌سته‌به‌ری.

بسم اللہ الرحمن الرحیم

سوپاس و ستایش بۆ خوا به یارمه تی خوای گه و ره و مه زن
 ئه مپۆ که شه ممه یه، ریکه وتی (۱۹۹۵/۱۱/۱۱) له وه رگی پانی به رگی
 یه که می ئه م کتیبه موباره که یه بوومه وه، له خودا داو ده که م که ئه م
 مه نگاوه بکا به نۆ به ره یی بۆم و بیکا به به رایى کۆششیکى پیروژ، له
 بواری ته رجه مه ی فیه د، بۆ سه ر زمانى شیرینی کوردی، چ بۆ من و چ
 بۆ گشت که سئ که په رو شى خزمه تی دین و خزمه تی میله ته
 کوردی.

لیره دا دووپاتی ده که مه وه:

(۱) له کتیبه گه و ره کاندایا زاناکان به باشی به سه رو گو یلاکى
 یه که تر دین، له کاتى گله یی و راست کردنه وه ی هه له ی یه که تریدا. گه لى
 توندتر له م گله ییانه ی که من له مامۆستای پایه به رزی ئه حمه د عیسا
 عاشوورم کردووه. له بهر ئه وه نابى ئه مه ی من له م باره یه وه نووسیومه
 به تانه و توانچ له قه له م بدری. عه للامه ی عه ینى، له به رگی یه که می
 عومده تولقاریدا، له کاتى شه رحی فه رمووده ی: (ربّ مبلّف اوعى من
 سامع) دا رخنه له بۆچوونى کرمانى و شیخ قوطبه دین ده گری و پنیان
 ده فه رموی: قلت: کل منهما قد اُبعد وتعسف! ئه مه مشتیکه له
 خه رواری.

(۲) به پیى ته وانا به نده پا به ندی ده قى ئه صله که بووم و له زۆر
 شوینیش که قسه کان بۆنى بازى شتى لى هاتبى که له گه ل مه شه ربه ی

خۆمدا رێ نهكهوتبێ، ناچار بووم دهقهكه به جوانی تهرجه مه بكهه.
بهلام ئهوه مهعناى وانیه كه من ئه ورايه په شه ند دهكهه.

٣) له خوا به زیادبى ئهم وهرگه رانه باشتري شه رح و شيكردنه وهيه
بو تيگه يشتن له (كفاية الاخيار) و (الفقه الميسر).

به لئى بو فيربوونى ئهم دووكتيبه فه قى ده توانى ئهم وهرگه راوه
كورديه بكا به ماموستاي خوى. به لام ئه مه مهعناى وانیه كه مه لاو
فه قى به م ته رجهمانه بى نياز بين له ديراسه ي عولومى شه يعه ت به
عه ره بى، نه، ئه و بوچوونه هه ليه، پيوسته له سه ر مه لاو فه قى زانسته
شه رعييه كان، وهك جاران به عه ره بى بخوين.

٤) تكا له هه موو ماموستاو خوينه واران و ئه دييان دهكهه، كه
به بى له بارابوونى ته واو په لامارى ته رجهمه و دانانى كتيبى گه وره ي
ئايينى نه دن، چونكه وهرگه رانى شه رم پر، كتيبى بى سه رو بهر، هه م
ئه صله كه، هه م باب ته كه، هه زمانه كه، له بهرچاو دهخا.

غفر الله لى ولوالدى ولسائر المسلمين، وآخر دعوانا ان الحمد لله رب
العالمين.

في كنفِ ظلِّهٗ القرآن اظل نجلي (كاوة) يا رحمان

وصلى الله تعالى على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم.

وهه گير

نورى فارس مى خان مه سه ن

سليمانى (خانوى زابته كان)

كه ره كى ماموستايان.

فهرس المراضيع

زنجيره	پېرسى سەرەباسەكان	لاپەرە
*	پېشەكى...	۸-۳
۱.	پاكى - الطهارة	۱۱-۹
۲.	بەشەكانى ئاۋ	۱۶-۱۱
۳.	حوكمى ئاۋى بەرماۋە	۱۸-۱۶
۴.	پېستى مردار	۲۰-۱۹
۵.	ئىسك و موۋى مردار	۲۲-۲۰
۶.	بەكارهينان و راگرتنى قاپ و قاچاغ	۲۴-۲۲
۷.	سيواك	۲۶-۲۴
۸.	دەستنويز	۳۰-۲۶
۹.	سوننەتەكانى دەستنويز	۳۶-۳۰
۱۰.	تاراتگرتن: خۇ پاكردنەۋە	۳۸-۳۶
۱۱.	دەستوۋرى سەراۋكردن	۴۳-۳۸
۱۲.	ھۆكانى بى دەستنويزى	۴۹-۴۴
۱۳.	ياسايەكى شەرەزانى (قاعدة فقهية)	۵۰-۴۹
۱۴.	خوشۇردن - غوسل	۵۳-۵۰
۱۵.	فەرەكانى خوشۇردن	۵۵-۵۳
۱۶.	سوننەتەكانى خوشۇردن	۵۷-۵۵
۱۷.	ھەلماينى شەرگا لەكاتى خوشۇردندا	۵۸
۱۸.	خوشۇردن سوننەتەكان	۶۵-۵۹
۱۹.	دەستى تەرەينان بەسەر خوفف (سؤل)دا	۶۵
۲۰.	مەرجهكانى دەسپياھينانى سؤل	۶۷-۶۶

﴿ نېقىي ناسان ﴾

زنجيره	پېړستى سهره باسه كان	لاپېره
۲۱.	ماوهى دهسپياهيټان: (مده المسح)	۶۸-۶۷
۲۲.	سهره تاي ماوهى دهسپياهيټان	۶۹-۶۸
۲۳.	چونيه تىي دهسپياهيټان	۷۰-۶۹
۲۴.	چى دهسپياهيټان پوچ ده كاته وه	۷۱-۷۰
۲۵.	تهيه موموم	۷۲-۷۱
۲۶.	ياساي دروستبوونى تهيه موموم	۷۴-۷۲
۲۷.	مهرجه كانى دامه زرانى تهيه موموم	۷۹-۷۴
۲۸.	فهرزه كانى تهيه موموم	۸۱-۷۹
۲۹.	سوننه ته كانى تهيه موموم	۸۲-۸۱
۳۰.	به چى تهيه موموم پوچ ده بيتته وه؟	۸۳-۸۲
۳۱.	دهسپيټان به سهر ته ته و موشه ممادا	۸۵-۸۳
۳۲.	پيويسته بو هه موو فهرزى تهيه مومومى بكا	۸۷-۸۵
۳۳.	باسى پيسى - النجاسه	۸۸-۸۷
۳۴.	حوكمى نه و پارچه يه ي كه له ناو له شى گيانداره وه جيا ده بيتته وه	۹۱-۸۸
۳۵.	شوردنى پيسى	۹۳-۹۱
۳۶.	بريار (حوكم) ي گياندارى له ناو شتى شلدا بمرئ	۹۴-۹۳
۳۷.	بريارى پاكي و پيسى گياندار له كاتى ژيانيدا	۹۵-۹۴
۳۸.	بريارى پاكي و پيسى مرداره وه بوو	۹۷-۹۵
۳۹.	پاككردنه وهى گلاوى سه گ و به راز	۹۸-۹۷
۴۰.	پاككردنه وهى مه ي به وه ده بى كه ببى به سرکه	۱۰۰-۹۹
۴۱.	چاوپوشيكردن له هه ندئ پيسى	۱۰۲-۱۰۰
۴۲.	بينويژى و زه يستانى و هه ميشه بينويژى	۱۰۴-۱۰۲

فقهی ناسان

زنجیره	پېرسنۍ سهره باسه کان	لاپهړه
۴۳.	زهېستاني (النفاس)	۱۰۶-۱۰۵
۴۴.	همېشه بېنويژي (الاستحاضه)	۱۰۹-۱۰۶
۴۵.	لای خوارووی سالی بېنويژي	۱۱۰
۴۶.	ماوهی مانوهی کورپه له سکی دایکيا	۱۱۱-۱۱۰
۴۷.	ئوهی له کاتي بېنويژي و زهېستانيدا نادرسته	۱۱۸-۱۱۲
۴۸.	ئوهی بۆ له شپيس نادرسته	۱۲۰-۱۱۸
۴۹.	ئوهی بۆ بې دهنويژ نادرسته	۱۲۲-۱۲۰
۵۰.	دهستان له قورئان له بهر فېربوون و قيرکردن	۱۲۳
۵۱.	نويژ (الصلاة)	۱۲۳-۱۲۴
۵۲.	کاته کاني نويژ	۱۳۰-۱۲۵
۵۳.	مهرجه کاني پيوستبوونی نويژ	۱۳۲-۱۳۱
۵۴.	مهرجي دامه زاندي نويژ	۱۳۲
۵۵.	مهرجي دامه زاندي نويژ هم پېنجهن:	۱۳۸-۱۳۳
۵۶.	روو نه کردنه رووگه له دوو کاتدا دروسته	۱۴۲-۱۳۸
۵۷.	روکنه کاني نويژ	۱۵۰-۱۴۲
۵۸.	گه وره یی فاتحه له چاو هینی تردا	۱۵۸-۱۵۰
۵۹.	ئهو شتانه ی له پيش دهستکردن به نويژ سوننه تن	۱۶۰-۱۵۸
۶۰.	له سهره تاوه هو ی دامه زاندي بانگو قامهت چيپوو	۱۶۴-۱۶۰
۶۱.	باسی ئهو شتانه ی که له ناو نويژدا سوننه تن پېيان دهگوتری نه بعاچ واته: گرنگه سوننه ته کان	۱۶۸-۱۶۵
۶۲.	ئهو شتانه ی ش له ناو نويژدا سوننه تن پېيان	۱۸۸-۱۶۹

زنجيره	پيژىستى سەرەباسەكان	لاپەرە
	دەگوتىرى: ھەيئات، واتە: سوننەتە سووكەلەكان	
٦٣.	سوننەتە پەيوەستەكانى نويزە فەرەكان	١٨٩-١٨٨
٦٤.	نويزى سوننەتى زۆر سوننەت	١٩٨-١٩٠
٦٥.	گوتهكانى دوا نويزەكان	٢٠٢-١٩٨
٦٦.	ژن لە چەند شتىكا جىايە لە پياو	٢٠٥-٢٠٣
٦٧.	شەرمگاي پياوو ژن	٢٠٦-٢٠٥
٦٨.	ئەو شتانەى نويز بەتال ەكەنەو	٢١٤-٢٠٧
٦٩.	كوپنووشى ھەلەو ھۆيەكانى	٢١٩-٢١٥
٧٠.	ئەو كاتانەى كە نويزيان تيادا ناپەسەندە	٢٢٢-٢١٩
٧١.	نويزى بە كۆمەل (نويزى جەماعەت)	٢٣٢-٢٣٢
٧٢.	كوتركدنەو ەى نويزى چوار ركاتى	٢٣٣-٢٣٢
٧٣.	مەرجى سەفەرەكە	٢٣٧-٢٣٤
٧٤.	كەى ريبوار دەست دەكا بە كوتركدنەو	٢٣٨-٢٣٧
٧٥.	كوكردنەو ەى دوو نويز	٢٤٢-٢٣٨
٧٦.	گيپرانەو ەى نويزى فەوتاو	٢٤٤-٢٤٢
٧٧.	نويزى ھەينى (صلاة الجمعة)	٢٤٤
٧٨.	نويزى جومعە سوننەتە يا فەرە؟	٢٤٦-٢٤٥
٧٩.	مەرجهكانى پيوستبوونى	٢٤٧-٢٤٦
٨٠.	مەرجهكانى دامەزراندنى	٢٤٩-٢٤٧
٨١.	فەرەكانى نويزى ھەينى!	٢٥٠-٢٤٩
٨٢.	ھەينەتەكانى نويزى ھەينى	٢٥٢-٢٥١
٨٣.	گوپراگرتن لە وتارەكەى	٢٥٣-٢٥٢
٨٤.	لەكاتى وتارەكەدا نويز دروستە	٢٥٥-٢٥٤

لاپەرە	پیرستی سەرەباسەکان	زنجیره
۲۵۶-۲۵۵	خویندنی سوورەتی کەهف	۸۵
۲۵۶	کارگیری نزاگیرابوون	۸۶
۲۵۷	سەلاواتدان لە سەر پیڤەمبەر {دروودی خوای لەسەربیی}	۸۷
۲۵۷	لەپاش بانگی روژی هەینی مامەلە نادروسته	۸۸
۲۶۰-۲۵۸	نوێژی هەردوو جەژن	۸۹
۲۶۱	کاتی نوێژی دوو جەژنەکان	۹۰
۲۶۲-۲۶۱	ئەندازەی رکاتەکانیان	۹۱
۲۶۳-۲۶۲	وتاری پاش نوێژی جەژن	۹۲
۲۶۳	نوێژی جەژن لە سارادا	۹۳
۲۶۵-۲۶۳	ئەللاھو ئەکبەرکردن لە جەژندا	۹۴
۲۶۵	ئەو گوتەییە کە بەوشیوەیە تەکبیر جوانە	۹۵
۲۶۸-۲۶۶	نوێژی خۆرگیران و مانگ گیران	۹۶
۲۶۸	سوننەتە بەکۆمەڵی بکری	۹۷
۲۷۰-۲۶۹	وتار لەم دوو نوێژانەدا	۹۸
۲۷۸-۲۷۱	نوێژە بارانە	۹۹
۲۸۱-۲۷۹	باسی نوێژی ترس	۱۰۰
۲۸۴-۲۸۲	بەکارهێنانی ئاوریشم و زیڕ	۱۰۱
۲۸۸-۲۸۴	ئەوێ بۆ مردوو پێویستە	۱۰۲
۲۹۰-۲۸۸	سوننەتەکانی شۆردنی مردوو	۱۰۳
۲۹۳-۲۹۱	ئەوێ لە کفندا سوننەتە	۱۰۴
۲۹۳-۲۹۲	نوێژی مردوو	۱۰۵
۲۹۷-۲۹۳	بنیاتەکانی نوێژی مردوو: ئەم حەوتەن	۱۰۶

زنجيره	پيړستی سهره باسه کان	لاپهړه
۱۰۷.	چی سوننه ته بؤ ناشتن	۲۹۸-۳۰۰
۱۰۸.	دوو کهس له ناوړه ک گوردا نانيزرين مه گهر بؤ ناچاریی	۳۰۱-۳۰۲
۱۰۹.	گریان بؤ مردوو	۳۰۲-۳۰۳
۱۱۰.	شین و زاری له سهر مردوو	۳۰۳-۳۰۶
۱۱۱.	نوهی له پرسه دا سوننه ته	۳۰۷-۳۰۸
۱۱۲.	پرسه: سهر کیښی: سهر خوشی: نهوازش	۳۰۹-۳۱۱
۱۱۳.	باسی زهکات	۳۱۱-۳۱۲
۱۱۴.	برپاری زهکات (حوکه مه کی)	۳۱۲-۳۱۳
۱۱۵.	جوره کانی زهکات	۳۱۳
۱۱۶.	ناژهل	۳۱۳-۳۱۴
۱۱۷.	مهرجی پیو یستبوونی زهکاتی ناژهل	۳۱۴-۳۱۶
۱۱۸.	زهکاتی پاره که بریتیی له دوو شته: زیږو زیو	۳۱۶
۱۱۹.	زهکاتی کشتوکال و دانه ویله	۳۱۷-۳۱۸
۱۲۰.	زهکاتی میوه هات	۳۱۸-۳۱۹
۱۲۱.	زهکاتی سامانی بازارگانی	۳۱۹-۳۲۰
۱۲۲.	راډه ی زهکاتی و شتر	۳۲۰-۳۲۲
۱۲۳.	راډه ی زهکاتی ره شه ولاخ	۳۲۲
۱۲۴.	راډه ی زهکاتی مه ږو بز	۳۲۲-۳۲۴
۱۲۵.	زهکاتی سامانی هاو به ش	۳۲۴-۳۲۷
۱۲۶.	راډه ی زهکاتی زیږو زیو	۳۲۷-۳۲۸
۱۲۷.	مهرجی زهکاته کیان	۳۲۸-۳۲۹
۱۲۸.	زهکاتی خشل	۳۳۰-۳۳۲

زنجیره	پیرستی سره باسه کان	لاپه ره
۱۲۹.	رادهی زهکاتی دانه ویله و میوه	۳۳۲-۳۳۵
۱۳۰.	نرخاندنی سامانی بازرگانی	۳۳۵
۱۳۱.	زهکاتی کان: واته: مه عده ن	۳۳۶-۳۳۷
۱۳۲.	زهکاتی زیرو زیوی شاراو هی کون	۳۳۷-۳۳۸
۱۳۳.	ئوانه هی که زهکاتیان پی دهری	۳۳۸-۳۴۲
۱۳۴.	لا باسی (فهرعی)	۳۴۳-۳۴۵
۱۳۵.	پینج کهس هه ن زهکاتیان پی ناشی	۳۴۵-۳۴۸
۱۳۶.	خیری سوننه ت (صدقة لتطوع)	۳۴۹-۳۵۲
۱۳۷.	روژوو (الصيام)	۳۵۳-۳۵۶
۱۳۸.	روژوو به چی پوچ ده بیته وه	۳۵۶-۳۶۰
۱۳۹.	چی له روژدا سوننه ته	۳۶۰-۳۶۲
۱۴۰.	ئو روژانه هی که روژوویان تیادا نادرسته	۳۶۲-۳۶۴
۱۴۱.	روژووی روژی گومان (صوم يوم الشك)	۳۶۴-۳۶۵
۱۴۲.	برپاری دروستبوون له روژی ره مه زانا	۳۶۵-۳۶۷
۱۴۳.	مردووی روژووی له سه ربی	۳۶۷-۳۶۸
۱۴۴.	پیری ئیختیارو کهسی له ریزی ئهودابی	۳۶۹
۱۴۵.	ژنی دووگیان و ژنی مه مکده ر	۳۶۹-۳۷۰
۱۴۶.	نه خوش و پیوار	۳۷۰-۳۷۱
۱۴۷.	روژووی سوننه ت	۳۷۱-۳۷۳
۱۴۸.	روژووی ناباش (الصوم المكروه)	۳۷۴-۳۷۵
۱۴۹.	روژووی سوننه ت بو ئافره ت	۳۷۶
۱۵۰.	زهکاتی سه رفتره	۳۷۶-۳۷۹
۱۵۱.	کاتی دهرکردنی	۳۸۰

زنجيره	پيژىستى سەرەباسەكان	لەپەرە
۱۵۲.	حیکمەتی سەرڤترە	۳۸۱
۱۵۳.	باسی گەورەیی رۆژوو	۳۸۲-۳۸۱
۱۵۴.	هەرەشە لە رۆژوو نەگرتنی رەمەزان	۳۸۲
۱۵۵.	نزای رەوا بە زمانی بەرۆژوووە	۳۸۲
۱۵۶.	مانگە پێۆزەکە	۳۸۴-۳۸۳
۱۵۷.	خەلۆه‌کێشان لە مرگەوتا (اعتکاف)	۳۸۹-۳۸۴
۱۵۸.	حەج	۳۹۰-۳۸۹
۱۵۹.	عەمرە	۳۹۴-۳۹۱
۱۶۰.	مەرجه‌کانی پێۆیستبوونی حەج	۳۹۷-۳۹۴
۱۶۱.	بنياتەکانی حەج (ارکان الحج)	۳۹۹-۳۹۷
۱۶۲.	ئەرکەکانی هەلسۆران - پێۆیستییه‌کانی تەواف	۴۰۵-۴۰۰
۱۶۳.	پێۆیستییه‌کانی حەج - ئەرکەکانی حەج	۴۱۰-۴۰۵
۱۶۴.	حەجی ژن	۴۱۱-۴۱۰
۱۶۵.	سووننەتەکانی حەج	۴۱۴-۴۱۱
۱۶۶.	خۆ رووتکردنەو لە جل و بەرگی دووراو	۴۱۵-۴۱۴
۱۶۷.	ئەوشتانە‌ی نادروستن بو‌ئەوکەسە‌ی لە ئیجرامدابێ	۴۲۰-۴۱۵
۱۶۸.	تۆلە (فیدیە) پێۆیستە لەسەر کەسێ ئەمانە بکا.	۴۲۱-۴۲۰
۱۶۹.	کەسێ فریای وەستان لە عەرەفات نەکەوێ حەجی لە دەست دەچێ	۴۲۳-۴۲۱
۱۷۰.	کەسێ بنياتێ نەکا حوکمی چییە؟	۴۲۳
۱۷۱.	ئەو گیاندارانە‌ی کە سەرپرینی پێۆیست دەبێ لە ئیجرامدا	۴۲۴-۴۲۳

﴿ فېقھى ئاسان ﴾

زنجىره	يېزىسى سەرەباسەكان	لایپەرە
۱۷۲.	ئەو خويۇنە پىيوستانە يىنجىن:	۴۲۹-۴۲۴
۱۷۳.	جىگەي ئازەلى دىارى و خۇراك بەخشىن	۴۳۰-۴۲۹
۱۷۴.	كوشتىنى نەچىرى حەرەم و برىنى دەرەختى	۴۳۱-۴۳۰
۱۷۵.	حەجكردن لە جىياتى كەسىكى تر	۴۳۳-۴۳۲
۱۷۶.	حەجەكەي پىغەمبەر {دروودى خواي لەسەربى}	۴۴۲-۴۳۳
۱۷۷.	سەردانى مزگەوتەكەي پىغەمبەر و مەقەدى پىروزي {دروودى خواي لەسەربى}	۴۴۵-۴۴۳
۱۷۸.	دەستورى سەردانەكە	۴۴۷-۴۴۵
۱۷۹.	چونىتى ئەم سەردانە: دەستورى سەردانى گوپى پىروزي پىغەمبەر {دروودى خواي لەسەربى}	۴۵۱-۴۴۷
۱۸۰.	سەردانى گوپرستانى (جنه البقيع) و ئارامگاي شەھيدانى ئىسلام	۴۵۲-۴۵۱
۱۸۱.	سەردانى ئەو مزگەوتانە كە پىغەمبەر {دروودى خواي لەسەربى} نويزى لەناوياندا كردووه	۴۵۵-۴۵۳
۱۸۲.	سەردانى ئەو بىرانەي مەدىنە كە پىغەمبەر {دروودى خواي لەسەربى} ناوى ئى نوش كردوون	۴۵۸-۴۵۶
۱۸۳.	دەستورى گەپانەوھ	۴۶۱-۴۵۸
۱۸۴.	بە پىروھچوونى حاجى و پىروزيابى لى كردنى	۴۶۱
۱۸۵.	چەن كاريكى ناشايستەي تازە قەللأ..	۴۶۵-۴۶۲
۱۸۶.	ناشايستەكانى ناو سەردانى گوپى پىغەمبەر {دروودى خواي لەسەربى}	۴۷۰-۴۶۵
۱۸۷.	كېرىن و فروشتن	۴۷۴-۴۷۱
۱۸۸.	جۆرەكانى كېرىن و فروشتن	۴۷۴

زنجیره	پیرستی سهره یاسه کان	لایه ره
۱۸۹.	مهرجه کانی دامه زانی فروشتن	۴۷۹-۴۷۵
۱۹۰.	باسی سه له م	۴۸۰-۴۷۹
۱۹۱.	مهرجه کانی سه له م	۴۸۲-۴۸۰
۱۹۲.	فروشتنی شت له پیش وه رگرتنیدا	۴۸۳-۴۸۲
۱۹۳.	فروشتنی قه باله و کومپیه الو شتی وا	۴۸۴-۴۸۳
۱۹۴.	فروشتنی گوشت به گیانله بهر	۴۸۵-۴۸۴
۱۹۵.	فروشتنی ته فره دانی تیا دابی که مه شهووره به (بیع الغرر)	۴۸۵
۱۹۶.	باسی سوود (واته: ریا)	۴۸۹-۴۸۵
۱۹۷.	جۆره کانی سوود	۴۹۰-۴۸۹
۱۹۸.	باسی قه ده غه کردنی سوود (علة تحريم الربا)	۴۹۲-۴۹۰
۱۹۹.	ئه نجامه خراپه کانی سوود	۴۹۲
۲۰۰.	سهریشکی کپیارو فروشیار	۴۹۴-۴۹۲
۲۰۱.	گیرانه وهی فروشراو به هوی نه نگه وه	۴۹۶-۴۹۵
۲۰۲.	باسی فروشتنی بهری باخ و دانه ویله	۴۹۸-۴۹۷
۲۰۳.	فروشتنی ئه وشتهی سوود له خوگرینی به ته پری به توخمی خوی (بیع مافیه الربا بجنسة رطبا)	۴۹۹-۴۹۸
۲۰۴.	چهن فروشتنیکی پووچ و به تال	۵۰۴-۴۹۹
۲۰۵.	باسی بارمه (رههن)	۵۰۸-۵۰۵
۲۰۶.	دهست بهست (الحجر)	۵۱۰-۵۰۸
۲۰۷.	ته سه پروفی منال و شیت و نه قام (سفیه)	۵۱۱
۲۰۸.	ته سه پروفی لاته که وتوو (موفلیس)	۵۱۲
۲۰۹.	ته سه پروفی نه خووش له زیاتر له سه ره سنییه کی	۵۱۳

زنجیره	پېرسنی سره باسه کان	لایه ره
	مالی خوی	
۲۱۰.	ته صه پوفی کویله (تصرف العبد)	۵۱۳
۲۱۱.	ریکه وتن (سولج)	۵۱۴
۲۱۲.	باسی جوړه کانی ریکه وتن (سولج)	۵۱۴-۵۱۵
۲۱۳.	که لک وەرگرتن له شه قام و کولان	۵۱۵-۵۱۷
۲۱۴.	هه واله: حه واله (الحواله) بهر وروو کردنه وه	۵۱۷-۵۲۳
۲۱۵.	دهسته بهریی (الضمان)	۵۲۴-۵۲۶
۲۱۶.	چی کاتی دهسته بهر بوی هیه به گه ریته وه بۆ سهر دهسته بهری له باتی کراو (مضمون عنه)	۵۲۷
۲۱۷.	دهسته بهریی شتی نه زانراو شتی که هیشتا پیویست نه بووی (ضمان المجهول وما لم يجب)	۵۲۷-۵۲۸
۲۱۸.	دهسته بهر بوون (که فاهات)	۵۲۸-۵۳۰
۲۱۹.	باسی هاو بهشی (شهر اکهت)	۵۳۰
۲۲۰.	جوړه کانی هاو بهشی	۵۳۱-
۲۲۱.	هاو بهشی له پیشک و سه نه داتا	
۲۲۲.	باسی جیداریی، واته: وه کالهت	
۲۲۳.	باسی پیلینان (اقرار)	
۲۲۴.	باسی خواسته مه نی (عاریه)	
۲۲۵.	زه وت کردن (غه صب)	
۲۲۶.	باسی بهش هه لگرتنه وه (شوفعه)	
۲۲۷.	باسی قازانج به هاو بهشی (قراض)	
۲۲۸.	دهسته بهریی له سهر ئیشکهر نیه	
۲۲۹.	زیان له قازانج پرده کریته وه	

لایپره	پېړستی سهره باسه کان	زنجیره
	باسی باخه وانی (موسافات)	۲۳۰.
	باسی به کریډان (اجاره)	۲۳۱.
	باسی ده ستخوشانه و سهرقه له مانه و وه لیفه تانه که مه شهوورن به (جعلیه)	۲۳۲.
	باسی ملکانه و بنه توو، مه به ست: موزاره عه و موخابه ریه	۲۳۳.
	ئاوه دانکردنه وی ویرانه (احیاء الموات)	۲۳۴.
	برپار (حوکم) ی ئاوه دانکردنه وه	۲۳۵.
	به خشینی ئاوکه ی پیو یست ده بی؟	۲۳۶.
	وه قف: شت ته رخانکردن بو خیری نه براوه	۲۳۷.
	باسی به خشین (هبه)	۲۳۸.
	باسی عومراو روقبا: با به کوردی ناویان بنیین ژینه به خش و ته مابه خش:	۲۳۹.
	باسی هه لگرتنی شتی داکه و توو (لقطه)	۲۴۰.
	منالی فریدراو (القیط)	۲۴۱.
	باسی سپارده (وه دیعه)	۲۴۲.